

විනය පිටකයෙහි

දෙවන ග්‍රන්ථය
(ඥානීය භාගය)

පාචිකාරිය පාලි

ලඬකා බෞද්ධ මණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන්
ශ්‍රී ලඬකා රාමසෞන්දර්‍යයේ මහානායකධුරන්ධර
විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත ත්‍රිපිටකවාග්ගිච්චරාවායම්
ඉදිරුවේ උත්තරානන්දාභිධාන
මහාසංචාරයන්වහන්සේ විසින් කරන ලද
සිංහල පරිවර්තනය

ත්‍රිපිටක පරිවර්තන සමපාදක මණ්ඩලය විසින්
සංගොධිත වූ

ශ්‍රී ලඬකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජය මගින්
ප්‍රකාශිත යි.

ශ්‍රී බු. ව. 2524
රාජ්‍ය ව. 1981

THE SECOND BOOK
IN THE VINAYA PITAKA
THE BOOK IS
PĀCITTIYA PĀLI
PART II

WITH THE SINHALESE TRANSLATION
BY
VENERABLE VIDYĀVISĀRADA PANDITA
TRIPITAKA VĀGISVARĀCĀRYA
INDURUWE UTTARĀNANDA
Mahānāyaka Thera
of
Sri Lanka Ramanāna Nikāya

REVISED AND EDITED
BY
THE EDITORIAL BOARD
OF
THE TRIPITAKA TRANSLATION COMMITTEE

PUBLISHED
UNDER THE PATRONAGE
OF
DEMOCRATIC SOCIALIST REPUBLICAN
GOVERNMENT OF SRI LANKA

B.E. 2524
C.E. 1981

විනයපිටකෙ

පාටිනානියපාලි

හි කවු නි විහ සෙගා

විනයපිටකසෙහි

පාටිනානියපාලි

හි කවු නි විහ සෙගා

“කථාගතපපවෙදිනෝ හික්කවෙ ධම්මවිනයෝ විවචෝ විරොචති
නෝ පටිච්ඡන්තෝ.”

“මහණෙනි, කථාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද
ධර්මය හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”

(අඬුණරනිකාය, තිකතිපාත - භරණ්ඩවග්ග, 9 සූත්‍රය)

පටුන CONTENTS

	පිටු
සංස්කාරක නිවේදනය ...	xiii-xiv
ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය ...	xv
ප්‍රසතාවනා ...	xvii-xxxii
සංඛ්‍යාත නිරූපණය ...	xxxiii
පාළි භෞමිය ...	xxxv
පාචිත්‍යය පාළි - භික්ෂුනීවිභවන විසය සූචිය ...	xxxvii-xxxx
පෙළ හා පරිවර්තනය ...	2-383
ගාථාදිපාද - අනුක්‍රමණිකා ...	—
සංඥානාම - අනුක්‍රමණිකා ...	385
විසෙසපදනු ක්‍රමණිකා ...	387-392
ශුද්ධාශුද්ධ නිරූපණය ...	393

සංස්කාරක නිවේදනය

ත්‍රිපිටක පඨාසනයට ඇතුළත් ව්‍යාප්තියෙහි ග්‍රන්ථ සංඛ්‍යාවෙන් දෙවැනි පොත වූයේ පාවිතියපාළි යයි. එය බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලාවෙහි දී දෙවැනි ග්‍රන්ථය ලෙස මුද්‍රණය කරවීමට සම්මත වූ තිබිණි. එහෙත් මුද්‍රණ අවස්ථාවට පැමිණි පසු නිසි තැන ඡේද වෙන් කොට සිංහල අනුවාදය සමග මුද්‍රණය කිරීමේ දී පරිහරණයට පහසු නො වන සේ ග්‍රන්ථය මඟින් වූ යන බව පෙනුණු හෙයින් කාණ්ඩ දෙකක් වශයෙන් මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවිය. එහි භික්ෂුවිභවය අවසාන කොට ඇති ග්‍රන්ථප්‍රදේශය ප්‍රථමභාගය කොට මුද්‍රණය වී ඇත. මේ ද්විතීය භාගයෙහි 'භික්ෂුවිභවය' බැසගෙන සිටියේ ය.

මේ ග්‍රන්ථයෙහි දී ශෝධනයට පැමිණි තැන් පාඨානුරානුසාරයෙන් දතහැකි වෙයි. එහෙත් විශේෂයෙන් මෙහි සඳහන් කළයුතු තැන් කිහිපයක් ඇත: 62 වැනි පිට - "බුද්ධං පච්චක්ඛාමි" යනාදියෙහි මුද්‍රිත සිංහලාක්ෂර ග්‍රන්ථයන්හි ද, ඡට්ඨසංගීති ශෝධනයෙහි ද "පච්චාච්ඛාමි" යි පෙළෙහි යොදන ලද වෙයි. අප විසින් එය බැහැර කොට මහාවිභවයෙහි ආ ලෙසින් හැම තන්හි "පච්චක්ඛාමි" යන රූපය යොදන ලද්දේ යැ. 270 පිට - "නිමග්ගිතෙ නිමග්ගිත-සඤ්ඤා" යනාදි වාක්‍යප්‍රදේශය සිංහල මුද්‍රිත පොත්වල දක්නට නැත. එහෙත් ශික්ෂාපදනාරයන් හා ගැළැපෙන හෙයින් ද, ඡට්ඨසංගීති ග්‍රන්ථයෙහි ඇති හෙයින් ද පාඨානුර වශයෙන් යොද ලූමිහ. 284 පිට - ගබ්බිතිවුට්ඨාපන ශික්ෂාපදයෙහි: "තෙන බො පන සමයෙන භික්ෂුවිභවො ගබ්බිතිං වුට්ඨාපෙතාති. සා පිණ්ඩාය වරති" යනාදි පාඨයෙහි සිංහල පොත්වල "තා පිණ්ඩාය වරනති" යි බහුවචන නිර්දේශය ඇත. එ ද යුක්ති සලකා "සා පිණ්ඩාය වරති" යි එකවචන නිර්දේශයෙන් පාඨශෝධනය කරන ලද්දේ ය. මෙබඳු ශෝධිතසාධන සලකන්නේ මැනවි.

ශ්‍රී ලංකාරාමඤ්ඤනිකායේ මහානායකපදපාඨන විද්‍යාවිශාරද රාජකීය පණ්ඩිත ත්‍රිපිටකවාගීශ්වරාචාර්ය ඉදුරුවේ උත්තරානන්දභිමාන මහාසථවීරයන් වහන්සේ විසින් සිංහල භාෂාවෙන් පරිවර්තන කරන ලද පාවිතියපාළි භික්ෂුවිභවය ද වර්තමාන ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයෙහි බහුග්‍රෑක මහතෙරවරුන් විසින් සංස්කරණය කරන ලදු වූ ආවශ්‍යක ශබ්දසූචි ආදිය ද සම්පාදනය කොට අප ගේ ද පරිශ්‍රමයෙන් පාඨශෝධනාදිය කොට මේ පාවිතියපාළි ද්විතීය භාගය ද පළ කරවන්නට හැකි වූ බව පවසමිහ.

මේ අධිකාරයෙහි ලා අනුග්‍රාහක වූ අතිගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති උතුමාණන් ද ගරු සංස්කෘතික අමාත්‍ය තැන්පත් ඊ. ඇල්. බී. හුරුල්ලේ මැතිතුමාණන් ද කෘතවේදී වූ සඳහන් කරමිහ. මෙහි ලා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයෙහි අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන් දක්වන ලද උද්‍යෝගය කෘතඥතා පූර්වක වූ සිහිපත් කළයුතු වේ.

තවද ආරම්භක බෞද්ධ මණ්ඩලයෙහි සුධන් හා ත්‍රිපිටක සම්පාදන මණ්ඩලයට රුහුවලා වෙහෙස නොවලා පහසුකම් සලසා දෙන මහානායක චාරිකාරාමයෙහි නියුක්ත ආම්. ඒ. ආර්. සමරසිංහ මහතා ද, නිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීන් හා තත් සේවක මණ්ඩලයාද මෙහි ලා සිහිපත් කරමිහ. පයාප්තිශාසනප්‍රවර්තක වූ තුගල දෙනෙකුසෙන් හැම දෙන සුබභාගී වෙත්වා'යි ආශංසනය කරමිහ.

මෙමගට, ශාස්තෘදයකාරී,

ලලිගම ලිඛිකාන්තදා

මහානායක සචරි

1981 අගෝස්තු මස 22 දින

ත්‍රිපිටක කායාරාමයේ දී යැ.

115, විජයාරාම මාවත,

කොළඹ 7.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදෙශක :

අග්‍රහස්තමාන, බ්‍රහ්මාණ්ඩය ආනන්දමේත්‍රය මහානායක මහාසංචරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති :

අග්‍රහස්තමාන, බ්‍රහ්මාණ්ඩය ආනන්දමේත්‍රය මහානායක මහාසංචරපාදයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක :

මොල්ලිගොඩ ප්‍රවචනොදය පරිවේණාධිපති ත්‍රිපිටකවාගීශ්වර, ලබ්‍රහ්මාණ්ඩය ආනන්දමේත්‍රය මහානායක මහාසංචරපාදයන් වහන්සේ.

සම්පාදක :

කිරුළපන පූර්වාරාමාධිපති හා අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධර්මපීඨාධිපති, ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, රජදේවලේ ශ්‍රී ප්‍රඥාලොක — කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධරී මහාසංචරපාදයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල ශ්‍රී සුධර්මාරාමාධිපති, ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේදවේදී ශ්‍රී අනුමාලදර්ශී අනුනායක සංචරපාදයන් වහන්සේ.

නිහලේ—මාකඩවරවිහාරාධිපති, රාජකීය පණ්ඩිත, කර්මපිටිපිටිගොඩ සුමනසාර සංචරපාදයන් වහන්සේ.

කොළඹ තිබ්බිගස්සායේ අශෝකාරාමාධිපති, රාජකීය පණ්ඩිත, කර්ම ශ්‍රී ප්‍රඥාලොක නායක සංචරපාදයන් වහන්සේ.

අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධර්මපීඨයෙහි, ත්‍රිපිටක අංශයෙහි මහාචාර්ය, ශාස්ත්‍රාචාර්ය, රාජකීය පණ්ඩිත, උඩුවේ ජනානාද සංචරපාදයන් වහන්සේ.

ලේකම් :

කොළඹ බෞද්ධාලොක මාවතෙහි බෞද්ධාලොක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරගමුවේ සිරි ධම්මපාල—කොළඹදිශායෙහි ප්‍රධාන සංචර නායක සංචරපාදයන් වහන්සේ.

ප්‍ර ස්තාවනා

නමෝ තස්ස භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස

ශ්‍රීමත් ශාක්‍ය මුනින්ද්‍රයන් වහන්සේ විසින් වදළ විනය අධිශීලය ධර්මය අධිශීල ශික්ෂාවට අයත් ප්‍රඥප්ති විශේෂයෙකි. ඒ ප්‍රඥප්ති විශේෂයෙන් ප්‍රධාන වශයෙන් භික්ෂූන්ගේ සංවරපාරිශුද්ධිය අදහස් කරනු ලැබේ. මෙහි සංවරය ම පාරිශුද්ධිය වන බැවින් “සංවරොයෙව පාරිසුද්ධිං = සංවරපාරිසුද්ධිං”¹ යනු ප්‍රකාශිත යි. සංවරය නම් ශීලවිශුද්ධිය යි. ශීලවිශුද්ධිය නම් සමාන්තරවිනයන් සමාන්තකම්පනයන් සමාන්ත ආජීවයන් යන විරති තුන යි. කය වචන දෙක හික්මවා ගැනීමෙන් සිතත් සංවර වන බැවින් හුදු සිතට පමණක් විනය සිකපද පනවා නැතිබව පැනෙයි. පනවන ලද හැම සිකපදයෙකින් ම භික්ෂූන්ගේ හා භික්ෂුණීන්ගේ සංවරය ම අපේක්ෂිත බැවින් විනය සංවරය පිණිස ම පවතින බව සැලකිය යුතු යි. මෙහි ලා ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවරය ම ප්‍රධානත්වයෙන් ගත යුතු වෙයි. එහෙයින් ම ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවරය අධිශීල නමින් ප්‍රකාශිත යි. “පාතිමොක්ඛසංවරශීලං පන අධිශීලනති චූචති” යනු කී හෙයින් එය හෙළි වෙයි. වාරිතන - වාරිතන සිකපදයන්ගේ වශයෙන් දෙපරිදි වූ විනයපිටකය ම ප්‍රාතිමොක්ෂසංවර ශීලය යන නමින් හැඳින්වීමටත් අධිශීලය නමින් හැඳින්වීමටත් හැකි වෙයි. විනය පිටකයෙහි ඇතුළත් නවකොට්ඨසහස්‍රාදිප්‍රභේදය ඇති ශික්ෂාපද ශීලය අධිශීලය බව මතු දැක්වෙන වාක්‍යප්‍රදේශයෙන් ව්‍යක්ත වෙයි.

“පාතිමොක්ඛසංවරශීලං අධිශීලනති චූචති”. වාරිතන - වාරිතන සිකඛාපද විසින් දෙවැදෑරුම් වූ විනයපිටකයෙහි ඇතුළත් වූ නව-කොට්ඨසහස්‍රාදි භේදය ඇති සිකඛාපද ශීලය වනාහි අධිශීල යැ යි කියනු ලැබේ ... පරමාත්මයෙන් වනාහි මෙජුන අදක්කාදනාදි වූ ඒ ඒ විතික්කමිතබ්බ වූ වස්තූයෙන් සමචාචාරා සමචාකමෙතන සමොආජීව යන විරතිහු ද කායසලෙස්සිජා වෙනනා වච්ඡදෙස්සිජා වෙනනා මනොසලෙස්සිජා වෙනනා යන වෙනනාවෝ ද පාති-මොක්ඛසංවරශීල නම්හ යි දතයුතු”² යනු වාක්‍යප්‍රදේශය යි. මෙයින් ප්‍රාතිමොක්ෂසංවරශීලය සකල විනය පිටකය පුරා ම පැතිර ඇතිසැටින් එය ම අධිශීලය බවත් මැනවින් පහැදිලි වෙයි. එසේම සමාන්ත වචනාදි විරති ශීලයන් කායසංස්පශ්ඨිජාදී චෛතසික ශීලයන් පරමාර්ථවශයෙන් ප්‍රාතිමොක්ෂසංවර ශීලය බව ද මෙයින් ප්‍රකාශිත යි.

මේ ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවරශීලය චන්ද්‍රාලෝකාදීනට වඩා සූර්යාලෝකය අධිකවන්නාක් මෙන් ද යුග්‍යකරාදී සජ්තකුට පර්වතයනට වඩා මහාමෙරු පර්වතය අධිකවන්නාක් මෙන් ද සකල පඤ්චාඛ්‍ය දශාඛ්‍යාදි වූ ද චෛතනාසීල චෛතසික සීලාදි වූ ද ශීලයනට වඩා අධික ද වෙයි. මාර්ගසමාධියට අධිෂ්ඨාන වන බැවින් උතුම් ද වෙයි.

1. පටිසම්භිදම්මගට්ඨකපා 160 පිටුව
2. විනයක්ඛණ්ඩවග්ග 201 පිටුව

මේ ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලය බුදු උපතක් ඇති කල්හි ම බොහෝ දෙනාට හිතවැඩ පිණිස ලැබෙයි. බුදු උපතක් නැති කල්හි පසේබුදුන් කෙරෙහි පමණක් ඇති බැවින් අන් කෙනකුන්හට නො ලැබිය හැකි බව ද දතයුතු යි.

“ඒ ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර සීලය වන්දාලෝකය අඟි ආලෝකය යන ආලෝකයන්ට අධිකයාමෙන් ද යුගධර ඊසධරාදි පර්වත-යන්ට මහමෙර අධිකයාමෙන් ද සියලු පක්‍ෂාබ්‍රහ්ම දසබ්‍රාහ්ම වූ ද වෙනනා සීල වෛතසික සීලාදි වූ ද සීලයන්ට අධික ද වේ. මහා සමාධියට අධිධාන බැවින් අධික ද වෙයි. සියලු ගුණයන්ට මුල් බැවින් උතුම් ද වේ. මේ ඒ සික්‍ෂාදිසීලය බුදුහමුයෙහි ම පවත්ති. බුදුහමුව විනා පවෙචක බුද්ධාදි අනෙක් සතෙක් සික්‍ෂාපදය පනවා තබන්නට නොපොහොසත් වේ. අනුක්‍ෂණය පක්‍ෂාබ්‍රහ්ම දසබ්‍රාහ්ම වූ ලෝකීයසීලයට අධික වූ උත්තම වූ ලෝකික වූ ම ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර සීලයට ද වඩා මාර්ගධර්මයන් හා ද ඵලධර්මයන් හා ද සපියයුතු වූ සමාපාදාසා සමාපාදන සමාපාදිව සංඛ්‍යාත වූ ලෝකොත්තර වූ සීලය ම අධිසීල නම් වේ. ඒ වනාහි “සික්‍ෂා සාපීව සමාපනනා” යන මෙතන්හි කැමැති වන ලද්දේ නො වේ. ගිහිගෙයි සදරවිතිකකමය ඇතිව ගිහිගෙය පියා සසුන්වත් ලෝකොත්තර වූ අධිසීලයට පිළිපත් සොනාපක්‍ෂණ ද මෙපුන ධර්මය සෙවනය නො කෙරේ.¹

මේ වාක්‍යප්‍රදේශයෙන් පත්සිල් දසසිල් ආදිකොට ඇත්තා වූත් වෙනනා - වෛතසිකාදි වූත් ශීලයනට වඩා ලෝකික ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලය අධිශීලය බවත් උතුම් බවත් හෙළි වෙයි. එසේ ම ලෝකික ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලයට වඩා මාර්ගඵල ධර්මයන් හා සම්ප්‍රයුක්ත වූ සමාප්තවිනාදි ලෝකොත්තර ශීලය ම අධිශීල වන බවත් ප්‍රකාශිත යි. මේ මාර්ගඵල සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලය විනය පිටකයෙහිලා අදහස් නො කළ බවත් පැහැදිලි වේ. එහෙයින් විනය පිටකයෙහි එන උපසම්පද ශීලය ලෝකික ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලය ම බවත් හෙළි වෙයි. මේ අධිශීලය ආභිසමාචාරික - ආදිබ්‍රහ්මචරියක සීල වශයෙන් දෙකක් කොට දක්වනු ලැබේ. ආභිසමාචාරික සීල නම් අභිවිශිෂ්ට සමාචාරය අරභයා පනවන ලද බන්ධක සිකපද යි. හේ වනාහි වත් පිළිවෙත් කිරීමෙන් පුරන ශීලයයි. වත් පිළිවෙත් පුරන්නවුන් විසින් මේ ශීලය ග්‍රහණධාරණාදි වශයෙන් හික්මිය යුතු බැවින් ශික්‍ෂා නම් වෙයි. “අභිවිසිට්ඨා උත්තමො සමාචාරො අභිසමාචාරො, වතන පටිවතන සීලං, තං ආරබ්භ පක්‍ෂාදකතා බන්ධක සික්‍ෂාපද සංඛ්‍යාතා සික්‍ෂා ආභිසමාචාරිකා”² යනු එහෙයින් කියන ලදි. ආදිබ්‍රහ්මචරියකසීල නම් මාර්ගබ්‍රහ්මචරියාවට ආදි වූ කරුණු වූ ශීලය යි. හික්‍ෂ හික්‍ෂණි සංඛ්‍යාත උභතො විහඬයට ඇතුළත් සිකපද යි. “මග්ග බ්‍රහ්මචරියසං ආදිභූතා කාරණභූතා ආදිබ්‍රහ්මචරියකා සික්‍ෂා, උභතො විහඬපරියාපනතා සික්‍ෂාපදො” යනු එහෙයින් කියන ලදි. විශුද්ධිමාර්ගයෙහි දු “උභතො විහඬ පරියාපනතං ආදිබ්‍රහ්මචරියකං, බන්ධක වතනපරියාපනතං ආභිසමාචාරිකං” යන්නෙන් මේ අදහස සැකෙවින් ප්‍රකාශිත යි.

1. විනයසම්මුඛය 201 - 202 පිටු (මේ වනාහි අරිකප්‍රත්‍ය කළ පාළි වචන නොගෙන සකස්කරන ලද්දකි.)
2. විමතිවිනෝදනිකා 372 පිටුව,

කරුණු මෙසේ හෙයින් ආභිසමාවාරික වූත් ආදිබ්‍රහ්මවරියක වූත් ශීලය අධිශීලය නමින් විනයයෙහි පැවසෙන බව දනගුතු යි. මෙසේ සලකන කල්හි පරිච්ඡේද - පටිච්ඡේද දෙගත්හි ඇතුළත් සිකපදත් මහවග - සුඵවග දෙගත්හි ඇතුළත් සිකපදත් අධිශීලයට අයත්බව මැනවින් හෙළි වෙයි. මේ සිකපදයන් අතුරෙන් කොටසක් වාරික විසින් ද කොටසක් වාරික විසින් ද පිරියයුතු නු යි සකල විනය පිටකය ම මුලින් කී පරිදි ලෝකික ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලයට අයත් වෙයි. ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලය ද වාරික - වාරික විසින් දෙපරිදි කොට දක්වන ලදි. මෙහි වාරික නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් කළයුතු යැ යි පනවා වදළ දෑ කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. “වාරිකනනි වරිකා පරිපුරෙතබ්බ සීලං” යනු කී හෙයින් කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය බව හෙළි වෙයි. වාරික නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො කළ යුතු යැ යි පනවා වදළ දෑ නොකිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. “වාරිකනනි වරිකියා අකරණෙන පරිපුරෙතබ්බ සීලං” යනු ප්‍රකාශිත හෙයින් වෙන්වීමෙන් වරද නො කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. විනයෙහි වදළ සියලු සිකපදයන් මේ දෙකට ඇතුළත් වන බැවින් සකල විනයපිටකය ම ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලය යි පවසන ලද බව සැලකිය යුතු යි.

කරුණු මෙසේ හෙයින් මේ ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවරශීලය අධිසීල නමින් බැවහර කරන ලද බව මෙහි ආදියෙහි ම සඳහන් කරන ලදි. “සද්ධාසප්පාදානං පාතිමොක්‍ෂසංවරසීලං” යනු කී හෙයින් ශුද්ධව ප්‍රධාන කොට ඇති ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවරශීලයත් “සතිප්පාදානං ඉන්ද්‍රියසංවරසීලං” යනු කී හෙයින් සිහිය ප්‍රධාන කොට ඇති ඉන්ද්‍රිය සංවර ශීලයත් “චිරියසප්පාදානං ආච්චපාරිසුද්ධිසීලං” යනු කී හෙයින් චියා ප්‍රධාන කොට ඇති ආච්ච පාරිසුද්ධිශීලයත් “පඤ්ඤාප්පාදානං පච්චස්සන්තිසංවරසීලං” යනු කී හෙයින් ප්‍රඥාව ප්‍රධාන කොට ඇති ප්‍රත්‍යයසන්තිශ්‍රිතශීලයත් යන සිවු පිරිසුදු සිල් රැකීම සතර අපාය දුකින් හා ආත්මානුවාද හිතියෙන් මුදලන බැවින් ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවරශීලය ම බව ධර්මවිනයෙන් මැනවින් හෙළිපෙහෙළි වෙයි.

විනයපිටකයට ඇතුළත් භික්‍ෂු විභඩයත් භික්‍ෂුණී සුත්තවිභඩය විභඩයත් යන උභයොවිභඩය ම සුත්තවිභඩය නාම යෙතුදු හඳුන්වනු ලැබේ. මෙහි සුත්ත නම් බුද්ධප්‍රඥප්ත ශික්‍ෂාපදය යි. විභඩය නම් පදභාජනිය යි. සුත්‍ර සංඛ්‍යාත ශික්‍ෂාපදයත් විභඩය සංඛ්‍යාත ඒ ඒ සිකපදයන්ගේ පදභාජනියත් දෙක ම සුත්තවිභඩය යැ යි දන ගුතු යි. ඒ මේ සුත්තවිභඩය පාරාජික පාළි - පාවිතනිය පාළි යනු විසින් ග්‍රන්ථ දෙකෙකින් පරිමිත යි. එහෙයින් පාරාජික පාළියෙහි පාරාජිකාදි ඒ ඒ සිකපදයන් හා ඒ සිකපදයන් පද පිළිවෙළින් බෙද අට විවරණය කරනලදු වැ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ම තබන ලද පද-භාජනියත් ප්‍රමුඛත්වයෙන් ගෙන සුත්තවිභඩය නාමය පාරාජික පාළියට හා පාවිතනිය පාළියට ආරෝපිත යි. එහි පාරාජික පාළියෙහි පාරාජික - සඤ්ඤාදිසෙස - අනියක - නිසසගතිය විසින් සිකපදයෝ නවසාලිස් කෙනෙක් වෙති. ඒ සිකපද නවසාලිසෙහි පදභාජනිය ද එහි ඇත. මේ සියල්ල ම භික්‍ෂු විභඩයට පමණක් ඇතුළත් වෙයි. එසේ ම භික්‍ෂු විභඩයට ඇතුළත් පාවිතනිය - පාටිදෙසනිය - සෙබිය - අධිකරණසමථ විසින් සිකපදයෝ එක්සිය අටසැත්තැ කෙනෙක් ද, භික්‍ෂුණී විභඩයට

ඇතුළත් පාරාජික - සඛ්‍යාදියෙස - නිසංගතිය - පාවිතනිය - පාවිදෙසනිය - සෙබිය - අධිකරණයට වසින් සිකපදයෝ තෙසියසතර කෙනෙක් ද වෙති. මේ සියල්ලමත් සුත්තවිභංගයට අයත් වෙයි. ග්‍රන්ථ විසින් පාවිතියපාළියට ඇතුළත් වෙයි. මේ නයින් විමසන විට සුත්ත විභංගය උභතො විභංග නම් වෙයි. “සුත්ත විභංගෙති පද්‍යාජනියෙ”¹ යනු විකාශනවචන බැවින් පද්‍යාජනියට පමණක් ද සුත්තවිභංග යනු බැව්හර වෙයි. සිකපදයක් පාසා පදබේදීම කොට ඇති බැවින් පද්‍යාජනියට ඒ නාමය ද ගැළපෙන බව පැනෙයි. උභතො විභංග පරියාපනත සිකපද සියල්ල ම බුද්ධප්‍රඥාප්ත හෙයින් සෙකබ් පණ්ණාසකි නම්නුදු හඳුන්වත්. වෙහි භික්ෂිය යුතු බැවින් සිකයම සෙකබ් නම්. ඒ සෙකබ් සංඛ්‍යාත ශික්ෂාව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පනවන ලද බැවින් සෙකබ් පණ්ණාසකි නමු. “සබ්බාපි උභතො විභංගපරියාපනතා සිකබ්‍යාපද පණ්ණාසකි සෙකබ්පණ්ණාසකිනි චූතනාති ගහෙතබ්බා”² යනු එහෙයින් කියන ලදි;

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සුත්තවිභංගයෙහි ලා පනවා සප්තාසකි වදළ ආපත්ත සතෙක් වෙයි. එනම් පාරාජික යැ සඛ්‍යාදියෙස යැ ථූලලව ය යැ පාවිතනිය යැ පාවිදෙසනිය යැ දුක්කට යැ දුබ්බාසික යි. මෙහි පාරාජිකාපත්තිය පළමුවැන්න යි. මේ ආපත්ති සතෙහි පාරාජික නම් පරාජිත වීම යි. පරාජයට පැමිණීම යි. “පාරාජිකොති පරාජිතො පරාජයං ආපනෙනා”³ යනු අවිකථාගත වචන හෙයින්. මෙහි පරාජිතො යන පදය ම පාරාජිකො යනු විසින් සිද්ධ යි. පරා උපසර්ගයෙහි ප කාරයා අකාරයට වාද්ධිය ද, ඉ කාරාගමය ද කම්මාපියෙහි කළ ක ප්‍රත්‍යයට ක කාරය ද කොට සිදු කිරීම ශාබ්දිකයනට අභිමත යි. මේ වනාහි පුද්ගලවාචක පාරාජික ශබ්දය බැවිනි. ශික්ෂාපදවාචක වූ ද ආපත්තිවාචක වූ ද පාරාජික ශබ්දය කතීයාකාරකයෙහි කළ ක ප්‍රත්‍යයෙන් සිද්ධවන බව ද සැලකිය යුතු යි. කරුණු මෙසේ හෙයින් පාරාජික ශබ්දය ශික්ෂාපද - ආපත්ති - පුද්ගලයන් කෙරෙහි පවත්නා බව ද පැනෙයි. “අවධානමෙතං ආනන්ද අනවකාසො යං තථාගතො වජ්ජිනං වා වජ්ජිසුත්තකානං වා කාරණා සාවකානං පාරාජිකං සිකබ්‍යාපදං පඤ්ඤාතං සමුග්ගෙනායා” යන තන්හි මෙන් පාරාජික ශබ්දය සිකපදයෙහි පවතී. “ආපත්තිං සං භික්ඛු ආපනෙනා පාරාජිකං” යන තන්හි මෙන් ආපත්තියෙහි පවතී. “න මයං පාරාජිකා, යො අවගචො යො පාරාජිකො” යන තන්හි මෙන් පුද්ගලයා කෙරෙහි පවතී. මෙසේ පාරාජික ශබ්දය ශික්ෂාපද - ආපත්ති - පුද්ගල යන තුන් තන්හි පවතී යැ යි දත යුතු යි. සිකපදය පාරාජික නාමය ලබන සැටි “යො කං අතික්කමති තං පරාජෙති තස්මා පාරාජිකනති චූචති” යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි. යමෙක් ඒ සිකපදය ඉක්ම යේ නම් ඔහු පරදවයි. ඒ කාරණයෙන් සිකපදය පාරාජික නම් වේ යැයි කියනු ලැබේ. ආපත්තිය පාරාජිකනාමය ලබන සැටි “යො නං අජක්ඛාපජ්ජති තං පරාජෙති, තස්මා පාරාජිකනති චූචති” යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි, යමෙක් ඒ ඇවතට පැමිණේ නම් ඔහු පරදවයි. ඒ කරුණෙන් ආපත්තිය පාරාජිකා නම් වේ යැයි කියනු ලැබේ. පුද්ගලයා පාරාජික නාමය ලබන සැටි “සුගලො

1. චම්පිවනොදනීවිකා 482 පිටුව
 2. චම්පිවනොදනීවිකා 372 පිටුව
 3. සමන්තපාසාදිකා 185 පිටුව

යසමා පරාජිතො පරාජයමාපනෙනා, තසමා පරාජිකොති වුවනි” යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි. පුද්ගලයා යම් කරුණෙකින් පරදවනලද්දේ පරාජයට පැමිණියේ නම් ඒ කරුණෙන් පුද්ගලයා පාරාජිකයෙකු යි කියනු ලැබේ. මේ අර්ථය ම සඳහා පරිවාර පාළියෙහි දු:

“පාරාජිකනනි යං වුතතං තං සුණොහි යථාතථං
වුතො පරදොධා හට්ඨො ව සඤ්චමා හි නිරික්කතො
සංවාසො ව තහිං නත්තී තෙනෙනං ඉති වුවනි”

යනු වදළහ. ආපත්තිය පාරාජිකා යැයි යමක් කියන ලද නම් තතු පරිදි එය අසව. සිකපදය ඉක්ම වූ ඇවතට ද පැමිණි පුද්ගලයා යම් කරුණෙකින් පරාජිත වේ ද වුත වේ ද ත්‍රිවිධ සඤ්චයෙන් භූෂට වූයේත් වේ ද පොහෝපවාරණාදි සංක්ෂකම්යෙන් දුරු කෙළේත් වේ ද ඔහු හා එකකම්භාදිසංවාසය නැතිකින් වෙයි. ඒ කාරණයෙන් මේ ආපත්තිය පාරාජිකා නමැයි කියනු ලැබේ. මේ සිකපදය පාරාජික නමැයි කියනු ලැබේ. මේ පුද්ගලයා පාරාජික යැයි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි.

සංක්ෂාදිසංසාපත්තිය දෙවැන්න යි. ආපත්තියෙන් නැගිසිටීම සඳහා මුල මැද අග යන තුන්තන්හි ම සංක්ෂයා කැමති විය යුතු යි සංක්ෂාදිසංස නම් වෙයි. “සංක්ෂො ආදිමිති වෙව සෙසෙව ඉවජිතබෙබ්බා අසසාති සංක්ෂාදිසංසො” යනු අටුවාහි එහෙයින් කියන ලදි. මේ අදහස වැඩිදුරටත් මෙසේ පැහැදිලි කරන අර්ථකථාව “ඉමං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා වුට්ඨාතු කාමසංසනං ආපත්තිවුට්ඨානං, තසං ආදිමිති වෙව පරිවාසදනත්ථාය ආදිතො සෙසෙ මජ්ඣෙ මානනදන්ථාය මූලාය පටිකසංසනෙන වා සහමානනදනත්ථාය, අවසානෙ අබ්බානත්ථාය ව සංක්ෂො ඉවජිතබෙබ්බා”¹ යනාදිය දක්වයි. මේ ඇවතට පැමිණ නැගිසිටුනා රිසියභූට යම් ඒ ඇවතින් නැගිසිටිමක් වේ ද, ඒ නැගිසිටුමට මුල දිම පිරිවෙස් දිම පිණිස ද මුලින් ශෙෂ වූ මධ්‍යයෙහි මානන දිම පිණිස ද මුලට ඇදීමකින් හෝ එය හා මානන දිම පිණිස ද, අවසන්හි අබ්බානාය පිණිස ද සංක්ෂයා කැමැති විය යුත්තේ යි. මෙහි ලා එක ද කම්පක් සභුන්ගෙන් වෙන් වැ කළ නො හැකි නු යි ආදියෙහි දු ශෙෂ යැයි කියූ මැදහි ද අවසන්හි ද මේ ඇවතින් නැගිසිටුමට සංක්ෂයා කැමැති වියයුතු මැ යි. එහෙයින් ම “සංක්ෂොව තසං ආපත්තියා පරිවාසං දෙති, මූලාය පටිකසංසනි, මානනං දෙති, අබ්බනි, න සමබ්බුලා න එකපුගගලො, තෙන වුවනි සංක්ෂාදිසංසොති”¹ යනු කිහි. සංක්ෂතෙට්ඨෙ ඒ ඇවතට පිරිවෙස් දෙයි. මුලට අදියි. මානන දෙයි. අබ්බානාය කරයි. දෙනුන් නමක්වත් එක් නමක්වත් නො කරයි. එහෙයින් මේ ඇවතට සංක්ෂාදිසංස යැ යි කියනු ලැබේ.

පරිවාරයෙහි දු:

“සංක්ෂාදිසංසොති යං වුතතං තං සුණොහි යථාතථං
සංක්ෂොව දෙති පරිවාසං මූලාය පටිකසංසනි
මානනං දෙති අබ්බනි තෙනෙනං ඉති වුවනි”

යනු වදළහ, සංක්ෂාදිසංස යැ යි යමක් කියන ලද නම් තතු පරිදි එය අසව. සංක්ෂයා ම පිරිවෙස් ද මුලට ඇදීම ද මානන දිම ද අබ්බානාය ද දෙන බැවින් මේ ඇවතට සංක්ෂාදිසංස යැ යි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි.

1. සමනත පාසාදිකා, 370-71 පිටු

2. සමන්තපාසාදිකා - 371 පිටුව

පුලලව්‍යාප්තිය තෙවැන්නයි. පුලලව්‍යය නම් දෙසනාගාමීනි ආපණ්ණි අතුරෙන් මහත්ම වරදයි. “පුලලා ව සො අව්වයො වෙති පුලලව්වයො” යනු කම්ඳාරය සමාසවාක්‍ය බැවින් පුල වූයේත් හේමනුයි අව්‍යය වූයේත් හේමනුයි පුලලව්‍යය නම් වෙයි. ලකාර ද්විරූප විමෙන් හා පූර්ව ථකාරස්ථ උභාරය හුඬ විමෙන් පුලලව්‍යය යනු සිද්ධයි. මේ ආපණ්ණිය උභයවිභවයෙහි ගරුකාපණ්ණිනිගේ පූර්වභාගයෙහි ද බන්ධනවිති ද ඇතුළත් ව ඇති බව පෙනේ.

“පුලලව්‍යයනි යං වුතතං තං සුභොති යථාතථං
එකස්ස මුලෙ යො දෙසෙති යො ව තං පතිගණනති
අව්වයො තෙන සමො නත්ති තෙනෙතං ඉති වුවවති”

යන පරිවාරපාළිගාථාවෙන් පවසන අදහස ද මෙහි ලා සැලකිය යුතුයි. පුලලව්‍යය යැයි යමක් කියන ලද නම් තතුපරිදි එය අසව. යමෙක් එක් මහණක් හුගේ සම්පයෙහි දෙසා ද යමෙක් එය පිළිගනී ද එය හා සම වූ දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙක් නැති ද එහෙයින් මේ ඇවැත පුලලව්‍යය නමැයි කියනු ලැබේ යනු අදහසයි.

පාවික්කියාපණ්ණිය සතරවැන්නයි. මෙහි පාවික්කිය යන්නෙන් නිසඟිපවිති හා ශුද්ධපවිති අදහස් කරනු ලැබේ. නිසඟි වූ වස්තුව පළමුකොට නිසඳා පසු වැ දෙසිය යුතු පවිති ඇවැත් නිසඟිපවිති නම්. එසේ නිසැදීමක් නැති වැ දෙසිය යුතු පවිති ඇවැත් ශුද්ධපවිති නම්. මේ දෙකොටස ම පවිති ඇවැත් දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන බැවින් පාවික්කියාපණ්ණියට ඇතුළත් වෙති. පාවික්කිය යන වචනයෙහි “කුසලං ධම්මං පාතෙතිති පාවික්කියං” යන නිරුක්ති වන බැවින් කුසල ධර්මය හෙළා නු යි පාවික්කිය නම් වේ. මෙහි අදහස පරිවාරපාළියෙහි දු:

“පාවික්කියනි යං වුතතං තං සුභොති යථාතථං
පාතෙති කුසලං ධම්මං අරියමගගමපරජ්ඣාති
විතකසමෙවාහනට්ඨානං තෙනෙතං ඉති වුවවති”

යන්නෙන් වදළහ. පාවික්කිය යැයි යමක් කියන ලද නම් තතු පරිදි එය අසව. කුසලධර්මය හෙළා නු යි ආර්යමාර්ගය වරදවා නු යි සිත මුළාකරන කරුණක් නු යි මේ ඇවැත පාවික්කිය නමැයි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහසයි. උභය විභවයෙහි නිසඟි පවිති නිසක් ද, භික්ෂුවිභවයෙහි ශුද්ධපවිති අනුදෙකක් ද, භික්ෂුණිවිභවයෙහි ශුද්ධපවිති එක්සිය හැටහයක් ද ඇතුළත් වෙයි. මේ සියල්ල ම පාවික්කියාපණ්ණිය නමින් සප්තාපණ්ණිකයෙහි ලා සැලකිය යුතුයි.

පාටිදෙසනියාපණ්ණිය පස්වැන්නයි. මෙහි පාටිදෙසනිය නම් “පටිදෙසෙතඛං පාටිදෙසනියං” යනු කි හෙයින් ප්‍රතිදෙශනයට යුතු ඇවැතෙකි. “ගාරයාං ආවුසො ධම්මං ආපජ්ජිං අසපපායං පාටිදෙසනියං තං පටිදෙසෙමි” යි සිකපදයෙහි ම ප්‍රතිදෙශනාකාරය දක්වන ලද බැවින් මේ ගාරයාපණ්ණිය පාටිදෙසනිය නමින් ම වදළහ. මේ ආපණ්ණිය පරිවාරපාළියෙහි පැහැදිලි කොට ඇති සැටියෙන් ඇවැතට විෂය වූ කරුණු සියල්ල ම ඇරැපෑමෙන් විවරණය කළ යුතු බව පෙනේ. හේ මෙසේ ය.

නොනැ මෙහෙණක විසින් දුකසේ ලත් බොජුනක් තමා මැසියනින් පිළිගෙන වළදන මහණහට ගැරහිය යුතු වෙයි. නිමැනුමක් ලත් ගෙවල්හි වළදන මහණුන්ගෙන් එක් නමක්වත් එහි දන්

බෙදීමට විධාන කරන මෙහෙණක වුවහොත් ඇය ඉවත් නොකොට දන් වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. මද සම්පත් ඇති සැදහැනි දිළිඳු සෙබ සම්මුතිය ලත් කුලයකට ගොස් නොගිලන් වැ දන්වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. සැක බිය සහිත වන සෙනසුනෙක්හි වසමින් කලින් නොදන්වා ලත් බොජුනක් වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. මෙසේ හිඤ්ඤාත් උදෙසා පනවන ලද ගාරයාපනති සතරෙක් වෙයි. තව ද හිඤ්ඤාත් අරහයා පනවා වදළ ගාරයාපනත අටෙකි. නො නෑ වූ ම මෙහෙණක් මෙරමා තමාසතු යැ යි මමායනය කළ ගිතෙල් හෝ තෙල් හෝ මී හෝ උක්පැණි හෝ දියමස් හෝ ගොඩමස් හෝ කිරි හෝ දි හෝ වළඳන මෙහෙණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. ගැරහිය යුතු මේ සියල්ල ම පාට්ඨෙසනියාපනති නමින් වදළහ. මේ ආපනතිය ද දෙශනාගාමිනි ඇවැත් ගණයට ඇතුළත් වෙයි.

දුක්ඛාපනතිය සවැන්නයි. මෙහි දුක්ඛට නම් “දුට්ඨ කතං දුක්ඛං” යනු කී හෙයින් නපුරු කොට කරනලද්ද යි. බුදුන් වදළ ක්‍රමයට නො කොට වරදවා කරන ලද්ද යි. මෙමැ කිහි. පරිවාරපාළියෙහි:

“දුක්ඛටනති යං චුතතං තං සුභොති යථාතථං
අපරදධං විරුද්ධං ඛලිතං යඤ්ච දුක්ඛං
යං මනුසෙසා කරෙ පාපං ආචි වා යදිවා රහො
දුක්ඛටනති පච්චෙදෙනති තෙනෙතං ඉති වුවවති.”

දුක්ඛට යැ යි යමක් කියන ලද නම් එය තනුපරිදි අසව. බුදුන් වදළ පරිද්දෙන් නො කොට වරදවා පැකිළ කළ මිනිසක්හු එළියෙහි හෝ රහස්හි හෝ යම් පවක් කරන සේ යම් ද නපුරක් කරන ලද නම් මෙය දුක්ඛට යැ යි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි. ඒ මේ දුක්ඛට ය පුබ්බපයොග යැ සහපයොග යැ අනාමාස යැ දුරුපච්ඡේණ යැ චිනය යැ ඤාත යැ ඤාති යැ පටිඝ්ඝව යැ යි අටවැදෑරුම් වෙයි.¹ මෙහි පුබ්බයොග දුක්ඛට නම් සොරසින් ඇති වැ දෙවැන්නකු සොයන විට උදලු ආදිය සොයන විට සොරකම කරන තැනට යන විට සිදුවන දුකුළාව යි. සහපයොග දුක්ඛට නම් අවහාරය සමග යෙදී පවතින දුකුළාව යි. මෙහි පච්චි වස්තුවත් දුකුළා වස්තුවත් දෙකම දුකුළාවෙහි ම පිහිටයි. අනාමාස දුක්ඛට නම් නො පැහැසිය යුතු නො ඇල්ලිය යුතු වස්තුවක් ස්පර්ශ කිරීමෙන් සිදුවන දුකුළාව යි. දශවිධ රත්නාදිය වැනි දෑ අනාමාසවස්තු නම් වෙයි. දුරුපච්ඡේණ දුක්ඛට නම් බුදුන් විසින් නොකළ යුතු යැ යි වළක්වන ලද දෑ කිරීම නපුරු පුරුද්දක් බැවින් එවැනි දෑ කිරීමෙන් සිදුවන දුකුළාව යි. කෙසෙල් පොල් ආදීන්හි හටගත් ගෙඩි අතපන ගැම වැනි නොමනා පුරුදු පැවැත්වීම මෙයට අයත් වෙයි. චිනය දුක්ඛට නම් චිනයෙහි පනවන ලද දුකුළාව යි.

පිටු පිණිස හැසිරෙන මහණක්හුගේ පාත්‍රයෙහි දුහුවිලි වැටුණු කල්හි පාත්‍රය යළිත් නො පිළිගෙන හෝ නොසෝද හෝ ඒ පාත්‍රයෙහි අහර ගන්නාහට වන දුකුළාව චිනයදුක්ඛට නමැයි කියනු ලැබේ. ඤාතදුක්ඛට නම් සබ්බභෙදය පිණිස තැන් කරනු අසා එය වැළැක්වීමට ඔහුට නමා දන් කරුණු කියා අවවාද නො කරන

1. සමනලපාසාදිකා 225 චූළ, සාරසද්දපති 501 චූළ

මහණහට වන දුකුළාව යි. ඤාතිදුකකට නම් භික්ෂුන්හට නියමිත පඤ්චමනුභාෂණකම්යන්තින් භික්ෂුණීන්හට නියමිත මට්ටමට සමනුභාෂණකම්යන්තින් (එකොළොස් වැදෑරුම් සමනුභාෂණ කම්යන්ති) ඥාතිය තැබීමෙන් පසු වරද කළාහට සිදුවන දුකුළාව යි. භික්ෂුණීන්හට යාවතනියක සහවෙසෙස් සිකපද සතරෙක්හි ද අරිට්ඨ සිකපදයෙහි ද, භික්ෂුණීන්හට යාවතනියක පාරාජික සිකපදයෙහි ද සහවෙසෙස් සිකපද සතරෙක්හි ද චණ්ඤානුමුක්ති සිකපදයෙහි ද සමනුභාෂණකම්ය නියමිත බව අර්ථකථා ටිකාදියෙහි දක්වෙයි. පටිසංවදුකකට නම් වස්විසිම් ආදියට ප්‍රතිඥා දී එය පැහැර හැරීමෙන් ප්‍රතිඥාව නිමිති කොට වන දුකුළාව යි. සියලු ම දුකකටයත් මේ අටෙහි සංග්‍රහ කළයුතු බැවින් සෙසු සත් දුකුළාවන්ට අයත් නොවූ යම් කරුණක් වේ නම් ඒ සියල්ල විනය දුකකටයෙහි ම ඇතුළත් වියයුතු යැ යි කියති.

දුඛාසිත්තාපක්කිය සත්වැන්න යි. මෙහි දුඛාසිත නම් ආත්‍රොශ කරන අදහසින් තොර වැ කෙළිසිතා පිණිස කියන කිලිට් වචන යි. ඔමසවාද පවිති සිකපදයෙන් විවරණය කරන මේ දුඛාසිතය ආත්‍රොශාදියෙන් තොර වැ උපසපනක්හට හෝ අනුපසපනක්හට හෝ කෙළි සිතා පිණිස පවසන නො මනා වචන යි. තවද පරිවාරපාළියෙහි:

“දුඛාසිතනති යං චුතං තං සුණොති යථාතථං
දුඛාසිතං දුරාහටං සංකිලිට්ඨංකපි යං පදං
යඤ්ඤා ගරහනති තෙනෙතං ඉති වුවචති”

යනු කී හෙයින් දුඛාසිත යැ යි යමක් කියන ලද නම් එය තතු පරිදි අසව. නපුරු කොට කියන ලද කිලිට් බවට පත් යම් පදයෙක් වේ නම් යම් ද බසකට නැණැතිගේ ගරහන් නම් තෙල වචනය දුඛාසිත යැ යි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි. උපසපනක්හට හෝ අනුපසපනක්හට හෝ නො හමුවෙහි කෙළි සිතා පිණිස කියන කල්හි දු දුඛාසිත ම වේ යැ යි ආචාර්යවරයෝ කියති.

මෙසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් විනය පිටකයෙහි පනවා වදළ සියලු සිකපදයන් සංකලනය කොට විමසන කල්හි ආපනති වශයෙන් සත්කම් පනවා වදළ බව දනුයුතු යි. ඒ මේ ඇවැත් සත සපතාපනති මැයෙන් මෙහි ලා විවරණය කරන ලදී. මේ ඇවැත්රය සපතාපනතිකතං වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. තුලාසි - දුබ්බි ඇවැත් දෙක මාතිකායෙහි නො ආබැවින් සෙසුපස පඤ්චාපනතිකතං වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. මාතිකා නම් පාතිමොක්ඛපාළිය යි. යම්කිසි උපසපන භික්ෂුහමක් පරිඡි ඇවැත්තට පැමිණීමෙන් මහණකම මුළුමණින් නැති වන බැවින් සියලු ම පරිඡි ඇවැත් ඡේදාගාමී විසින් ද, සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණීමෙන් මහණකම නැති නොවතුදු ශීලය විපතට වැටෙන්නට ඉන් ඉඩකඩ ලැබියහැකි බැවින් ඉන් නැති සිටීමට වත්මානන් පුරා ශුද්ධාන්තයෙහි පිහිටිය හැකිය. එහෙයින් සහවෙසෙස් ඇවැත් ව්‍යුත්ථානගාමී විසින් ද, සෙසු තුලාසි - පවිති - පිළිදෙස්නි - දුකුළා - දුබ්බි යැ යි කියන ලද ඇවැත් පස ආචාර විපතකියට වැටීමෙන් පුද්ගලයාගේ අතිවිශිෂ්ට සමාචාරය නැති විය හැකි බැවින් දෙසීමෙන් පිරිසිදු විය යුතු ය. එහෙයින් ඒ ඇවැත් පස දෙශනාගාමී විසින් ද විනයෙහි සඳහන් වෙයි. මෙසේ සප්තාපනතින් පිළිබඳ දැනීම භික්ෂු ජීවිතය රැකීමටත් බැබළීමටත් ඉවහල්වන බව සැලකිය යුතු යි.

පාමොක් උදෙසිම දෙකක් සුගත චිත්තයෙහි පැනෙයි. පාතිමොකඛුදෙස: ඔවාදපාතිමොකඛුද්දෙස යැ ආණාපාතිමොකඛුද්දෙස යැ යනු ඒ දෙක යි. ඔවාදපාතිමොකඛුද්දෙසය හිංසු - හිංසුණි උභතොසඛ්‍යයාට පනවා වදරන ලද්දකි. මෙහි පාතිමොකඛුද්දෙස යන්නෙන් ආණාපාතිමොකඛුද්දෙසය ම ගනු ලැබේ. ආඥාප්‍රාතිමොක්‍ෂය වනාහි හිංසුප්‍රාතිමොක්‍ෂය යැ හිංසුණිප්‍රාතිමොක්‍ෂය යැ යි දෙපරිදි වෙයි. හිංසුප්‍රාතිමොක්‍ෂය නිදනුද්දෙස යැ පාරාජිකුද්දෙස යැ සඛ්‍යාදිසෙසුද්දෙස යැ අනියකුද්දෙස යැ වික්‍රාරද්දෙස යැ යි පස්වැදෑරුම් වෙයි. හිංසුණි ප්‍රාතිමොක්‍ෂය වනාහි නිදනුද්දෙස යැ පාරාජිකුද්දෙස යැ සඛ්‍යාදිසෙසුද්දෙස යැ වික්‍රාරද්දෙස යැ යි සතරවැදෑරුම් වෙයි. හිංසුණිත්භට අනියතාපක්‍ෂයක් නැති බැවින් අනියකුද්දෙසය නැති. පූර්වොක්ත උද්දෙශ පක්‍ෂිකය එකක් පාසා මෙහි ලා හඳුන්වනු ලැබේ.

1. නිදනුද්දෙස නම්: නිදනය උදෙසිම යි. “සුණාකු මෙ හනන සඛ්‍යා ... ආවිකතානිසස ඵාසුහොති. තස්‍යාසඛනෙන පුච්ඡාමි කච්චිත්ත පරිසුද්ධා දුතියමපි පුච්ඡාමි... තස්මා කුණ්චි ඵවමෙතං ධාරයාමි” යැ යි කියා උද්දිට්ඨං බො ආයස්මත්තො නිදනං” යනාදි ක්‍රමයෙන් අවශෙෂය සුත (ශ්‍රැතියෙන්) ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි උදෙසන ලද්දේ වෙයි. නිදනය උදෙසා නො නිමි කල්හි සුත ශබ්දයෙන් ඇස්විය යුත්තක් නම් නැති.¹ “නිදනං උද්දිසිත්වා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං, අයං පඨමො පාතිමොකඛුද්දෙසො”² යනු වදළ බැවින් මේ ප්‍රථම ප්‍රාතිමොක්‍ෂොද්දෙශය යි. “සුණාකු මෙ අයො” යනු ආදි කොට ඇති ලෙසින් හිංසුණිප්‍රාතිමොක්‍ෂයෙහි නිදනුද්දෙසය දත යුතු යි.

2. පාරාජිකුද්දෙස නම්: හිංසුචිහඛයෙහි වදළ පරිජි ඩිකපද සතර උදෙසිම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා සතර පරිජි උදෙසා අවශෙෂය සුත ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි පාරාජිකුද්දෙසය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. “නිදනං උද්දිසිත්වා චතතාරි පාරාජිකානි උද්දිසිත්වා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං. අයං දුතියො පාතිමොකඛුද්දෙසො” යනු වදළ බැවින් මේ ද්විතීය ප්‍රාතිමොක්‍ෂොද්දෙශය යි. හිංසුණි සඛ්‍යාට පනවන ලද පරිජි අට ඇතුළත් කොට හිංසුණි ප්‍රාතිමොක්‍ෂයෙහි පාරාජිකුද්දෙසය දත යුතු යි.

3. සඛ්‍යාදිසෙසුද්දෙස නම්: හිංසුචිහඛයෙහි වදළ සභවෙසෙස් ඩිකපද තෙළෙස උදෙසිම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා සතර පරිජි උදෙසා තෙළෙස් සභවෙසෙසුත් උදෙසා අවශෙෂය සුත ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි සඛ්‍යාදිසෙසුද්දෙසය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. “නිදනං උද්දිසිත්වා චතතාරි පාරාජිකානි උද්දිසිත්වා තෙරස සඛ්‍යාදිසෙසෙ උද්දිසිත්වා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං. අයං තතියො පාතිමොකඛුද්දෙසො” යනු වදළ බැවින් මේ තෘතීය ප්‍රාතිමොක්‍ෂොද්දෙශය යි. මෙහෙණත්භට පනවා වදළ සභවෙසෙස් සතළොස ඇතුළත් කොට හිංසුණි ප්‍රාතිමොක්‍ෂයෙහි සඛ්‍යාදිසෙසුද්දෙසය දත යුතු යි.

4. අනියකුද්දෙස නම්: හිංසුචිහඛයෙහි වදළ දෙඅනියක ඩිකපදයන් උදෙසිම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා

1. මානිකවයකරා 2 830

2. මහාවග්ගපාළි - උපොසථකන්ධක

සතර පරිච්ඡි උදෙසා තෙළෙස් සහවෙසෙසුන් උදෙසා දෙ අනියතයන් උදෙසා අවශෙෂය සුභ ශබ්දයෙන් ඇස්වූ කල්හි අනියතුද්දෙසය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. “නිදනං උද්දිසිකා වතාරි පාරාජිකානි උද්දිසිකා තෙරස සඛිඤ්ඤාදිසෙසෙ උද්දිසිකා දෙව අනියතෙ උද්දිසිකා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං. අයං චතුක්ඛා පාති-මොක්ඛාදෙදෙසො” යනු වදළ බැවින් මේ චතුර් ප්‍රාතිමොක්ඛාද්දෙශය යි. භික්ෂුණි ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි මේ අනියතොද්දෙසය නැති. අනියත නම්:

“අනියතොති යං චූෂනං තං සුභොහි යථාතථං
අනියතො න නියතො අනෙකංසිකතං පදං
තිණ්ණමඤ්ඤකරං ධානං අනියතොති පවුච්චති”

යනු පරිවාරපාළියෙහි වදළ බැවින් පරිච්ඡි-සහවෙසෙස්-පවිති යන ඇවැත් තුනෙන් එකකින් සිදුවන ඇවත එකැතින් නියම නො කළ බැවින් නියත කොට නො කීම යි.

5. වික්ඛාරද්දෙසය නම්: විස්තර වශයෙන් පාමොක් උදෙසීම යි. භික්ෂුසංඝයාට අයත් නිදනයන් සතර පරිච්ඡිත් තෙළෙස් සහවෙසෙසුන් දෙඅනියතයන් තිස් නියතිපවිතින් දෙඅනු ශුද්ධ පවිතින් සතර පිළිදෙස්නින් සෙබියාත් සජ්ජාධිකරණ සමථයන් උදෙසීමෙන් ප්‍රාති-මොක්ඛය විස්තර වශයෙන් උදෙසන ලද්දේ නම් වෙයි. “වික්ඛාරෙනව පඤ්චමො” යනු වදළ බැවින් මේ පඤ්චම ප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙශය යි. භික්ෂුණි ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි අනියතය හැර සෙස්ස විස්තර වශයෙන් උදෙසීම වික්ඛාරද්දෙසය යි.

මේ වික්ඛාරද්දෙසයට ඇතුළත් නිසංසග්ගිය-සෙබිය-අධිකරණසමථ යන වචන පිළිබඳ විවරණයක් මෙහි ලා කළ යුතු ය. මෙහි නිසංසග්ගිය නම් සඛ්ඤ්ඤාභට හෝ ගණ්ඨාභට හෝ පුද්ගලයකුහට හෝ නිසංසජනය කළ යුතු බව යි. නිසංසග්ගිය යනු පූර්වභාගයෙහි කළ යුතු විනයකමීයට නමෙකි. “අථවා නිසංසජනං නිසංසග්ගියං, පුබ්බභාගෙ කතතබ්බස්ස විනයකමමසෙස්සතං නාම.”¹ යනු අර්ථකථා-ගතවචන යි. නිසංසග්ගිය වූ සිවුරු ආදිය පළමු කොට සඛ්ඤ්ඤාභට හෝ ගණ්ඨාභට හෝ පුද්ගලයකුහට හෝ පවරාදීමෙන් තමා කෙරෙන් බැහැර කිරීම නිසංසජනය යි. මෙය පූර්වභාගයෙහි කළ යුතු විනයකමීය යි. “නිසංසග්ගියමසෙස්ස අත්ති නිසංසග්ගියමිච්චෙව ඤාතං පාවිතියං” යනු ද එහි ම සඳහන් වන බැවින් නිසංසජනය මේ ආපක්‍යයට ඇත් නු යි නිසංසග්ගිය නම් වේ. ඒ කුමක් ද? පවිති ඇවත යි. මෙසේ බලන විට නිසංසග්ගිය යනු නිසැදීමේ විනය-කමීයටත් ඉන් නැගුණු පවිති ඇවතටත් නම් වෙයි. වස්තුව නිසැදීමෙන් පසු පවිති ඇවත දෙසිය යුතු යි. පරිවාර පාළියෙහි:

“නිසංසග්ගියනති යං චූෂනං තං සුභොහි යථාතථං
සඛ්ඤ්ඤාදිසෙසෙ ගණ්ඨමඤ්ඤකරං එකකසෙසව එකතො
නිසංසජිකාන දෙසෙති තෙනෙනං ඉති වුච්චති”

යනු වදළ බැවින් යට කි අදහස මෙයින් පැවසෙයි.

1. සමන්තපාසාදිකා 461 8වූට

සෙබිය නම් සෘජු මාර්ගයට අනුවැ හැසිරෙන සුලු ත්‍රිශික්ෂා-
යෙහි හික්මෙන ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයාහට මේ සෙබිය ධර්මය
මුල ද වෙයි. පාදය ද වෙයි. දෙරටුව ද වෙයි. සංයමය ද වෙයි.
සංවරය ද වෙයි. එහෙයින් මෙවැනි අන් සිකපදයෙක් නැත් මැ යි.
මේ අදහස ම පරිවාරපාළියෙහි දු:

“සෙබියනති යං චුතතං තං සුඤ්ඤානි යථාතථං
සෙබියස සිකබ්බානාසස උජ්ඣගගානුසාරිනො
ආදිපෙතං වරණංඤ චුඛං සංයම සංවරො
සිකබ්බා එතාදිසි නත්ති තෙනෙතං ඉති වුවවති.”

යනු වදළහ. මේ සිකපද රැකීම ශෛක්‍ෂභාවයට ඉවහල්වන බැවින්
ද පැවිදි ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයන්ගේ උපරිමාර්ගාධිගමයට පහසු වන
බැවින් ද මෙය හා සමාන අන් සිකපදයක් නැතැ යි කියනු ලැබේ.
සෙබියභූමියට ධ්‍යානභූමිය ද සංග්‍රහ වන බැවින් ධ්‍යානලාභීන්ගේ
සමාවාරයට ද මේ සෙබියධර්මයෝ අතිශයින් උපකාර වෙත් මැ යි.
භාග්‍යාවතුන් වහන්සේ විසින් මේ සෙබියධර්මයන් පැනවීමෙහි දී
අනුගමනය කරන ලද්දේ අමුතු ම ක්‍රමයෙකි. වනතක්කක්කයෙහි
වදළ වන් ද හික්මිය යුතු බැවින් සෙබිය මැ යි. එහෙයින් පාරා-
ජිකාදීන්හි මෙන් මෙහි පාළියෙහි පරිවේෂ්ඨයක් නො කරන ලදි.
වාරිත්‍රනය දක්වනු පිණිස ද “යො පන භික්ඛු ඔලමෙබ්බෙනා
නිවාසෙය්‍ය දුක්ඛං” යි නො වදරා “සිකබ්බාකරණියා” යනු විසින්
පාළිය ආරොපිත යි. පදභාජනයෙහි වනාහි “ආපතති දුක්ඛංසං”
යනු වදළ බැවින් හැම තන්හි අනාදරිය කරණයෙහි දුක්ඛං යැ යි
දතයුතු යි.¹

අධිකරණසමථ නම් මහණ-මෙහෙණ දෙසඟුන්හට අවිශේෂයෙන්
සතරවැදෑරුම් අධිකරණයන් සන්තිද්‍රව්ම පිණිස පනවා වදළ සන්දෙන යි.
“වතුබ්බිධං අධිකරණං සමෙනති චූපසමෙනතිති අධිකරණසමථා”²
යන අටුවා බසින් හේ පැහැදිලි වෙයි. සතරවැදෑරුම් විවාදදී
අධිකරණයන් ශමනය කෙරෙත් නු යි චූපශමනය කෙරෙත් නු යි
අධිකරණ සමථයෝ නම් වෙත්. සම්මුඛාවිනය යැ සතිවිනය යැ
අමුළුභවිනය යැ පටික්ඛානකරණය යැ යෙහුයාසිකා යැ තස්සපා-
පියාසිකා යැ තිණවත්තාරක යැ යන මේ සන්දෙන යි. මෙහි
සම්මුඛාවිනය නම් සබ්බසම්මුඛතාදි හමුවීම සතරෙකින් ශමථය
කිරීම යි. සතිවිනය නම් අමුලික ශිලවිපක්‍යයෙකින් වොදනා කරනු
ලබන රහත් මහණ නමකට යැදීමක් ඇති කල්හි ඥප්ති වතුර්ථ
කම්යෙන් සතිවිනය දීමෙන් ශමථය කිරීම යි. අමුළුභවිනය නම්
උමතු කම්න් යුතු මහණක්හු ඉන් මිදී යැපවත් වූ විට උමතු කල්හි
තමා කළ නො මහණකම් ගැන වොදනා නො කරනු පිණිස
යැදීමක් කළ කල්හි ඥප්තිවතුර්ථකම්යෙන් අමුළුභවිනය දීමෙන්
ශමථය කිරීම යි. පටික්ඛානකරණ නම් හික්ෂුතමක් ඇවැත් දෙසීමෙන්
පිරිසුදුවීම පිණිසත් සහවෙසෙස් ඇවතකින් නැගිසිටීමට පිරිවෙස්
වත් මානත් පිරීම පිණිසත් පිළිණ කිරීමෙන් සිදුවන සමථය යි.
යෙහුයාසිකා නම් බහුල වූ ධර්මවාදි හික්ෂුන්ගේ වචනය පරිදි
සිදුකරන ශමථය යි. තස්සපාපියාසිකා නම් පාපයෙන් උත්සන්න වූ
මහණක්හට ඥප්තිවතුර්ථකර්මයෙන් සිදුකළ යුතු ශමථය යි.

1. සාරස්ථපති 879-880 පිටු විමතිවිනොදනී 339 පිටුව
2. සමනතපාසාදිකා 669 පිටුව

කිණුවකාරක නම් කලහකාරක හික්සුන් විසින් පැමිණි ඇවැත් අතුරෙන් පරිපී සහවෙසෙස් ඇවැත් හා ශාභිප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැත් හැර තණපත් ආදියෙකින් අගුවි වසාලන්නාක් මෙන් සෙසු හැම ඇවැත් ම සහුන් මැද ඇවැත් දෙසීමෙන් පිරිසුදුවීම පිණිස ඥප්ති ද්විතිය කර්මයෙන් සිදුකළ යුතු ශමථය යි. මෙසේ සප්තාධිකරණශමථය සැකෙවින් දත යුතු යි.

බුද්ධශාසනයෙහි ආයුෂ්‍යය නම් විනය යි. විනය පවත්නා කල්හි බුදුසසුන පවත්නේ වෙයි.

“විනයානිසංස” අධිශීල සංඛ්‍යාන ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර ශීලය රකින උපසපත් පැවිදි මහණුන්ගේ බහුලවීම

ශාසන විරජ්ජිතියට අත්‍යන්තයෙන් උපකාර වෙයි. එහෙයින් හික්සුන්ගේ ආයුෂ්‍යය වූ ශීලය මැනවින් රැකගැනීම බුදුසසුන්හි පැවිදි වූ කුලපුත්‍රයන්ගේ පරම යුතුකම යි. හික්සුපීවිතය විනය ප්‍රඥප්ති සිද්ධියෙන් සාධ්‍ය වන බැවින් හික්සුන් විසින් විනය ප්‍රඥප්තිය මැනවින් දත යුතු ය. උභතොච්ඡායයත් ඛන්ධකවිනයත් සොළස පරිවාරයත් මැනවින් ග්‍රහණධාරණය විනයඥානය යි. විනයඥානය ආත්මරක්ෂණයටත් පරරක්ෂණයටත් අනිශ්චිත පිහිට වෙයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙශිත පහත දක්වෙන යුත්‍ර-පාඨයෙන් විනය දැනීමෙන් ලැබිය හැකි ප්‍රයෝජනය බලනු මැනවි. “විනයො සංවරඝාය සංවරො අවිප්පට්ඨාරඝාය අවිප්පට්ඨාරො පාමුප්පඝාය පාමුප්පං පිතඝාය පිති පසාදධඝාය පසාදධං සුඛඝාය සුඛං සමාධඝාය සමාධිං යථාභුතඤ්ඤාණදස්සනඝාය යථාභුතඤ්ඤාණදස්සනං නිබ්බිදඝාය නිබ්බිදං විරාගඝාය විරාගො විමුක්තඝාය විමුක්ති විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනඝාය විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනං අනුපාද පරිනි-බ්බානඝාය, එතදඝා කථා එතදඝා මනනනා එතදඝා උපනිසා එතදඝං සොකාවධානං යදිදං අනුපාද විතතස්ස විමොක්ඛානි”¹

සියලු ම විනයප්‍රඥප්තිය කායවාග්ධාරයන්ගේ සංවරය පිණිස ආපීච විසුද්ධිය අවසන් කොට ඇති ශීලයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. සංවරය පවී පින් කළ නො කළ වශයෙන් සිත්හි පහළ වන පසුතැවිල්ල නැති කිරීමට ප්‍රත්‍යය වෙයි. අවිප්පට්ඨාරය (පසුතැවිලි නැති බව) දුබල තරුණ ප්‍රීති යැ යි කියන ලද ප්‍රමොදයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. ප්‍රමොදය බලවත් ප්‍රීතියට ප්‍රත්‍යය වෙයි. බලවත් ප්‍රීතිය ප්‍රගුබ්ධිසංඛ්‍යාත කාය චිතත දර්ථයන්ගේ සන්තිදීමට ප්‍රත්‍යය වෙයි. ප්‍රගුබ්ධිය කායික චෛතසික සුඛයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. සුඛය සමාධියට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විතෙතකාග්‍රතා සංඛ්‍යාත සමාධිය තරුණ විදර්ශනා සංඛ්‍යාත යථාභුතඤානදර්ශනයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. යථාභුතඤානදර්ශනය නිබ්බිද සංඛ්‍යාත බලවත් විදර්ශනාවට ප්‍රත්‍යය වෙයි. නිබ්බිදව විරාගසංඛ්‍යාත ආර්ය මාර්ගයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විරාගය විමුක්ති සංඛ්‍යාත අර්හත් ඵලයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විමුක්තිය ප්‍රත්‍යයවෙක්ෂාඥාන සංඛ්‍යාත විමුක්තිඤානදර්ශනයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විමුක්තිඤානදර්ශනය අනුපාදපරිනිර්වාණ සංඛ්‍යාත අප්‍රත්‍යපරිනිර්වාණයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. මේ විනයකථාව මේ අර්ථය පිණිස ම වෙයි. විනයමන්ත්‍රණය මේ අර්ථය පිණිස ම වෙයි. “විනයොසංවරඝාය” යනාදි පරමපර ප්‍රත්‍යභාව සංඛ්‍යාත උපනිශ්‍රයය ශ්‍රෝතාවධාන සංඛ්‍යාත ඇසීමෙන් උපන් නුවණ ද මේ අර්ථය පිණිස ම වෙයි. සතර උපාදනයන්

1. පරිවාරපාළි-චූළසංඛ්‍යාම

නො ගෙන සිත්හි පහළ වූ අර්භත්ඵලසංඛ්‍යාත විමෝක්‍ෂය ද මේ අවිය පිණිස ම වෙයි. අප්‍රත්‍යය පරිනිර්වාණය පිණිස ම වෙයි යන අදහස යි. මෙසේ පූර්වොක්ත සූත්‍රපාඨයෙන් විනයඥානයෙහි ප්‍රයෝජනය දත හැකි යි.

කරුණු මෙසේ හෙයින් විනය පිළිබඳ දැනීම අනුපිළිවෙළින් කමාට ම රැකවරණය ලබාදීමෙන් ආත්මරක්‍ෂණය වෙයි. කමාගේ විනයඥානයෙන් අල්පශ්‍රැත භික්ෂූන්ගේ මහණුවම් රැක ගැනීමට උපදෙස් දියහැකි බැවින් පරරක්‍ෂණය ද වෙයි. මෙපමණෙක් ද නො වෙයි. මේ විනයානිසංසකථාව නුවණින් විමසන විට විනය-ධර්මය මැනැවින් පිළිපදනා මහණ ක්‍රමයෙන් අර්භත්ඵලවිමුක්තියට පැමිණ අනුපාදපරිනිර්වාණයෙන් පිරිනිවෙන බව හෙළි වෙයි. විනයෙහි සුප්‍රතිපත්ත මහණහු කමාගේ ශීලසම්පත්තිය නිසා පූර්වෙතිවාසානුස්මාතිඥානාදි ත්‍රිවිද්‍යාවන්ට පැමිණෙන බව ද ඒ ත්‍රිවිද්‍යාවන් පිළිබඳ ප්‍රභේදකථා විනයපිටකයෙහි දක්නට ලැබෙන බව ද විනයාපිකථායෙන්¹ ම පැහැදිලි වෙයි.

පාවිත්තියපාළි

මේ වනාහි විනයපිටකයෙහි දෙවැනි ග්‍රන්ථය යි. පාරාජිකපාළිය පළමු ග්‍රන්ථය යි. පාරාජිකපාළියෙහි වෙරඤ්ඤ කණ්ඩ යැ පාරාජික කණ්ඩ යැ සංඝාදිසෙස කණ්ඩ යැ අනියත කණ්ඩ යැ නිසංසෙකිය කණ්ඩ යැ යි කාණ්ඩ පසෙක් වෙයි. ඒ ප්‍රථම විනය ග්‍රන්ථය ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාදය විශ්වවිද්‍යාලයේ පුස්තකාලයාධිකාරී පණ්ඩිත වෙරගොඩ අමරමොලි සංවරයන් වහන්සේ විසින් කරන ලද සිංහල පරිවර්තනයෙන් යුක්ත යි. මේ පාවිත්තියපාළිය වනාහි බුද්ධක යැ පාටිදෙසනිය යැ සෙබිය යැ අධිකරණසමථය යැ යි හිඤ්ඤ-විහඬයෙන් අවශිෂ්ට වූ කාණ්ඩ සතරකින් ද භික්ෂුනිවිහඬයට අයත් පාරාජික යැ සත්තරසක (සංඝාදිසෙස) යැ නිසංසෙකිය යැ බුද්ධක යැ පාටිදෙසනිය යැ සෙබිය යැ අධිකරණසමථ යැ යි කාණ්ඩ සතෙකින් ද පරිමිත යි. මෙසේ උභයවිහඬයට අයත් කාණ්ඩ එකොළොස්කින් පරිමිත මේ පාවිත්තිය පාළියෙහි මුලට ම භික්ෂූන්හට පනවා වදළ ශුද්ධ පවිත්‍රී සිකපද දෙඅනුවෙක් අතුළත් වෙයි. මෙය බුද්ධක නම් කාණ්ඩයට ඇතුළත් කොට ඇත. ඉක්බිති පිළිදෙස්නි සිකපද සතරක් ද, සෙබිය ධර්ම පන්සැත්තුවක් ද, අධිකරණසමථ සතක් ද ඇතුළත් වෙයි. භික්ෂුනිවිහඬයෙහි සාරූපයෙන් මෙහෙණන්හට ම පැන වූ පරිජි සිකපද සතරක් ද සහවෙසෙස් සිකපද දශයක් ද නිසඟි සිකපද දෙළොස්ක් ද ශුද්ධ පවිත්‍රී සිකපද සයානුවක් ද ස්වරූපයෙන් පනවා වදළ පිළිදෙස්නි සිකපද සහිත පෙය්‍යාලමුඛයෙන් වදළ සිකපද සත දැයි පිළිදෙස්නි සිකපද අටක් ද සෙබිය ධර්මයන්ගෙන් නිදන සහිත දෙකක් ද සජ්ඣ අධිකරණ ශමථයෝ ද ඇතුළත් වෙති. භික්ෂූන්හට පනවා වදළ පරිජි සිකපද සතර ද සහවෙසෙස් සිකපද සතක් ද, නිසඟි සිකපද අටළොස්ක් ද ශුද්ධ-පවිත්‍රී සිකපද සැත්තුවක් ද, සෙබිය ධර්මයන් පන්සැත්තුව ද ඇතුළත් වීමෙන් හිඤ්ඤ විහඬය සම්පූර්ණ වෙයි. මෙසේ පාවිත්තිය පාළිය කාණ්ඩ එකොළොස්කින් පරිමිත කොට සඬායනා කළ බව පැහැදිලි වෙයි. මෙහි ලා කිය යුතු කරුණු බොහෝ ඇතත් මෙයින් නවතිමි.

1. සමන්තපාසාදිකා-බාහිරිදන, 14 8වුව.

සිරිබුදුවසින් දෙදහස් පන්සිය වැනි අවුරුද්ද
ත්‍රිපිටක පරිවර්තනය බුද්ධජයන්ති වර්ෂය නමින් බෞද්ධන් අතර
 බැවහරයට පත්විය. මේ බැවහරය රජය ද
 පිළිගත් බැවින් බුද්ධජයන්තිය නිමිත්තෙන් කටයුතු රැසක් සිදුකිරීමට
 එවකට පැවති රජය විසින් **ලඬකා බෞද්ධමණ්ඩලය** නමින් ප්‍රබල
 ගිහි පැවිදි ආයතනයක් පනතක් මගින් පිහිටුවන ලදි. එහි ත්‍රිපිටක
 පරිවර්තනය පිළිබඳ කාරක සභාවට අයත් සභාවිරුවරානට ත්‍රිපිටක
 ධර්මය සිංහලයට පරිවර්තනය කිරීම පිණිස පිටකත්‍රයට ඇතුළත්
 පාළි ග්‍රන්ථයන් එවකට අග්‍රාමාත්‍යාධුරය දරූ **ශ්‍රීමත් ජෝන් කොතලාවල**
 මන්ත්‍රීශ්වරයාණන් විසින් රජය වෙනුවෙන් පිළිගත් වන ලද බව
 සඳහන් කළ යුතු වෙයි. ඒ පාළි ග්‍රන්ථයන් පාඨශෝධනය කරමින්
 සිංහලයට පරිවර්තනය කරවීමට හා මුද්‍රණයෙන් ප්‍රකාශනයට පත්කරවීමට
 සංස්කාරක මණ්ඩලයෙක් ද පත්විය.

ඒ මේ ත්‍රිපිටක පරිවර්තනය අතිදුෂ්කර කාර්යයෙකි. බසකින්
 බසකට නගාලීම පරිවර්තනයයි, මේ පරිවර්තනය පදනුගත යැ
 අර්ථානුගත යැ භාවානුගත යැ යි තුන් පරිද්දෙකින් කළ හැකි ය.
 පද සම්බන්ධයට අනු වැ නගාලීම පදනුගත පරිවර්තනය යි.
 ශබ්දාර්ථයට අනු වැ නගාලීම අර්ථානුගත පරිවර්තනය යි, අදහසට
 අනු ව නගාලීම භාවානුගත පරිවර්තනය යි. මෙය ම අභිප්‍රායාර්ථ
 පරිවර්තන නමුදු වෙයි. මේ තුන් ක්‍රමයෙන් මේ පරිවර්තනය
 පදනුගත පරිවර්තනයෙන් හා අර්ථානුගත පරිවර්තනයෙන් සිදු කළ
 යුතු වෙයි. පාළියට සරිලන පදය සියබසට ගැළපේ දැ යි විමසමින් ද
 පාළිවචනයෙහි ශබ්දාර්ථය අර්ථකථාටිකාවනට ගැළපේ දැ යි විමසමින් ද
 සමහර පදයන්හි ශබ්ද ලක්ෂණය ව්‍යාකරණ ග්‍රන්ථානුසාරයෙන්
 විමසමින් ද කළ යුතු බැවිනි. මෙහි භාවානුගත පරිවර්තනයක්
 නො ලැබෙයි. එක් පිටුවෙක්හි සිංහලානුවාදයන් ඒ දෙක මුණ
 ගැසෙන සේ තැබිය යුතු බැවින් මේ පරිවර්තනයට අභිප්‍රායාර්ථය
 යොදාලීම කළ නො හැක්කෙකි. එහෙත් යම් යම් තන්හි වරහන්
 තුළ අදහස පැහැදිලි කිරීම පිණිස අභිප්‍රායාර්ථය ද සැකෙවින්
 මෙහි දු දන්වන ලද බව පැනෙයි. මෙහි අභිප්‍රාය නම් අදහස යි.
 මේ අදහස අභිධා - ලක්ෂණ දෙකින් දෙන එක් එක් පදයෙහි
 අර්ථවබෝධයට වඩා පැහැරී ගිය තාත්පර්යාශක්තිය යි. හේ ත්‍රිපිටක-
 ධර්මවිෂයෙහි නම් බුද්ධභාෂිතාර්ථය යි. එය පාළි පදයක් දුටු පමණින්
 තීරණය කළ නො හැකි නම් තාත්පර්යාශක්තිය විමසිය යුතු යි.
 බුදුන් වදාළ ධර්මයෙහි අභිප්‍රායාර්ථය දැනීමට අර්ථකථාටිකාදිය පැරණි
 චහතෙරුන් ඇසිරි කරන ලද්දේ එහෙයිනි. අර්ථකථාටිකානුසාරයෙන්
 අභිප්‍රායාර්ථය විස්තර වශයෙන් මේ පරිවර්තනයෙහි ඇතුළත් කිරීමෙන්
 මේ කායභීය සපුරාලිය නො හෙන බව දන යුතු යි. එහෙයින්
 ආගම ධර්මය දත් නො දත් සියල්ලන්ගේ ම සිත් පිනවීමට මේ
 පරිවර්තනය කා විසින් නමුදු නො කළ හැකි බව ග්‍රහණධාරණ
 ශක්තිමතුන් විසින් පිළිගත යුතු යි. යම් කෙනකුන්හට පරිවර්තන-
 යෙහි අභිප්‍රායාර්ථය නො වැටහේ නම් අර්ථකථාටිකා පරිශීලනයෙන්
 තදවිප්‍රතිපාදනයෙහි යෙදිය යුතු යි.

උපකාන්තිසමානි මේ පාචික්‍රිය පාළි පරිවර්තනයෙහි ලා ආවශ්‍යක
 ග්‍රන්ථයන් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන්හි
 පුස්තකාලයෙන් ද, බම්බලපිටියේ වජිරාරාම
 පුස්තකාලයෙන් ද, ඉදුරුවේ ශ්‍රී විජයධර්ම පිරිවෙන්හි පුස්තකාලයෙන් ද,
 ඉදුරුවේ යාලේගම ජයසුමනාරාමයෙහි පුස්තකාලයෙන් ද ලබා

ගතුම්හ. එවකට සංස්කෘතික කායාංගයේ සහකාර සම්පාදක ඇම. ඇත්. පිරිස් මුදලිතුමා විසින් සපයන ලද පාවිච්ඡාපාළි පුස්තකාල පොත ද මෙහි ලා උපකාර වූ බව සඳහන් කරමිහ. මෙසේ ආවශ්‍යය ග්‍රන්ථයන් සපයා ගෙන පාඨශාලිකය ද කරමින් මේ ග්‍රන්ථය සියබසට නැඟීමෙහි යෙදුණු මා හට මේ කායාංගයට ආරම්භයෙහි ම උපකාර කළ දෙනමක් ගැන මෙහි ලා සඳහන් කළ යුතු වෙයි, ඉන් එක නමක් නම් මාතර සිරිමංගල පරිවේණාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත බඩුවට නතුරාමාභිධාන මහා සචරි පාදයන් වහන්සේ යි, අනෙක් නම නම වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන්හි ධර්මශාස්ත්‍රය උගත් රාජකීය පණ්ඩිත බලංගොඩ පඤ්ඤාවංස සචරිතය යි, මේ නම පේරාදෙණි විශ්ව විද්‍යාලයෙහි උපාධි අපේක්ෂකයකු වූ ගීය පසු ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන්හි ධර්මශාස්ත්‍රය ඉගෙනීමෙහි යෙදී සිටි ලද්දුව වැදීම සචරිත නම උපකාරයට පැමිණියේ ය, සියබසට නැඟ මේ ග්‍රන්ථයෙහි පිටපත් මැනවින් ලියා දීමෙන් මෙන් උපකාරයක් කළ ඒ වැදීම සචරිත නම අද ජීවතුන් අතර නැතත් මෙයින් ලත් ධර්මද්‍රව්‍යය කුලයට හිමි වනු නිසැක යි, මෙයට අවුරුදු විස්සකට පෙර පරිවර්තනය කොට අවසන් වූ මේ ග්‍රන්ථය එවකට පරිවර්තනභාරය දැරූ සහකාර සම්පාදක මුදලිතුන්පත් පිරිස් මහතාණන්හට පුස්තකාල පොත සමග බාර කළමිහ.

ත්‍රිපිටක පරිවර්තන කායාංගය දෙමටගොඩ ප්‍රධානසර විහාරස්ථානයට ගෙන ගිය පසු ත්‍රිපිටක පරිවර්තන කාරක සභාවෙහි ප්‍රධාන සම්පාදක දර්ශනවිශාරද ත්‍රිපිටකවාගිස්වරාවායා පරවාහර සිරිවර්ණාණාභිධාන නායක මහාසචරිපාදයන් වහන්සේගේ පරිපාලනය යටතේ ත්‍රිපිටක සංස්කාර මණ්ඩලය ක්‍රියාත්මක විය. උන්වහන්සේ විසින් මේ ග්‍රන්ථය ශාලිකය කොට මුද්‍රණයට යොමු කරනු පිණිස මා ඇතුළු තවත් පඩිවරු දෙනමක් පත් කරන ලදහ. එවකට අමරපුර නිකායේ අනුනායක ධුරන්ධර වූ ද අම්බලමගොඩ ශාස්ත්‍රෝදය පරිවේණාධිපති වූ ද රාජකීය පණ්ඩිත ධම්මකුසලාභිධාන මහා සචරිපාදයන් වහන්සේ හා ප්‍රධාන පිරිවෙන් පරික්ෂක රාජකීය පණ්ඩිත ශාස්ත්‍රපති අකුරුවිසේ අමරවංසාභිධාන නායක සචරි පාදයන් වහන්සේ මේ ශාලික මණ්ඩලයට ඇතුළත් වූහ. අපි තෙන්න මේ ග්‍රන්ථය ශාලිකය කරමින් මුද්‍රණයට සූදුසු පරිදි සකස් කළමිහ.

මෙසේ සකස් කළ මේ ග්‍රන්ථය ප්‍රධාන සම්පාදක පරවාහර නායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ විසින් හැකි තරම් ඉක්මනින් මුද්‍රණය කරනු පිණිස මුද්‍රණාලයකට පවරන ලදින් මුල් පිටු අට පමණක් මුද්‍රිත විය. මුද්‍රණ කායාංගය නතරවීමත් සමග ම පොත්හි සමහර පිටපත් සොයා ගැනීම ද අපහසු විය. කලෙක් ගතවිය. මේ අතර ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලයේ ආදිම සභාපති-සම්පාදක නාහිමිවරු දෙනම ද අපවත් වූහ. ත්‍රිපිටක පරිවර්තන කාර්යාලය දෙමටගොඩින් කොළඹ විජේරාම මාවතේ පිහිටි මහානායක චාරිකා-රාමයට ගෙන යන ලදුව එහි ස්ථාපිත විය. පැරණි ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලය ද අභාවයට යාමෙන් ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයෙක් බිහි විය. මේ මණ්ඩලයේ ව්‍යක්ත විශාරද සභාපති-සම්පාදක නාහිමි වරුන්ගේ අප්‍රතිහත ප්‍රයත්නයෙන් හා සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතුන්ගේ ස්වානොචිත බුද්ධියෙන් මේ ග්‍රන්ථය මුද්‍රණය සඳහා යොමුකරන ලද බව දකුම්හ.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ ලෙඩකාධිකාරීධුරය දරන පණ්ඩිත දෙරගමුවේ සිරි ධම්මපාල නායක සභිකයන් වහන්සේ විසින් දන්වා එවන ලද පරිදි නැතිවුණු පිටපත් යළිත් සියලුම නඟා ලියා යැවීම ද මේ අතරෙහි ම සිදු විය. මේ කාර්යයෙහි ලා වරින්වර ලියන්නට සිදු වූ පිටපත් ලියා දීමෙන් හා වෙනත් පහසුකම් සලසා දීමෙන් හා උපකාර කළ අපගේ ශිෂ්‍යයන් වන ශාස්ත්‍රවේදී දෙපානම් සුගතබන්ධු සභිකයාගේ නමත් ත්‍රිපිටකවේදී ඉදුරුවේ අරියකිත්ති සභිකයාගේ නමත් ත්‍රිපිටකවේදී එගොඩදුවේ ජිනානන්ද හික්කුනමත් සඳහන් කළ යුතු වූ යි. තවද මේ ග්‍රන්ථය යළිත් මුද්‍රණයට යොමු කළ තැන් පටන් ගොඩනැගීමට බැලීමෙන් ද උනන්දුරුවාගේ සහයෙන් ද සංඥානාම පදනුකුමාදිය සකස් කිරීමෙන් ද මහත් ප්‍රයත්නයක් දැරූ ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ දක්ෂ විවක්ෂණ මහාසභිකයන් වහන්සේලාටත් මෙහි නම් සඳහන් නොයෙක් අයුරෙන් උපකාර කළ ජීවතුන් අතර සිටිනා හැම ගිහි-පැවිදි හවතුන් හටත් පින් පූරවමින් දිශාසිරි පතමහ.

ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලයේ සභාපති-සම්පාදක නාහිව්වරුන් ඇතුළු අපවත් වී වදළ හැම මහතෙරනමකටත් මේ කාර්යයෙහි ලා මට උපකාර කරමින් සිටි ඉකුත් වූ ගිහි-පැවිදි පින්වතුනටත් වැල්ලවන්නේ ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන හා ඉදුරුවේ ශ්‍රී චිත්තධර්ම පිරිවෙන පිහිටුවා මා පැවිදි කොට සසුන් පිළිවෙත හෙළිකර දුන් අපවත් වී වදළ පුජ්‍යාචාර්ය ඉදුරුවේ සිරිවිමලතිස්ස මාහිමිතුමාටත් වැල්ලවන්නේ ශ්‍රී ධර්මොදය පරිවෙණාධිපති වූ වෘථවසමන් ධර්ම විනය සහිත භාෂා ශාස්ත්‍රාදිය උගන්වා මා නිසි මගැ යෙද වූ පණ්ඩිතාචාර්ය ත්‍රිපිටකවාග්ගිච්ඡාරාචාර්ය රත්නකවුරුවේ සිරිසඤ්චමමංස මාහිමිතුමාටත් කොල්ලුපිටියේ ශ්‍රී ධර්මකීර්ත්‍යාරාමාධිපති වූ වෘථසිටිමන් මා හට නොයෙක් අයුරෙන් උදවු උපකාර කළ මාගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ශාස්ත්‍රික සහෝදර හඤ්චාපොළ සිරිවිමලමංස අනුනායක හිමිතුමාටත් මා හදු වඩා පොෂණය කළ දෙමාපියනටත් මෙයින් මා උපයා සපයා ගත් ධර්මදානය කුශලය පහන් සිතින් අනුමොදනා කරවමහ.

මේ ග්‍රන්ථය මුද්‍රණය කරවීමට ආවශ්‍යක ධනය පරිත්‍යාග කරමින් අනුබලප්‍රදාය කළ ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ සංස්කෘතික අමාත්‍යවරයා ප්‍රමුඛ සංස්කෘතික කායබාගයේ අධිකාරී-නටත් ශ්‍රී ලංකාවේ ශ්‍රීමත් ජනාධිපති උතුමා ප්‍රධාන කොට ඇති අගමැතිතුමා සහිත මැති ඇමතිවරුනටත් මුද්‍රණකාර්යය සිත් අලවන සේ මැනවින් සිදු කොට දුන් දෙහිවල දුටුගැමුණු විදියේ කිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීනටත් සේවක පිරිසටත් මෙයින් ජනිත ධර්ම-දානය කුශල ශක්තියෙන් උතුම් නිවන් සැප ලැබේවා යි ඉත සිතින් පතමහ.

මේවගට,
ශාසනසමිතිකාමී,
ඉදුරුවේ උත්තරානන්ද
ශ්‍රී ලංකාරාමඤ්ඤානිකායේ මහානායක සභික

ශ්‍රී ධර්මකීර්ත්‍යාරාමය,
පොල්වත්ත, කොළඹ 3.
2525
1981 ජූලි 31.

සංකේත නිරූපණය

සී: සිංහලාකෂර, ප්‍රස්කොළ පොත්

සීවු. 1, 1910 මුද්‍රණය. බෙන්තර සඳානිසස සථවිර සංස්කරණය

සීවු. 2, වූ: 2472 මුද්‍රණය. බෙරුවල මෙධාසිරි මහාසථවිර සංස්කරණය

මජ්ඣ: බුරුමරට ජය්‍යසංගීති සංස්කරණය

ය්‍යා: කාය්‍යකෂර මුද්‍රිත පාවිච්ඡිය පාළි

THE PALI ALPHABET

IN SINHALA CHARACTERS

VOWELS

අ a ආ a ඉ i ඊ ඊ උ u ඌ ඌ එ ē ඔ ඔ

CONSONANTS

ක ka	ඛ kha	ග ga	ඝ gha	ඞ ṅa
ච ca	ඡ cha	ජ ja	ඣ jha	ඤ ṇa
ට ta	ඨ tha	ඩ da	ඬ dha	ණ na
ත ta	ථ tha	ද da	ධ dha	න na
ප pa	ඵ pha	බ ba	භ bha	ම ma
ය ya	ර ra	ල la	ව va	ස sa
හ ha	ළ la	ආ ṃ		
ක ka	කා kā	කි ki	කී kī	කු ku
ඛ kha	ඛා khā	ඛි khi	ඛී khī	ඛු khu
ග ga	ගා gā	ගි gi	ගී gī	ගු gu

CONJUNCT-CONSONANTS

කක ka	කඤ කඤ ṇa	ත්‍ර ta	මම් mpha
කඛ ka	භභ na	දද dda	මඞ, මඞ mba
කය ka	ඤ ඤ ca	ඳඳ dha	මඞඞ mmbha
කි kri	ඤ ඡ ඡ cha	ද්‍ර dra	මම් mma
කච ka	ඤ ජ ජ ja	ද්‍ව, ව්‍ව dva	මම් mmbha
කඛ ka	ඤ ඣ ඣ jha	ධ්‍ව dhva	යය, යය yya
කඨ ka	ඨ ඨ ha	නත nta	භභ ya
ගග ga	ව්‍ව, ව්‍ව vha	නත ntha	ලල la
ගඝ ga	ධ්‍ව ධ්‍ව dha	නද nda	ලා la
ඞ ඞ ṅa	ඬ ඬ dha	නධ ndha	ලා la
ග්‍ර gra	ණ ඣ ඣ na	නන nna	භභ wha
ඞ ඞ kha	භ භ ba	නන nha	සස ssa
ඞ ඞ ga	භ භ ba	ප්‍ප ppa	සි sma
ඞ ඞ gha	භ භ ba	ප්‍ප ppha	සි sva
ඞ ඞ ca	තත tta	බබ bba	භභ hma
ඞ ඞ cha	තත ttha	බබ bbha	භභ hva
ජ ජ ja	තත tva	බ්‍ර bra	ළළ lha
ජ ජ jha		මම් mpa	

ඉ i ඊ ඊ උ u ඌ ඌ එ ē ඔ ඔ

පාච්ඤානියපාලි

විසය සූචි

භික්ෂුනිවිභවෙනා

1 පාරාජිකකණ්ඩා 2-29

1-1. පඨම පාරාජිකං	1 - 13
1-2. දුතියපාරාජිකං	14 - 19
1-3. තතියපාරාජිකං	18 - 25
1-4' චතුස්පාරාජිකං	24 - 29

2. සත්තරසකං (සඤ්ඤාදිසෙස) 30-91

2- 1. පඨමසඤ්ඤාදිසෙසො	30 - 35
2- 2. දුතිය ,,	34 - 41
2- 3. තතිය ,,	40 - 49
2- 4. චතුස් ,,	48 - 53
2- 5. පඤ්ඤාම ,,	54 - 57
2- 6. ඡට්ඨ ,,	58 - 63
2- 7. සත්තම ,,	62 - 69
2- 8. අට්ඨම ,,	70 - 75
2- 9. නවම ,,	76 - 81
2-10. දසම ,,	82 - 91

3. නිසසග්ගියා 92-133

3- 1. පඨමසිකාපදං	92 - 97
3- 2. දුතිය ,,	96 - 99
3- 3. තතිය ,,	100 - 103
3- 4. චතුස් ,,	104 - 107
3- 5. පඤ්ඤාම ,,	106 - 109
3- 6. ඡට්ඨ ,,	110 - 113
3- 7. සත්තම ,,	112 - 115
3- 8. අට්ඨම ,,	116 - 119
3- 9. නවම ,,	118 - 121
3-10. දසම ,,	122 - 125
3-11. එකාදසම ,,	124 - 129
3-12. ද්වාදසම ,,	128 - 131

4. පාචිතනියකණ්ණො 134-371

4-1 ලසුනවග්ගො 134-157

1. පඨමසිකංඛාපදං	134 - 137
2. දුතිය	136 - 139
3. තතිය	138 - 141
4. චතුස්	140 - 141
5. පඤ්ඤාම	142 - 145
6. ඡට්ඨ	144 - 147
7. සත්තම	146 - 149
8. අට්ඨම	150 - 153
9. නවම	152 - 155
10. දසම	154 - 157

4-2 අනංකාරවග්ගො 158-183

1. පඨමසිකංඛාපදං	158 - 161
2. දුතිය	160 - 163
3. තතිය	162 - 165
4. චතුස්	166 - 169
5. පඤ්ඤාම	168 - 171
6. ඡට්ඨ	172 - 175
7. සත්තම	174 - 177
8. අට්ඨම	178 - 179
9. නවම	180 - 183
10. දසම	182 - 183

4-3 නග්ගවග්ගො 184-207

1. පඨමසිකංඛාපදං	184 - 185
2. දුතිය	184 - 187
3. තතිය	188 - 191
4. චතුස්	192 - 193
5. පඤ්ඤාම	194 - 195
6. ඡට්ඨ	196 - 197
7. සත්තම	198 - 199
8. අට්ඨම	200 - 201
9. නවම	202 - 205
10. දසම	204 - 207

විෂය සූචි

4-4 කුවට්ටුවගො 208-233

1.	පයමසිකබාපදං	208 - 209
2.	දුතිය	208 - 211
3.	තතිය	212 - 215
4.	චතුසු	214 - 217
5.	පඤ්චම	216 - 221
6.	ඡට්ඨ	220 - 225
7.	සත්තම	224 - 227
8.	අට්ඨම	226 - 229
9.	නවම	228 - 231
10.	දසම	230 - 233

4-5. විතතාගාරවගො 234-255

1.	පයමසිකබාපදං	234 - 237
2.	දුතිය	236 - 239
3.	තතිය	238 - 239
4.	චතුසු	240 - 241
5.	පඤ්චම	240 - 245
6.	ඡට්ඨ	244 - 247
7.	සත්තම	246 - 249
8.	අට්ඨම	248 - 251
9.	නවම	250 - 253
10.	දසම	252 - 255

4-6. ආරාමවගො 256-281

1.	පයමසිකබාපදං	256 - 259
2.	දුතිය	260 - 263
3.	තතිය	262 - 265
4.	චතුසු	266 - 269
5.	පඤ්චම	268 - 271
6.	ඡට්ඨ	270 - 271
7.	සත්තම	272 - 273
8.	අට්ඨම	274 - 275
9.	නවම	276 - 277
10.	දසම	276 - 281

විසය සූචි

4-7. ගතිනීතිවග්ගො 282-313

1. පඨමසික්ඛාපදං	282 - 285
2. දුතිය	284 - 287
3. තතිය	286 - 291
4. චතුස්	290 - 295
5. පඤ්චම	294 - 297
6. ඡට්ඨ	296 - 301
7. සත්තම	302 - 307
8. අට්ඨම	306 - 309
9. නවම	308 - 311
10. දසම	310 - 313

4-8. කුමාරිභූතවග්ගො 314-349

1. පඨමසික්ඛාපදං	314 - 317
2. දුතිය	316 - 321
3. තතිය	320 - 325
4. චතුස්	326 - 327
5. පඤ්චම	328 - 333
6. ඡට්ඨ	332 - 335
7. සත්තම	334 - 337
8. අට්ඨම	336 - 339
9. නවම	340 - 341
10. දසම	342 - 343
11. එකාදසම	344 - 345
12. ද්වාදසම	346 - 347
13. තෙරසම	348 - 349

4-9. ඡන්දපාභනවග්ගො 350-371

1. පඨමසික්ඛාපදං	350 - 353
2. දුතිය	352 - 355
3. තතිය	354 - 357
4. චතුස්	356 - "
5. පඤ්චම	358 - 359
6. ඡට්ඨ	" - 361
7. සත්තම	360 - 363
8-9-10. අට්ඨම-නවම-දසම සික්ඛාපදනි	362 - 365
11. එකාදසමසික්ඛාපදං	364 - 365
12. ද්වාදසම	366 - 367
13. තෙරසම	368 - 369

5. පාටිදෙසනියා 372-378

1. පඨම පාටිදෙසනියං	372 - 375
8. දුතිය අට්ඨම පාටිදෙසනියා	374 - 379
6. සෙඛියා	378 - 383
7. අධිකරණසමථ	382 - 383

විනසපිටකෙ
පාවිතනිසපාලී
තිකවුති විහරෙයා

විනයපිටකේ

පාටිකරියපාලි

භික්ඛුනිවිභද්දෙගා

පාරාජිකකණ්ඩො

නමො කසස භගවතො අරහතො සමමා සමබුද්ධසස

1. 1

පට්මපාරාජිකං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්ථියං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකසස ආරාමේ. තෙන ඛො පන සමයෙන සාළෙහා මිගාරනතො භික්ඛුනිසඤ්ඤාස්ස විහාරං කතතුකාමො හොති. අථ ඛො සාළෙහා මිගාරනතො භික්ඛුනියො උපසංඝාමිකා එතදෙවොච : ඉට්ඨාමහං අයො භික්ඛුනිසඤ්ඤාස්ස විහාරං කාතුං, දෙථ මේ නවකමිකං භික්ඛුනිනි. තෙන ඛො පන සමයෙන වතසෙසා භගිනියො භික්ඛුනිසු පඤ්ඤිතා හොනති නඤ්ඤා නඤ්ඤාති සුඤ්ඤිතඤ්ඤා පුලලනඤ්ඤා. නාසු සුඤ්ඤිතඤ්ඤා භික්ඛුනි තරුණපඤ්ඤිතා හොති,¹ අභිරුපා දස්සනියා පාසාදිකා පණ්ඩිතා ව්‍යන්තා මෙධාවිනි දස්සා අනලසා තත්‍රාපායාය විමංසාය සමන්තාගතා අලංකාතුං අලං සංවිධාතුං. අථ ඛො භික්ඛුනිසඤ්ඤා සුඤ්ඤිතඤ්ඤා භික්ඛුනිං සමුද්දානිකා සාළහස්ස මිගාරනතො නවකමිකං අදස්සි. තෙන ඛො පන සමයෙන සුඤ්ඤිතඤ්ඤා භික්ඛුනි සාළහස්ස මිගාරනතො නිවෙසනං අභිසංඝං ගව්ඡති. වාසිං දෙථ ඵරසුං² දෙථ කුඨාරිං දෙථ කුද්දලං,³ දෙථ නිබ්බදනං දෙථාති. සාළෙහාපි මිගාරනතො භික්ඛුනු-පසස්ස අභිසංඝං ගව්ඡති කතාකතං ජාතිතුං. තෙ අභිඤ්ඤාස්සනෙන පටිබ්බථිකතා අගෙසු. අථ ඛො සාළෙහා මිගාරනතො සුඤ්ඤිතඤ්ඤා භික්ඛුනිං දුසෙතුං ඔකාසං අලභමානො එතදෙවත්ථාය භික්ඛුනිසඤ්ඤාස්ස හන්තං අකාසි. අථ ඛො සාළෙහා මිගාරනතො හන්තග්ගෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙතො එතතිකා භික්ඛුනියො අයාය සුඤ්ඤිතඤ්ඤාය බුඩ්ධිතරාති එකමන්තං ආසනං පඤ්ඤාපෙසි, එතතිකා නවකතරාති එකමන්තං ආසනං පඤ්ඤාපෙසි, පටිව්ඡන්තො ඔකාසෙ නිකුටෙ සුඤ්ඤිතඤ්ඤාය භික්ඛුනියා ආසනං පඤ්ඤාපෙසි. යථා ථෙරා භික්ඛුනියො ජානෙය්‍යුං නවකානං භික්ඛුනිනං සන්තීකෙ නිසිත්තාති, නවකාපි භික්ඛුනියො ජානෙය්‍යුං ථෙරානං භික්ඛුනිනං සන්තීකෙ නිසිත්තාති.

1. තරුණපඤ්ඤිතා අභිරුපා හොති - මජ්ඣ.

2. ඵරසුං - මජ්ඣ.

3. කුද්දලං - මජ්ඣ.

විනයපිටකයෙහි පාවිතනියපාලි

තිසුඤ්චිභඩ්දය

පාරාජිකකාණ්ඩය

ඒ භාග්‍යවත් අතීත් සමායක් සමබ්බද්ධයන් වහන්සේට
නමසකාර වේවා

1. 1

පළමුවන පරිච්ඡය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර අනේපිඩු සිටුහුගේ දෙවරම් වෙහෙරෙහි වැඩැවසන සේකැ. එසමයෙහි සාළ්භ මිගාරනප්පා තෙමේ භික්ෂුණිසංඝයාහට වෙහෙරක් කරනු කැමැත්තේ වෙයි. එකල්හි සාළ්භ මිගාරනප්පා තෙමේ මෙහෙණන් වෙතැ එළැඹැ තෙල කී යැ 'ආර්යාවෙනි, මම භික්ෂුණි සංඝයාහට වෙහෙරක් කරනු කැමැත්තෙමි, මාහට නවකම් පිදහන මෙහෙණක දෙනුමැනැවැ' යි. එසමයෙහි වනාහි නන්ද යැ නන්දවතී යැ සුන්දරිනන්ද යැ පුල්ලනන්ද යැ යි සතර බ්‍රහ්ම කෙනෙක් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවාහු වෙති. ඔවුනතුරෙන් සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණි නොමෝ කුරුණුවියෙහි පැවිදිවූවා වෙයි. විශිෂ්ට රු ඇත්තී දකුම්කලු වූවා පැහැදුම් එළවන්ති පණ්ඩිත වූවා වාක්ත වූවා නුවණැති වූවා දක්ෂ වූවා අනලස් වූවා වෙයි. ඒ ඒ කම්මයෙහි උපාය වූ කළසුතු කම්හි විමසුම් නුවණින් යුතු වූවා ඒ ඒ කම් කරන්නට ද සංවිධාන කරන්නට ද සමර්ථ වූවා වෙයි. ඉක්බිති භික්ෂුණිසංඝ තෙමේ සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණිය සමමත කොට සාළ්භ මිගාරනප්පා හට නවකැමියක කොට දුන්නේ යැ. එසමයෙහි වනාහි සුඤ්චිනන්ද භික්ෂුණි නොමෝ සාළ්භ මිගාරනප්පාහුගේ නිවෙසට නිතර නිතර යයි, 'වැයක් දෙව, පොරොවක් දෙව, කෙටේරියක් දෙව, උදුල්ලක් දෙව, නියනක් දෙව' යි, සාළ්භ මිගාරනප්පා තෙමෙන් කළ දෑය නොකළ දෑය දැනගන්නට මෙහෙණවරට නිතර නිතර යයි. ඔහු දෙදෙන නිතර නිතර දක්මෙන් පිළිබඳ සිත් ඇතියෝ වූහ. එකල්හි සාළ්භ මිගාරනප්පා තෙමේ සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණිය දූෂණය කරන්නට අවසරයක් නොලබන්නේ තෙල කරුණ මැ සඳහා භික්ෂුණිසංඝයාට බතක් (පිළියෙළ) කෙළේ යැ. එකල්හි සාළ්භ මිගාරනප්පාතෙමේ භක්තාග්‍රයෙහි අසුන් පනවන්නේ මෙතෙක් භික්ෂුණිහු ආර්යා සුන්දරිනන්දවට වැඩිමහලු හයි එකත්පසෙකැ අසුන් පැනවී යැ, මෙතෙක් දෙනා නවක තරහයි එකත්පසෙකැ අසුන් පැනවී යැ. සඨර් භික්ෂුණිහු (ඕනොමෝ) නවක භික්ෂුණින්ගේ සමීපයෙහි හිනැයි යම්සේ දන්නාහු නම් නවක භික්ෂුණි හුදු (ඕනොමෝ) සඨර් භික්ෂුණින්ගේ සමීපයෙහි හිනැයි යම්සේ දන්නාහු නම් එසේ සුඤ්චිනන්ද මෙහෙණහට පිළිසන් අගුකොන් පෙදෙසෙකැ අසුනක් පැනවී යැ.

2. අථ ඛො සාලෙහා මිඟාරනතතා භික්ෂුනිසංඝස්ස කාලං ආරොවාපෙසි, කාලො අයො නිට්ඨිතං හත්තනි. සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනි සලලකෙඛ්ඨා න බහුකතො සාලෙහා මිඟාරනතතා භික්ෂුනිසංඝස්ස හත්තං අකාසි. මං සො දුසෙතුකාමො, සචාහං ගමිස්සාමි විසංරො මෙ භවිස්සතිති අනෙතවාසිනි.¹ භික්ෂුනිං ආණාපෙසි, ගච්ඡ මෙ පිණ්ඩ-පාතං නිහර, යො ච² මං පුච්ඡති ගිලානාති පටිච්චෙදෙහිති. එචං අයොති ඛො සා භික්ෂුනි සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනියා පටිච්චෙදොසාසි.

3. තෙන ඛො පන සමයෙන සාලෙහා මිඟාරනතතා බහිද්දාර-කොට්ඨකෙ ධිතො හොති සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනිං පටිපුච්ඡනෙතා “කභං අයො අයා සුඤ්චිනඤ්ඤා”ති. කභං අයො අයා සුඤ්චිනඤ්ඤා”ති එචං වුතෙන සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනියා අනෙතවාසිනි භික්ෂුනි සාලහං මිඟාරනතතාරං එතදවොච ගිලානා ආවුසො පිණ්ඩපාතං නිහරිස්සාමිති. අථ ඛො සාලෙහා මිඟාරනතතා යම්ඨාහං අකාසො භික්ෂුනිසංඝස්ස හත්තං අකාසි, අයාය සුඤ්චිනඤ්ඤා කාරණාති. මනුස්සො ආණාපෙඨො භික්ෂුනිසංඝං හත්තෙන පරිච්චෙදාති චතො යෙන භික්ෂුනුපස්සයො තෙනුපස්සාමි.

4. තෙන ඛො පන සමයෙන සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනි බහාරාම-කොට්ඨකෙ ධිතො හොති සාලහං මිඟාරනතතාරං පතිමානෙනති, අද්දසා ඛො සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනි සාලහං මිඟාරනතතාරං දුරතොච ආගච්ඡන්තං දිස්වාන උප්පස්සං පටිසිඨො සසීසං පාරුපිඨො මඤ්චකෙ නිපජ්ජි. අථ ඛො සාලෙහා මිඟාරනතතා යෙන සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනි තෙනුපස්සාමි, උපස්සාමිති සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනිං එතදවොච: කිතෙන අයො අචාසු කිස්ස නිපන්තාසිති. එවඤ්ඤතං ආවුසො හොති යා අනිච්ඡන්තං³ ඉච්ඡතිති. කායාහං තං අයො න ඉච්ඡිස්සාමි. අපිචාහං ඔකාසං න ලහාමි තං දුසෙතුනි. අවස්සනො අවස්සනාය සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනියා කායසංසග්ගං සමාපජ්ජි.

5. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ෂුනි ජරාදුඛලා වරණගිලානා සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනියා අච්ඡරෙ නිසින්නා⁴ හොති. අද්දසා ඛො සා භික්ෂුනි සාලහං මිඟාරනතතාරං අවස්සනං අවස්සනාය සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුනියා කායසංසග්ගං සමාපජ්ජන්තං, දිස්වාන උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙති: “කථං හි නාම අයා සුඤ්චිනඤ්ඤා අවස්සනා අවස්ස-නස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිසිස්සතිති.

1. අනෙතවාසිං, සිඞ්ඞි, සි,

2. යෙවෙ - මජ්ඣ.

3. අනිච්ඡිතං - සිඞ්ඞි

4. නිපන්තා - මජ්ඣ.

2. ඉක්බිති සාළ්හ මිගාරනාස්තා තෙමේ “ආර්යාවෙනි, බත (පිළියෙළ කොට) නිමවන ලදී, (එයට) සුදුසු කලා’යි හික්මුණි සමකයාහට කල් දන්වියැ. සුදුරිනඥා හික්මුණි තොමෝ (නුවණින්) සලකා “සාළ්හ මිගාරනාස්තා තෙමේ කළ බුහුමන් ඇතියේ හික්මුණි සමකයාහට බත පිළියෙළ නො කෙළේ යැ. හේ මා දුෂණය කරනු කැමැත්තේ වෙයි, ඉදින් මම යන්නෙමි නම් මාගේ විප්‍රකාර ශබ්දය වන්නේ”යි අතැවැසි මෙහෙණකට ඇණවුයැ: යා, මා හට පිණිඬපානය ගෙනැ එව, යමෙකුත් මා ගැන පිළිවිසි නම් ගිලනැයි (ඔහුට) දන්වාලව යි. එසේ යැ ආර්යාවෙනි යි ඒ මෙහෙණ සුදුරිනඥා මෙහෙණට පිළිවදන් දුන්නා යැ.

3. එසමයෙහි සාළ්හ මිගාරනාස්තා තෙමේ බිහිදෙර කොටු-යෙහි සුදුරිනඥා මෙහෙණ පිළිවිසිමින් සිටියේ වෙයි: “ආර්යා වෙනි, ආර්යා සුදුරිනඥා කොති ද? ආර්යාවෙනි, ආර්යා සුදුරිනඥා කොති”දැයි. මෙසේ කී කල්හි සුදුරිනඥා මෙහෙණගේ අතැවැසි මෙහෙණ තොමෝ සාළ්හ මිගාරනාස්තාහට තෙල කිවු යැ: “ඇවැන, ගිලන් යැ පිණිඬපානය ගෙන යන්නෙමි”යි. එකල්හි සාළ්හ මිගාර නාස්තා තෙමේ යමක සඳහා මම මෙහෙණසහනට බත (පිළියෙළ) කෙළෙමි ද (ඒ) සුදුරිනඥා ආර්යාව සඳහා යි මිනිසුන් අණවා බින්නේ මෙහෙණසහන වළඳවවු’යි කියා මෙහෙණවර වෙතැ එළැඹී-යේ යැ.

4. එසමයෙහි සුදුරිනඥා හික්මුණි තොමෝ සාළ්හ මිගාර නාස්තාහු බලාපොරොත්තු වන්නී අරමැ පවුරෙන් පිටතැ සිටියා වෙයි. සුදුරිනඥා හික්මුණි තොමෝ සාළ්හ මිගාරනාස්තාහු එන්නහු දුර දි මැ දැකූ මෙහෙණවරට පිවිස තිස සහිත වැ පෙරෙවැ ඇදෙහි භොක්තෘ යැ. එකල්හි සාළ්හ මිගාරනාස්තා තෙමේ සුදුරිනඥා මෙහෙණ වෙතැ එළඹියේ යැ. එළඹි සුදුරිනඥා මෙහෙණට තෙල කී යැ: “ආර්යාවෙනි, ධබ්බ අපහසු කිමැ, කුමට භො වී”දැයි. ඇවැත්නි, තෙල නො රිසියකු කැමැති වන්නකුට සේ යැයි, ආර්යා-වෙනි, කිම මම තොප නො කැමැතියෙමි ද? වැළිදු මම දුෂණයට අවකාශ නො ලබමි යි කා සසභරායෙන් තෙත්වූයේ කා සසභරා-යෙන් තෙත්වූ සුදුරිනඥා මෙහෙණ හා කායසංසර්ගයට පැමිණියේ යි.

5. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ජරායෙන් දුබලවූවා ගිලන්පා ඇතියා සුදුරිනඥා මෙහෙණට නුදුරුතැන්හි උන්නා වෙයි. ඒ මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත්වූ සාළ්හ මිගාරනාස්තාහු රාගයෙන් තෙත් වූ සුදුරිනඥා මෙහෙණ හා කායසංසර්ගයට සම්බදනහු දුටුවා යැ. දැකූ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි “කෙසේ නම් රාගයෙන් තෙත්වූ සුදුරිනඥා ආයතා තොමෝ රාග-යෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු”දැයි.

6. අථ ඛො ඩා භික්ඛුනි භික්ඛුනිනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙයි : යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා සඤ්ඤාදා ලජ්ජිතියො කුක්ඛච්චිකා සික්ඛාකාමා තා උජ්ඣායනති බියන්ති, විපාවෙනති. “කථං හි නාම අය්‍යා සුඤ්ඤානඤ්ඤා අවස්සනා අවස්සනස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිස්සති” ති අථ ඛො තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං. යෙ තෙ භික්ඛු අප්පිච්ඡා සඤ්ඤාදා ලජ්ජිතො කුක්ඛච්චිකා සික්ඛාකාමා තෙ උජ්ඣායනති බියන්ති විපාවෙන්ති : “කථං හි නාම සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ඛුනි අවස්සනා අවස්සනස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිස්සති” ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු¹ හගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං.

7. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදුතො එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛු-සඛ්ඤං යඤ්ඤාපාතාපෙතා භික්ඛු පටිපුඤ්ඤි : සච්චං කිර භික්ඛවෙ සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ඛුනි අවස්සනා අවස්සනස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිති². සච්චං හගවා. චිගරහි බුද්ධො හගවා අනනුච්ඡවියං³ භික්ඛවෙ සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ඛුනියා අනනුලොමිකං අප්පත්තරූපං අසංසා-මණකං අකප්පියං අකරණියං. “කථං හි නාම භික්ඛවෙ සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ඛුනි අවස්සනා අවස්සනස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිස්සතිති තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය පසන්නානං වා භීයෙයාභාවාය, අථඛෙවතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වෙව අප්පසාදය පසන්නානඤ්ඤා එකච්චානං අඤ්ඤාප්ත්තායාති. අථ ඛො හගවා සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ඛුනි. අනෙකපරියායෙන චිගරහිතා දුග්ගතාය දුප්පාසතාය මහිව්ඡතාය අසඤ්ඤාධිකියා⁴ සඛන්තිකාය කොසජ්ජස්ස අවණණං භාසිතා අනෙක-පරියායෙන සුග්ගතාය සුප්පාසතාය අප්පිච්ඡස්ස⁵ සනුච්ඡස්ස සලෙඤ්ඤස්ස ධුතස්ස පාසාදිකස්ස අපචයස්ස චිරියාරමභස්ස වණණං භාසිතා භික්ඛුනං තදනුච්ඡවිකං තදනුලොමිකං ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතයි.

8. තෙන හි භික්ඛවෙ භික්ඛුනිනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙක්ඛාපි දස අත්ථයෙ පටිච්ච : සඛ්ඤසුච්ඡතාය සඛ්ඤචාසුතාය දුමච්චිකුතං භික්ඛුනිනං නිග්ගහාය පෙසලානං භික්ඛුනිනං එසුච්චිභාරාය දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය සමපරාධිකානං ආසවානං පටිසාකාය අප්පසන්නානං⁶ පසාදය පසන්නානං භීයෙයාභාවාය සද්ධම්මධිකියා චිතායානුග්ගහාය. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

1. සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ඛුනි. අනෙකපරියායෙන චිගරහිතා - මජ්ඣං ඉත දිසානෙ.
2. සාදිධිති - සායා
3. අනනුච්ඡවියං - මජ්ඣං.
4. අසඤ්ඤාධිකියා - මජ්ඣං.
5. අප්පිච්ඡතාය - මජ්ඣං.
6. අප්පසන්නානං වා. සිමු 2.

6. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ දන්වූ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ සනොස් ගුණැති යෝ ලජ්ජිතියෝ හටගත් කුකුස් ඇතියෝ ශික්ෂාකාමීනියෝ වෙද්ද ඔහු තුමු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවති: “කෙසේ නම් සුඤ්චිනඤා ආයතා නොමෝ රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු” දැයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මහණුන්හට තෙල කරුණ දන්වූහ. යම් ඒ භික්ෂු කෙනෙක් අපිස්වූවෝ සනොස් ගුණැතියෝ ලජ්ජා ඇතියෝ හටගත් කුකුස් ඇත්තෝ ශික්ෂාකාමීහු වෙද්ද, ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් සුඤ්චිනඤා භික්ෂුණි නොමෝ රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු” දැයි. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්හට තෙල කරුණ සැලකළහ.

7. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂු සඛ්ඝයා රැස්කරවා භික්ෂූන් පිළිවුසු සේකැ සැබැද මහණෙනි: සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත් වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහ. මහණෙනි සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ විසින් කරන ලද්ද නො සුදුසු යැ, නො අනුලෝම යැ, නො නිසි යැ, නො මහණකම් යැ, නො කැප යැ, නො කළයුතු යැ. “කෙසේ නම් මහණෙනි රාගයෙන් තෙත් වූ සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු” දැයි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නායන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ ප්‍රසන්නායන්ගේ අතිරේක ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වේ මැයි. මහණෙනි හුදෙක් මේ වනාහි අප්‍රසන්නායන්ගේ අප්‍රසාදය පිණිස ද ප්‍රසන්නායන් කෙරෙහුද ඇතැම් කෙනෙකුන්ගේ වෙනස්බව පිණිස ද (කරුණු) වේ මැයි. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුඤ්චිනඤා මෙහෙණට නොයෙක් කරුණෙන් ගරහා දුබරබැවිති දුපුස්නා බැවිහි මහත් ශිෂ්ටබැවිහි නො සතුටුබැවිහි මුළුබැඳගැනුමිහි අලසබැවිහි නුගුණ වදරා නොයෙක් කරුණෙන් සුබරබැවිහි සුපුස්නා බැවිහි අපිස්බැවිහි සතුටු බැවිහි සලේපැවැත්මිහි කෙලෙස් කැපුමිහි පැහැදුම් එළවීමෙහි නිවනෙහි වැර ඇරැඹුමිහි ගුණ වදරා මහණුන්හට එයට සරිලන එයට අනුලෝමවන දැහැටි කපා කොට මහණුන් ඇමතුසේකැ:

8. එහෙයින් මහණෙනි, මෙහෙණන්හට දසකරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෙමි. සතුන්ගේ මනා පිළිගැනුම, සතුන්ගේ පහසු බව, දුසිල්පුහුලනට නිගැන්ම, සුසිල් මහණුන්ගේ පහසු විසුම, මෙලෝ ගැහැට වළකාලීම, පරලෝ ගැහැට වැනැසීම, නො පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම, පැහැදුනවුන්ගේ අධිරා පැහැදීම, සසුන් පැවැත්ම, විනයට රුකුල්දීම පිණිස යැ. මහණෙනි, මෙසේත් මේ සිකපදය මෙහෙණෝ උදෙසත්වා:

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභවේශා

යා පන භික්ඛුනි අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස අධිකඛ්ඛං උබ්භජාණමණ්ඩලං ආමසනං වා පරාමසනං වා ගහණං වා ඡුපනං වා පතිපීළනං වා සාදියෙය්‍යා, අයමපි පාරාජිකා හොති අසංවාසා, උබ්භජාණමණ්ඩලිකාති.

9. යා පනාති: යා සාදියා යථායුතා යථාචරිතා යථානාමා යථාගොතා යථාසිලා යථාවිහාරීති යථාගොචරා ථෙරා වා නුවා වා මජ්ඣමා වා, එසා චුචිති යා පනාති.

භික්ඛුනීති: භික්ඛනාති¹ භික්ඛුනි, භික්ඛාවරියං අප්පකුපගතාති භික්ඛුනි භින්නපට්ඨරාති භික්ඛුනි සමඤ්ඤාය භික්ඛුනි පටිඤ්ඤාය භික්ඛුනි ඵභිභික්ඛුනීති භික්ඛුනි තිභි සරණගමනෙති උපසම්පන්නාති භික්ඛුනි හදා භික්ඛුනි සාරා භික්ඛුනි සෙබා භික්ඛුනි අසෙබා භික්ඛුනි සම්භෙහන උභතොසමෙහන ඤාතිවතුසේන කමෙමන අකුපෙහන යානාරහෙන උපසම්පන්නාති භික්ඛුනි, නහු යායං භික්ඛුනි සම්භෙහන උභතොසමෙහන ඤාතිවතුසේන කමෙමන අකුපෙහන යානාරහෙන උපසම්පන්නා අයං ඉපිසමි අතෙ අධිපෙහනා භික්ඛුනීති.

අවසසුතා නාම: සාරතා අපෙකබ්විති² පටිබද්ධවිතො.

අවසසුතො නාම: සාරතො අපෙකබ්වා පටිබද්ධවිතො.

පුරිසපුග්ගලො නාම: මනුස්සපුරිංසා, න යෙකො න පෙතො න තිරමජානගතො විඤ්ඤ පටිබලො කායසංයනං සමාපජිතුං.

අධිකඛ්ඛනී: හෙට්ඨකං.

උබ්භජාණමණ්ඩලනාති: උපරිජාණමණ්ඩලං.

ආමසනං නාම: ආමට්ඨමනං.

පරාමසනං නාම: ඉතොවිතො ව සංඤ්ඤාපනං.

ගහණං නාම: ගභිතමනං.

ඡුපනං නාම: ඡුට්ඨමනං.

පතිපීළනං වා සාදියෙය්‍යාති: අධිං ගහෙතවා ජිංඤිතං සාදියති.

1. භික්ඛිකානි - මජ්ඣං.

2. අපෙකබ්ව - සිහි පිළි.

යම් මෙහෙණක් රාගයෙන් තෙත්වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අකුඳාටෙන් යටැ දණමඩලෙන් මතු ආවර්ගනය හෝ පරාවර්ගනය හෝ ග්‍රහණය හෝ ස්පර්ශමාත්‍රය හෝ ප්‍රතිපිඩනය හෝ ඉවසා නම් මෝ කොමෝත් පරිජිවුවා සහභාගයට නො නිසි වුවා වෙයි, උඛහජාණුමණ්ඩලිකා යැ.

9. යා පත: යම් යම්බදු, යම්බදු යෙදීම් ඇති යම්බදු ජාති ඇති යම්බදු නම් ඇති යම්බදු ගොනු ඇති යම්බදු සැහැවි ඇති යම්බදු විහරණ ඇති යම්බදු පැවැතුම් ඇති ස්වර් වූවක් හෝ නවක වූවක් හෝ ධ්‍යාම වූවක් හෝ වෙයි නම්, මෝ කොමෝ යා පත යැයි කියනු ලැබේ.

හික්කුනි: සිභානුසි හික්කුනි යැ, පිඩු සිභා පැටිණියා නුසි හික්කුනි යැ, බුන් පිළි දරානුසි හික්කුනි යැ, බැවගරයෙන් හික්කුනියැ, පිළින කිරීමෙන් හික්කුනි යැ, එව මෙහෙණැයි හික්කුනි යැ, කුන් සරණ ගමනින් උපසපත්වුවා නුසි හික්කුනි යැ, (ශිලාදිත්) හදු වුවා නුසි හික්කුනි යැ, (ශිලාදිත්) සාරවුවා නුසි හික්කුනි යැ, හික්මෙනුසි හික්කුනි යැ, (මත්තෙහි හික්මිය යුත්තක් නැතිවන බැවින්) අමෙණ්ම වුවා නුසි හික්කුනි යැ, සමහ වූ දෙ සහන විසින් අකොප්‍ය වූ ගාස්තාගාසනාර්හ වූ ඥාතිවතුර්ව කම්මයෙන් උපසපත් කරන ලද නුසි හික්කුනි යැ, එහි යම් මේ මෙහෙණක් සමහ වූ දෙසහන විසින් අකොප්‍ය වූ ගාස්තාගාසනාර්හ වූ ඥාති වතුර්වකම්මයෙන් උපසපත් කරන ලද නම් මෝ කොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස්කරන ලද හික්සුණි යි.

අවස්සුනා නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත්වූ (පිරිමිනියක්හු කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තී යැ.

අවස්සුන නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත්වූ (මාගමකකෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ යැ.

සුරිසපුගගල නම්: විනිස් පිරිමිනියෙකි, යකෙක් නො වෙයි, ප්‍රේත යෙක් නො වෙයි, තිරිසන්හියෙක් නො වෙයි, කායසංසර්ගරාගයට පැමිණෙන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

අඛක්ඛකං: අකුඳාටයෙන් යටැ.

උඛහජාණුමණ්ඩලං: දණමඩලෙන් මත්තෙහි.

ආමසන නම්: පිරිමැදිම් පමණ යැ.

පරාමසන නම්: ඔබ මොබ පිරිමැදිම යැ.

ගහණ නම් ගැනිම් පමණ යැ.

ජුපන නම්: පැහැසිම් පමණ යැ.

පතිපිළනා වා සාදියෙයා: අවසරයක් ගෙනැ දැඩිවැ පෙළිම

ඉටයයි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙයා

අයමජිති පුරිමායො උපාදය වුචති.

පාරාජිකා ගොතීති: සෙය්‍යාථාපි නාම පුරිසො සීසජිජ්ඣෙතා අභවෙකා තෙන සරිරිකකිනෙන ජිවිතුං, එවමෙව භික්ෂුනි අවස්සුතා අවස්සුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස අධිකකං උබ්භජාණුමණ්ණලං ආමසනං වා පරාමසනං වා ගහණං වා ඡූපනං වා පතිපිළනං වා සාදියනා අස්සමණි ගොති අසකායධිතා. තෙන වුචති පාරාජිකා ගොතීති.

අසංවාසානි: සංවාසො නාම එකකමමං එකුද්දෙසො සම-
සිකකිතා එසො සංවාසො නාම. සො තාය සද්ධිං නත්ථි, තෙන වුචති අසංවාසානි.

උභතො අවස්සුතෙ අධිකකං උබ්භජාණුමණ්ණලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති පාරාජිකස්ස. කායෙන කායපට්ඨිඤ්ඤං ආමසති ආපතති ථුල්ලච්චයස්ස. කායපට්ඨිඤ්ඤෙන කායං ආමසති ආපතති ථුල්ලච්චයස්ස. කායපට්ඨිඤ්ඤෙන කායපට්ඨිඤ්ඤං ආමසති ආපතති දුක්ඛ-
චස්ස. නිස්සංගිකයෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. නිස්සංගිකයෙන කායපට්ඨිඤ්ඤං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. නිස්සංගිකයෙන නිස්සංගියං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. උබ්භකකං අධොජාණුමණ්ණලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති ථුල්ලච්චයස්ස. කායෙන කායපට්ඨිඤ්ඤං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. කායපට්ඨිඤ්ඤෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛ-
චස්ස. කායපට්ඨිඤ්ඤෙන කායපට්ඨිඤ්ඤං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. නිස්සංගිකයෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. නිස්සංගිකයෙන කාය-
පට්ඨිඤ්ඤං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. නිස්සංගිකයෙන නිස්සංගියං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස.

එකතො අවස්සුතෙ අධිකකං උබ්භජාණුමණ්ණලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති ථුල්ලච්චයස්ස. කායෙන කායපට්ඨිඤ්ඤං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. කායපට්ඨිඤ්ඤෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛ-
චස්ස. කායපට්ඨිඤ්ඤෙන කායපට්ඨිඤ්ඤං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. නිස්සංගිකයෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. නිස්සංගිකයෙන කාය-
පට්ඨිඤ්ඤං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. නිස්සංගිකයෙන නිස්සංගියං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. උබ්භකකං අධොජාණුමණ්ණලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. කායෙන කායපට්ඨිඤ්ඤං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. කායපට්ඨිඤ්ඤෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛ-
චස්ස. කායපට්ඨිඤ්ඤෙන කායපට්ඨිඤ්ඤං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. නිස්සංගිකයෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. නිස්සංගිකයෙන කාය-
පට්ඨිඤ්ඤං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස. නිස්සංගිකයෙන නිස්සංගියං ආමසති ආපතති දුක්ඛචස්ස.

අයම්පි: පළමු පරිච්ඡි වූ මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා ගෝති: යම්යේ ගිය සුන් පුරුෂයෙක් ඒ සිරිබලවීමෙන් දිව්වටන්තට අභවා වේද, එසේ මැ රාගයෙන් තෙත් වූ මෙහෙණක් රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අකුඳැටෙන් යටැ දණවඩලෙන් මතු ආමර්ගනය හෝ පරාමර්ගනය හෝ ග්‍රහණය හෝ ස්පර්ශ-මාත්‍රය හෝ ප්‍රතිපිඩනය හෝ ඉවයන්නි නම් නො මෙහෙණක් වූවා නො සැහැදුවක් වූවා වෙයි. එහෙයින් **පාරාජිකා ගෝති** යැයි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක්වැ විනයකම් කිරිම යැ, එක්වැ පාමොක් උදෙසිම යැ, සමිතික ඇතිබව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය ඇය යම්භ නැති, එහෙයින් (ඨ) අසංවාසා යැයි කියනු ලැබේ.

(මෙහෙණකගේ හා පිරිමිනියක්හුගේ) දෙදෙනාගේ රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුඳැටෙන් යටැ දණවඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදි නම් පරිච්ඡි ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදි නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

එකක්හුගේ (මෙහෙණකගේ) රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුඳැටෙන් යටැ දණවඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදි නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අකුඳැටෙන් මතු දණවඩලෙන් යටැ කයින් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

දෙදෙනාගේ රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි යක්ෂයකුගේ හෝ ප්‍රෙත්‍යයකුගේ හෝ පශ්ඨකයකුගේ හෝ තිරිසන්ගිය මිනිස් සිරුර දැරුවකුගේ හෝ අකුභාවෙන් යටු දණමඬලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදි නම් කුලාසි ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

අකුභාවෙන් මතු දණමඬලෙන් යටු කයින් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙ.

එකක්හුගේ (මෙහෙණකගේ) රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුභාවෙන් යටු දණමඬලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙ.

අකු භාවෙන් මතු දණමඬලෙන් යටු කයින් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙ.

නො සිතා කරන්නියට නො සිතියෙන් කරන්නියට නො දන්නියට නො ඉවසන්නියට උමමත්තියාවට ක්ෂේත්‍රවිඤ්ඤාවට වෙදනාර්ථතාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

ප්‍රථම පාරාජිකය නිමි.

දුතියපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවකථියං විහරති ජේතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ඛුනි සාලොහන මිගාරනතතුනා ගබ්භිනි හොති. යාව ගබ්භො තරුණො අහොසි තාවච්ඡාදෙසි. පරිපකො ගබ්භො විබ්භමිඤ්ඤා විජායි. භික්ඛුනියො ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි. එතදවොචුං. සුඤ්චිනඤ්ඤා ඛො අයො අවිරවිබ්භනනා විජානා. කච්චි නො සා භික්ඛුනියෙව සමානා ගබ්භිනිති. එවං අයොනි. කිස්ස පන කං අයො ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනි. නෙවත්තනා පටිචොදෙසි, න ගණස්ස ආරොචෙසිති. යො එතිස්සා අවණණා මයෙහසො අවණණා, යා එතිස්සා අකිත්ති, මයෙහසා අකිත්ති, යො එතිස්සා අයසො මයෙහසො අයසො, යො එතිස්සා අලාහො මයෙහසො අලාහො, ක්කාහං අයො අත්තනො අවණණං අත්තනො අකිත්ති. අත්තනො අයසං අත්තනො අලාහං පරෙසං ආරොචෙස්සාමිති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියකති විජා වෙනති “කථං හි නාම අයා ථුලලනඤ්ඤා ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනි. නෙවත්තනා පටිචොදෙස්සති න ගණස්ස ආරොචෙස්සති” ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනි. නෙවත්තනා පටිචොදෙසි. න ගණස්ස ආරොචෙසිති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනි. නෙවත්තනා පටිචොදෙස්සති. න ගණස්ස ආරොචෙස්සති. තෙන භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනි ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනි. නෙවත්තනා පටිචොදෙසා න ගණස්ස ආරොචෙසා, යද ව සා ධීතා වා අස්ස චුතා වා නාසිතා වා අවසවා වා සා පච්ඡා එවං වදෙසා: පුබ්බවාහං අයො අඤ්ඤාසිං එතං භික්ඛුනි. එවරුපා ව එවරුපා ව සා හගිනිති නො ව ඛො අත්තනා පටිචොදෙස්සං න ගණස්ස ආරොචෙස්සන්ති. අයමපි පාරාජිකා හොති අසංවාසා වජ්ජපට්ඨා දිකාති.

1. 2

ද්විතීය පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටිනුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති, එසමයෙහි වනාහි සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ සාළා මිඟාරනප්පාහු කරණ කොටගෙන ගැබිනි වූවා වෙයි. යම්තාක් ගැබ තුරුණු වී ද, ඒ තාක් සැහවූ යැ. ගැබ මුහුකුරා ගිය කල්හි සිවුරු හැරපියා වැදු යැ. භික්ෂුණිහු ථූලනඤ්ඤා මෙහෙණකට මෙය කිහු. “ආයඤ්චෙනි, සුඤ්චිනඤ්ඤා තොමෝ සිවුරු හැරලූ නොබෝ කල් ඇත්තී වැදු යැ. කිම ඔ තොමෝ මෙහෙණක වූවා මැ ගැබිනි වූවා නො වෙද? එසේ යැ ආයඤ්චෙනි, කුමකට වනාහි ආයඤ්චෙනි, තෙපි පරිපි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දැන දැන නොමැ වෝදනා කරනු ද? ගණයාට නො දැන්වුනු” දැයි. මැයට යම් අගුණයෙක් වේ නම් ඒ අගුණය මාහට යැ, මැයට යම් නිඤ්ඤායෙක් වේ නම් ඒ නිඤ්ඤා මා හට යැ, මැයට යම් පරිවාරවිපත්තියෙක් වේ නම් ඒ පරිවාර විපත්තිය මාහට යැ, මැයට යම් අලාභයෙක් වේ නම් ඒ අලාභය මාහට යැ, කිම ආයඤ්චෙනි, මම තමාගේ අගුණය තමාගේ නිඤ්ඤා තමාගේ පරිවාරවිපත්තිය තමාගේ අලාභය මෙරමා හට දන්වන්නෙමි දැයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් ආයඤ්චා ථූලනඤ්ඤා තොමෝ පරිපි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දැන දැන නොම වෝදනා කළා ද? ගණයාට නො දැන් වූ දැ” යි ... සැබැ ද මහණෙනි, ථූලනඤ්ඤා තොමෝ පරිපි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දැන දැන නොමැ වෝදනා කෙරේ ද? ගණයාට නො දන්වා දැයි. සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු විගැරනු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලනඤ්ඤා මෙහෙණ පරිපි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දැන දැන නොම වෝදනා කළා ද? ගණයාට නො දැන්වූ ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි මේ සිකපදය මෙහෙණෝ උදෙසන්වා :

යම් මෙහෙණක් පරිපි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණකට තමා දැන දැන නො මැ වෝදනා කෙරේ නම් ගණයාට නො ඇරොජා නම්, යම් කලෙකුදු ඔ තොමෝ සිටියා හෝ කලුරිය කළා හෝ නැසුණා හෝ (නිර්වායනනයකට) ගියා හෝ වන්නී ද, පසුව ඔ තොමෝ “ආයඤ්චෙනි, පෙර මැ මම ඒ බුහුන මෙබඳු ද මෙබඳු ද වූය යි තෙල මෙහෙණ දනිමි. වැළිදු තොමෝ නො මැ වෝදනා කෙරෙමි මැ යැ ගණයාට නො ඇරොජමිමැ” යැයි මෙසේ කියා නම් මෝ තොමෝත් පරිපි වූවා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි. වජ්ජපටිප්පාදිකා යැ.

පාවිත්‍රියපාළි භික්‍ෂුනිවිභවෙඨං

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්‍ෂුනිති: -පෙ- අයං ඉමිසුං අකෙ අධිපෙපනා භික්‍ෂුනිති.

ජානාති නාම: යාචං වා ජානාති, අකෙසු වා නසසා ආරොචෙනා, යා වා ආරොචෙති.

පාරාජිකං ධම්මං අජකාපනනාති: අර්ථනාං පාරාජිකානං අක්ඛන්තරං පාරාජිකං අජකාපනනං.

නෙවනනා පටිචොදෙය්‍යාති: න සයං චොදෙය්‍ය.

න ගණස්ස ආරොචෙය්‍යාති: න අක්ඛන්තරං භික්‍ෂුනිනං ආරොචෙය්‍ය.

යද ව යා සිතා වා අස්ස චුතා වාති: සිතා නාම සලිඛෙ ධිතා චුච්චති, චුතා නාම: කාලකතා¹ චුච්චති, නාසිතා නාම: සයං වා විබහනා හොති අකෙසුභි වා නාසිතා, අවසවා නාම: තිස්සායනනං සමානනා චුච්චති.

යා පට්ඨා එචං චදෙය්‍ය: පුරිමාවාහං අයෙය අක්ඛන්තරං එතං භික්‍ෂුනිං එවරුපා ව එවරුපා ව යා හගිනිති.

නො ව ධො අනනනා පටිචොදෙය්‍යනාති: න සයං වා චොදෙය්‍යං.

න ගණස්ස ආරොචෙය්‍යනාති: න අක්ඛන්තරං භික්‍ෂුනිනං ආරොචෙය්‍යං.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය චුච්චති.

පාරාජිකා හොතිති: සෙය්‍යථාපි නාම පණ්ඩුපලාසො ඛණ්ඩනා පචුච්චෙතා² අහලේඛා හරිතකතාය එවමෙව භික්‍ෂුනි ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජකාපනනං භික්‍ෂුනිං නෙවනනා පටිචොදෙය්‍යාමි න ගණස්ස ආරොචෙය්‍යාමිති ධුරං තික්ඛිතමනො අසමච්ඡි හොති අසකායධිතා තෙන චුච්චති පාරාජිකා හොතිති.

අසංවාසාති: සංවාසො නාම: එකකංචම එකදෙදසො සමසික්ඛනා එසො සංවාසො නාම. සො නාය සද්ධිං නත්ති තෙන චුච්චති අසංවාසාති.

1. කාලකතා-මජ්ඣ

2. පචුච්චෙතා සිමු i සිමු ii

3. යා පන: යම් යම්බදු... හික්කුනි: ... තෝතොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්කුනි ය යි.

ජාතාති නම් තොමෝ හෝ දනි, අන්හු හෝ ඇයට දන්වත්, ඔ තොමෝ හෝ දන්වයි.

පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං; අටච්ඡැරුම් පරිච්ඡි අතුරෙන් එක්තරා පාරාජිකයකට අවනත:

ගෙවනනනා පටිචොදෙය්‍ය: තොමෝ වොදනා නො කරන්නී යැ.

න ගණස්ස ආරොවෙය්‍ය: අන් මෙහෙණන් හට නො දන්වන්නී යැ.

‘යද ව සා ධීතා වා අසස චුතාවා’ යනාදි තන්හි ධීතා නම: සච්ඡිකයෙහි (ග්‍රමණවෙගයෙහි) සිටියා කියනු ලැබෙයි. චුතා නම: කඳුරිය කළා කියනු ලැබෙයි. නාසිතා නම: තොමෝ හෝ සිවුරු හැරපුවා වෙයි, අනුන් විසින් හෝ සිවුරු හරවන ලද්දී වෙයි, අවසරා නම, තීරියතනයකට සංක්‍රාන්ත වුවා කියනු ලැබේ.

සා පච්ඡා ඵච වදෙය්‍ය: ආයතීවෙති පෙර මැ මම ඒ බුහුන මෙබදු ද මෙබදු ද වූය යි තෙල මෙහෙණ දනිමි.

නො ව බො අතනනා පටිචොදෙය්‍යනති: (මම) තොමෝ හෝ වොදනා නො කරන්නෙමි.

න ගණස්ස ආරොවෙය්‍ය: අන් මෙහෙණන්හට නො දන්වන්නෙමි.

අයමපි: පළමු පරිච්ඡි වූ මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා හොති: යම් සේ තුවටුයෙන් ගිලිහුණු පඬුවන් කොළ-යක් නිල්වන් බවට නො නිසි වේ ද, එසේ මැ මෙහෙණක් පරිච්ඡි ඇවැතකට පැමිණි මෙහෙණක නමා දැන දැන නොම වොදනා කරන්නෙමි, ගණයාට නො දන්වන්නෙමැයි ධුරය බහා තැබූ මතුයෙහි නො මෙහෙණක් වුවා නො සැඟ දුවක් වුවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා හොති යි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක් වැ විනයකම් කිරීම යැ, එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇතිබව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය ඇය සමඟ නැති. එහෙයින් අසංවාසා යි කියනු ලැබේ.

අනාපතති: සඤ්ඤාං භණ්ඩාං වා කලහො වා විග්ගහො වා විවාදො වා භවික්ඛනීති නාරොවෙනි, සඤ්ඤාං වා සඤ්ඤාං වා භවික්ඛනීති නාරොවෙනි, අයං කසබ්බො ඵරුසා ජීවිතන්තරායං වා භුතචරියන්තරායං වා කරිස්සනීති නාරොවෙනි, අඤ්ඤා පතිරුපා භික්ෂුනියො අපස්සනති නාරොවෙනි, භාවජාදෙතුකාමා නාරොවෙනි, පඤ්ඤාධිස්සති සකෙත කමෙත්තාති නාරොවෙනි, උම්මන්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දුතියපාරාජිකං නිධිතං.

1. 3

තතියපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකියං විහරති ජේතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ථූලලනඤා භික්ෂුනී සමගෙන සඤ්ඤා උකඛිතං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාධිප්පබ්බං අනුචතතී. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති. “කථං හි නාම අය්‍යා ථූලලනඤා¹ සමගෙන සඤ්ඤා උකඛිතං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාධිප්පබ්බං අනුචතතීස්සති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ථූලලනඤා භික්ෂුනී සමගෙන සඤ්ඤා උකඛිතං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාධිප්පබ්බං අනුචතතීති. සච්චං භගවා, විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථූලලනඤා භික්ෂුනී සමගෙන සඤ්ඤා උකඛිතං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාධිප්පබ්බං අනුචතතීස්සති, තෙනං භික්ඛවෙ අප්ප-සන්තානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉම්-සිකඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ෂුනී සමගෙන සඤ්ඤා උකඛිතං භික්ෂුං ධම්මෙන විනයෙන සතප්පසාසනෙන අනාදරං අප්පතිකාරං අකතසහායං තමනුචතෙතය්‍යා. යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි ඵවමස්ස චට්ඨියා: ඵසො ඛො අයො, භික්ෂු සමගෙන සඤ්ඤා උකඛිතෙනා ධම්මෙන විනයෙන සතප්පසාසනෙන, අනාදරො අප්පතිකාරො අකතසහායො මායො ඵතං භික්ෂුං අනුචතතීති. ඵවඤ්ඤා යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි වුච්චමානා තථෙව පගගණෙතය්‍යා. යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි සාවකියං සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිනිස්සගගාය. සාවතතියඤ්ඤා සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සපේජය්‍යා, ඉච්චතං කුසලං, නො වෙ පටිනිස්සපේජය්‍යා, අයමපි පාරාජිකා භොති අසංවාසා, උකඛිතතානුචතතීකාති.

1. ථූලලනඤා භික්ෂුනී-සිවු.

සමාජයාගේ හේතුවනසේක් හෝ කලහසේක් හෝ විග්‍රහසේක් හෝ විරුද්ධවාදයක් හෝ වන්නේ යැයි නො ඇරොජා නම්, සමාජහේතූය හෝ සමාජරාජීය හෝ වන්නේ යැයි නො ඇරොජා නම්, මෝ නොමෝ කැකුළු යැ. පරුෂ යැ දිවියට අනතුරු හෝ බලසරට අනතුරු හෝ කරන්නී යැයි නො ඇරොජා නම්, අත් සුදුසු මෙහෙණක් නො දක්නී නො ඇරොජා නම්, නො වසනු කැමැත්තී නො ඇරොජා නම්, සිය කැමැත් පළට වන්නී යැයි නො ඇරොජා නම් උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

ද්විතීය පාරාජිකය නිමි.

1. 3

තෘතීය පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ පේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ථූලලනඤ්ඤිකමුනි නොමෝ සමහ සහහු විසින් උබෙවිනිකම් කළ ගිජුපැටිකුලෙහි උපන් අරිට්ඨ මහණහු අනුව වැටෙයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දොස් පතුරුවත්, කෙසේ නම් ආයතීය ථූලලනඤ්ඤිකමුනි නොමෝ සමහ සහහු විසින් උබෙවිනිකම් කළ ගිජුපැටිකුලෙහි උපන් අරිට්ඨ මහණහු අනුව වැටුනී දැයි... සැබැඳ මහණෙනි! ථූලලනඤ්ඤිකමුනි සමහ සහහු විසින් කළ උබෙවිනිකම් ඇති ගිජුපැටිකුලෙහි උපන් අරිට්ඨ මහණහු අනුව වැටේ දැයි. සැබැව් භාගාවතුන් වහන්ස. හඟවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලලනඤ්ඤිකමුනි සමහ සහහු විසින් උබෙවිනිකම් කළ ගිජුපැටිකුලෙහි උපන් අරිට්ඨ මහණහු අනුව වැටුනී ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි මේ සිකපදය මෙහෙණෝ උදෙසන්වා :

යම් මෙහෙණක් ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමහ සහහු විසින් උබෙවිනිකම් කළ අනදරබව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සහායබව ඇති එ මහණහු අනුව වැටේ නම් මෙහෙණන් විසින් එ මෙහෙණ නොමෝ මෙසේ කිය යුතු වන්නී යැ. “ආයතීයවෙති තෙල මහණ තෙමේ වනාහි ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමහ සහහු විසින් උබෙවිනිකම් කරන ලද්දෙක, අනදරබව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ, නො කළ සහායබව ඇතියෙකි. ආයතීයවෙති තෙල මහණහු අනුව නහමක් වැටේව”යි. මෙසේත් මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන ඒ මෙහෙණ එසේ මැ දැඩි වැ වැයම් කරන්නී නම් මෙහෙණන් විසින් එ මෙහෙණ එදිටු දුර්ලභ පිණිස තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකම් කළ යුත්තී යැ, එදිටු දුර්ලභ පිණිස තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකම් කරනු ලබන්නී එය දුර්ලභ නම් තෙල දුර්ලභ මැනැවි, ඉදින් නො දුර්ලභ නම් මෝ නොමෝත් පරිච්ඡිද්වා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි... උකච්ඡතනුචතතිකා යැ.

පාවිත්‍රයපාළි භික්ෂුනිවිභවෙනා

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනිති අයං ඉමසුමිං අකෙඨ අධිපොතා භික්ෂුනිති.

සමගෙහා නාම: සඛෙසා සමානසංවාසකො සමානසීමායං ධිතො.

උකඛිතො නාම: ආපත්තියා අදස්සනෙ වා අප්පට්ඨකමෙච වා දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සගෙච වා උකඛිතො.

ධමමෙන විනයෙතාති; යෙන ධමමෙන යෙන විනයෙන.

සත්ථුසාසනෙතාති: ජිනසාසනෙන බුද්ධසාසනෙන.

අනාදරො නාම: සඛං වා ගණං වා පුග්ගලං වා කමමං වා නාදියති.

අප්පතිකාරො නාම: උකඛිතො අනොසාරිතො.

අකතසභායො නාම: සමානසංවාසකා භික්ඛු වුච්චන්ති සභායා සො තෙහි සද්ධිං නත්ථි තෙන වුච්චති අකතසභායොති.

තමනුවතෙතයාති: යංදිට්ඨිකො සො හොති යංඛන්තිකො යංරුචිකො සාපි තංදිට්ඨිකා හොති තං ඛන්තිකා තං රුචිකා.

සා භික්ෂුනිති: යා සා උකඛිතානුවතෙතියා භික්ෂුනි.

භික්ෂුනිතීති: අඤ්ඤාති භික්ෂුනිති යා පස්සන්ති යා සුඤ්ඤාති තාහි වත්තංඛං, “එසො ධො අයො භික්ඛු සමගෙහන සඛෙසන උකඛිතො ධමමෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන අනාදරො අප්පතිකාරො අකතසභායො මායො එතං භික්ඛු අනුවන්ති”ති. දුතියමි වත්තංඛං -පෙ- තතියමි වත්තංඛං -පෙ- සචෙ පටිතිස්සජ්ජති ඉච්චිතං කුසලං නො චෙ පටිතිස්සජ්ජති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. යා භික්ෂුනි සඛෙසමුප්පෙති ආකාමිඤ්ඤා චත්තංඛං, එසො ධො අයො භික්ඛු සමගෙහන සඛෙසන උකඛිතො ධමමෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන අනාදරො අප්පතිකාරො අකතසභායො මායො එතං භික්ඛු අනුවන්ති”ති දුතියමි වත්තංඛං - තතියමි වත්තංඛං - සචෙ පටිතිස්සජ්ජති, ඉච්චිතං කුසලං නො චෙ පටිතිස්සජ්ජති, ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. යා භික්ෂුනි සමනුභාසිතංඛං.

2. යා පන: යම් යම්බඳු ... හිකබුනි ... මෝතොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

සමගන නම්: සමාන සංවාසක සබ්බ තෙමේ සමාන සීමායෙහි සිටියේ වෙයි.

උකඛිකන නම්: ඇවැන නො දක්මෙහි හෝ පිළියම් නො කිරීමෙහි හෝ (ලමුදිට්ඨ) නො දුරැලීමෙහි හෝ උකෙව්නි කම් කරන ලද්දේ යි.

ධමමන විනයෙන: යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයෙකින්,

සත්ථුසාසනෙන: ජීනසාසනයෙන්, බුද්ධසාසනයෙන්.

අනාදර නම්: සබ්බයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයා හෝ කර්මය හෝ නො ගනී.

අප්පතිකාර නම්: උබෙව්නිකම් කරන ලද්දේ සබ්බයාට ඇතුළත් නො කරන ලද්දේ යි.

අකතසභාය නම්: සමාන සංවාසක භික්ෂුහු සභායෙන් යැයි කියනු ලැබෙති. හේ ඔවුන් සමග නැති. එහෙයින් අකතසභාය යැයි කියනු ලැබේ.

තමනුවතෙය්‍යා: ඒ උබෙව්නිකම් කළ මහණ තෙමේ යම්බඳු දෘෂ්ටි ඇතියෙක් යම්බඳු ඉවසීම් ඇතියෙක් යම්බඳු රූපි ඇතියෙක් වේ නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝත් එබඳු දෘෂ්ටි ඇත්ති එබඳු ඉවසීම් ඇත්ති එබඳු රූපි ඇත්ති වෙයි.

සා හිකබුනි: යම් මෙහෙණක් උබෙව්නිකම් කළ මහණහු අනුවැ වැටේ නම් ඒ මෙහෙණ යි.

හිකබුනිහි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම් මෙහෙණ කෙනෙක් දකිත් නම් යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් “ආයඤ්චෙති තෙල මහණ තෙමේ වනාහි ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමග සහහු විසින් උබෙව්නිකම් කරන ලද්දෙකැ, අනදරබව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ. නො කළ සභාය බව ඇතියෙකි. ආයඤ්චෙති තෙල මහණහු අනුවැ නහමක් වැටේව”යි. කිය යුත්ති ය. දෙවනවටදු කිය යුත්ති යැ... තෙවනවටදු කියයුත්ති යැ... ඉදින් (එය) දුරැලන්නි නම් තෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලන්නි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සහ මැදට ඇදපියා කිය යුත්ති යැ. “ආයඤ්චෙති තෙල මහණ තෙමේ වනාහි ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමග සහහු විසින් උබෙව්නිකම් කරන ලද්දෙකැ, අනදර බව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ, නො කළ සභාය බව ඇතියෙකි. ආයඤ්චෙති තෙල මහණහු අනුවැ නහමක් වැටේව”යි. දෙවනවටදු කිය යුත්ති යැ—තෙවනවටදු කිය යුත්ති යැ—ඉදින් දුරැලන්නි නම් තෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලන්නි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්ති යැ.

පාවික්‍යයපාළි භික්‍ෂුනීවිභවෙතො

එවිඤ්චා පන භික්‍ෂුවෙ සමනුභාසිතබ්බො. ව්‍යාග්‍යාය භික්‍ෂුනියා පටිබලාය සඛෙසා ඤාපෙතබ්බො.

සුඤ්ඤාන මෙ අයොස සඛෙසා අයං ඉඤ්ඤානාමා භික්‍ෂුනී සමගෙහන සඛෙසන උක්ඛිතං භික්‍ෂුං ධම්මෙන විනයෙන සප්පසාසනෙන අනාදරං අප්පතිකාරං අකතසභායං තමනුවන්නති, සා තං වතථුං නප්පට්ඨිස්සජ්ජති. යදි සඛෙසා පත්තකලාං, සඛෙසා ඉඤ්ඤානාමං භික්‍ෂුනීං සමනුභාසෙය්‍ය තස්ස වප්පස්ස පට්ඨිස්සග්ගාය එසා ඤාතී.

සුඤ්ඤාන මෙ අයොස සඛෙසා අයං ඉඤ්ඤානාමා භික්‍ෂුනී සමගෙහන සඛෙසන උක්ඛිතං භික්‍ෂුං ධම්මෙන විනයෙන සප්පසාසනෙන අනාදරං අප්පතිකාරං අකතසභායං තමනුවන්නති. සා තං වතථුං නප්පට්ඨිස්සජ්ජති සඛෙසා ඉඤ්ඤානාමං භික්‍ෂුනීං සමනුභාසති තස්ස වප්පස්ස පට්ඨිස්සග්ගාය, යස්සා අයොස ධම්මි ඉඤ්ඤානාමාය භික්‍ෂුනියා සමනුභාසනා තස්ස වප්පස්ස පට්ඨිස්සග්ගාය. සා තුණ්හස්ස යස්ස නකබ්බති සා භාසෙය්‍ය දුතියමි එතමඤ්චං වදමි-පෙ-තතියමි එතමඤ්චං වදමි-පෙ-සමනුභවංසා සඛෙසන ඉඤ්ඤානාමා භික්‍ෂුනී තස්ස වප්පස්ස පට්ඨිස්සග්ගාය ධම්මි සඛෙසස්ස තස්මා තුණ්හි, එවිමෙතං ධාරයාමීති.

ඤාතියා දුක්ඛං ද්විති කම්මවාචාහි ථුලලච්චියා කම්මවාචා පරියොසානෙන ආපකති පාරාජිකස්ස.

අයමිති: පුරිමායො උපාදය වුවිති.

පාරාජිකා හොතිති: සෙය්‍යථාපි නාම පුපුසිලා දෙවධා භික්‍ෂා අප්පට්ඨිකා හොති. එවිමෙව භික්‍ෂුනී යාවතතියං සමනුභාසනාය නප්පට්ඨිස්සජ්ජති, අස්සමණී හොති අසකායධිතා තෙන වුවවති පාරාජිකා හොතිති.

අසංවාසාති: සංවාසො නාම: එකකම්මං එකදෙදොසො සමසිසබ්බා, එසො සංවාසො නාම. සො නාය සද්ධිං නත්ථි, තෙන වුවවති අසංවාසාති.

5. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්ති යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

ආයතීයවෙති සඤ්ඤා තෙමේ මා වදන් අසාවා. මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමග සහග්‍ර විසින් උබෙච්ඡිකම් කළ අනදරබව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සභාය බව ඇති මහණක්හු අනුවැ වැටෙයි, ඔහු නොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි. ඉදින් සඤ්ඤායාට පැවිණි කල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥාප්තිය යි.

ආයතීයවෙති සඤ්ඤා තෙමේ මා වදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ නොමෝ ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමග සහග්‍ර විසින් උබෙච්ඡිකම් කළ අනදරබව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සභායබව ඇති මහණක්හු අනුවැ වැටෙයි. ඔහු නොමෝ වස්තුව නො දුරැලයි. සඤ්ඤා තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරයි. ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණහට සමනුභාෂණකර්ම කිරීම යම් ආයතීයවකහට රුස්නේ නම් ඔහු නොමෝ නිහඬ වේවා. යමක හට නො රුස්නේ නම් ඔහු නොමෝ කියාවා. දෙවනවටදු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවටදු තෙල කරුණ කියමි ... සඤ්ඤා විසින් මෙනම් ඇති මෙහෙණ ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී යැ. සඤ්ඤායාහට රුස්නේ යැ; එහෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙය දරමි යි.

6. ඥාප්තියෙන් දුකුළා යැ. දෙ කම්වදනින් තුලැයි යැ. කම්වදන් පිරියතැ පරිච්ඡි ඇවැත් වේ.

7. අයමපි: පළමු පරිච්ඡි වූ මෙහෙණන් ගෙන කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා භෝති: යම්සේ දෙකට බිඳුණු මහත් ගලෙක් යළි නො ගැළපිය හැකි වේද, එසේ මැ මෙහෙණ නොමෝ තුන්යළ තෙක් සමනුභාෂණකර්ම කිරීමෙන් නො දුරැලන්නි නම් නො මෙහෙණක් වූවා නො සැහැසුවක් වූවා වෙයි. එහෙයින් “පාරාජිකා භෝති” යි කියනු ලැබේ.

8. අසංවාසා සංවාස නම් එක් වැ විනයකර්ම කිරීම යැ, එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, යමයික ඇති බව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය තෙමේ ඇය සමග නැති, එහෙයින් අසංවාසා යි කියනු ලැබේ.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙතා

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා නාසට්ඨිකිසසජ්ඣති ආපනනි පාරාජිකස්ස, ධම්මකමෙම වෙමතිකා නාසට්ඨිකිසසජ්ඣති ආපනනි පාරාජිකස්ස, ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා නාසට්ඨිකිසසජ්ඣති ආපනනි පාරාජිකස්ස, අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපනනි දුක්ඛට්ඨස්ස, අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපනනි දුක්ඛට්ඨස්ස, අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපනනි දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපනති: අසමනුභාසනායා පටිනිසංස්සනායා උමමනනිකාය-පෙ- ආදිකමෙකායාති.

තතියපාරාජිකං නිට්ඨිතං.

1. 4

චතුස්පාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකස්සි. විහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බගගියා භික්ෂුනියො අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භත්ථගභණ්ඩෙ සාදියනා සිසාචිකණ්ණගභණ්ඩෙ සාදියනා. සනතිට්ඨනතිපි. සලලපනාපි සංඛ්‍යාතෙ ගච්ඡනති. පුරිසස්සපි අඛණ්ඩාගමනං සාදියනා. ජනනමි අනුපට්ඨිකා¹ කායමි තදකාය උපසංහරනති, එතස්ස අසඤ්ඤාස්ස පතිසෙවනකාය.

2. යා තා භික්ෂුනියො අපට්ඨා-පෙ- තා උජ්ඣායනාති බියනා විපාවෙතා, “කථං හි නාම ජබ්බගගියා භික්ෂුනියො අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භත්ථගභණ්ඩෙ සාදියස්සනා. සිසාචිකණ්ණගභණ්ඩෙ සාදියස්සනා. සනතිට්ඨස්සනාපි. සලලපනාපි. සංඛ්‍යාතෙ ගච්ඡස්සනා. පුරිසස්සපි අඛණ්ඩාගමනං සාදියස්සනා. ජනනමි අනුපට්ඨිකානා. කායමි තදකාය උපසංහරස්සනති, එතස්ස අසඤ්ඤාස්ස පතිසෙවනකායාති-පෙ- සචං කිර භික්ෂුවෙ ජබ්බගගියා භික්ෂුනියො අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භත්ථගභණ්ඩෙ සාදියනා. සිසාචිකණ්ණගභණ්ඩෙ සාදියනා. සනතිට්ඨනතිපි. සලලපනාපි සංඛ්‍යාතෙ ගච්ඡනති. පුරිසස්සපි අඛණ්ඩාගමනං සාදියනා. ජනනමි අනුපට්ඨිකා. කායමි තදකාය උපසංහරනාති, එතස්ස අසඤ්ඤාස්ස පතිසෙවනකායාති. සචං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ-

1. අනුපට්ඨිකාති - සිඞ්ඛි

9. දූහැමිකමිති දූහැමිකම සත් ඇතියා නො දුරලා නම් පරිච්ඡි ඇවැත් වෙයි. දූහැමිකමිති විමති ඇතියා නො දුරලා නම් පරිච්ඡි ඇවැත් වෙයි. දූහැමිකමිති නො දූහැමිකමසත් ඇතියා නො දුරලා නම් පරිච්ඡි ඇවැත් වෙයි. නො දූහැමිකමිති දූහැමිකමසත් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දූහැමිකමිති විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දූහැමිකමිති නො දූහැමිකමසත් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

10. සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට දුරලන්නියට උම්මන්ති-කාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෘතීය පාරාජිකය නිමි.

1. 4

චතුරී පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිති වැඩැවෙසෙති. එකල්හි වනාහි සවග මෙහෙණෝ රාගයෙන් තෙත්වූවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුහුලක්හුගේ අත් ගැන්ම ද ඉවසති. සහළකොත් ගැන්ම ද ඉවසති, වැළතට පැමිණ ද සිටිති. සල්ලාප ද කෙරෙත්, සලකුණු කළ තැනට ද යෙත්, තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම ද ඉවසති, පිළියන් තැනට ද පිවිසෙති, තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා (තමන්ගේ) ශරීරය ද එළවත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ රාගයෙන් තෙත්වූවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුහුලක්හුගේ අත් ගැන්මත් ඉවසුනු ද? සහළ කොත් ගැන්මත් ඉවසුනු ද? වැළතට පැමිණ සිටීමත් කොළෝද? සල්ලාපත් කොළෝද? සලකුණු කළ තැනටත් ගියෝද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමත් ඉවසු ද? පිළියන් තැනටත් පිවිසියෝද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයත් එළවුනු දැයි. ... සැබෑ ද මහණෙහි සවග මෙහෙණෝ රාගයෙන් තෙත් වූවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුහුලක්හුගේ අත් ගැන්මත් ඉවසත් ද? සහළකොත් ගැන්මත් ඉවසත් ද? වැළතට පැමිණ සිටීමත් කෙරෙත් ද? සල්ලාපත් කෙරෙත් ද? සලකුණු කළ තැනටත් යෙත් ද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමත් ඉවසත් ද? පිළියන් තැනටත් පිවිසෙත් ද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයත් එළවත් දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරඟු ...

පාවිත්‍රිකයාපාළි භික්ෂුනිවිභවෙයා

කථං හි නාම භික්ෂුවෙ ඡන්ධස්සයා භික්ෂුනියො අවසුජ්ජා අවසුජ්ජාසු පුරිසපුග්ගලස්ස හත්ථගගණං සාදිසියානානි සංඝාටිකණ්ණගගණං සාදිසි නති සන්තිධිස්සයානි සලලපියානානි සංඝාටිකං ගච්ඡස්සන්ති. පුරිසස්සපි අබ්භාගමනං සාදිසියානානි. ඡන්තං අනුපවිසියානානි, කායං තදකාය උපසංහරියානානි එතස්ස අසද්ධමස්ස පතිසෙවනකාය. තෙනං භික්ෂුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ස පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියන්තු.

යා පන භික්ෂුනි අවසුජ්ජා අවසුජ්ජාසු පුරිසපුග්ගලස්ස හත්ථගගණං වා සාදියෙයා සංඝාටිකණ්ණගගණං වා සාදියෙයා සන්තිධියා වා සලලපෙයා වා සංකේතං වා ගවෙජයා පුරිසස්ස වා අබ්භාගමනං සාදියෙයා ඡන්තං වා අනුපවිසෙයා කායං වා තදකාය උපසංහරෙයා එතස්ස අසද්ධමස්ස පතිසෙවනකාය අයමපි පාරාජිකා හොති අසංවාසා අධ්වංශප්‍රකාති.

3. යා පනාති: යා සාදියා -පෙ- භික්ෂුනිනි: -පෙ- අයං ඉමසමිං අකො අධිපෙතා භික්ෂුනිනි.

අවසුජ්ජා නාම, සාරන්තා අපෙක්ඛවති පටිබ්බාවිත්තා.

අවසුජ්ජො නාම: සාරන්තො අපෙක්ඛවා පටිබ්බාවිත්තො.

පුරිසපුග්ගලො නාම: මනුස්සපුරියො. න යසෙබ්බා න පෙතො න තිරවජානගතො, විස්සෙ පටිබ්බලො කායසංසග්ගං සමාපජ්ජිතුං.

හත්ථගගණං වා සාදියෙයානි: ගජො නාම; කප්පරං උපාදය යාව අග්ගනබ්බා, එතස්ස අසද්ධමස්ස පතිසෙවනකාය උබ්බක්ඛං අධොජානුමණ්ණලගගණං¹ සාදියති ආපනති ථුලලච්චයස්ස.

සංඝාටිකණ්ණගගණං වා සාදියෙයානි: එතස්ස අසද්ධමස්ස පතිසෙවනකාය නිව්ඤා වා පාරුතං වා ගගණං සාදියති ආපනති ථුලලච්චයස්ස.

1. අධොජානුමණ්ණලං ගගණං සිං මජ්ඣං, උබ්බක්ඛක අධොජානු මණ්ණලගගණං අධ්වංශං.

කෙසේ නම් මහණෙනි යවග මෙහෙණෝ රාගයෙන් තෙත් වූවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුහුලක්හුගේ අත් ගැන්මක් ඉවසූහුද? සහළකොත් ගැන්මක් ඉවසූහුද? වැළනට පැමිණ සිටිමින් කොළෝද? සල්ලාපත් කොළෝද? සලකුණු කළ තැනටත් ගියෝද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමක් ඉවසූහුද? පිළිසන් තැනටත් පිටිසියෝද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයන් එළවූහුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

යම් මෙහෙණක් රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුහුලක්හුගේ අත් ගැන්ම හෝ ඉවසන්නී නම් සහළකොත් ගැන්ම හෝ ඉවසන්නී නම් වැළනට පැමිණ සිටින්නී නම් හෝ සල්ලාප හෝ කරන්නී නම් සලකුණු කළ තැනට හෝ යන්නී නම් තමා වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම හෝ ඉවසන්නී නම් පිළිසන් තැනට හෝ පිටිසෙන්නී නම් තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරය හෝ එළවන්නී නම් මෝ තොමෝ පරිපි වූවා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි—අධ්‍යවතථුකා යැ.

3. යා පන: යම් යම්බදු... හිකබුනි... මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්සුණි යි.

අවසසුනා නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත් වූ (පිරිමිනියක්හු කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තියැ,

අවසසුන නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත් වූ (මාගමක කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ යැ.

පුරිසපුගගල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. තිරිසන්ගියෙක් නො වේ. කායසංසර්ගයට සම්බන්ධතාව දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

හක්ඛහණං වා සාදියෙය්‍යා: හක්ඛ නම් වැළමිට පටන් නිය අග තෙක් යැ. තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස අකුඤ්ඤාවෙන් මතු දණ්ඩලෙන් යටැ ගැන්ම ඉවසා නම් තුලැසි ඇවැත් වේ.

සඛසාවිකණණගහණං වා සාදියෙය්‍යා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස හැදිවන හෝ පොරෝනාව හෝ ගැන්ම ඉවසා නම් තුලැසි ඇවැත් වේ.

සනතිවෙය්‍යා වානි: එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනත්ථාය පුරිසස්ස ගත්ථපාසෙ කිට්ඨති ආපත්ති ථුලලව්වයස්ස.

සලලපෙය්‍යා වානි: එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනත්ථාය පුරිසස්ස ගත්ථපාසෙ ධීනා සලලපති ආපත්ති ථුලලව්වයස්ස.

සංකේතං වා ගවෙජය්‍යානි: එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනත්ථාය පුරිසෙන ඉත්ථත්ථායං ඔකාසං ආගව්ණති චුත්තා ගව්ණති පදෙ පදෙ ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. පුරිසස්ස ගත්ථපාසං ඔක්කන්තමත්තෙත ආපත්ති ථුලලව්වයස්ස.

පුරිසස්ස වා අභිගාගමනං සාදියෙය්‍යානි: එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනත්ථාය පුරිසස්ස අභිගාගමනං¹ සාදියති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. ගත්ථපාසං ඔක්කන්තමත්තෙත ආපත්ති ථුලලව්වයස්ස.

ජන්තං වා අනුපවිසෙය්‍යානි: එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනත්ථාය යෙන කේතවි පටිච්ඡන්තං ඔකාසං පටිට්ඨමත්තෙත ආපත්ති ථුලලව්වයස්ස.

කායං වා තදත්ථාය උපසංහරෙය්‍යානි: එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනත්ථාය පුරිසස්ස ගත්ථපාසෙ ධීනා කායං උපසංහරති ආපත්ති ථුලලව්වයස්ස.

අයමිති: පුරිමායො උපාදය වුවවිති.

පාරාජිකා භෝතිති: සෙය්‍යාපාපි නාම තාලො මත්ථකච්ඡිත්තො අභ්බේඛා පුන විරුලුතියා එවමෙව භික්ෂුනි අට්ඨමං වත්ථුං පරිපුරෙන්නි අස්සමථි භෝති අස්කායාධීනා, තෙන වුවවිති පාරාජිකා භෝතිති.

අසංවාසානි: සංවාසො නාම: එක්කමං එතුදෙද්දො සමස්සබ්බතා එසො සංවාසො නාම සො තාය සද්ධං නස්සී, තෙන වුවවිති අසංවාසානි.

අනාපතනි: අසක්ච්චි අසනියා අජානන්තියා අසාදියන්තියා උම්මන්තියා බින්නවිත්තියා වෙදනට්ඨිය ආදිකම්මකායානි.

වතුත්ථපාරාජිකං නිට්ඨිතං.

4. උද්දට්ඨා බො අය්‍යායො අට්ඨපාරාජිකා ධම්මා. යෙසං භික්ෂුනි අක්කත්තරං වා අක්කත්තරං වා ආපජ්ජිත්වා න ලහති භික්ෂුනිහි සද්ධං සංවාසං යථා පුරෙ තථා පච්ඡා පාරාජිකා භෝති අසංවාසා. තත්ථායො පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිපුද්ධා දුතියමි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිපුද්ධා. තතියමි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිපුද්ධා. පරිපුද්ධෙත්ථායො² තස්මා තුංඤ්ඤි, එවමෙතං ධාරයාමිති.

පාරාජිකකණ්ණො නිට්ඨිතො.

1 ආගමනං සි i සිඉii

2. පරිපුද්ධත්ථායො - මජ්ඣ.

සන්නිට්ඨයා වා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක් හුගේ වැළතෙහි සිටි නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

සලලපෙයා වා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හුගේ වැළතෙහි සිටියා කතාබහ කෙරේ නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

සංකෙතං වා ගවෙජයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හු විසින් 'මෙ නම් ඇති පෙදෙසට එව'යි කියන ලද්දේ යා නම් පියෙහි පියෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිමිනියාගේ අත්පසට පැමිණි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

පුරිසසා වා අබ්භාගමනං සාදියෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස නමා වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම ඉවසා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අත්පසට පැමිණි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

ජනනං වා අනුපවිසෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස යම් කිසිවකිනුදු පිළිසන් පියෙසකට පිවිසි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

කායං වා තදන්තය උපසංහරෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හුගේ වැළැතෙහි සිටියා ගරිරය එළවා නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

අයමි: පළමු පරිච්ඡි මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා හොති: යම් සේ මුදුන්සුන් තල්ලුකෙක් යළි වැඩුමට නො නිසි වේ ද, එසේ මැ මෙහෙණ අටවැනි වස්තුව පුරවන්නි නො මෙහෙණක් වුවා නො සැහැ දුවක් වුවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා හොති යැයි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක් වැ විනයකර්ම කිරීම යැ. එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇති බව යි, කෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාස ඇය සමඟ නැති, එහෙයින් අසංවාසා යැයි කියනු ලැබේ.

නො සිතා කරන්නියට නො සිතියෙන් කරන්නියට නො දන්නියට නො ඉවසන්නියට උම්මත්තිකාවට ක්ෂිප්තවිත්තාවට වේදනාර්තාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

චතුර්ථ පාරාජිකය නිමි.

4. ආයතීවෙනි අට පරිච්ඡි ඇවැත්නු උදෙසන ලදු මැ යි. මෙහෙණක් නොමෝ යම් පරිච්ඡි කෙනකුත් අතුරෙන් එක්තරා එක්තරා ඇවැත්කට පැමිණ මෙහෙණන් සමඟ සංවාසය නො ලබා ද, පෙර යම් සේ නම් පසු වැ එසේ සංවාසය නැත්ති පරිච්ඡි වුවා වෙයි. එහි ලා ආයතීවන් පිළිවිසිමි. කිම පිරිසුදුවනු ද? දෙවනවටදු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවනු ද? තෙවනවටදු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවනු ද? මෙහි ලා ආයතීවෝ පිරිසුදුහ. එහෙයින් නිහඩ වෙති. මෙසේ මෙය දරමි යි.

පාරාජික කාණ්ඩය නිමියෙයි.

සමමසඛ්‍යාදිසෙසො

ඉමෙ ඛො පනායායො සත්තරස සඛ්‍යාදිසෙසො ධම්මා උදෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවකස්සං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අස්සකුරො උපාසකො භික්ඛුනිසඛ්‍යස්ස උදෙසිතං¹ දක්වා කාලකතො හොති. තස්ස ඉච්ච පුත්තා හොති, එකො අස්සද්ධො අප්පසන්නො එකො සද්ධො පසන්නො, තෙ ජෙතනිකං සාපතෙයං විහපිංසු. අථ ඛො සො අස්සද්ධො අප්පසන්නො සද්ධං පසන්නං එතදවොච, අමහාකං උදෙසිතො, තං භාජෙමාති. එවං වුත්තෙ සො සද්ධො පසන්නො තං අස්සද්ධං අප්පසන්නං එතදවොච. “මායො ඵලං අවච අමුතාකං පිතුතා භික්ඛුනිසඛ්‍යස්ස දින්නො”ති. දුතියමි ඛො සො අස්සද්ධො අප්පසන්නො තං සද්ධං පසන්නං එතදවොච; අමුතාකං උදෙසිතො තං භාජෙමා”ති දුතියමි සො සද්ධො පසන්නො තං අස්සද්ධං අප්පසන්නං එතදවොච: “මායො ඵලං අවච “අමහාකං පිතුතා භික්ඛුනිසඛ්‍යස්ස දින්නො”ති, තතියමි ඛො සො අස්සද්ධො අප්පසන්නො තං සද්ධං පසන්නං එතදවොච; “අමහාකං උදෙසිතො, තං භාජෙමාති. අථ ඛො සො සද්ධො පසන්නො සචෙ මඤ්ඤං හවිස්සති අහමපි භික්ඛුනිසඛ්‍යස්ස දස්සාමිති තං අස්සද්ධං අප්පසන්නං එතදවොච භාජෙමාති.

2. අථ ඛො සො උදෙසිතො තෙහි භාජියමානො තස්ස අස්සද්ධස්ස අප්පසන්නස්ස පාපුණි.² අථ ඛො සො අස්සද්ධො අප්පසන්නො භික්ඛුනියො උපසඛ්‍යමිත්වා එතදවොච: “තික්ඛමථයො අමුතාකං උදෙසිතො”ති. එවං වුත්තෙ පුලලනන්ද භික්ඛුනි තං පුරිසං එතදවොච: “මායො ඵලං අවච, කුමහාකං පිතුතා භික්ඛුනිසඛ්‍යස්ස දින්නාති, දින්නො න දින්නාති වොහාරිකෙ මහාමත්තෙ පුඤ්ඤං. මහාමත්තා එවමාහංසු; කො අයො ජානාති භික්ඛුනිසඛ්‍යස්ස දින්නාති එවං වුත්තෙ පුලලනන්දා භික්ඛුනි තෙ මහාමත්තෙ එතදවොච. අපිතායා³ කුමෙහි දිට්ඨං වා සුතං වා සකත්ථිං ධම්මං දනං දියමානන්ති. අථ ඛො තෙ මහාමත්තා සචිතං ඛො අයො ආහාති තං උදෙසිතං භික්ඛුනි සඛ්‍යස්ස අකංසු.

1. උදෙසිතං මජ්ඣං.

2. පාපුණි—සිවු, මජ්ඣං.

3. අපිතායො, මජ්ඣං, අපිතායො, සිවු, අපිතියො, යා,

ප්‍රථම සාකච්ඡාදිගෙය

ආයතාවෙහි, මේ සතළොස් සාකච්ඡාසමයේ උදෙසිමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේ-පිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එකල්හි එක්කරා උපාසක යෙක් මෙහෙණසහනට බඩුහලක් දී කලුරිය කෙළේ වෙයි. ඔහුට දෙපුත් කෙනෙක් වෙති. එකෙක් (බුදුසසුන්හි) සැදහැ නැතියේ නො පහන් යැ. එකෙක් සැදහැ ඇතියේ පහන් යැ. ඔහු පිය සතුටනය බෙදුනු. එකල්හි ඒ සැදහැ නැති නො පහන්පුත් ඒ සැදහැ ඇති පහන්පුත්-හට මෙය කියැ: “අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදුමු” යැයි. මෙසේ කී කල්හි ඒ සැදහැ ඇති පහන්වූයේ ඒ සැදහැ නැති නො පහන්වූවහට මෙය කියැ: “ආයතී තෙමේ මෙසේ නහමක් කියාවා: අපගේ පියහු විසින් මෙහෙණ සහනට දෙන ලද්දේ” යැයි. දෙවනවටු ඒ සැදහැ නැති නො පහන්වූයේ ඒ සැදහැ ඇති පහන්වූවහට මෙය කියැ: “අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදුමු” යැයි. දෙවනවටු ඒ සැදහැ ඇති පහන්වූයේ ඒ සැදහැ නැති නො පහන්වූවහට මෙය කියැ: “ආයතී තෙමේ මෙසේ නහමක් කියාවා: අපගේ පියහු විසින් මෙහෙණ සහනට දෙන ලද්දේ” යැයි. තෙවනවටු ඒ සැදහැ නැති නොපහන්වූයේ ඒ සැදහැ ඇති පහන්වූවහට මෙය කියැ: “අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදුමු” යැයි. එකල්හි ඒ සැදහැ ඇති පහන්වූයේ “ඉදින් මාහට වන්නේ නම් මමද මෙහෙණ සහනට දෙන්නෙමැ”යි ඒ සැදහැ නැති නොපහන්වූවහට ‘බෙදමිහ’යි කියැ.

2. ඉක්බිති ඔවුන් විසින් බෙදනු ලබන ඒ බඩුහල ඒ සැදහැ නැති නොපහන්වූවහට පැමිණියේයැ, එකල්හි ඒ සැදහැ නැති නොපහන්වූයේ මෙහෙණන් වෙත එළැඹැ තෙල කියැ: “ආයතීවෙහි නික්මෙවු, බඩුහල අපගේ යැ”යි. මෙසේ කී කල්හි ථුලලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ ඒ පුරුෂයහට තෙල කිවු යැ: ආයතී තෙමේ මෙසේ නහමක් කියාවා, තොපගේ පියහු විසින් මෙහෙණ සහනට දෙන ලද්දේ ” යැයි. දෙන ලද ද නො දෙන ලද දැයි අධිකරණ මහා මාත්‍රයන් පිළිවිසියහ. මහාමාත්‍රයෝ මෙසේ කිහු: “ආයතීවෙහි මෙහෙණ සහනට දෙන ලදැයි කවරෙක් දනි” දැයි. මෙසේ කී කල්හි ථුලලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ ඒ මහාමාත්‍රයන්හට මෙය කිවු යැ: “ආයතියෙහි තොප විසින් සාක්ෂ්‍ය තබාගෙන දෙනු ලබන දනයෙක් දක්නා ලද්දේ හෝ අසන ලද්දේ හෝ වේ” දැයි. එකල්හි ඒ මහාමාත්‍රයෝ ‘ආයතීව සැබැවක් කියා’ යැයි ඒ බඩුහල මෙහෙණ සහන සතු කළහ.

3. අථ ඛො සො පුරිසො පරාජිතො උප්ඛායති ධියති විපාචෙති: “අසසමෙභියො ඉමා මුණ්ඩා වන්ධිතියො. කථං හි නාම අමනාකං උදෙසිතං අච්ඡිද්ධාපෙතති”¹ති. ථූලලනඤා භික්ෂුනී මහාමනානං එතමන් ආරොචෙයි, මහාමනා නං පුරිසං දණ්ඩාපෙසුං. අථ ඛො සො පුරිසො දණ්ඩිතො භික්ෂුනුපක්‍ෂයස්ස අවිදුරෙ ආජීවකසෙය්‍යං කාරාපෙතා ආජීවිකෙ උය්‍යාපෙසි. එතා² භික්ෂුනියො අනුච්චදානී. ථූලලනඤා භික්ෂුනී මහාමනානං එතමන් ආරොචෙයි. මහාමනා නං පුරිසං බන්ධාපෙසුං, මනුස්සා උප්ඛායනති ධියතී විපාචෙතති “පඨමං භික්ෂුනියො උදෙසිතං අච්ඡිද්ධාපෙසුං, දුතියං³ දණ්ඩාපෙසුං තතියං⁴ බන්ධාපෙසුං, ඉදති සාතාපෙස්සතී”⁵ති. අසේසාසුං ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්ඛායනතානං ධියනතානං විපාචෙතතානං.

4. යා තා භික්ෂුනියො අච්චිතං-පෙ- තා උප්ඛායනති ධියතී විපාචෙතති “කථං හි නාම අය්‍යා ථූලලනඤා උක්‍ෂයවාදිකා විහරිස්සති”⁶ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ෂුවෙ ථූලලනඤා භික්ෂුනී උක්‍ෂයවාදිකා විහරතිති. සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා-පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ ථූලලනඤා භික්ෂුනී උක්‍ෂයවාදිකා විහරිස්සති, තෙනං භික්ෂුවෙ අසසනතානං පසාද්‍යං-පෙ- එවඤ්ච පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිසිඛාපදං උද්දිසඤ්ච.

යා පන භික්ෂුනී උක්‍ෂයවාදිකා විහරෙය්‍ය ගහපතීනා වා ගහපතීසුතෙතන වා දසෙන වා කම්මකරෙන⁷ වා අන්තමයො සමණපරිබ්බාජකෙනාපි, අයං භික්ෂුනී පඨමාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිසසාරණියං සම්භාදිසෙසනති.

5. යා පනාති: යා යාදියා-පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි. අඤ්ඤා අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

1. එථ, සිග්‍ර²

2. දුතියමයි, සි1 සිග්‍ර¹

3. තතියමයි, සි1 සිග්‍ර¹

4. කම්මකරෙන, මජ්ඣං.

3. ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ පැරදුණේ ලමු කොට සිතයි. නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මේ මුඩු වඳ නො මෙහෙණෝ අපගේ බඩුහල අසිදගන්හුද්”යි. ථූලනඤා භික්ෂුණි නොමෝ මහාමාත්‍රයනට තෙල කරුණ දැන්වූ යැ. මහාමාත්‍රයෝ ඒ පුරුෂයෙහට දඩ ගැස්සූහ. එකල හි ඒ පුරුෂ තෙමේ දඩ ගසන ලද්දේ මෙහෙණෙවරට නුදුරු තන්හි ආපීචක සෙත්තක් කරවා ‘තෙල මෙහෙණන්හට ආක්‍රොශ කරවු’යැයි ආපීචකයන් න්හා යැවී යැ. ථූලනඤා භික්ෂුණි නොමෝ තෙල කරුණ මහාමාත්‍රයන්හට දන්වූ යැ. මහාමාත්‍රයෝ ඒ පුරුෂයා දහගෙහි ලැවූහ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “මෙහෙණහු පළමු කොට බඩුහල අසිදගන්හ, දෙවනුවැ දඩගැස්සූහ, තෙවනුවැ දහගෙහි ලැවූහ. දන් මරවන්නාහ”යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන එ මිනිසුන්ගේ (අතිරික්ති ශබ්දය) ආසූහ.

4. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයුධ ථූලනඤා නොමෝ අධිකරණ කරන්නී වුසු”දයි... සැබෑ ද මහණෙහි ථූලනඤා භික්ෂුණි නොමෝ අධිකරණ කරන්නී වෙසේ දයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස භාග්‍යවත් බුදුහු ශැරහු... කෙසේ නම් මහණෙහි ථූලනඤා භික්ෂුණි නොමෝ අධිකරණ කරන්නී වුසු ද, මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි... මෙසේ මහණෙහි මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

යම් මෙහෙණක් ගැහැවියකු හෝ ගැහැවිපුතකු හෝ දසකු හෝ කම්කරුවකු හෝ යටත්පිරිසෙයින් මහණ පිරිවැජියකුද සමහ අධිකරණ කරන්නී වෙසේ නම් මේ මෙහෙණ පළමු (විකුම්කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතුවු සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

5. යා පන: යම් යම්බදු... හික්බුති... මෝතොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියයි.

උසුයවාදිකා නාම: අට්ටකාරිකා වුච්චති,
 ගහපති නාම; යො කොචි අගාරං අප්ඤ්චසති.
 ගහපතිපුතො නාම: යො කොචි¹ පුත්තභාතරො,
 දුසො නාම: අනො ... ජානො ධනකතිනො කරමරානිනො.
 කම්මකරො නාම: භතකො ආභතකො.

සමණපරිබ්බාජකො නාම: හික්ඛුක්ඛි හික්ඛුනික්ඛි සික්ඛමානක්ඛි
 සාමණෙරක්ඛි සාමණෙරික්ඛි යිපෙඤා යො කොචි පරිබ්බාජකසමා-
 පනෙතා.

අට්ටං කරිසුමාමිති දුතියං වා පරියෙසති ගච්ඡති වා ආපනති
 දුක්ඛපසං. එකසු ආරොචෙති ආපනති දුක්ඛපසං. දුතියසු ආරොචෙති
 ආපනති ථුලලථවයසං. අට්ටපරියොසානො ආපනති සම්ඝාදිසෙසසං.

පයමාපනතිකතනි : සභවඤ්ඤාචාරා² ආපජ්ඣති අසමනුභාසනාය.
 නිසාරණියතනි : සඤ්ඤා නිසාරියති.

සම්ඝාදිසෙසොති : සම්ඝාථ නසං ආපනතියා මානන්තං දෙන
 චුළාය පටිකසංති අබ්බතී, න සම්බුද්ධා, න එකා හික්ඛුනි, තෙන
 වුච්චති සම්ඝාදිසෙසොති³ නසං වෙච ආපනතිනිකායසං නාමකම්මං
 අධිවචනං තෙනපි වුච්චති සම්ඝාදිසෙසොති.

අනාපනති: චත්තසෙහි ආනඤ්ඤියමානා ගච්ඡති, රඤ්ඤං⁴ යාවති
 අනාදිසං ආචික්ඛති උමමන්තාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

පයමසම්ඝාදිසෙසො*

2. 2

දුතිය සම්ඝාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන ථුලෙඤා භගවා යාවඤ්ඤියං විහරති ඡෙතවනො
 අනාථපිණ්ඩකසං ආරාමෙ, තෙන ඛො පන සමයෙන වෙසාලියං
 අක්ඛන්තරං ලිච්ඡවිසං පජාපති අනිචාරිති⁶ හොති. අථ ඛො සො
 ලිච්ඡවි තං ඉඤ්ඤං එතදවොච: “සාධු විරමාති අනාඤ්ඤං ඛො තෙ
 කරිසුමාමි”ති. එවදෙ වුච්චමානා නාදිසි, තෙන ඛො පන සමයෙන
 වෙසලියා⁷ ලිච්ඡවිගණො සනතිපතියො හොති කෙතවිදෙව කරණි-
 යෙන. අථ ඛො සො ලිච්ඡවි තෙ ලිච්ඡවි⁸ එතදවොච: “එකං මෙ
 අයොගා ඉඤ්ඤං අනුජානාමා”ති- කා නාම සාති. මඤ්ඤං පජාපති
 අනිචාරිති, තං සාතෙසුමාමිති. පජානාහිති.⁹

1. යෙ කෙවි - මජ්ඣං.
 2. සභවඤ්ඤාචාරා - මජ්ඣං.
 3. සම්ඝාදිසෙසනති - මජ්ඣං.
 4. ආරකකං - මජ්ඣං සං.
 5. පයමසම්ඝාදිසෙස සික්ඛාපදං - මජ්ඣං.
 6. අනිමරති - සී!
 7. වෙසලියං - මජ්ඣං.
 8. ලි ච්ඡවිනො, සිලු ලිච්ඡවියො, මජ්ඣං.
 9. ජානාහිති, - මජ්ඣං.
 * සම්ඝාදිසෙසං භොක්කෙසු.

උසෙයවාදිකා නම්: අට්ටකාරිකා කියනු ලැබෙයි.

ගහපති නම්: යථා කිසිවෙක් ගිහිගෙයි වෙසේ ද (හේ යැ.)

ගහපතිපුත්ත නම්: යථාකිසි දරුවන් හා බැයන් ඇත්තෙකි.

දස නම්: අනෙකාරිකා යැ ධනාත්තික යැ කරමාරාතික යි.

කම්මකර නම්: හතක යැ ආහතක යි.

සමණපරිබ්බාජක නම්: මහණ ද මෙහෙණ ද සික්මනුව ද හෙරණ ද හෙරණිය ද නබා යථා කිසි පිරිවැට්ටිට පැටිණියෙකි.

අධිකරණයක් කරන්නා වූ යි දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුලා ඇවැත් වෙයි. එකකට ඇරොජා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. දෙවැන්නකුට ඇරොජා නම් ථූලයි ඇවැත් වෙයි. අධිකරණය අවසන්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පශ්ඨාපත්තිකා: වස්තුචාරිත්‍රමණය සමඟ වූ පැමිණෙයි, සමනු-භාෂණකර්මයෙන් නො වේ.

නිසසාරණියං: සහභූ කෙරෙන් තොරනු ලබයි.

සඛ්භාදිසෙසො: සඛ්භා නෙවෙ වූ ඒ ඇවැත්වට මානන දෙයි, ථූලාය පටිකසසන කථා කෙරෙයි, අභිභාන කථා කෙරෙයි, කැඳවයි, සම්බහුලයෝ නො වෙති. එක් මෙහෙණක් ද නො වෙයි. එහෙයින් සඛ්භාදිසෙස යැයි කියනු ලැබෙයි. ඒ ආපත්ති සමූහයට වූ නාමකර්ම යැ අධිවචන යි. එයින්ද සඛ්භාදිසෙස යැයි කියනු ලැබේ.

විනිසුන් විසින් අඳනා ලබන්නා යා නම්, රැකවරණය යදි නම් නො උදෙසා කියා නම් ඇවැත් නො වේ, උමන්තිකාවහට... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

ප්‍රථම සඛ්භාදිශෙප යි.

2. 2

විනිස සඛ්භාදිශෙපය

1. එයමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැහැ අන්තේසු සිටුහුගේ ජෙනවන නම් අරමිහි වැඩූ වෙසෙති. එයමයෙහි වනාහි විසල්පුර එක්තරා ලිච්ඡවියකුගේ භාය්‍යා කොටෝ ඉක්මවා හැසිරෙන්නා වෙයි, එකල්හි ඒ ලිච්ඡවි තෙවෙ ඒ ස්ත්‍රියට මෙය කියැ: “මැනව් විරමණය වව, තාහට නපුරක් කරන්නෙමැ”යි, මෙසේත් කියනු ලබන්නා නො පිළිගනු. එයමයෙහි වනාහි විසල්පුර ලිච්ඡවි ගණයා කිසියම් කටයුත්තක් හෙතු කොට ගෙන රැස්වුයේ වෙයි. එකල්හි ඒ ලිච්ඡවි තෙවෙ ඒ ලිච්ඡවිනට මෙය කියැ: “ආයු-යෙනි, එක් ස්ත්‍රියක මාහට අනුදනුව”යි. හෝ නම් කවර යැ? මාගේ භාය්‍යාව ඉක්මවා හැසිරෙයි. දැය නසා ලන්නෙමැයි, දනුව යි (කියැ.)

2. අසොකානි බො සා ඉති “සාමිකො කිර මං සංපෙතුකාමො”¹ති, වරහණං ආදය සාවතීං ගතකා නිකුතියෙ උපසංකාමිකා පටිඤ්ඤාං යාමි, නිකුතියා න ඉතිංසු පටිඤ්ඤාං. භික්ෂුනියො උපසංකාමිකා පටිඤ්ඤාං යාමි, භික්ෂුනියො පි න ඉතිංසු පටිඤ්ඤාං චුළලනාදං. භික්ෂුනිං උපසංකාමිකා හණ්ඩකං දොසකා පටිඤ්ඤාං යාමි, චුළලනාදං භික්ෂුනී හණ්ඩකං ගහෙකා පටිඤ්ඤාං.

3. අථ බො සො ලිච්චි නං ඉතිං පරියෙසනො¹ සාවතීං ගතකා භික්ෂුනිසු පටිඤ්ඤාං දිස්වාන යෙන රාජා සසෙනදි කොසලො නෙත්තපසංකාමි, උපසංකාමිකා රාජානං පසෙනදිං කොසලං එතද-වොච: “පජාපනී චෙ දෙව වරහණං ආදය සාවතීං අනුසන්තා නං දෙවො, අනුජානාතු”²ති. තෙන හි හණ්ඩ ව්විනිකා අ.විසංකිති දිට්ඨා දෙව භික්ෂුනිසු පාලනිතානි. සචෙ හණ්ඩ භික්ෂුනිසු පටිඤ්ඤාං න සා ලබ්භා කිංකරි කාතුං, ස්වාසංකාමො ධම්මො² වරතු බ්‍රහ්ම චරියං සමොදුක්ඛස්ස අනතකිරියායාති.

4. අථ බො සො ලිච්චි උජ්ඣායනී බියනී විපාවෙනි: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො වොරිං පටිඤ්ඤාං”²ති. අසොකාසුං බො භික්ෂුනියො තස්ස ලිච්චියං උජ්ඣායනස්ස බියනස්ස විපාවෙනස්ස.

5. යා නා භික්ෂුනියො අපච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායනී බියනී විපාවෙනි: “කථං හි නාම අය්‍යා චුළලනාදා වොරිං පටිඤ්ඤාං”²ති -පෙ- සචිං කිර භික්ඛවෙ චුළලනාදා භික්ෂුනි වොරිං පටිඤ්ඤාං? සචිං හගවා විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- “කථං හි නාම භික්ඛවෙ චුළලනාදා භික්ෂුනි වොරිං පටිඤ්ඤාං. තෙනං භික්ඛවෙ අසංසන්තානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ස පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු.

යා පන භික්ෂුනි ජානං වොරිං වජ්ඣං විදිතං අනපලොකෙකා රාජානං වා සංඝං වා ගණං වා සුගං වා සෙණිං වා අඤ්ඤා කප්පා වුට්ඨාපෙය්‍ය අයමි භික්ෂුනි පටිඤ්ඤාංකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සංඝාදිසෙසනති.

1. ගවෙසනො, මජ්ඣං
2. ස්වාසංකාමො හගවා ධම්මො, මජ්ඣං

2. ඒ ස්ත්‍රී තොමෝ 'සැමියා මා නසාලනු කැමැත්තේ ලැ'යි ඇසුයැ, වරබඩු රඟෙන සැවැනට ගොස් තොටුවත් වෙත එළඹ පැවිද්ද යැදූ යැ, තොටුවෝ පැවිදි කරවන්නට නො කැමැති වූහ. මෙහෙණන් වෙත එළඹ පැවිද්ද යැදූ යැ. මෙහෙණෝත් පැවිදි කරවන්නට නො කැමැති වූහ, ථූලෙනඤ භික්ෂුණිය වෙත එළඹ බඩුපොදිය දක්වා පැවිද්ද යැදූ යැ, ථූලෙනඤා භික්ෂුණී තොමෝ බඩුපොදිය ගෙන පැවිදි කරවූ යැ.

3. ඉක්බිති ඒ ලිව්වි තෙටේ ඒ ස්ත්‍රිය සොයන්නේ සැවැනට ගොස් ටමහෙණන් කෙරෙහි පැවිදිසිඳිනු දැක පසෙනදි කොසොල් රජු වෙත එළඹියේ යැ, එළඹ පසෙනදි කොසොල් රජුහට මෙය කියැ: "දෙවයෙනි, හාය්‍යාව වරබඩු රඟෙන සැවැනට පැමිණියා යැ, දෙවතෙමේ දැය අනුදනිට"යි, එසේ නම් කොළෙනි, සොයා බියවයි. දෙවයෙනි, ටමහෙණන් කෙරෙහි පැවිදිවුවා දක්නා ලද්දී යැ. ඉදින් කොළෙනි, මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූ නම් ඕනෙමෝ කිසිවක් කරන්නට නො ලබන්නී යැ, ධර්මය ස්වාධ්‍යායන යැ, මැනවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බලාපොරොත්තු වෙමි.

4. එතැන් සිට ලිව්වි තෙටේ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ සෙරක පැවිදි කරවුණද"යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ ලිව්විහුගේ (අකිරිත්ති ගබ්දය) ඇසුහ.

5. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආය්‍ය ථූලෙනඤා තොමෝ සෙරක පැවිදිකරවූ"දැයි ... සැබැඳි මෙහෙණනි, ථූලෙනඤා භික්ෂුණිය සෙරක පැවිදි කරවූදැයි. සැබැඳි භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මෙහෙණනි, ථූලෙනඤා භික්ෂුණිය සෙරක පැවිදි කරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසංගයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණෝ ටම සිතපැය මෙසේ උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ දැන දැන වධයට පුදුසු වූ (එසේ) දන්නා ලද්ද වූ සෙරක රජු හෝ සහනු හෝ ගණයා හෝ මුළුම හෝ ඉන්ද්‍රණිය හෝ නො පිළිවිසූ පෙර පැවිදි වූවක කබා උසසසන් කරවා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැනට පැමිණියා වේ යැයි.

පාවිත්තිය පළිභික්කුනිවිහබෙහි

6. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ-හික්කුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අත්ථ අධිපෙතා හික්කුනිති,

ජානාති නාම: යාමං වා ජානාති අසෙසු වා නස්සා ආරොචෙනාති, සා වා ආරොචෙති.

චොරි නාම: යා පක්ඛම්මාසකං වා අතිරෙකපක්ඛම්මාසකං වා අගසනකං අදික්කං ථෙය්‍යසංඛිතං ආදියති, එසා චොරි නාම.

වජ්ඣා නාම: යං කම්මං¹ කත්වා වජ්ඣපත්තා හොති,

විදිතා නාම: අසෙසුහි මනුසෙසහි ඤාතා හොති වජ්ඣා එසාති.

අනපලොකෙකාති: අනාපුච්ඡා.

රාජා නාම: යස්ස රාජා අනුසාසති, රාජා අපලොකෙතබ්බො.

සංඝො නාම: හික්කුනිසංඝො චුච්චති, හික්කුනිසංඝො අපලොකෙතබ්බො.

ගණො නාම: යස්ස ගණො අනුසාසති, ගණො අපලොකෙතබ්බො,

පුගො නාම: යස්ස පුගො අනුසාසති, පුගො අපලොකෙතබ්බො.

සෙණි නාම: යස්ස සෙණි අනුසාසති, සෙණි අපලොකෙතබ්බො.

අඤ්ඤා කප්පාති: යපෙත්වා කප්පං, කප්පා නාම; ඉදං කප්පාති, තිත්ථියෙසු වා පබ්බට්ඨා හොති අඤ්ඤාසු වා හික්කුනිසු පබ්බට්ඨා අඤ්ඤා කප්පා චුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආචරිතිං වා පනතං වා විවරං වා පරියෙසති සීමං වා සමුඤ්ඤති, ආපනති දුක්ඛට්ඨං. ඤාතිකා දුක්ඛට්ඨං, දව්භි කම්මවාචාති ථුලලච්චියා, කම්මවාචා පරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපනති සම්භාදියෙසසං. ගණං ව ආචරිතියා ව ආපනති දුක්ඛට්ඨං.

1. කම්මනති පදං මජ්ඣං න දිසස්සෙ.

6. යා පන: යම් යම්බඳු ... හික්බුනි ... මෝනොමෝ මෙ අපියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්පුණිය යි.

ජානානි නම: තොමෝ හෝ දැනි, අන්ත්‍ර හෝ ඇයට ඇරොජන්, ධිතොමෝ හෝ ඇරොජයි.

මොරි නම: යම්කි පස්පස්සක් හෝ දැයිවා පස්පස්සක් හෝ අගනා නුදුන් දැයක් සොරයිනිත් ගනි නම් මෝ තොමෝ සෙර නමු.

වජ්ඣා නම: යම් කම්පක් කොට වධයට යුද්ධ වුවා වෙයි.

විදිනා නම: සෙසු විනිසුන් විසින් 'මෝ තොමෝ' වධයට යුද්ධ වුවා'යැයි දන්නා ලද්දි වෙයි.

අනපලොකෙකා: නො පිළිවිසැ,

රාජ නම: යම් නැතොක රජෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් රජතෙමේ පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සංඝ නම: හික්පුණියසංඝයා කියනු ලැබෙයි. හික්පුණියසංග තෙමේ පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

ගණ නම: යම් නැතොක (වල්ලගණාදි) ගණයෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් ගණයා පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සුභ නම: යම් නැතොක පුණි කාරකාදි මුළුවෙන් අනුශාසනය කෙරේ නම් මුළුව පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සෙණි නම: යම් නැතොක ගන්ධිකාදි ශ්‍රෙණියෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් ශ්‍රෙණිය පිළිවිසිය යුත්තේ යි.

අඤ්ඤත්‍ර කප්පා: කැප බවට ගියක තබා කපා නම්: දෙ කැපයෙකි තොටුවන් කෙරෙහි හෝ පැවිදිවූවා වෙයි, අන් මෙහෙණන් කෙරෙහි හෝ පැවිදිවූවා වෙයි, කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවන්නෙමැයි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නට සිමාවක් හෝ යට්ටන කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, යුජ්ඣියෙන් දුකුළා යැ දෙකට වදනින් කුලැයි යැ, කවචදන් පිරියනැ උවදු මෙහෙණහට සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපරහට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

අයමපිනි; පුරිමං¹ උපදය වුට්ති.

පට්ඨාපනතිකනති: සගමඤ්ජුඛාචරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.
නිසසාරණියනති: සඤ්ජාමනා නිසසාරියති.

සඤ්ජාදිසෙසොති: සඤ්ජාව නාං ආපනතියා මානනං දෙනි මුලාය පටිකස්සති අබෙහති න සමබ්බුලා න එකා භික්ඛුනි තෙන වුට්ති සඤ්ජාදිසෙසොති. නාං වෙට් ආපනතිනිකායස්ස නාමකමිටිං අධිවචනං, තෙනපි වුට්ති සඤ්ජාදිසෙසොති.

වොරියා වෙරියඤ්ඤ අඤ්ඤත්‍ර කපපා වුට්ඨාපෙති ආපනති සඤ්ජාදිසෙසස්ස. වොරියා වෙට්තිකා අඤ්ඤත්‍ර කපපා වුට්ඨාපෙති අපනති දුක්ඛට්ඨං.² වොරියා අවෙරියඤ්ඤ අඤ්ඤත්‍ර කපපා වුට්ඨාපෙති, අනාපනති. අවෙරියා වොරියඤ්ඤ අපනත්දුක්ඛට්ඨස්ස. අවෙරියා වෙට්තිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස, අවොරියා අවෙරියඤ්ඤ අනාපනති.

අනාපනති: අජානනති වුට්ඨාපෙති, අපලොකෙත්වා වුට්ඨාපෙති, කප්පකතං³ වුට්ඨාපෙති, උම්මතජිකාය -පෙ-ආදිකමිටිකායති.

දුතියසඤ්ජාදිසෙසො

2. 3

තතියසඤ්ජාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්දධා භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ඡේතවතෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන හද්දස කාපිලානියා අනෙතවාසිකා⁴ භික්ඛුනි භික්ඛුනිහි සද්ධිං හණ්ඩිත්වා ගාමකං⁵ ඤාතිතුලං අගමාසි. හද්ද කාපිලානි නං භික්ඛුනිං අපස්සන්ති භික්ඛුනියො පුඤ්ඤි, “කගං ඉක්ඛන්තාමා න දිස්සති”ති. භික්ඛුනිහි සද්ධිං අයොග්‍ය හණ්ඩිත්වා න දිස්සන්ති. අමො අමුකසමිං ගාමකෙ⁵ එතිස්ස ඤාතිතුලං, තස්ස ගාමො විවිතථාති. භික්ඛුනියො තස්ස ගාමො නං භික්ඛුනිං පස්සිත්වා එතදවොචු: “කිස්ස තං අයොග්‍ය එකිකා ආගතා, කච්චිසි අප්පධංසිතා”ති, අප්පධංසිතමි⁶ අයොග්‍යති.

1. පුරිමායො, සිමු! සිමු!

2. සඤ්ජාදිසෙසස්ස, සිමු!

3. කප්පකං, සිමු!

4. අනෙතවාසි, සි! අනෙතවාසිනි, මජ්ඣං

5. ගාමකෙ, සායං,

6. අප්පධංසිකාමහි, මජ්ඣං

අයම්පි: පළමු සහවෙසෙස් අවනත ගෙන කියනු ලැබෙයි.

පයමාසත්තිකං: වස්තුච්ඡාතික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු භාෂණ කම්යෙන් නො වෙයි.

තිස්සාරණියං: සහනු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සඬ්ඝාදිසෙසො: සඬ්ඝ නෙමේ මැ ඒ ඇවැනට මානන දෙයි, මූලාය පටිකතාසය කෙරෙයි, අවහාන කම් කෙරෙයි. සම්බහුලයෝ නො වෙති, එක් මෙහෙණක් ද නො වෙයි, එහෙයින් සඬ්ඝාදිසෙස යැයි කියනු ලැබෙයි, ඒ ආපන්න සමුහයට මැ නාමකර්ම යැ අධිවචන යි. එයින්ද සඬ්ඝාදිසෙස යැයි කියනු ලැබේ.

සෙරක කෙරෙහි සෙරකැයි සන් ඇතියා කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සෙරක කෙරෙහි විමති ඇතියා කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, සෙරක කෙරෙහි නො සෙර සන් ඇතියා කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති, නො සෙර කෙරෙහි සෙරකැයි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො සෙර කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො සෙර කෙරෙහි නො සෙර සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නො දන්නි උපසපන් කරවා නම්, පිළිවිසැ උපසපන් කරවා නම්, කැපබවට ගියක උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නො වේ. උමමතතිකාවහට...ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

ද්විතීය සංඝාදිගෙෂ යි.

තෘතීය සංඝාදිගෙෂය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ සේනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි හදා කාපිලානියගේ අනැවැයි මෙහෙණක් මෙහෙණන් සමඟ ධබර කොට ගම්බද නැකුලයකට ගියා යැ. හදා කාපිලානි නොමෝ එ මෙහෙණ නො දක්නි මෙහෙණන් පිළිවුසු යැ. “මෙනම් ඇතිති උකාහිදැයි නො දක්නා ලැබේ.” යැයි. ආයතාවෙති, මෙහෙණන් සමඟ ධබර කොට නො දක්නා ලැබේ යැයි. මැණිවරැනි, අසුරිල් ගමෙහි වැයගේ නැ කුලයෙක් වෙයි. එහි ගොස් සොයා බලව යි කිවු යැ. මෙහෙණෝ එහි ගොස් එ මෙහෙණ දක මෙය කිහු. “ආයතාවෙති, තෝ කුලකට හුදෙකලා වැ අවු ද? කිම නො නසනලදු දැයි, ආයතාවෙති. නො නසනලදුයෙම් වෙමැයි (කිවුයැ.)

2. යා තා භික්ෂුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උප්ඤායනති ටියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම භික්ෂුනි එකා ගාමනතරං ගච්ඡිස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනි එකා ගාමනතරං ගච්ඡතිති, සච්චං හගවා. විගරහි ධුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනි එකා ගාමනතරං ගච්ඡිස්සති. නොනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ-ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සනතු:

යා පන භික්ෂුනි එකා ගාමනතරං ගවෙජයා අයමෙ භික්ෂුනි පස්මාපනනිකං ධම්මං ආපනනා නියසාරණියං සධ්‍යාදියෙසනති.

ඵවඤ්චං හගවනා භික්ෂුනිනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤන්තං හොති

3. නෙන ඛො පන සචයෙන දෙව භික්ෂුනියො යාකෙනා යාවඤ්ථි¹ අද්ධානමග්ගපටිපන්නා හොනති, අනාරාමග්ගෙ නදි තරිතඛිඛා හොති, අථ ඛො තා භික්ෂුනියො නාවකෙ උපසඤ්ඤාචා එතදවොචුං, “සාධු හො ආචුයො තාරෙථා”ති. නායො සකකා උහො එතතො සකං තාරෙතනති එකො එකං උතතාරෙසි, උතා ෙණණං උතතිණණං දුසෙසි, අනුතතිණණං අනුතතිණණං දුසෙසි, තා පච්ඡා සමාගනාචා පුච්ඡිංසු. කච්චිසි අයො අප්පධංසිතාති, පධංසිතමි අයො කං පන අයො අප්පධංසිතාති, පධංසිතමි අයොති.

4. අථ ඛො තා භික්ෂුනියො යාවඤ්ථි ගතඤා භික්ෂුනිනං එතමකං ආරොවෙසුං: යා තා භික්ෂුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උප්ඤායනති ටියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනි එකා නදිපාරං ගච්ඡිස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනි එකා නදිපාරං ගච්ඡතිති, සච්චං හගවා. විගරහි ධුද්ධො හගවා. -පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනි එකා නදිපාරං ගච්ඡිස්සතිති නොනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සනතු:

1. යාවඤ්ථියං - Dii

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පටියති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට ගියා”දැයි... ...සැබැ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන් ගමකට යා දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු “කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රයත්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ ද ඵනාගි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන් ගමකට යා නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුට කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්ගට පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. ඵසප්පෙහි මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් සාකෙතයෙන් සැපැනට (යනු පිණිස) අදන්වහට පිළිපත්නාහු වෙති, අනරුමහෙහි නදියක් තරණය කළ යුතු වෙයි, ඵකල්හි ඒ මෙහෙණෝ නැටියන් වෙත ඵලැබී මෙය කිහු, “ඇවැත්නි, අප එතර කරවන්නාහු නම් මැනැවැ”යි, ආයාචෙහි, දෙදෙන එක්වැ ටරකට එතර කරවන්නට නො හැක්කැයි. එකෙක් එකක එතර කැරැවියැ. එතර වූයේ එතර වූවහු දූපණය කෙළේ යැ, එතර නො වූයේ එතර නො වූවහු දූපණය කෙළේ යි, ඔහු පසුවැ එකතු වැ පිළිවුසුහු. කිම, ආයාචෙහි, නො නසන ලද දැයි, ආයාචෙහි, නසන ලද්දෙම් වෙට්, ආයාචෙහි, පනපි නො නසන ලද්දු දැයි, ආයාචෙහි, නසන ලද්දෙම් වෙමි යි කිවු යැ.

4. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණෝ සැපැනට ගොස් මෙහෙණන්ගට තෙල කරුණ සැලකළහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පටියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා (ගහෙකින් ඵතෙරට) ගියා”දැයි, ... සැබැ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් ඵතෙරට යා දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් ඵතෙරට ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රයත්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙනා

යා පන භික්ෂුනි එකා වා ගාමනතරං ගච්ඡෙය්‍ය, එකා වා නදිපාරං ගච්ඡෙය්‍ය අයමපි භික්ෂුනි පඨමාපත්තිකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණීයං සංඝාදිසෙසනති.

එව ඤාදිං හගවතා භික්ෂුනිනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤතනං හොති.

5. තෙන බො පන සමයෙන සංඛ්‍යාලා භික්ෂුනියො කොසලෙසු ජනපදෙසු සාවනම්. ගච්ඡන්තා සායං අඤ්ඤතරං ගාමං උපගමිංසු, තත් අඤ්ඤතරා භික්ෂුනි අභිරුපා හෙති දක්ඛණියා පාසාදිකා, අඤ්ඤතරො පුරිසො තස්සා භික්ෂුනියා සගදස්සනෙන පටිබ්බවිතො අහොසි.¹ අප් බො සො පුරිසො තස්ස භික්ෂුනිනං සෙය්‍යං පඤ්ඤාපෙනතො තස්සා භික්ෂුනියා සෙය්‍යං එකමන්තං පඤ්ඤාපෙසි. අප් බො සා භික්ෂුනි සලලාසෙකො පටිසුට්ඨිතො අයං පුරිසො සචෙ රත්ති. ආගමිංසස්සති විස්සරො මෙ භවිස්සතිති භික්ෂුනියො අනාපුර්වා අඤ්ඤතරං කුලං ගන්තො සෙය්‍යං කපෙසි. අප් බො සො පුරිසො රත්ති. ආගන්තො තං භික්ෂුනිං ගච්ඡෙනතො භික්ෂුනියො සචෙට්ඨි. භික්ෂුනියො තං භික්ෂුනිං අපස්සන්තියො එවිටාහංසු, නිස්සංසයං බො සා භික්ෂුනි පුරිසෙන සද්ධිං නික්ඛන්තාති. අප් බො සා භික්ෂුනි තස්සා රත්තියා අවමයෙන යෙන යා භික්ෂුනියො තෙහුපයඝ්ඤම් භික්ෂුනියො තං භික්ෂුනිං එතදවොචු: කිස්ස තං අයො පුරිසෙන සද්ධිං නික්ඛන්තාති. නාහං අයො පුරිසෙන සද්ධිං නික්ඛන්තාති. භික්ෂුනිනං එතමත්ථං ආරොවෙසි.

6. යා තා භික්ෂුනියො අපමිත්වා -පෙ- තා උප්කායන්ති බියන්ති විපාවෙන්ති: “කපං හි නාම භික්ෂුනි එකා රත්ති විපවසිස්සති”ති -පෙ- සචමං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනි එකා රත්ති විපවසිති සචමං හගවා විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනි එකා රත්ති විපවසිස්සති තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එව ඤාදි පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සන්තු:

යා පන භික්ෂුනි එකා වා ගාමනතරං ගච්ඡෙය්‍ය එකා වා නදිපාරං ගච්ඡෙය්‍ය එකා වා රත්ති විපවසෙය්‍ය අයමපි භික්ෂුනි පඨමාපත්තිකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණීයං සංඝාදිසෙසනති.

එව ඤාදිං හගවතා භික්ෂුනිනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤතනං හොති.

1. හොති - මජ්ඣං,

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙණින් එතෙරට යා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (වික්‍රම් කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙත්) තෙරනට හේතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත්වට පැමිණියා වේ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

5. එසමයෙහි වන හි බොහෝ මෙහෙණෝ කොසොල් දනව්-
වෙහි සිට සැවැත්වට යානාහු සරිය එක්තරා ගමකට එළඹියහ. ඔවුනතුරෙහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ විශිෂ්ට රු ඇත්ති දැකුකලු වූවා පැහැදු දනවැන්නි වෙයි, එක්තරා පුරුෂයෙක් එ මෙහෙණ දක්නා හා මැ විළිබිඳ සිත් ඇත්තේ යි. එසල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ ඒ මෙහෙණන්හට සෙනසුනක් පනවන තො ඒ මෙහෙණ හට සෙනසුනක් එක්තරාසෙකැ පැනවියැ. එතලහි ඒ මෙහෙණ තොමෝ ‘මේ පුරුෂ (රු) පර්යවුන්ට යැ, ඉදින රයෙහි එන්නේ නම් ලාගට විසර්ගවෙක් වන්නො යැයි සලකා මෙහෙණන් තො පිළිවිසැ එක්තරා කුලයකට ගොස් ගයනය කළා යැ. එතලහි ඒ පුරුෂ තෙමේ රයෙහි පවුන් එ මෙහෙණ සොයනතො මෙහෙණන් ගටාලි යැ. මෙහෙණෝ එ මෙහෙණ තො දක්නාහු ‘මෙසේ කිහු, “නිසැකයෙන් මැ ඒ මෙහෙණ තොමෝ පිරිවනියක්හු සමඟ නික්මගනු” යැයි, ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ තොමෝ එරය ඇවැමෙන් ඒ මෙහෙණන් වෙත එළඹියා යැ. මෙහෙණෝ එ මෙහෙණහට මෙය කිහු, ආයතීවෙහි, තෝ කුමකට පිරිවනියක්හු සමඟ නික්මගනු දැයි, ආයතීවෙහි, මේ පිරිවනියක්හු සමඟ තො නික්ම-
ගනිමි යි මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ සැලකළා යැ.

6. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රයෙහි වෙන්වැ වුසු” දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රයෙහි වෙන් වැ වුසු දැයි. සැබෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රයෙහි වෙන්වැ වුසු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-
යනගේ ප්‍රසංග පිණිස හෝ තො වෙයි, ... මෙසේ වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙණින් එතෙරට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා රයෙහි වෙන් වැ වසා නම් හෝ මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (වික්‍රම් කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙත්) තෙරනට හේතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත්වට පැමිණියා වේ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පන වන ලද්දේ වෙයි.

7. තෙන ඛො පන සමයෙන සමඛුත්තා භික්‍ෂුණියො කොසලෙසු ජනපදෙසු යාවන්ති අඤ්ඤානුගතපටිපන්නා ගොන්ති. තත් අඤ්ඤානුගත භික්‍ෂුනි චෛත්ත පිළිනා¹ එකිකා ඔහිසිකා² පච්ඡා අගමාසි මත්‍රස්සා නං භික්‍ෂුණිං පසස්සිකා දුස්සෙසුං. අථ ඛො යා භික්‍ෂුනි යෙන නා භික්‍ෂුණියො තෙනුපසසිකම්, භික්‍ෂුණියො නං භික්‍ෂුණිං එකදවොචු: “කිස්ස කං අයො පකිකා ඔහිනා” කච්චිසි අපපධංසිකානි. පධංසිතභි අයොනි.

8. යා නා භික්‍ෂුණියො අපට්ඨිතා -පෙ- නා උජ්ඣායනති බියනති පිපාවෙනති, “කථං හි නාම භික්‍ෂුනි එකා ගණමො ඔහිසිසානි”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්‍ෂුනි භික්‍ෂුනි එකා ගණමො ඔහිසිති සච්චං ගගවා. විගරහි බුද්ධො භවො -පෙ- කථං හි නාම භික්‍ෂුනි භික්‍ෂුනි එකා ගණමො ඔහිසිසානි. තෙනා භික්‍ෂුනි අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ස පන භික්‍ෂුනි භික්‍ෂුණියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසන්තා.

යා පන භික්‍ෂුනි එකා වා ගාමනතරං ගවෙස්සා එකා වා නදිපාරං ගවෙස්සා එකා වා රන්ති විප්පවසෙසා එකා වා ගණමො ඔහිසෙසා අයමි භික්‍ෂුනි පඤ්චාපනතිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණීයං සංසාදිසෙසන්ති.

9. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්‍ෂුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අත්තං අධිපෙන්නා භික්‍ෂුනිති.

එකා වා ගාමනතරං ගවෙස්සානි: පටිකතිතස්ස ගාමනං පටිකතිතං පඤ්චං පාදං අනිකාමනෙතියා ආපනති චුලලච්චයස්ස. දුතියං පාදං අනිකාමනෙතියා ආපනති සංසාදිසෙසස්ස. අපට්ඨකතිතස්ස ගාමනං උපචාරං පඤ්චං පාදං අනිකාමනෙතියා ආපනති චුලලච්චයස්ස. දුතියං පාදං අනිකාමනෙතියා ආපනති සංසාදිසෙසස්ස.

1. වච්චෙකා, ඩ! පිළිකා, ඩබ්බු!
2. ඔහිසිකා, මජ්ඣං
3. හන්, ඩ! ඩබ්බු!

7. එයමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ කොයොල් දැව-වෙහි සිට සැවැනට (යනු පිණිය) අදන්මෙට පිළිපත්තාහු වෙති, ධ්වනතුරෙහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ මෙවටනින් පෙළුණි හුදෙකලා වූවා (ගණයා කෙරෙත්) වෙත්ව වැ පසු වැ ගියා යැ, මිනිස්සු එ මෙහෙණ දැක දුෂණය කළහ. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ තොමෝ ඒ මෙහෙණත් වෙත එළඬියා යැ, මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණෙහිට මෙය කිහු, “ආයුබෝවන්, කුමකට තෝ හුදෙකලා වූවා පසුවුවා ද? කිව්! නො නසන ලද්දැයි, ආයුබෝවන්, නසන ලද්දෙය්ට වෙමැයි (කිවුයැ).

8. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු යොට යිනි, නුගුණ පටිසනි, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගණයා කෙරෙත් වෙත්වු’දැ යි ... සැබැ ද මෙහෙණි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගණයා කෙරෙත් වෙත්වු දැයි, සැබැවැ හාගාවකුන් වහන්ස, හාගාවන් චූළු ගැරුණු ... කෙසේ නම් මෙහෙණි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගණයා කෙරෙත් වෙත්වු ද? මෙහෙණි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිය හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ වනාහි මෙහෙණි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අත්ගමකට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහකින් එතෙරට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා රයෙහි වෙන් වැ වසා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගණයා කෙරෙත් වෙන් වෙ නම් හෝ වෙ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙත්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැනට පැමිණියා වේ යැයි.

9. යා පන: යට යම්බඳු ... හික්බුනි ... මෝතොමෝ මේ අම්යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්සුණිය යි.

එකා වා ගාමන්තර ගව්ණියා: පරික්ෂිප්ත ග්‍රාමයාගේ පරික්ෂෙපය පළමු පයින් ඉක්මවන්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, දෙවන පයින් ඉක්මවන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, අපරික්ෂිප්තග්‍රාමයාගේ උපවාරය පළමු පයින් ඉක්මවන්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, දෙවන පයින් ඉක්මවන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙයා

එකා වා නදිපාරං ගවෙජයායාති: නදි නාම තිමණ්ඤං පටිවජ්-
දෙකා යත්ත කත්ථි උත්තරනනියා භික්ෂුනියා අනතරවාසකෙ තෙමීයති,
පයම් පාදං උත්තරනනියා¹ ආපත්ති ථුල්ලව්වයස්ස. දුතියා පාදං
උත්තරනනියා ආපත්ති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස.

එකා වා රත්තිං විපපවසෙයායාති: සහ අරුණුග්ගමනා දුතිසිකාය
භික්ෂුනියා හත්ථපාසං විජහනතියා ආපත්ති ථුල්ලව්වයස්ස විජහිතෙ
ආපත්ති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස.

එකා වා ගණමා ඔභියෙයායාති: අගාමකෙ අරකෙඤ්ඤ දුතිසිකාය
භික්ෂුනියා දස්සනුපවාරං වා සවණුපවාරං වා විජහනතියා ආපත්ති
ථුල්ලව්වයස්ස. විජහිතෙ ආපත්ති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස.

අයමිති: පුරිමායො උපාදය වුච්චති.

පයම්පත්තිකතති: සහවත්ථකාචාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.

නිසාරණියනති: සඤ්ඤා නිසාරියති.

සංඤ්ඤාදිසෙයොති -පෙ- තෙනපි වුච්චති සඤ්ඤාදිසෙයොති.

අනාපත්ති: දුතිසිකා භික්ෂුනි පක්කනතා වා හොති විබ්බනතා,
වා කාලකතා වා පසබ්බසංකතතා වා, ආපදසු, උමමන්තකාය -පෙ-
ආදිකමිකායාති.

තතියසඤ්ඤාදිසෙයො

2. 4

චතුත්ථසඤ්ඤාදිසෙයො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවස්ථියං විහරති ජේතවනෙ
අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන චණ්ඩකාළී
භික්ෂුනි හණ්ඨනකාරිකා හොති කලහකාරිකා විවාදකාරිකා හස්සකාරිකා,
සංසෙ අධිකරණකාරිකා. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුනි තස්සා කමෙම කඨිරමානො²
තෙ පටිකෙකාසති. තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනන්දා භික්ෂුනි

1. උත්තරෙන්නියා - සි! සිවු||

2. කරියමානෙ - මජ්ඣං.

එකා වා නදිපාරං ගව්ශ්ශයා: නදී නම් තෙමඩුලු වසා යම් කිසි තැනෙකැ එතර වන්නා වූ මෙහෙණකගේ හඳුනායිවුර තෙමෙනු ලැබේ නම් එය යි, පළමු පියෙන් එතර වන්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, දෙවන පියෙන් එතර වන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකා වා රත්තිං විජ්ජවසෙයා: අරුණ නැගීම සමඟ මැ දෙවැනි මෙහෙණකගේ අත්පස හරින්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, හළ කල්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකා වා ගණමහා ඔග්ගියෙයා: නො ගම් අරන්හි දෙවැනි මෙහෙණකගේ දසුන්උවසර හෝ සවන්උවසර හෝ හරින්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, හළ කල්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයම්පි: පළමු සහවෙසෙස් අවන් මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පය්මාපත්තිකං: වස්තුවානික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනුභාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සහභූ කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සංඝාදිසෙයො: එයිනුදු සංඝාදිසෙස යැයි කියනු ලැබේ.

දෙවැනි මෙහෙණ ගියා හෝ ගිහිවූවා හෝ කලුරිය කළා හෝ තොටුපසට ගියා හෝ වේ නම් ඇවැත් නොවේ. ආපදයෙහි, උමමන්කාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තාතිය සංඝාදිගෙෂ යි.

2. 4

චතුර්ථ සංඝාදිගෙෂය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාලි භික්ෂුණි තොමෝ ඩබර කරන්නි කලහකරන්නි විරුද්ධවාද කරන්නි බහින්බස් වන්නි සඤ්ඤා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නි වෙයි, ථූල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ ඇයට කර්ම කරන කල්හි ඔවුනට පටහැණි වැ කරුණු කියයි. එසමයෙහි වනාහි ථූල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙතො

ගාමකං අගමාසි, කෙනවිදෙව කරණියෙන. අථ ඛො භික්ෂුනීසංඝො
 ථූලලනඤා භික්ෂුනී පක්කනතාති වණ්ඤකාළිං. භික්ෂුනීං ආපත්තියා
 අදස්සනෙ¹ උක්ඛිපි. ථූලලනඤා භික්ෂුනී ගාමකෙ තං කරණියං
 තීරෙතො පුනදෙව සාවතීං පච්චාගමි². වණ්ඤකාළි භික්ෂුනී ථූලලනඤාය
 භික්ෂුනියා ආගමන්නතියා නෙව ආසනං. පඤ්ඤාපෙසි න පාදෙදකං.
 පාදපිඨං පාදකඨලිකං උපනික්ඛිපි. න පච්චුග්ගනතො පත්තව්වරං
 පටිග්ගහෙසි, න පානියෙන ආපුච්ඡි. ථූලලනඤා භික්ෂුනී වණ්ඤකාළිං
 භික්ෂුනීං එතදවොච: “කිස්ස තං අයො මයි³ ආගමන්නතියා නෙව
 ආසනං පඤ්ඤාපෙසි. න පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං උපනික්ඛිපි,
 න පච්චුග්ගනතො පත්තව්වරං පටිග්ගහෙසි, න පානියෙන ආපුච්ඡි”ති
 එවං හෙතං අයො හොති. යථා තං අනාථායාති. කිස්ස පන තං
 අයො අනාථාති. ඉමා මං අයො භික්ෂුනියො අයං අනාථා
 අපපඤ්ඤා නත්ථි ඉමිස්සා කොච්ඡි⁴ පටිවත්තාති ආපත්තියා අදස්සනෙ
 උක්ඛිපිංසුති. ථූලලනඤා භික්ෂුනී ඛාලා එතා අච්චානා එතා, නෙතා
 ජානන්ති කමමං වා කමමදෙසං වා කමමවිපත්තං වා කමමෙසමපත්තං
 වා. මයං ඛො ජානාම කමමෙසි කමමදෙසමෙසි කමමවිපත්තමෙසි කමම
 සමපත්තමෙසි, මයං ඛො අකතං වා කමමං කාරෙය්‍යාම⁵ කතං වා
 කමමං කොපෙය්‍යාමාති ලහුං ලහුං භික්ෂුනීසංඝං සන්තිපාතාපෙතො
 වණ්ඤකාළිං භික්ෂුනීං ඔසාරෙසි.

2. යා තා භික්ෂුනියො අසිච්ඡා -පෙ- තා උප්පාදායතති වීයන්ති
 විපාවෙනති, “කථං හි නාම අය්‍යා ථූලලනඤා සමග්ගෙන සංඛේතන
 උක්ඛිත්තං භික්ෂුනීං ධම්මෙන විනයෙන සප්ප්පාසනෙන අනපලො-
 කෙතො කාරකසංඝං අනඤ්ඤාය ගණ්ඨස්ස ඡන්දං ඔසාරෙස්සති”ති-පෙ-
 සච්චං කිර භික්ඛවෙ ථූලලනඤා භික්ෂුනී සමග්ගෙන සංඛේතන
 උක්ඛිත්තං භික්ෂුනීං ධම්මෙන විනයෙන සප්ප්පාසනෙන අනපලො-
 කෙතො කාරකසංඝං අනඤ්ඤාය ගණ්ඨස්ස ඡන්දං ඔසාරෙස්සති. සච්චං
 හගවා විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථූලලනඤා
 භික්ෂුනී සමග්ගෙන සංඛේතන උක්ඛිත්තං භික්ෂුනීං ධම්මෙන විනයෙන
 සප්ප්පාසනෙන අනපලොකෙතො කාරකසංඝං අනඤ්ඤාය ගණ්ඨස්ස
 ඡන්දං ඔසාරෙස්සති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ-
 එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

1. අදස්සනෙන, කප්ථි
2. පච්චාගමිති, සි! සිලු!!
3. මං, සි! සිලු! සිලු!!
4. කාච්ඡි, මජ්ඣං, සිලු!
5. කරෙය්‍යාම, සිලු!!

කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් හෙතු කොට ගෙන ගමකට ගියා යැ. එකල්හි භික්ෂුණි සංඝ තෙමේ පුරුෂයෙකු භික්ෂුණිය බැහැර ගියා යැයි වර්ණකාලි මෙහෙණහට ඇවැත් හෙයින් නො දක්මෙහි උත්කේෂණය කරමය කෙළේයැ. පුරුෂයෙකු භික්ෂුණි නොමෝ ගමෙහි ඒ ඇවැසි කටයුත්ත තීරණය කොට යළිද සැවැත්ට පෙරළා පැමිණියා යැ. වර්ණකාලි භික්ෂුණි නොමෝ එන පුරුෂයෙකු මෙහෙණහට අසුනක් නො මැ පැනවූ යැ. පා දෝනා දිය පාපුවුව පා උලන පුවරුව නො මැ වෙන තැබූ යැ. පෙරගමන් කොට පා සිවුරු නො පිළිගනු. පැනින් නො පිළිවිසු. පුරුෂයෙකු භික්ෂුණි නොමෝ වර්ණකාලි මෙහෙණහට මෙය කිවූ යැ: “ආයථාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් මා පැමිණෙන කල්හි අසුනක් නො මැ පැනවුව, පාදෝනාදිය පාපුවුව පා උලන පුවරුව නො මැ වෙන තැබුව, පෙර ගමන් කොට පාසිවුරු නො පිළිගනුව, පැනින් නො පිළිවිසුවැ”යි. “ආයථාවෙනි, පිළිසරණ නැතියකට යම්සේ නම් එසේ ම මැයට ද වේ” යැයි. ආයථාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් පිළිසරණ නැතියක් මිනි ද? ආයථාවෙනි, මේ භික්ෂුණිහු “මැය පිළිසරණ නැතියක අප්පසිද්ධ යැ, මැය පිළිබඳ කිසියම් පටහැණිවැ කියන්නෙක් නැතැ”යි ඇවැත් හෙයින් නො දක්මෙහි උකෙවිනිකම කළහ යි. පුරුෂයෙකු භික්ෂුණි නොමෝ “මොව්හු බාල යැ මොව්හු අවයන්හු යැ මොව්හු කර්මය හෝ කම්දෙසය හෝ කම්විපත්තිය හෝ කම්යම්පත්තිය හෝ නො දනිති, ඇපි ව්‍යාභි කර්මය ද කර්මදෙසය ද කර්මවිපත්තිය ද කර්මයම්පත්තිය ද දනුමහ, ඇපි ව්‍යාභි නො කළ කර්මය හෝ කරන්නම්හ, කළ කර්මය හෝ කොපනය කරන්නම්හ”යි යුහු යුහු වැ භික්ෂුණි සංඝයා රැස්කරවා ලා වර්ණකාලි මෙහෙණ අවසාරණය (යළි ඇතුළත් කිරීම) කැරවූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් ආයථි පුරුෂයෙකු නොමෝ සමහ සහනු විසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උඛෙවිනි කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරක-සංඝයා නො පිළිවිසැ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනැ අවසාරණය කළා” දැයි ... සැබැ ද මහණෙනි, පුරුෂයෙකු භික්ෂුණි නොමෝ සමහ සහනු විසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උඛෙවිනි කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසංඝයා නො පිළි-විසැ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනැ (සහමැදට) ඇතුළත් කළා දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු. ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුරුෂයෙකු භික්ෂුණි නොමෝ සමහ සහනු විසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උඛෙවිනි කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසංඝයා නො පිළිවිසැ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනැ ඇතුළත් කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... තව ද මහණෙනි, මෙහෙණෙක් මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසන්වා.

“යා පන භික්ෂුනී සමගෙගන සංඝසන උකඛිතං භික්ෂුනීං ධම්මෙන විනයෙන සත්ත්වසාසනෙන අනපලොකෙත්වා කාරකසංඝං අනඤ්ඤාය ගණස්ස ඡන්දං ඔසාරෙය්‍ය අයමපි භික්ෂුනී පඨමාපනතිකං ධම්මං ආපනතා නිසසාරණියං සඤ්ඤාදිසෙස”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීනි; -පෙ- අයං ඉමසමි අකෙ අධිපොතා භික්ෂුනීනි.

සමගෙගා නාම සංඝසා සමානසංවාසකො සමානසීමායං ධීතො.

උකඛිතතා නාම: ආපත්තියා අදස්සනෙ වා අපචිකමෙම වා අපචි-
නිස්සගෙග වා උකඛිතතා.

ධම්මෙන විනයෙනාති: යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන.

සත්ත්වසාසනෙනාති: ජිනසාසනෙන බුද්ධසාසනෙන.

අනපලොකෙත්වා කාරකසංඝනති: කමමකාරකසංඝං අනාපුච්ඡා.

අනඤ්ඤාය ගණස්ස ඡන්දනති: ගණස්ස ඡන්දං අභානිත්වා, ඔසාරෙස්සා-
මිති ගණං වා පරියෙසති සීමං වා සම්මතනති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.
ඤ්ඤායා දුක්ඛටං ද්විභි කමමවාචාහි පුලුලවචයා කමමවාචා-
පරියොසානෙන ආපත්ති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුචමති.

පඨමාපනතිකනති; සභවත්ථජ්ඣාචාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.

නිසසාරණියනති; සඤ්ඤාමහා නිස්සාරියති.

සංඤ්ඤාදිසෙසොති -පෙ- තෙනපි වුචමති සඤ්ඤාදිසෙසොති.

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ඔසාරෙති ආපත්ති සඤ්ඤාදි-
සෙසස්ස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා ඔසාරෙති ආපත්ති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස.
ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ඔසාරෙති ආපත්ති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස.
අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අධම්මකමෙම
වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති
දුක්ඛටස්ස.

අනාපනති: කමමකාරකසංඝං¹ අපලොකෙත්වා ඔසාරෙති, ගණස්ස
ඡන්දං භානිත්වා ඔසාරෙති, වතෙන වතනනති. ඔසාරෙති අසනෙන
කමමකාරකසංඝෙ ඔසාරෙති, උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

වතුත්ථසඤ්ඤාදිසෙසො

1. කාරකං සංඝං - සිලු!!

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ සමඟ සහභූ විසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උකෙවනී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසංඝයා නො පිළිවිසූ ගණයාගේ ඡන්දය නොදනෑ ඇතුළත් කරන්නී නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහභූ කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සභවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුනි ... වෝතොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණිය යි.

සමග්ග නම්: සමානසංවාසක වූ සමාන සීමායෙහි සිටි සංඝ තෙමේ යි.

උකඛිතතා නම්: ඇවැත් හෙයින් නො දැක්මෙහි හෝ නො පිළියම් කිරීමෙහි හෝ නො බැහැර කිරීමෙහි හෝ උකෙවනී කම් කරන ලද්දී යැ.

ධම්මෙන විනයෙන: යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින්.

සත්ථුසාසනෙන: ජිනශාසනයෙන් බුද්ධශාසනයෙන්.

අනපලොකෙකා කාරකසංඝ: කර්මය කරන සහභූ නො පිළිවිසූ.

අනඤ්ඤාය ගණස්ස ඡන්ද: ගණයාගේ ඡන්දය නො දනෑ ඇතුළත් කරන්නෙමි යි ගණයා හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දෙ කම් වදනින් තුලැයි යැ. කම් වදන් පිරියතැ සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයම්පි: පළමු මෙහෙණක් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකං: වස්තුචාරිත්වමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු භාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සහභූ කෙරෙන් තෙරනු ලැබෙයි.

සංඝාදිගෙසො: ... එයින්දු සංඝාදිගෙසස යැයි කියනු ලැබේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි අධර්ම කර්මසංඥා ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

කර්මය කරන සංඝයා පිළිවිසූ ඇතුළත් කෙරේ නම්, ගණයාගේ ඡන්දය දනෑ ඇතුළත් කෙරේ නම් වතෙහි වැටෙන්නිය ඇතුළත් කෙරේ නම් කර්මය කරන සංඝයා නැති කල්හි ඇතුළත් කෙරේ නම් උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

චතුර්ථ සංඝාදිගෙම යි.

පඤ්චමසඩ්ඝාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවක්ඛියං විහරති ජේතවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමේ. තෙන ඛො පන සමයෙන සුඤ්ඤානද භික්ඛුනි අභිරුපා භොති දස්සනියා පාසාදිකා. මනුස්සා භක්ඛග්ගෙ සුඤ්ඤානදං භික්ඛුනිං පසස්සිකා අවසස්සනා අවසස්සනය සුඤ්ඤානදාය භික්ඛුනියා අගාමගානි භොජනානි දෙනාති. සුඤ්ඤානදා භික්ඛුනි යාවද්ධං භුඤ්ජති, අඤ්ඤා භික්ඛුනියො න චිත්තරූපං ලභනාති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපමිත්වා -පෙ- තා උප්ඝායනාති ධියනාති විපාවෙනාති, “කථං හි නාම අයා සුඤ්ඤානදා අවසස්සනා අවසස්සනය පුරිසපුග්ගලස්ස භක්ඛො ඛාදනියං භොජනියං¹ සහස්වා පටිග්ගහෙකා ඛාදිස්සති භුඤ්ජස්සති”ති -පෙ- සචං. කිර භික්ඛුවෙ සුඤ්ඤානදා භික්ඛුනි අවසස්සනා අවසස්සනය පුරිසපුග්ගලස්ස භක්ඛො ඛාදනියං භොජනියං සහස්වා පටිග්ගහෙකා ඛාදති භුඤ්ජතිති. සචං භගවා. චිග්ගි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ සුඤ්ඤානදා භික්ඛුනි අවසස්සනා අවසස්සනය පුරිසපුග්ගලස්ස භක්ඛො ඛාදනියං භොජනියං සහස්වා පටිග්ගහෙකා ඛාදිස්සති භුඤ්ජස්සති, තෙන භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සනතු.

යා පන භික්ඛුනි අවසස්සනා අවසස්සනය පුරිසපුග්ගලස්ස භක්ඛො ඛාදනියං වා භොජනියං වා සහස්වා පටිග්ගහෙකා ඛාදෙය්‍යා වා භුඤ්ජෙය්‍යා වා අයමි භික්ඛු පස්මාපන්නිකං ධම්මං ආපනනා නිස්සාරණියං සංසාදිසෙස”නාති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිනි: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙක අධිපෙතා භික්ඛුනිනි.

අවසස්සනා නාම: සාරතතා අපෙකඛවති පටිබද්ධවිත්තා.

අවසස්සනො නාම: සාරතෙනා අපෙකඛවා පටිබද්ධවිත්තො.

පුරිසපුග්ගලො නාම: මනුස්සපුරිසො න යකෙධා න පෙතො න තිරථ්‍යානගතො විඤ්ඤා පටිබලො සාරජ්ඣතුං.

1. ඛාදනියං වා භොජනියං වා -මජ්ඣං,

පඤ්චම සංඛ්‍යාදිගෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ පේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති, එසමයෙහි වනාහි සුන්දරිනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ විශිෂ්ට රූ ඇත්ති දකුම්කලු වුවා පැහැදුම් එළවන්නේ වෙයි, මිනිස්සු බතගෙහි සුන්දරිනන්ද මෙහෙණ දක රාගයෙන් තෙත් වුවාහු රාගයෙන් තෙත්වූ සුන්දරිනන්ද මෙහෙණහට උතුම් උතුම් බොජුන් දෙති. සුන්දරිනන්ද මෙහෙණ තොමෝ රිසියෙන තාක් වළඳයි. අන් මෙහෙණෝ සිත්සේ නො ලබන්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතී සුන්දරිනන්ද තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැයුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළිගෙන කැවා ද වැළඳු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සුන්දරිනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළිගෙන කා ද වළඳා දයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සුන්දරිනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වුවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළිගෙන කැවා ද වැළඳු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ රාගයෙන් තෙත්වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ සියතින් පිළිගෙන කා නම් හෝ වළඳා නම් හෝ මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (ස්වහු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්බුති ... චෝතොමෝ මේ අපියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

අවසසුතා නම්: රාගයෙන් මොනවට රත් වූ (පිරිමිනියක්හු කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳසින් ඇත්ති යැ.

අවසසුත නම්: රාගයෙන් මොනවට රත්වූ (මාගමක කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳසින් ඇත්තේ යැ.

පුරිසපුගල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යකෙක් නො වෙයි, ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි, තිරිසන් ගියෙක් නො වෙයි, රාගයෙන් ඇලෙන්නට දකුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

පාචිතියපාළි භික්ෂුනීවිභංගිකා

බාදනීයං නාම: පඤ්චභොජනානි උදකදන්තපොණං යංපෙක්ඛා අවසෙසං බාදනීයං නාම.

භොජනීයං නාම: පඤ්චභොජනානි ඔදනො කුමුමාසො සත්තු මට්ටො මංසං, බාදිසසාමි භුඤ්ජිසසාමිනි පතිගණනානි ආපන්නි ථුලලච්චංසස්ස. අලේඛාභාරෙ අලේඛාභාරෙ ආපන්නි සංසාදිසෙසස්ස.

අයමපිනි: පුරිමායො උපාදය වුචන්ති.

පයමාපන්නිකන්ති: සභවත්ථජාඛාචාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනායං.

නිසසාරණීයන්ති: සංසමභා නිසසාරියති.

සංසාදිසෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුචන්ති සංසාදිසෙසොති. උදකදන්තපොණං පතිගණනානි ආපන්නි දුක්ඛටස්ස.

එකතො අවසුනෙ බාදිසසාමි භුඤ්ජිසසාමිනි පතිගණනානි ආපන්නි දුක්ඛටස්ස. අලේඛාභාරෙ අලේඛාභාරෙ ආපන්නි ථුලලච්චංසස්ස. උදකදන්තපොණං පතිගණනානි ආපන්නි දුක්ඛටස්ස.

උභතො අවසුනෙ යක්ඛස්ස වා පෙනස්ස වා පණ්ඩකස්ස වා නිරච්ජානගතමනුස්ස වීලංභස්ස වා හත්තො බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාදිසසාමි භුඤ්ජිසසාමිනි පතිගණනානි ආපන්නි දුක්ඛටස්ස. අලේඛාභාරෙ අලේඛාභාරෙ ආපන්නි ථුලලච්චංසස්ස. උදකදන්තපොණං පතිගණනානි ආපන්නි දුක්ඛටස්ස.

එකතො අවසුනෙ බාදිසසාමි භුඤ්ජිසසාමිනි පතිගණනානි ආපන්නි දුක්ඛටස්ස. අලේඛාභාරෙ අලේඛාභාරෙ ආපන්නි දුක්ඛටස්ස. උදකදන්තපොණං පතිගණනානි ආපන්නි දුක්ඛටස්ස.

අනාපන්නි: උභතො අනවසුනා භොගති, අනවසුනොති ජානානි පතිගණනානි, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායානි.

පඤ්චම සංසාදිසෙසො

1. බාදනීයං වා භොජනීයං වානි -- මරමෙජ්ඣසංඛිතිපිටකෙ නදියානෙ.

බාදනිය නම්: පස් බොජුන් ද දිය හා දූහැටු ද නබා සෙස්ස බාදනිය නම් වේ.

භොජනිය නම්: බත් යැ කොමු යැ අත්පුණු යැ දියමස් යැ ගොඩමස් යැ යන පස් බොජුනි, කන්නෙමි බුදින්තෙමි යි පිළිගනී නම් තුලැසි ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයමපි: පළමු මෙහෙණින් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපන්නිකා: වස්තුව්‍යතික්‍රමණය සමග මැ පැමිණෙයි, සමනු-භාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණිය: සහභූ කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සංඛ්‍යාදිශෙෂො: ... එයින්ද සංඛ්‍යාදිශෙෂය යැ යි කියනු ලැබෙයි, දිය හා දූහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්භූ විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි කන්නෙමි බුදින්-තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලැසි ඇවැත් වෙයි. පැන් හා දූහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙදෙනා විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි යක්‍ෂ්‍යයකුගේ හෝ ප්‍රෙතයකුගේ හෝ පණ්ඩකයකුගේ හෝ තීර්යග්ගතමනුෂ්‍ය ශරීරයකුගේ හෝ අතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ කන්නෙමි බුදින්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලැසි ඇවැත් වෙයි, පැන් හා දූහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්භූ විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි කන්නෙමි බුදින්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරගලායෙහි පරගලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පැන් හා දූහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙදෙනා විසින් රාගයෙන් තෙත් නො වූවාහු වෙත් නම්, රාගයෙන් තෙත් නො වූයේ යැ යි දන්නී පිළිගනී නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පඤ්චම සංඛ්‍යාදිශෙෂ යි.

ජට්ඨසංඛ්‍යාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකීයං චිහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන ඛො පන සමයෙන සුඤ්චිනඤ්ච භික්ඛුනි අභිරුපා හොති දක්ඛණියා පාසාදිකා, මනුස්සා භක්ඛන්තෙ සුඤ්චිනඤ්ච භික්ඛුනිං පසංසිත්වා අවස්සුතා සුඤ්චිනඤ්ච භික්ඛුනියා අග්ගමග්ගානි භොජනානි දෙත්ති. සුඤ්චිනඤ්ච භික්ඛුනි කුක්ඛවාසකානි න පතිගණ්හාති. අනන්තරිකා භික්ඛුනි සුඤ්චිනඤ්ච භික්ඛුනිං එතදවොච, “කිස්ස කං අයො න පතිගණ්හාසි”ති. අවස්සුතා අයොති. කං පනායො අවස්සුතාති තාභං අයො අවස්සුතාති. කිං තෙ අයො එසො පුරිසපුග්ගලො කර්ඤ්ඤති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා යතො කං අනවස්සුතා. ඉඛස්සො යං තෙ එසො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදතීයං වා භොජනීයං වා නං කං සහස්වා පටිග්ගහෙත්වා ඛාද වා භුක්ඤ්චාති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අසිච්ඡා -පෙ- තා උප්පායනති ඛියනති විපාවෙන්ති, කථං හි නාම භික්ඛුනි එවං චක්ඛති “කිං තෙ අයො එසො පුරිසපුග්ගලො කර්ඤ්ඤති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා, යතො කං අනවස්සුතා, ඉඛස්සො යං තෙ එසො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදතීයං වා භොජනීයං වා නං කං සහස්වා පටිග්ගහෙත්වා ඛාද වා භුක්ඤ්චාති, -පෙ- සචං කිරි භික්ඛුවෙ භික්ඛුනි එවං චදෙති, “කිං තෙ අයො එසො පුරිසපුග්ගලො කර්ඤ්ඤති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා යතො කං අනවස්සුතා, ඉඛස්සො යං තෙ එසො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදතීයං වා භොජනීයං වා නං කං සහස්වා පටිග්ගහෙත්වා ඛාද වා භුක්ඤ්චාති. සචං භගවා. චිහරති බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනි එවං චක්ඛති “කිං තෙ අයො එසො පුරිසපුග්ගලො කර්ඤ්ඤති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා යතො කං අනවස්සුතා ඉඛස්සො යං තෙ එසො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදතීයං වා භොජනීයං වා නං කං සහස්වා පටිග්ගහෙත්වා ඛාද වා භුක්ඤ්චාති. තෙන භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ථි පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

මජ්ඣිම නිකායේ සංඝදායකය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත් පෙතවන නම් අනෙපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙයෙහි. එසමයෙහි වනාහි සුන්දරිතන්ද භික්ෂුණී තොමෝ විශිෂ්ට රූ ඇත්ති දකුම්කලු වුවා ප්‍රසාද එළවන්නී වෙයි, මිනිස්සු බතගෙහි සුන්දරිතන්ද මෙහෙණ දක රාගයෙන් තෙත් වුවාහු සුන්දරිතන්ද මෙහෙණට උතුම් උතුම් බොජුන් දෙති. සුන්දරිතන්ද භික්ෂුණී තොමෝ කුකුසන්නී තො පිළිගනී. අනතුරුවා හුන් මෙහෙණ සුන්දරිතන්ද මෙහෙණට මෙය කිවු යැ. ‘ආය්‍යාවෙනි, කුමක් හෙයින් තෙපි තො පිළිගනිවු ද’ යි. ආය්‍යාවෙනි, රාගයෙන් තෙත් වූයේ යැ, ආය්‍යාවෙනි, තෙපි වනාහි රාගයෙන් තෙත් වුවහු ද යි. ‘ආය්‍යාවෙනි, මම රාගයෙන් තෙත් නො වූයෙමැ’ යි. ආය්‍යාවෙනි, යම හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද? එබැවින් ආය්‍යාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි.

2. යම ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... සිහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස්පතුරුවන් “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ ආය්‍යාවෙනි, යම හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආය්‍යාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි මෙසේ කිවුද” යි... සැබැ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ ආය්‍යාවෙනි, යම හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආය්‍යාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි මෙසේ කිවු ද? සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, “මෙහෙණක් තොමෝ ආය්‍යාවෙනි, යම හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආය්‍යාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ” යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසාත්වා.

“යා පන භික්ෂුනී එවං වදෙය්‍යා : කිං තෙ අයෙය එසො පුරිසපුගගලො කරිසසති අවසුතො වා අනවසුතො වා යතො කං අනවසුතා, ඉඛසයො යං තෙ එසො පුරිසපුගගලො දෙති බාදනියං වා භොජනියං වා නං කං සහස්සා පටිගගහෙකා බාද වා භුඤ්ජ වාති. අයමපි භික්ෂුනී පඨමාපනතිකං ධම්මං ආපනනා නිසසාරණියං සඤ්ඤාදිසෙස”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අත්ථෙ අධිපොතො භික්ෂුනීති.

එවං වදෙය්‍යාති ; කිං තෙ අයෙය එසො පුරිසපුගගලො කරිසසති අවසුතො වා අනවසුතො වා යතො කං අනවසුතා, ඉඛසයො යං තෙ එසො පුරිසපුගගලො දෙති බාදනියං වා භොජනියං වා නං කං සහස්සා පටිගගහෙකා බාද වා භුඤ්ජ වාති උයොපෙති ආපනති දුක්ඛටස්ස. තස්සා වචනෙන බාදිස්සාමි භුඤ්ජිස්සාමිති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛටස්ස. අපේක්ඛාභාරෙ, අපේක්ඛාභාරෙ ආපනති ථුලලච්චයස්ස. භොජනපරියොසානෙන ආපනති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුවවති.

පඨමාපනතිකනති: සහවත්ථකාචාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.

නිසසාරණියනති: සඤ්ඤාමහා නිසසාරියති.

සඤ්ඤාදිසෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුවවති සඤ්ඤාදිසෙසොති.

උදකදනතපොණං පතිගණනාති උයොපෙති ආපනති දුක්ඛටස්ස. තස්සා වචනෙන බාදිස්සාමි භුඤ්ජිස්සාමිති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛටස්ස.

එකතො අවසුතෙ, යකඛස්ස වා පෙනස්ස වා පණ්ඩකස්ස වා තිරිච්ඡානගතමනුස්සවිග්ගහස්ස වා හත්තො බාදනියං වා භොජනියං වා බාද වා භුඤ්ජ වාති උයොපෙති ආපනති දුක්ඛටස්ස. තස්සා වචනෙන බාදිස්සාමි භුඤ්ජිස්සාමිති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛටස්ස. අපේක්ඛාභාරෙ ආපනති දුක්ඛටස්ස. භොජනපරියොසානෙන ආපනති ථුලලච්චයස්ස. උදකදනතපොණං පතිගණනාති උයොපෙති ආපනති දුක්ඛටස්ස. තස්සා වචනෙන බාදිස්සාමි භුඤ්ජිස්සාමිති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛටස්ස.

“යම් චෙතොනං තොමෝ “ආයාතොති, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේද, එබැවින් ආයාතොති, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැපුණු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ”යි මෙසේ කියා නම්, මේ මෙතෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහග්‍ර කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත්ව පැමිණියා වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්ඛුනී ... මෝතොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඛුනී වෙයි.

එව. වදෙයා: ආයාතොති, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේද, එබැවින් ආයාතොති, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැපුණු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් තොපට දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුද්ධිනෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලාසි ඇවැත් වෙයි. බොජුන් අවසන්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයමපි: පළමු මෙතෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකං: වස්තුවානිකුමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනුභාෂණ කර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සහග්‍ර කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සඤ්ඤාසංඝාතො: ... එයිනුදු සඤ්ඤාසංඝාතො ය යි කියනු ලැබෙයි.

පැන් හා දූහැටු පිළිගනුව යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුද්ධිනෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හු විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි යක්ෂයකුගේ හෝ ප්‍රෙතයකුගේ හෝ පණ්ඩනයකුගේ හෝ තිරියග්ගතමනුෂ්‍ය ගරිරියකුගේ හෝ අනිත් කැපුණකක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ කව හෝ වළඳව හෝ යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුද්ධිනෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බොජුන් අවසන්හි තුලාසි ඇවැත් වෙයි. පැන් හා දූහැටු පිළිගනුව යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුද්ධිනෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනාපතති: අනවසාදනොති ජානනති උයොයාපෙති කුපිතා න පතිගණාතිති උයොයාපෙති කුලානුද්දයනාය න පතිගණනාතිති උයොයාපෙති උමමතතිකාය -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

ජටයසධසාදිසෙසො

2. 7

සත්තමසධසාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවස්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාපපිණ්ඩකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඩකාළි භික්ෂුනි භික්ෂුනිහි සද්ධිං හණ්ඩිකා කුපිතා අනාත්තමනා එවං වදෙති බුද්ධං පච්චක්ඛාමි ධම්මං පච්චක්ඛාමි සඤ්ඤං පච්චක්ඛාමි සිසංඛං පච්චක්ඛාමි කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සත්ථාගිකරො සත්තඤ්ඤපි සමණියො උප්පිතියො කුක්කච්චිකා සික්ඛාකාමා නායාහං සත්තිකෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිස්සාමිති.

2. යා නා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- නා උපක්ඛායනති ධියහති විපාවෙනති, “කපං හි නාම අයා වණ්ඩකාළි¹ කුපිතා අනාත්තමනා එවං චක්ඛති” බුද්ධං පච්චක්ඛාමි ධම්මං පච්චක්ඛාමි සඤ්ඤං පච්චක්ඛාමි සිසංඛං පච්චක්ඛාමි කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සත්ථාගිකරො සත්තඤ්ඤපි සමණියො උප්පිතියො කුක්කච්චිකා සික්ඛාකාමා, නායාහං සත්තිකෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිස්සාමි”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ වණ්ඩකාළි භික්ෂුනි කුපිතා අනාත්තමනා එවං වදෙති බුද්ධං පච්චක්ඛාමි -පෙ- කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සත්ථාගිකරො සත්තඤ්ඤපි සමණියො උප්පිතියො කුක්කච්චිකා සික්ඛාකාමා, නායාහං සත්තිකෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිස්සාමිති. සචං හගවා විහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවෙ වණ්ඩකාළි භික්ෂුනි කුපිතා අනාත්තමනා එවං චක්ඛති බුද්ධං පච්චක්ඛාමි ධම්මං පච්චක්ඛාමි සඤ්ඤං පච්චක්ඛාමි සිසංඛං පච්චක්ඛාමි කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සත්ථාගිකරො සත්තඤ්ඤපි සමණියො උප්පිතියො කුක්කච්චිකා සික්ඛාකාමා, නායාහං සත්තිකෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිස්සාමිති. තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙඤ්ඤා:

1. වණ්ඩකාළි භික්ෂුනි - සිඬුඞ්, සිඬුඞ්
2. පච්චාචක්ඛාමි - චක්ඛෙ

රාගයෙන් තෙත් නො වූයේ යැ යි දන්නී නියොග කෙරේ නම්, කිපියා නො පිළිගනී යයි නියොග කෙරේ නම්, කුලය කෙරෙහි අනුකම්පායෙන් නො පිළිගනී යයි නියොග කෙරේ නම්, උම්මත්ති-කාවට.... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

ෂ්ඨ සඬ්ඝාදිගෙෂ යි.

2. 7

සජ්තම සඬ්ඝාදිගෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ පේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි නොමෝ මෙහෙණන් සමඟ ධබර කොට කිපියා නො සියමන් (සතුටු) වූවා මෙසේ කියයි “බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සඬ්ඝයා ප්‍රත්‍යාබ්‍යානය කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම, මේ මැ ශාක්‍යදුහිතා ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙන් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හමුවෙහි බලසර වෙසෙමැ”යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයුර්‍ය වණ්ඩකාළි කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සඬ්ඝයා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම, මේ ශාක්‍යදුහිතා ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙන් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හමුවෙහි බලසර වෙසෙමැ යි මෙසේ කිවුදැ”යි ... සැබැද මහණෙනි, වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි ... කිම, මේ ශාක්‍යදුහිතා ශ්‍රමණි හු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙන් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ම හමුයෙහි බලසර වෙසෙමැයි මෙසේ කියා ද? සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සඬ්ඝයා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි. කිම මේ ශාක්‍ය දුහිතා ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙන් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන් හමුවෙහි බලසර වෙසෙ මැ යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යා පන භික්ඛුනී කුපිතා අනත්තමනා එවං චදෙය්‍යා බුද්ධං පච්චක්ඛාමී ධම්මං. පච්චක්ඛාමී සඤ්ඤං. පච්චක්ඛාමී සික්ඛං. පච්චක්ඛාමී කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සත්ත්වරො සත්තඤ්ඤපි සමණියො උප්පිනියො කුකකුච්චිකා සික්ඛාකාමා තාසාහං සත්තකෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිස්සාමීති. යා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි එවමසස චචනියා: “මායො කුපිතා අනත්තමනා එවං අච්චං, බුද්ධං පච්චක්ඛාමී ධම්මං. පච්චක්ඛාමී සඤ්ඤං. පච්චක්ඛාමී සික්ඛං. පච්චක්ඛාමී කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සත්ත්වරො සත්තඤ්ඤපි සමණියො උප්පිනියො කුකකුච්චිකා සික්ඛාකාමා තාසාහං සත්තකෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිස්සාමී”ති. අභිරමයො යොකකානො ධම්මො චර බ්‍රහ්මචරියං සමමා දුක්ඛස්ස අනත්තකිරියායාති. එවඤ්ඤා යා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි වුච්චමානා තථෙව පගගණෙහය්‍යා යා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා, තස්ස පටිනිසස්සගාය. යාවතතියඤ්ඤා සමනුභාසියමානා තං පටිනිසස්සඡෙය්‍යා ඉචෙචතං කුසලං නො චෙ පටිනිසස්සඡෙය්‍යා අයමපි භික්ඛුනී යාවතතියකං ධම්මං ආපනතා නිස්සාරණියං සඤ්ඤාදිසෙස”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අඤ්ඤා අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

කුපිතා අනත්තමනාති: අනභිරුද්ධා ආහත්ථිත්තා ධීලජාතා.

එවං චදෙය්‍යාති: බුද්ධං පච්චක්ඛාමී ධම්මං. පච්චක්ඛාමී සඤ්ඤං. පච්චක්ඛාමී සික්ඛං. පච්චක්ඛාමී කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සත්ත්වරො සත්තඤ්ඤපි සමණියො උප්පිනියො කුකකුච්චිකා සික්ඛාකාමා තාසාහං සත්තකෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිස්සාමීති.

යා භික්ඛුනීති: යා යා එවං වාදිනී භික්ඛුනී.

“යම් මෙහෙණක් නොමෝ කිපියා නො සතුටු වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සඨසයා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි” කිම ශාක්‍ය දුතියා වූ මේ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍යා වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බඹසර වෙසෙමැ යි මෙසේ කියා නම් ඒ මෙහෙණ (අත්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කිය යුතු වන්නී යැ, “ආය්‍යාවෙනි, කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සඨසයා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුතියා වූ ද? ලජ්ජා ඇති කුකුස් ඇති මේ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ශික්ෂා කැමැති අත්‍යා වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බඹසර වෙසෙමැයි මෙසේ නහමක් කියන්නැ, ආය්‍යාවෙනි, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාබ්‍යාන යැ මැනැවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බඹසර වස”යි. මෙසේත් ඒ මෙහෙණ (අත්) මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දැඩි වැ ගනී නම් එ මෙහෙණ (අත්) මෙහෙණන් විසින් ඒ දාඨිය දුරුලිම පිණිස තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණ කර්ම කළයුත්තී යැ, ඉදින් තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණ කර්ම කරනු ලබන්නී එය දුරුලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලිම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලා නම් මේ මෙහෙණ ද තුන් යළ අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

කුපිතා අනත්තමනා: නො ඇලුණි හැපුණු සිත් ඇත්ති හටගත් (පිළිසු) හුල් ඇත්ති;

එවං වදෙය්‍යා: බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සඨසයා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුතියා වූ මේ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍යා වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බඹසර වෙසෙමැ යි.

යා භික්ෂුනී: යමක් මෙසේ කියනු සුලු නම් ඒ මෙහෙණ යැ.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ඛුනිවිභවේශා

භික්ඛුනිහීනි: අඤ්ඤාති භික්ඛුනිහි යා පසස්ථානි යා සුඡානානි තාහි වත්තබ්බා: “මායොසා කුපිතා අනත්තමනා එවං අවච්ච, බුද්ධං පච්චකාමි ධම්මං පච්චකාමි සඤ්ඤං පච්චකාමි සික්ඛං පච්චකාමි කිත්තුමාව සමඡ්ඤො යා සමඡ්ඤො සත්තාධිතරො සත්තඤ්ඤාපි සමඡ්ඤො ලජ්ජිතියො කුක්ඛච්චිකා සිසංඛාකාමා, තාසාහං සන්තතො බ්‍රහ්මචරියං වරියසාමි”ති. අභිරමයොසා ස්වාසානාතො ධම්මො වර බ්‍රහ්මචරියං සමමාදුක්ඛස්ස අනත්තකිරියායා”ති. දුතියමපි වත්තබ්බා-තනියමපි වත්තබ්බා-සචෙ පටිනිස්සජ්ජති ඉච්චිතං කුසලං නො වෙ පටිනිස්සජ්ජති ආපනති දුක්ඛංසස්ස. සුඤ්ඤාන වදානාති ආපනති දුක්ඛංසස්ස. සා භික්ඛුනි සමනුභාසිතබ්බා, එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ සමනුභාසිතබ්බා, ව්‍යාපාරාය භික්ඛුනියා පටිබලාය සමෙකා ඤාපෙතබ්බො.

5. සුඡානු මෙ අයොසා සමෙකා අයං ඉත්තංකාමා භික්ඛුනි කුපිතා අනත්තමනා එවං වදෙති, බුද්ධං පච්චකාමි ධම්මං පච්චකාමි සඤ්ඤං පච්චකාමි සික්ඛං පච්චකාමි කිත්තුමාව සමඡ්ඤො යා සමඡ්ඤො සත්තාධිතරො සත්තඤ්ඤාපි සමඡ්ඤො ලජ්ජිතියො කුක්ඛච්චිකා සිසංඛාකාමා, තාසාහං සන්තතො බ්‍රහ්මචරියං වරියසාමිති. සා තං වතථුං නප්පට්ඨිස්සජ්ජති, යදි සඤ්ඤාස්ස පත්තකල්ලං සංඝො ඉත්තංකාමං භික්ඛුනි-සමනුභාසෙය්‍යා තස්ස වතථුස්ස පටිනිස්සංගාය, එසා ඤාතති.

භික්ෂුනිහි: අන් මෙහෙණන් විසින් යම් කෙනෙක් දකින්නම් යම් කෙනෙක් අසන්නම් ඔවුන් විසින් “ආයාබොවනි, කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සඨසයා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුතීතා වූ යම් මෙහෙණ කෙනෙක් වෙත් නම් මෙහෙණ මොවුහු මැද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍ය වූ මෙහෙණහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බඹසර කරන්නෙමැයි මෙසේ නහමක් කියන්නැ, ආයාබොවනි, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාබ්‍යාන යැ. මැනැවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බඹසර කරව”යි කිය යුත්ති යැ, දෙවනවටදු කිය යුත්ති යැ තෙවනවට දු කිය යුත්ති යැ, ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ තෙල දුරලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සහමැදට දු ඇද කියැ යුතු යැ. “ආර්යාබොවනි, කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සඨසයා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුතීතා වූ යම් මෙහෙණ කෙනෙක් වෙත් නම් මෙහෙණ මොවුහු මැද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍ය වූ මෙහෙණහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බඹසර කරන්නෙමැයි මෙසේ නහමක් කියන්නැ, ආයාබොවනි, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාබ්‍යාන යැ, මැනැවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බඹසර කරව”යි. දෙවනවට දු කිය යුතු යැ, ... තෙවනවට දු කිය යුත්ති යැ, ... ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ තෙල දුරලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්ති යැ, මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්ති යැ, වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඨස තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

5. ආර්යාබොවනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සඤ්ඤා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි; කිම ශාක්‍යදුතීතා වූ යම් ශ්‍රමණී කෙනෙක් වෙත් නම් ශ්‍රමණීහු මොවුහු ම ද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍ය වූ ශ්‍රමණීහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බඹසර කරන්නෙමැයි මෙසේ කියයි. ඔ නොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරලයි. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් ඒ වස්තුව සඤ්ඤා තෙමේ දුරලීම පිණිස මෙ නම් ඇති මෙහෙණහට සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ, මේ ඥාණිය යි.

පාචිකයාපාළි භික්ෂුනිවිභවේශා

6. පුණ්ණානු මෙ අයොසංසො, අයං ඉක්කාමා භික්ෂුනි කුපිතා අනන්තමනා එවං වදෙති. බුද්ධං පච්ඤාබ්ථි ධම්මං පච්ඤාබ්ථි සඤ්ඤං පච්ඤාබ්ථි සික්ඛං පච්ඤාබ්ථි කිත්තුවාසං සමඤ්ඤායො යා සමඤ්ඤායො සත්තාධිතරො සන්තාඤ්ඤාපි සමඤ්ඤායො ලජ්ජිතියො කුක්කුච්චිකා පික්ඛාකාමා, තාසාහං සන්තංකො බ්‍රහ්මවරියං වරිස්සාමිති. සා තං වත්ථුං නප්පට්ඨිස්සජ්ජති සංසො ඉක්කාමං භික්ෂුනිං සමනුභාසති තස්ස වත්ථුස්ස පටිතිස්සග්ගාය, යස්සා අයායාය ධම්මං ඉක්කාමාය භික්ෂුනියා සමනුභාසනා තස්ස වත්ථුස්ස පටිතිස්සග්ගාය. සා තුණ්හස්ස, යස්සා නසබ්බමති සා භාසෙයා. දුතියමිති එතමඤ්ඤං වදමි -පෙ- තතියමිති එතමඤ්ඤං වදමි -පෙ- සමනුභවං යා සෙත ඉක්කාමා භික්ෂුනි තස්ස වත්ථුස්ස පටිතිස්සග්ගාය, ධම්මං සංසංසං තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරයාමිති.

7. ඤාතියා දුක්ඛං, දව්හි කම්මවාචාහි ථුලලවයා, කම්මවාචා-පරියොසානො ආපතති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස. සඤ්ඤාදිසෙසං අර්ක්කාපජ්ජතියා ඤාතියා දුක්ඛං. දව්හි කම්මවාචාහි ථුලලවයා පටිප්පස්සමනනි.

8. අයමිති: පුරිමායො උපාදය වුච්චති.

යාවතතියකතති: යාව තතියං සමනුභාසනාය ආපජ්ජති. න සහ-වක්ඛාමාරා.

නිසසාරණියනති: සඤ්ඤා නිසසාරියති.

සඤ්ඤාදිසෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුච්චති සංසාදිසෙසොති.

ධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙසඤ්ඤා නප්පට්ඨිස්සජ්ජති ආපතති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස. ධම්මකම්මෙ වෙමතිකා නප්පට්ඨිස්සජ්ජති ආපතති සාඤ්ඤාදිසෙසස්ස. ධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙසඤ්ඤා නප්පට්ඨිස්සජ්ජති ආපතති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස.

අධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛංසස්ස. අධම්මකම්මෙ වෙමතිකා ආපතති දුක්ඛංසස්ස. අධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛංසස්ස.

අනාපතති: අසමනුභාසනතියා, පටිතිස්සජ්ජනියා, උමමන-කාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

සත්තමසඤ්ඤාදිසෙසො.

6. ආර්යාඛවතී, සඬ්ස තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සඬ්සයා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුහිතා වු යම් ශ්‍රමණි කෙනෙක් වෙන් නම් ශ්‍රමණිහු මෙවුහු ම ද? හටගත් උජ්ජා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍යා වු ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හමුයෙහි බඹසර කරන්නෙමැ යි මෙසේ කියයි. ඕ නොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරුලයි, සඬ්ස තෙමේ ඒ වස්තුව දුරුලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරම කරයි, ඒ වස්තුව දුරුලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරමය යම් ආර්යාවකට රුස්නේ වී නම් ඕ නොමෝ නිහඬ වන්නී යැ, යමකට නො රුස්නේ නම් ඕ නොමෝ කියන්නී යැ, දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... සඬ්සයා විසින් ඒ වස්තුව දුරුලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණ නොමෝ සමනු-භාෂණ කරම කරන ලද්දී යැ. සහනට රුස්නේ යැ, එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥප්තියෙන් දුකුලා යැ, දෙකම් වදනින් තුලැයි යැ, කම්වදන් පිරියතැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙසට පැමිණියාට ඥප්තියෙහි දුකුලා ද, දෙකම් වදනෙහි තුලැයි ද සන්තිදෙයි.

8. අයමිපි: පළවු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

යාවතතියකං: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැමිණෙයි. වස්තුව්‍යතිත්‍රමණය සමඟ මැ නො වේ.

නිසසාරණියං: සහහු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සඬ්සාදිසෙසො:...එයිනුදු සඬ්සාදිසෙස යැ යි කියනු ලැබේ.

ධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇත්තී නො දුරුලා නම් සහ-වෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධම්කම්යෙහි විමති ඇත්තී නො දුරුලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධම්කම්යෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරුලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරුලන්නියට, උච්ඡෙක්ති-කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සජ්තම සඬ්සාදිශෙඡ යි.

අධ්‍යාපන සංවිකල්පය

1. තෙත සමයෙහි බුද්ධා භගවා සාවස්සියං විහරති ජෙනවනෙ ආනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙත බො පන සමයෙහි වණ්ඩකාලී භික්ඛුනි කිසිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා ඵවං වදෙති: ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ව භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ව භික්ඛුනියො භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියොති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උප්ඛායනී බියනතී විපාවෙන: “කථං හි නාම අය්‍යා වණ්ඩකාලී කිසිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා ඵවං වසති “ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියොති -පෙ- සථවං කිර භික්ඛුවෙ වණ්ඩකාලී භික්ඛුනි කිසිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා ඵවං වදෙති: ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියො” ති. සච්චං භගවා, විහරති බුද්ධා භගවා -පෙ- “කථං හි නාම භික්ඛුවෙ වණ්ඩකාලී භික්ඛුනි කිසිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා ඵවං වසති: ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියො” ති. තෙතං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාද්‍ය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි කිසිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා ඵවං වදෙය්‍යා: “ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ව භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ව භික්ඛුනියො භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියො”ති සා භික්ඛුනි භික්ඛුනිභි ඵවමස්ස වචනියා: මායෙය්‍ය කිසිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා ඵවං අවච, ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ව භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ව භික්ඛුනියො භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියො”ති අය්‍යා බො ඡන්දාපි ගච්ඡෙය්‍යා දෙසාපි ගච්ඡෙය්‍යා මොහාපි ගච්ඡෙය්‍යා හයාපි ගච්ඡෙය්‍යාති. ඵවඤ්ච සා භික්ඛුනි භික්ඛුනිභි වුච්චමානා තපෙච පගගණෙය්‍යා, සා භික්ඛුනි භික්ඛුනිභි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා, තස්ස¹ පටිනිසසගගාය. යාවතතියඤ්ච සමනුභාසියමානා තං පටිනිසසපෙජයා ඉවෙචතං කුසලං. නො වෙ පටිනිසසපෙජයා අයමි භික්ඛුනි යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිසසාරණියං සංකාදිසෙසනති.

1. තස්ස වතපුස්ස - සිඞු.ii

අප්‍රසාදි ගෞරවය

1. එයමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එයමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි නොමෝ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරදගියා කිපියා නො සියමන් වුවා මෙසේ කියයි, “භික්ෂුණිහු ජන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ. භික්ෂුණිහු දෙවසයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ භික්ෂුණිහු භයයෙනුදු අගතියට ගියාහු” යැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා වණ්ඩකාළි නොමෝ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරදගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, ... භික්ෂුණිහු භයයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කිවු ද? ... සැබැ ද මහණෙනි, වණ්ඩකාළි මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරදගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ ... භික්ෂුණිහු භයයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියා ද? සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළි මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරදගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ ... භික්ෂුණිහු භයයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසාදි නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරදගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු දෙවසයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු භයයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියා නම් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියයුතු වන්නී යැ, ආර්යාවෙනි, කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරදගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු දෙවසයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු භයයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නැ. ආර්යාව වනාහි ජන්දයෙනුදු අගතියට යන්නී යැ. දෙවසයෙනුදු අගතියට යන්නී යැ, මොහයෙනුදු අගතියට යන්නී යැ භයයෙනුදු අගතියට යන්නී යැ යි. මෙසේත් ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දැඩි වැ ගත්තී නම් ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් විසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස තුන් යළ තෙක් සමණ භාෂණ කම් කළ යුත්තී යැ, ඉදින් තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණ කම් කරනු ලබන්නී ඒ වස්තුව දුරැලා නම් මෙසේ තෙල දුරැලීම මැනවි. ඉදින් නො දුරැලා නම් මේ මෙහෙණද තුන් යළ අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ, ය යි.

පාවිත්‍රියපාළු හික්කුනිවිහරේයා

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං ඉමිසමිං අතෙ අධිපෙපතා හික්කුනිති.

කිසමිඤ්චදෙව අධිකරණෙති: අධිකරණං නාම වත්තාරි අධිකරණාති: විවාදාධිකරණං අනුවාදාධිකරණං ආපනාධිකරණං කිවචාධිකරණං.

පච්චාකතා නාම: පරාජිතා වුවවති.

කුපිතා අනන්තමනාති: අනභිරුද්ධා ආහතවිත්තා ඛිලජානා.

එවං වදෙය්‍යාති: ඡන්දගාමිනියො ච හික්කුනියො දෙසගාමිනියො ච හික්කුනියො මොහගාමිනියො ච හික්කුනියො හයගාමිනියො ච හික්කුනියොති.

සා හික්කුනිති: යා සා එවං වාදිනි හික්කුනි.

හික්කුනිහිති: අඤ්ඤාහි හික්කුනිහි. යා පඤ්ඤානි යා සුඤ්ඤානි තාහි වත්තබ්බා, “මායො කිසුඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනන්තමනා එවං අවච, ඡන්දගාමිනියො ච හික්කුනියො -පෙ- හයගාමිනියො ච හික්කුනියො” ති. අය්‍යා බො ඡන්දාපි ගවෙජය්‍යා දෙසාපි ගවෙජය්‍යා මොහාපි ගවෙජය්‍යා හයාපි ගවෙජය්‍යාති: දුතියංචි වත්තබ්බා - පෙ- තතියංචි වත්තබ්බා -පෙ- සචෙ පටිතිස්සඡන්ති ඉට්ඨෙතං කුසලං. නො වෙ පටිතිස්සඡන්ති ආපත්ති දුක්ඛංඤ්ඤා. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපත්ති දුක්ඛංඤ්ඤා. සා හික්කුනි සමකමරුඤ්ඤා ආකඛ්ඛිතා වත්තබ්බා, “මායො කිසුඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනන්තමනා එවං අවච, ඡන්දගාමිනියො ච හික්කුනියො -පෙ- හයගාමිනියො ච හික්කුනියො” ති. අය්‍යා බො ඡන්දාපි ගවෙජය්‍යා -පෙ- හයාපි ගවෙජය්‍යාති. දුතියංචි වත්තබ්බා -පෙ- තතියංචි වත්තබ්බා -පෙ- සචෙ පටිතිස්සඡන්ති ඉට්ඨෙතං කුසලං. නො වෙ පටිතිස්සඡන්ති ආපත්ති දුක්ඛංඤ්ඤා. සා හික්කුනි සමනුභාසිතබ්බා එවඤ්ඤා පන හික්කුනෙව සමනුභාසිතබ්බා. ව්‍යාප්තාය හික්කුනියා පටිබලාය සංඛේසා ඤාපෙතබ්බො.

“සුඤ්ඤා මෙ අයො සංඛේසා අයං ඉත්ථන්තාමා හික්කුනි කිසුඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනන්තමනා එවං වදෙති ඡන්දගාමිනියො ච හික්කුනියො -පෙ- හයගාමිනියො ච හික්කුනියොති. සා තං වත්තං තප්පටිතිස්සඡන්ති යදි සමකඤ්ඤා පත්තකලලං සංඝො ඉත්ථන්තාමං හික්කුනිං සමනුභාසෙය්‍යා තස්ස වත්තස්ස පටිතිස්සග්ගාය එසා ඤත්ති.

3. යා පන: යම්, යම්බදු...භික්ෂුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථ-
යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

කිසිඤ්ඤාව දෙව අධිකරණ: අධිකරණ නම් විවාදාධිකරණ යැ
අනුවාදාධිකරණ යැ ආපත්තාධිකරණ යැ කිවාදාධිකරණයැ යි සතර
අධිකරණයෙකි.

පට්ඨාකතා නම්: පැරදගියා කියනු ලැබේ.

කුසිතා අනත්තමනා: නො ඇලුණි හැපුණුසිත් ඇත්ති හටගත්
(පිළිසු) හුල්ඇත්ති,

එවං වදෙයා: භික්ෂුණිහු ඡන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු
දේවසයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙනුදු අගතියට
ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු භයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ යි.

සා භික්ෂුනි: යමක් මෙසේ කියන සුලු නම් ඒ මෙහෙණ යැ;

භික්ෂුනිහි: අත් මෙහෙණන් විසින්; යම් කෙනෙක් දකිත් නම්
යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් “ආර්යාවෙනි, කිසියම්
අධිකරණයෙකිහි පැරදගියා කිපියා නො සියමත් වුවා භික්ෂුණිහු
ඡන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ... භික්ෂුණිහු භයෙනුදු අගතියට
ගියාහු යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නැ, ආර්යාව වනාහි ඡන්දයෙනුදු
අගතියට යන්නී යැ, දේවසයෙනුදු අගතියට යන්නී යැ, මොහයෙනුදු
අගතියට යන්නී යැ, භයෙනුදු අගතියට යන්නීයැ” යි කිය යුත්තී යැ.
දෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...තෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...ඉදින් දුරලා
නම් මෙසේ තෙල දුරලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා
ඇවැත් වෙයි, අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ
මෙහෙණ සහමැදට දු ඇද කියයුත්තී යැ, “ආර්යාවෙනි, කිසියම්
අධිකරණයෙකිහි පැරදගියා කිපියා නො සියමත් වුවා භික්ෂුණිහු
ඡන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ...භික්ෂුණිහු භයෙනුදු අගතියට ගියාහු
යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නැ, ආර්යාව වනාහි ඡන්දයෙනුදු
අගතියට යන්නී යැ...භයෙනුදු අගතියට යන්නීයැ” යි, දෙවනවට දු
කියයුත්තී යැ...තෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ
තෙල දුරලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා ඇවැත්
වෙයි, එ මෙහෙණ සමනුභාෂණ කම් කළයුත්තී යැ, මෙසේ ද
මහණෙනි; සමනුභාෂණ කම් කළයුත්තී යැ, වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ
මෙහෙණක විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

“ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම්
ඇති මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙකිහි පැරදගියා කිපියා නො
සියමත් වුවා භික්ෂුණිහු ඡන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ...භික්ෂුණිහු
භයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියයි, ඕ තොමෝ ඒ
වස්තුව නො දුරලයි, ඉදින් සහනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්
සඤ්ඤා තෙමේ ඒ වස්තුව දුරලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට
සමනුභාෂණ කරම කරන්නේ යැ. මේ ඥප්තියි යි.

පාවිතනියපාළි හික්ඛුනිවිභංගො

සුභාතු මෙ අයො සංඝො අයං ඉත්තනාමා හික්ඛුනි කිසිඤ්චිදෙ ව අධිකරණ පටිච්චාකතා කුපිතා අනන්තමනා එවං වදෙති ඡන්දගාමිනියො ව හික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ව හික්ඛුනියොති සා තං ව්‍යුත්තං නැට්තිස්සජ්ජති සංඝො ඉත්තනාමං හික්ඛුනිං සමනුභාසති තස්ස ව්‍යුත්තස්ස පටිතිස්සගාය, යස්සා අයායාය ඛමති ඉත්තනාමාය හික්ඛුනියා සමනුභාසනා, තස්ස ව්‍යුත්තස්ස පටිතිස්සගාය. සා තුණ්හස්ස යස්සා නාඛමති සා භාසෙය්‍ය දුතියමි ඵතමත්තං වදමි -පෙ- තතියමි ඵතමත්තං වදමි -පෙ- සමනුභට්ඨා සංඝෙන ඉත්තනාමා හික්ඛුනි තස්ස ව්‍යුත්තස්ස පටිතිස්සගාය. ඛමති සඤ්ඤාස්ස තස්මා තුණ්හී, ඵවමෙතං ධාරයාමිති.

ඤ්ඤායා දුක්ඛං දව්හි කමමවාචාහි ථුලලවට්ඨයා. කමමවාචා-පරියොසානෙ ආපතති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස. සඤ්ඤාදිසෙසං අජ්ඣාපජ්ජනනියා ඤ්ඤායා දුක්ඛං දව්හි කමමවාචාහි ථුලලවට්ඨයා පටිපාසමෙතනි.

අයමජීති: පුරිමායො උපාදය වුවවති.

යාවතනියකතති: යාව තතියං සමනුභාසනාය ආපජ්ජති න සහ-වත්ථාඤ්ඤාවාරා.

නිසසාරණියනති: සඤ්ඤා නිසසාරියති.

සඤ්ඤාදිසෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුවවති සඤ්ඤාදිසෙසොති.

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා නැට්තිස්සජ්ජති ආපතති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා නැට්තිස්සජ්ජති ආපතති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා නැට්තිස්සජ්ජති ආපතති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛංස්ස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපතති දුක්ඛංස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛංස්ස.

අනාපතති: අසමනුභාසනනියා, පටිතිස්සජ්ජනනියා උමුත්තකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

අට්ඨමසඤ්ඤාදිසෙසො.

ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරදගියා කිසියා නොසියමන් වුවා “භික්ෂුණිහු ඡන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ...භික්ෂුණිහු හයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ”යි මෙසේ කියයි, ඕ නොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරලයි, සඤ්ඤා තෙමේ ඒ වස්තුව දුරලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරම කරයි. ඒ වස්තුව දුරලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරමය යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕ නොමෝ නිහඬ වන්නී යැ, යමකට නො රුස්නේ නම් ඕ නොමෝ කියන්නී යැ, දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි...තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි...සඤ්ඤා විසින් ඒ වස්තුව දුරලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණ සමනුභාෂණ කරම කරන ලද්දී යැ, සහනට රුස්නේ යැ, එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඥාතියෙන් දුකලා යැ, දෙකම් වදනින් තුලැයි යැ, කම්වදන් පිරියතැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙස් ඇවදියට ඥාතියෙහි දුකලා ද දෙකම්වදනෙහි තුලැයි ද සන්නිදෙන්.

අයම්පි: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

යාවතතියකං: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැමිණෙයි, වස්තුවානික්‍රමණය සමඟ මැ නො වේ.

නිස්සාරණියං:...සහනු කෙරෙන් තෙරනු ලැබෙයි.

සංඝාදිසෙසො...එයින්දු සංඝාදිසෙස යැ යි කියනු ලැබේ.

ධර්ම කර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නො දුරලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකම්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකලා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකම්මයෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකලා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකම්මයෙහි අධර්මකම්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකලා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකම් නො කරන්නියට, දුරලන්නියට, උමමනි කාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අෂ්ඨම සංඝාදිගෞෂ යි.

නවමසංඛ්‍යාදියෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවකීයං විහරන් ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනඤාය භික්ඛුනියා අනෙතවාසිකා භික්ඛුනියො සංසඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනියඛක්ඛස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ථීයන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො සංසඨා විහරිස්සන්ති. පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනියඛක්ඛස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො සංසඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනියඛක්ඛස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකාති. සච්චං භගවා, විහරන්ති බුද්ධා භගවා -පෙ-කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො සංසඨා විහරිස්සන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනියඛක්ඛස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකාති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසාදානානං වා පසාදයා -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“භික්ඛුනියො පනෙව සංසඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනියඛක්ඛස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා, තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීහි ඵවමස්සු වචනියා, භගීනියො ඛො සංසඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනී සඛක්ඛස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා විවිච්චට්ඨොස්ස විවෙකඤ්ඤෙව භගීනීනං සංඝො වණ්ණන්ති ඵවඤ්ච තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීහි චුච්චමානා තථෙව පගගණෙහයස්සු, තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීහි යාවතනියං සමනුභාසිතඛබ්බා තස්ස පටිනිස්සගගාය, යාව තනියඤ්ඤෙව සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සපේයස්සු. ඉවෙවතං කුසලං නො වෙ පටිනිස්සපේයස්සු. ඉමාපි භික්ඛුනියො යාවතනියකං ධම්මං ආපනනා නිස්සාරණියං සංඛ්‍යාදියෙස”න්ති.

නවම සඩ්සාදිගෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු පැවැතූ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි පුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ අතැවැසි භික්ෂුණිහු (ගෘහකාර්යාදීන්හි) මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් භික්ෂුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු මුසුහුද්” යි...සැබෑ ද මහණෙනි, භික්ෂුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙද්ද? සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, භික්ෂුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතු ගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු මුසුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස නො වෙයි...මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසක්වා :

“භික්ෂුණිහු (මිට්‍යාජීව ඇතැයි) අකිරිති ශබ්ද මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු (නොනිසි, කායවට්ඨ කම්යන්) ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් නම් ඒ භික්ෂුණින්ට (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියයුතු යැ. “බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු වෙසෙති. ආර්යා වෙනි, (මුසුවීමෙන්) වෙන් වවු. බුහුනන්ගේ විවෙකය මැ සඩ්ස තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි. මෙසේත් ඒ භික්ෂුණිහු (අන්) මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නාහු එසේ මැ දැඩි වැ ගත්තාහු නම් ඒ භික්ෂුණින්ට මෙහෙණන් විසින් එය දුරැලීම පිණිස තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණ කර්ම කළයුතු යැ. ඉදින් තුන් යළ තෙක් සමනු භාෂණකර්ම කරනු ලබන්නාහු එය දුරැලන්නාහු නම් මෙසේ තෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලන්නාහු නම් මේ මෙහෙණන් තුන් යළ අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙර නට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියාහු වෙති” යි.

3. හික්කුනියො පනෙව්නි: උපසම්පන්නායො වුට්ඨානි.

සංසට්ඨා විහරන්ති, සංසට්ඨා නාම: අනනුලොමිකෙන කාසික-
වාචසිකෙන සංසට්ඨා විහරන්ති.

පාපාචාරානි; පාපකෙන ආචාරෙන සමන්තාගතා.

පාපසංග්ගානි; පාපකෙන කිත්තිසංග්ගාන අබ්බුත්තා.

පාපසිලොකානි: පාපකෙන මිච්ඡාපිට්ඨෙන පීටිකං¹ කප්පෙත්තානි.

හික්කුනිසංඝස්ස විගෙසිකානි: අඤ්ඤාමඤ්ඤිස්සා කමම කසිරමානෙ
පට්ටෙකාසග්ගානි.

අඤ්ඤාමඤ්ඤිස්සා චජ්ජපට්ටිච්ඡාදිකානි: අඤ්ඤාමඤ්ඤිස්සා² චජ්ජ.
පට්ටිච්ඡාදෙත්තානි.

4. තා හික්කුනියොනි; යා තා සංසට්ඨා හික්කුනියො.

හික්කුනිහිති: අඤ්ඤානි හික්කුනිහි. යා පස්සග්ගානි යා සුඤ්ඤානි නාහි
වත්තංඤා, හගිනියො ඛො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසංග්ගා
පාපසිලොකා හික්කුනිසංඝස්ස විගෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤිස්සා චජ්ජපට්ටිච්ඡා-
දිකා විට්ඨිච්ඡාදියො විවෙකඤ්ඤාච හගිනිනං සංඝො චණ්ණෙත්තීති.
දුතියමි වත්තංඤා - තතියමි වත්තංඤා - සචෙ පට්ඨිත්තිස්සජ්ජග්ගා ඉච්චිත්තං
කුසලං, නො චෙ පට්ඨිත්තිස්සජ්ජග්ගා අපනති දුක්ඛංඝස්ස. සුඤ්ඤා න
චදන්ති ආපනති දුක්ඛංඝස්ස. තා හික්කුනියො සමනුභාසිතංඤා අනුභවිත්වා
වත්තංඤා, හගිනියො ඛො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසංග්ගා
පාපසිලොකා හික්කුනිසංඝස්ස විගෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤිස්සා චජ්ජපට්ටිච්ඡා-
දිකා විට්ඨිච්ඡාදියො විවෙකඤ්ඤාච හගිනිනං සංඝො චණ්ණෙත්තීති.
දුතියමි වත්තංඤා - තතියමි වත්තංඤා - සචෙ නිස්සජ්ජග්ගා ඉච්චිත්තං
කුසලං නො චෙ පට්ඨිත්තිස්සජ්ජග්ගා ආපනති දුක්ඛංඝස්ස. තා හික්කුනියො
සමනුභාසිතංඤා, එවඤ්ඤා පන හික්කුනිචෙ සමනුභාසිතංඤා ව්‍යන්තාය
හික්කුනියා පට්ටිලාය සංඝො ඤාපෙත්තංඤා.

සුඤ්ඤානු මෙ අයො සංඝො ඉත්තංඤාමා ච ඉත්තංඤාමා ච
හික්කුනියො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසංග්ගා පාපසිලොකා
හික්කුනිසංඝස්ස විගෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤිස්සා චජ්ජපට්ටිච්ඡාදිකා නා තං ව්‍යජ්ජං
නාපට්ඨිත්තිස්සජ්ජග්ගා යදි සංඝස්ස පත්තකලලං සංඝො ඉත්තංඤාමඤ්ඤා
ඉත්තංඤාමඤ්ඤා හික්කුනියො සමනුභාසෙය්‍යා තස්ස ව්‍යජ්ජස්ස පට්ඨිත්තිස්සකාය
එසා ඤානි.

1. පීටිකං - මජ්ඣං.
2. අඤ්ඤාමඤ්ඤා - මජ්ඣං.

3. හික්බුතියෝ පනෙව: උපසපන්හු යැ යි කියනු ලැබෙති,

සංසට්ඨා විහරන්ති: සංසට්ඨා නම්: පැවිදියනට අනුලොම නො වන කෘතියිබුහුටිකමින් මුසු වූවාහු වෙසෙත්.

පාපාචාරා; ලාමක ආචාරයෙන් සමන්වාගත වූවාහු.

පාපසද්ද; ලාමක කිර්තිශබ්දයෙන් උස්වැ පැනනැගාහු.

පාපසිලොකා: ලාමක මිත්‍රාසිවයෙන් දිවි වටති.

හික්බුතිසම්පසා විගෙසිකා: අනන්මනන් කම් කරන කල්හි ප්‍රතික්ෂේප කෙරෙති,

අසංකමඤ්ඤිස්සා වජ්ජපට්ඨජාදිකා: අනන් මනන් වරද වසාලත්,

තා හික්බුතියෝ: මුසුවූ යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක්.

හික්බුතිහි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම් කෙනෙක් දකිත් නම් යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් කියයුත්තාහු යැ, “බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්තාහු අනන් මනන් වරද වසාලන්තාහු වෙසෙති, ආර්යාවෙති, (මුසු විමෙන්) වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සබ්බ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි, දෙවන වට ද කියයුත්තාහු යැ... තෙවනවට ද කියයුත්තාහු යැ, ... ඉදින් දුරලත් නම් මෙසේ තෙල දුරලිම මැනැවි, ඉදින් නො දුරලත් නම් දුකළා ඇවැත් වෙයි, අසා නො කියත් නට දුකළා ඇවැත් වෙයි, ඒ හික්සුණිහු සහටැදට ද අද කියයුත්තාහු යැ,” බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්තාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්තාහු වෙසෙති, ආර්යාවෙති, (මුසු විමෙන්) වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය- මැ සබ්බ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි, දෙවනවට ද කියයුත්තාහු යැ... තෙවනවට ද කියයුත්තාහු යැ, ... ඉදින් දුරලත් නම් මෙසේ තෙල දුරලිම මැනැවි, ඉදින් නො දුරලත් නම් දුකළා ඇවැත් වෙයි, ඒ හික්සුණිහු සමනුභාෂණකර්ම කළයුත්තාහු යැ. මෙසේ ද මහණෙහි, සමනුභාෂණකර්ම කළයුත්තාහු යැ, වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සබ්බ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

ආයාසාවෙති, සබ්බ තෙමේ වචදන් අසාවා, මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද හික්සුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්තාහු අනන්මනන් වරද වසාලනාහු වෙසෙති. ඔවුහු ඒ වස්තුව නො දුරලති. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සබ්බ තෙමේ ඒ වස්තුව දුරලිම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ශ්‍රේණි යැ.

පාච්ඤායාපාළි භික්ඛුනිවිභවෙතා

6. සුඤ්ඤානං මෙ අයොග්ගං සංකප්පං ඉත්තංභාවා ව ඉත්තංභාවා ව භික්ඛුනියො සංසංඨාං විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්දා පාපසිලොකං භික්ඛුනිසංඝස්ස විගෙසිතා අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා, තා තං ව්‍යුත්තං නප්පට්ඨස්ස ජ්ජන්ති සංකප්පං ඉත්තංභාවාමඤ්ඤා ඉත්තංභාවාමඤ්ඤා භික්ඛුනියො සමනුභාසනා තස්ස ව්‍යුත්තස්ස පට්ඨස්ස භාවාය, යස්ස අයොග්ගං ඛමති ඉත්තංභාවාය ව ඉත්තංභාවාය ව භික්ඛුනිනං සමනුභාසනා තස්ස ව්‍යුත්තස්ස පට්ඨස්ස භාවාය. සා තුණ්හස්ස, යස්ස නකඛමති සා භාසෙය්‍යා, දුතියංචි ඵතමංචි වදුමි -පෙ- තතියංචි ඵතමංචි වදුමි -පෙ- සමනුභවංචි සංකප්පං ඉත්තංභාවා ව ඉත්තංභාවා ව භික්ඛුනියො තස්ස ව්‍යුත්තස්ස පට්ඨස්ස භාවාය ඛමති සංඝස්ස තස්සා තුණ්හි, ඵවමෙතං ධාරයාමිති.

7. ඤාතියා දුක්ඛං. ද්විති කම්මවාචාහි පුඤ්ඤාදිකා. කම්මවාචා පරියොසානෙ ආපනා සංකප්පාදියෙය්‍යස්ස. සංකප්පාදියෙය්‍යං අප්පාපජ්ජන්ති ඤාතියා දුක්ඛං, ද්විති කම්මවාචාහි පුඤ්ඤාදිකා පට්ඨස්ස භාවාය, දෙව තියො ඵකතො සමනුභාසිනංචා. තතුණ්හරිං න සමනුභාසිනංචා.

8. ඉමාපි භික්ඛුනියොති: පුරිමායො උපාදය වුචන්ති.

යාවතනියකතනි; යාවතනියං සමනුභාසනාය ආපජ්ජන්ති, න සහ-වත්තංචාරා.

නිසසාරණියනි: සංකප්පො නිසසාරියනි,

සංකප්පාදියොති: -පෙ- තෙනපි වුචන්ති සංකප්පාදියොති.

ධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙය්‍යඤ්ඤා නප්පට්ඨස්ස ජ්ජන්ති ආපනා සංකප්පාදියෙය්‍යස්ස. ධම්මකම්මෙ වෙමතිකා නප්පට්ඨස්ස ජ්ජන්ති ආපනා සංකප්පාදියෙය්‍යස්ස. ධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙය්‍යඤ්ඤා නප්පට්ඨස්ස ජ්ජන්ති ආපනා සංකප්පාදියෙය්‍යස්ස.

අධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙය්‍යඤ්ඤා ආපනා දුක්ඛංය්‍යස්ස. අධම්මකම්මෙ වෙමතිකා ආපනා දුක්ඛංය්‍යස්ස. අධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙය්‍යඤ්ඤා ආපනා දුක්ඛංය්‍යස්ස.

අනාපනි: අසමනුභාසනානං පට්ඨස්ස ජ්ජන්තිනං උමචන්තිකානං බිත්තවිත්තානං, වෙදනව්‍යානං, ආදිකම්මකානං.

නවමසංකප්පාදියො

6. ආයතනවල, සභා මණ්ඩලවලදී, අයවැය, මේ නම් ඇති ද මේ නම් ඇති ද භික්ෂුණිහු මුහු දුවාහු ලමු පැවැත්ම ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්තෙන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති, එවුහු ඒ වස්තුව නො දුරලති. සභා මණ්ඩල ඒ වස්තුව දුරලීම පිණිස මේ නම් ඇති ද මේ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්ම කෙරෙයි. ඒ වස්තුව දුරලීම පිණිස මේ නම් ඇති ද මේ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්මය යම් ආයතනවලට රැස්වේ නම් ඒ නොමෝ නිහඬ වන්නී ය. යමකට නො රැස්වේ නම් ඒ නොමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට ද තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට ද තෙල කරුණ කියමි... සභායා විසින් ඒ වස්තුව දුරලීම පිණිස මේ නම් ඇති ද මේ නම් ඇති ද භික්ෂුණිහු සමනුභාෂණකර්ම කරන ලදහු යැ. සහනට රැස්වේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥාතියෙන් දුකුළා යැ, දෙකම්වදනින් කුලැසි යැ, කම්වදනින් පිරියතැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. සහවෙසෙස් අවනිසට ඥාතියෙහි දුකුළා ද දෙකම්වදනෙහි කුලැසි ද සන්ධිදෙයි. දෙකුන් දෙනෙක් එකට සමනුභාෂණකර්මකළ යුන්නාහු යැ, ඉන් මත්තෙහි සමනුභාෂණකර්ම නො කළ යුන්නාහු යි.

8. ඉමාමි භික්ෂුණියෝ: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙති.

යාවතනියකෝ: තුන් යළි තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැවිණෙති. වස්තු වානික්ෂමණය සමග මැ නො වෙත්.

නිසසාරණියෝ: සහනු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සංසිද්ධියෝ: ... එයින්ද සංසිද්ධිය යැ යි කියනු ලැබෙයි.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මයෝ ඇතියාහු නො දුරලන් නම් සහ වෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විවනි ඇතියාහු නො දුරලන් නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මයෝ ඇතියාහු නො දුරලන් නම් සහවෙසෙස් පැවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මයෝ ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විවනි ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මයෝ ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරලන්නියට, උම්මන්තිකාවට, ක්ෂිප්පනිකාවට වෙදනානිවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවම සංසිද්ධිය යි.

දසම සංඛ්‍යාදිපෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවකස්ස විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනන්‍ය භික්ඛුනි සංඛෙසන¹ සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වදෙති, සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරං මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සංසෙ අඤ්ඤාපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද එවංසිලොකා භික්ඛුනිසංඝස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාස්සා වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා තා සංසො න කිඤ්ච ආහ. තුමහංඤ්ඤව² සංසො උඤ්ඤාය පරිභවෙන අකංඝනියා වෙහස්සා³ දුබ්බායා එවමාහ. හගිනියො ඛො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනිසංඝස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාස්සා වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා විච්චට්ටයො විවෙකඤ්ඤව හගිනිනං සංසො වංශොන්තිති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිල්ලං -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම අයා ථුලලනන්‍යා සංඛෙසන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වකංති “සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරං, මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සංඛෙස අඤ්ඤාපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද -පෙ- විච්චට්ටයො විවෙකඤ්ඤව හගිනිනං සංඛෙසා වංශොන්ති”ති. අප් ඛො තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමත්ථං ආරොචෙසුං, භික්ඛු උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම ථුලලනන්‍යා භික්ඛුනි සංඛෙසන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වකංති සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරං මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සංඛෙස අඤ්ඤාපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද -පෙ- විච්චට්ටයො විවෙකඤ්ඤව හගිනිනං සංඛෙසා වංශොන්ති”ති. අප් ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

3. අප් ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සන්තිපාතාපෙත්වා භික්ඛු පටිපුච්ඡි, සච්චං කිර භික්ඛවෙ ථුලලනන්‍යා භික්ඛුනි සංඛෙසන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වදෙති “සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරං මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සංඛෙස අඤ්ඤාපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද -පෙ- විච්චට්ටයො විවෙකඤ්ඤව හගිනිනං සංඛෙසා වංශොන්ති”ති.

1. භික්ඛුනිසංඝෙහ - සිමු||

2. තුමහංඤ්ඤව - සි| තුමොයෙව - සා|

3. වෙහස්සියා - මජ්ඣං.

දශම සඨසාදිගෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙනවන නම් අනේදිබු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ සඤ්ඤා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්හට මෙසේ කියයි. “ආයඤ්ඤා, තෙපි මුසු වූවාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු. මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු දිවෙල් ඇති මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නා වූ අනන්මනන් වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඤ්ඤා කෙරෙහි වෙති. සඤ්ඤා තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි. සඤ්ඤා තෙමේ තොපට මැ හෙලා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැන දෙකීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති. ආයඤ්ඤා, වෙන් වවු. බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඤ්ඤා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයඤ්ඤා ථුලලනඤ්ඤා තොමෝ සඤ්ඤා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්හට “ආයඤ්ඤා, තෙපි මුසු වූවාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඤ්ඤා කෙරෙහි වෙති, ආයඤ්ඤා, වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඤ්ඤා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි මෙසේ කිවුද” යි. එකල්හි ඒ භික්ෂුණිහු මහණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සු. භික්ෂුහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ සඤ්ඤා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්හට ආයඤ්ඤා, තෙපි මුසු වූවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඤ්ඤා කෙරෙහි වෙති, ආයඤ්ඤා, වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඤ්ඤා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි මෙසේ කිවු”ද? එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සු.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා භික්ෂුසඤ්ඤා රැස්කරවා භික්ෂුන් පිළිවුසු සේක. සැබැ ද මහණෙනි, ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ සඤ්ඤා විසින් සමනු භාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්හට “ආයඤ්ඤා, තෙපි මුසු වූවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු. මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඤ්ඤා කෙරෙහි වෙති. ආයඤ්ඤා, වෙන් වවු: බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඤ්ඤා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි මෙසේ කියා ද?

පාවිත්තිය පාළු හික්කුනි විහරෙකා

සමථ. හගවා, විහරහි බුද්ධා හගවා. -පෙ- “කථං හි නාථ හික්කවෙ ථුලලනඤා හික්කුනි සමෙක්ඛන සමනුගට්ඨා හික්කුනියො ඵවං වක්ඛති සංසට්ඨාච අයො තුමෙහ විහරථ මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සමො අඤ්ඤාපි හික්කුනියො ඵවාචාරා ඵවංසද්ද -පෙ- ටිට්ඨිවට්ඨො විචෙකඤ්ඤාව හගිතිනං සමෙක්ඛා ටණ්ණන්ති”ති. තෙනං හික්කවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵට්ඨන්ති පන හික්කවෙ හික්කුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උච්ඡිසන්තු”.

යා පන හික්කුනි ඵවං වදෙය්‍ය “සංසට්ඨාච අයො තුමෙහ විහරථ මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සමො අඤ්ඤාපි හික්කුනියො ඵවාචාරා ඵවංසද්ද ඵවංසිලොකා හික්කුනිසංඝස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසු වජ්ජපට්ඨාදිකා නා සමෙක්ඛා න කිඤ්චි ආහ. තුමහංඤ්ඤාව සමෙක්ඛා උඤ්ඤාය පරිභවෙන අකකන්ති යා වෙහස්සා දුබ්බලා ඵවමාහ: ‘හගිතියො ඛො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා හික්කුනි සංඝස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසු වජ්ජපට්ඨාදිකා, විච්චවට්ඨො විචෙකඤ්ඤාව හගිතිනං සංඝො ටණ්ණන්ති”ති.

යා හික්කුනි හික්කුනිහි ඵවමස්ස වචනියා; “ මායො ඵවං අවච සංසට්ඨාච අයො තුමෙහ විහරථ, මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ, සන්ති සංඝො අඤ්ඤාපි හික්කුනියො ඵවාචාරා ඵවංසද්ද ඵවංසිලොකා හික්කුනිසංඝස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසු වජ්ජපට්ඨාදිකා නා සංඝො න කිඤ්චි ආහ, තුමහංඤ්ඤාව සංඝො උඤ්ඤාය පරිභවෙන අකකන්ති යා වෙහස්සා දුබ්බලා ඵවමාහ. හගිතියො ඛො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා හික්කුනිසංඝස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසු වජ්ජපට්ඨාදිකා, විච්චවට්ඨො විචෙකඤ්ඤාව හගිතිනං සංඝො ටණ්ණන්ති”ති, ඵවඤ්ච යා හික්කුනි හික්කුනිහි චුච්චමානා තථෙව පගගණ්ණයා, යා හික්කුනි හික්කුනිහි යාවනතියං සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිතිස්සග්ගාය. යාවනතියඤ්ච සමනුභාසියමානා තං පටිතිස්සජෙය්‍යා ඉට්ඨෙතං කුසලං, ටනා ටෙ පටිතිස්සජෙය්‍යා අයමපි හික්කුනි යාවනතියකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංඝාදිසෙස’නති.

සැබැවු හාගාවකුත් වහන්ස. හාගාවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි උල්ලනානු හික්කුණි නොවෝ සංඝයා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට “ආයථාවෙනි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති... අනා හික්කුණිහු ද සංඝයා කෙරෙහි වෙති. ආයථාවෙනි වෙන් වවු බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සංඝ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ”යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය ලදෙසත්වා :

යම් මෙහෙණක් නොවෝ මෙසේ කියා නම් “ආයථාවෙනි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙවැනි ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණි සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අනා හික්කුණිහු ද සංඝයා කෙරෙහි වෙති, සංඝ තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කිය යි, සංඝ තෙමේ නොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැන දෙඩීමෙන් (සිය බලය පාමින්) ද (නොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැ යි. ආයථාවෙනි වෙන්වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය සංඝ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි.

ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කිවයුතු වන්නියැ. “ආයථාවෙනි මෙසේ නහමක් කියව, ආයථාවෙනි තෙපි මුසුච්චාහු ම වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණසහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අනා හික්කුණිහු ද සංඝයා කෙරෙහි වෙති. සංඝ තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි. සංඝ තෙමේ නොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැන දෙඩීමෙන් ද (නොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැ යි. ආයථාවෙනි වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ මැ විවේකය සංඝ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි. මෙසේත් (අන්) මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නා වූ ඒ මෙහෙණ එසේ මැ දැඩි වැ ගන්නී නම් (අන්) මෙහෙණන් විසින් ඒ මෙහෙණ තුන් යළි තෙක් ඒ වස්තුව දුර්ලඞ්ම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කළයුත්තී යැ. ඉදින් තුන් යළි තෙක් සමනුභාෂණකර්ම කරනු ලබන්නී එය දුර්ලා නම් මෙසේ තෙල දුර්ලඞ්ම මැනැවි. ඉදින් නො දුර්ලා නම් මේ මෙහෙණ නොමෝ තුන් යළි අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහන කෙරෙන්) තෙරනට හේතු වූ සහ වෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැ යි.

පාවිත්‍රියපාළු හිතවූනිවිභවෙයා

යා පනාති : යා යාදියා -පෙ- හිතවූනිති: -පෙ- අයං ඉමසමි.
අතෙ අධිපෙතා හිතවූනිති.

එවං වදෙයා : සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරං මා තුමෙහ
නානා විහරිත්ථ සනති සඛෙස අඤ්ඤාපි හිතවූනියො එවාචාරා එවං
සද්ද එවංසිලොකා හිතවූනිසඛසංඝ විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤාසංඝා
වජ්ජපට්ටජාදිකා, නා සඛෙසා න කිඤ්චි ආහ තුමහඤ්ඤෙව සඛෙසා.

උඤ්ඤායාති: අවඤ්ඤාය පරිභවෙනාති: පරිභව්‍යානාය¹ අකඛනති-
යාති: කොපෙන. වෙහස්සාති; විහසෙකතාය². දුඛඛල්‍යාති: අපකතාය³.
එවමාහ හගිනියො ඛො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද
පාපසිලොකා හිතවූනිසඛසංඝ විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤාසංඝා වජ්ජපට්ටජාදිකා
විච්චවරයො විවෙකඤ්ඤෙව හගිනිනං සඛෙසා වණෙණතිති.

යා හිතවූනිති: යා යා එවං වාදිනි හිතවූනි.

හිතවූනිහිති: අඤ්ඤාහි හිතවූනිහි, යා පස්සන්ති යා සුඡන්ති
තාහි වත්තබ්බා : “මායො එවං අවච සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ
විහරං මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සනති සඛෙස අඤ්ඤාපි හිතවූනියො
-පෙ- විච්චවරයො විවෙකඤ්ඤෙව හගිනිනං සඛෙසා වණෙණති”ති.
දුතියමෙ වත්තබ්බා -පෙ- තතියමෙ වත්තබ්බා -පෙ- සචෙ පටිනිස්සජ්ජති
ඉච්චිතං කුසලං, නො චෙ පටිනිස්සජ්ජති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. සුඛා න
වදන්ති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. යා හිතවූනි සමනුභාසිකමෙ ආකඨ්ඨිත්වා
වත්තබ්බා මායො එවං අවච සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරං මා තුමෙහ
නානා විහරිත්ථ සනති සඛෙස අඤ්ඤාපි හිතවූනියො -පෙ- විච්චවරයො
විවෙකඤ්ඤෙව හගිනිනං සඛෙසා වණෙණතිති. දුතියමෙ වත්තබ්බා
-පෙ- තතියමෙ වත්තබ්බා -පෙ- සචෙ පටිනිස්සජ්ජති ඉච්චිතං කුසලං
නො චෙ පටිනිස්සජ්ජති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. යා හිතවූනි සමනුභාසි-
තබ්බා එවඤ්ච පන හිතබ්බෙ සමනුභාසිතබ්බා ව්‍යාප්තාය හිතවූනියා
පටිබ්බාය සඛෙසා ඤාපෙතබ්බො.

1. පාරිභව්‍යානා - මජ්ඣ.

2. විහස්සිකතා - මජ්ඣ.

3. අපකතා - මජ්ඣ.

3. යා පන: යම් යම්බදු ... හිකබුනි ... මෝතොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්‍ෂණිය යි.

එවං වදෙයා: ආයතීවෙනි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු, මෙබදු ලමු පැවතුම් ඇති මෙබදු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබදු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය හික්‍ෂණීහු ද සඤ්ඤා කෙරෙහි වෙති. සඤ්ඤා තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි. සඤ්ඤා තෙමේ නොපට මැ (කියයි).

උක්ඛායා: අවඤ්ඤායෙන්: පරිභවෙන: පිරිබැව් බැවින්; අකබනනියා: කෝපයෙන්; වෙහසුයා: බලය පවසන කටමැන දෙසීමෙන්; දුබ්බායා: අපක්ෂායෙන්; මෙසේ කියයි. බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙලි ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැයි. ආයතීවෙනි වෙන්වවු; බුහුනන්ගේ මැ විවේකය සඤ්ඤා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි.

යා හිකබුනි: යමක් මෙසේ කියනසුලු නම් ඒ මෙහෙණ යි.

හිකබුනිහි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම් කෙනෙක් දකිත් නම් යම් කෙනෙක් අසත් නම්, ඔවුන් විසින් කිය යුත්තී යැ, ආයතීවෙනි, මෙසේ නහමක් කියව, ආයතීවෙනි, තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, සඤ්ඤා කෙරෙහි අන්‍ය හික්‍ෂණීහු ද වෙති ... ආයතීවෙනි වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඤ්ඤා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි. දෙවනවටදු කිය- යුත්තී යැ. තෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරුලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අයා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ තොමෝ සහමැදට දු ඇදියා කිය යුත්තී යැ. ආයතීවෙනි, මෙසේ නහමක් කියව, “ආයතීවෙනි, තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නාමක් වෙන් වැ වාසය කරවු. සඤ්ඤා කෙරෙහි අන්‍ය හික්‍ෂණීහු ද වෙති ... ආයතීවෙනි, වෙන්වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඤ්ඤා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි, දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ... තෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරුලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ තොමෝ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

5. සුභාත මෙ අයෙකු සමඟ, අයං ඉක්කමාමා භික්ෂුති සංඝෙන සමනුභට්ඨා භික්ෂුතියො එවං වදෙති: සංඝට්ඨාව අයෙකු තුමෙහ විහරං මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ඨා සංඝෙහ අක්කපි භික්ෂුතියො එවාචාරා එවංසද්ද එවංසිලොකා භික්ෂුතිසංඝස්ස විගෙසිකා අක්කපමක්කපිස්සා වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා නා සංඝො න කිංචි ආහ. තුමෙකෙක්කපි සංඝො උක්කප්පය පරිභවෙන අකමන්ථියා වෙහස්සා දුබ්බලා එවමාහ: “භගිනියො ඛො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ෂුතිසංඝස්ස විගෙසිකා අක්කපමක්කපිස්සා වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා, විවිච්චයො විවෙකෙක්කපි භගිනිනං සංඝො වංශංශති”ති. සා නං වජ්ජං නාපට්ටිසංස්කරිති. යදි සංඝස්ස පනතකප්පො සංඝො ඉක්කමාමං භික්ෂුතිං සමනුභාසෙය්‍යා තස්සා වජ්ජස්ස පට්ටිසංස්කරාය එසා කුතති.

6. සුභාත මෙ අයෙකු සමඟ, අයං ඉක්කමාමා භික්ෂුති සංඝෙන සමනුභට්ඨා භික්ෂුතියො එවං වදෙති: සංඝට්ඨාව අයෙකු තුමෙහ විහරං මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ඨා සංඝෙහ අක්කපි භික්ෂුතියො එවාචාරා එවංසද්ද එවංසිලොකා භික්ෂුතිසංඝස්ස විගෙසිකා අක්කපමක්කපිස්සා වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා නා සංඝො න කිංචි ආහ. තුමෙකෙක්කපි සංඝො උක්කප්පය පරිභවෙන අකමන්ථියා වෙහස්සා දුබ්බලා එවමාහ: “භගිනියො ඛො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්දා පාපසිලොකා භික්ෂුතිසංඝස්ස විගෙසිකා අක්කපමක්කපිස්සා වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා විවිච්චයො විවෙකෙක්කපි භගිනිනං සංඝො වංශංශති”ති. සා නං වජ්ජං නාපට්ටිසංස්කරිති. සංඝො ඉක්කමාමං භික්ෂුතිං සමනුභාසති තස්ස වජ්ජස්ස පට්ටිසංස්කරාය. යස්සා අය්‍යාය ඛමති ඉක්කමාමාය භික්ෂුතියා සමනුභාසනා තස්ස වජ්ජස්ස පට්ටිසංස්කරාය, සා තුණ්හස්ස යස්සා නාඛමති සා භාසෙය්‍යා. දුතියමි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියමි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- සමනුභට්ඨා සංඝෙන ඉක්කමාමා භික්ෂුති තස්ස වජ්ජස්ස පට්ටිසංස්කරාය, ඛමති සංඝස්ස තස්මා තුණ්හි, එවමෙත්ථං ධාරයාමිති.

7. කුතනියා දුක්ඛං, ද්විති කමමවාචාහි චුට්ඨවෙය්‍යා, කමමවාචා-පට්ටියොසානෙ ආපනති සංඝාදිසෙසස්ස සංඝාදිසෙසං අප්පකප්පන්තියා කුතනියා දුක්ඛං ද්විති කමමවාචාහි චුට්ඨවෙය්‍යා පට්ටියොසානෙහි.

5. ආයතාවෙහි සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මේ නම් ඇති මෙහෙණ නොමෝ සඤ්ඤා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී මෙහෙණක් හට මෙසේ කියයි. “ආයතාවෙහි තෙහි මුසු වූවාහු වැ වාසය කරවු, තෙහි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙලි ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසා ලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඤ්ඤා කෙරෙහි වෙති, සඤ්ඤා තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි, සඤ්ඤා තෙමේ නොපට වැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටවැන දෙඩීමෙන් ද (නොපගේ වැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි, “බුහුනෝ වැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙලි ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් වැයි. බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඤ්ඤා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි. ඒ නොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරල යි, ඉදින් සඤ්ඤා හට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණ හට ඒ වස්තුවගේ දුරලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥාණිය යි.

6. ආයතාවෙහි සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ නම් ඇති මෙහෙණ නොමෝ සඤ්ඤා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී මෙහෙණක් හට මෙසේ කියයි, “ආයතාවෙහි තෙහි මුසු වූවාහු වැ වාසය කරවු, තෙහි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙලි ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සඤ්ඤා කෙරෙහි වෙති, සඤ්ඤා තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි, සඤ්ඤා තෙමේ නොපට වැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටවැන දෙඩීමෙන් ද (නොපගේ වැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ වැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙලි ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් වැයි. ආයතාවෙහි, වෙන් වූ, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඤ්ඤා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි. ඒ නොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරල යි, සඤ්ඤා තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණ හට ඒ වස්තුවගේ දුරලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරනේ යැ. සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී යැ. සඤ්ඤා හට රුස්නේ යැ, එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥාණියෙන් දුකුළා යැ, දෙකම්වදනින් කුලැසි යැ. කම්වදන් පිරිසතැ, සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙස් ඇත්තිය හට ඥාණියෙහි දුකුළා ද දෙකම්වදනෙහි කුලැසිහු ද සන්සිදෙන්.

8. අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුවවති.

යාවතනියකනති: යාවතනියං සමනුභාසනාය ආපජ්ජති න සහවත්ථකාචාරා.

නිසාරණියනති: සඛකමහා නිසාරියති.

සඛසාදිසෙසොති: සඛසාව තස්සා ආපන්නියා මානතනං දෙති මූලාය පටිකස්සාති අබොති න සමබ්බුලා න එකා භික්ෂුනී, තෙන වුවති සඛසාදිසෙසොති. තස්ස වෙව ආපන්නිකායස්ස නාමකතං අධිවචනං තෙනපි වුවති සඛසාදිසෙසොති.

ධම්මකතෙම ධම්මකතමසඤ්ඤා නපට්ඨිතියජ්ජති ආපන්නි සඛසාදිසෙසස්ස. ධම්මකතෙම වෙමතිකා නපට්ඨිතියජ්ජති ආපන්නි සඛසාදිසෙසස්ස. ධම්මකතෙම අධම්මකතමසඤ්ඤා නපට්ඨිතියජ්ජති ආපන්නි සඛසාදිසෙසස්ස.

අධම්මකතෙම ධම්මකතමසඤ්ඤා ආපන්නි දුක්ඛටස්ස. අධම්මකතෙම වෙමතිකා ආපන්නි දුක්ඛටස්ස. අධම්මකතෙම අධම්මකතමසඤ්ඤා ආපන්නි දුක්ඛටස්ස.

අනාපනති: අසමනුභාසනියා, පටිනිස්සජ්ජනියා, උත්තෙතියා -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

අයමසඛසාදිසෙසං.

9. උද්දිට්ඨා බො අයායො සත්තරසසඛසාදිසෙසා ධම්මා නව පට්මාපන්නිකා අට්ඨ යාවතනියකා, යෙසං භික්ෂුනී අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා ආපජ්ජති තාය? භික්ෂුනියා උභතො සඛෙක පසංඛ-මානතනං වරිතබ්බං. විණ්ණමානතනා භික්ෂුනී යත් සියා විසතිගණො භික්ෂුනියඛෙසා තත් සා භික්ෂුනී අබොතබ්බා. එකායපි වෙ උභතො. විසතිගණො භික්ෂුනියඛෙසා තං භික්ෂුනී. අබොයා සා ව භික්ෂුනී අනබ්බිතා තා ව භික්ෂුනියො ගාරණා අයං තත් සාමීථි. තත් අයායො පුච්ඡාමි කච්චිත් පරිසුද්ධා, දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිත් පරිසුද්ධා, තතියමපි පුච්ඡාමි කච්චිත් පරිසුද්ධා, පරිසුද්ධෙත්ථයායො, තස්මා තුණහී. එවමෙනං ධාරයාමීති.

තෙසං උද්දතං

උස්සයං වොරි ගාමනතං උකඛිත්තං බාදනොන ව
කිනොන කුපිතා කිසුම්ඤ්චි සංසට්ඨඤ්ඤාය තෙ දසාති¹.

සත්තරසකං නිට්ඨිතං

1. තා, සි! සිමු!

2. විණ්ණමානතනාය භික්ෂුනියා, සි! සිමු! සිමු!

3. සංසට්ඨා ඤායතෙ දසාති - සිමු!

8. අයමයි: පළමු මෙහෙණන් ගෙන කියනු ලැබේ යි.

යාවතනියක: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකර්මයෙන් ඇවැදී. වස්තුවානික්‍රමණය සමඟ මැ නො වේ.

නිසාරණිය: සංඛ්‍යා කෙරෙන් තොරනු ලබ යි.

සංඛ්‍යාදිසෙසො: සංඛ්‍යා තෙමේ මැ ඒ ඇවැතට මානන දෙසි, මුලට අදිසි, අඛණන කම් කෙරෙයි, ගණයා නො වෙයි, එක් මෙහෙණක් නො වේ. එහෙයින් සංඛ්‍යාදිසෙස යැයි කියනු ලැබේ යි, ඒ ආපනති සමූහයට මැ නාම කම් යැ, අධිවචන යි. එයින් සංඛ්‍යාදිසෙස යැයි කියනු ලැබේ.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මංඥා ඇත්ති නො දුරුලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති නො දුරුලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මංඥා ඇත්ති නො දුරුලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්ති නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්ති නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්ති නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරුලන්නියට උම්මත්තිකාව හට... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

දශම සංඛ්‍යාදිගණකය නිමි.

9. ආයතීවෙති, ප්‍රථමාපනතික නව දෙනෙක් ද යාවතනියක අට දෙනෙක් දැයි සහලොස් සහවෙසෙස් ධම්ම උදෙසන ලදහු මැ යි. යම් සහවෙසෙසුන් අතුරෙහි මෙහෙණ තොමෝ එක්තරා එක්තරා ඇවතකට හෝ අවදි ද, ඒ මෙහෙණ විසින් දෙ සහන් කෙරෙහි පක්ෂමානතෙහි හැසිරිය යුතු යි. හසළ මානන ඇති මෙහෙණ තොමෝ යම් තැනෙකැ විංශතිගණයා ඇති භික්ෂුණිසංඛ්‍යා තෙමේ වන්නේ ද ඒ මෙහෙණ තොමෝ අඛණන කළ යුත්තිය. එක්තමකගෙනුදු උතු වූ විංශති ගණයා ඇති භික්ෂුණිසංඛ්‍යා තෙමේ ඒ මෙහෙණ අඛණන කරන්නේ නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝත් අඛණන නො කරන ලදවා මැ වෙයි. ඒ භික්ෂුණිහු ද ගැරහිය යුත්තාහු යැ. මේ එහි ලා (පිළිපැදිය යුතු) සාමීවිය යි. එහි ලා ආයතීවත් පිළිවිසමි, කිම පිරිසුදුවනු ද? දෙවන වට දු පිළිවිසමි, කිම පිරිසුදුවනු ද? තෙවනවට දු පිළිවිසමි, කිම: පිරිසුදුවනු ද? ආයතීවෝ මෙහි ලා පිරිසුදු හ, එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඔවුන්ගේ උද්දනය:

උසස්ස (වාදිකා) යැ වොරි යැ ගාමනතර යැ බාදනය සමඟ උකඛිතතා යැ 'කිංතෙ' යැ කුපිතා යැ කියමිඤ්චි යැ සංසට්ඨා යැ උඤ්ඤා යැ යි ඒ සිකපද දශයෙකි.

ගස්ත දශකය නිමියේ ය.

නිසංගතියා

3. 1

පයම සිකුබාපදං

ඉමෙ බො පනායායො තිංසනිසංගතියා පාවිතියා ධම්මා උදෙසං ආගමන්ති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බකියා භික්ඛුනියො බහු පතො සනතිවයං කරොන්ති. මනුස්සො විහාරවාරිකං ආභිණ්ඛනතා පසංසිතො උජ්ඣායනති තියනාති විපාවෙනාති, "කථං හි නාම භික්ඛුනියො බහු පතො සනතිවයං කරිස්සන්ති පනතවාණිජජං¹ වා භික්ඛුනියො කරිස්සන්ති ආමුනතිකාපණං වා පසාරෙස්සන්ති" නි.

2. අසේසාසුං බො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනතානං තියනතානං විපාවෙනතානං. යා නා භික්ඛුනියො අපමිවණං -පෙ- නා උජ්ඣායනති තියනාති විපාවෙනති "කථං හි නාම ජබ්බකියා භික්ඛුනියො පනසනතිවයං කරිස්සන්ති" නි -පෙ- "සච්චං කිරි භික්ඛුවෙ ජබ්බකියා භික්ඛුනියො පනසනතිවයං කරොන්ති" නි. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- "කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ජබ්බකියා භික්ඛුනියො පනසනතිවයං කරිස්සන්ති." පනතං භික්ඛුවො අපසංසනතානං වා පසාදයං -පෙ- එවික්ඛො පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුබාපදං උද්දිස්සන්ති.

යා පන භික්ඛුනි පනසනතිවයං කරොයා නිසංගතියං පාවිතියං යන්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිනි: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අසො අධිපෙතො භික්ඛුනිති.

පතො නාම: දෙව පතො අයොපතො මහතිකාපතො, තයො පතස්ස වණිණො උක්කලෙයා පතො මජ්ඣිමො පතො ධම්මො පතො, උක්කලෙයා නාම පතො: අඛණ්ඩාලකොදනං ගණිතාති චතුර්ගං බාදනං තදුපියඤ්ඤි² ව්‍යඤ්ජනං. මජ්ඣිමො නාම පතො: නාලිකොදනං ගණිතාති චතුර්ගං බාදනං තදුපියඤ්ඤි ව්‍යඤ්ජනං. ධම්මො නාම පතො: පසොදනං ගණිතාති චතුර්ගං බාදනං තදුපියඤ්ඤි ව්‍යඤ්ජනං. තතො උක්කලෙයා අපතො ධම්මො අපතො.

1 පනවණිජජං - සිමු ii

2. තදුපියං - මජ්ඣං

නිසංගිපටිති

3. 1

පළමු සිකපදය

ආයතාවෙහි මේ නිසංගි පටිති ධර්මයෝ උදෙසිනි
පැවිණෙත්.

1. පසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ පේතවන නම් අනේපිඬු
සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. පසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ
බොහෝ පාත්‍ර රැස් කෙරෙති. මිනිස්සු විහාරවාරිකාවෙහි හැසිරෙත්-
නාහු දක ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්.
“කෙසේ නව හික්මුණිහු බොහෝ පාත්‍ර රැස් කොළෝ ද, හික්මුණිහු
පාත්‍ර වෙළඳාමක් හෝ කොළෝ ද, බදුන්වෙළඳ හලක් හෝ විවෘත
කොළෝ”ද යි.

2. හික්මුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන
ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ගබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ
කෙනෙක් අපිස්වූවෝ... සිහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති.
දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නව සවග මෙහෙණෝ පාත්‍ර රැස්
කොළෝ”ද යි... “සැබැ ද මහණෙනි සවග මෙහෙණෝ පාත්‍ර රැස්-
කෙරෙද්ද” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු
ගැරහු... “කෙසේ නව මහණෙනි සවග මෙහෙණෝ පාත්‍ර රැස්
කොළෝද” යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස
හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය
උදෙසක්වා.

යම් මෙහෙණක් කොමෝ පාත්‍ර රැස් කෙරේ නම් නිසංගි
පටිති වේ යයි.

3. යා පන: යට යටබඳු... හික්මුනි.... මෝතොමෝ මේ
අවියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණිය යි.

පනන නම්: යම්පාපය ඇටවූවාපයැයි දේ පාත්‍රයෙකි. උත්කෘෂ්ට
පාත්‍ර යැ මධ්‍යට පාත්‍ර යැ ඔමක පාත්‍ර යැයි පාත්‍රය පිළිබඳ
ප්‍රමාණ තුනෙකි. උත්කෘෂ්ට පාත්‍රය නව මහද නැළියෙන් දේ
නැළියක බත් ද ඉන් සිවු වැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ග
සුපය ද එයට සරිලන ව්‍යඤ්ඤනය ද ගන්නේ වෙයි. මධ්‍යම
පාත්‍රය නම් නැළියක බත් ද ඉන් සිවුවැනි කොටසක් පමණ වූ
මුද්ගසුපය ද එයට සරිලන ව්‍යඤ්ඤනය ද ගන්නේ වෙයි. ඔමක
පාත්‍රය නම් අඩ නැළියක බත් ද ඉන් සිවුවැනි කොටසක් පමණ
වූ මුද්ගසුපය ද එයට සරිලන ව්‍යඤ්ඤනය ද ගන්නේ වෙයි. ඒ
උත්කෘෂ්ට පාත්‍රයෙන් උත්කෘෂ්ට වූයේ අපාත්‍රය වෙයි. (ඒ ඔමක
පාත්‍රයෙන්) ඔමක වූයේ අපාත්‍රය වේ.

සනතිවයං කරෙය්‍යාති: අනබ්බිතො අවිකප්පිතො.

නිසංගහියො හොතිති: සහඅරුණුග්ගමනා නිසංගහියො හොති. නිසංජ්ඣතබ්බො සඤ්ඤා වා ගණ්ඨා වා එකභික්‍ෂුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්‍ෂුවො නිසංජ්ඣතබ්බො. තාය භික්‍ෂුනියා සඤ්ඤා උපසංකම්ඤා එකංසං උත්තරාසඤ්ඤා කරිතා බුබ්බානං භික්‍ෂුනීනං පාදෙ වන්දිතා උක්ඛවිකං නිසීදිතා අඤ්ඤිමංගගහෙතා එවමස්ස වචනියො. “අයං මෙ අයො පනො රත්තාතික්කනො නිසංගහියො, ඉමංසං සඤ්ඤා නිසංජාමිති. නිසංජිතා ආපත්ති දෙසෙතබ්බො. ව්‍යත්තාය භික්‍ෂුනියා පටිබලාය ආපත්ති පටිගගහෙතබ්බො. නිසංථංපනො දතබ්බො.

සුභාතු මෙ අයො සඤ්ඤා, අයං පනො ඉත්තනාමාය භික්‍ෂුනියා නිසංගහියො සඤ්ඤා නිසංජෙය්‍යා යදි සඤ්ඤා පනතකලං සංසො ඉමං පනං ඉත්තනාමාය භික්‍ෂුනියා දදෙය්‍යාති.

තාය භික්‍ෂුනියා සම්බුද්ධා භික්‍ෂුනියො උපසංකම්ඤා එකංසං උත්තරාසඤ්ඤා කරිතා බුබ්බානං භික්‍ෂුනීනං පාදෙ වන්දිතා උක්ඛවිකං නිසීදිතා අඤ්ඤිමංගගහෙතා එවමස්ස වචනියා “අයං මෙ අයායො පනො රත්තාතික්කනො නිසංගහියො ඉමංසං අයානං නිසංජාමිති”ති නිසංජිතා ආපත්ති දෙසෙතබ්බො. ව්‍යත්තාය භික්‍ෂුනියා පටිබලාය ආපත්ති පටිගගහෙතබ්බො නිසංථංපනො දතබ්බො.

සුභාතු මෙ අයායො අයං පනො ඉත්තනාමාය භික්‍ෂුනියා නිසංගහියො අයානං නිසංජෙය්‍යා යදි අයානං පනතකලං අයායො ඉමං පනං ඉත්තනාමාය භික්‍ෂුනියා දදෙය්‍යාති.

තාය භික්‍ෂුනියා එකං භික්‍ෂුනිං උපසංකම්ඤා එකංසං උත්තරාසඤ්ඤා කරිතා උක්ඛවිකං නිසීදිතා අඤ්ඤිමංගගහෙතා එවමස්ස වචනියා: “අයං මෙ අයො පනො රත්තාතික්කනො නිසංගහියො, ඉමංසං අයාය නිසංජාමිති”ති නිසංජිතා ආපත්ති දෙසෙතබ්බො. තාය භික්‍ෂුනියා ආපත්ති පටිගගහෙතබ්බො. නිසංථංපනො දතබ්බො ඉමං පනං අයාය දමිති.

සත්තිවයා කරෙයා: නො ඉටු නො විකැපු පය යි.

නිසාගහියො හොති: අරුණ නැතිම සමහ නිසැහි වෙයි. සඬියයාට හෝ ගණයාට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැපිය යුතුයි. මෙසේද වනාහි මහණෙනි, නිසැපිය යුතුයි. ඒ මෙහෙණ විසින් සඬියයා වෙත එළඹ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණන්ගේ පා වැඳ උත්තුටුකයෙන් හිඳ ඇදීලි බැඳ “ආයඝාවෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය රැකක් ඉක්ම ගියේ නිසැහි විය. මම මෙය සඬියයාට නිසපමි”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ. නිසැපැ ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි. නිසැපු පය දිය යුතුයි.

ආයඝාවෙනි, සඬියතෙමේ වඩන අසාවා. මෙනම් ඇති මෙහෙණගේ මේ පාත්‍රය තෙමේ නිසැහි වූයේ සඬියයාට නිසදන ලද්දේ යැ. ඉදින් සහනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් මේ පාත්‍රය සඬික තෙමේ මෙ නම් ඇති මෙහෙණහට දෙන්නේ යැයි.

ඒ මෙහෙණ විසින් බොහෝ මෙහෙණන් වෙත එළඹ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණන්ගේ පා වැඳ උත්තුටුකයෙන් හිඳ, “ආයඝාවෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය රැකක් ඉක්මගියේ නිසැහි විය. මම මෙය ආයඝාවනට නිසපමි”යි මෙසේ කියයුතු වන්නාහ. නිසැපැ ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි. නිසැපු පය දිය යුතුයි.

ආයඝාවෝ, මා වදන් අසත්වා. මම නම් ඇති මෙහෙණගේ මේ පාත්‍රය තෙමේ නිසැහි වූයේ ආයඝාවනට නිසදන ලද්දේ යැ. ඉදින් ආයඝාවනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් ආයඝාවෝ මේ පාත්‍රය මෙ නම් ඇති මෙහෙණහට දෙන්නාහු නම් මැනවැයි.

ඒ මෙහෙණ විසින් එක් මෙහෙණක වෙත එළඹ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට උත්තුටුකයෙන් හිඳ ඇදීලි බැඳ “ආයඝාවෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය තෙමේ රැකක් ඉක්මගියේ නිසැහි විය. මම මෙය ආයඝාවනට නිසපමි”යි මෙසේ කියයුතු වන්නී යැ. නිසැපැ ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. ඒ මෙහෙණ විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි. මෙ පාත්‍රය ආර්යාවනට දෙමිනි නිසැපු පය දිය යුතුයි.

රත්නානිකානොනං අනිකානාසංඝස්ස නිස්සංගියං පාච්ඡන්ද්‍යං රත්නානිකානොනං චෙමනිකා නිස්සංගියං පාච්ඡන්ද්‍යං. රත්නානිකානොනං අනනිකානාසංඝස්ස නිස්සංගියං පාච්ඡන්ද්‍යං. අනාධිබ්බිතො අධිබ්බිතස්සංඝස්ස නිස්සංගියං පාච්ඡන්ද්‍යං. අවිකාෂිතො විකාෂිතස්සංඝස්ස නිස්සංගියං පාච්ඡන්ද්‍යං. අවිසංජ්ජිතො විසංජ්ජිතස්සංඝස්ස නිස්සංගියං පාච්ඡන්ද්‍යං. අනංචං නාචංසංඝස්ස නිස්සංගියං පාච්ඡන්ද්‍යං. අවිනංචං විනංචස්සංඝස්ස -පෙ- අභිනොන භිනානස්සංඝස්ස -පෙ- අවිලංගො විලංගාසංඝස්ස නිස්සංගියං පාච්ඡන්ද්‍යං.

නිස්සංගියං පනං අනිස්සංජිතා පරිභුඤ්ඤාති ආපනති දුක්ඛංඝසං. රත්නානිකානොනං අනිකානාසංඝස්ස ආපනති දුක්ඛංඝසං. රත්නානිකානොනං චෙමනිකා ආපනති දුක්ඛංඝසං. රත්නානිකානොනං අනනිකානාසංඝස්ස අනාපනති.

අනාපනති: අනොනා අරුණං¹ අධිචංචනි විකප්පෙති විස්සංජ්ජනි නාස්සති විනාස්සති භිජ්ජති අවජිඤ්ඤා ගණානති විස්සංගං ගණානති, ලම්භිකාකායං -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බංගියා භික්ෂුනියො නිස්සංචං පනං න දෙනති. ගගවතො එනමත්ථං ආරොචෙසුං. “න භික්ඛංචෙ නිස්සංචංපණො න දුතඤ්ඤා යා න දදෙය්‍යා ආපනති දුක්ඛංඝසං”ති.

පඨමසිකධාපදං.

3 . 2

දුතියසිකධාපදං

1. සාවස්ථිනිදානං- තෙන ඛො පන සමයෙන සමභුලා භික්ෂුනියො ගාමකාවාසෙ වස්සං වුද්ධා² සාවස්ථං අගමංසු වතඝමපනනා ඉරියාපථසමපනනා දුට්ඨොලා ලුඛවිවරා. උපාසකා නා භික්ෂුනියො පසස්සිතා ඉවා භික්ෂුනියො වතඝමපනනා ඉරියාපථසමපනනා දුට්ඨොලා ලුඛවිවරා, ඉමා භික්ෂුනියො අවජිතා ගවිස්සනාති භික්ෂුනිසංඝස්ස අකාලවිවරං අදංසු. ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි අමහාකං කඨිනං අස්සං කාලවිවරනති අධිචංචනි නා භාජාපෙසි. උපාසකා නා භික්ෂුනියො පසස්සිතා එතදචොවු. අපය්‍යාහි විවරං ලඤ්ඤති. න මං ආවුසො විවරං ලභාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා³ අමහාකං කඨිනං අස්සං කාලවිවරනති අධිචංචනි නා භාජාපෙසිති. උපාසකා උජ්ඣායනති ඛියන්ති විපාලෙකති “කථං භි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා අකාලවිවරං කාලවිවරනති අධිචංචනි නා භාජාපෙසසති”ති.

1. අනොනා අරුණං - මජ්ඣිම.

2. වස්සංවුද්ධා - මජ්ඣිම.

3. අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි - සුමු 1.

රැය ඉක්ම ගිය කල්හි ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. රැය ඉක්ම ගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. රැය ඉක්ම ගිය කල්හි නො ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො ඉටු කල්හි ඉටු සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො විකැපු කල්හි විකැපු සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො හළ කල්හි හළ සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො නට කල්හි නට සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො නැසුණු කල්හි නැසුණු සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො චූන් කල්හි චූන් සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො පැහැර ගත් කල්හි පැහැර ගත් සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වේ.

නිසැහි පය නො නිසැහැ වළඳා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැය නො ඉක්ම ගිය කල්හි ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැය නො ඉක්ම ගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැය නො ඉක්ම ගිය කල්හි නො ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අරුණ තුළ ඉටා නම්, විකපා නම්, හැරපියා නම්, නැසේ නම්, වැනැසේ නම්, බිඳේ නම්, අසිඳු ගනිත් නම්, විස්වස් වූ ගනිත් නම්, උම්මත්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ නිසැපු පය නො දෙත්. භාග්‍යවත්හට මේ කරුණ සැලකළහ. “මහණෙනි” නිසැපු පය නො දිය යුතු නො වෙයි. යම් මෙහෙණක් නො දේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ” යැ යි.

පළමු සිකපද යි.

3. 2

දෙවැනි සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිද්‍යායි - එසමයෙහි බොහෝ මෙහෙණෝ ගම්-බද අවසෙක්හි වස්වැස නිමියාහු වත් සපන් වූවාහු ඉරියවු සපන් වූවාහු දිරු සිවුරු ඇත්තාහු රථ සිවුරු ඇත්තාහු සැවැත්ව ගීහ. උවසුවෝ ඒ මෙහෙණන් දෑක මේ භික්ෂුණිහු වත්සපන්හ. ඉරි-වු සපන්හ. දිරු සිවුරු ඇතියහ. රථ සිවුරු ඇතියහ, මේ භික්ෂුණිහු අසිඳුගතුවෝ වත්නාහයි මෙහෙණ සහනට නො කල් සිවුරු දුන්හ. ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ අප විසින් කඨිනය අතුරන ලදී. (එබැවින්) කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදු යැ. උවසුවෝ ඒ මෙහෙණන් දෑක “ආය්‍යාවන් විසින් සිවුරු ලබන ලද්දේ”යි, මෙය කිහු. ඇවැත්නි, අපි සිවුරු නො ලබමහ. ආය්‍ය ථූල්ලනන්ද තොමෝ අප විසින් කඨිනය අතුරන ලද යැ. කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවාලූ යැ යි මෙය කිහු. උවසුවෝ ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් ආය්‍ය ථූල්ලනන්ද තොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවූද්”යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙසා

2. අර්ග්ගසාසුං බො භික්ෂුනියො තෙසං උපාසකානං උප්කායන්තානං බියන්තානං විපාවෙනානං යා තා භික්ෂුනියො අප්චිත්තං -පෙ- තා උප්කායන්ති බියන්ති විපාවෙන්ති. “කථං හි නාම අය්‍යා පුලලනඤා අකාලච්චරං කාලච්චරන්ති අධිට්ඨන්තීවා භාජාපෙක්ඝනි”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ පුලලනඤා භික්ෂුනි අකාලච්චරං කාලච්චරන්ති අධිට්ඨන්තීවා භාජාපෙක්ඝනි. සච්චං හගවා, චිගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ පුලලනඤා භික්ෂුනි අකාලච්චරං කාලච්චරන්ති අධිට්ඨන්තීවා භාජාපෙක්ඝනි නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤපන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සතු.

යා පන භික්ෂුනි අකාලච්චරං කාලච්චරන්ති අධිට්ඨන්තීවා භාජාපෙක්ඝනි නිස්සග්ගියං පාචිත්තියන්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනිති: -පෙ- අයං ඉමසුථිං අකෙඤ්ඤ අධිප්පෙතා භික්ෂුනිති.

අකාලච්චරං නාම: අනාකුට්ඨෙ කඨිනෙ එකාදසමාසෙ උප්පන්නං අකුට්ඨෙ කඨිනෙ සන්නමාසෙ උප්පන්නං කාලෙපි ආදියස් දින්නා එතං අකාලච්චරං නාම.

අකාලච්චරං කාලච්චරන්ති අධිට්ඨන්තීවා භාජාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං පට්ටාගෙන නිස්සග්ගියං හොති නිස්සජ්ජිතඛං සඛ්ඝස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ෂුනියා වා. එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ නිස්සජ්ජිතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අය්‍යෙ අකාලච්චරං කාලච්චරන්ති අධිට්ඨන්තීවා භාජාපිතං නිස්සග්ගියං ඉමාහං සඛ්ඝස්ස නිස්සජාමිති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යුන්ති -පෙ- අය්‍යාය දමිති.

අකාලච්චරෙ අකාලච්චරසඤ්ඤා කාලච්චරන්ති අධිට්ඨන්තීවා භාජාපෙති නිස්සග්ගියං පාචිත්තියං. අකාලච්චරෙ වෙමතිකා කාලච්චරන්ති අධිට්ඨන්තීවා භාජාපෙති ආපන්න දුක්ඛංස්ස. අකාලච්චරෙ කාලච්චර-සඤ්ඤා කාලච්චරන්ති අධිට්ඨන්තීවා භාජාපෙති අනාපන්න.¹ කාලච්චරෙ අකාලච්චරසඤ්ඤා ආපන්න දුක්ඛංස්ස. කාලච්චරෙ වෙමතිකා ආපන්න දුක්ඛංස්ස. කාලච්චරෙ කාලච්චරසඤ්ඤා අනාපන්න.

අනාපන්න: අකාලච්චරං කාලච්චරසඤ්ඤා භාජාපෙති, කාලච්චරං කාලච්චරසඤ්ඤා භාජාපෙති, උමමන්තාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

1. කාලච්චරෙ කාලච්චරසඤ්ඤා කාලච්චරන්ති අධිට්ඨන්තීවා භාජාපෙති අනාපන්නි - සිමු ii

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උච්ඡාවන්ගේ (අකිරිති ගබ්දය) ඇසුහු ලැයි, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් ආයුධ පුලුල්ලා නැකු නොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවූ”දැ යි... සැබැඳි මහණෙකු පුලුල්ලා නැකු භික්ෂුණි කොටෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවූ දැ යි. සැබැඳි භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුරුෂයෙකු භික්ෂුණි නොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවූ දැ යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ...මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෙන් මෙ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් නොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් නිසති පවිති වේ යයි.

3. යා පතා: යථ යථබද්ධ... භික්ෂුණි... මෝනොමෝ මෙ අභියෙති ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අකාලච්චර නම්: කෙළින් නො අතුළ කළහි එකොළොස් වස තුළ උපන්නේ ද කෙළින් අතුළ කළහි සත්වස තුළ උපන්නේ ද වෙයි. කාලයෙහිදු උදෙසා දෙන ලද තෙල සිවුර අකාලච්චර නම් වේ.

අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් පියෝති දුකුළා වෙයි. පිළිලැබීමෙන් නිසැහි වේ. සහනට හෝ ගණයාගට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැහිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැහිය යුතුයි... ආයුධවෙන්, මෙ අකාල ච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා මා විසින් බෙදවන ලදි. (එහෙයින්) මෙය නිසැහි විය. මට මෙය සහනට නිසැහිමි... දෙන්නේ යැ... දෙන්නාහු යැ... ආයුධවට දෙමි යි.

අකාලච්චරයෙහි කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. අකාලච්චරයෙහි විමති ඇතියා කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අකාලච්චරයෙහි කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් ඇවැත් නැති. කාලච්චරයෙහි අකාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කාලච්චරයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. කාලච්චරයෙහි කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා බෙදවා නම්, කාලච්චරය කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා බෙදවා නම්, උම්මත්ති-කාවහට... ආදිකම්මකාවහට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

තනියසිකබාපදං

1. සාවකිනිදනං. තෙන බො පන සමයෙන ථුලලනඤා භික්ඛුනි අඤ්ඤාතරාය භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙනකා පරිභුක්ඛන්ති¹. අප් බො සා භික්ඛුනි තං වීවරං සංහරිතා² නික්ඛිසි. ථුලලනඤා භික්ඛුනි තං භික්ඛුනිං එතදවොච: “යතොන අයො මයා සද්ධිං වීවරං පරිවතනිතං කහං තං වීවර”නති. අප් බො සා භික්ඛුනි තං වීවරං නිහරිතා ථුලලනඤාය භික්ඛුනියා දසෙසසි. ථුලලනඤා භික්ඛුනි තං භික්ඛුනිං එතදවොච: “හඤ්ඤො තුය්හං වීවරං, ආහර මෙ තං වීවරං. යං තුය්හං තුය්හමෙවෙනං යං මය්හං මය්හමෙවෙනං. ආහර මෙනං සකං පච්චාහරා”ති අවජ්ඤී. අප් බො සා භික්ඛුනි භික්ඛුනිනං එතමකං ආරොචෙසි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායනා වියනා විපාවෙනා, “කපං හි නාම අය්හා ථුලලනඤා භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙනකා අවජ්ඤීය්හති”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛුවෙ ථුලලනඤා භික්ඛුනි භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙනකා අවජ්ඤීති. සචං හගවා. විගරහි චුදො හගවා -පෙ- කපංහි නාම භික්ඛුවෙ ථුලලනඤා භික්ඛුනි භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙනකා අවජ්ඤීය්හති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකබාපදං උදිසිතං.

යා පන භික්ඛුනි භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙනකා සා පච්ඡා එවං වදෙය්හ හඤ්ඤො තුය්හං වීවරං, ආහර මෙ තං වීවරං, යං තුය්හං තුය්හමෙවෙනං යං මය්හං මය්හමෙවෙනං, ආහර මෙනං වීවරං සකං පච්චාහරාති අවජ්ඤෙය්හ වා අවජ්ඤපෙය්හ වා නිස්සගගියං පාවිතති. යනති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: අයං ඉමස්මිං අකෙ අධිපෙතා භික්ඛුනිති.

1. පරිභුක්ඛති, -මජ්ඣං,
2. සංහරිතා-මජ්ඣං.

තෙවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිද්‍යායි - එයමයෙහි ථූලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ එක්තරා මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවර්තනය කොට පිරිබෝ කරයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ ඒ සිවුර හකුලා බහා තැබූ යැ. ථූලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ එ මෙහෙණහට මෙය කිවු යැ. “ආයතීවෙනි, තා විසින් මා සමග යම් සිවුරෙක් පරිවර්තනය කරන ලද ද, ඒ සිවුර කොහිද්”යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ ඒ සිවුර බැහැරට ගෙන ථූලනඤ්ඤා භික්ෂුණිය-හට දක්වූ යැ. ථූලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ එ මෙහෙණහට මෙය කිවුයැ. “ආයතීවෙනි, තාගේ සිවුර ගනුව. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව. යම් සිවුරක් තාගේ නම් ඒ සිවුර තාහට මැයි. යම් සිවුරෙක් මාගේ නම් ඒ සිවුර මාහට මැයි. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව. සිය සිවුර පෙරළා ගනුව”යි අසිදගත්තු යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ සැලකළාය.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පට්ඨති, දෙස් පතුරුවන්, “කෙසේ නම් ආයතී ථූලනඤ්ඤා තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවර්තනය කොට අසිදගත්තුද්”යි... සැබැද මහණෙනි, ථූලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවර්තනය කොට අසිදගත්තුද්”යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු . . . කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවර්තනය කොට අසිදගත්තුද්? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න. යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි . . . මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට පසු වැ මෙසේ කියන්නී ද “ආයතීවෙනි, තාගේ සිවුර ගනුව, මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව, යම් සිවුරෙක් තාගේ නම් ඒ සිවුර තාහටමැ යි. යම් සිවුරෙක් මාගේ නම් ඒ සිවුර මාහටමැ යි. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව සිය සිවුර පෙරළා ගනුව”යි. මෙසේ කියා අසිද ගනී නම් හෝ අසිද ගත්වා නම් හෝ නිසඟි පටිකි වේ යැයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු . . . භික්ඛුනී . . . මෝතොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

4. භික්ෂුනියා සද්ධිනති: අඤ්ඤාය භික්ෂුනියා සද්ධිං.

විවරං නාම: ඡායා විවරානං අඤ්ඤතරං විවරං විකප්පනුපග-
පව්ඨමං.¹

පරිවතෙනකානි: පරිවතෙන වා විපුලං විපුලෙන වා පරිත්තං.

අවච්ඡේදයානි: සයං අවච්ඡේදනි නිසංගගියං පාවිත්තියං.

අවච්ඡේදපෙයානි: අඤ්ඤං ආණාපෙති ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. සති
ආණානා බහුකලුපි අවච්ඡේදනි නිසංගගියං හොති. නිසංගජීවකං
සංඝස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ෂුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ
නිසංගජීවකං. -පෙ- ඉදං මෙ අයෙයා විවරං භික්ෂුනියා සද්ධිං පරි-
වතෙනකා අවච්ඡේදනං² නිසංගගියං ඉමාහං සංඝස්ස නිසංගජාමිති -පෙ-
දදෙයානි -පෙ- දදෙයානි -පෙ- අයායා දමිති.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නාසඤ්ඤා විවරං පරිවතෙනකා
අවච්ඡේදනි වා අවච්ඡේදාපෙති වා නිසංගගියං පාවිත්තියං. උපසම්පන්නාය
වෙමතිකා විවරං පරිවතෙනකා අවච්ඡේදනි වා අවච්ඡේදාපෙති වා
නිසංගගියං පාවිත්තියං. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නාසඤ්ඤා විවරං
පරිවතෙනකා අවච්ඡේදනි වා අවච්ඡේදාපෙති වා නිසංගගියං පාවිත්තියං.

අඤ්ඤං පරික්ඛාරං පරිවතෙනකා අවච්ඡේදනි වා අවච්ඡේදාපෙති වා
ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය සද්ධිං විවරං වා අඤ්ඤං වා
පරික්ඛාරං පරිවතෙනකා අවච්ඡේදනි වා අවච්ඡේදාපෙති වා ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස.
අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නාසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය
වෙමතිකා ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නාසඤ්ඤා
ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපතති: සා වා දෙති, තස්සො වා විසංසෙන්නති³. ගණිතානි
උමමන්තියාය -පෙ- ආදිකමමකායානි.

තතියසික්ඛාපදං.

1. විකප්පනුපගං පව්ඨමං - මජ්ඣං.

2. අවච්ඡේදනං - මජ්ඣං.

3. විසංසෙන්නති - මජ්ඣං.

හිකවුනියා සද්ධිං: අන් මෙහෙණක හා සමග,

විවර නව: සවැදැරුම් සිවුරු අතුරෙහි යටත් පිරිසෙයින් විකැපුමට පුදුසු වූ එක්තරා සිවුරෙකි.

පරිවතෙතකා: කුඩා දෑයෙකින් මහත් දෑයක් හෝ මහත් දෑයෙකින් කුඩා දෑයක් හෝ යැ.

අභිජිඤ්ඤායා: තොමෝ අසිද්ධ ගති නම් නිසැඟි පවිත්‍ර වේ.

අභිජිඤ්ඤාපෙයායා: අනෙකක්ගට අණවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එක් යළක් අණවන ලද්දි බොහෝ දෑයකුත් අසිද්ධ ගති නම් නිසැඟි පවිත්‍ර වේ. සහනට හෝ ගණයාගට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැඟිය යුතුයි . . . ආයතීවෙනි, මා විසින් මේ සිවුර මෙහෙණක හා සමග පිරිවැටුම් කොට අසිද්ධ ගන්තා ලද්දේ නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසප්ථි . . . දෙන්තෝ යැ . . . දෙන්තාහු යැ . . . ආයතීවගට දෙමිසි.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිද්ධ ගති නම් හෝ අසිද්ධ ගන්තා නම් හෝ නිසැඟි පවිත්‍ර වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිද්ධ ගති නම් හෝ අසිද්ධ ගන්තා නම් හෝ නිසැඟි පවිත්‍ර වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිද්ධ ගති නම් හෝ අසිද්ධ ගන්තා නම් හෝ නිසැඟි පවිත්‍ර වේ.

අන් පිරිකරක් පිරිවැටුම් කොට අසිද්ධ ගති නම් හෝ අසිද්ධ ගන්තා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක සමග සිවුරක් හෝ අන් පිරිකරක් හෝ පිරිවැටුම් කොට අසිද්ධ ගති නම් හෝ අසිද්ධ ගන්තා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

ඕනොමෝ හෝ දේ නම්, ඇය කෙරෙහි විස්වස් ඇත්ති හෝ ගති නම්, ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවගට. . . . ආදිකම්මිකාවගට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපදයි

චක්‍රසංස්කරණය

1. සාවිකේනිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන චුල්ලනාදා භික්ඛුනි ගිලානා හොති. අථ ඛො අඤ්ඤාතරො උපාසකො යෙන චුල්ලනාදා භික්ඛුනි තෙනුපසංඛාමී උපසංඛාමීතා චුල්ලනාදා භික්ඛුනි. එතදවොච “කිං තෙ අයො අථාසු, කිං ආහරියතු”ති. සංඝිනා මෙ ආවුසො අකොති. අථ ඛො සො උපාසකො අඤ්ඤාතරස්ස ආපණිකස්ස සරා කභාපණස්ස සංඝිං ආහරිතා චුල්ලනාදාය භික්ඛුනියා අදස්සි. චුල්ලනාදා භික්ඛුනි¹ “න මෙ ආවුසො සංඝිනා අකො, තෙලෙන මෙ අකො”ති. අථ ඛො සො උපාසකො යෙන සො ආපණිකො තෙනුපසංඛාමී. උපසංඛාමීතා තං ආපණිකං එතදවොච “න කිරියො අයාය සංඝිනා අකො තෙලෙන අකො. හතු තෙ සංඝිං, තෙලං මෙ දෙහි”ති. සචෙ මයං අයො විකතිතං හණ්ඛං පුන ආදිසිසාමො² කද අමොකං හණ්ඛං විකායිසාමි. සංඝස්ස කයෙන සංඝි හටං. තෙලස්ස කයං ආහර, තෙලං හරිස්සති. අථ ඛො සො උපාසකො උජ්ඣායති බියති විපාවෙති: “කථං හි නාම අයා චුල්ලනාදා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙස්සති”ති. -පෙ- සචං කිරි භික්ඛුවෙ චුල්ලනාදා භික්ඛුනි අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙස්සති. සචං හගවා. විහරහි ඛුදො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ චුල්ලනාදා භික්ඛුනි අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙස්සති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උදිස්සතු.

යා පන භික්ඛුනි අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙයා නිසංගගියං පාවිත්තියනති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපෙතො භික්ඛුනිති.

අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතාති; යං කිඤ්චි විඤ්ඤාපෙතා,

අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙයාති: තං යපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාගෙන නිස්සංගගියං හොති. නිස්සංජ්ඣතඛං සංඝස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ නිස්සංජ්ඣතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපිතං, නිස්සංගගියං. ඉමංහං සංඝස්ස නිස්සංජාමිති -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයුනති -පෙ- අයාය දමිති.

1. චුල්ලනාදා භික්ඛුනි එවමාහාති දිස්සතෙ මරමෙ ජට්ඨ සංඝිති පිටකෙ

2. ආහරිසාමි, සිච්චි සිච්චි

සතරවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ ගිලන් වූවා වෙයි. එකල්හි එක්තරා උච්ඡාවේක් පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණිය වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණිය හට මෙය කියැ. “ආයඨාවෙනි, ඔබට කිනම් අභාසුචෙක්ද? ඔබට කුමක් ගෙන එනු ලබනු මනාදැයි. ඇවැත, මට ගිතෙලින් ප්‍රයොජන වෙයි. එකල්හි ඒ උච්ඡා තෙමේ එක්තරා වෙළෙඳක්-හුගේ ගෙයින් කහවණුවක ගිතෙල් ගෙනවුත් පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණිය හට දුන්නේ යැ. පුලලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ “ඇවැත, මට ගිතෙලෙන් ප්‍රයොජන නොවේ, මට තල තෙලෙන් ප්‍රයොජන වේ” යැයි (කිවුයැ.) එකල්හි ඒ උච්ඡා තෙමේ ඒ වෙළෙඳා වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹි ඒ වෙළෙඳ හට මෙය කියැ. “ආයඨය, ආයඨාවහට ගිතෙලෙන් ප්‍රයොජන නොවේ ල, තලතෙලෙන් ප්‍රයොජන වේල, ඔබගේ ගිතෙල් ගන්නැ, මට තලතෙල් දෙන්නැ” යි. “ආයඨය, ඉදින් අපි විකුණන ලද බඩු යළි ගන්නෙමු නම් කෙදිනෙක අපගේ බඩු විකිණෙන්නේද? ගිතෙල් මිලයෙන් ගිතෙල් ගෙනයන ලදී. තලතෙල් මිල ගෙනව. (එකල්හි) තලතෙල් ගෙන යන්නේ යැ යි. එකල්හි ඒ උච්ඡා තෙමේ ලමු කොට සිතයි. නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. “කෙසේ නම් ආයඨ පුලලනන්ද තොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුදැ” යි. . . . “සැබැද මහණෙනි පුලලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුදැ” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් චූළු ගැරහු . . . කෙසේ නම් මහණෙනි, පුලලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුදැ” යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි . . . මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් අනෙකක් විනවා (ඉන්) අනෙකක් විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වේ යයි.

2. යා පත: යම් යම්බදු . . . භික්ෂුනී . . . මෝතොමෝ මේ අභියෝගී ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤා විඤ්ඤාපෙකා: යම් කිසිවක් විනවා,

අඤ්ඤා විඤ්ඤාපෙසා: එය තබා අනෙකක් විනවා නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි නිසැරිය යුතුයි . . . ආයඨාවෙනි, මා විසින් අනෙකක් විනවා (ඉන්) අනෙකක් විනවන ලදී. (එහෙයින්) මෙය නිසැරි විය. මම මෙය සහනට නිසප්පි” යි . . . දෙන්නේ යැ . . . දෙන්නාහු යැ . . . ආයඨාවහට දෙමි යි.

පාවිත්‍රියපාළු හිතවුන්විභවෙනා

අතෙකුද අනෙකුද සතුකු අනෙකුද විකුකුපෙනි නිසසගතියං පාවිත්‍රියං.
අතෙකුද වෙමතිකා අනෙකුද විකුකුපෙනි නිසසගතියං පාවිත්‍රියං.
අතෙකුද අනෙකුද සතුකු අනෙකුද විකුකුපෙනි නිසසගතියං පාවිත්‍රියං.

අතෙකුද අනෙකුද සතුකු අනෙකුද විකුකුපෙනි ආපනං දුක්ඛට්ඨසං.
අතෙකුද වෙමතිකා අනෙකුද විකුකුපෙනි ආපනං දුක්ඛට්ඨසං.
අතෙකුද අනෙකුද සතුකු අනෙකුද ආපනං.

අනාපනති: තෙකුකුපෙනි, අනෙකුකුපෙනි විකුකුපෙනි.
ආනිසංසං දොසො විකුකුපෙනි, උම්මන්තියං -පෙ- ආදිකම්ම-
කායාති.

වතුසංසිකතාපදං.

3. 5

පඤ්චමසිකතාපදං

1. සාවඤ්ඤිතං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤිතං හිතවුන්
ගිලානා හොති. අප්ථ ඛො අනෙකුතරො උපාසකො යෙන ථුල්ලනඤ්ඤිතං
හිතවුන් තෙනුපසඬාමි. උපසඬාමිතො ථුල්ලනඤ්ඤිතං හිතවුන් එතදවොච
කච්චි අයො ඛමනියං කච්චි යාපනියං''නති. න මෙ ආවුසො ඛමනියං
න යාපනියනති. අමුකස්ස අයො ආපණිකස්ස සරෙ කභාපණං
නිකම්පිසාමි. තතො යං ඉවෙස්සාසි තං ආහරාපෙය්‍යාසීති. ථුල්ලනඤ්ඤිතං
හිතවුන් අනෙකුතරං සිකම්මානං දාණාපෙසි, ගච්ඡ සිකම්මානෙ අමුකස්ස
ආපණිකස්ස සරා කභාපණස්ස තෙලං ආහරාති. අප්ථ ඛො සා සිකම්මානා
තස්ස ආපණිකස්ස සරා කභාපණස්ස තෙලං ආහරිතො ථුල්ලනඤ්ඤිතං
හිතවුන් අදසි. ථුල්ලනඤ්ඤිතං හිතවුන් න මෙ සිකම්මානෙ තෙලෙන
අකො සප්පිතා මෙ අකොති. අප්ථ ඛො සා සිකම්මානා යෙන සො
ආපණිකො තෙනුපසඬාමි, උපසඬාමිතො තං ආපණිකං එතදවොච:
''න කිර ආවුසො අයාය තෙලෙන අකො සප්පිතා අකො හඤ්ඤ
තෙ තෙලං, සප්පිං මෙ දෙහිති. සවෙ මයං අයො විකම්මං හණ්ඩං
පුන ආදිසිස්සාම කද අමිතාකං හණ්ඩං විකායිස්සති. තෙලස්ස කයෙන
තෙලං හටං. සප්පිස්ස කයං ආහර සප්පිං හරිස්සතිති.

අනෙකෙක්හි අත්සන් ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නිසිහි පවති වෙයි. අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නිසිහි පවති වෙයි. අනෙකෙක්හි නො අත්සන් ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නිසිහි පවති වෙයි.

නො අනෙකෙක්හි අත්සන් ඇතියා නො අනෙකක් විනවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා නො අනෙකක් විනවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි නො අත්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

එයම විනවා නම්, අනෙකකුත් විනවා නම්, අනුසස් දක්වා විනවා නම් ඇවැත් නැත. උමමන්තිකාවහං . . . ආදිකම්මිකාවහං ඇවැත් නැති.

යතරවන සිකපදයි.

3. 6

පස්වන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි නොමෝ ගිලන්වූවා වෙයි. එකල්හි එක්තරා උවසුවෙක් පුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණිය වෙත එළඹියේ යැ. එළඹූ පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණියට “කිම ආර්යාවෙනි, ඉවසිය හැකිද? කිම යැපියහැකිද?”යි මෙය කියැ, “ඇවැත්, මට ඉවසිය නො හැකියැ, යැපිය නො හැකියැ”යි. ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙහි කහවණුවක් තබන්නෙමි, එයින් යමක් කැමැත්තෙහිනම් එය ගෙනවාගන්නේ යැයි. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණිනොමෝ, “යා සික්මනුව, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙයින් කහවණුවකට තලතෙල් ගෙනෙව”යි එක්තරා සික්මනුවකට ඇණවූයැ. එකල්හි ඒ සික්මනු නොමෝ ඒ වෙළෙන්දාගේ ගෙයින් කහවණුවකට තලතෙල් ගෙනවුත් පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණියට දුන්නායැ. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි නොමෝ සික්මනුව, “මට තලතෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවෙයි මට ගිතෙලෙන් ප්‍රයෝජන වේයයි” (කිවූයැ.) එකල්හි ඒ සික්මනු නොමෝ ඒ වෙළෙඳා වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ ඒ වෙළෙඳාට මෙය කිවූ යැ. “ඇවැත්, ආර්යාවහං තල තෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවෙයි. ගිතෙලෙන් ප්‍රයෝජන වෙයි. ඔබගේ තලතෙල් ගන්නැ. මට ගිතෙල් දෙන්නැ”යි. ආර්යාවෙනි, ඉදින් අපි විකුණන ලද බඩු යළි ගන්නෙමු නම් කෙදිනෙකැ අපගේ බඩු විකිණෙන්නේද? තල තෙල් මිලයෙන් තලතෙල් ගෙන යන ලදී. ගිතෙල් මිල ගෙනෙව. (එකල්හි) ගිතෙල් ගෙන යන්නේයැයි.

පාවිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවේශා

2. අප් ඛො සා සික්ඛමානා රොදහති අට්ඨාසි. භික්ෂුනියො තං සික්ඛමානං එතදවොචුං: “කිං කං සික්ඛමානො රොදසී”ති. අප් ඛො සා සික්ඛමානා භික්ෂුනිනං එතමකං ආරොවෙසි. යා තා භික්ෂුනියො අප්චිඡා -පෙ- තා උප්පායානති ධියානති විපාවෙනති: “කපං හි නාම අය්‍යා චුල්ලනතු අක්ඛං වෙනාපෙකා අක්ඛං වෙනාපෙසසති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ චුල්ලනතු භික්ඛති අක්ඛං වෙනාපෙකා අක්ඛං වෙනාපෙසසති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවෙ චුල්ලනතු භික්ෂුනි අක්ඛං වෙනාපෙකා අක්ඛං වෙනාපෙසසති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවක්ඛ පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසතු.

යා පන භික්ෂුනි අක්ඛං වෙනාපෙකා අක්ඛං වෙනාපෙය්‍යා නිසසග්ගියං පාවිත්තියනති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිකොනා භික්ෂුනීති.

අක්ඛං වෙනාපෙකාති: යං කිංකරි වෙනාපෙකා;

අක්ඛං වෙනාපෙය්‍යාති: තං යපෙකා අක්ඛං වෙනාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං, පටිලාභෙන නිසසග්ගියං භොති. නිසසජ්ජිතබ්බං සඛ්ඛස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ෂුනියා වා. එවක්ඛ පන භික්ඛවෙ නිසසජ්ජිතබ්බං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අක්ඛං වෙනාපෙකා අක්ඛං වෙනාපිතං නිසසග්ගියං. ඉමාහං සඛ්ඛස්ස නිසසජාමීති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යනති -පෙ- අය්‍යාය දමෙති.

අක්ඛං අක්ඛසසකං අක්ඛං වෙනාපෙති නිසසග්ගියං පාවිත්තියං. අක්ඛං වෙමතිකා අක්ඛං වෙනාපෙති නිසසග්ගියං පාවිත්තියං. අක්ඛං අනක්ඛසසකං අක්ඛං වෙනාපෙති නිසසග්ගියං පාවිත්තියං.

අනක්ඛං අක්ඛසසකං අනක්ඛං වෙනාපෙති ආපතති දුක්ඛංස්ස අනක්ඛං වෙමතිකා අනක්ඛං වෙනාපෙති ආපතති දුක්ඛංස්ස. අනක්ඛං අනක්ඛසසකං අනාපතති.

අනාපතති: තක්ඛෙව වෙනාපෙති, අක්ඛංකච වෙනාපෙති, ආනිසංසං දසෙස්සකා වෙනාපෙති උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකමේ-කායාති.

පක්ඛවමසික්ඛාපදං.

2. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ හඬමින් සිටියා යැ, මෙහෙණෝ ඒ සික්මනුවහට මෙය කිහු, “සික්මනුව. කුමකට තෝ හඬතිද”යි. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ දන්වූය. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් ආර්ය පුරුෂයා තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දන්වුද”යි, ... සැබැද මහණෙනි පුරුෂයා භික්ෂුණිතොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දන්වුද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු කෙසේ නම් මහණෙනි, පුරුෂයන්ද භික්ෂුණි තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දන්වුද යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා (ඉන්) අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වේ යැයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු ... හික්බුති ... මෝතොමෝ මේ අර්ථ යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අක්කං වෙනාපෙක්ඛා: යම් කිසිවක් දන්වාලා;

අක්කං වෙනාපෙය්‍යා: එය තබා අනෙකක් දන්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි නිසැඟිය යුතුයි ... ආර්යාවෙනි මා විසින් අනෙකක් දන්වාලා (ඉන්) අනෙකෙක් දන්වන ලදී, මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසැඟි යි...දෙන්තේ යැ...දෙන්නාහු යැ...ආර්යාවහට දෙමියි.

අනෙකෙක්හි අන්සන් ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි නො අන්සන් ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

නො අනෙකෙක්හි අන්සන් ඇතියා නො අනෙකක් දන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා නො අනෙකක් දන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි නො අන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

එය මැ දන්වා නම්, අනෙකකුත් දන්වා නම්, අනුසස් දක්වා දන්වා නම් ඇවැත් නැත. උමුත්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපදය නිමි.

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවතීනිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන උපාසකා භික්ඛුනි සඤ්ඤා විවරජාය ඡන්දකං සංභරිතා¹ අඤ්ඤාතරස්ස පාචාරිකස්ස සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛපිතා භික්ඛුනියො උපසංඛතමිත්වා එතදවොචුං: “අමුක්ඛස්ස අයො පාචාරිකස්ස සරෙ විවරජාය පරික්ඛාරො නික්ඛන්තො තතො විවරං ආභරාපෙතා භාජෙථා”ති. භික්ඛුනියො තෙන පරික්ඛාරෙන භෙසජ්ජං වෙනාපෙතා පරිභුක්ඛංසු. උපාසකා ඡාතිතා උජ්ඣායනාති බියනාති, විපාවෙනාති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදජීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිකෙන සඤ්ඤා වෙනාපෙසසනාති”ති.

2. අරොසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං උපාසකානං උජ්ඣායනානං බියනානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති බියනාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදජීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිකෙන සඤ්ඤා වෙනාපෙසසනාති”ති -පෙ- සචං කිරි භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදජීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිකෙන සඤ්ඤා වෙනාපෙසනාති. සචං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදජීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිකෙන සඤ්ඤා වෙනාපෙසනාති. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසංඛතානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනි අඤ්ඤාදජීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිකෙන සඤ්ඤා වෙනාපෙසයා නිස්සගගියං පාවිනතියනති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතො අධිප්පතා භික්ඛුනිති.

අඤ්ඤාදජීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිකෙනාති: අඤ්ඤායාජාය දින්නතා; සංඝිකෙනාති: සඤ්ඤායා න ගණස්ස න එකභික්ඛුනියා.

අඤ්ඤා වෙනාපෙසයාති: යං අජාය දින්නං තං යපෙතා අඤ්ඤා වෙනාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන නිස්සංගියං භොති. නිස්සංජ්ඣිතඤ්ඤං සඤ්ඤායා වා ගණස්ස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ නිස්සංජ්ඣිතඤ්ඤං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤාදජීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිකෙන සඤ්ඤා වෙනාපිතං නිස්සංගියං. ඉමාහං සඤ්ඤායා නිස්සංජාමිති -පෙ- දදෙයානාති -පෙ- දදෙයුනාති -පෙ- අයායාද මිති.

1. සඤ්ඤාතරා -පෙසං

සවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්තීන්ද්‍රනයි - එසමයෙහි උච්ඡ්‍යවෝ මෙහෙණ සහනගේ සිවුරු පිණිස මෙරමා සැඳ හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා පිළිවෙළෙක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත එළැඹූ මෙයකිහු. “ආර්යාවෙනි, අසුවල් පිළිවෙළෙක්හුගේ ගෙහි සිවුරු පිණිස පිරිකරෙක් තබනලදී. එයින් සිවුරු ගෙන්වාගෙන බෙදා ගනු මැනවැ”යි. මෙහෙණෝ ඒ පිරිකරින් බෙහෙත් මිලදී ගත්වා වැළඳුහ. උච්ඡ්‍යවෝ දැන ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු දැ”යි.

2. භික්ෂුණීහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උච්ඡ්‍යන්ගේ (අකිරිතිශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහු දැ”යි. සැබැඳ මහණෙනි මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වත්දැ”යි ... සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහු දැ යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් කොමෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වේ යයි.

3. යා පත: යම් යම්බදු ... හික්බුති ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤාදක්කෙන පරිකබ්බාරෙන අඤ්ඤාදිසිකෙන: අනෙකක් සඳහා දුන්;

සසිසිකෙන: සහනට යැ ගණයාහට නො වෙයි. එක් මෙහෙණකට නො වේ.

අඤ්ඤා වෙකාපෙය්‍යා: යමක් සඳහා දෙන ලදද, එය තබා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි...ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගත්වන ලදී. මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසැඟි යි... දෙන්නේ යැ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවහට දෙමියි.

අඤ්ඤාදත්තො අඤ්ඤාදත්තසංඤ්ඤා අඤ්ඤං චේතාපෙති නිසංගතියං පාච්ඤායං. අඤ්ඤාදත්තො චෙමතිකා අඤ්ඤං චේතාපෙති නිසංගතියං පාච්ඤායං. අඤ්ඤාදත්තො අනාඤ්ඤාදත්තසංඤ්ඤා අඤ්ඤං චේතාපෙති නිසංගතියං පාච්ඤායං. නිසංගතියං පටිලභිතො යථාදතො උපනේතං.

අනාඤ්ඤාදත්තො අඤ්ඤාදත්තසංඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනාඤ්ඤාදත්තො චෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනාඤ්ඤාදත්තො අනාඤ්ඤාදත්තසංඤ්ඤා අනාපතති.

අනාපතති: සෙසකං උපනෙති, සාමිකො අපලොකෙතො උපනෙති, ආපදස්සු, උමමතතිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං

3. 7

සතතමසික්ඛාපදං

1. සාවත්තිදිනං- තෙන ඛො පන සමයෙන උපාසකා භික්ඛුනී සංඝස්ස චීවරත්ථාය ඡන්දකං සංහරිතො අඤ්ඤාතරස්ස පාචාරිකස්ස සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛිපිතො භික්ඛුනියො උපසංඛිකමිතො එතද්වොද්ධි: අමුක්ඛස්ස අයො පාචාරිකස්ස සරෙ චීවරත්ථාය පරික්ඛාරො නික්ඛිනෙතො, තතො චීවරං ආහරාපෙතො භාපෙථා''ති. භික්ඛුනියො තෙන ච පරික්ඛාරෙන සයමි යාවිතො හෙසජ්ජං චේතාපෙතො පරිභුඤ්ජිංසු. උපාසකා ජාතිතො උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදත්තෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදදිසිකෙන සංඝිකෙන සංඤ්ඤාචිකෙන¹ අඤ්ඤං චේතාපෙස්සනති''ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදත්තෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදදිසිකෙන සංඝිකෙන සංඤ්ඤාචිකෙන¹ අඤ්ඤං චේතාපෙස්සනති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදත්තෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදදිසිකෙන සංඝිකෙන සංඤ්ඤාචිකෙන අඤ්ඤං චේතාපෙස්සනති. තෙන භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදස්ස -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සතු.

යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤාදත්තෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදදිසිකෙන සංඝිකෙන සංඤ්ඤාචිකෙන අඤ්ඤං චේතාපෙස්සා නිසංගතියං පාච්ඤායනති.

1. සංයාවිකෙන - ඉපසං.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දේහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සත් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසිහි පවති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දේහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසිහි පවති වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දේහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සත් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වානම් නිසිහි පවති වෙයි. නිසැප්දයක් පිළිලැබ දෙනලද පරිදි ඵළුවිය යුතු යි.

නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දේහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සත් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දේහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දේහි නො අනෙකක් සඳහා දෙනලද සත් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් (අනෙකක් සඳහා) ඵළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ ඵළවානම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවහට...ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපදය නිමි.

3. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදනයි - ඵ සමයෙහි වනාහි උවසුවෝ මෙහෙණ සහනගේ සිවුරු පිණිස මෙරමා සැඳ හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් ඵක්තරා පිළිවෙළෙඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත ඵළැඹැ මෙය කිහ. “ආර්යාවෙනි, අසුවල් පිළිවෙළෙඳහුගේ ගෙහි සිවුරු පිණිස පිරිකරක් තබනලදී, ඵයින් සිවුරු ගෙන්වාගෙන බෙදගනු මැනැවැ”යි. මෙහෙණෝ ඵ පිරිකරිනුදු තුමු මැ ඉල්වා ගෙන බෙහෙත් මිලයට ගත්වා වැළඳුහ. උවසුවෝ දෑන ලමු කොට සිතති, නූගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා උන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහ සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූ හු දෑ”යි...සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගත්වත්දෑ”යි සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසිහිපවිති වේ යයි.

පාචිකයපාළි හික්කුනිවිහබේකා

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං ඉමසුමිං අපෙත් අධිපෙතා හික්කුනිති.

අඤ්ඤදත්තේන පරිකබ්බරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙනාති: අඤ්ඤස්සත්ථාය දිහෙතන.

සංසිකෙනාති: සඛ්ඤ්ඤා න ගණ්ඤ්ඤා න එකහික්කුනිතියා,

සඤ්ඤාචිකෙනාති: සයං යාචිත්වා,

අඤ්ඤං වේතාපෙය්‍යාති: යං අත්ථාය දිනනං, තං යංපෙත්වා අඤ්ඤං වේතාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං, පටිලාභෙන නිස්සංගියං භොති, නිස්සංජ්ඣිතං සඛ්ඤ්ඤා වා ගණ්ඤ්ඤා වා එකහික්කුනිතියා වා. එවඤ්ඤා පන හික්කුනිවෙ නිස්සංජ්ඣිතං -පෙ- ඉදං මේ අයො අඤ්ඤදත්තේන පරිකබ්බරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන සංසිකෙන සඤ්ඤාචිකෙන අඤ්ඤං වේතාපිතං නිස්සංගියං, ඉමාහං සඛ්ඤ්ඤා නිස්සංජාමිති -පෙ- දදෙය්‍යුනති -පෙ- අය්‍යාය දමමිති.

අඤ්ඤදත්තේන අඤ්ඤදත්තසංඤ්ඤා අඤ්ඤං වේතාපෙති නිස්සංගියං පාචිතතියං. අඤ්ඤදත්තේන වේමනිකා අඤ්ඤං වේතාපෙති නිස්සංගියං පාචිතතියං. අඤ්ඤදත්තේන අනඤ්ඤදත්තසංඤ්ඤා අඤ්ඤං වේතාපෙති නිස්සංගියං පාචිතතියං. නිස්සංඝං පටිලභිත්වා යථාදතෙ උපනෙතංඛං.

අනඤ්ඤදත්තේන අඤ්ඤදත්තසංඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛංඝස්ස. අනඤ්ඤදත්තේන වේමනිකා ආපනති දුක්ඛංඝස්ස. අනඤ්ඤදත්තේන අනඤ්ඤදත්තසංඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: සෙසකං උපනෙති, සාමිකෙ අපලොකෙත්වා උපනෙති, ආපදස්සු, උමමනිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

සත්තමසිකබ්බපදං

2. යා පන: යම් යම්බදු ... හික්බුති'... මෝතොමෝ මේ අර්ථ-
යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුතිය යි.

අඤ්ඤාදායකෙන පරිකබ්බායෙන අඤ්ඤාදායකෙන: අනෙකක්
සඳහා දුන්;

සබ්බකෙන: සභනට යැ, ගණයාහට නො වෙයි, එක් මෙහෙණ
කට නො වේ,

සඤ්ඤාදායකෙන: තමා විසින් ඉල්වාගත්;

අඤ්ඤාදායකෙන: යමක් සඳහා දෙන ලද ද, එය තබා
අනෙකක් මිලදී ගත්වානම් පියෝහි දුකුළා වෙයි, ප්‍රතිලාභයෙන්
නිසැහි වෙයි. සභනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ
නිසැපිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැපිය යුතුයි ...
ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා
විසින් ඉල්වා ගත් සහසතු පිරිකරින් මාවිසින් අනෙකක් මිලදී
ගත්වන ලදී. මෙය නිසැහිවිය. මම මෙය සභනට නිසප්මි යි ...
දෙන්තේ යැ ... දෙන්නාහුයැ ... ආර්යාවහට දෙමි යි.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද
සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසැහි පවිති වෙයි.
අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී
ගත්වානම් නිසැහි පවිති වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දෙහි නො
අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා
නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නිසැපුද්දා පිළිලාබ දෙන ලද පරිදි එළවිය
යුතුයි.

නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා
දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක්
සඳහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.
නො අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන
ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් එළවනම්, හිමියන් පිළිවියැ එළවා නම්, ඇවැත් නැත.
ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපදය යි.

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවස්ථිනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරංගං පුග්ගං පරිවේණවාසිකා භික්ඛුනියො යාගුයා කිලමනති. අට්ඨ ඛො සො පුග්ගා භික්ඛුනිනං යාගු අත්ථාය ජන්දකං සංභරිත්වා අඤ්ඤාතරංගං ආපණ්ණිකං සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛිපිත්වා භික්ඛුනියො උපසංඛාමිත්වා එතදවොච : “අමුක්ඛං අයො ආපණ්ණිකං සරෙ යාගු අත්ථාය පරික්ඛාරො නික්ඛිතො තතො තංඤ්ඤං ආභරාපෙත්වා යාගුං පචාපෙත්වා පරිභුක්ඛංවා”ති. භික්ඛුනියො තෙන පරික්ඛාරෙන භෙසජ්ජං වෙතාපෙත්වා පරිභුක්ඛංවා. අට්ඨ ඛො සො පුග්ගා ජාතිත්වා උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙති; “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදක්ඛෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදදිසිකෙන මහාජනිකෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙසසනති”ති -පෙ- සංචිං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදක්ඛෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදදිසිකෙන මහාජනිකෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙතතිති. සච්චං භගවා. විගර්හි ඛුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදක්ඛෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදදිසිකෙන මහාජනිකෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙසසනති. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසංගතානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤාදක්ඛෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදදිසිකෙන මහාජනිකෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙසස නිසංගගියං පාවිතතිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමෙසු. අඤ්ඤාදදිසිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදදිසිකෙනාති: අඤ්ඤාසංත්ථාය දින්නො.

මහාජනිකෙනාති: ගණකං න සංඛ්‍යං න එකභික්ඛුනියා.

අඤ්ඤං වෙතාපෙසසාති: යං අත්ථාය දින්නං, නං යංපෙත්වා අඤ්ඤං වෙතාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන නිසංගගියං ගොති, නිසංජ්ඣතං සංඛ්‍යං වා ගණං වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ නිසංජ්ඣතං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤාදක්ඛෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදදිසිකෙන මහාජනිකෙන අඤ්ඤං වෙතාපිතං නිසංගගියං. ඉමාහං සංඛ්‍යං නිසංජාමීති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යනති -පෙ- අයාය දමෙති.

අඤ්ඤාදක්ඛෙ අඤ්ඤාදක්ඛසංඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසංගගියං පාවිතතියං. අඤ්ඤාදක්ඛෙ වෙමනිකා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසංගගියං පාවිතතියං. අඤ්ඤාදක්ඛෙ අනඤ්ඤාදක්ඛසංඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසංගගියං පාවිතතියං. නිසංගගියං පටිලභිත්වා යථාදතෙ උපනෙතං.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදාන යි - එසමයෙහි එක්තරා මුළුතැන්හුගේ පිරිවෙන් වැසි මෙහෙණේ හුළුකැනින් මිරිකෙත්. එකල්හි ඒ මුළුව මෙහෙණන්ගේ හුළුකැන් පිණිස මෙරමා සඳ හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා වෙළඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත එළඹා මෙය කී යැ: ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළඳහුගේ ගෙහි හුළුකැන් පිණිස පිරිකරක් තබන ලදි. එයින් සහල් ගෙන්වාගෙන හුළුකැන් පිසවා වළඳනු මැනැවැ යි. මෙහෙණේ ඒ පිරිකරින් බෙහෙත් මිලදී ගත්වා වැළඳුහ. එකල්හි ඒ මුළුව දැන ලමුකොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි, “කෙසේ නම් මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද?” යි... සැබැඳි මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගත්වන් ද?” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුණු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් නොමෝ අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු...හිකුනුනි...මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හිකුණු යි.

අඤ්ඤාත්මකෙන පරිකබ්බරෙන අඤ්ඤාදිසිකෙන: අනෙකක් සඳහා දුන්

මහාජනිකෙන: ගණහට යැ සහනට නො වෙයි, එක්මෙහෙණකට නො වේ.

අඤ්ඤා වෙකාපෙය්‍යා: යමක් සඳහා දෙනලද ද, එය තබා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි.... ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිල දී ගත්වන ලදි, මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසජම් යි ... දෙන්නේ යැ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නිසැඟි දෑ පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි එළවිය යුතු යි.

අනුකූලතාවයේ අනුකූලතාවය සුදුසු ආපනති දුකටය. අනුකූලතාවයේ වෙම තිකා ආපනති දුකටය. අනුකූලතාවයේ අනුකූලතාවය අනුකූලතාවය අනුකූලතාවය.

අටයමසිකතාපදං.

නාවමසිකතාපදං

“යා පන හික්මුනි අඤ්ඤාසිකෙන පරිකාරෙන අඤ්ඤාදිසිකෙන
මහාජනිකෙන සඤ්ඤාසිකෙන අඤ්ඤං චේතාපෙය්‍යා නිසංගහියං
පාවිතතිය”නති.

I: ଦଶସ୍ତିତେ-- ଓଷଷ:

අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් එළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ එළවා නම්, ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපදය.

3. 9

නවවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්තීතිද්‍යායි - එසමයෙහි එක්තරා මුළුවක්හුගේ පිරිවෙන් වැසි මෙහෙණේ හුළකැනින් මිරිකෙත්. එකල්හි ඒ මුළුව මෙහෙණින්ගේ හුළකැන් පිණිස මෙරමා සඳ හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා වෙළෙඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණින් වෙත එළැඹූ මෙය කී යැ. ආර්යාවෙහි, අසුචල් වෙළෙඳාගේ ගෙහි හුළකැන් පිණිස පිරිකරක් තබනලදි. එයින් සහල් ගෙන්වා හුළකැන් පියවා වළඳනු මැනැවැ"යි, මෙහෙණේ ඒ පිරිකරිනුදු තුමු මැ ඉල්වා බෙහෙත් මිල දී ගත්වා වැළඳූහ. ඒ මුළුව දැන ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. "කෙසේ නම් මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද යි...සැබැඳ මහණෙනි; මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා ඉල්වාගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගන්වන් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද යි, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි...මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා;

"යම් මෙහෙණක් අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසිපිටි වේ" යයි.

2. යා පන; යම, යම්බදු...හිකබුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පාටිත්තය පාළු හි කවුනි විහරෙයා

අඤ්ඤාදත්තෙත පරිකබ්බරෙන අඤ්ඤාදිසිකෙනාති: අඤ්ඤාසංස්ථාය දිනෙතන.

මහාජනිකෙනාති: ගණ්ඨාය න සඛ්ඤ්ඤාය න එකභික්ඛුනියා.

සඤ්ඤාචිකෙනාති: සයං යාචිත්වා.

අඤ්ඤාං චේතාපෙය්‍යානාති: යං අත්ථාය දිත්තං තං යි පෙත්වා අඤ්ඤාං චේතාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන නිස්සංග්ගං හොති. නිස්සංජ්ඣිතං සඛ්ඤ්ඤාය වා ගණ්ඨාය වා එකභික්ඛුනියා වා, එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ නිස්සංජ්ඣිතං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤාදත්තෙත පරිකබ්බරෙන අඤ්ඤාදිසිකෙන මහාජනිකෙන සඤ්ඤාචිකෙන අඤ්ඤාං චේතාපිතං නිස්සංග්ගං. ඉමාගං සඛ්ඤ්ඤා නිස්සංජාමි''ති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- අය්‍යාය දමිමිති.

අඤ්ඤාදත්තෙ අඤ්ඤාදත්තසංඤ්ඤා අඤ්ඤාං චේතාපෙති නිස්සංග්ගං පාටිත්තයං. අඤ්ඤාදත්තෙ චේතනිකා අඤ්ඤාං චේතාපෙති නිස්සංග්ගං පාටිත්තයං. අඤ්ඤාදත්තෙ අනාඤ්ඤාදත්තසංඤ්ඤා අඤ්ඤාං චේතාපෙති නිස්සංග්ගං පාටිත්තයං, නිස්සංග්ගං පටිලභිත්වා යථාදුතෙ උපනෙතං.

අනාඤ්ඤාදත්තෙ අඤ්ඤාදත්තසංඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛං. අනාඤ්ඤාදත්තෙ චේතනිකා ආපත්ති දුක්ඛං. අනාඤ්ඤාදත්තෙ අනාඤ්ඤාදත්තසංඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: සෙසකං උපනෙති, සාමිකෙ අපලොකෙත්වා උපනෙති, ආපදසු, උමමන්තකාය -පෙ- ආදිකමිත්තායාති.

නවමසිකබ්බපදං.

අක්කදකිකෙන පරිකතාරෙන අක්කදදිසිකෙන: අනෙකක් සඳහා දුන්.

මහාජනිකෙන: ගණයාහට යැ, සහනට නො වෙයි, එක් මෙහෙණකට නො වේ.

සක්කදාවිකෙන: තමා විසින් ඉල්වා ගත්.

අක්කදාවෙනාපෙයා: යමක් සඳහා දෙන ලද ද, එය තබා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැහි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැපිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැපිය යුතු යි. ... ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් ගණසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගත්වන ලදී. මෙය නිසැහි විය, මම මෙය සහනට නිසපමි යි ... දෙන්නේ යැ ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසහි පවිති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසහි පවිති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසහි පවිති වේ. නිසැපු දය පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි ඵළුවිය යුතු යි.

අනෙකක් සඳහා නො දෙනලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අනෙකක් සඳහා නොදෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අනෙකක් සඳහා නො දෙනලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරි වූවක් ඵළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ ඵළවා නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසමසිකබාපදං

1. සාවස්තීනිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි බහුසංඝාතා භොති භාණ්ඩා විසාරද පට්ඨා ධම්මිං කථං¹ කාතුං. බහු මනුස්සා ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනිං පරිවෙණං උද්දියති². මනුස්සා ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනිං එතදවොචුං: “කිසසිදං තෙ අයො පරිවෙණං උද්දියති”ති. නසාවුසො දයකා නස්සි කාරකාති. අථ බො තෙ මනුස්සා ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා පරිවෙණසාය ඡන්දකං සංහරිතවා ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා පරිකාරං අදංසු. ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි තෙන ව පරිකාරෙන සයම්පියාචිතවා භෙසසං වෙනාපෙතවා පරිභුක්ඛං. මනුස්සා ජානිතවා උප්ඛායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයො ථුල්ලනඤ්ඤා අඤ්ඤාදසීකෙන පරිකාරෙන අඤ්ඤාදසීකෙන පුග්ගලිකෙන සඤ්ඤාවිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසසති”ති. -පෙ- සචිං කිර භික්ඛවෙ ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි අඤ්ඤාදසීකෙන පරිකාරෙන අඤ්ඤාදසීකෙන පුග්ගලිකෙන සඤ්ඤාවිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙතිති. සචිං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි අඤ්ඤාදසීකෙන පරිකාරෙන අඤ්ඤාදසීකෙන පුග්ගලිකෙන සඤ්ඤාවිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසසති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකබාපදං උද්දියන්තු;

“යා පන භික්ඛුනි අඤ්ඤාදසීකෙන පරිකාරෙන අඤ්ඤාදසීකෙන පුග්ගලිකෙන සඤ්ඤාවිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසා නිසසග්ගියං පවිතතිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති; -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතවා භික්ඛුනිති.

අඤ්ඤාදසීකෙන පරිකාරෙන අඤ්ඤාදසීකෙනාති: අඤ්ඤාසංස්ථාය දිනෙන,

පුග්ගලිකෙනාති: එකාය භික්ඛුනියා න සංඝස්ස න ගණස්ස,

සඤ්ඤාවිකෙනාති: සයං යාචිතා,

අඤ්ඤං වෙනාපෙසානාති: යා අත්ථාය දිනං නං යංපෙතවා අඤ්ඤං වෙනාපෙති පයොගෙ දුක්ඛටං. පටිලාභෙන නිසසග්ගියං භොති. නිසසප්පිකබ්බං සංඝස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ නිසසප්පිකබ්බං -පෙ- “ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤාදසීකෙන පරිකාරෙන අඤ්ඤාදසීකෙන පුග්ගලිකෙන සඤ්ඤාවිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපිතං නිසසග්ගියං ඉමාහං සංඝස්ස නිසසජාමී”ති -පෙ-දදෙයානි -පෙ- අයායාය දම්මිති.

1. ධම්මකථං--සිඬු

2. උද්දියති--මසං.

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තින්දන යි - එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරු තැන් ඇත්ති පිරිවැහු බණ්ඩම ඇත්ති විශාරද වූවා දහම් කථා කියන්නට අග්‍ර වූවා වෙයි. බොහෝ මිනිස්සු ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය ඇසිරි කෙරෙහි. එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ පිරිවෙන බිඳ වැටෙයි, මිනිස්සු ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට “ආර්යාවෙනි, ඔබගේ වේ පිරිවෙන කුමක් හෙයින් බිඳවැටේ” ද යි මෙය කිහු. ඇවැත්නි, දයකයෝ නැතියහ. කාරකයෝ නැතියහයි. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ පිරිවෙන පිණිස (මෙරමා) සඳ හා රිසි දනවා පිරිකරක් ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට දුන්හ. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ ඒ පිරිකරිනුදු තොමෝ මැ යැද බෙහෙත් මිල දී ගත්වා වැළඳු යැ. මිනිස්සු දනැ ලමු කොට සිහනි, නුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් පුහුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වු ද” යි ... සැබැද මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණී අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුහුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණී අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුහුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ වේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසාදුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුහුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ඛුනි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අසඤ්ඤාසිකෙන පරිකබ්බාරෙන අසඤ්ඤාසිකෙන : අනෙකක් සඳහා දුන්.

පුගගලිකෙන : එක් මෙහෙණකහට යැ, සහනට නො වෙයි, ගණයාහට නො වේ.

සඤ්ඤාපිකෙන : තමා විසින් ඉල්වා ගත්.

අසඤ්ඤා වෙනාපෙය්‍යා : යමක් සඳහා දෙන ලද ද, එය තබා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි, මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි ... ආර්යාවෙනි. අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුහුල් සතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගත්වන ලදී. මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට දෙමි යි ... දෙන්නේ යැ ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

පාචිකතිය පාළු හික්කුනිවිභවෙනා

අඤ්ඤාදත්තෙ අඤ්ඤාදත්තසංඝස්ස අඤ්ඤං වෙනාපෙති නිසංසනියං පාචිතතියං. අඤ්ඤාදත්තෙ වෙමනිකා අඤ්ඤං වෙනාපෙති නිසංසනියං පාචිතතියං. අඤ්ඤාදත්තෙ අනඤ්ඤාදත්තසංඝස්ස අඤ්ඤං වෙනාපෙති නිසංසනියං පාචිතතියං. නිසංසට්ඨං පටිලභිතවා යථාදුතෙ උපනෙතබ්බං.

අනඤ්ඤාදත්තෙ අඤ්ඤාදත්තසංඝස්ස ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනඤ්ඤාදත්තෙ වෙමනිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනඤ්ඤාදත්තෙ අනඤ්ඤාදත්තසංඝස්ස අනාපතති.

අනාපතති : සෙසකං උපනෙති, සාමීකෙ අපලොකෙතවා උපනෙති, ආපදස්සු, උමුතතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දසමසිකකාපදං.

3. 11

එකාදසමසිකකාපදං

1. සාවස්ථිතිදුතං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි බහුසුත්තා භොති භාණිකා චිසාරදු පට්ඨා ධම්මේ. කථං කාතුං. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො සිතකාලෙ මහග්ගං කම්බලං පාරුපිතවා යෙන ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි තෙනුපසංඛාමි. උපසංඛාමිතවා ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි. අභිවාදෙතවා එකමන්තං. නිසීදි. එකමන්තං. නිසින්නං. ඛො රාජානං පසෙනදි. කොසලං. ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි ධම්මියා කථාය සඤ්ඤාසංසි සමාදපෙසි සමුතොතපෙසි සලිපහංසෙසි. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා ධම්මියා කථාය සඤ්ඤාසංසො සමාදපිතො සමුතොතපිතො සමපහංසිතො ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි. එතදවොච : “වදෙය්‍යාසි අයෙය්‍ය යෙන අකො”ති. සචෙ මෙ ත්වං මහාරාජ දතුකාමොසි ඉමං කම්බලං දෙහිති. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා කම්බලං දතවා උට්ඨායාසනා ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි. අභිවාදෙතවා පදකම්මං කතවා පක්ඛාමි.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, නිසැප් දෑ පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි එළවිය යුතු යි.

අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරි වූවක් එළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසෑ එළවා නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

3. 11

එකොළොස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තීතිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ජුලලනන්ද හික්කුණි බොහෝ ඇසුපිරු තැන් ඇත්ති පිරිවැහු බණ්ඩුම ඇත්ති විශාරද වූවා දැහැමි කපා කියන්නට අග්‍රවූවා වෙයි, එකල්හි ප්‍රසෙනපිත් කොශල රජතෙමේ ගිතකාලයෙහි මහඇඟි පලසක් පොරවා ජුලලනන්ද හික්කුණිය වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹ ජුලලනන්ද හික්කුණිය සකසා වැද එකත්පසෙකැ හුන්නේ යැ. එකත් පසෙකැ හුන්නාවූ මැ ප්‍රසෙනපිත් කොශල රජහට ජුලලනන්ද හික්කුණි තොමෝ දැහැමි කපායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ යැ. මොනවට කරුණු ගැන්වූ යැ. මොනවට තෙද ගැන්වූ යැ, මොනවට සතුටු කරවූ යැ, එකල්හි ප්‍රසෙනපිත් කොශල රජ තෙමේ ජුලලනන්ද හික්කුණිය විසින් දැහැමි කපායෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දේ මොනවට කරුණු ගත්වන ලද්දේ මොනවට තෙදගත්වන ලද්දේ මොනවට සතුටු කරවන ලද්දේ ජුලලනන්ද හික්කුණියට “ආර්යාවෙනි, යමෙකින් ප්‍රයෝජනයෙක් වේ නම් කියන්නැ”යි මෙය කියැ. ඉදින් මහරජ, දෙනුකැමැත්තෙහි නම් මේ පලස මට දෙන්නැ යි කිවූ යැ. එකල්හි ප්‍රසෙනපිත් කොශල රජතෙමේ ජුලලනන්ද හික්කුණියට පලස දී හුනස්නෙන් නැගිට ජුලලනන්ද හික්කුණිය සකසා වැද පැදකුණු කොට ගියේ යි.

2. මනුස්සා උප්ඛායනරි බියනති විපාවෙනති; “මභිව්ඡා ඉමා භික්ෂුනියො අසන්තුට්ඨා, කථං හි නාම රාජානං කම්බලං විඤ්ඤාපෙස්සනති”¹ති. අයෙස්සාසුං ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්ඛායනානං බියනනානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ෂුනියො අපච්ඡිඡා -පෙ- තා උප්ඛායනරි බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයා පුරිලනඤ්ඤා රාජානං කම්බලං විඤ්ඤාපෙස්සති”²ති -පෙ- සචං කිරි භික්ඛවෙ පුරිලනඤ්ඤා භික්ෂුනි රාජානං කම්බලං විඤ්ඤාපෙස්සනති. සචං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ පුරිලනඤ්ඤා භික්ෂුනි රාජානං කම්බලං විඤ්ඤාපෙස්සති. නෙතං භික්ඛවෙ අසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවක්ඛ පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු;

“ගරුපාපුරණං¹ පන භික්ෂුනියා වේතාපෙනතියා චතුක්කංසපරමං වේතාපෙනතියං, තතො වෙ උතතරිං² වේතාපෙයා නිසසගතියං පාචිතතිය”³ති.

3. ගරුපාපුරණං නාම: යං කිඤ්චි සිතකාලෙ පාපුරණං;

වේතාපෙනතියාති: විඤ්ඤාපෙනතියා.

චතුක්කංසපරමං වේතාපෙනතියාති: යොළුසකභාජණයානකං වේතාපෙනතියං.

තතො වෙ උතතරිං වේතාපෙයාති: තතුතරිං විඤ්ඤාපෙනි පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන නිසසගතියං හොති. නිසසජ්ඣතබ්බං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා ඵකභික්ෂුනියා වා. ඵවක්ඛ පන භික්ඛවෙ නිසසජ්ඣතබ්බං -පෙ- “ඉදං මෙ අයො ගරුපාපුරණං අතිරෙකචතුක්කංසපරමං වේතාපිතං නිසසගතියං ඉමාහං සබ්බස්ස නිසසජාමිති” -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යනති -පෙ- අය්‍යාය දමෙති.

අතිරෙකචතුක්කංසෙ අතිරෙකසඤ්ඤා වේතාපෙනි නිසසගතියං පාචිතතියං. අතිරෙකචතුක්කංසෙ වෙමතිකා වේතාපෙනි නිසසගතියං පාචිතතියං. අතිරෙකචතුක්කංසෙ උනකසඤ්ඤා වේතාපෙනි නිසසගතියං පාචිතතියං.

උනකචතුක්කංසෙ අතිරෙකසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛංසස. උනකචතුක්කංසෙ වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛංසස. උනකචතුක්කංසෙ උනකසඤ්ඤා³ අනාපනති.

1. ගරුපාපුරණං - මජ්ඣ.

2. උතතරිං - මජ්ඣ.

3. උනකචතුක්කංසසඤ්ඤා-සීල ii

2. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්; “මේ භික්ෂුණිහු මෙන් ගිජුකම් ඇතියාහු යැ, ලද්දකින් නොසතුටුවන්නාහු යැ, කෙසේ නම් රජහුගෙන් පලසක් විනවුණු”යි, භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරින්නි ගබ්බ) ඇසුහු මැ යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්; “කෙසේ නම් ආර්යා ථුලලනන්ද රජුගෙන් පලසක් විනවු ද”යි... සැබැද මෙහෙණි, ථුලලනන්ද භික්ෂුණි රජහුගෙන් පලසක් විනවු ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මෙහෙණි, ථුලලනන්ද භික්ෂුණි රජහුගෙන් පලසක් විනවු ද? මෙහෙණි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මෙහෙණි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා;

ගරු පොරෝනයක් විනවන මෙහෙණක විසින් සොළොස්කභවණුවක් පරම කොට ඇතියක් විනවිය යුතුයි, ඉදින් ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වේ යැයි.

3. ගරුපාපුරණ නම්: ශීතකාලයෙහි යම් කිසි පොරෝනයක්;

වේතාපෙත්තියා: විනවන්නිය විසින්;

චතුක්කංසපරමං වේතාපෙත්තියා: සොළොස් කභවණුවක් අගය ඇතියක් විනවිය යුතු යි.

තතො වෙ උත්තරිං වේතාපෙත්තියා: ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි, සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි. මෙසේද මෙහෙණි, නිසැඟිය යුතු යි ... “ආර්යාවෙහි, අයිරා සොළොස් කභවණුවක් පරම කොට ඇති මේ ගරු පොරෝනය මා විසින් විනවන ලදුවැ නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසප්මි”යි ... දෙන්-නේ යැ ... දෙන්නාහුයැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අයිරා සොළොස් කභවණුයෙහි අයිරාසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි, අයිරා සොළොස් කභවණුයෙහි විමති ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි, අයිරා සොළොස් කභවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි.

උනු සොළොස් කභවණුයෙහි අයිරාසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනුසොළොස් කභවණුයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනුසොළොස් කභවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනාපකති: චක්ෂුකංසපරමං වේතාපෙති. උනකචක්ෂුකංස පරමං වේතාපෙති, ඤාතකානං, පචාරිතානං, අක්කස්සකායං, අත්තනොධිනෙන, මහග්ගං වේතාපෙතුකාමස්ස අපග්ගං වේතාපෙති, උමුතතිකාය -පෙ- අදිකමුඡ්කායාති.

එකාදසමසිකඛාපදං.

3. 12

දවාදසමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්සියං විහරති ජේතවනෙ අනාථපිකේකස්ස ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන ථූපලනඤ්ඤා භික්ෂුනි බහුස්සුතා ගොති භාණ්ඩා විසාරද්ද පච්චා ධම්මං කථං කාතුං. අථ බො රාජා පසෙනදි කොසලො උණ්ණකාලෙ මහග්ගං බොමං පාරුපිකා යෙන ථූපලනඤ්ඤා භික්ෂුනි තෙනුපසඤ්ඤාමි. උපසඤ්ඤාමිකා ථූපලනඤ්ඤා භික්ෂුනිං අභිවාදෙකා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තං බො රාජානං පසෙනදි කොසලං ථූපලනඤ්ඤා භික්ෂුනි ධම්මයා කථාය සඤ්ඤාසි, සමාදිපෙසි. සමුකෙතජෙසි, සමපහංසෙසි. අථ බො රාජා පසෙනදි කොසලො ථූපලනඤ්ඤා භික්ෂුනියා ධම්මයා කථාය සඤ්ඤාසිතො සමාදිපිතො සමුකෙතජිතො සමපහංසිතො ථූපලනඤ්ඤා භික්ෂුනිං එතදවොච: “වදෙය්‍යාසි අයෙය යෙන අකො”ති. සචෙ මෙ කං භොරාජ දතුකාමොසි, ඉමං බොමං දෙහිති. අථ බො රාජා පසෙනදි කොසලො ථූපලනඤ්ඤා භික්ෂුනියා බොමං දකා උට්ඨායාසනා ථූපලනඤ්ඤා භික්ෂුනිං අභිවාදෙකා පදකඤ්ඤා කකා පකකාමි.

2. මනුස්සා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “මහිව්ඡා ඉමා භික්ෂුනියො අසන්තො කථං හි නාම රාජානං බොමං විඤ්ඤාපෙස්සනති”ති. අයෙස්සාසු බො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං ඛියන්තානං විපාවෙන්තානං. යා තා භික්ෂුනියො අභිවජ්ඣා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථූපලනඤ්ඤා රාජානං බොමං විඤ්ඤාපෙස්සනති”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ ථූපලනඤ්ඤා භික්ෂුනි රාජානං බොමං විඤ්ඤාපෙසිති. සචං භගවා.

සොළොස් කහවණු පරම් කොට ඇතියක් විනවා නම්, උනුසොළොස් කහවණු පරම් කොට ඇතියක් විනවා නම්, නැයන් ගෙන්, පැවැරුවන්ගෙන්, අනෙකක්හු සඳහා නම්, කමාගේ ධනයෙන්, මහඇඟියක් විනවනු කැමැතියහුගෙන් දෙ අගය ඇතියක් විනවා නම් ඇවැත් නැත. උද්දන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

එකොළොස්වන සිකපද යි.

3. 12

දොළොස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනෙපිඩු සිටුහුගේ අරමහි වැඩැවෙසෙති, එසමයෙහි වනාහි උරුනන්ද හික්කුණි තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණ්ඩම ඇත්ති විශාරද වුවා දහැමි කථා කියන්නට අග්‍රවුවා වෙයි. එකල්හි ප්‍රසෙනපිත් කොගල රජ තෙමේ උප්පකාලයෙහි මහඇඟි කොමු පිළියක් පෙරෙවගෙන ථුල්ලනන්ද හික්කුණිය වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹූ ථුල්ලනන්ද හික්කුණිය සකසා වැද එකත් පසෙකැ හුන්නා වූ ප්‍රසෙනපිත් කොගල රජහට ථුල්ලනන්ද හික්කුණි තොමෝ දහැමි කථායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ යැ. මොනවට කරුණු ගැන්වූ යැ. මොනවට තෙද ගැන්වූ යැ, මොනවට සතුටු කරවූ යැ, එකල්හි ප්‍රසෙනපිත් කොගල රජ ථුල්ලනන්ද හික්කුණිය විසින් දහැමි කථායෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දේ මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දේ මොනවට තෙදගන්වන ලද්දේ මොනවට සතුටු කරවන ලද්දේ ථුල්ලනන්ද හික්කුණියට “ආර්යාවෙති, යමෙකින් ප්‍රයෝජනයෙක් වේ නම් කියන්නැ”යි මෙය කියැ. ඉදින් මහරජ දෙනු කැමැත්තෙහි නම් මේ කොමු පිළිය මට දෙන්නැ යි කිවූ යැ. එකල්හි ප්‍රසෙනපිත් කොගල රජ ථුල්ලනන්ද හික්කුණියට කොමු පිළිය දී හුනස්නෙන් නැගිට ථුල්ලනන්ද හික්කුණිය සකසා වැද පැදකුණු කොට ගියේ යි.

2. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පටිසති, දෙස් පතුරුවත්: “මේ හික්කුණිහු මහත් ගිජුකම ඇතියාහු ය, ලද දෙයින් නො සතුටු වුවාහු යැ, කෙසේ නම් රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවූහු”ද යි, හික්කුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පටිසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිස්සුන්ගේ (අකීර්ත්ති ශබ්දය) ඇසුහු මැ යි, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පටිසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවූ”ද යි ... සැබෑ ද මහණෙන, ථුල්ලනන්ද හික්කුණි රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවූ ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස,

පාවිත්තිය පාළු හිතවුන් විභවෙනා

විගරහි බුද්ධෝ හගවා. --පෙ- කථං හි නාම හිතබවේ දුටුවනතු
හිතවුන් රාජානං බොමං විඤ්ඤාපෙසසති. නෙතං හිතබවේ අප්පසන්නානං
වා පසාදය --පෙ- එවිඤ්ඤා පන හිතබවේ හිතවුන්ගේ ඉමං සිතබාපදං
උද්දියතු;

“ලුප්පාපුරණං¹ පන හිතවුන්ගේ වෙතාපෙත්තියා අඛිඤ්ඤාසංස-
පරමං වෙතාපෙත්තබ්බං. තතො වෙ උත්තරිං වෙතාපෙත්ත-
නිසංගතියං පාවිත්තිය”නති.

3. ලුප්පාපුරණං නාම: යං කිඤ්චි උත්තරාකාලෙ පාපුරණං.

වෙතාපෙත්තියාති: විඤ්ඤාපෙත්තියා.

අඛිඤ්ඤාසංසපරමං වෙතාපෙත්තබ්බනාති: දසකහාපණ්ණානං
වෙතාපෙත්තබ්බං.

තතො වෙ උත්තරිං වෙතාපෙත්තියාති: තතුත්තරිං විඤ්ඤාපෙති
පයොගෙ දුක්ඛටං. පටිලාභෙන නිසංගතියං හොති. නිසංගතබ්බං
සංකප්පස්ස වා ගණ්ණස්ස වා එකහිතවුන්ගේ වා. එවිඤ්ඤා පන හිතබවේ,
නිසංගතබ්බං --පෙ- “ඉදං මෙ අයො ලුප්පාපුරණං අතිරෙක
අඛිඤ්ඤාසංසපරමං වෙතාපිතං නිසංගතියං. ඉමාහං සංකප්පස්ස
නිසංගතියං”නති --පෙ- දදෙය්‍යාති --පෙ- දදෙය්‍යුනති --පෙ- අය්‍යාය දමෙති.

අතිරෙකඅඛිඤ්ඤාසංසංසං අතිරෙකසඤ්ඤා වෙතාපෙති නිසංගතියං
පාවිත්තියං. අතිරෙකඅඛිඤ්ඤාසංසංසං වෙමතිකා වෙතාපෙති නිසංගතියං
පාවිත්තියං. අතිරෙකඅඛිඤ්ඤාසංසංසං උනාකසඤ්ඤා වෙතාපෙති
නිසංගතියං පාවිත්තියං.

උනාකඅඛිඤ්ඤාසංසංසං අතිරෙකසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටස්ස.
උනාකඅඛිඤ්ඤාසංසංසං වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛටස්ස. උනාක-
අඛිඤ්ඤාසංසංසංසං උනාකසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: අඛිඤ්ඤාසංසපරමං වෙතාපෙති, උනාකඅඛිඤ්ඤා-
සංසපරමං වෙතාපෙති, ඤාතකානං, පචාරිකානං, අඤ්ඤාසංසාදය,
අතනනො ධනෙන, මහග්ගං වෙතාපෙතුකාමස්ස අප්පර්ගං වෙතාපෙති,
උච්චිකතියං --පෙ- ආදිකමමිකායාති.

ආදයමසිකබාපදං.

1. ලුප්පාපුරණං -- පෙස;

භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුලලනන්ද හික්කුණි රජහුගෙන් කොටු පිළියක් විනවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“ලුහු පොරෝනයක් විනවන මෙහෙණක විසින් දසකහවණුවක් පරම කොට ඇතියක් විනවිය යුතු යි. ඉදින් ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් නිසඟි පවිති වේ” යයි.

3. ලුහුපාපුරණ නම්: උෂ්ණකාලයෙහි යම් කිසි පොරෝනයක්.

වෙනාපෙන්නියා: විනවන්නිය විසින්.

අභිස්තෙය්‍යාකංසපරමං වෙනාපෙතඛං: දසකහවණු අගය ඇතියක් විනවිය යුතු යි.

තතො වෙ උතතරිං වෙනාපෙය්‍යා: ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් පියෝහි දුකුලා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි, සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැපිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැපිය යුතු යි ... “ආර්යාවෙනි, අධිරා දස කහවණුවක් පරම කොට ඇති මේ ලුහු පොරෝනය මා විසින් විනවන ලදු වූ නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසපමි” යි ... දෙන්නේ යැ ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අධිරා දසකහවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අධිරා දසකහවණුයෙහි විමති ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අධිරා දසකහවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

උනු දසකහවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. උනු දසකහවණුයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. උනු දසකහවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

දසකහවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, උනු දසකහවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, නැයන්ගෙන්, පැවරු වන්ගෙන්, අනෙකක්හු සඳහා නම්; තමාගේ ධනයෙන්, මහභූතියක විනවනු කැමැතියහුගෙන් මද අගය ඇතියක් විනවා නම්; ඇවැත්, නැත. උච්ඡෙක්කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දොළොස්වන සිකපද යි.

තෙසං උද්දානං :

පතනං අකාලකාලඤ්ඤා - පරිවර්තන ව විඤ්ඤාපෙ
වෙනාපෙත්වා අඤ්ඤාදත්තී - සංකිතඤ්ඤා මහාජනී
සඤ්ඤාවිකා පුග්ගලිකා - චතුකකංසංකිතෙය්‍යකානි.

උද්දායා ඛො අය්‍යායො තිංසනිසංගහියා පාවිත්තියා ධම්මා.
තත්තය්‍යායො පුච්ඡාමි කච්චිත්තං පරිසුද්ධා. දුතියමෙ පුච්ඡාමි කච්චිත්තං
පරිසුද්ධා. තතියමෙ පුච්ඡාමි කච්චිත්තං පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධත්තය්‍යායො
තස්මා තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමිති.

තිසංගහියා නිවසිතා¹

1. භික්ෂුනිවිභංගො නිසංගහියකඤ්ඤා නිවසිතං, මජ්ඣං;

ඔවුන්ගේ උද්දතය :

පත්ත යැ අකාල කාල යැ පරිවත්ත යැ විඤ්ඤාපන යැ චේතනාපන
යැ අඤ්ඤාදායක යැ සංකප්පික යැ මහාජනක යැ සංඤ්ඤාචික යැ
පුග්ගාලික යැ චතුක්කංස (පරම) යැ අඛණ්ණකයා (කංසපරම) යැ යි.

ආර්යාවෙනි, තිස් නිසඟි පවති ධම්ම උදෙසන උදහු මැ යි,
එහිලා ආර්යාවන් පිළිවිසිමි. කිම පිරිසුදුවහු ද? දෙවනවට දු පිළිවිසිමි.
කිම පිරිසුදුවහු ද? තෙවනවට දු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවහු ද?
ආර්යාවෝ මෙහි ලා පිරිසුදුහ, එහෙයින් නිභ්බයහ, මෙසේ මෙය
දරමි යි.

නිසැඟිහු නිමියහ.

පාවිතනිය බණ්ඩා

1 ලසුනවගො

4. 1. 1

පයමසිකකාපදං

ඉමෙ ඛො පනායායො ජසමසිකතා පාවිතියා ධම්මො උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකීයං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරෙන උපාසකෙන භික්ඛුනිසංඝෙසා ලසුනෙන පචාරිතො හොති. යාසං අය්‍යානං ලසුනෙන අපො අහං ලසුනෙනාති. බෙත්තපාලො ච ආණ්ණො හොති. සචෙ හි භික්ඛුනියො ආගච්ඡන්ති. එකෙකායා¹ භික්ඛුනියා දෙව තයො හණ්ඩකෙ දෙහිති. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවකීයං උසිඤ්චො හොති. යථාභතං ලසුනං පරික්ඛයං අගමාසි. භික්ඛුනියො තං උපාසකං උපසංඝකමිත්වා එතදවොද්ධුං. “ලසුනෙන ආවුසො අපො”ති. නක්ඛයො² යථාභතං ලසුනං පරික්ඛණං බෙත්තං ගච්ඡන්ති. පුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනි බෙත්තං ගහන්ති න මත්තං ජාතිකා ඛණ්ඩං ලසුනං හරාපෙසි³. බෙත්තපාලො උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙනි: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො න මත්තං ජාතිකා ඛණ්ඩං ලසුනං හරාපෙසස්සති”ති.

2. අය්‍යොසුං ඛො භික්ඛුනියො තස්ස බෙත්තපාලස්ස උජ්ඣායන්තස්ස ඛියන්තස්ස විපාවෙන්තස්ස. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- කා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම අය්‍යා පුලලනඤ්ඤ න මත්තං ජාතිකා ඛණ්ඩං ලසුනං හරාපෙසස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ පුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනි න මත්තං ජාතිකා ඛණ්ඩං ලසුනං හරාපෙසිති. සච්චං භගවා. විගර්හි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ පුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනි න මත්තං ජාතිකා ඛණ්ඩං ලසුනං හරාපෙසස්සති. නෙතං භික්ඛුවෙ අපසංකතානං වා පසාදය -පෙ- ධම්මෙ කථං කතා භික්ඛු ආමනෙත්ති.

3. භුතපුබ්බං භික්ඛුවෙ පුලලනඤ්ඤ භික්ඛුනි අඤ්ඤතරස්ස ට්‍රාහමණස්ස පජාපති අහොසි. තිස්සො ච ධිතරො නඤ්ඤ නඤ්ඤවති සුඤ්ඤරීතඤ්ඤ. අථ ඛො භික්ඛුවෙ සො ට්‍රාහමණො කාලං කතා අඤ්ඤතරං හංසයොති. උපපජ්ජී. තස්ස සබ්බසොචණ්ණමයා පත්තා අහෙසුං. සො තාසං එකෙකං පත්තං දෙති. අථ ඛො භික්ඛුවෙ පුලලනඤ්ඤ

1. එකමකාය-මජ්ඣං,

2. න එක්ඛයං-සිමු ii

3. ආහරාපෙසි-සිමු i සිමු ii

පාච්ඡන්ද්‍ය කාණ්ඩය

ලසුනවගීය

4. 1. 1

පළමු සිකපදය

ආයතාවෙනි, මේ එක්සිය සසාරක් පවති ධර්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේ-පිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි එක්තරා උවසුවක විසින් හික්ෂුණි සබ්බ තෙමේ ලුහුනෙන් පවරන ලද්දේ වෙයි. යම් ආයතී කෙනකුන්ට ලුහුනෙන් ප්‍රයෝජන වේ නම් මම ලුහුනෙන් (පවරම්) යි. ඉදින් මෙහෙණෝ පැමිණෙත් නම් එක් එක් මෙහෙණකට දෙනුන් ලුහුනු පොකුරක් දෙවයි කෙත්පල් තෙමේත් අණවන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි වනාහි සැවැතෙහි උත්සවයෙක් වෙයි. ගෙනවුත් තුඩු ලුහුනු නිමාවට ගියේ යැ. මෙහෙණෝ ඒ උවසු වෙත එළැඹැ ඇවැත, ලුහුනෙන් ප්‍රයෝජන වේ යයි, තෙල කරුණ කිහු. නැත ආයතාවෙනි, ගෙනවුත් තුඩු ලුහුනු අවසන් විය. කෙනට යනු මැනවැ යි. ථූලෙනන්ද හික්ෂුණි කෙනට ගොස් පමණ නොදන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු යැ. කෙත්පල් තෙමේ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පමණ නොදන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගත්තු ද”යි.

2. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන. ඒ කෙත්පල්හුගේ (අකිරිති ශබ්දය) ඇසුහු යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ථූලෙනන්ද පමණ නො දන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද යි ... සැබැ ද මහණෙනි, ථූලෙනන්ද හික්ෂුණි පමණ නො දන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලෙනන්ද හික්ෂුණි පමණ නො දන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි . . . දහැමි කථා කොට මහණුන් ඇමතුහ.

3. මහණෙනි, පෙරවූවක් කියමි. ථූලෙනන්ද හික්ෂුණි එක්තරා බමුණක්හුගේ අමු වූ යැ. නන්ද යැ නන්දවතී යැ සුන්දරිනන්ද යැයි දියණියෝ තිදෙනෙක් ද වූහ. එකල්හි මහණෙනි, ඒ බමුණු තෙමේ කල්‍රිය කොට එක්තරා භංගයොනියෙකැ උපන්නේ යැ. ඔහුගේ පියාපත් සියල්ල රන්මුවා විය. හෙතෙමේ ඔවුනට එක් එක් පියා-පතක් දෙයි. එකල්හි මහණෙනි, ථූලෙනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ

පාච්ඤායාපදි භික්ෂුනිවිභවෙයා

භික්ෂුනි අයං භංසො අමහාකං එකෙකං පනතං දෙතිති නං භංසරාජං¹ ගහෙතො නිසංතං අකාසි. තස්ස පුත ජායමානා පතො සෙතා සමපජ්ඣ. තදපි භික්ෂුවෙ ථුලානා භික්ෂුනි අතිලො-හෙන සුවණණා පරිහිතා, ඉදති ලස්සනා පරිහාසියන්ති.

‘යං ලද්ධං තෙන තුට්ඨස්සං - අතිලොහො හි පාපකො භංසරාජං ගහෙතො - සුවණණා පරිහාසරා’ති.

අථ ඛො භගවා ථුලානා භික්ෂුනිං අනෙකපරියායෙන විගරහිතා දුගරතාය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තා:

‘යා පන භික්ෂුනි ලස්සනං බාදෙයා පාච්ඤායා’නති.

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනිති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අත්ථ අධිපෙතො භික්ෂුනිති.

ලස්සනං නාම: මාගධකං² වුවවිති. බාදිකාමිති පතිගණනාති ආපත්ත දුක්ඛටස්ස. අජේඛාභාරෙ අජේඛාභාරෙ ආපත්ති පාච්ඤායාසං.

ලස්සනෙ ලස්සනසඤ්ඤා බාදති ආපත්ති පාච්ඤායාසං ලස්සනෙ වෙමතිකා බාදති ආපත්ති පාච්ඤායාසං. ලස්සනෙ අලස්සනසඤ්ඤා බාදති ආපත්ති පාච්ඤායාසං.

අලස්සනෙ ලස්සනසඤ්ඤා ආපත්තී³ දුක්ඛටස්ස. අලස්සනෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස අලස්සනෙ අලස්සන සඤ්ඤා අනාපත්ත.

අනාපත්ති: පලඤ්ඤානෙ භඤ්ජනකෙ හරීතකෙ වාචලස්සනෙ⁴ සුපසම්පාදකෙ මංසසම්පාදකෙ තෙලසම්පාදකෙ සාළුවෙ උත්තරිහබ්බෙ උමමන්තකාය -පෙ- ආදිකමිතිකායාති.

පඨමසික්ඛාපදං⁵.

4. 1. 2

දුතියසික්ඛාපදං

1. සාවත්ති නිදානං- තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බගගියා භික්ෂුනියො සමොධෙ ලොමං සංහරාපෙතො අවිරවතියා නදියා වෙසියාහි සද්ධිං නග්ගා එකතිත්ථෙ නභායනති. වෙසියා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො සමොධෙ ලොමං සංහරාපෙතසනති සෙයාපාපි ගිහී කාමභොගිනියොති”.

1. භංසරාජානං-සිග්ග i සිග්ග ii සි iii

2. මාගධං, සි i සිග්ග ii

3. අලස්සනෙ ලස්සනසඤ්ඤා බාදති ආපත්ති - මජ්ඣං, HO:

4. වාචලස්සනෙ, මජ්ඣං

5. ලස්සන සික්ඛාපදං පඨමං, මජ්ඣං, සිග්ග i,

මේ භංස තෙමේ අපට එක් එක් පියාපත්තක් දේ යයි ඒ භංසරාජයා අල්වාගෙන පියාපත් නැතියක්හු කළා යැ. ඔහුගේ යළි හටගන්නා පියාපත්හු සුදු වැ හටගත්හ. එද ද මහණෙනි, පුලලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ අතිලොභයෙන් රනින් පිරිහිණ. දැන් ලුහුනෙන් පිරිහේ යයි.

“යමක් ලද නම් එයින් තුටුවිය යුතු යි. අතිලොභය වනාහි ලාමක යැ. හස්රජ්ඣ අල්වාගෙන රනින් පිරිහිණැ” යි.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පුලලනන්ද භික්ෂුණියට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැව්හි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් ලුහුනු කානම් පව්හි වේ” යයි.

4. යා පන: යම, යම්බඳු ... හිකඛුනී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ලසුන නම්: වගඳරට උපතැ යි කියනු ලැබෙයි. කත්තෙමැයි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරහලායෙහි පරහලායෙහි පව්හි ඇවැත් වේ.

ලුහුනෙහි ලුහුනු සන් ඇතියා කා නම් පව්හි ඇවැත් වෙයි. ලුහුනෙහි විමනි ඇතියා කා නම් පව්හි ඇවැත් වෙයි, ලුහුනෙහි නො ලුහුනු සන් ඇතියා කා නම් පව්හි ඇවැත් වේ.

නො ලුහුනෙහි ලුහුනු සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො ලුහුනෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො ලුහුනෙහි නො ලුහුනු සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

හෙළ ලුහුනෙහි, සැ ලුහුනෙහි, පලාවතා ලුහුනෙහි, මිදුළු නැති ලුහුනෙහි, සුපසම්පාකයෙහි, මංසපසාකයෙහි, තෙල සම්පාකයෙහි. ගිවුළු සාලවයෙහි, අවුළුපත්හි, ඇවැත් නැත. උමමන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 1. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එයමයෙහි වනාහි සචග මෙහෙණෝ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් ගරවා අවිරවනි නදියෙහි වෙසගනන් සචග නග්න වැ එක් කොටෙහි යනානස දෙරෙණ. වෙසගනෝ ලමු කොට සිහනි, නුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගෘහි කාමගොගිනින් මෙන් පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හැර-වුහු” ද යි.

පාවිත්තිය පාළු හික්කුනිවිභවෙයා

2. අසේසාසුං බො හික්කුනියො තාසං වෙසියානං උජ්ඣායනානං ධියනානං විපාවෙනානං. යා තා හික්කුනියො අප්පිල්ලා-පෙ-තා උජ්ඣායනති ධියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම ඡබ්බෙහියා හික්කුනියො සමොධෙ ලොමං සංහරාපෙසසනති”ති.-පෙ-සච්චං කිර හික්කුනෙව ඡබ්බෙහියා හික්කුනියො සමොධෙ ලොමං සංහරාපෙසනති, සච්චං හගවා, විගරහි බුද්ධො හගවා-පෙ-කථං හි නාම හික්කුනෙව ඡබ්බෙහියා හික්කුනියො සමොධෙ ලොමං සංහරාපෙසසනති, නෙතං හික්කුනෙව අප්පසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්කුනෙව හික්කුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දිසන්තු.

“යා පන හික්කුනි සමොධෙ ලොමං සංහරාපෙසස පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙඤ්ඤා අධිපෙතා හික්කුනිති.

සමොධො නාම: උභො උපකථස්සා මුත්තකරණං.

සංහරාපෙසානාති: එකමුඛි ලොමං සංහරාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. බහුකෙපි ලොමෙ සංහරාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපත්ති: ආබාධප්පථියා උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

දුතියසික්කාපදං.

4. 1. 3

තතියසික්කාපදං.

1. සාවකී නිදනං - නෙන බො පන සමයෙන දො හික්කුනියො අනභිරතියා පිළිතා ඔවරකං පවිසිත්වා තලසාතකං කරොනති. හික්කුනියො තෙන සද්දෙන උපධාවිත්වා තා හික්කුනියො එතදවොචු: “කිස්ස තුමෙහ අයො පුරිසෙහි සද්ධිං සමපදුස්සාමාති. න මයං අයො පුරිසෙහි සද්ධිං සමපදුස්සාමාති. හික්කුනිනං එතමකං ආරොචෙසුං.

2. යා තා හික්කුනියො අප්පිල්ලා-පෙ- තා උජ්ඣායනානං ධියනානං විපාවෙනති: “කථං හි නාම හික්කුනියො තලසාතකං කරිස්සනති”ති.-පෙ-සච්චං කිර හික්කුනෙව හික්කුනියො තලසාතකං කරොනති. සච්චං හගවා, විගරහි බුද්ධො හගවා-පෙ-කථං හි නාම හික්කුනෙව හික්කුනියො තලසාතකං කරිස්සනති. නෙතං හික්කුනෙව අප්පසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්කුනෙව හික්කුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දිසන්තු:

“තලසාතකෙ පාවිත්තිය”නති

1. පුරිසෙන - මජ්ඣං.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ වෙසභනන්ගේ (අකිරිත්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හැරවුනු දු”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හරවත් දු යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හැරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝනොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සඬොධ නම් : දෙ කිසිල්ල යැ මුත්තරණ යි.

සංහරාපෙයා : එක්ලොමකුදු හරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. බොහෝ වූ ද ලොම් හරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන්, ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 1. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි දෙ මෙහෙණ කෙනෙක් අනභිරතයෙන් පිඩින වූවාහු ගබට පිවිස තලසාතකය කෙරෙහි. භික්ෂුණිහු ඒ ශබ්දයෙන් දිවැ අවුත් ඒ මෙහෙණන්ට “ආයඹාවෙනි, තෙපි කුමකට පුරුෂයන් සමඟ දුෂ්‍යවනුදු”යි කිහු. ආයඹාවෙනි, අපි පුරුෂයන් සමඟ නො ම දුෂ්‍යවම්හ යි. මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ තලසාතකය කොළෝදු”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ තලසාතකය කෙරෙද්දු යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ තලසාතකය කළෝ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“තලසාතකයෙහි පවිති වේ” යයි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභිදෙයා

3. නලසාතකං නාම: සමස්සං සාදියනති අනන්තමසො උප්ප-
පතොනපි මුත්තකරණං පහාරං දෙති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

අනාපනති: ආබාධප්පව්වයා උත්තර්තකාය -පෙ- අදිකම්මිකායාති.

තතිසසිකතාපදං

4. 1. 4

චතුස්සිකතාපදං

1. සාවත්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා පුරාණරාජොරොධා භික්ඛුනිසු පබ්බජිතා හොති. අඤ්ඤාතරා භික්ඛුනි අනභිරතියා පිළිතා යෙන සා භික්ඛුනි තෙනුපසංකම්. උපසංකම්ඤාතං භික්ඛුනි. එතදවොච: “රාජා ඛො අයො තුලෙන විරාවිරං ගම්හති කථං තුලෙන ධාරෙථා”ති. ජතුමට්ටකෙන¹ අයොති. කිං එතං අයො ජතුමට්ටකනති. අථ ඛො සා භික්ඛුනි තස්සා භික්ඛුනියා ජතුමට්ටකං ආවිහති. අථ ඛො සා භික්ඛුනි ජතුමට්ටකං ආදිසිඤ්ඤා ධොවිතුං විසාරිඤ්ඤා එතමනං ජබ්බෙසි. භික්ඛුනියො මකඤ්ඤාහි සම්පරිකම්මණං පසාදිඤ්ඤා එවමාහංසු “කසිදං කම්මනති” සා එවමාහ මයතිදං කම්මනති.

2. යා නා භික්ඛුනියො අඤ්ඤාතරා -පෙ- නා උප්පායනති ඛියනති විපාලෙතති: “කථං හි නාම භික්ඛුනි ජතුමට්ටකං ආදිසිඤ්ඤාති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනි ජතුමට්ටකං ආදිසිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනි ජතුමට්ටකං ආදිසිඤ්ඤාති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසන්තා.

“ජතුමට්ටකෙ පාචිත්තිය”නති

3. ජතුමට්ටකං නාම: ජතුමයං කට්ඨමයං පිට්ඨමයං මත්තිකාමයං. ආදියෙයානති: සමස්සං සාදියනති අනන්තමසො උප්පලපතොනපි මුත්තකරණං පට්ටෙසෙති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

අනාපනති: ආබාධප්පව්වයා² උත්තර්තකාය -පෙ- අදිකම්මිකායාති.

චතුස්සිකතාපදං

1. ජතුමට්ටකෙන, සි ii, - මජ්ඣ.

2. ආබාධප්පව්වයා-මජ්ඣ.

3. කලසාතක නම: පහස ඉවසන්නී යටත් පිරිසෙයින් උපුල් පතිනුදු මුත් කරණයෙහි පහර දේ නම් පවති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන්, ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපදය යි.

4. 1. 4

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එයමයෙහි වනාහි පෙර ගිහි බැවිහි රජහුගේ ඇතොවුරෙහි වූ එක්තරා ස්ත්‍රියක් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවා වෙයි. එක්තරා මෙහෙණක් අනභිරතියෙන් පෙළුණි ඒ මෙහෙණ වෙත එළැඹියා යැ. එළැඹි ඒ මෙහෙණහට “ආයඹාවෙනි, රජ තෙමේ වනාහි කලින් කල තොප වෙතට පැමිණෙයි. තෙපි කෙසේ ඉවසා දරව් දෑ”යි තෙල කරුණ කිවු යැ. ආයඹාවෙනි, ජතුම්චටකයෙනි. ආයඹාවෙනි, තෙල ජතුම්චටකය කීමෙන් දෑ යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ මෙහෙණහට ජතුම්චටකය පැහැදිලි කොට කිවු යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ජතුම්චටකය (ප්‍රයෝජනයට) ගෙන දෙවන්නට නො සිහි කොට එකත්පසෙක දූමු යැ. මෙහෙණෝ මැස්සන්ගෙන් භාත්පසින් ගැවසි ගන්නා ලද්ද දෑක “මේ කාගේ කායඹියක්ද”යි කිහු. ඔ තොමෝ මෙය මාගේ කායඹියෙකැ යි කිවු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙණෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් මෙහෙණක් ජතුම්චටකය (ප්‍රයෝජනයට) ගතද” යි... “සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණක් ජතුම්චටකය [ප්‍රයෝජනයට] ගතද” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් ජතුම්චටකය ගතද? මහණෙනි මෙය අප්‍රයත්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි මෙසේ ද මහණෙනි ටෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසාත්වා”

“ජතුම්චටකයෙහි පවති වේ” යැ යි.

3. ජතුම්චටක නම: ලහමුවා යැ දූවමුවා යි පිටි මුවා යැ මැටිමුවා යැ.

ආදියෙයා: පහස ඉවසන්නී යටත් පිරිසෙයින් උපුල් පතකුදු මුත් කරණයට පිවිස්වා නම් පවති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන් ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 1. 5

පඤ්චමසිකකාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සකෙකසු විහරති කපිල-
වත්ථුසමී නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො මහාපජාපතී ගොතමී යෙන
හගවා තෙනුපසංඛාමී. උපසංඛාමීත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා අධොවාතෙ
අට්ඨාසි. “දුග්ගසෙධා හගවා මාතුගාමො”ති. අථ ඛො හගවා
ආදියන්තු ඛො භික්ඛුනියො උදකසුද්ධිකන්ති, මහාපජාපතී. ගොතමී-
ධම්මියා කථාය සන්දසෙසසි සමාදපෙසි සමුත්තෙතපෙසි සමංගංසෙසි.
අථ ඛො මහාපජාපතී ගොතමී හගවතා ධම්මියා කථාය සන්දසෙසිතා
සමාදපිතා සමුත්තෙතපිතා සමංගංසිතා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදකම්ණං
කත්වා පකකාමී.

2. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මෙ-
කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි. “අනුජානාමී භික්ඛවෙ භික්ඛුනීනං
උදකසුද්ධික”න්ති. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී
හගවතා උදකසුද්ධිකා අනුඤ්ඤතාති අතිගමිතීරං උදකසුද්ධිකං ආදියන්ති
මුත්තකරණෙ වණං අකාසි. අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං
එතමන්ථං ආරාචෙසි.

3. යා තා භික්ඛුනියො අස්ථිච්ඡා -පෙ- තා උප්ඤ්ඤායන්ති
බ්බියන්ති විපාචෙතන්ති: “කථං හි නාම භික්ඛුනී අතිගමිතීරං උදකසුද්ධිකං
ආදියන්ති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී අතිගමිතීරං උදක-
සුද්ධිකං ආදියති.¹ සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං
හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී අතිගමිතීරං උදකසුද්ධිකං ආදියන්ති,
තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ
භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“උදකසුද්ධිකං පන භික්ඛුනියා ආදියමානාය අවසුලපබ්බපරමං
ආදනබ්බං. තං අතිකකාමෙත්තියා පාවිත්තිය”න්ති.

4. උදකසුද්ධිකං නාම: මුත්තකරණස්ස ධොවනා වුච්ඡිති.

ආදියමානායාති:² ධොවනතියා.

අවසුලපබ්බපරමං ආදනබ්බන්ති; දව්සු අසුලපිසු දො පබ්බපරමං
ආදනබ්බා.

1. ආදියන්ති - සිමු

2. ආදියන්තියා, සිමු සි,

පස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු ශාක්‍යජනපදයෙහි කිඹුල්වත් පුරා
 නුගඞ්ථි වැඩැවෙසෙති. එකල්හි මහාප්‍රජාපතී ගෞතමී තොමෝ
 භාග්‍යවතුන් වෙත එළැඹියා යැ. එළැඹූ භාග්‍යවතුන් සකසා වැද
 “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාගම දුගඳයැ”යි යටි සුළඟෙහි සිටියා යැ.
 එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “හික්ෂුණිහු උදකශුද්ධිකය ගනිත්ව”යි.
 මහාප්‍රජාපතී ගෞතමීයට දහම් කරායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ
 සේක. මොනවට කරුණු ගැන්වූ සේක. මොනවට තෙද ගැන්වූ සේක.
 මොනවට සතුටු කරවූ සේක. එකල්හි මහාප්‍රජාපතී ගෞතමී
 තොමෝ භාග්‍යවතුන් විසින් දහම් කරාවෙන් මොනවට කරුණු
 දක්වන ලද්දී මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දී මොනවට තෙද
 ගන්වන ලද්දී මොනවට සතුටු කරවන ලද්දී භාග්‍යවතුන් සකසා
 වැද පැදකුණු කොට ගියා යැ.

2. ඉක්කිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ
 අවසරයෙහි ලා දහම් කරා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. “මහ-
 ණෙනි, මෙහෙණන්ට උදකශුද්ධිකය අනුදනිමි”යි. එසමයෙහි
 එක්තරා මෙහෙණක් භාග්‍යවතුන් විසින් උදකශුද්ධිකය අනුදන
 වදුරන ලදු යි ඉතා ගැඹුරට උදකශුද්ධිකය ගන්නී මුත් කරුණෙහි
 වණයක් කළා යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල
 කරුණ ඇරොජු යැ.

3. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට
 සිහනි, නුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක්
 ඉතා ගැඹුරට උදක ශුද්ධිකය ගතු” දු යි ... සැබැද මහණෙනි.
 මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක ශුද්ධිකය ගතු දු යි. සැබැවැ
 භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම්
 මහණෙනි, මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක ශුද්ධිකය ගතුද? මහණෙනි,
 මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ...
 මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“උදක ශුද්ධිකය ගනු ලබන මෙහෙණ විසින් දෙ ඇහිලි
 දෙපුරුකක් පරම කොට ගත යුතු යි. එය ඉක්මවන්නියට පවති
 වේ” යැයි.

4. උදකශුද්ධික නම්: මුත්තකරණය පිළිබඳ දෙවීම කියනු ලැබේ.

ආදියමානාය: දෙවන්නිය විසින්:

අවසිගුලපබ්බපරමං ආදනබ්බං: දෙ ඇහිල්ලෙහි දෙ පුරුකක්
 පරම කොට ගත යුතු යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙනා

තං අතිකතාමෙතනියාති: සමථස්සං සාදියනති අනන්තසො කෙසග්ගමත්තමුප්පි අතිකතාමෙති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අතිරෙකදවසිගුලපඤ්ඤා අතිරෙකසඤ්ඤා ආදියති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අතිරෙකදවසිගුලපඤ්ඤා වෙමතිකා ආදියති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අතිරෙකදවසිගුලපඤ්ඤා උනාකසඤ්ඤා ආදියති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

උනාකදවසිගුලපඤ්ඤා අතිරෙකසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛාවස්සං. උනාකදවසිගුලපඤ්ඤා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛාවස්සං. උනාකදවසිගුලපඤ්ඤා උනාකසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: දවසිගුලපඤ්ඤාපරමං ආදියති, උනාකදවසිගුලපඤ්ඤා පරමං ආදියති, ආබාධපෘථිවියා, උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකමෙත්තියායාති.

පඤ්චමසිකතාපදං.

4. 1. 6

ඡට්ඨසිකතාපදං

1. සාවත්ති නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ආරොහන්තො¹ නාම භොමන්තො භික්ෂුසු පඤ්ඤාපිතො හොති. තස්ස පුරාණදුර්ගිකා භික්ෂුනිසු පඤ්ඤාපිතො හොති. තෙන ඛො පන සමයෙන සො භික්ෂු තස්සා භික්ෂුනියා සන්තකෙ ගත්තවිසංගං කරොති. අථ ඛො සා භික්ෂුනි තස්ස භික්ෂුනො භුඤ්ජන්තස්ස පාතියෙන ව විධුපනෙන ව උපතිට්ඨිකා අවිච්ඡිදති. අථ ඛො සො භික්ෂු තං භික්ෂුනිං අපසාදෙසි.² “ථා හගිනි ඵචරුපං අකාසි. තෙනා ඛප්පති”ති. පුඤ්ඤං මං කං ඵචඤ්ඤා ඵචඤ්ඤා කරොසි. ඉදති ඵත්තං න සහසිති පාතියථාලකං මත්තෙ ආසුමෙතිකා විධුපනෙන පහාරං අදසි.

2. යා තා භික්ෂුනියො අපච්ඡිකා -පෙ- නා උත්ඛායනති ධියනති විපාවෙගති: “කථං හි නාම භික්ෂුනි භික්ෂුස්ස පහාරං දස්සති”ති -පෙ- සථං කිර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනි භික්ෂුස්ස පහාරං අදසිති. සථං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනි භික්ෂුස්ස පහාරං දස්සති. තෙනං භික්ෂුවෙ අපසාදනානං වා පසාදය -පෙ- ඵචඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිද්ධිකාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනි භික්ෂුස්ස භුඤ්ජන්තස්ස පාතියෙන වා විධුපනෙන වා උපතිට්ඨියා පාචිත්තිය”නති.

1. රොහන්තො, - සිමුඛි

2. අපසාදෙති; - මජ්ඣං,

කං අතිකකාමෙනායා: පහස ඉවසන්ති යටත් පිරිසෙයින්
 භක්තසගත් පමණකුදු ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අයිරා දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි අයිරා සන් ඇතියා ගනී නම්
 පවිති ඇවැත් වෙයි. අයිරා දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි විමති ඇතියා
 ගනී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි උනුසන්
 ඇතියා ගනී නම් පවිති ඇවැත් වේ.

උනු දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි අයිරා සන් ඇතියා නම් දුකළා
 ඇවැත් වෙයි. උනු දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි විමති ඇතියා නම්
 දුකළා ඇවැත් වෙයි. උනු දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි උනු සන් ඇතියා
 නම් ඇවැත් නැති.

දෙඇඟිලි දෙපුරුකක් පරම කොට ගනී නම්, උනු දෙඇඟිලි
 දෙපුරුකක් පරම කොට ගනී නම්, ආබාධප්‍රත්‍යයයෙන්, අවැත් නොවේ.
 උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 1. 6

සවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ආරොහන්ත නම්
 මහාමාත්‍රයෙක් මහණුන් කෙරෙහි පැවිදි වූයේ වෙයි. ඔහුගේ
 පැරැණි අඹු මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවා වෙයි. එසමයෙහි
 වනාහි ඒ මහණ තෙමේ එ මෙහෙණ වැළඳෙහි බත්කිස කෙරෙයි.
 එකල්හි ඒ මෙහෙණ වළඳන ඒ මහණහට පැනින් ද
 තල්වැටින් පවන් සැළීමෙන් ද [උවටැත් කරමින්] වෙතැ සිට
 [පැවිදි සිරිත] ඉක්මවා [පස්කම් සැපමුසු] වදන් බෙණෙයි.
 එකල්හි ඒ මහණ තෙමේ එ මෙහෙණහට “බුහුන, මෙබන්දක්
 නහමක් කරව, මෙය නො කැපයැ”යි අප්‍රසාදය පළ කෙළේ යැ.
 පෙර තෝ මට මෙසේත් මෙසේත් කෙරෙහි, දෑත් මෙව්වරකුත්
 නො ඉවසහි යැ යි පැන්තලිය හිසමතැ වත් කොට තල්වැටින්
 පහර දුන්නා යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ...ඔහු ලමු කොට
 සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක්
 මහණක්හට පහර දුන්නාදැ”යි ... සැබැද මහණෙහි, මෙහෙණක්
 මහණක්හට පහර දුන්නා දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස.
 භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි මෙහෙණක් මහණක්හට
 පහරදුන්නාද මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ
 නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි, මෙහෙණෙත් මේ සිකපදය
 උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් වළඳන මහණක්හට පැනින් හෝ තල්වැටින්
 හෝ යුතු වැ වෙතැ එළැඹැ සිටී නම් පවිති වේ”යයි.

පාචිත්තියපාළි හික්කුනිවිහවෙයා

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං
ඉමස්මිං අතො අධිප්පෙනා හික්කුනිති.

හික්කුසානාති: උපසම්පන්නස්ස.

භුඤ්ජනනස්සාති: පඤ්ඤානං භොජනානං අඤ්ඤාතරං භොජනං
භුඤ්ජනනස්ස.

පානියං නාම: යං කිඤ්චි පානියං,

විදුපනං නාම: යා කාවි විජනි¹

උපතිට්ඨයානාති: හත්ථපාසෙ තිට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නස්සඤ්ඤා පානියෙන වා විදුපනෙන
වා උපතිට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නෙ වෙමතිකා
පානියෙන වා විදුපනෙන වා උපතිට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස
උපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නස්සඤ්ඤා පානියෙන වා විදුපනෙන වා
උපතිට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

හත්ථපාසං විජහිත්වා උපතිට්ඨති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. ඛාදනියං
ඛාදනනස්ස උපතිට්ඨති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නස්ස
උපතිට්ඨති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නස්සඤ්ඤා
ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.
අනුපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නස්සඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපත්ති: දෙති දපෙති, අනුපසම්පන්නං ආණාපෙති
උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 1. 7

සත්තමසික්ඛාපදං.

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හික්කුනියො
සස්සකාලෙ ආමකධඤ්ඤා විඤ්ඤාපෙත්වා නගරං අතිහරන්ති. දුරාරථානෙ
දෙථයෙය භාගතති පළිබ්බුද්ධිත්වා² මුඤ්ඤංසු. අථ ඛො නා
හික්කුනියො උපයස්සං ගහත්වා හික්කුනිතං එතමස්ස ආරොවෙසුං.

1. බිජනි - මජ්ඣං,

2. පලිබ්බුද්ධිත්වා - මජ්ඣං,

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්බුණි ... මෝතොමෝ මේ අපියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

හික්බුණා: උපසපනක්භව.

භුඤ්ජනසස: පස් බොජුනෙන් එක්තරා බොජුනක් වළඳන්නාහව.

පානිය නම්: යම්කිසි පියයුතු දෑයක්.

විධුපන නම්: යම්කිසි විජනියක්.

උපතිට්ඨයා: අත්පයැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

උපසපනක්භු කෙරෙහි උපසපන සන් ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ යුතු වැ වෙනැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක්භු කෙරෙහි විමති ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ යුතු වැ වෙනැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක්භු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ යුතු වැ වෙනැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අත්පස හැරපියා වෙනැ සිටි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු වෙනැ සිටි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක් කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දේ නම්, දෙවා නම්, අනුපසපනක්භු අභවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 1. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ අස්වනු කල්හි අමු ධාන්‍යය විනවා නුවරට ගෙන එති. [නුවර] දෙරටු-නන්හි ආයභාවෙහි, කොටසක් දෙවුයැ යි හිරිහැර කොට මුදුනු. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු.

පාවිත්‍ර්‍යපාළි භික්‍ෂුනීවිභවෙනා

2. යා නා භික්‍ෂුනියො අප්පිල්ථා -පෙ- නා උජ්ඣායනා
බියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්‍ෂුනියො ආමකධක්ඛං
විඤ්ඤාපෙසසනති”ති -පෙ- සචං කිර භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනියො
ආමකධක්ඛං විඤ්ඤාපෙසනති. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා,
-පෙ- කථං හි නාම භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනියො ආමකධක්ඛං විඤ්ඤා-
පෙසසනති, නොතං භික්‍ෂුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ-
ඵවඤ්ච පන භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්‍ෂුනී ආමකධක්ඛං විඤ්ඤාපෙකා වා විඤ්ඤා-
පාපෙකා වා¹ හජ්ජිකා වා හජ්ජාපෙකා වා කොට්ටකා වා
කොට්ටාපෙකා වා පච්චිකා වා පච්චාපෙකා වා පරිභුංඤ්ජයා
පාවිත්‍රිය”ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්‍ෂුනීති: -පෙ- අයං
ඉමස්මිං අතො අධිපෙතා භික්‍ෂුනීති.

ආමකධක්ඛං නාම: සාලි වීහි යවො ගොඬුමො කඩු වරකො
කුදුසකො.

විඤ්ඤාපෙකාති: සයං විඤ්ඤාපෙකා.

විඤ්ඤාපාපෙකාති: අඤ්ඤං විඤ්ඤාපාපෙකා².

හජ්ජිකාති: සයං හජ්ජිකා.

හජ්ජාපෙකාති: අඤ්ඤං හජ්ජාපෙකා.

කොට්ටකාති: සයං කොට්ටකා,

කොට්ටාපෙකාති: අඤ්ඤං කොට්ටාපෙකා.

පච්චිකාති: සයං පච්චිකා.

පච්චාපෙකාති: අඤ්ඤං පච්චාපෙකා. භුක්ඛිසසාමිති පතිගණනාති
ආපනති දුක්ඛට්ඨස. අජෙඤ්ඤාභාරො අජෙඤ්ඤාභාරො ආපනති පාවිත්‍රියසං.

අනාපනති: ආබාධපාච්චියා අපරණ්ණං විඤ්ඤාපෙනි, උමුත්තකාය
-පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

1. විඤ්ඤාකා වා විඤ්ඤාපෙකා වා - සිමු i, මපසං;

2. විඤ්ඤාපෙකා - සිමු i සිමු ii මපසං,

2. යම් ජී මෙහෙණ නෙතෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අමු ධාන්‍යය විනවුහු”දැයි. “සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ අමු ධාන්‍යය වින වත්”දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු.... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අමු ධාන්‍යය විනවුහුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් නොමෝ අමු ධාන්‍යය විනවා හෝ විනවවා හෝ බැද හෝ බදවා හෝ කොටා හෝ කොටවා හෝ පිසැ හෝ පිසවා හෝ වළඳා නම් පවිත් ඇවැත් වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු...හික්බුති... මෝනොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්පුණි යි.

ආමකධඤ්ඤා නව: හැල් යැ වී යැ යව යැ තිරිඟු ය කභිගු යැ වරා යැ අමු යැ.

විඤ්ඤාපෙකා: තමා විසින් විනවා.

විඤ්ඤාපාපෙකා: මෙරමා ලවා විනවවා.

හස්සිකා: තෙමේ බැද.

හස්සාපෙකා: මෙරමා ලවා බදවා.

කොටෙටකා: තෙමේ කොටා.

කොටාපෙකා: මෙරමා ලවා කොටවා.

පවිකා: තෙමේ පිසැ.

පවාපෙකා: මෙරමා ලවා පිසවා.

බුද්ධන්තොමැ යි පිළිගනි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරහලායෙහි පරහලායෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධ ප්‍රත්‍යයෙන්, [මුං උදු ඇ] අපරණ්ණයක් විනවා නම්, ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපදය

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අක්කුතරො බ්‍රාහ්මණො නිබ්බිට්ඨරාජභට්ටො තෙක්ඤ්ඤව භට්ඨපථං යාවස්සාමීති සිසං නභායිකා භික්ඛුනුපස්සයං උපනිස්සයා¹ රාජකුලං ගව්ඡති. අක්කුතරො භික්ඛුනී කටාහෙ වච්චං කතා තිරොකුඬෙයි ඡට්ඨෙයිනි තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස මත්තෙ ආසුමිහි. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො උජ්ඣායනී ඛියනී විපාවෙනි: “අස්සමණියො ඉමා මුණ්ඛා වන්තිකිනියො² කථං හි නාම ගුප්තඛාහං මත්තෙ ආසුමිහස්සනහි. ඉමාසං උපස්සයං ක්කාපෙස්සාමී”ති උමුක්කං³ ගහෙතා උපස්සයං පටිසනි. අක්කුතරො උපාසකො උපස්සයා නික්ඛමනො අද්දස නං බ්‍රාහ්මණං උමුක්කං ගහෙතා උපස්සයං පටිසන්නං. දිස්වාන නං බ්‍රාහ්මණං එතදවොච “කිස්ස කං හො උමුක්කං ගහෙතා උපස්සයං පටිසසි”ති. ඉමා මං හො මුණ්ඛා වන්තිකිනියො ගුප්තඛාහං මත්තෙ ආසුමිහස්ස. ඉමාසං උපස්සයං ක්කාපෙස්සාමීති. ගව්ඡ හො බ්‍රාහ්මණ මධ්ගලං එතං සහස්සං උච්ඡසි තක්ඛ භට්ඨපථනහි. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො සිසං නභායිකා රාජකුලං ගතතා සහස්සං අලත් තක්ඛ භට්ඨපථං.

2. අථ ඛො සො උපාසකො උපස්සයං පටිසිකා භික්ඛුනීනං එතමත්තං ආරොචෙතා පරිභාසි. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිල්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායනහි ඛියනහි විපාවෙනහි: “කථං හි නාම භික්ඛුනී⁴ උච්චාරං තිරොකුඬෙයි ඡට්ඨෙයිස්සනි”ති -පෙ- සඤ්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී උච්චාරං තිරොකුඬෙයි ඡට්ඨෙයිසිති. සඤ්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී උච්චාරං තිරොකුඬෙයි ඡට්ඨෙයිස්සනි තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවක්ඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියන්නා:

“යා පන භික්ඛුනී උච්චාරං වා පස්සාවං වා සඬකාරං වා විසාසං වා තිරොකුඬෙයි වා තිරොපාකාරෙ වා ඡට්ඨෙය්‍ය වා ඡට්ඨාපෙය්‍ය වා පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනානි: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීනි: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අත්ථෙ අධිපෙත්වා භික්ඛුනීනි.

උච්චාරො නාම: ගුප්තො වුච්චති.

පස්සාවො නාම: මුත්තං වුච්චති.

සඬකාරං නාම: කච්චරං වුච්චති.

1. උපනිස්සයා - සිමු ii, මජ්ඣං.

2. වන්තිකිනියො - මජ්ඣං.

3. උමුක්කං - සිමු i සිමු i සිමු ii

4. භික්ඛුනියො - සිමු i - මජ්ඣං.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති ජිද්දා යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණෙක් බැළයට සේවා කරන රාජහටයෙක් වූයේ ඒ හටමාර්ගය මැ ඉල්වන්-නෙමැ යි හිස දෙවා සනහා මෙහෙණවරට සමීපමාර්ගයෙන් රජගෙදරට යෙයි. එක්තරා මෙහෙණක් කබලෙක්හි වස කිස කොට බිතුයෙන් ඔබ්බෙහි දමාපියන්නී ඒ බමුණාගේ හිස මත්තෙහි හෙලු යැ. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි. නුගුණ පවසයි. දෙස් පතුරුවයි. “මේ මුඩු වදලියෝ වූ නා මෙහෙණෝ කෙසේ නම් වසුරු බඳුනක් හිසමත්තෙහි හෙලුහු ද? මොවුන්ගේ අසපුව දවන්තෙමැ යි ගිහිහුලක් ගෙනැ අසපුවට පිවිසෙයි. එක්තරා උවසුවක් මෙහෙණවරින් නික්මෙන්නේ ගිහිහුලක් ගෙනැ මෙහෙණ-වරට පිවිසෙන ඒ බමුණා දිවි. දැනු එ බමුණුහට “පින්වත තෝ කුමකට ගිහිහුලක් ගෙනැ මෙහෙණවරට පිවිසෙහි” ද යි කී යැ. පින්වත මේ මුඩු වදගැහැණු වසුරු බඳුනක් මා මත්තෙහි හෙලුහ. මොවුන්ගේ මෙහෙණවර ද්වාලන්නෙමි යි. පින්වත් බමුණ යා තෙලෙ මහල් යැ. දහසක් ද ඒ හටමාර්ගය ද ලබනෙහි යැ යි. එකල්හි ඒ බමුණු තෙමේ හිස දෙවා නහා රජගෙදරට ගොස් දහසක් ද ඒ හටමාර්ගය ද ලැබී.

2. ඉක්බිති ඒ උවසු මෙහෙණවරට පිවිස මෙහෙණන් හට තෙල කරුණ ඇරොජා [යළි මෙබන්දක් නො කරන්නැ යි] බියගැන්වී යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ මල භික්තියෙන් පිටත්හි දමාපු ද?” යි ... සැබැ ද මහණෙනි මෙහෙණක් මල භික්තියෙන් පිටත්හි දමාපියද්දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් මල භික්තියෙන් පිටත්හි දමාපුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මල හෝ මූ හෝ කසළ හෝ ඉඳුල් හෝ භික්තියෙන් පිටතැ හෝ පවුරෙන් පිටතැ හෝ දමාපියා නම් හෝ දමාපියවා නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බඳු ... හික්බුති ... මෝතොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්සුණි යි.

ලට්ඨාර නම්: ගුරුය කියනු ලැබෙයි.

පසුභාව නම්: මුත්‍ර කියනු ලැබෙයි.

සඬකාර නම්: කසළ කියනු ලැබෙයි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙනා

විසාසං නාම: චලකානි වා අට්ඨිකානි වා උච්චිට්ඨාදකං වා

කුඨො නාම: තයො කුඨො ඉට්ඨකාකුඨො සිලාකුඨො දුරුකුඨො.

පාකාරො නාම: තයො පාකාරා ඉට්ඨකාපාකාරො සිලාපාකාරො දුරුපාකාරො.

තිරොකුඨොති: කුඨාසං පරතො.

තිරොපාකාරෙති: පාකාරං පරතො.

ඡට්ඨොයාති: සං ඡට්ඨොති ආපනි පාචිත්තියං.

ඡට්ඨොපෙයාති: අඤ්ඤං ආණාපෙනි ආපනි දුක්ඛං සංඝං ආණනා ඛුක්ඛං ඡට්ඨොති ආපනි පාචිත්තියං

අනාපනි; ඔලොකෙතො ඡට්ඨොති, අචලං ඡට්ඨොති, උමුත්තකායං -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

අට්ඨමසිකංපදං.

4. 1. 9

නවමසිකංපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානර්ථං බ්‍රාහ්මණං භික්ඛුනුපස්සං නිසංඝාය යවබ්බන්තං හොති. භික්ඛුනියො උච්චාරමි පස්සාවමි සඬකාරමි විසාසමි හරිතො¹ ඡට්ඨොති. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙනි: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අමනාකං යවබ්බන්තං දුසෙස්සන්ති”ති.

2. අසෙසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස උජ්ඣායනාස්ස ඛියනාස්ස විපාවෙනාස්ස. යා නා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙනි: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො උච්චාරමි පස්සාවමි සඬකාරමි විසාසමි හරිතො ඡට්ඨොස්සන්ති”ති -පෙ- සච්චං කිරි භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො උච්චාරමි පස්සාවමි සඬකාරමි විසාසමි හරිතො ඡට්ඨොස්සන්ති. සච්චං හගවා විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො උච්චාරමි පස්සාවමි සඬකාරමි විසාසමි හරිතො ඡට්ඨොස්සන්ති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදං -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකංපදං උද්දිසන්තු:

1. බෙතෙත - මජ්ඣ.

විසාස නම්: සප හෝ ඇට හෝ ඉඳුල්දිය හෝ යැ.

කුඩා නම්: ගඩොළු බිතු යැ සෙල් බිතු යැ දූව බිතු යැයි බිතු තුනෙකි.

පාකාර නම්: ගඩොළු පවුරු යැ සෙල් පවුරු යැ දූව පවුරු යැයි පවුරු තුනෙකි.

තිරොකුඩෙඩ: බිතුයෙන් ඔබ්බෙහි;

තිරො පාකාරෙ: පවුරෙන් ඔබ්බෙහි;

ජබ්බෙයා: තෙමේ දමාපියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

ජබ්බාපෙයා: මෙරමා අණවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වරකුදු දමාපියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

බලා දමාපියා නම්, යනෙන මහක් නැති තන්හි දමාපියා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්පිකාවට ඇවැත් නැති,

අවවන සිකපදය යි.

4. 1. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති ත්‍රිදනයි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණක්හුගේ යව කෙනෙක් මෙහෙණවරක් ඇසිරි කොට වෙයි. මෙහෙණෝ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපියති. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුව යි. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අපගේ යවකෙන දුෂණය කළාහු” ද යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ බමුණාගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහුද ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ මල ද මු ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපුහු ද” යි ... සැබැද මහණෙනි; මෙහෙණෝ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාවිත්‍රියපාළි භික්‍ෂුනීවිභවේශා

“යා පන භික්‍ෂුනී උචාරං වා පසාඨං වා සඤ්ඤාරං වා විසාසං වා හරිතෙ ඡවේඨයා වා ඡඩ්ඛාපෙයා වා පාවිත්‍රිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්‍ෂුනී ති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙඨ අධිපොතා භික්‍ෂුනීති.

උචාරො නාම: ගුරො වුවනි.

පසාඨො නාම: මුත්තං වුචනි.

සඤ්ඤාරං නාම: කචචරං වුචනි.

විසාසං නාම: චලකානි වා අධිකානි වා උච්චිට්ඨාදකං වා.

හරිතං නාම: පුබ්බිකා අපරනා යං මනුස්සානං උපභොග-පරිභොගං රොපිමං.

ඡවේඨයාති: සයං ඡවේඨි ආපනති පාවිත්‍රියස්ස.

ඡඩ්ඛාපෙයාති: අක්කං ආණාපෙති ආපනති දුක්ඛටස්ස. සතිං ආණාතා බහුකමුචි ඡවේඨි ආපනති පාවිත්‍රියස්ස.

හරිතෙ හරිතසංඝස්ස ඡවේඨි වා ඡඩ්ඛාපෙති වා ආපනති පාවිත්‍රියස්ස. හරිතෙ වෙමතිකා ඡවේඨි වා ඡඩ්ඛාපෙති වා ආපනති පාවිත්‍රියස්ස. හරිතෙ අහරිතසංඝස්ස ඡවේඨි වා ඡඩ්ඛාපෙති වා. ආපනති පාවිත්‍රියස්ස.

අහරිතෙ හරිතසංඝස්ස ආපනති දුක්ඛටස්ස. අහරිතෙ වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛටස්ස. අහරිතෙ අහරිතසංඝස්ස අනාපනති.

අනාපනති: ඡඩ්ඛිතබ්බෙතෙ ඡවේඨි, සාමිකෙ අපලොකෙතවා ඡවේඨි¹, උමුත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

නවමසිකඛාපදං.

4. 1. 10

දසමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති වෙච්චනෙ කලඤ්ඤාකනිවාපෙ. තෙන බො පන සමයෙන රාජගහෙ ගිරණ-සමයො හොති. ඡබ්බිකායා භික්‍ෂුනියො ගිරණසමයං දස්සනාය අගමංසු. මනුස්සා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්‍ෂුනියො නච්චමුචි ගිතමුචි වාදිතමුචි දස්සනාය ආගච්ඡස්සනති සෙය්‍යථාපි ගිහිකාමභොගිනියො”ති.

1. අනාපනති ඔලොකෙතවා ඡවේඨි, බෙතමරියාදයෙ ඡවේඨි, සාමිකෙ ආපුච්ඡිකවා අපලොකෙතවා ඡවේඨි, - මජ්ඣං,

“යම් මෙහෙණක් මල හෝ මු හෝ කසළ හෝ ඉඳුල් හෝ නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බඳු... හික්බුනි... මෝතොමෝ මේ අපියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුනි යි.

ලව්වාර නම්: ගුප් ය කියනු ලැබෙයි.

පස්සාව නම්: මුත්ත කියනු ලැබෙයි.

සඬකාර නම්: කසළ කියනු ලැබෙයි.

විසාස නම්: සප හෝ ඇට හෝ ඉඳුල්දිය හෝ යැ.

හරිත නම්: යම් දයෙක් මිනිසුන්ගේ උපහොග පරිහොගයට රොප ය කරන ලද්දේ [ඒ] පූර්වාන්ත යැ අපරාන්ත යැ යි.

ස්ඬබ්බෙයා: නොමෝ දමාපියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

ස්ඬබ්බාපෙයා: මෙරමාගට අනුවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වරක් අනුවන ලද්දේ බොහෝ වරකුදු දමාපියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නිල්වනෙහි නිල්වන් සන් ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නිල්වනෙහි විමති ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නිල්වනෙහි නො නිල්වන් සන් ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

නො නිල්වනෙහි නිල්වන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො නිල්වනෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො නිල්වනෙහි නො නිල්වන් සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

හැර දමන ලද කෙතෙහි දමාපියා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ දමාපියා නම් ඇවැත් නොවේ, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 1. 10

දසවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහ නුවර වෙළවන නම් කලන්දක නිවාපයෙහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි රජගහ නුවර ගිරග නැටුමක් වෙයි. සවග මෙහෙණෝ ගිරග නැටුම දකිනු පිණිස ගියහ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගෘහි කාමභොගිනීන් මෙන් නැටුම ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ආවාහු දැ”යි.

පාවිතය පාළු හික්කුනිවිභවෙයා

2. අසෙසාසුං බො හික්කුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣාය-
නානාං බියනානාං විපාවෙනානං. යා තා හික්කුනියො අප්පිච්ඡා-
-පෙ- තා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම
ඡක්කෙය්‍යා හික්කුනියො නච්චමි ගිතමි වාදිතමි දස්සනාය ගච්ඡෙය්‍ය
නති”ති -පෙ- සච්චං කිර හික්කවෙ ඡක්කෙය්‍යා හික්කුනියො නච්චමි
ගිතමි වාදිතමි දස්සනාය ගච්ඡෙය්‍යති”ති. සච්චං භගවා. විගරහි
බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්කවෙ ඡක්කෙය්‍යා හික්කු-
නියො නච්චමි ගිතමි වාදිතමි දස්සනාය ගච්ඡෙය්‍යනති. තෙනං
හික්කවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්කවෙ
හික්කුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන හික්කුනි නච්චං වා ගිතං වා වාදිතං වා දස්සනාය
ගච්ඡෙය්‍ය පාවිතය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං
ඉමස්මිං අකෙඨ්ථ අධිසෙය්‍යා හික්කුනිති.

නච්චං නාම: යං කිඤ්ථ නච්චං;

ගිතං නාම: යං කිඤ්ථ ගිතං;

වාදිතං නාම: යං කිඤ්ථ වාදිතං;

දස්සනාය ගච්ඡති ආපනති දුක්ඛටස්ස. යත්ථ ධිතා පස්සති
වා සුඤ්ඤාති වා ආපනති පාවිතයස්ස. දස්සනුපචාරං විජ්ඣතවා පුනපුනං
පස්සති වා සුඤ්ඤාති වා ආපනති පාවිතයස්ස. එකමෙකං දස්සනාය
ගච්ඡති ආපනති දුක්ඛටස්ස. යත්ථ ධිතා පස්සති වා සුඤ්ඤාති වා
ආපනති පාවිතයස්ස. දස්සනුපචාරං විජ්ඣතවා පුනපුනං පස්සති වා
සුඤ්ඤාති වා ආපනති පාවිතයස්ස.

අනාපනති: ආරාමෙ ධිතා පස්සති වා සුඤ්ඤාති වා හික්කුනියා
ධිතොකාසං වා නිසිටොකාකාසං වා නිපකොකාකාසං වා ආගතො
නච්චෙනති වා ගායනති වා වාදෙනති වා පටිපථං ගච්ඡෙනති පස්සති
වා සුඤ්ඤාති වා සතිකරණියෙ ගතො පස්සති වා සුඤ්ඤාති වා,
ආපදස්සු, උම්මතර්කාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දසමසික්කාපදං.

ලස්සනවග්ගො පඨමො.

තස්සුද්දනං:

ලස්සනං සංභරෙ ලොමං - තලසට්ඨඤ්ඤා සුඤ්ඤාතං,

භුඤ්ජන්තාම කඨකෙඤ්ඤාතං - දෙව විසාසෙන දස්සනාති.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිත්ති ශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ගියාහු ද”යි ... සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස යෙද්ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද, මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

“යම් මෙහෙණක් නටනු හෝ ගයනු හෝ වයනු හෝ දකිනු පිණිස යා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝතොමෝ මේ අටියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

නව්‍ය නම්: යම් කිසි නැටීමක්.

ගීත නම්: යම් කිසි ගැයිමක්.

වාදිත නම්: යම් කිසි වැයිමක්.

දකිනු පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් නැනෙකැ සිටියා දකි නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරපියා පුන පුනා දකි නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. එකක් එකක් දකිනු පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් නැනෙකැ සිටියා දකි නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරපියා පුන පුනා දකි නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

අරමෙහි සිටියා දකි නම් හෝ අසා නම් හෝ, මෙහෙණක්හු සිටි තෙතට හෝ හුන්තෙතට හෝ හොත්තෙතට හෝ අවුත් නටත් නම් හෝ ගයත් නම් හෝ වයත් නම් හෝ, පෙරැමග යන්නී දකි නම් හෝ අසා නම් හෝ, ඇවැසි කරුණක් ඇති කල්හි ගොස් දකි නම් හෝ අසා නම් හෝ ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උච්ඡන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

ප්‍රථම ලසුන වර්ග යි.

එහි උද්දනය:—

ලසුන යැ ලොමසංහරණ යැ තලසාතක යැ ජතුමට්ටක යැ උදක සුද්ධික යැ ආමකධක්ක ය යම්හ භුක්ඤ්ජන්ත යැ විසාස දෙක යැ දස්සන යැ යි.

4. 2. 1

පද්මසිකාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවස්ථිං විහරති ජෙනවතන අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන හද්දස-කාපිලානියා අනෙතවාසිභික්ඛුනියා¹ යදානකො පුරිසො ගාමකා සාවස්ථිං අගමාසි කෙනවිදෙව කරණියෙන. අථ ඛො සා භික්ඛුනී තෙන පුරිසෙන සද්ධිං රත්තන්ධකාරෙ අප්පදිපෙ එකෙනෙකා සන්තිට්ඨපි සලලපනිපි.

2. යානා භික්ඛුනියො අස්ථිත්වා -පෙ-තා උජ්ඣායනහි ධීයනහි විපාවෙනහි: “කථං හි නාම භික්ඛුනී රත්තන්ධකාරෙ අප්පදිපෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සන්තිට්ඨස්සතිපි සලලපිස්සතිපි”ති --පෙ- සචිං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී රත්තන්ධකාරෙ අප්පදිපෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සන්තිට්ඨතිපි සලලපනිපිති. සචිං භගවා. විහරහි බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී රත්තන්ධකාරෙ අප්පදිපෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සන්තිට්ඨස්සතිපි සලලපිස්සතිපි. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිසංඛාපදං උද්දිසෙත්තු:

“යා පන භික්ඛුනී රත්තන්ධකාරෙ අප්පදිපෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සන්තිට්ඨස්සා වා සලලපෙස්සා වා පාවිතිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිස්සා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අඤ්ඤා අධිපෙත්තා භික්ඛුනීති.

රත්තන්ධකාරෙති: ඔගගතෙ² පුරිසෙ.

අප්පදිපෙති: අනාලොකෙ

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො, න යකොකා න පෙත්තො න තිරච්ඡාන ගතො විඤ්ඤා පටිබලො සන්තිට්ඨිත්තුං සලලපිත්තුං.

සද්ධිනති: එකතො.

1. අනෙතවාසියා භික්ඛුනියා - පෙස්,

2. ඔගගතො - සි i සිඉ ii

පළමුවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ඥාති පුරුෂයෙක් තෙමේ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැතට පැමිණියේ යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ හුදෙකලා වූ ඒ පිරිමිනියා සමග පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටීම ද කෙරෙයි. සල්ලාප ද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළා ද? සල්ලාපත් කළා ද?”යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේද? සල්ලාපත් කෙරේ දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද? සල්ලාපත් කළාද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය ලදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් හුදෙකලාවූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්බුති ... මෝතොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

රත්තනධකාරෙ: හිරු අවරට ගිය කල්හි.

අසාදීපෙ: එලියක් නැති.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යකෙක් නොවෙයි. ප්‍රෙත-යෙක් නොවෙයි. තිරිසන් ගියෙක් නොවෙයි. වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට දනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධිං: එක්වැ.

පාවිතය පාළු හිතවුන් විභවය

එකෙනෙකානි: පුරිසො වෙව හොති හිතවුන් ව,

සනතිවෙය්‍යා වානි: පුරිසො හත්පාසෙ නිධන් ආපනි පාවිතිය සො.

සලලපෙය්‍යා වානි: පුරිසො හත්පාසෙ යිතා සලලපති ආපනි පාවිතිය සො.

හත්පාසං විජහිකා සනතිධන් වා සලලපති වා ආපනි දුක්ඛං සො. යනෙකා වා පෙනෙන වා පණ්ණකෙන වා තිරිඡානගත-
මනුසො විශාහෙන වා සද්ධිං සනතිධන් වා සලලපති වා ආපනි දුක්ඛං සො.

අනාපනති: යො කොචි විඤ්ඤ දුතියො හොති, අරහොපෙක්ඛා අඤ්ඤා විහිතා සනතිධන් වා සලලපති වා, උමමනිකාය -පෙ- ආදි-
කමමකායානි.

පයමසිකාපදං.

4. 2. 2

දුතියසිකාපදං

1. සාවතීනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හද්දස කාපිලානියා අනෙතවාසිහිතවුන්යා¹ ඤාතකො පුරිසො ගාමකා සාවතීං අගමාසි කෙතවිදෙව කරණියෙන. අථ ඛො සා හිතවුන් හගවතා පටිකත්තං රජානකාරං අපදීපෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිධන්තුං සලලපිතුන් තෙනෙව පුරිසෙන සද්ධිං පටිච්ඡන්ත ඔකාසෙ එකෙනෙකා සනතිධන්තිපි සලලපතිපි.

2. යා නා හිතවුන්යො අපිච්ඡා -පෙ- නා උප්ඛායන්ති ධියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හිතවුන් පටිච්ඡන්ත ඔකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිධන්තිපි සලලපියතිපි” ති. -පෙ- සච්චං කිරි හිතවුන් හිතවුන් පටිච්ඡන්ත ඔකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිධන්තිපි සලලපතිපිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා-පෙ- කථං හි නාම හිතවුන්, හිතවුන් පටිච්ඡන්ත ඔකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිධන්තිපි සලලපියතිපි. තෙනං හිතවුන්, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤ පන හිතවුන් හිතවුන්යො ඉමං සිකාපදං උද්දිසෙතු:

“යා පන හිතවුන් පටිච්ඡන්ත ඔකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිවෙය්‍යා වා සලලපෙය්‍යා වා පාවිතිය”නති.

1. අනෙතවාසියා හිතවුන්යා - මජ්ඣ.

එකෙනෙකා: පුරුෂයෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

යනතිටෙය්‍ය වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටි නම් පවති ඇවැත් වේ.

සලලපෙය්‍ය වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවති ඇවැත් වේ.

අත්පස හැරයියා වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යකෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ කිරිසන් ගිය මිනිස් සිරි ඇතියක්හු හෝ සමග වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දැනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නොරඹුරෙහි රිසි නැතියා, අන්‍යවිහිත වූවා වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ ඇවැත් නොවේ. උම්මෙක්කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමුවන සිකපද යි.

4. 2. 2

දෙවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙයෙති. එසමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ඥාති පුරුෂයෙක් තෙමේ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැතට පැමිණියේ යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙනැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට භාග්‍යවතුන් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරන ලදැයි එම පිරිමිනියා සමග පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූවා වෙනැ සිටීම ද කෙරෙයි. සල්ලාපද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් හුදෙකලා වූ මෙහෙණක් තොමෝ පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙනැ සිටීමත් කළාද සඳ්ලාපත් කළාද”යි. ... සැබැ ද මහණෙනි, හුදෙකලා වූ මෙහෙණක් තොමෝ පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙනැ සිටීමත් කළාද සඳ්ලාපත් කළාදැයි. සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් පිළිසන් තැනක පිරිමියකු සමග එකලා ව සිටින්නී ද, සල්ලාපත් කරන්නීද ? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග හුදෙකලා වූවා වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවති වේ යයි.”

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභංගො

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙ අධිපෙතා භික්ඛුනිති.

පටිච්ඡන්තො නාම: ඔකාසො කුඬ්ඛින වා කවාටෙන වා කිලඤ්ජන වා සාණිපාකාරෙන වා රුකේඛන වා ඵමෙහන වා කොත්ථියා¹ වා යෙන කෙනවි පටිච්ඡන්තො හොති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො න යකො න පෙනො න තිරල්භානාගතො විඤ්ඤ පටිබලො සහතිට්ඨිතුං සලලපිතුං.

සද්ධිනති: එකතො,

එකෙනෙකාති: පුරිසො වෙච හොති භික්ඛුනි ව.

සනතිට්ඨයාවාති: පුරිසස්ස හත්ථාපසෙ නිට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

සලලපෙයාවාති: පුරිසස්ස හත්ථාපසෙ ධීනා සලලපති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

හත්ථාපසං විජහිතා සහතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. යකේඛන වා පෙනෙන වා පණ්ඩකෙන වා තිරල්භානගතමනුස්ස විග්ගහෙන වා සද්ධිං සහතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

අනාපත්ති: යො කොවි විඤ්ඤ දුතියො හොති, අරහොපෙයානා අඤ්ඤවිනිතා සහතිට්ඨති වා සලලපති වා උම්මනිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

4. 2. 3

තතියසික්ඛාපදං

1. සාවත්ථි නිදුනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හඤ්ඤ කාපිලානියා අනෙචාසිභික්ඛුනියා ඤාතකො පුරිසො ගාමකා සාවත්ථිං අගමාසි කෙනවිදෙව කරණියෙන. අථ ඛො සා භික්ඛුනි හගවතා පටිකඛිණං පටිච්ඡන්තො ඔකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨිතුං සලලපිතුහති තෙනෙව පුරිසෙන සද්ධිං අප්පේකානාසෙ එකෙනෙකා සහතිට්ඨතිපි සලලපතිපි.

1. කොත්ථියාය වා - මජ්ඣං,

3. යා පන: යම් යම්බදු ... හික්බුනි ... මෝතොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්පුණි යි.

පටිවජ්ජන නම්: බිතුයෙන් හෝ කවුළුයෙන් හෝ කළාලින් හෝ කඩතුරා පවුරෙන් හෝ රුකින් හෝ වැඹින් හෝ කොතැල්ල කින් හෝ යම් කිසිවෙකින් පිළිසන් වූ පියෙසෙක් වෙයි.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. තිරිසන්ගියෙක් නො වෙයි. වෙනැ සිටින්නට සලලාප කරන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධිං: එක් වැ.

එකෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

සන්නිට්ඨයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සලලපෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටියා සලලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අත්පස හැරපියා වෙනැ සිටි නම් හෝ සලලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ තිරිසන් ගිය මිනිස් සිරි ඇතියක්හු හෝ සමඟ වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දැනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නොරඹුරෙහි රිසි ඇතියා අත්‍යවිහිත වැ වෙනැ සිටි නම් හෝ සලලාප කෙරේ නම් හෝ ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 2. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ඥාති පුරුෂයෙක් කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැතට පැමිණියේ ය. එකල්හි ඒ මෙහෙණ හුදෙකලා වුවා පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙනැ සිටීමත් සලලාප කිරීමත් භාග්‍යවතුන් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරන ලද යි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ ඒ පිරිමිනියා සමග මැ එළිමහන්හි වෙනැ සිටීම ද කෙරෙයි. සල්ලාප ද කෙරෙයි.

පාවිත්‍රියපාළි භික්ෂුනිවිභංගයා

2. යා නා භික්ෂුනියො අප්පිල්වා -පෙ- තා උප්ඤ්ඤායනං වියනානි විපාවෙනාති: “කථං හි නාම භික්ෂුනී අපේක්ෂාකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනාතිධ්මස්සතිපි සලලප්පිස්සතිපි”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී අපේක්ෂාකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනාතිධ්මතිපි සලලප්පිති. සච්චං භගවා. විගරහි චූද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී අපේක්ෂාකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනාතිධ්මස්සතිපි සලලප්පිස්සතිපි. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී අපේක්ෂාකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනාතිධ්මස්ස වා සලලප්පස්ස වා පාවිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති; යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති; -පෙ- අයං ඉට්ඨස්මං අට්ඨං අධිපෙත්තා භික්ෂුනීති.

අපේක්ෂාකාසො නාම: අපට්ඨන්තො හොති කුච්චිත වා කවාටෙන වා කිලඤ්ඤාන වා සාණිපාකාරෙන වා රුසෙඛන වා ඵලෙන වා කොත්ථියා වා යෙන කෙනවි අපට්ඨන්තො හොති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො, න යකෙඤ්ඤාන පෙත්තො න තිරල්භාන ගතො විඤ්ඤ පටිබලො සනාතිධ්මං සලලපිතුං.

සද්ධිනති: එකතො.

එකෙනෙකාති: පුරිසො වෙච්ච හොති භික්ෂුනී ව.

සනාතිධ්මස්සාවාති: පුරිසස්ස හත්ථපාසෙ තිඨති ආපන්න පාවිත්තියස්ස.

සලලප්පස්සාවාති: පුරිසස්ස හත්ථපාසෙ ධීතා සලලප්පති ආපන්න පාවිත්තියස්ස.

හත්ථපාසං විජහිතා සනාතිධ්මති වා සලලප්පති වා ආපන්න දුක්ඛටස්ස. යකෙඛන වා පෙත්තෙ වා පණ්ණකෙන වා තිරල්භානගත-මනුස්සවිග්ගහෙන වා සද්ධිං සනාතිධ්මති වා සලලප්පති වා ආපන්න දුක්ඛටස්ස.

අනාපනති; යො කොචි විඤ්ඤ දුතියො හොති; අරහොපෙක්ඛා අඤ්ඤවිහිතා සනාතිධ්මති වා සලලප්පති වා, උමමන්තාය -පෙ- ආදි-කමම්කායාති.

තතිසසික්ඛාපදං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් දපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතනි, නුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් මෙහෙණක් නොමෝ එළිමහන්හි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සල්ලාපත් කළාද දී... සැබැද මහණෙනි මෙහෙණක් එළිමහන්හි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේද සල්ලාපත් කෙරේ දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් නොමෝ එළිමහන්හි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සල්ලාපත් කළාද දී... මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

යම් මෙහෙණක් එළිමහන්හි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිති වේ යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්කුනි... මෝතොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්කුණි යි.

අපේක්ෂාකාය නම්: බිතුයෙන් හෝ කවුළුවෙන් හෝ කළාලින් හෝ කඩතුරා පවුරෙන් හෝ රුකින් හෝ ටැඹින් හෝ කොතැලියෙන් හෝ යම් කිසිවකින් නො පිළිසන් වූ පියසෙක් වෙයි.

පූරිය නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යක්ෂයෙක් නො වෙයි, ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. තිරිසන්ගියෙක් නො වෙයි. වෙනැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සඬිං: එක් වැ;

එකෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි මෙහෙණක් ද වෙයි.

සනතිටයෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටීනම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සලලාපෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසෙහි සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අත්පස හැරපියා වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ තිරිසන්ගිය මිනිස් සිරි ඇතියක්හු හෝ සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දැනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නො රඹුරෙහි රිසි ඇතියා අන්‍යවිහිත වැ වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

1. සාවතීනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනායු භික්ඛුනි රථියායපි¹ බ්‍යුහෙපි සිඛ්ඤාටකෙපි පුරිසෙන සඤ්ඤිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨතිපි සලලපනිපි නිකණ්ණිකමු ජප්පෙති දුතිසිකමු භික්ඛුනිං උයොපෙති.

2. යා නා භික්ඛුනියො අප්පිට්ඨා -පෙ- නා උජ්ඣායනා ඛියනා විපාවෙනා: "කථං හි නාම අයා ථුල්ලනායු රථියායපි බ්‍යුහෙපි සිඛ්ඤාටකෙපි පුරිසෙන සඤ්ඤිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨස්සතිපි සලලප්පනිපි නිකණ්ණිකමු ජප්පෙස්සති² දුතිසිකමු භික්ඛුනිං උයොපෙස්සති"³ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ථුල්ලනායු භික්ඛුනි රථියායපි බ්‍යුහෙපි සිඛ්ඤාටකෙපි පුරිසෙන සඤ්ඤිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨතිපි සලලපනිපි නිකණ්ණිකමු ජප්පෙති දුතිසිකමු භික්ඛුනිං උයොපෙතිති. සච්චං ගථවා. විගර්භි බුද්ධො ගථවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථුල්ලනායු භික්ඛුනි රථියායපි බ්‍යුහෙපි සිඛ්ඤාටකෙපි පුරිසෙන සඤ්ඤිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨස්සතිපි සලලප්පනිපි නිකණ්ණිකමු ජප්පෙස්සති. දුතිසිකමු භික්ඛුනිං උයොපෙස්සති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිංහපදං උද්දිස්සතු :

"යා පන භික්ඛුනි රථියාය වා බ්‍යුහෙ වා සිඛ්ඤාටකෙ වා පුරිසෙන සඤ්ඤිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨස්ස වා සලලපෙස්ස වා නිකණ්ණිකං වා ජප්පෙස්ස දුතිසිකං වා භික්ඛුනිං උයොපෙස්ස පාවිතති"³ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අත්ථෙ අධිපෙනා භික්ඛුනීති.

රථියා³ නාම: රථියා වුච්චති.

බ්‍යුහං නාම: යෙනෙව පටිසන්ති තෙනෙව නිකම්භනා.

සිඛ්ඤාටකො නාම: වරච්චං වුච්චති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො න යකො න පෙනො න තිරිඨානගතො විඤ්ඤා පටිබලො සනතිට්ඨිකං සලලපිකං.

සඤ්ඤිනා: එකතො.

1. රථියායපි - මජ්ඣං: රථියාය - සිවුභි

2. ජප්පෙස්සති - මජ්ඣං.

3. රථියා - මජ්ඣං.

සතරවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරෙයි. සල්ලාපත් කෙරෙයි. කන්මුලැ කෙඳිරීමත් කෙරෙයි. දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිටිති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් ආර්ය ථුල්ලනන්ද මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළා ද? සල්ලාපත් කළා ද? කන්මුලැ කෙඳිරීමත් කළා ද? දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කළා ද? ... සැබැද මහණෙනි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේ ද, සල්ලාපත් කෙරේ ද, කන්මුලැ කෙඳිරීමත් කෙරේ ද, දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කෙරේ ද? සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළා ද? සල්ලාපත් කළා ද? කන්මුලැ කෙඳිරීමත් කළා ද? දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

“යම් මෙහෙණක් මාවෙහි හෝ කොවෙහි හෝ සිවුමංසලෙහි හෝ හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ කන්මුලැ කොදුරා නම් හෝ දෙවන මෙහෙණක නභා යවා නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනි ... මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

රටියා නම්: වීටිය කියනු ලැබෙයි.

බයුහ නම්: යම් හෙකින් මැ පිටියෙන් ද ඒ මහින් මැ නික්මෙත්.

සිඬසාටක නම්: සිවුමංසල කියනු ලැබෙයි.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. නිරිසන්ඟියෙක් නො වෙයි. වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධි: එක් වැ:

පාවිත්‍රීය පාළු හික්කුනි විභවය

එකෙනෙකානි: පූරිසො වෙව හොනි හික්කුනි ව.

සනතිටෙය්යාවානි: පූරිසො හත්පාසෙ තිට්ඨති ආපනි පාවිත්‍රීයසං.

සලලපෙය්යා වානි: පූරිසො හත්පාසෙ ධිතා සලලපති ආපනි පාවිත්‍රීයසං.

නිකණ්ණිකං වා ජපෙපය්යානි; පූරිසො උපකණ්ණිකෙ ආරොවෙති ආපනි පාවිත්‍රීයසං.

දුතිසිකං වා හික්කුනිං උයොපෙය්යානි: අනාවාරං ආවරිතුකාමා දුතිසිකං¹ හික්කුනිං උයොපෙති ආපනි දුක්ඛටස්ස. දස්සනුපවාරං වා සවණුපවාරං වා විජ්ඣනියා ආපනි දුක්ඛටස්ස. විජ්ඣනෙ ආපනි පාවිත්‍රීයසං. හත්පාසං විජ්ඣනා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපනි දුක්ඛටස්ස. යනෙක වා පෙනෙන වා පණ්ණකෙන වා තිරිඡානගත මුත්‍රාසිවිගතහෙන වා සද්ධං සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපනි දුක්ඛටස්ස.

අනාපනි: යො කොචි විඤ්ඤ දුතියො හොනි, අරහොපෙසංඛා අඤ්ඤවිහිතා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා, න අනාවාරං ආවරිතුකාමා සතිකරණියෙ දුතිසිකං හික්කුනිං උයොපෙති උමමිත්තිකාය -පෙ- ආදිකමිත්තිකායානි.

වතුසිකිකාපදං.

4. 2. 5

පඤ්චමසිකිකාපදං

1. සාවස්ථිනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා හික්කුනි අඤ්ඤතරාසු කුලාසු කුලුපිකා හොති නිවච්ඡන්තකා. අථ ඛො සා හික්කුනි පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙකා පත්තවිවරං ආදය යෙන තං කුලං තෙනුපසංඛයමි. උපසංඛයමිකා ආසනෙ නිසිදිකා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා පක්ඛාමි. තාසු කුලාසු දුසි සරං සමමුජ්ජන්ති තං ආසනං භාජනානුකාරිකාය පක්ඛිපි. මුත්‍රාසං තං ආසනං අපස්සන්තා තං හික්කුනිං එතදවොචුං, කහං තං අයො ආසනානති. නාහං තං ආචුසො ආසනං පස්සාමිති. දෙථයො² තං ආසනානති පරිභාසිකා නිවච්ඡන්තකං³ උච්ඡිදිංසු⁴. අථ ඛො තෙ මුත්‍රාසං සරං සොධෙන්නො තං ආසනං භාජනානුකාරිකාය පස්සිකා තං හික්කුනිං ධමාපෙකා නිවච්ඡන්තකං පට්ඨපෙසුං.

1. දුතිසිකං - සිමු ii

2. දෙහයා - සි.මු.

3. නිවච්ඡන්තං - මජ්.සං.

4. පච්ඡිදිංසු - මජ්.සං. HO

එකෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

සනතිවෙය්‍යා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සලලපෙය්‍යා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

නිකණ්ණිකං වා ජපෙය්‍යා: පිරිමිනියක්හු කන්මුලැ ඇරොණා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

දුතිසිකං වා හිකබුනිං උය්‍යොපෙය්‍යා: දනාවාරයෙහි හැසිරෙනු කැමැත්ති දෙවන මෙහෙණකුදු නහා යවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හෝ සවන් උවසර හෝ හැරපියන කල්හි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. හැරපු කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. අත්පස හැරපියා වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩනයකු හෝ තිරිසන් ගිය මිනිස් සිරිටි ඇතියක්හු හෝ සමහ වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දුනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නො රඹුරෙහි රිසි ඇතියා අන්‍යාවිතින වැ වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ, දනාවාරයෙහි නො හැසිරෙනු කැමැතියා ඇවැසි කටයුත්තක් ඇති කල්හි දෙවන මෙහෙණක නහා යවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවහට... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපදය යි.

4. 2. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එස්මයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ එක්තරා කුලයක්හුගේ නිතිබන් වළඳන කුලපිකාවක් වෙයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරවැ පාසිවුරු ගෙන ඒ කුලය වෙනැ එළඹියා යැ. එළඹූ අස්තෙහි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා යැ. ඒ කුලයෙහි දසී තොමෝ හමදින්නි ඒ අසුන බඳුන් අතුරෙයි බහාලූ යැ. මිනිස්සු ඒ අසුන නො දක්නාහු එ මෙහෙණහට “ආර්යාවෙනි, ඒ අසුන කොහිදැ”යි කිහු. ඇවැත්නි, ඔම ඒ අසුන නොදකිමියි. ‘ආයඤාවෙනි, ඒ අසුන දෙව’යි තැනිගන්වා නිතිබන සිඳැලූහ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ගෙය ශුඬකරන්නාහු ඒ අසුන බඳුන් අතුරෙහි දෑක එ මෙහෙණ කමාකරවා නිතිබන (යළි) නැඹුහු.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභංගයා

2. අට බො යා භික්ඛුනි භික්ඛුනිනං එතමිත්ථං ආරොවෙසි. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිව්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති බියගති විපාවෙනති “කථං හි නාම භික්ඛුනි පුරෙහන්තං කුලානි උපසංඝාමිත්වා ආසනෙන නිසිදිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමිස්සන්ති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනි පුරෙහන්තං කුලානි උපසංඝාමිත්වා ආසනෙන නිසිදිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමිත්ති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනි පුරෙහන්තං කුලානි උපසංඝාමිත්වා ආසනෙන නිසිදිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමිස්සන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තා:

“යා පන භික්ඛුනි පුරෙහන්තං කුලානි උපසංඝාමිත්වා ආසනෙන නිසිදිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමෙය්‍ය පාචිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙ අධිපොනා භික්ඛුනිති.

පුරෙහන්තං නාම: අරුණ්ණග්ගට්ඨං උපාදය යාව මජ්ඣන්තිකා. කුලං නාම: වක්කාරි කුලානි ධක්ඛයකුලං. බ්‍රාහ්මණකුලං. වෙස්සකුලං. සුඤ්ඤකුලං,

උපසංඝාමිත්වාති: තත්ථ ගන්ත්වා,

ආසනං නාම: පලලඛ්‍යස්ස ඔකාසො චූචිති.

නිසිදිත්වාති: තස්මිං නිසිදිත්වා,

සාමිකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමෙය්‍යාති: යො තස්මිං කුලෙ මුත්තස්සො වික්ඤ්ඤා තං අනාපුච්ඡා ආනොවස්සකං අතික්කාමෙනනියා ආපනති පාචිත්තියස්ස. අප්පෙක්ඛාකාසෙ උපවාරං අතික්කාමෙනනියා ආපනති පාචිත්තියස්ස.

අනාපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා පක්කමති ආපනති පාචිත්තියස්ස. අනාපුච්ඡිතෙ වෙමතිකා පක්කමති ආපනති පාචිත්තියස්ස. අනාපුච්ඡිතෙ ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා පක්කමති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

පලලඛ්‍යස්ස අනොකාසෙ ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. ආපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. ආපුච්ඡිතෙ වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස, ආපුච්ඡිතෙ ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: ආපුච්ඡා ගච්ඡති, අසංගාරිමෙ, ගිලානාය ආපදසු උමමන්ත්තාය -පෙ- ආදිකමිත්තියාති.

පඤ්චමසික්ඛාපදං.

2. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් පෙරබත්ති කුලයන් වෙතැ එළඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා ද?” යි ... සැබැඳ මහණෙහි මෙහෙණක් පෙරබත්ති කුලයන් වෙතැ එළඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා ද? යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන් , භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි මෙහෙණක් පෙරබත්ති කුලයන් වෙතැ එළඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා ද? මහණෙහි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි,... මෙසේ ද මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පෙරබත්ති කුලයන් වෙතැ එළඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර යා නම් පවිත් වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්බුති ... මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්පුණි යි.

පුරෙහතන නම්: අරුණ නැගීම් පටන් උද්දහන තෙක්.

කුල නම්: ක්ෂත්‍රිය කුල යැ ව්‍රාහ්මණ කුල යැ චෛත්‍ය කුලයැ ශුද්‍ර කුල යැ යි කුල සතරෙකි.

උපසංකම්භා: එහි ගොස්.

ආසන නම්: පලහෙක්හි අවකාශය කියනු ලැබෙයි.

නිසිදිකා: එහි හිඳ,

සාමිකෙ අනාපුර්වා පක්කමෙයා: ඒ කුලයෙහි දැනුමැති යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසූ නිසවන ඉක්මවන්නියට පවිත් ඇවැත් වෙයි. එළිමහනෙහි උවසර ඉක්මවන්නියට පවිත් ඇවැත්වේ.

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිත් ඇවැත් වේ.

පලහෙක අනවකාශයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසි-යෙහි නො පිළිවිසිසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසි-යෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසූ යා නම්, නො ගෙනූ යා හැකි අස්තෙහි නම්, ඇවැත් නැත. ගිලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට . ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපදය යි.

ප්‍රධාන සිකුණු

1. සාවිතීන්ද්‍රා - නෙත බො පන සමයෙන ජුලනනද හික්කුති පව්‍යාහනං. කුලානි උපසංකම්භා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධති පි අභිනිපජ්ජති පි. මනුස්සා ජුලනනදං හික්කුතිං හිරියමානා ආසනෙ නෙව අභිනිසිද්ධති, ට අභිනිපජ්ජති, මනුස්සා උප්පායනති බියනති විපාවෙනති "කථං හි නාම අය්‍යා ජුලනනදං පව්‍යාහනං. කුලානි උපසංකම්භා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධස්සති පි අභිනිපජ්ජස්සතිපි"ති.

2. අය්‍යාසුං බො හික්කුතියො නෙසං මනුස්සානං උප්පායනානං බියනානං විපාවෙනානං. යා තා හික්කුතියො අප්ච්ඡා -පෙ- නා උප්පායනති බියනති විපාවෙනති "කථං හි නාම අය්‍යා ජුලනනදං පව්‍යාහනං. කුලානි උපසංකම්භා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධස්සති පි අභිනිපජ්ජස්සතිපි"ති -පෙ- සචං කිර හික්කුතෙව ජුලනනදං හික්කුති පව්‍යාහනං. කුලානි උපසංකම්භා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධති පි අභිනිපජ්ජතිපිති. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම හික්කුතෙව ජුලනනදං හික්කුති පව්‍යාහනං. කුලානි උපසංකම්භා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධස්සතිපි අභිනිපජ්ජස්සති පි, නෙතං හික්කුතෙව අය්‍යසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- ඵවකච්ඡ පන හික්කුතෙව හික්කුතියො ඉමං සිකුණුපදං උද්දිසන්තං;

"යා පන හික්කුති පව්‍යාහනං. කුලානි උපසංකම්භා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධස්සා වා අභිනිපජ්ජස්සා වා පාවිතතිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්කුතීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපෙසනා හික්කුතීති.

පව්‍යාහනං නාම: මජ්ඣිමනිකායෙ විනිවිච්ඡෙත යාව අකුසලනෙ සුරියෙ.

කුලං නාම: චත්තාරි කුලානි ඛණ්ඩකුලං ධ්‍රැවණකුලං වෙස්ස කුලං සුද්දකුලං

උපසංකම්භාති: තස්ස ගතභාවා.

සාමිකෙ අනාපුච්ඡාති: යො තස්මිං කුලෙ මනුස්සො සාමිකො දකුං තං අනාපුච්ඡා.

ආසනං නාම: පලලංකස්ස ඔකාසො වුච්ඡති.

අභිනිසිද්ධස්සාති: තස්මිං අභිනිසිද්ධති ආපනං පාවිතියස්ස.

අභිනිපජ්ජස්සාති: තස්මිං අභිනිපජ්ජති ආපනං පාවිතියස්ස.

සවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි නොමෝ පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳිම ද කෙරෙයි. වැදහොව්ම ද කෙරෙයි. මිනිස්සු ථුල්ල-
නන්ද භික්ෂුණියගෙන් ලඟ්න වෙන්නාහු අසුනෙහි නොමැ හිඳින්,
නොමැ හොවින්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති,
දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතී ථුල්ලනන්ද නොමෝ පසු-
බතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි
හිඳිම කළාද? වැදහොව්ම කළාද යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන
ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිත්ති ගබ්දය) ඇසුහු යම් ඒ මෙහෙණ
කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති,
දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතී ථුල්ලනන්ද නොමෝ පසු-
බතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳිමත්
කළාද? වැදහොව්මත් කළාද යි... සැබැද මහණෙහි ථුල්ලනන්ද
භික්ෂුණි නොමෝ පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො
පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳිමත් කෙරේද? වැද හොව්මත් කෙරේද යි.
සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ
නම් මහණෙහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි නොමෝ පසුබතැ කුලයන්
වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳිමත් කළාද?
වැද හොව්මත් කළාද යි. මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය
පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේද මහණෙහි, මෙහෙණෝ
මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො
පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳිනම් හෝ වැද හොව් නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු...භික්ෂුණි.. මෝ නොමෝ මේ අථියෙහි
ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පව්‍යාහතන නම්, දේදහන ඉක්මගිය කල්හි හිරු අවරට යන තෙක්.

කුල නම්; ක්ෂත්‍රියකුල යැ බ්‍රාහ්මණකුල යැ වෛශ්‍යකුල යැ
ශුද්‍රකුල යැ යි කුල සතරෙකි.

උපසංකම්ඤා: එහි ගොස්.

සාමිකෙ අනාපුච්ඡා: ඒ කුලයෙහි දෙත්තට හිමි යම් මිනිසෙක්
වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසැ.

ආසන නම්: පලහෙක්හි අවකාශය කියනු ලැබෙයි.

අභිනිසිදෙයා: එහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පාචිත්තියපාළි හික්කුනිවිභවෙයා

අනාපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආසනා අභිනිසිද්ධි වා අභිනි-
පජ්ජති වා ආපත්ත පාචිත්තියංයෙ. අනාපුච්ඡිතෙ වෙමතිකා ආසනෙ
අභිනිසිද්ධි වා අභිනිපජ්ජති වා ආපත්ති පාචිත්තියංයෙ. අනාපුච්ඡිතෙ
ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආසනෙ අභිනිසිද්ධි වා අභිනිපජ්ජති වා ආපත්ති
පාචිත්තියංයෙ.

පලලඛනංයෙ අනොකාසෙ ආපත්ති දුක්ඛංයෙ. ආපුච්ඡිතෙ
අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංයෙ. ආපුච්ඡිතෙ වෙමතිකා ආපත්ති
දුක්ඛංයෙ. ආපුච්ඡිතෙ ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධි වා අභිනිපජ්ජති වා
බුච්ඡංඤ්ඤෙන, ගිලානාය, ආපදසු, උච්ඡිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 2. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථිතිදුතං - තෙන ඛො පන සමයෙන සමබ්බුලා හික්කු
නියො කොසලෙසු ජනපදෙසු සාවස්ථි ගව්ඡන්තියො සායං අඤ්ඤතරං
ගාමං උපගන්තවා අඤ්ඤතරං බ්‍රාහ්මණකුලං උපසංඛාමිත්වා ඔකාසං
යාචංසු. අථ ඛො සා බ්‍රාහ්මණී තා හික්කුනියො එතදවොච “ආගමෙථ
අයොය යාව බ්‍රාහ්මණො ආගව්ඡති”ති. හික්කුනියො යාව බ්‍රාහ්මණො
ආගව්ඡතිති සෙය්‍යං සන්තරිත්වා එකච්චා නිසිද්ධසු, එකච්චා නිපජ්ජංසු,
අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො රතති. ආගන්තවා තං බ්‍රාහ්මණී එතදවොච,
කා ඉමාති. හික්කුනියො අය්‍යාති. නික්කඛස්¹ ඉමා මුණ්ඩා වන්ධකිති-
යොති සරතො නික්කඛස්ථාපෙසි.

2. අථ ඛො තා හික්කුනියො සාවස්ථි ගන්තවා හික්කුනීතං එතමස්.
ආරොවෙසුං. යා තා හික්කුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣා
යන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම හික්කුනියො විකාලෙ-
කුලානි උපසංඛාමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙය්‍යං. සන්තරිත්වා
අභිනිසිද්ධස්සන්තිපි අභිනිපජ්ජස්සන්තිපි”ති -පෙ- සච්චං කිර හික්කවෙ
හික්කුනියො විකාලෙ කුලානි උපසංඛාමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා
සෙය්‍යං. සන්තරිත්වා අභිනිසිද්ධන්තිපි අභිනිපජ්ජන්තිපි”ති සච්චං භගවා.
විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- “කථං හි නාම හික්කවෙ හික්කුනියො
විකාලෙ කුලානි උපසංඛාමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙය්‍යං.
සන්තරිත්වා අභිනිසිද්ධස්සන්තිපි අභිනිපජ්ජස්සන්තිපි. තෙන හික්කවෙ
අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්කවෙ හික්කුනියො
ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:.

1. නික්කඛස්ථං සිමු i - මජ්ඣං,

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පලහෙන අවකාශයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ ඇවැත් නැති. නිති පැනවුයෙහි, ගිලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 2. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ කොසොල් දනව්වෙහි සිට සැවැනට යන්නාහු සවස එක්තරා ගමකට පැමිණ එක්තරා බමුණු කුලයක් වෙතැ එළැඹූ ඉඩක් ඉල්ලූහ. එකල්හි ඒ බැමිණි ඒ මෙහෙණන්ට “ආයතීවෙති බමුණො එන තෙක් ඉවසවයි කිවු යැ. මෙහෙණෝ බමුණා එන තෙක් ගයනය අතුරා ඇතැම්හු හුන්හ. ඇතැම්හු හොත්හ. එකල්හි ඒ බමුණු රැ අවුත් එබැමිණිට මොහු කවුරුදු යි කී යැ. ආයතීය, මෙහෙණෝ යැ. මේ මුඩු වදලියන් ඇදදමවයි ගෙයින් ඇදදමවී යැ.

2. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණෝ සැවැනට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොදුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ විකාරයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ශය්‍යාව අතුරා හිඳිමත් කළෝ ද? වැද හොච්මත් කළෝ දු යි ... සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණෝ විකාරයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ශය්‍යාව අතුරා හිඳිමත් කෙරෙත් ද? වැද හොච්මත් කෙරෙත් දු යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණෝ විකාරයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ශය්‍යාව අතුරා හිඳිමත් කළෝ ද? වැද හොච්මත් කළෝ ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

පාවිත්‍රිය පාළු හි තබන විවිධ බෙදා

“යා පන හිකවුනි විකාලෙ කුලානි උපසංකම්භා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙය්‍යං සන්ථරිතා වා සන්ථරාපෙතා වා අභිනිසිදෙය්‍යා වා අභිනිපජ්ජෙය්‍යා වා පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිකවුනිති: -පෙ- අයං ඉමෙසම්. අතෙ අධිපෙතා හිකවුනිති.

විකාලො නාම: අත්ඛයෙන සුරියෙ යාව අරුණුගගමනා. කුලං නාම: චතාරිකුලානි ධාරියකුලං චූෂණකුලං වෙසිකුලං සුඤ්ඤකුලං.

උපසංකම්භාති: තත් ගතවා.

සාමිකෙ අනාපුච්ඡාති: යො නසම්. කුලෙ මනුසේසා සාමිකො දතුං තං අනාපුච්ඡා.

සෙය්‍යං නාම: අනාමසො පණ්ණසකාරොපි.

සන්ථරිතාති: සයං සන්ථරිතා.

සන්ථරාපෙතාති: අඤ්ඤං සන්ථරාපෙතා.

අභිනිසිදෙය්‍යාති: නසම්. අභිනිසිද්ති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අභිනිපජ්ජෙය්‍යාති: නසම්. අභිනිපජ්ජති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡෙය්‍යඤ්ඤා සෙය්‍යං සන්ථරිතා වා සන්ථරාපෙතා වා අභිනිසිද්ති වා අභිනිපජ්ජති වා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස අනාපුච්ඡෙන වෙමතිකා සෙය්‍යං සන්ථරිතා වා සන්ථරාපෙතා වා අභිනිසිද්ති වා අභිනිපජ්ජති වා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. අනාපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡෙය්‍යඤ්ඤා සෙය්‍යං සන්ථරිතා වා සන්ථරාපෙතා වා අභිනිසිද්ති වා අභිනිපජ්ජති වා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

ආපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡෙය්‍යඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. ආපුච්ඡෙන වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. ආපුච්ඡෙන ආපුච්ඡෙය්‍යඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආපුච්ඡා සෙය්‍යං සන්ථරිතා වා සන්ථරාපෙතා වා අභිනිසිද්ති වා අභිනිපජ්ජති වා, ගිලානාය, ආපදසු, උමෙතතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

සත්තමසිකධාපදං.

“යම් මෙහෙණක් විකාලයෙහි කුලයන් වෙත ඵලාභී හිමියන් නො පිළිවිසූ ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

3. යා පතා: යම්, යම්බදු ... හිකබුනි ... මෝ නොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණ් යි.

විකාල නම්: හිරු අවරට ගිය කල්හි අරුණ නැඟීම තෙක්.

කුල නම්: ක්ෂත්‍රියකුල යැ බ්‍රාහ්මණකුල යැ වෛශ්‍යකුල යැ ශුද්‍රකුල යැ යි කුල සතරෙකි.

උපසංකම්භා: එහි ගොස්.

සාමිකෙ අනාප්‍රච්ඡා: ඒ කුලයෙහි දෙන්තට හිමි යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසූ.

සෙය්‍ය නම්: යටත් පිරිසෙයින් කොළ ඇතිරියකුන්.

සනාථිකා: නොමෝ අතුරා.

සනාථරාපෙකා: මෙරමා ලවා අතුරුවා.

අහිනිසිදෙයා; එහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අහිනිපජ්ජෙයා: එහි වැද හොච් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසියන් ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසියන් ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසියන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසියන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසූ ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ, ඇවැත් නැත. ගිලන්වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපදයි.

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භද්දය කාපිලානියා අනෙතවාසී භික්ඛුනී¹ භද්දං කාපිලානිං සක්කච්චං උපට්ඨෙති. භද්දා කාපිලානී භික්ඛුනියො එතද්වොච: "අයං මං අයො භික්ඛුනී සක්කච්චං උපට්ඨෙති ඉමිසසාහං විවරං දසසාමී"ති. අට්ඨ ඛො සා භික්ඛුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසි: "අහං කිර අයො අයාං න සක්කච්චං උපට්ඨෙමි, න කිර මෙ අයාං විවරං දසසාමී"ති.

2. යා නා භික්ඛුනියො අප්ච්චා -පෙ- නා උජ්ඣායනා ධියනති විපාලෙනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසසිති"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසිති. සච්චං භගවා. විගර්හි චූඨො භගවා -පෙ- "කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසසිති." නෙතං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵලස්ථි පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසා පාවිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී අතෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

දුග්ගහිතෙනාති: අස්සඤ්ථා ගහිතෙන.

දුපධාරිතෙනාති: අස්සඤ්ථා උපධාරිතෙන.

පරනති: උපසම්පන්නං උජ්ඣාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා උජ්ඣාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා උජ්ඣාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා උජ්ඣාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනුපසම්පන්නං උජ්ඣාපෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස, අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපනති: උමචන්තිකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. අනෙතවාසීති - මජ්ඣං. අනෙතවාසී - සිමුi, සිමුii

අටවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිද්‍යායි - එසමයෙහි වනාහි හදා කාපිලානියගේ අතැ වැසි මෙහෙණක් නොමෝ හදා කාපිලානියට සකසා උවටැන් කෙරෙයි. හදා කාපිලානි නොමෝ මෙහෙණන්ට “ආය්‍යාවෙනි, මේ මෙහෙණ මට සකසා උවටැන් කෙරෙයි. මැයට මම සිවුරක් දෙන්නෙමි”යි මෙය කිවු යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු යැ. ආය්‍යාවෙනි, මම වනාහි ආය්‍යාවහට සකසා උවටැන් නො කෙරෙමි ල, ආය්‍යා නොමෝ මට සිවුරක් නො දෙන්නි ලැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් නොමෝ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු”ද යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණක් නොමෝ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් නොමෝ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු වෙ සිකපදය මෙසේ උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති වෙ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්බුති ... මෝ නොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

දුග්ගතිතෙන: අන් පරිද්දෙකින් ගන්නා ලද්දෙන්,

දුපඛාරිතෙන: අන් පරිද්දෙකින් දරන ලද්දෙන්.

පරං: උපසපනක ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අනුපසපනක ලමු කොට සිතවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

උමමන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමසිකධාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො අත්තනො භණ්ඩකං අපස්සන්තියො වණ්ඩකාළිං භික්ඛුනිං එතදවොචුං: “අපයො අමහාකං භණ්ඩකං පසෙසයාසි”ති. වණ්ඩකාළි භික්ඛුනි උජ්ඣායති ධියති විපාවෙති: “අහමෙව නූත වොරි, අහමෙව නූත අලප්ථිති” යා අයායො¹ අත්තනො භණ්ඩකං අපස්සන්තියො තා මං එවමාහංසු: “අපයො අමහාකං භණ්ඩකං පසෙසයාසි”ති. සවාහං. අයො තුමහාකං භණ්ඩකං ගණාමි අස්සමණි හොමි බ්‍රහ්මවරියා වවාමි නිරයං උපපජ්ජාමි, යා පන මං අහුතෙන එවමාහ සාපි අස්සමණි හොතු බ්‍රහ්මවරියා වචතු නිරයං උපපජ්ජතුති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අසිව්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ධියන්ති විපාවොනති: “කථං හි නාම අයා වණ්ඩකාළි අත්තනාමපි පරමපි නිරයෙනපි බ්‍රහ්මවරියෙනපි අභිසප්පිසති”ති -පෙ- සචිචං කිර භික්ඛවෙ, වණ්ඩකාළි භික්ඛුනි අත්තනාමපි පරමපි නිරයෙනපි බ්‍රහ්මවරියෙනපි අභිසප්පිති,² සචිචං හගවා, විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, වණ්ඩකාළි භික්ඛුනි අත්තනාමපි පරමපි නිරයෙනපි බ්‍රහ්මවරියෙනපි අභිසප්පිසති. ඉතං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දිසන්තු;

“යා පන භික්ඛුනි අත්තනානං වා පරං වා නිරයෙන වා බ්‍රහ්මවරියෙන වා අභිසපෙයා පාවිත්තියන්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමසුථං අකො අධිපෙතා භික්ඛුනිති.

අත්තනානාති: පට්ඨන්තං.

පරන්ති: උපසම්පන්නං.

නිරයෙන වා බ්‍රහ්මවරියෙන වා අභිසප්පි ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා නිරයෙන වා බ්‍රහ්මවරියෙන වා අභිසප්පි³ ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා නිරයෙන වා බ්‍රහ්මවරියෙන වා අභිසප්පි ආපත්ති පාවිත්තියස්ස, උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා නිරයෙන වා බ්‍රහ්මවරියෙන වා අභිසප්පි ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

1. අයා - සිමුඛි

2. අභිසපෙසිති - සිමුඛි

3. අභිසපෙති - සිමුඛි

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ තමාගේ බඩු නො දක්නාහු වණ්ඩකාළි මෙහෙණට “ආයතීවෙනි, අපගේ බඩු දක්නෙහි” ද යි මෙය කිහු. වණ්ඩකාළි මෙහෙණ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: යම්, ආයතී කෙනෙක් තමාගේ බඩු නො දක්නාහු ද, ඔහු මට “ආයතීවෙනි, අපගේ බඩු දක්නෙහි” ද යි මෙසේ කිහු යැ. මම මැ එකාන්තයෙන් සෙරකිම් වෙමි ද, මම මැ එකාන්තයෙන් ලජ්ජා නැතියකිම් වෙමි ද, ඉදින් ආයතීවෙනි, තොපගේ බඩු ගනිමි නම් නො මෙහෙණකිම් වෙමි. බඹසරින් ගිලිහෙමි, නිරයෙහි උපදිමි. යථෙක් වනාහි අභුතයෙන් මා හට මෙසේ කිවු ද, ඔ තොමෝත් නො මෙහෙණක් වේවා, බඹසරින් ගිලිහේවා, නිරයෙහි උපදිවා යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: කෙසේ නම් ආයතී වණ්ඩකාළි තොමෝ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙකුදු බඹසරිනුදු හැවු” ද යි ... සැබැද මහණෙනි, වණ්ඩකාළි මෙහෙණ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙකුදු බඹසරිනුදු හවා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළි මෙහෙණ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙකුදු බඹසරිනුදු හැවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තමාහට හෝ මෙරමා හට හෝ නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යමිබ්බු ... හික්ඛුනි ... මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඛුණි යි.

අක්කානා: තමා කෙරෙහි.

පරා: උපසපනකට නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාවිත්‍රියපාළි භික්‍ෂුනිවිභවෙයා

නිරවස්ථානගොනියා වා පෙතඤ්චියයෙන වා මනුස්සදෙහගෙන වා අභිසපති ආපනන් දුක්ඛංසං. අනුපසම්පන්නං අභිසපති ආපනති දුක්ඛංසං. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛංසං, අනුපසම්පන්නාය වෙමිතිකා ආපනති දුක්ඛංසං. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛංසං.

අනාපනති: අත්ථුරෙක්ඛාරාය, ධම්මපුරෙක්ඛාරාය, අනුසාසනි පුරෙක්ඛාරාය, උච්චන්තකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

නවමසික්ඛාපදං

4. 2. 10

දසමසික්ඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන වණ්ඤකාළි භික්ඛුනි භික්ඛුනිහි සද්ධිං හණ්ඨිතා අත්තානං වධිතා වධිතා රොදති. යා නා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- නා උප්ඤ්ඤායනති ඛියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම අය්‍යා වණ්ඤකාළි අත්තානං වධිතා වධිතා රොදිස්සති"ති. -පෙ- සච්චං කිරි භික්ඛවෙ, වණ්ඤකාළි භික්ඛුනි අත්තානං වධිතා වධිතා රොදතිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, වණ්ඤකාළි භික්ඛුනි අත්තානං වධිතා වධිතා රොදිස්සති. තෙන භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාද්‍යා -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සතු:

"යා පන භික්ඛුනි අත්තානං වධිතා වධිතා රොදෙය්‍ය පාවිත්තිය"නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අපෙක අධිපෙකා භික්ඛුනිති.

අත්තානනති: පච්චිත්තං

වධිති¹ රොදති ආපනති පාවිත්තියස්ස. වධිති න රොදති ආපනති දුක්ඛංසං, රොදති න වධිති ආපනති දුක්ඛංසං.

අනාපනති: ඤාතිබ්‍යසනෙන වා භොගබ්‍යසනෙන වා රොග-බ්‍යසනෙන වා චුට්ඨා රොදති න වධිති උච්චන්තකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

දසමසික්ඛාපදං

අනධකාරවග්ගො² දුතියො

කඤ්ඤාදානං:

අනධකාරෙ පටිච්ඡනෙන අප්පේක්ඛාකායෙ සිඤ්ඤාපකෙ,
දෙව නාපුච්ඡා විකාලෙ ව දුග්ගහි නිරයෙ වධිති.

1. වධිතා වධිතා-මඡසං.

2. රත්තනධකාරවග්ගො - සි ධම්මපිටකොපිකා.

6, තිරශ්චිත යොනියෙන් හෝ ප්‍රෙතවිෂයයෙන් හෝ මනුෂ්‍ය දෞර්භාගයෙන් හෝ හවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනකට හවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අරිය පෙරටු කොට කියන්නියට, ධරිය පෙරටු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරටු කොට කියන්නියට, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තවවන සිකපද යි.

4. 2. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි වණ්ඤකාළී මෙහෙණ මෙහෙණත් සමග කලහ කොට තමාට පැහැර පැහැර හඬයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයථී වණ්ඤකාළී තමාට පැහැර පැහැර හැඬු” ද යි. ... සැබැද මහණෙනි, වණ්ඤකාළී මෙහෙණ තමාට පැහැර පැහැර හැඬු ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඤකාළී මෙහෙණ තමාට පැහැර පැහැර හැඬු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තමාට පැහැර පැහැර හඬා නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුති .. මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

අත්තානං: තමා කෙරෙහි.

පහරා නම් හඬා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පහරා නම් නො හඬා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. හඬා නම් නො පහරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

ඥාතිව්‍යසනයෙන් හෝ භොගව්‍යසනයෙන් හෝ රොග-ව්‍යසනයෙන් හෝ පහස්තා ලද්දී හඬා නම් නො පහරා නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

ද්විතිය අත්ඤකාර වර්ග යි.

එහි උද්දනය:

රත්තන්ධකාර යැ පටිච්ඡන්ත යැ අපේක්ෂාකාය යැ සිඬ්ඝාටක යැ අනාපුච්ඡා දෙක යැ විකාල යැ දුග්ගතික යැ නිරය යැ වධ යැ යි.

4. 3. 1

පයමසිකබාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවස්සිං විහරති ජෙනවතෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සමබ්බලා භික්ඛුනියො අවිරවති යා නදියා වෙසියාහි සද්ධිං. නග්ගා එකතිකෙත්ත භායාති. වෙසියා නා භික්ඛුනියො උප්පණ්ණිඤ්ඤා: “කිත්තු ඛො නාම තුමහාකං අයො දහරානං දහරානං¹ බ්‍රහ්මවරියං විණේණෙන. නත්තු නාම කාමා පරිභුක්ඛන්ති. යද්ද පිණ්ණා හවිස්සං තද්ද බ්‍රහ්මවරියං වරිස්සං. එවඤ්ඤා² තුමහාකං උභො අස්සා පරිග්ගහිතා හවිස්සන්ති”ති භික්ඛුනියො වෙසියාහි උප්පණ්ණියමානා මඬකු³ අහෙස්සුං. අථ ඛො නා භික්ඛුනියො උප්පණ්ණියං ගත්වා භික්ඛුනිනං එතමෙත්තං ආරොචෙස්සුං. භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමෙත්තං ආරොචෙස්සුං. භික්ඛු හගවතො එතමෙත්තං ආරොචෙස්සුං. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනොනසි: තෙන හි භික්ඛවෙ, භික්ඛුනිනං සිකබාපදං පඤ්ඤාපෙක්ඛාමී දස්ස අස්ථවසෙ පටිච්ච සංඝස්ස චුත්තාය -පෙ- විනායානුග්ගහාය. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකබාපදං උද්දිස්සන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි නග්ගා නභායෙස්සා පාවික්ඛිය”න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමෙස්මිං අකෙත්තං අධිජෙනා භික්ඛුනිති.

නග්ගා නභායෙස්සාති: අනිවජ්ඣා වා අපාරුතා වා නභායති පයොගෙ දුක්ඛං. නභානපරියොසානෙ ආපන්ති පාවික්ඛියස්ස.

අනාපතති: අච්ඡින්නාවිවරිකාය නච්චවිවරිකාය⁴ ආපදස්සු උමමන්ති-කාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

පයමසිකබාපදං.

4. 3. 2

දුතිසසිකබාපදං

1. සාවස්සිනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හගවතා භික්ඛුනිනං උදක සාටිකා අනුඤ්ඤානා හොති. පට්ඨගගියා භික්ඛුනියො හගවතා උදකසාටිකා අනුඤ්ඤානාති අප්පමාණිකායො උදකසාටිකායො ධාරෙන්නි⁵ පුරතොපි පඤ්ඤාපි ආකඨස්සන්තා⁶ ආභිණ්ණන්ති.

1. අයො දහරානං - මජ්ඣං

2. එවං - මජ්ඣං: එවඤ්ඤා - සි ii

3. මඬකු - සිඞ්ගි සිඞ්ගි සි ii

4. අච්ඡින්නාවිවරිකාය වා නච්චවිවරිකාය වා - සිඞ්ගි

5. ධාරෙත්තං - මජ්ඣං

6. කඨස්සන්තා - සිඞ්ගි ii

4. 3. 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත් ජෙනවන නම් අනේ-
පිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි බොහෝ
මෙහෙණේ අවිරවති නදියෙහි වෙසහනත් සමහ නග්න වැ එක්
තොටු ස්නානය කෙරෙති. වෙසහනෝ ඒ මෙහෙණත්තට කෙළි-
කවට කම් කළහ: “ආයුධවෙහි, ඉතා කරුණ වූ තොපට බඹසර
පුරුදු කිරීමෙන් කිනම් ප්‍රයෝජනයක් ද? කාමයෝ පරිභෝග
කළ යුත්තෝ නො වෙත් ද? යම් කලෙකැ හෙලවූවෝ වානාහු
නම් එකල්හි බඹසර හැසිරවූ. මෙසේ වනාහි තොප විසින්
දෙ කරුණ මැ අයත් කොට ගන්නා ලද්දේ වන්නේ” යැයි.
වෙසහනත් විසින් කෙළි කවට කම් කරනු ලබන මෙහෙණෝ
වකුඩුහු. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණත්තට
තෙල කරුණු ඇරොජුහ. මෙහෙණෝ හෙණත්තට තෙල කරුණ
ඇරොජුහ. හෙණෝ භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහ. එකල්හි
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙහි ලා වේ අවසර යෙහි ලා
දහම් කරා කොට මහණුන් ඇමතුසේන: එසේ නම් හෙණෙහි,
මෙහෙණත්තට දය කරුණක් පිණිස සිතපද පනවන්නාහී. සබ්බයාගේ
මනා පිළිගැන්ම පිණිස යැ ... විනයට රුකුල් පිණිස යැ මෙසේ
මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්ව්‍ය:

“යම් මෙහෙණක් නග්න වැ ස්නාන කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුති ... වෝ තොමෝ වේ
අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්පුණි යි.

නග්ගා නහායෙයා: නො හඳුනා ලද්දි හෝ නො පොරවන
ලද්දි හෝ ස්නාන කෙරේ නම් පියෝහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි.
සැනැහුම් පිරිසකැ පවිති ඇවැත් වේ.

අසිදැගත් සිවුරු ඇතියාට නට සිවුරු ඇතියාට ආපදයෙහි,
උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 3. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින්
මෙහෙණත්තට දියසඵල අනුදන්නා ලද්දේ වෙයි. සවහ මෙහෙණෝ
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දියසඵල අනුදන්නා ලද යි පමණ
ඉක්ම වූ දියසඵල දරන්, ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු අදිමින් ඇටිදිත්.

2. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උප්පායනති වියනති විපාලෙනති: "කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො අප්පමාණිකායො උදකසාටිකායො ධාරෙඤ්ඤානති"ති -පෙ- සචරං කිර භික්ඛවෙ, ඡබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො අප්පමාණිකායො උදකසාටිකායො ධාරෙතතීති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඡබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො අප්පමාණිකායො උදකසාටිකායො ධාරෙඤ්ඤානති, තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදා -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සන්තු:

"උදකසාටිකමපන භික්ෂුනියා කාරයමානාය පමාණිකා කාරෙතඛබ්බා තත්ත්වං පමාණං දීඝසො වතසෙසා විදක්ඛියො සුගතවිදක්ඛියා තිරියං දෙව විදක්ඛියො. තං අතික්කාමෙනතියා ඡෙදනං පාවිතතිය"නති.

3. උදකසාටිකා¹ නාම: යාය නිවත්තා² නභායති,

කාරයමානායාති: කරොනතියා වා කරාපෙනතියා වා. පමාණිකා කාරෙතඛබ්බා, තත්ත්වං පමාණං: දීඝසො වතසෙසා විදක්ඛියො සුගත-විදක්ඛියා තිරියං දෙව විදක්ඛියො, තං අතික්කාමෙනා කරොති වා කරාපෙනි වා පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන ඡිද්ධවා පාවිතතියං දෙසෙතඛබ්බං.

අත්තනා විප්පකතං අත්තනා පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාවිත්තියංස පත්තනා විප්පකතං පරෙහි පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාවිත්තියංස පරෙහි විප්පකතං අත්තනා පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාවිත්තියංස. පරෙහි විප්පකතං පරෙහි පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාවිත්තියංස.

අඤ්ඤාසික්ඛාය කරොති වා කරාපෙනි වා ආපත්ති දුක්ඛංස, අඤ්ඤාන කතං පටිලහිත: පරිභුඤ්ජති ආපත්ති දුක්ඛංස.

අනාපත්ති: පමාණිකං කරොති, උනතං කරොති, අඤ්ඤාන කතං පමාණාතික්කන්තං පටිලහිතා ඡිද්ධවා පරිභුඤ්ජති, විතානං වා භුමිසුරණං³ වා සාණිපාකාරං වා හිසිං වා බිලොභනං වා කරොති, උච්චත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං

1. උදකසාටිකනි-සිමුති
2. නිවත්තාය- සා,
3. භුමිසුරණං - මෙය.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දුරුහු” දැයි ... සැබැ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දරන් දැයි. සැබැවැ භාග්‍ය වතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දුරුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“දියසළවක් කරවනු ලබන මෙහෙණක විසින් පමණ ඇති වැ කැරැටිය යුතු යි. එහි මේ පමණ යැ: දිගින් සුගත් වියතින් සිවු වියතෙක. සරසින් දෙවියතෙක, එ පමණ ඉක්මවන්නියට සිදැලීමෙන් පසු දෙසිය යුතු ඇවැත් වේ” යයි.

3. උදකසාවිකා නම්: යමෙකින් හඳුනා ලද්දී සත්‍යා නම් හෝ යැ.

කාරයමානාය: කරන්නිය විසින් හෝ කරවන්නිය විසින් හෝ පමණ ඇති වැ කැරැටිය යුතු යි. එහි මේ පමණ යැ: දිගින් සුගත් වියතින් සිවු වියතෙක. සරසින් දෙවියතෙක. එපමණ ඉක්ම වා කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ පියෝති දුකුළා වෙයි. පිළිලැබීමෙන් සිදැ පවති දෙසිය යුතු.

තමා විසින් නිමාව නො කරන ලද්ද තොමෝ නිමාව කෙරේ නම් පවති ඇවැත් වෙයි. තමා විසින් නිමාව නො කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිමාව කරවා නම් පවති ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් නිමාව නො කරන ලද්ද තොමෝ නිමාව කෙරේ නම් පවති ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් නිමාව නො කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිමාව කරවා නම් පවති ඇවැත් වේ.

මෙරමා සඳහා කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් කරන ලද්දක් පිළිලැබ පිරිබෝ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පමණ ඇති නොට කෙරේ නම්, උනු කොට කෙරේ නම්, මෙරමා විසින් කරන ලද පමණ ඉක්මවුවක් පිළිලැබ සිදපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, වියනක් හෝ බුමුතුරුණක් හෝ කඩතුරාවක් හෝ බිස්සක් හෝ මාවලාවක් හෝ කෙරේ නම්, ඇවැත් නො වෙයි. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපදයි.

තත්වසිකධාපදං

1. සාවස්ති නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අක්කතරිය්සා භික්ඛුනියා මගග්ගෙ විවරද්දෙස්ස විවරං දුක්ඛානං¹ හොති දුස්සිඛබ්බිතං. ථුල්ලනායු භික්ඛුනී තං භික්ඛුනිං එතදවොච: “සුඤ්ඤං ඛො ඉදං තෙ අයො විවරද්දෙස්සං විවරංඤ්ඤා ඛො දුක්ඛානං දුස්සිඛබ්බිතං”² නති. විසිඛෙක්ඛම්³ අයො සිඤ්ඤාස්සාසිති⁴. ආමග්ගො සිඛෙක්ඛස්සාමිති⁵. අථ ඛො සා භික්ඛුනී තං විවරං විසිඛෙක්ඛන්තා ථුල්ලනායු භික්ඛුනියා අදස්සි. ථුල්ලනායු භික්ඛුනී සිඛෙක්ඛස්සාමි සිඛෙක්ඛස්සාමිති තොව සිඛෙක්ඛති⁶ න සිඛධාපනාය උස්සුක්ඛං කරොති. අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීතං එතච්ඤං ආරොචෙසි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්සා ථුල්ලනායු භික්ඛුනියා විවරං විසිඛෙක්ඛාපෙත්වා තොව සිඤ්ඤාස්සති න සිඛධාපනාය උස්සුක්ඛං කරිස්සති”⁷ ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ථුල්ලනායු භික්ඛුනී භික්ඛුනියා විවරං විසිඛෙක්ඛාපෙත්වා තොව සිඤ්ඤති න සිඛධාපනාය උස්සුක්ඛං කරොතිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ථුල්ලනායු භික්ඛුනී භික්ඛුනියා විවරං විසිඛෙක්ඛාපෙත්වා තොව සිඤ්ඤාස්සති න සිඛධාපනාය උස්සුක්ඛං කරිස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවංඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිඛධාපදං උද්දිස්සනතු:

“යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා විවරං විසිඛෙක්ඛන්තා වා විසිඛෙක්ඛාපෙත්වා වා යා පච්ඡා අනන්තරාසිකිති තොව සිඛධාපනාය උස්සුක්ඛං කරෙස්සා අක්කතො වතුභපඤ්ඤාහා පාවිතිය”⁸ නති.

3. යා පනාති: යා යාදිස්සා -පෙ- භික්ඛුනිති: අයං ඉමස්මිං අත්ථෙ අධිජෙමො භික්ඛුනිති.

1. දුක්ඛානං - මජ්ඣං.
2. සිඤ්ඤම් - සිමු.
3. සිඛධාපනාසිති - මජ්ඣං.
4. සිඛධාපනාමිති - මජ්ඣං.
5. සිඤ්ඤති - මජ්ඣං.

4. 3. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණකගේ මාඇහි සිවුරු පිළියෙන් සිවුරෙක් නො මනා කොට කරන ලද්දේ නො මනා කොට ගෙන්නම් කරන ලද්දේ වෙයි. ථූල්ලනන්ද හික්ෂුණි එ මෙහෙණට මෙය කිවුයැ. “ආර්යාවෙනි, තොපගේ මේ සිවුරු පිළිය සොඳුරු එහෙත් සිවුර නො මනා කොට කරන ලද්දේ නො මනා කොට ගෙන්නම් කරන ලද්දේ මැ”යි. ආර්යාවෙනි, ගෙන්නම් හරනෙමි. ගෙන්නම් කෙරෙහි දෑ යි. එසේ යැ ආර්යාවෙනි, ගෙන්නම් කරන්නෙමි යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ සිවුර ගෙන්නම් හැර ථූල්ලනන්ද හික්ෂුණියට දුනු යැ. ථූල්ලනන්ද හික්ෂුණි “ගෙන්නම් කරන්නෙමි ගෙන්නම් කරන්නෙමි” යි නොම ගෙන්නම් කරයි. ගෙන්නම් කරවීම පිණිස වැයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් ආර්යා ථූල්ලනන්ද නොමෝ මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙන්නම් හරවා නො මැ ගෙන්නම් කළා ද? ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කළා” දෑ යි ... සැබැද මහණෙනි, ථූල්ලනන්ද හික්ෂුණි මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙන්නම් හරවා නොමැ ගෙන්නම් කෙරේ ද? ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ දෑ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූල්ලනන්ද හික්ෂුණි මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙන්නම් හරවා නොමැ ගෙන්නම් කළා ද? ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසාදයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙන්නම් හැර හෝ ගෙන්නම් හරවා හෝ පසුවැ අනතුරක් නැත්ති සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙන්නම් කෙරේ නම් ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිති වේ” යැයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්බුති ... මෝ තොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙනා

භික්ෂුනියාති: අඤ්ඤාය භික්ෂුනියා.

විවරං නාම: ඡන්දා විවරානං අඤ්ඤාතරං විවරං.

විසිඤ්ඤාතාති: සයං විසිඤ්ඤාතා.

විසිඤ්ඤාපෙතාති: අඤ්ඤං විසිඤ්ඤාපෙතා.

සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනිති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව සිඤ්ඤායාති: න සයං සිඤ්ඤායා.

න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤාකං කරොයාති: න අඤ්ඤං ආරොපෙයා.

අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාභානි: යිපෙතා චතුහපඤ්ඤාභං නෙව සිඤ්ඤායාපී න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤාකං කරොයාමිති ධුරං විකල්පිතමනො ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා විවරං විසිඤ්ඤාතා වා විසිඤ්ඤාපෙතා වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනි නෙව සිඤ්ඤාති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤාකං කරොති අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාභා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය චෙම්මිකා විවරං විසිඤ්ඤාතා වා විසිඤ්ඤාපෙතා වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනි නෙව සිඤ්ඤාති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤාකං කරොති අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාභා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා විවරං විසිඤ්ඤාතා වා විසිඤ්ඤාපෙතා වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනි නෙව සිඤ්ඤාති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤාකං කරොති අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාභා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අඤ්ඤං පරික්ඛාරං විසිඤ්ඤාතා වා විසිඤ්ඤාපෙතා වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනි නෙව සිඤ්ඤාති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤාකං කරොති අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාභා ආපත්ති දුක්ඛස්ස. අනුපසම්පන්නා විවරං වා අඤ්ඤං වා පරික්ඛාරං විසිඤ්ඤාතා වා විසිඤ්ඤාපෙතා වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනි නෙව සිඤ්ඤාති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤාකං කරොති අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාභා ආපත්ති දුක්ඛමස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛමස්ස. අනුපසම්පන්නාය චෙම්මිකා ආපත්ති දුක්ඛමස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛමස්ස.

අනාපත්ති: සති අනන්තරායෙ, පරියෙසිතා න ලහති, කරොත්ති චතුහපඤ්ඤාභං අතික්ඛාමෙති, ගිලානාය, ආපදස්ස, උම්මත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

තතියසික්ඛාපදං

හික්වුනියා: අන් මෙහෙණකගේ.

විවර නම්: සවැදෑරුම් සිවුරු අතුරෙන් එක්තරා සිවුරෙකි.

විසිබෙකියා: තොමෝ ගෙන්නම් හැර.

විසිබෙකියා: මෙරමා ලවා ගෙන්නම් හරවා.

සා පඤ්ඤා අනන්තාරාසිකිනී: අනතුරක් නැති කල්හි.

තෙව සිබෙකියා: තොමෝ ගෙන්නම් නො කරන්නේ යැ.

න සිබෙකියාය උසස්කකං කරෙයා: මෙරමාහට නො අණවන්නේ යැ.

අඤ්ඤා චතුපසකාහං: සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නො මැ ගෙන්නම් කරන්නෙමි. ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කරන්නෙමි යි දුරන්තිසෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් ගෙන්නම් හැර හෝ ගෙන්නම් හරවා හෝ ඔ තොමෝ පසුව අනතුරක් නැත්නම් සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නොමැ ගෙන්නම් කෙරේ නම් ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා සිවුරක් ගෙන්නම් හැර හෝ ගෙන්නම් හරවා හෝ ඔ තොමෝ පසුව අනතුරක් නැත්නම් සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙන්නම් කෙරේ නම් ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් ගෙන්නම් හැර හෝ ගෙන්නම් හරවා හෝ ඔ තොමෝ පසුව අනතුරක් නැත්නම් සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙන්නම් කෙරේ නම් ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අන් පිරිකරක් ගෙන්නම් හැර හෝ ගෙන්නම් හරවා හෝ ඔ තොමෝ පසුව අනතුරක් නැත්නම් සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙන්නම් කෙරේ නම් ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනකගේ සිවුරක් හෝ අන්පිරිකරක් හෝ ගෙන්නම් හැර හෝ ගෙන්නම් හරවා හෝ ඔ තොමෝ පසුව අනතුරක් නැත්නම් සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නො මැ ගෙන්නම් කෙරේ නම් ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, යොයා නො ලබා නම්, කරන්නී සිවු දිනක් පස් දිනක් ඉක්මවා නම්, ඇවැත් නැත. ගිලන්වුවාට, ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති

තෙවන සිකපද යි.

වතුකසිකිකාපදං

1. සාවකි භිද්ධං- නෙත ධො පන සමයෙන භික්ඛුනියො භික්ඛුනිනං ගජෙව විවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුහ්නරෙන ජනපදවාරිකං පක්කමනති, තානි විවරානි විරං නික්ඛිත්තානි කණ්ණිකිනානි භොනති. තානි භික්ඛුනියො ඔනාපෙතති, භික්ඛුනියො තා භික්ඛුනියො එතදවොචුං; 'කසසිමානි අයො විවරානි කණ්ණිකිනානිති'. අථ ධො තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනිනං එතමකං ආරොවෙසුං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනානි ධියනානි විපාවොනති: 'කථං හි නාම භික්ඛුනියො භික්ඛුනිනං ගජෙව විවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුහ්නරෙන ජනපදවාරිකං පක්කමිය්සනති'ති -පෙ- සමං කිර භික්ඛවො, භික්ඛුනියො භික්ඛුනිනං ගජෙව විවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුහ්නරෙන ජනපදවාරිකං පක්කමනති. සච්චං ගගවා. විගරහි බුද්ධො ගගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවො, භික්ඛුනියො භික්ඛුනිනං ගජෙව විවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුහ්නරෙන ජනපදවාරිකං පක්කමිය්සනති. නෙතං භික්ඛවො, අසසන්තානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවො, භික්ඛුනියො ඉමං සිකිකාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි පඤ්චාගිකං සංඝාට්ඨාරං¹ අතිකකාමෙය්ස පාවික්ඛිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිනි: -පෙ- අයං ඉමසං ගජෙව අධිපෙතො භික්ඛුනිනි.

පඤ්චාගිකං සංඝාට්ඨාරං අතිකකාමෙය්සාති: පඤ්චමං දිවසං පඤ්චවිවරානි නෙව නිවාසෙති න පාරුපති න ඔනාපෙති පඤ්චමං දිවසං අතිකකාමෙති ආපත්ති පාවික්ඛියස්ස.

පඤ්චාගානිකකතොන අතිකකානසඤ්ඤා ආපත්ති පාවික්ඛියස්ස. පඤ්චාගානිකකතොන වෙමතිකා ආපත්ති පාවික්ඛියස්ස. පඤ්චාගානිකකතොන අනතිකකතසඤ්ඤා ආපත්ති පාවික්ඛියස්ස.

පඤ්චාගානිකකතොන² අතිකකානසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. පඤ්චාගානිකකතොන වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. පඤ්චාගානිකකතොන අනතිකකතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: පඤ්චමං දිවසං පඤ්චවිවරානි නිවාසෙති වා පාරුපති වා ඔනාපෙති වා, ගිලානාය ආපදස්ස උමෙත්තනාය -පෙ- ආදි කම්මිකායාති.

වතුකසිකිකාපදං

1. සංඝාට්ඨාරං--සා.
2. පඤ්චාගා අනතිකකතො -මජ්ඣ.

සතරවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු නබා හඳනය සහිත උතුරුසහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවුසැරි සැරිමට යෙති. ඒ සිවුරු බොහෝ කල් බහා තබන ලද්දාහු හටගත් පුස් ඇතියාහු වෙති. ඒ සිවුරු මෙහෙණෝ වියළුවන්. මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණන්ට “ආර්යාවෙනි, හටගත් පුස් ඇති මේ සිවුරු කවරක්හුගේද”යි කෙල කරුණ කිහු. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මහණුන්ට කෙල කරුණ ඇරොදුහ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අසිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු නබා හඳනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවු සැරිසැරිමට ගියාහු ද”යි. සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු නබා හඳනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවු සැරිසැරිමට යෙද්ද”යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු නබා හඳනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවු සැරිසැරිමට ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා :

“යම් මෙහෙණක් පස්දිනක් සිවුරු පිරිවැටුම ඉක්මවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන; යම්, යම්බදු ... හික්බුති ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පක්ඛවාහිකං සංඝාටිචාරං අතිකකාමෙයා: පස්වන දිනයෙහි සිවුරුපස නොම හඳි නම් නො මැ පොරවා නම් නො මැ වියළා නම් පස්වන දිනය ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි නො ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි නො ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පස්වන දිනයෙහි සිවුරු පස හඳි නම් හෝ පොරවා නම් හෝ වියළා නම් හෝ, ඇවැත් නැත. ගිලන් වූවාට ආපදයෙහි උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

පඤ්චමසිකකාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරං හික්ඛුනි පිණ්ඩාය වරිත්වා අලලවිවරං පසුරිත්වා විහාරං පාවිසි. අඤ්ඤාතරං හික්ඛුනි නං විවරං පාරුපිත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. සා නික්ඛිපිත්වා හික්ඛුනියො පුළුච්ඡි: "අපයො මයාං විවරං පසෙසයාපා"ති. හික්ඛුනියො නසසා හික්ඛුනියා එතමස්සං ආරොවෙසුං. අථ ඛො සා හික්ඛුනි උජ්ඣායති ධියති විපාවෙති: "කථං හි නාම හික්ඛුනි මයාං විවරං අනාපුල්ඡා පාරුපිසසති"ති. අථ ඛො සා හික්ඛුනි හික්ඛුනිනං එතමස්සං ආරොවෙසි.

2. යා නා හික්ඛුනියො අප්පිල්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායතති ධියතති විපාවෙතති: "කථං හි නාම හික්ඛුනි හික්ඛුනියා විවරං අනාපුල්ඡා පාරුපිසසති"ති. -පෙ- සච්චං නිර් හික්ඛවෙ, හික්ඛුනි හික්ඛුනියා විවරං අනාපුල්ඡා පාරුපති. සච්චං හගවා. විරහි චුද්දො හගවා -පෙ- කථං හි නාම හික්ඛවෙ, හික්ඛුනි හික්ඛුනියා විවරං අනාපුල්ඡා පාරුපිසසති'ති. තෙනං හික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ථ පන හික්ඛවෙ, හික්ඛුනියො ඉමං සිකකාපදං උද්දියන්තු:

"යා පන හික්ඛුනි විවරසංකමනියං ධාරෙයා පාවිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අනෙ අධිපෙපකා හික්ඛුනිති.

විවරසංකමනියං නාමි: උපසම්පන්නාය පඤ්චනං විවරානං අඤ්ඤාතරං විවරං. නසසා වා අදින්නා නං වා අනාපුල්ඡා නිවාසෙති වා පාරුපති වා ආපත්ති පාවිත්තියසස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා විවරසංකමනියං ධාරෙති ආපත්ති පාවිත්තියසස. උපසම්පන්නාය වෙමනිකා විවරසංකමනියං ධාරෙති ආපත්ති පාවිත්තියසස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා විවරසංකමනියං ධාරෙති ආපත්ති පාවිත්තියසස.

අනුපසම්පන්නාය විවරසංකමනියං ධාරෙති ආපත්ති දුක්ඛවස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛවස්ස. අනුපසම්පන්නාය වෙමනිකා ආපත්ති දුක්ඛවස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛවස්ස.

අනාපනති: යා වා දෙති, නං වා ආපුල්ඡා නිවාසෙති වා පාරුපති වා, අවිත්තනවිවරිකාය, නවස්විවරිකාය, ආපදසු, උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

පඤ්චමසිකකාපදං

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්නි නිදහසි - එ යමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් පිඩුපිණිස හැසිර තෙත් සිවුර විදහා වෙහෙරට පිවිසියා යැ. එක්තරා මෙහෙණක් ඒ සිවුර පෙරව ගමට පිඩුපිණිස පිවිසියා යැ. ඔ තොමෝ (වෙහෙරින්) නික්ම “ආයතාවෙනි මාගේ සිවුර දුටුවහ ද” යි මෙහෙණන් පිළිවුසු යැ. මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණට තෙල කරුණ ඇරොපූහු. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ ලමුකොට සිතයි; නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් මාගේ සිවුර නො පිළිවිසැ පෙරවූ ද” යි එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් ට තෙලකරුණ ඇරොපූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙහෙණක් අපිය වූවෝ ... සිහු ලමුකොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් නො පිළිවිසැ පෙරවූ ද” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් නොපිළිවිසැ පෙරවූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් මෙහෙණක ගේ සිවුරක් නො පිළිවිසැ පෙරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේසිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... හිකබුනි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථ යෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්මුණි යි.

විවරසංකමනිය නම : උපසපනකගේ සිවුරුපය අනුරන් එක්තරා සිවුරෙකි. ඇය විසින් නො දුන් හෝ ඇය නො පිළිවිසැ හෝ හඳි නම් හෝ පොරවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන් යන් ඇතියා යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමනි ඇතියා යළි දිය යුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් යන් ඇතියා යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනකගේ යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් දුකළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් යන් ඇතියා නම් දුකළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් යන් ඇතියා නම් දුකළා ඇවැත් වේ.

ඔ මැ දේ නම් ටෝ ඇය පිළිවිසැ හෝ හඳි නම් පොරවා නම්, අසිදගත් සිවුරු ඇතියාට (ඇවැත් නොවෙයි), නම් සිවුරු ඇතියාට, ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවකී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා උපට්ඨාකකුලං ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනිං එතදවොච: “භික්ඛුනි සඤ්ඤා අයො විවරං දස්සාමාති. ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි තුමෙහ බහුතිවිවා බහුකරණියාති අනතරායං අකාසි. තෙන ඛො පන සමයෙන තස්ස කුලස්ස සරං ඩයහති, තෙ උජ්ඣායනාති බියනාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම අයා ථුල්ලනඤ්ඤා අමාකං¹ දෙයාධිමං අනතරායං කරිස්සති උභයෙනාමො² පරිචීනා³ හොගෙහි ව පුඤ්ඤන වා”ති.

2. අසෙසසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං බියනානං විපාවෙනානං. යා නා භික්ඛුනියො අප්පිට්ඨා -පෙ- නා උජ්ඣායනාති බියනාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම අයා ථුල්ලනඤ්ඤා ගණස්ස විවරලාභං අනතරායං කරිස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ, ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි ගණස්ස විවරලාභං අනතරායං අකාසිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි ගණස්ස විවරලාභං අනතරායං කරිස්සති. උපානං භික්ඛුවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භග්ගුවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිස්සතු:

“යා පන භික්ඛුනි ගණස්ස විවරලාභං අනතරායං කරෙයා පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ-භික්ඛුනීති:-පෙ-අයං ඉමසමිං අකෙට්ඨෙප්පතා භික්ඛුනීති.

ගණො නාම: භික්ඛුනිසංඛෙසා වුවවති.

විවරං නාම: ජනනං විවරානං අඤ්ඤාතරං විවරං විකප්පනුපගපච්ඡිමං,⁴

අනතරායං කරෙයාති: කථං ඉමෙ විවරං දදෙයුනති⁵ අනතරායං කරොති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. අඤ්ඤං පරික්ඛාරං අනතරායං කරොති ආපත්ති දුක්ඛතස්ස. සංඛෙහුලානං භික්ඛුනීනං වා එකභික්ඛුනියා වා අනුපසම්පන්නාය වා විවරං වා අඤ්ඤං වා පරික්ඛාරං අනතරායං කරොති ආපත්ති දුක්ඛතස්ස.

අනාපතී: ආනිසංසං දස්සෙය්වා නිවාරෙති උමුත්තකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. ථුල්ලනඤ්ඤා ගණස්ස අමාකං--සිමුඛි
2. උභයෙනාමං--මජ්ඣං.
3. පරිබාහිරා--මජ්ඣං.
4. විකප්පනුපගං පච්ඡිමං--මජ්ඣං.
5. කථං ඉමෙ විවරං න දදෙයුනති--මජ්ඣං, සිමුඛි සිඛි

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුනිය ගේ උපස්ථායක කුලය ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට මෙය කියැ. “ආයතීවෙනි මෙහෙණ සහනට සිවුරක් දෙන්නෙමු” යි. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි නොමෝ තෙපි බොහෝ කිස ඇතියහ. බොහෝ ඇවැසි කටයුතු ඇතියහ යි අනතුරු කළා යැ. එ සමයෙහි වනාහි ඒ කුලයාගේ ගෙය දූවෙයි. ඔහු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතී ථුල්ලනන්ද නොමෝ අපගේ පිදියයුතු වස්තුවට අනතුරු කළා ද ? අපි හොගයෙන් ද පිනෙන් ද යි දෙපසින් පිරිහුණමහ” යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ ථිනිසුන්ගේ (අකිරින්නි ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතී ථුල්ලනන්ද නොමෝ ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද” යි ... සැබැද මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද ? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියයි.

ගණ නම් : භික්ෂුණි සංඝයා කියනු ලැබේ.

විවර නම් : සවැදැරුම් සිවුරු අතුරෙන් එක්තරා විකැපීමට සුදුසු සැසුළු සිවුර යි.

අන්තරායං කරෙයා : කෙසේ මොහු සිවුරක් දෙන්නාහු ද යි අනතුරු කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අන් පිරිකරකට අනතුරු කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බොහෝ මෙහෙණන්ගේ හෝ එක් මෙහෙණකගේ හෝ අනුපසපනකගේ හෝ විවරලාභයට හෝ අන්‍යාපරිජිකාරලාභයට හෝ අනතුරු කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනුසස් දක්වා වළකා නම්, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි

4. 3. 7

සත්තමසිකධාපදං

1. සාවතී නිදනා - නෙත බො පන සමයෙන භික්ඛුනිසංඝාය අකාලවිවරං උපනතං ගොති. අථ බො භික්ඛුනිසංඝො නං විවරං ගාජෙකුකාමො සනතිපති. නෙත බො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා අනෙතවාසී භික්ඛුනියො¹ පක්කනතා ගොති. ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි නා භික්ඛුනියො එතදවොච: “අයං භික්ඛුනියො පක්කනතා න නාව විවරං ගාජසිංසනි”²ති. ධම්මිකං විවරවිහඤං පටිබාහි³. භික්ඛුනියො න නාව විවරං ගාජසිංසනිති පක්කම්පිසු⁴ ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි අනෙතවාසීභික්ඛුනිසු⁵ ආගතාසු නං විවරං ගාජාපෙසි.

2. යා නා භික්ඛුනියො අජීවිතා -පෙ- නා උජ්ඣායනාති බියනාති විජාචෙතති: “කථං හි නාම අයං ථුල්ලනඤ්ඤා ධම්මිකං විවරවිහඤං පටිබාහිංසනි”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි ධම්මිකං විවරවිහඤං පටිබාහිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි ධම්මිකං විවරවිහඤං පටිබාහිංසනි. නෙතං භික්ඛවෙ, අසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දියනානු:

“යා පන භික්ඛුනි ධම්මිකං විවරවිහඤං පටිබාහෙයං පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙසං අධිපෙසනා භික්ඛුනිති.

ධම්මිකො නාම විවරවිහඤො: සමංගො භික්ඛුනිසංඝො සනතිපතිතො ගාජෙති.

පටිබාහෙයාති: කථං ඉදං⁶ විවරං ගාජෙයාති⁷ පටිබාහති ආපනති පාවිත්තියංස.

ධම්මිකො ධම්මිකසංඤ්ඤා පටිබාහති ආපනති පාවිත්තියංස. ධම්මිකො චෙමනිකා පටිබාහති ආපනති දුක්ඛංස. ධම්මිකො අධම්මිකසංඤ්ඤා පටිබාහති අනාපනති.

අධම්මිකො ධම්මිකසංඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛංස. අධම්මිකො චෙමනිකා ආපනති දුක්ඛංස. අධම්මිකො අධම්මිකසංඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: ආනිසංසං දොසොධා පටිබාහති උච්චන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

සත්තමසිකධාපදං

1. අනෙතවාසීනියො භික්ඛුනියො - මජ්ඣං.
2. ගාජසිංසනිති-සිමුච්ඡි සිච්ඡි ගාජසිංසනිති - මජ්ඣං.
3. පටිබාහති - මජ්ඣං.
4. විපක්කම්පිසු - සංයා.
5. අනෙතවාසීසු භික්ඛුනිසු - මජ්ඣං.
6. ඉමං - මජ්ඣං.
7. න ගාජෙයාති - සිමුච්ඡි

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණ සහනට නොකල් සිටුවරෙක් උපන්නේ වෙයි. එකල්හි මෙහෙණසහනු එ සිටුවර බෙදනු කැමැති වූ රැස්වුහ. එසමයෙහි පුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ අතවැසි මෙහෙණෝ බැහැර ගියාහු වෙති. පුල්ලනන්ද භික්ෂුණී එ මෙහෙණන්ට මෙය කිවු යැ. “ආයතාවෙහි මෙහෙණෝ බැහැර ගියාහු යැ. (එන) තෙක් සිටුවර නො බෙදන්නේ යැයි දැනට සිටුවර බෙදීම වැළැක්වු යැ. මෙහෙණෝ එතෙක් සිටුවර නො බෙදන්නේ යැ යි බැහැර ගියාහු යැ. පුල්ලනන්ද භික්ෂුණී අතවැසි මෙහෙණන් පැටිණි කල්හි එ සිටුවර බෙදවු යැ.

2. යම් එ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලලුකොට සිහනි, කුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතා පුල්ලනන්ද නොමෝ දැනට සිටුවර බෙදීම වැළැක්වු ද” යි... සැබැද මහණෙනි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණී දැනට සිටුවර බෙදීම වැළැක්වු ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණී දැනට සිටුවර බෙදීම වැළැක් වු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් දැනට සිටුවර බෙදීම වළක්වා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනි ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණියි.

ධම්මකම්මර විභංග නම්: සමග වූ මෙහෙණසහනු රැස්වී බෙදති.

පටිබාහෙය්‍යා: කෙසේ මේ සිද්ධ බෙද ද යි වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

දැනටයෙහි දැනටයෙන් ඇතියා වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දැනටයෙහි විමනි ඇතියා වළක්වා නම් දුකුළා ඇවැත්වෙයි. දැනටයෙහි නොදැනටයෙන් ඇතියා වළක්වානම් ඇවැත් නැති.

නො දැනටයෙහි දැනටයෙන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දැනටයෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දැනටයෙහි නො දැනටයෙන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසස් දක්වා වළක්වා නම්, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤි භික්ඛුනි නවානමපි නට්ටකානමපි¹ ලඛ්ඤිකානමපි² සොකසාධිකානමපි³ කුමභද්ධිකානමපි⁴ සමණවීරං දෙනි මයං පරිසති⁵ වණ්ණං භාසථාති. නවාපි නට්ටකාපි ලඛ්ඤිකාපි සොකසාධිකාපි කුමභද්ධිකාපි ථුලලනඤ්ඤි භික්ඛුනියා පරිසති වණ්ණං භාසතී: “අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤි බහුස්සුතා භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං. දෙථ අය්‍යාය කරොථ අය්‍යායා”ති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාටෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤි අගාරිකස්ස සමණවීරං දක්ඛති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ, ථුලලනඤ්ඤි භික්ඛුනි අගාරිකස්ස සමණවීරං දෙතිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ, ථුලලනඤ්ඤි භික්ඛුනි අගාරිකස්ස සමණවීරං දක්ඛති. තෙනං භික්ඛුවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවස්ඤ්ඤි පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යාපන භික්ඛුනි අගාරිකස්ස වා පරිබ්බාජකස්ස වා පරිබ්බාජිකාය වා සමණවීරං දදෙය්‍ය පාවිතතිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඤ්ඤි අධිප්පෙතා භික්ඛුනිති.

අගාරිකො නාම: යො කොචි අගාරං අජ්ඣාවසති.

පරිබ්බාජකො නාම: භික්ඛුඤ්ඤි සාමණෙරඤ්ඤි යපෙඤ්ඤි යො කොචි පරිබ්බාජකසමාපන්නො.

පරිබ්බාජිකා නාම: භික්ඛුනිඤ්ඤි සික්ඛමානඤ්ඤි සාමණෙරඤ්ඤි යපෙඤ්ඤි යා කාචි පරිබ්බාජිකසමාපන්නා.

සමණවීරං නාම: කප්පකතං වුවවති. දෙනි ආපන්න පාවිත්තියස්ස.

අනාපනති: මානාපිතුන්තං⁶ දෙනි නාවකාලිකං දෙනි උම්මතතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. නාටකානමපි - මජ්ඣ.
2. ලඛ්ඤිකානමපි - මජ්ඣ.
3. සොකසාධිකානමපි - මජ්ඣ.
4. කුමභද්ධිකානමපි - මජ්ඣ.
5. පරිසති මජ්ඣ.
6. මානාපිතුන්තං - මජ්ඣ.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණී නොමෝ “මාගේ ගුණ පිරිස්හි කියවයි නටවන්නන්ට ද නටන්නන්ට ද පනින්නන්ට ද ඉඳුරුදැලියන්ට ද කළකිසියරුන්ට ද මහණ සිවුරු දෙයි. නටවන්නෝ ද නටන්නෝ ද පනින්නෝ ද ඉඳුරුදැලියෝ ද කළකිසියරු ද ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ ගුණ පිරිස්හි කියති: “ආයතී ථුල්ලනන්ද නොමෝ බොහෝ ඇසූ පිරුවැන් ඇත්ති පිරිවැහූ බණදහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දහැටි කථා කරන්නට අග්‍රවූවා වෙයි. ආයතීවට දෙවු. ආයතීවහට (සත්කාර) කරවයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ථුල්ලනන්ද නොමෝ ගිහියකුට මහණසිවුරු දුනු ද?” යි ... සැබැද මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ගිහියකුට මහණ සිවුරු දේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ගිහියකුට මහණසිවුරු දුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත් වා:

“යම් මෙහෙණක් ගිහියකුට හෝ පිරිවැජියකුට හෝ පිරිවැජිනියකට හෝ මහණසිවුරු දේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ඛුනී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියි.

අගාරික නම් : ගෙහි වෙසෙන යම් කිසිවෙක්.

පරිබාජක නම් : මහණ ද ගෙරණ ද තබා පිරිවැජිබවට පැමිණි යම් කිසිවෙකි.

පරිබාජිකා නම් : මෙහෙණ ද භික්ඛනුව ද ගෙරණය ද තබා පිරිවැජිබවට පැමිණි යම් කිසිවක.

සමණවීර නම් : කප්ඛිනිද්‍ර ධම්මාලද සිවුර කියනු ලැබේ. දේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

මවුපියන්ට දේ නම්, නවිකැලි කොට දේ නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමසිකබාපදං

1. සාවතී නිදනා - මහන බො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා උපට්ඨානකුලං ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනිං එතදවොච: “සවෙ මයං අයොස සකෙකාම භික්ඛුනිසංඝස්ස විවරං දක්ඛාමා”ති. තෙන බො පන සමයෙන වස්සං ථුලලා භික්ඛුනියො විවරං භාජෙතුකාමා සනතිපතිංසු. ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි නා භික්ඛුනියො එතදවොච: “ආගමෙථ අයොස, අත්ථ භික්ඛුනිසංඝස්ස විවරපච්චාසානි. භික්ඛුනියො ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනිං එතදවොචු: ගව්ඡයො¹ නං විවරං ඡානාගිති. ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි යෙන නං කුලං මහාභාසසංඝාතී. උපසංඝාතීන්තා තෙ මනුස්සෙ එතදවොච: “දෙට්ඨාමිසො භික්ඛුනිසංඝස්ස විවරං”නති. න මයං අයොස සකෙකාම භික්ඛුනිසංඝස්ස විවරං දතුනති. ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි භික්ඛුනිනං එතමස්සං ආරොචෙසි.

2. යා නා භික්ඛුනියො අපට්ඨිතා -පෙ- නා උප්ඝායනාති බියනති විජාචෙනාති: “කථං හි නාම අයාසා ථුලලනඤ්ඤා දුඛිලවිවරපච්චාසාය විවරකාලසමයං අතික්කාමෙස්සති”ති.-පෙ-සච්චිං කිර භික්ඛවෙ, ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි දුඛිලවිවරපච්චාසාය විවරකාලසමයං අතික්කාමෙස්සිති. යච්චං හගවා. ටිගරගි බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි දුඛිලවිවරපච්චාසාය විවරකාලසමයං අතික්කාමෙස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ, අජ්ඣසන්නානං වා පසාදයං-පෙ-ඵව්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකබාපදං උද්දිස්සතු:

“යා පන භික්ඛුනි දුඛිලවිවරපච්චාසාය විවරකාලසමයං අතික්කාමෙයා පාවිතනිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමෙසමි. අත්ථ අධිප්පෙතා භික්ඛුනිති.

දුඛිලවිවරපච්චාසා නාම: සවෙ මයං සකෙකාම දක්ඛාම කට්ඨස්සාමාති වාචා භික්ඛා හොති.

විවරකාලසමයො නාම: අනත්තෙ කඨිනෙ වස්සානස්ස පච්ඡිමො මාසො, අත්තෙ කඨිනෙ පඤ්චමාසා.

විවරකාලසමයං අතික්කාමෙයානාති: අනත්තෙ කඨිනෙ වස්සානස්ස පච්ඡිමං දිවසං අතික්කාමෙති ආපත්ත පාවිතියස්ස. අත්තෙ කඨිනෙ කඨිනුදාරදිවසං අතික්කාමෙති ආපත්ත පාවිතියස්ස.

1. ගව්ඡං -- සිච්චි

නවවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද හික්ෂුණියගේ උපස්ථායක කුලය ථුල්ලනන්ද හික්ෂුණියට මෙය කී යැ: ආයාචවෙනි, “ඉදින් අපි හැකියමෝ නම් මෙහෙණ සහනට සිවුරක් දෙම හ” යි. එ සමයෙහි වස්වය නිවවු මෙහෙණෝ සිවුරු බෙදා කැවැත්තාහු රැස්වූහ. ථුල්ලනන්ද හික්ෂුණි ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කීවු යැ: “ආයාචවෙනි පොරොත්තු වදි: මෙහෙණසහනට විවරප්‍රත්‍යාශාව ඇතැ” යි. මෙහෙණෝ ථුල්ලනන්ද හික්ෂුණියට මෙය කීහු: ආයාචවෙනි, “යව ඒ සිවුර දනට” යි. ථුල්ලනන්ද හික්ෂුණි ඒ කුලය වෙත එළඹියා ය. එළඹූ ඒ ටිනිසුන්ට මෙය කීවු යැ: ඇවැත්නි, “මෙහෙණ සහනට සිවුරක් දෙව” යි. “ආයාචවෙනි, අපි මෙහෙණ සහනට සිවුරක් දෙන්නට නො හැකියමහ” යි. ථුල්ලනන්ද හික්ෂුණි මෙහෙණන්ගට තෙල කරුණ දැරුණු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් දූමචා ... යිහු ලමු කොට සිතති, ත්‍රගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයාච ථුල්ලනන්ද නොමෝ සිවුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් විවරකාලසමය ඉක්මවු දූ” යි ... සැබෑ ද මහණනි, ථුල්ලනන්ද හික්ෂුණි සිවුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් විවරකාලසමය ඉක්මවු දූ යි. සැබැවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් දුදුහු වැටුහු ... මහසේ නාම මහණනි, ථුල්ලනන්ද හික්ෂුණි සිවුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් විවරකාල සමය ඉක්ම වූ ද? මහණනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණනි, මෙහෙණෝ මෙ සිකපදය උදෙසන් වා:

“යම් මෙහෙණක් නොමෝ සිවුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් විවර කාලසමය ඉක්මවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... හික්වුනි : ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

දුබ්බලවිවරපව්වාසා නාම : ඉදින් අපි හැකියමෝ නම් දෙන්නාමු කරන්නාමු යි වාග් හෙද කළා වෙයි.

විවරකාලසමය නාම : කෙළින් නො අතුළ කල්හි වස්සානය පිළිබඳ පැසුළුමය යැ. කෙළින් අතුළ කල්හි පස්සෙ යි.

විවරකාලසමයං අතිකකාමෙයා : කෙළින් නො අතුළ කල්හි වස්සානය පිළිබඳ පැසුළු දවස ඉක්මවා නාම පවිති ඇවැත් වෙයි. කෙළින් අතුළ කල්හි කෙළින් උදුරන දවස ඉක්මවා නාම පවිති ඇවැත් වේ.

දුඛලච්චරෙ දුඛලච්චරසඤ්ඤා විචරකාලසමයං අතික්කාමෙති ආපත්ති පාචිත්තියං. දුඛලච්චරෙ වෙමතිකා විචරකාලසමයං අතික්කාමෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං, දුඛලච්චරෙ අදුඛලච්චරසඤ්ඤා විචරකාලසමයං අතික්කාමෙති අනාපත්ති.

අදුඛලච්චරෙ දුඛලච්චරසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං. අදුඛලච්චරෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං. අදුඛලච්චරෙ අදුඛලච්චරසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආනිසංසං දුරුක්ඛා නිවාරෙති¹ උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

නවමසික්කාපදං

4. 3. 10

දසමසික්කාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙන උපාසකෙන සඤ්ඤා උද්දිසස විහාරො කාරාපිතො හොති. සො තස්ස විහාරස්ස මගෙ උභතො සඤ්ඤා අකාලච්චරං දතුකාමො හොති. තෙන ඛො පන සමයෙන උභතො සඤ්ඤා කඨිනං අත්තං හොති. අථ ඛො සො උපාසකො සඤ්ඤා උපසංඛාමිත්වා කඨිනුදාරං යාචි, හගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනොසි: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ කඨිනං උද්ධරිතුං” එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ උද්ධරිතඛං, බ්‍යභොන භික්ඛුහා පටිබලෙන සචෙක්ඛා ඤ්ඤාපෙතඤ්ඤා.

2. සුණාතු මෙ හතොන සචෙක්ඛා යදි සඤ්ඤා පතකල්ලං සචෙක්ඛා කඨිනං උද්ධරෙය්‍ය එසා ඤ්ඤා.

සුණාතු මෙ හතොන සචෙක්ඛා, සචෙක්ඛා කඨිනං උද්ධරති යස්සායසමිතො ඛමති කඨිනස්ස උබ්භාරො² සො තුණ්හස්ස යස්ස නකඛමති සො භාසෙය්‍ය. උබ්භතං සචෙක්ඛන කඨිනං ඛමති සඤ්ඤා තස්මා තුණ්හි එවමෙන ධාරයාමිති.

3. අථ ඛො සො උපාසකො භික්ෂුනිසඤ්ඤා උපසංඛාමිත්වා කඨිනුදාරං යාචි. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි විචරං අමොකං හවිස්සතිති. කඨිනුදාරං පටිබාහි. අථ ඛො සො උපාසකො උජ්ඣායති බියති විපාවෙති: කථං හි නාම භික්ෂුනියො අමොකං කඨිනුදාරං න දස්සන්තිති. අස්සොස්සං ඛො භික්ෂුනියො තස්ස උපාසකස්ස උජ්ඣායනාස්ස බියනාස්ස

1. වාරෙති--සිලි
2. උද්ධාරො - මජ්ඣං.

දුබල සිවුරෙහි දුබල සිවුරුසන් ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් පවති ඇවැත් වෙයි. දුබල සිවුරෙහි විමති ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දුබල සිවුරෙහි නො දුබල සිවුරුසන් ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් ඇවැත් නැති.

නො දුබල සිවුරෙහි දුබල සිවුරු සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දුබල සිවුරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දුබල සිවුරෙහි නො දුබල සිවුරුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසස් දක්වා වළක්වා නම්, උම්මත්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපදය යි.

4. 3. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි එක්තරා උච්ඡුචකු විසින් සඬ්ඝයා උදෙසා විහාරයෙක් කරවන ලද්දේ වෙයි. හෙ තෙමේ ඒ විහාර පුජොත්සවයෙහි දෙ සභුන්හට අයල් සිවුරක් දෙනු කැමැතියේ වෙයි. එසමයෙහි වනාහි දෙ සභුන් විසින් කඨිනය අතුරන ලද්දේ වෙයි. එකල්හි ඒ උච්ඡු මේ සඬ්ඝයා වෙතැ එළැඹූ කඨින ඉදිරිම යැදී යැ. භාග්‍යවතුන්හට තෙල කරුණ පැරොජුහු. එකල්හි භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දූහැමි කරා කොට මහණුන් ඇමැතු සේක. ‘මහණෙනි, කඨිනය උදුරන්නට අනුදනිමි’ මෙසේ ද මහණෙනි, ඉදිරිය යුතුයි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් සඬ්ඝයා දැන්විය යුත්තේ යි.

2. ස්වාමීනි සඬ්ඝයා මවදන් අසාවා. ඉදින් සඬ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඬ්ඝයා කඨිනය උදුරන්නේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

ස්වාමීනි සඬ්ඝයා ම වදන් අසාවා. සඬ්ඝයා කඨිනය උදුරයි. යම් ආයුෂ්මත් කෙනකු කඨිනය ඉදිරිම රුස්තේ නම් හෙ නිහඬ වන්නේ යැ. යම්කිහට නො රුස්තේ නම් හෙ කියන්නේ යැ. සඬ්ඝයා විසින් කඨින උදුරන ලදී. සඬ්ඝයාට රුස්තේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

3. ඉක්බිති ඒ උච්ඡු මෙහෙණසභුන් වෙතැ එළැඹූ කඨින ඉදිරිම යැදී යැ. ථූල්ලනන්ද හික්ෂුණි සිවුර අපට වන්නේ යයි කඨින ඉදිරිම වැළැක්වූ යැ. එකල්හි ඒ උච්ඡු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අපට කඨින ඉදිරිම නො දුන්නු ද” යි. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උච්ඡුවාගේ (අකීර්තති ශබ්දය) ඇසුහු.

පාවිතය්‍යපාළි භික්ෂුනිවිභවෙසා

විපාවෙනන්තස්ස. යා නා භික්ෂුනියො අප්පිට්ඨා -පෙ- නා උප්ඝායනාති බියනාති විපාවෙනති; “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනාජු ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහිස්සති” -පෙ- සච්චං ඤර භික්ඛවෙ, ථුලලනාජු භික්ෂුනි ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහිති, සච්චං හගවා. ටිගරහි ටුදොධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ථුලලනාජු භික්ෂුනි ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහිස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාද්‍ය -පෙ- ඵවස්සො පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිසංඛපදං උද්දිසනාජු:

“යා පන භික්ෂුනි ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහෙය්‍යා පාවිතය්‍ය”නති.

5. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනිති -පෙ- අයං ඉමසමිං අසො අධිසෙය්‍යා භික්ෂුනිති.

ධම්මකො නාම කඨිනුදාරො: සමගො භික්ෂුනියවෙසා සනාතිපතිනා උද්ධරති.

පටිබාහෙය්‍යාති: කථං ඉදං කඨිනා උද්ධරෙය්‍යාති¹ පටිබාහති ආපනති පාවිතය්‍යස්ස.

ධම්මකෙ ධම්මකසඤ්ඤා පටිබාහති ආපනති පාවිතය්‍යස්ස. ධම්මකෙ චෙට්ඨිකා පටිබාහති ආපනති දක්ඛටස්ස. ධම්මකෙ අධම්මකසඤ්ඤා පටිබාහති අනාපනති.

අධම්මකෙ ධම්මකසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටස්ස. අධම්මකෙ චෙට්ඨිකා ආපනති දක්ඛටස්ස. අධම්මකෙ අධම්මකසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: භානිසංසං දෙස්සෙත්වා පටිබාහති උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති,

දසමසිකඛාපදං

නගගවගෙගා තතියො

කසසුද්දනං:

නගෙගාදකං විසිතෙත්වා - පඤ්ඤාගයංකමානියං

ගණවිභබ්බ සමණං - දුබ්බලං කඨිනෙන වාති.

1. න උද්ධරෙය්‍යාති- මජ්ඣ.

2. දුබ්බලකඨිනෙන - සීලූiii

4. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් ආයතී පුල්ල නන්ද නොවෝ දූගැමි වූ කඩින ඉදිරිම වැළැක්වූ” දී යි ... සැබැද මහණෙනි, පුල්ලනන්ද හික්මුණි දූගැමි වූ කඩින ඉදිරිම වැළැක් වූ දී යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් ධුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මෙහෙණෙනි, පුල්ලනන්ද හික්මුණි දූගැමි වූ කඩින ඉදිරිම වැළැක්වූ ද? මෙහෙණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මෙහෙණෙනි. මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා :

“යම් මෙහෙණක් දූගැමි වූ කඩින ඉදිරිම වළක්වා නම් පවිති වේ” යයි.

යා පන : යථ, යථබුදු ... හික්මුණි : ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

ධම්මිකකඩිනුද්ධාර නම් : සමහ පූ මෙහෙණ සහනු රැස්වී උදුරති.

පටිබාහෙයා : පහරය මේ කඩින උදුරන්නේ දී යි වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

දූගැමියෙහි දූගැමි සන් ඇතියා වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දූගැමියෙහි විමති ඇතියා වළක්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දූගැමියෙහි නො දූගැමිසන් ඇතියා වළක්වා නම් ඇවැත් නැති.

නො දූගැමියෙහි දූගැමිසන් ඇතියා නව දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දූගැමියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දූගැමි යෙහි නො දූගැමිසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසය දැඩා වළක්වා නම්, උමාපනිකාව ... ගාදි කම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

තෘතීය නග්ග වර්ග යි.

එහි උද්දනය :—

නග්ග යැ උදය (සාවිකා) යැ විසිබ්බන යැ පඤ්චානික යැ (විවර) සංකමනිය යැ ගණ යැ (විවර) විහංග යැ සමණ (විවර) යැ දුබ්බල යැ කඩිනෙයන් දී යි.

4. 4. 1

පද්මසිකධාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤං විහරති ඡේතවනෙන අනාථ පිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො දෙව එකමඤ්ඤා කුච්චෙට්ඨති. මනුස්සො විහාරවාරිකං ආභිණ්ඤානා පස්සිකා උජ්ඣායාති ඛියාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දෙව එකමඤ්ඤා කුච්චෙට්ඨස්සාති සෙය්‍යථාපි ගිහි කාමභොගිනියො”ති අර්‍ය්‍ය්‍යාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං ඛියන්තානං විපාවෙන්තානං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිල්ලා -පෙ- තා උජ්ඣායාති ඛියාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දෙව එකමඤ්ඤා කුච්චෙට්ඨස්සාති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො දෙව එකමඤ්ඤා කුච්චෙට්ඨස්සාති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො දෙව එකමඤ්ඤා කුච්චෙට්ඨස්සාති. තෙනං භික්ඛුවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනියො දෙව එකමඤ්ඤා කුච්චෙට්ඨස්සං පාවිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනියොති: උපසම්පන්නායො චුච්චන්ති.

දෙව එකමඤ්ඤා කුච්චෙට්ඨස්සාති: එකාය නිපන්නාය අපරා නිපජ්ජති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. උභො වා නිපජ්ජන්ති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. උච්චන්ති පුනපුනං නිපජ්ජන්ති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපතති: එකාය නිපන්නාය අපරා නිසීදති උභො වා නිසීදන්ති උමමක්ඛිකානං -පෙ- ආදිකමේකානන්ති.”

පද්මසිකධාපදං නිවර්තං

8. 6. 3

දුතියසිකධාපදං

1. සාවඤ්ඤිනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො දෙව එකසුරණපාපුරණා¹ කුච්චෙට්ඨති. මනුස්සො විහාරවාරිකං ආභිණ්ඤානා පස්සිකා උජ්ඣායාති ඛියාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දෙව එකසුරණපාපුරණා කුච්චෙට්ඨස්සාති සෙය්‍යථාපි ගිහි කාමභොගිනියො”ති අර්‍ය්‍ය්‍යාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං ඛියන්තානං විපාවෙන්තානං.

1. එකසුරණ පාපුරණා-මජ්ඣිම; Ho

4. 4. 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජේතවන නම් අන්තෙසිදු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොවින්, මිනිස්සු විහාරවාරිකායෙහි ඇවිදින්නාහු දකැ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් ගෘහි කාමභොගිනියන් මෙන් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොන්හු දැ”යි. භික්ෂුනිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිත්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොන්හු දැ”යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොවින් දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොන්හු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොවින් නම් පවිති වේ” යයි,

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනියෝ: උපසපන් වූවෝ කියනු ලැබෙත්.

ඥෙ එකමකෙට තුවට්ටයායු: එකක හොන් කල්හි අනෙකක් හොවි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දෙදෙන මැ හොවින් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි, නැතිට පුන පුනා හොවින් නම් පවිති ඇවැත් වේ.

එකක හොන් කල්හි අනෙකක් හිඳි නම්, දෙදෙන මැ හිඳින් නම්, උම්මත්තිකාවනට ... ආදිකම්මිකාවනට ඇවැත් නැති.

පළමු / සිකපදයි.

4. 4. 2

දෙවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොවින්. මිනිස්සු විහාරවාරිකායෙහි ඇවිදින්නාහු දකැ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ ගෘහිකාමභොගිනියන් මෙන් හොන්හු”දැයි, භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිත්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

පාවිත්‍රියපාළි භික්ෂුනිවිභවේශා

2. යා තා භික්ෂුනියො අප්පච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති ධියාති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො දෙව එකකුරණපාපුරණා තුවට්ටෙසසනාති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො දෙව එකකුරණපාපුරණා තුවට්ටෙනාති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො දෙව එකකුරණ-පාපුරණා තුවට්ටෙසසනාති. නෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවක්ඛ පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසෙතු :

“යා පන භික්ෂුනියො දෙව එකකුරණපාපුරණා තුවට්ටෙය්‍යං පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනියොති උපසම්පන්නායො ච්චානති.

දෙව එකකුරණපාපුරණා තුවට්ටෙය්‍යනති: තඤ්ඤෙව අකුරිකා තඤ්ඤෙව පාරුපතාති ආපතති පාවිත්තියසස.

එකකුරණපාපුරණෙ එකකුරණපාපුරණසඤ්ඤා තුවට්ටෙනාති ආපතති පාවිත්තියසස, එකකුරණපාපුරණෙ වෙමතිකා තුවට්ටෙනාති ආපතති පාවිත්තියසස, එකකුරණපාපුරණෙ නානකුරණපාපුරණසඤ්ඤා තුවට්ටෙනාති ආපතති පාවිත්තියසස.

එකකුරණෙ නානාපාපුරණසඤ්ඤා¹ ආපතති දුක්ඛංසස. නානකුරණෙ එකපාපුරණසඤ්ඤා² ආපතති දුක්ඛංසස. නානකුරණ-පාපුරණෙ එකකුරණපාපුරණසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛංසස. නානකුරණ-පාපුරණෙ වෙමතිකා ආපතති දුක්ඛංසස. නානකුරණපාපුරණෙ නානකුරණපාපුරණසඤ්ඤා අනාපතති.

අනාපතති: වච්චානං දය්‍යෙසකා නිපජ්ජනති, උමිඤ්ඤානං -පෙ- ආදිකම්මකානනාති.

දුතියසික්ඛාපදං

1. නානාපාපුරණ-සායා.
2. එකපාපුරණ-සායා.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අසිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොත්හු දෑ” යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොවින් දෑ යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොත්හු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එකක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොවින් නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනියෝ: උපසපන්වූවෝ කියනු ලැබෙත්.

දෙව එකක්ඛණ්ණපාපුරණා කුට්ටෙය්‍යුං: එය මැ අතුරා එය මැ පොරවන් නම් පවිති ඇවැත් වේ.

එකක්ඛණ්ණප්‍රාචරණයෙහි එකක්ඛණ්ණප්‍රාචරණසංඥා ඇතියාහු එක්වැ හොවින් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එකක්ඛණ්ණප්‍රාචරණයෙහි විමති ඇතියාහු එක් වැ හොවින් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එකක්ඛණ්ණප්‍රාචරණයෙහි නානාස්තරණප්‍රාචරණසංඥා ඇතියාහු එක් වැ හොවින් නම් පවිති ඇවැත් වේ.

එකක්ඛණ්ණයෙහි නානාප්‍රාචරණසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණයෙහි එකප්‍රාචරණසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණප්‍රාචරණයෙහි එකක්ඛණ්ණප්‍රාචරණසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණප්‍රාචරණයෙහි විමති ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණප්‍රාචරණයෙහි නානාස්තරණප්‍රාචරණසංඥා ඇතියාහු නම් ඇවැත් නැති.

අතරක් දක්වා හොවින් නම් ඇවැත් නොවේ. උම්මන්තිකාවනට... ආදිකම්මිකාවනට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

තනියසිකබාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි බහුස්සුතා හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං. හද්දපි කාපිලානි¹ බහුස්සුතා හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාරසමභාවිතා. මනුස්සා අය්‍යා හද්ද කාපිලානි බහුස්සුතා භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාර-සමභාවිතානි, හද්දං කාපිලානිං පඨමං පඨිරුපාසිත්වා පච්ඡා ථුලල-නඤ්ඤා භික්ඛුනිං පඨිරුපාසන්ති. ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි ඉක්ඛාපකතා “ඉමා කිර අපිච්ඡා සන්තුට්ඨා පටිවිතතා අසංසට්ඨා යා ඉමා සංඤ්ඤාත්තබ්බලා විඤ්ඤාත්තබ්බලා විහරන්ති”ති හද්දය කාපිලානියා පුරතො වඛකමතිපි තිට්ඨතිපි නිසීදතිපි සෙය්‍යමි කප්පෙති. උද්දි-සතිපි උද්දිසාපෙතිපි සජ්ඣායමි කරොති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උප්ඤ්ඤායනති බියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා අය්‍යාය හද්දය කාපිලානියා සංඤ්චිච අථාස්සං කරිස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි හද්දය කාපිලානියා සංඤ්චිච අථාස්සං කරොතිති. සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි හද්දය කාපිලානියා සංඤ්චිච අථාස්සං කරිස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකබාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි භික්ඛුනියො සංඤ්චිච අථාස්සං කරෙය්‍ය පාවිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අරෙඤ්ඤා අධිපෙත්තා භික්ඛුනිති.

භික්ඛුනියාති: අඤ්ඤාය භික්ඛුනියා.

සංඤ්චිචාති: ජානන්ති සංඤ්ඤානන්ති වෙච්ච අභිවිතරිත්වා විතිකකමො.

අථාස්සං කරෙය්‍යාති: ඉට්ඨා ඉමිස්සා අථාස්ස භවිස්සතිති අනාපුච්ඡා පුරතො වඛකමති වා තිට්ඨති වා නිසීදති වා සෙය්‍යං වා කප්පෙති උද්දිසති වා උද්දිසාපෙති වා සජ්ඣායං වා කරොති ආපන්ති පාවිත්තියස්ස.

1. හද්ද කාපිලානි - සිමුඛ

තෙවන සිකපදය

1. ග්‍රාමස්ථ නිදහස - එසමයෙහි වහාම පුල්ලනඤ භික්ෂුණී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුවනු ඇත්ති පිරිවැහු බණදහම ඇත්ති විශාරද වූවා දූහැටි කරා කරන්නට අග්‍රවූවා වෙයි. හදා කාපිලානි තොමෝත් බොහෝ ඇසුපිරුවනු ඇත්ති පිරිවැහු බණදහම ඇත්ති විශාරද වූවා දූහැටි කරා කරන්නට අග්‍රවූවා උදර පුද්ගලයන් විසින් සමභාවිත වූවා වෙයි. මිනිස්සු ආර්යා හදා කාපිලානි තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුවනු ඇත්ති පිරිවැහු බණ දහම ඇත්ති විශාරද වූවා දූහැටි කරා කියන්නට අග්‍රවූවා උදර පුද්ගලයන් විසින් සමභාවිත වූවා යැයි හදා කාපිලානිය පළමු කොට පර්යයුපාසනය කොට පසුව පුල්ලනඤ භික්ෂුණිය පර්යයුපාසනය කෙරෙත්. පුල්ලනඤ භික්ෂුණී තොමෝ ඊරිහාවෙන් මඩනා ලද්දි “මොහු වනාහි අපිස්චුඩාහු යන්තුෂ්ට වූවාහු ප්‍රචිචික්ඛ වූවාහු අමිශ්‍ර වූවාහුය. යම්බඳු මොහු ගැහව්ව බහුල කොට ඇතියාහු විනව්ව බහුල කොට ඇතියාහු වෙසෙද්දැයි හදා කාපිලානියගේ ඉදිරියෙහි සක්මන් ද කෙරෙයි, සිටිම ද කෙරෙයි, හිඳිම ද කෙරෙයි, ශයනය ද කෙරෙයි, උදෙසීම ද කෙරෙයි, උදෙසවා ගැනීම ද කෙරෙයි, හැදෑරීම ද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ පනපනක් අපිස්ථුවෝ... සිහු ලමු කොට සිහනි, නුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා පුල්ලනඤ තොමෝ ආර්යා හදා කාපිලානියගට දැනැදැනැ අපහසු බව කළා දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි, පුල්ලනඤ මෙහෙණ හදා කාපිලානියගට දැන දැන අපහසු බව කෙරේදැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනඤ භික්ෂුණී තොමෝ හදා කාපිලානියගට දැනැදැනැ අපහසුබව කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිය හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණකට දැනැ දැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හිකුණි ... මෝනොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

හිකුණියා: අන් මෙහෙණකට.

සඤ්චිම: දන්ති මොනවට දන්ති සිතා නිසැක සිත මෙහෙයවා ව්‍යතික්‍රමයැ.

අභාසුං කරෙය්‍යා: මෙයින් මැයගට අපහසුවෙක් වන්නේ යැයි නො පිළිපිසැ ඉදිරියෙහි සක්මන් කෙරේ නම් හෝ සිටි නම් හෝ හිඳි නම් හෝ ශයනය කෙරේ නම් හෝ උදෙසා නම් හෝ උදෙසවා නම් හෝ හැදෑරීම කෙරේ නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පාවිත්‍රියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙයා

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා සඤ්චිච්ච අඵාසුං කරොති ආපනති පාවිත්‍රියංසං. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා සඤ්චිච්ච අඵාසුං කරොති ආපනති පාවිත්‍රියංසං. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්න සඤ්ඤා සඤ්චිච්ච අඵාසුං කරොති ආපනති පාවිත්‍රියංසං.

අනුපසම්පන්නාය සඤ්චිච්ච අඵාසුං කරොති ආපනති දුක්ඛංසං. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛංසං. අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛංසං. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛංසං.

අනාපනති: න අඵාසුං කරොතිකාමා, ආපුඤ්ඤා පුරතො වඤ්ඤාමති වා තිට්ඨති වා නිසිද්ධති වා සෙය්‍යං. වා කප්පෙති උද්දිසති වා උද්දිසාපෙති වා සජ්ඣායං. වා කරොති, උඤ්ඤාකාය -පෙ- ආදි-කමිකායාති.

තතියසික්ඛාපදං.

4. 4. 4

වතුකුසිකඛාපදං.

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි දුක්ඛිතං සහජීවිති. තෙව උපට්ඨෙති න උපට්ඨාපනාය උස්සුකකං කරොති.

2. යා නා භික්ෂුනියො අපුඤ්ඤා -පෙ- නා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා දුක්ඛිතං සහජීවිති. තෙව උපට්ඨෙසිති න උපට්ඨාපනාය උස්සුකකං කරොති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි දුක්ඛිතං සහජීවිති. තෙව උපට්ඨෙති න උපට්ඨාපනාය උස්සුකකං කරොතිති. සච්චං හගවා. විගර්හි ඩුද්දො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි දුක්ඛිතං සහජීවිති. තෙව උපට්ඨෙසිති න උපට්ඨාපනාය උස්සුකකං කරොති. තෙන භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ෂුනි දුක්ඛිතං සහජීවිති. තෙව උපට්ඨෙසිති න උපට්ඨාපනාය උස්සුකකං කරොසි පාවිත්‍රියං”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකේ අධිප්පතා භික්ෂුනිති.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා දැනැදැනැ අපහසු බව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනකහට දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අපහසුබව නො කරනු කැමැත්තී නම්, පිළිවිසැ ඉදිරියෙහි සක්මන් කෙරේ නම් හෝ සිටි නම් හෝ හිඳිනම් හෝ ශයනය කෙරේ නම් හෝ උදෙසා නම් හෝ උදෙස්වා නම් හෝ හැදෑරීම කෙරේ නම් ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

4. 4. 4

සතරවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නොමැ උවැටන් කෙරෙයි. උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්, “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනඤා තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නොමැ උවැටන් කළා ද? උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කළා” දැයි ... සැබැද මහණෙනි, ථුල්ලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නො මැ උවැටන් කෙරේද? උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරේදැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නොමැ උවැටන් කළා ද? උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියට නො මැ උවැටන් කෙරේ නම් උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හිකුනි: ... මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සාවිතියපාළි භික්ෂුවිභවෙයා

දුක්ඛතා නාම: ගිලානා වුච්ඡති.

යහප්චිති නාම: සද්ධිවිහාරිති වුච්ඡති.

තෙව උපට්ඨයායාති: න සයං උපට්ඨයා.

න උපට්ඨාපනාය උසුසුකකං කරොයාති: න අක්කං ආණාපෙයා තෙව උපට්ඨායාමි න උපට්ඨාපනාය උසුසුකකං කරිස්සාමිති ධුරං නිකඛිතතමකෙන ආපනති සාවිතියස්ස. අනෙතවාසිනිං වා අනුප- සම්පන්නං වා තෙව උපට්ඨති න උපට්ඨාපනාය උසුසුකකං කරොති ආපනති දුක්ඛවස්ස.

අනාපනති: සති අනතරායෙ පරියෙසිතො න උහති, ගිලානාය ආපදසු. උම්මත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

වතුක්ඛිකතාපදං.

4.4.5

පඤ්චමසිකතාපදං.

1. සාවිතී නිදන් - තෙන ඛො පන සමයෙන හද්ද කාපිලානි සාකෙතෙ වස්සං උපගතා හොති. සා තෙනවිදෙව උබ්බාලහා¹ ථුලලනඤාය භික්ඛුනියා සත්ථිකෙ දුතං පාහෙසි. “සවෙ මෙ අයා ථුලලනඤා උපස්සයං දරෙයා ආගචෙජ්ජයාමහං සාවිතී”ති. ථුලල- නඤා භික්ඛුනි එවමාන: “ආගච්ඡතු දස්සාමී”ති. අථ ඛො හද්ද කාපිලානි සාකෙතා සාවිතීං පගමාසි. ථුලලනඤා භික්ඛුනි හද්දය කාපිලානියා උපස්සයං අදසි. තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනඤා භික්ඛුනි බහුස්සුතා හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං. හද්දපි කාපිලානි බහුස්සුතා² හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාරසමභාවිතා. මනුස්සා අයා හද්ද කාපිලානි බහුස්සුතා භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාරසමභාවිතාති හද්දං කාපිලානිං පඨමං පසිරුපාසිතො පඨමා ථුලලනඤා භික්ඛුනිං පසිරුපාසාහති. ථුලලනඤා භික්ඛුනි ඉස්සාපකතා “ඉමා කිර අභිජ්ජා සන්තුට්ඨා පච්චික්ඛා අසංසට්ඨා යා ඉමා සක්කන්තබ්බලා වික්කන්ත බ්බලා විහරන්ති”ති කුපිතා අනත්තමනා හද්දං කාපිලානිං උපස්සයා නිකකංචිති.

1. සා කෙතවිදෙව කර්මයෙන උබ්බාලහා-මජ්ඣං,

2. බහුස්සුතායෙව -මජ්ඣං.

දුක්ඛිකා නම්: ගිලනැයි කියනු ලැබෙයි.

සහජීවිනී නම්: සද්ධිවිහාරිනී කියනු ලැබෙයි.

තෙව උපදෙස්සායා: තොමෝ උව්වැන් නො කෙරෙයි.

න උපට්ඨාපනාය උසස්සුකකා කරෙයා: මෙර්මාගට නො දැනවයි.

නොවැ උව්වැන් කරන්නෙටි උව්වැන් කැරැව්වට උත්සාහ නො කරන්නෙටි යි ධුරන්ධ්ව්සෙපය කළ කෙණෙහි පවති ඇවැන් වෙයි. අනැවැයිනියකට හෝ නොපසපහකට හෝ නොවැ උව්වැන් කෙරේ නම් උව්වැන් කැරැව්වට උත්සාහ නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැන් වේ.

අනතුරක් ඇතිකල්හි, යොයා නො ලබා නම්, ඇවැන් නැත. ගිලනහට, ආපදයෙහි, උපපන්නිතාවට ... ඇදිකම්මකාවට ඇවැන් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 4. 5

පස්වන සිකපදය

1. ග්‍රාහිණි නිදන යි - එයමයෙහි ව්‍යාභි හදා කාපිලානි තොමෝ සාකෙතයෙහි වස් එළැඹියා වෙයි. ධිතොමෝ කිසියම් කරුණෙකින් උවදුරට පැමිණියා චුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ සම්පයෙහි දුතයක යැවූ යැ. “ඉතින් ආයතී චුල්ලනන්ද තොමෝ මාගට අසපුවක් දෙන්නි නම් මම සැවැනට එන්නෙමි” යි. චුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ‘පැමිණේවා දෙන්නෙමැ’ යි වෙසේ නිවූ යැ. ඉක්බිති හදා කාපිලානි තොමෝ සාකෙතයෙන් සැවැනට පැමිණියා යැ. චුල්ලනන්ද භික්ෂුණි හදා කාපිලානියගට අසපුවක් දුනා යැ. එයමයෙහි චුල්ලනන්ද භික්ෂුණි බොහෝ ඇසුපිරුනැන් ඇත්ති පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දැහැමි කපා කියන්නට අග්‍ර වූවා වෙයි. හදා කාපිලානි තොමෝත් බොහෝ ඇසුපිරුනැන් ඇත්ති පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දැහැමි කපා කියන්නට අග්‍ර වූවා උදර සම්භාවිතවූවා වෙයි. විනිස්සු ආයතී හදා කාපිලානි තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැන් ඇත්ති පිරිවැහු බණදහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දැහැමි කපා කියන්නට අග්‍ර වූවා උදරසම්භාවිතවූවායයි හදා කාපිලානිය පළමුව පර්යයුපාසනය කොට පසු වැ චුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය පර්යයුපාසනය කෙරෙත්. චුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ඊර්ෂ්‍යාවෙන් මඬනා ලද්දී “යම්බදු මොහු හැහවිම් බහුල කොට ඇතියාහු විනවිම් බහුල කොට ඇතියාහු වෙසෙත් ද, මොහු අපිස් ඇතියාහු ල, ලද දෙයින් සතුටු වන්නාහු ල, ප්‍රකර්ෂව්වෙක ඇතියාහු ල, ගිහියන් හා නොගැටුනාහු ලැ යි, කිසියා නො යියවින් වූවා හදා කාපිලානිය අසපුවෙන් ඇද දැමූ යැ.

2. යා නා භික්ෂුනියො අප්පිමිණ -පෙ- නා උප්ඤ්ඤායනාති බියනාති විජාචෙනති “කථං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනාඤ්ඤා අය්‍යාය හද්දය කාපිලානියා උපස්සයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඛ්ඛිස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර හික්ඛවෙ, ථුල්ලනාඤ්ඤා භික්ෂුනි හද්දය කාපිලානියා උපස්සයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඛ්ඛිති. සච්චං හගවා. විගරහි ඩුඤ්ඤා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්ඛවෙ, ථුල්ලනාඤ්ඤා භික්ෂුනි හද්දය කාපිලානියා උපස්සයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඛ්ඛිස්සති. තොතං හික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිංඛාපදං උද්දිස්සනා:

“යා පන භික්ෂුනි භික්ෂුනියා උපස්සයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඛෙස්සයා වා නික්කඛස්සාපෙයා වා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අත්ථ අධිපෙපතා භික්ෂුනිති.

භික්ෂුනියාති: අඤ්ඤාය භික්ෂුනියා.

උපස්සයො නාම: කවාටබ්ඤ්ඤා වුච්චති.

දඬාති: සයං දඬා.

කුපිතා අනත්තමනාති: අනභිරුද්ධා ආහතචිත්තා බිලජාතා.

නික්කඛෙස්සයාති: ගබ්බෙ ගහෙඬා පමුබං නික්කඛස්සති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. පමුබෙ ගහෙඬා බහි නික්කඛස්සති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. එකෙන පයොගෙන බහුකෙපි ද්වාරෙ අතික්කාමෙති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

නික්කඛස්සාපෙයාති: අඤ්ඤං ආණාපෙති ආපත්ති දුක්ඛාපයං.* සතිං ආණන්තා බහුකෙපි ද්වාරෙ අතික්කාමෙති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නායඤ්ඤා උපස්සයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඛස්සති වා නික්කඛස්සාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය වෙමිතිනා උපස්සයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඛස්සති වා නික්කඛස්සාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤා උපස්සයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඛස්සති වා නික්කඛස්සාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

* ආණාපෙති නික්කඛස්සාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියයාති ගලිතං විය දිස්සතෙ. එත්ථ අඤ්ඤා ආණාපෙතිආපත්ති පාචිත්තියයාති මරමෙජටං සබ්බිති පිටකෙ පරිජොඩිතං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අසිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද නොමෝ ආර්යා හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වූවා ඇදැමූ දැ” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇදැමූ දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මෙහෙණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වූවා ඇද දැමූද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මෙහෙණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණකට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වූවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති වේ” යැ යි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණි ... මෝ නොමෝ මේ අථ්යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

භික්ෂුණියා: අන් මෙහෙණකට.

උපසංඝය නම්: කවුළු බැඳියේ කියනු ලැබේ.

දක්වා: නොමෝ දී.

කපිතා අනත්තමනා: නො ඇලුනි හැනුනු සිතැත්ති හටගත් නොබහුල් ඇත්ති.

නික්කඛ්ඛායා: ගැබෙහි ගෙනෑ අග්දෙරියට ඇද දමානම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අග්දෙරියෙහි ගෙනෑ බැහැරට ඇද දමා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එක් පියොවෙකින් බොහෝ වූද දෙර ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නික්කඛ්ඛායෙයා: මෙරමාහට අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වූ ද දෙර ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ. උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇත්ති අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇත්ති අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

තස්සා පරික්කාරං නික්කඛ්ඪිති වා නික්කඛ්ඪාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අකවාට්ඨෙද්ධා නික්කඛ්ඪිති වා නික්කඛ්ඪාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. තස්සා පරික්කාරං නික්කඛ්ඪිති වා නික්කඛ්ඪාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නං කවාට්ඨෙද්ධා වා අකවාට්ඨෙද්ධා වා නික්කඛ්ඪිති වා නික්කඛ්ඪාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. තස්සා පරික්කාරං නික්කඛ්ඪිති වා නික්කඛ්ඪාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසංඝස්ස ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය චෙත්තිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසංඝස්ස ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපතති: අලජ්ජිති නික්කඛ්ඪිති වා නික්කඛ්ඪාපෙති වා තස්සා පරික්කාරං නික්කඛ්ඪිති වා නික්කඛ්ඪාපෙති වා උත්ථිග්ගිතං නික්කඛ්ඪිති වා නික්කඛ්ඪාපෙති වා තස්සා පරික්කාරං නික්කඛ්ඪිති වා නික්කඛ්ඪාපෙති වා හණ්ඨනා කාරිතං -පෙ-කලහකාරිතං -පෙ- විවාදකාරිතං -පෙ- ගස්සකාරිතං -පෙ- සබ්බෙ අධිකරණකාරිතං නික්කඛ්ඪිති වා නික්කඛ්ඪාපෙති වා තස්සා පරික්කාරං නික්කඛ්ඪිති වා නික්කඛ්ඪාපෙති වා අනෙතවාසිතිං වා සඤ්චිභාරිතිං වා තසමුදාවත්තනාතිං නික්කඛ්ඪිති වා නික්කඛ්ඪාපෙති වා තස්සා පරික්කාරං නික්කඛ්ඪිති වා නික්කඛ්ඪාපෙති වා උත්ථිග්ගිකාය -පෙ- ආදිනමිසායාති.

පඤ්චමසික්ඛාපදං

4. 4. 6

ඡට්ඨසික්ඛාපදං

1. සාච්ඡි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඨකාළි භික්ෂුනි සංසට්ඨා විහරති ගහපතිනාපි ගහපතිපුත්තෙනාපි.¹ යා තා භික්ෂුනියො අප්පිල්ථා -පෙ- තා උප්ඤ්ඤායනති ධියනති විජාවෙනති: “කථං හි නාම අයා වණ්ඨකාළි සංසට්ඨා විහරිස්සති ගහපතිනාපි ගහපතිපුත්තෙනාපි”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, වණ්ඨකාළි භික්ෂුනි සංසට්ඨා විහරති ගහපතිනාපි ගහපතිපුත්තෙනාපිති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, වණ්ඨකාළි භික්ෂුනි සංසට්ඨා විහරිස්සති ගහපතිනාපි ගහපතිපුත්තෙනාපි. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵට්ඨකං පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

1. ගහපතිපුත්තෙනාපි - මජ්ඣිම නිකාය

ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කවුළු නො බැඳියකින් ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කවුළු බැඳියකින් හෝ කවුළු නො බැඳියකින් හෝ ඇද දමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අලජ්ජිතියක ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ උම්මන්තිකාවක ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඩබ්බකාරියක ... කලහකාරියක ... විවාදකාරියක ... භස්සකාරියක ... සඞ්ඝයා කෙරෙහි අධිකරණකාරියක ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ මොනවට නො පවත්නා අතවැසිතියක හෝ සද්ධිවිහාරිතියක හෝ ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ, ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි

4. 4. 6

සවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි - එසවයෙහි වනාහි වණඛකාළි භික්ෂුණි ගැහැටියකු හා ද ගැහැටිපුතකු හා ද හැනුනි වෙසෙයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් ආයඤ්ඤා වණඛකාළි ගැහැටියකු හා ද ගැහැටිපුතකු හා ද හැනුනි වුසු දැ” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, වණඛකාළි භික්ෂුණි ගැහැටියකු හා ද ගැහැටිපුතකු හා ද හැනුනි වෙසේ දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු ... කෙසේ නම් මෙහෙණෙනි, වණඛකාළි භික්ෂුණි ගැහැටියකු හා ද ගැහැටිපුතකු හා ද හැනුනි වුසු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෙන් මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යා පන භික්ෂුනී සංසට්ඨා විහරෙය්‍යා ගහපතිනා වා ගහපති-පුතෙතන වා සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි ඵවමස්ස වචනියා: “මායො සංසට්ඨා විහරි ගහපතිනාපි ගහපතිපුතෙතනාපි. විවිඨයො විවෙක-කෙසෙඤ්ඤව භගිනියා සංඛෙසා වණෙණති”ති. ඵවඤ්ඤව සා¹ භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි චූළවමානා තථෙව පගගණෙය්‍යා සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතං තස්ස පටිනිසස්සගගාය. යාවතතියකෙඤ්ඤව සමනුභාසියමානා තං පටිනිසස්සජ්ජයා ඉචෙචතං කුසලං. නො චෙ පටිනිසස්සජ්ජයා පාවිකතිය”න්ති.

2. යා පනාතී: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අඤ්ඤා අධිප්පෙතා භික්ෂුනීති.

සංසට්ඨා නාම: අනනුලොමිකෙන කාසිකවාචසිකෙන සංසට්ඨා.

ගහපති නාම: යො කොචි අගාරං අජ්ඣාචසති.

ගහපතිපුතෙතා නාම: යෙ කෙචි පුතභ්‍යාතරො.²

සා භික්ෂුනීති: යා සා සංසට්ඨා භික්ෂුනී.

භික්ෂුනීහිති: අඤ්ඤාහි භික්ෂුනීහි.

යා පස්සනති යා සුණනති තාහි වතනංඛා “මායො සංසට්ඨා විහරි ගහපතිනාපි ගහපතිපුතෙතනාපි විවිච්චයො, විවෙකකෙසෙඤ්ඤව භගිනියා සංඛෙසා වණෙණති”ති. දුතියමි වතනංඛා -තතියමි වතනංඛා සචෙ පටිනිසස්සජ්ජති ඉචෙචතං කුසලං, නො චෙ පටිනිසස්සජ්ජති ආපන්ත දුක්ඛට්ඨො. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපන්ත දුක්ඛට්ඨො. සා භික්ෂුනී සංඛ-මෙකෙඤ්ඤව ආකංඝිකා වතනංඛා: “මායො සංසට්ඨා විහරි ගහපතිනාපි ගහපතිපුතෙතනාපි, විවිච්චයො, විවෙකකෙසෙඤ්ඤව භගිනියා සංඛෙසා වණෙණතිති. දුතියමි වතනංඛා— තතියමි වතනංඛා. සචෙ පටි-නිසස්සජ්ජති ඉචෙචතං කුසලං, නො චෙ පටිනිසස්සජ්ජති ආපන්ත දුක්ඛට්ඨො. සා භික්ෂුනී සමනුභාසිතංඛා. ඵවඤ්ඤව පන භික්ෂුනිච, සමනුභාසිතංඛා ධ්‍යානාය භික්ෂුනියා පටිබලාය සංඛෙසා ඤාපෙතංඛා.

සුණාතු මෙ අයො සංඛො අයං ඉඤ්ඤාමා භික්ෂුනී සංසට්ඨා විහරති ගහපතිනාපි ගහපතිපුතෙතනාපි, සා තං වඤ්ඤං නපටිනිසස්සජ්ජති, යදි සංඛස්ස පතනකලං සංඛො ඉඤ්ඤාමං භික්ෂුනීං මනුභාසෙය්‍යා තස්ස වතනස්ස පටිනිසස්සගාය ඵසා ඤාතී.

1. ඵවඤ්ඤව සා - මජ්ඣං,

2. යො කොචි පුතභ්‍යාතරො - සි.මු.

“යම් මෙහෙණක් ගැහැවියකු සමග හෝ ගැහැවිපුතකු සමග හෝ හැනුනි වෙසේ නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියයුතු වන්නී යැ: “ආයතාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනි නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන්වව, සඬ්ඝයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණ්නා කෙරේ යැ”යි. මෙසේ ද ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දැඩිවැ ගනී නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන් විසින් එය දුරලනු පිණිස තුන්යළ තෙක් සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණය කරනු ලබන්නී එය දුරලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනවි. ඉදින් නො දුරලා නම් පවිත් වේ” ය යි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හිකුනුනි ... මෝ තොමෝ මේ අභියෝගී ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සංසංඝා නම්: අනුලෝම නොවූ කායිකවාචසික ප්‍රයෝගයෙන් හැනුනි යැ.

ගහපති නම්: යම් කිසිවෙක් ගෙයි වෙසේ නම් හෝ යැ.

ගහපතිපුතක නම්: යම් කිසි දරුවා කෙනෙක්.

සා හිකුනුනි: ගිහියන් හා හැනිසිටි යම් ඒ මෙහෙණක් තොමෝ යැ.

හිකුනුනිහි: අන් මෙහෙණන් විසිනි.

යම් මෙහෙණ කෙනෙක් දකිත් ද යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අසත් ද ඔවුන් විසින් කිය යුතුයැ. ආයතාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනි නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන්වව, සඬ්ඝයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණ්නා කෙරේ යැ යි. දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනවි. ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ සහමැදට දු ඇද කිය යුත්තී යැ. ආර්යාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුතකු හා ද හැනුනි නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන් වව. සඬ්ඝයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණ්නා කෙරේ යැ යි. දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනවි. ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. ඒ මෙහෙණ සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. මෙසේ ද මෙහෙණනි, සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඬ්ඝයා දැන්විය යුත්තේ යි.

ආර්යාවෙනි, සඬ්ඝයා මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ ගැහැවියා ද ගැහැවිපුත ද සමඟ හැනිගියා වාසය කෙරෙයි. ඕනෙතොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරුලයි. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඬ්ඝ තෙමේ මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරුලීම පිණිස සමනුභාෂණය කරන්නේ යැ. මේ ඥප්තී යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවේතා

සුඤ්ඤාන මේ අයෝ සඛෙසා අයං ඉක්ඛාමා භික්ෂුනී සංසඨං වහරති ගහපතීනාපි ගහපතීපුත්තනාපි. සා තං වජ්ජං නප්පට්ඨිස්සජ්ජති. සඛෙසා ඉක්ඛාමං භික්ෂුනීං සමනුභාසති තස්ස වජ්ජස්ස පටි- නීස්සගාය. යස්සා අයායාය ඛමති, ඉක්ඛාමාය භික්ෂුනීයා සමනු- භාසනා තස්ස වජ්ජස්ස පටිනීස්සගාය. සා තුණ්හස්ස යස්සා නසබ්බමි සා භාසෙය්. දුතියමි ඵතමස්. වදුමි -පෙ- තතියමි ඵතමස්. වදුමි -පෙ- සමනුභට්ඨා සඛෙසන ඉක්ඛාමා භික්ෂුනී තස්ස වජ්ජස්ස පටිනීස්සගාය, ඛමති සඛස්ස තස්මා තුණ්හි. ඵවමෙතං ධාරයාමීති.

ඤ්ඤානියා දුක්ඛං. දව්හි කම්මවාචාහි දෙව දුක්ඛං. කම්මවාචා- පරියොසානෙ ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා නප්පට්ඨිස්සජ්ජති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. ධම්මකමෙම වෙමනිකා නප්පට්ඨිස්සජ්ජති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා නප්පට්ඨිස්සජ්ජති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛං. අධම්මකමෙම වෙමනිකා ආපත්ති දුක්ඛං. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛං.

අනාපත්ති: අසමනුභාසනියා, පටිනීස්සජ්ජනියා, උමෙත්තියාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

ජට්ඨසිකඛාපදං.

4. 4. 7

සත්තමසිකඛාපදං

1. සාවත්ති නිදනං— තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො අනෙතාරටෙඨ් සාසඤ්ඤාමෙතෙ සප්පට්ඨගෙ අසත්තං චාරිකං චරන්ති. ධුක්ඛා දුසෙනති. යා තා භික්ෂුනියො අසථිව්හා -පෙ- නා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො අනෙතාරටෙඨ් සාසඤ්ඤාමෙතෙ සප්පට්ඨගෙ අසත්තං චාරිකං චරිස්සන්ති”ති. -පෙ- සථිං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො අනෙතාරටෙඨ් සාසඤ්ඤාමෙතෙ සප්පට්ඨගෙ අසත්තං චාරිකං චරන්ති. සථිං භගවා. විහරෙහි ධුද්දො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො අනෙතාරටෙඨ් සාසඤ්ඤාමෙතෙ සප්පට්ඨගෙ අසත්තං චාරිකං චරිස්සන්ති. තෙන භික්ඛවෙ, අසසන්නානං වා පසාදයෙ -ප- ඵවස්ස පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉටං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

ආර්යාවෙහි සඬ්ඝයා මවදන් අසාවා. මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ ගැහැවියා ද ගැහැවිපුතු ද සමඟ හැනිගියා වාසය කෙරෙයි. ඕනොමෝ ඒ වස්තු ව නො දුරැලයි. සඬ්ඝයා මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුහුගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණය කෙරෙයි. මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුහුගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණය යම් ආයතීයවකට රුස්නේ නම් ඕනොමෝ නිහඩ වන්නී යැ, යමකට නො රුස්නේ නම් ඕනොමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි. ... මෙනම් ඇති මෙහෙණ ඒ වස්තුහුගේ දුරැලීම පිණිස සඬ්ඝයා විසින් සමනුභාෂණය කරන ලද්දී යැ. සහනට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඩයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඥප්තියෙන් දකුළා යැ. දෙකම් වදනින් දෙදුකුළා යැ. කම් වදන් පිරියතැ පවිති ඇවැත් වෙයි.

දූහැමිකම්හි දූහැමිකම සන් ඇත්ති නො දුරැලා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දූහැමිකම්හි විමති ඇත්ති නො දුරැලා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දූහැමිකම්හි නො දූහැමිකම සන් ඇත්ති නො දුරැලා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො දූහැමිකම්හි දූහැමිකම සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දූහැමිකම්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දූහැමිකම්හි නො දූහැමිකම සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණය නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උම්මත්ති කාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 4. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ සැක සහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකායෙහි හැසිරෙත්. ධූතියෝ දූෂණය කෙරෙත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකා-වෙහි හැසුරුණාහු දැ” යි... හැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු හැසුරුණාහු දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසුරුණාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

පාවිත්‍රියපාළු හික්කුනිවිභූතියා

“යා පන හික්කුනි අනෙතාරටෙයි සාසඬකසමමනෙ සප්පවිහයෙ අසත්‍රිකා වාරිකං වරෙයා පාවිත්‍රිය”නති.

යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං ඉමසුං අතෙ අධිප්පතා හික්කුනිති.

අනෙතාරටෙයිති: යසස විජිනෙ විහරති තසස රටෙයි.

සාසඬකං නාම තසුමං මග්ගෙ වොරානං නිව්ටෙය්‍යාකාසො දිසසති භුතතාකාසො දිසසති ධිතොකාසො දිසසති නිසිතොකාසො දිසසති නිපතොකාසො දිසසති.

සප්පවිහයං නාම: තසුමං මග්ගෙ වොරෙහි මනුසසා හතා දිසසති විදුතො දිසසති ආකොට්ඨා දිසසති.

අසත්‍රිකා නාම: විනා සතෙත

වාරිකං වරෙයාති: කුක්කුටසමපාදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපතති පාවිත්‍රියසස. අගාමනෙ අරඤ්ඤ අභ්‍යාසනෙ අභ්‍යාසනෙ ආපතති පාවිත්‍රියසස.

අනාපතති: සතෙත සහ ගජ්ජති, ඛෙට්ඨෙ අප්පහයෙ ගජ්ජති, ආපදසු උමුත්තකාය -පෙ- ආදිකම්බකායාති.

සත්තමසිකඛාපදං

4. 4. 8

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හික්කුනියො තිරොරටෙයි සාසඬකසමමනෙ සප්පවිහයෙ අසත්‍රිකා වාරිකං වරතති. ධුතතා දුසෙති. යා නා හික්කුනියො අප්පිජ්ජා -පෙ- නා උජ්ඣායතති ඛීයතති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හික්කුනියො තිරොරටෙයි සාසඬකසමමනෙ සප්පවිහයෙ අසත්‍රිකා වාරිකං වරිසසනති”ති -පෙ- සච්චං කිර හික්කවෙ, හික්කුනියො තිරොරටෙයි සාසඬකසමමනෙ සප්පවිහයෙ අසත්‍රිකා වාරිකං වරතති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්කවෙ, හික්කුනියො තිරොරටෙයි සාසඬකසමමනෙ සප්පවිහයෙ අසත්‍රිකා වාරිකං වරිසසනති. තෙනං හික්කවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන හික්කවෙ, හික්කුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හික්කුනි තිරොරටෙයි සාසඬකසමමනෙ සප්පවිහයෙ අසත්‍රිකා වාරිකං වරෙයා පාවිත්‍රිය”නති.

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ සැක සහිතයැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රට තුළැ ගැල් සාත්තු නැතිසා චාරිකායෙහි හැසිරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු...හික්කුණි... මෝ තොමෝ මේ අපියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්පුණි යි.

අනෙතාරටෙය: යමක්හුගේ රටෙහි වෙසේ නම් ඔහුගේ රටෙහි යැ.

සාසඬක නම්: එ මෙහෙහි සොරුන් වුසු තැනෙක් පැනෙයි. අහර-කිස කළ තැනෙක් පැනෙයි. සිටි තැනෙක් පැනෙයි, හුන් තැනෙක් පැනෙයි. හොත් තැනෙක් පැනේ.

සසවිභය නම්: එ මෙහෙහි සොරුන් විසින් නාසන ලද මිනිස්සු පැනෙති. වොලෝ ගන්නා ලද්දහු පැනෙති. කොළුන ලද්දහු පැනෙති.

අසත්තා නම්: ගැල් සාත්තුව හැර.

චාරිකා චරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇති ගමෙහි නම් ගමතුරෙහි ගමතුරෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගමවූ අරන්හි අඩයොත්තෙහි අඩයොත්තෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ගැල් සාත්තුව සමග යේ නම් දෙමම වූ ප්‍රතිභය රහිත වූ ගමෙහි යේ නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 4. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදා යි - එසමයෙහි මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතිසාහු චාරිකාවෙහි හැසිරෙත්. ධුතියෝ දූෂණය කෙරෙත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතිසාහු චාරිකාවෙහි හැසුරුණාහු ද” යි, ... සැබැද මහණෙහි, මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතිසාහු චාරිකාවෙහි හැසිරෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙහි, මෙහෙණෝ සැක සහිතයැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතිසාහු චාරිකාවෙහි හැසුරුණාහු ද? මහණෙහි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ වනාහි සැක සහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතිසා චාරිකාවෙහි හැසිරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

පාවිත්‍රියසාලි භික්ෂුනිවිභවෙයා

2. යා පනාති: යා යාදියා —පෙ— භික්ෂුනිති: —පෙ— අයං ඉමස්මිං අසෝ අධිපොතා භික්ෂුනිති.

තිරොරට්ඨති: යස්ස චිජ්ඣෙ චිහරති නං ධ්වංසො අක්කස්ස රට්ඨ.

සාසඬකං නාම: තස්මිං මග්ගෙ වොරුනං නිව්ච්චොකායො දිස්සති භුක්තොකායො දිස්සති ධිනොකායො දිස්සති නිසික්කොකායො දිස්සති නිපක්කොකායො දිස්සති.

සස්සට්ඨයං නාම: තස්මිං මග්ගෙ වොරෙහි මනුස්සො හතා දිස්සන්ති විදුත්තා දිස්සන්ති ආකොටිතා දිස්සන්ති.

අසත්ථිකා නාම: චිනා සසෝත.

වාරිකං වරෙය්‍යාති: කුක්කට්ඨමාදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපත්ති පාවිත්‍රියස්ස. අගාමකෙ අරක්කෙ අඤ්ඤාපනෙ අඤ්ඤාපනෙ ආපත්ති පාවිත්‍රියස්ස.

අනාපනති: සසෝත සහ ගච්ඡති, ඛෙමෙ අප්පට්ඨයෙ ගච්ඡති, ආපදස්සු උච්චිත්තිකාය —පෙ— ආදිකම්මකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං.

4. 4. 9

නවමසිකඛාපදං,

1. තෙන සමයො ඛුද්ධො භගවා රාජගහෙ චිහරති වෙළුවනෙ කලඤ්ඤතිවාපෙ, තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො අනෙතා-වස්සං වාරිකං වරන්ති. මනුස්සො උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො අනෙතාවස්සං වාරිකං වරිස්සන්ති. හරිත්තාති තිණාති¹ සමුද්දන්තා එකිනදියං ජීවං විභෙදෙන්නා බහු බුද්ධකෙ පාණෙ සඬ්ඝාතං ආපාදෙන්නා”ති.

2. අත්ථෙය්‍යාස්සං ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣා-යන්නානං ඛියන්තානං විපාවෙන්නානං යා නා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා —පෙ— නා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙනති “කථං හි නාම භික්ෂුනියො අනෙතාවස්සං වාරිකං වරිස්සන්ති”ති —පෙ— සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො අනෙතාවස්සං වාරිකං වරන්ති” ති. සච්චං භගවා. විගරහි ඛුද්ධො භගවා —පෙ— කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො අනෙතාවස්සං වාරිකං වරිස්සන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං චා පසාදය —පෙ— එවක්ඛෙ පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියන්තු:

“යා පන භික්ෂුනි අනෙතාවස්සං වාරිකං වරෙය්‍ය පාවිත්තිය”නති.

1. හරිත්තාති තිණාතිව - මජ්ඣ, සිමු ii

2. යා පන: යම්, යම්බදු...හිකවුනි...මෝ තොමෝ මේ අපියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්පුණි යි.

තිරොරට්ඨ නම්: යම්කිහුගේ රටෙහි වෙසේ නම් එය තබා අනෙකක්හුගේ රටෙහි යැ.

සාසඛක නම්: එ මගෙහි සොරුන් වුසු තැනෙක් පැනෙයි. අහර කිය කළ තැනෙක් පැනෙයි. සිටි තැනෙක් පැනෙයි. හුන් තැනෙක් පැනෙයි, හොත් තැනෙක් පැනේ.

සසාවිභය නම්: එ මගෙහි සොරුන් විසින් නැසූ මිනිස්සු පැනෙති, වොලොගන්නා ලද්දහු පැනෙති. කොළන ලද්දහු පැනෙත්.

අසත්තීකා නම්: ගැල් සාත්තුව හැර.

වාරිකං වරෙය්‍යා: කුකුළු ගමන් ඇති ගමෙහි නම් ගමතුරෙහි ගමතුරෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. නොගම් වූ අරන්හි අඩයොත්තෙහි අඩයොත්තෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ගැල් සාත්තුව සමග යේ නම්. ක්ෂෙම වූ ප්‍රතිභය රහිත වූ ගමෙහි යේ නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි උම්මන්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

4. 4. 9

නවවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහනුවැ වෙළවන නම් කලන්දක නිවාපයෙහි වැඩැවෙසෙති, එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ ඇතුළුවසැ වාරිකායෙහි හැසිරෙත්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ඇතුළු වසැ නිල්තණ මඩින්තෝ එකෙන්දිය පිටය පෙළන්නෝ බොහෝ කුඩා පණුවන් විනාශයට පමුණුවන්නාහු වාරිකායෙහි හැසුරුණාහු ද” යි.

2. හික්පුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ඇතුළු වසැ වාරිකා-වෙහි හැසුරුණාහු ද යි... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ ඇතුළු වසැ වාරිකායෙහි හැසිරෙත් දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ ඇතුළු වසැ වාරිකායෙහි හැසුරුණාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි.... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් කොමෝ ඇතුළු වසැ වාරිකායෙහි හැසිරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

පාවිත්තියපාළි හික්කුනිවිහරෙහි

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අකෙඨ අධිපොතා හික්කුනිති.

අනෙතාවසසනති: පුරිමං වා තෙමාසං පඤ්ඡමං වා තෙමාසං අවසිකවා.

වාරිකං වරෙයානාති: කුකකුටසමපාදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපත්ති පාවිත්තියසස. අගාමකෙ අරකෙසු අඤ්ඤායොජනෙ අඤ්ඤායොජනෙ ආපත්ති පාවිත්තියසස.

අනාපනති: සත්තාහකරණියෙන ගව්ඡති, කෙනවි උබ්බාලහා ගව්ඡති, ආපදසු උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

නවමසිකබාපදං.

4. 4. 10

දසමසිකබාපදං

1. තෙන සමයෙහි චුද්දො හගවා රාජගහෙ විහරති වෙච්චනෙ කලඤ්ඤානිවාසෙ. තෙන බො පන සමයෙන හික්කුනියො නකෙඨ රාජගහෙ වසසං වසන්ති. නකං ගෙමනනං නකං ගිමහං. මනුස්සා උජ්ඣායනති ධියනති ටපාවෙනති: “ආහුඤ්ඤා හික්කුනිනං. දියා අනුකාරා න ඉමාසං දියා පක්ඛායනති”ති.¹

2. අසෙසාසු බො හික්කුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ධියනනානං ටපාවෙනනානං. අථ බො නා හික්කුනියො හික්කුනං එතමකං ආරොචෙසුං. හික්කු හගවතො එතමකං ආරොචෙසුං. අථ බො හගවා එතසමිං නිදනෙ එතසමිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කකවා හික්කු ආමනෙතසි. තෙන හි හික්කවෙ, හික්කුනිනං සික්කබාපදං පඤ්ඤාපෙසාමි දස අකථෙසෙ පටිච්ච: සම්මසුච්ඡායාය -පෙ- සඤ්ඤාමමට්ඨිතියා විනායානුගහාය. එවකෙව පන හික්කවෙ, හික්කුනියො ඉමං සික්කබාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හික්කුනි වසසං චුකා වාරිකං න පක්කමෙයා අත්තමසො ජප්පඤ්ඤායොජනානිපි පාවිත්තිය”නති.

1. පෙක්ඛායනති - සිච්චි

3. යා පන: යම, යමබදු...හික්ෂුණි...මෝ නොමෝ මෙ අමයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

අනෙතාවසයං: පලමු තෙලස හෝ පැසුළු තෙලස හෝ නො වැය.

වාරිකං වරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇතිගමෙහි නම් ගමතුරෙහි ගමතුරෙහි පවති ඇවැත් වෙයි. නොගම් වූ අරන්හි අඬයොන්නෙහි අඬයොන්නෙහි පවති ඇවැත් වේ.

යන්තාභකරණියයෙන් යේ නම, කිසිවකු විසින් උවදුරු කරන ලද්දී යේ නම්, ආපදයෙහි උමටන්නිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවම සිකපද යි.

4. 4. 10

දසම සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහනුවට වෙළුමන නම් කලන්දකනිවාසයෙහි වැඩුවෙයෙහි, එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ එහි මැ රජගහනුවට වස් වෙසෙති. හිමත් සමය එහි යැ ගිලිත් සමය එහි යැ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “මෙහෙණන්ට දිගුහු හකයහ, අඳුරුයහ, මොවුනට දියාවෝ නො වැටහෙති”යි.

2. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අතිරිති ශබ්දය) ඇසුහු. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ හික්ෂුණ්ට තෙල කරුණ ඇරොප්පුහු. හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොප්පුහු. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙහි ලා මේ අවසරයෙහි ලා දැහැටි කරා කොට හික්ෂුන් ඇමතු සේක. එසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණන්හට දස කරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෙමි. සම්පයාගේ මනාබව පිණිස යැ... සසුන් තිරකල් පැවැත්ම පිණිස යැ. විනයට රුකුල් පිණිස යැ. මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ වැය නිමවූ වස් ඇතියා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොදුනකුදු වාරිකායෙහි නොයේ නම් පවති වේ” ය යි.

පාවිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙයා

3. යා පනාති: යා යාදිසා —පෙ— භික්ඛුනිනි: —පෙ— අයං
ඉමස්මිං අතෙ ආධිපොතා භික්ඛුනිනි.

වස්සං චුත්ථා නාම: පුරිමං වා තෙමාසං පඤ්ඤමං වා තෙමාසං
වස්සං චුත්ථා වාරිකං න පක්කම්ඤ්ජාමි අනන්තමයො ජප්පඤ්ඤා යොජනානිපිති
ධුරං නික්ඛන්තමනෙන ආපතති පාවිත්තියස්ස.

අනාපතති: සති අනන්තරායෙ පරියෙයිත්වා දුතිසිකං භික්ඛුනිං න
ලභති, නිලානාය ආපදස්ස උමමත්තිකාය —පෙ— ආදිකමමිකායානි.

දසමසික්ඛාපදං.

තුච්චචගෙහා චතුත්ථො.

තස්සදුතං:

සෙය්‍යත්ථරණාථාසුකං දුක්ඛිතා උපස්සයෙන ච
සංසට්ඨා දුට්ඨෙ රට්ඨා අනෙතාවසෙසෙන වාරිකානි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු...හිකවුනි...මෝ නොමෝ මේ අපියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්සුණි යි.

වසංවුක්ඛා නම: පළමු තෙමස හෝ පැසුළු තෙමස හෝ වැස නිමවූ වස් ඇතියා යටත් පිරිසෙයින් සපය යොදනතුදු වාරිකායෙහි නො යන්නෙමි යි දුරනික්සෙපය කළ කෙණෙහි පවති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා නම් ඇවැත් නැත. ගිලන් වුවාට, ආපදයෙහි, උමමන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපදයි.

චතුර්ථි කුට්ට වර්ගි යි.

එහි උද්දනය:-

සෙය්‍යා යැ එකකුරුණ යැ අභාසුක යැ දුකඛිත යැ උපසංසය සමහ සංසරය යැ අනෙතාරය—නිරොරය දෙක යැ අනෙතා-වසංසය සමහ වාරිකා යැ යි.

4. 5. 1

පශ්චාත්කාමය

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවකීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන රඤ්ඤා පසෙනදිස්ස කොසලස්ස උය්‍යානො වින්‍යාගාරෙ පටිභානවිත්තං කතං හොති. ඛු මුත්තස්සා වින්‍යාගාරං දස්සනාය ගව්ඡන්ති. ඡබ්බග්ගියාපි භික්ඛුනියො වින්‍යාගාරං දස්සනාය අගමංසු. මුත්තස්සා උජ්ඣායන්ති බියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො වින්‍යාගාරං දස්සනාය ගච්ඡිස්සන්ති යෙය්‍යාථාපි ගිහී කාමහොගිනියොති.

2. අසස්සාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මුත්තස්සානං උජ්ඣායන්තානං බියන්තානං විපාවෙන්තානං. යා නා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- නා උජ්ඣායන්ති බියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො වින්‍යාගාරං දස්සනාය ගච්ඡිස්සන්ති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො වින්‍යාගාරං දස්සනාය ගව්ඡන්ති. සච්චං භගවා. ටිගරහි බුද්ධා භගවා -පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො වින්‍යාගාරං දස්සනාය ගච්ඡිස්සන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසස්සන්තානං වා පසාදාය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිස්සතු;

“යා පන භික්ඛුනී රාජාගාරං වා වින්‍යාගාරං වා ආරාමං වා උය්‍යානං වා පොකරණිං වා දස්සනාය ගච්ඡියා පාවිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අසෙ අධිපෙපනා භික්ඛුනිති.

රාජාගාරං නාම: යසු කසුචි රඤ්ඤා කිළිතු රමිතු කතං හොති.

වින්‍යාගාරං නාම: යසු කසුචි මුත්තස්සානං කිළිතු රමිතු කතං හොති.

ආරාමො නාම: යසු කසුචි මුත්තස්සානං කිළිතු රමිතු කතං හොති.

උය්‍යානං නාම: යසු කසුචි මුත්තස්සානං කිළිතු රමිතු කතං හොති.

පොකරණි නාම: යසු කසුචි මුත්තස්සානං කිළිතු රමිතු කතං හොති.

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙහෙති. එසමයෙහි වනාහි ප්‍රසන්නත් කොශල රාජයාගේ උයනෙහි වූ විත්‍රාගාරයෙහි ප්‍රතිභාන විත්‍රයෙක් කරන ලද්දේ වෙයි. බොහෝ විදිස්සු විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස යෙති. සවග මෙහෙණෝ ද විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ය ... විනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගාමි කාමභොගිනියන් පෙත් විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද” යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිනි ගබ්බය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවගමෙහෙණෝ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද” යි. ... සැබැඳ මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස යෙත් ද යි. සැබැවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නතයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් රාජාගාරයක් හෝ විත්‍රාගාරයක් හෝ ආරාමයක් හෝ උයනක් හෝ පොකුණක් හෝ දැකීම පිණිස යේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනි ... මෝ පොවෝ මේ අපියෙහි ලා අදහස්කරන ලද භික්ෂුණි යි.

රාජාගාර නම්: යම්කිසි නැනෙකැ රජුට කෙළනට ඇලෙන්නට කරන ලද්දේ වෙයි.

විත්‍රාගාර නම්: යම්කිසි නැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්නට කරන ලද්දක් වෙයි.

ආරාම නම්: යම්කිසි නැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්නට කරන ලද්දක් වෙයි.

උයනාන නම්: යම්කිසි නැනෙකැ මිනිසුනට කෙළින්නට ඇලෙන්නට කරන ලද්දක් වෙයි.

පොකුණෙහි නම්: යම්කිසි නැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්නට කරනලද්දී වේ.

පාවිත්‍රියපාළි භික්ෂුනිවිග්ගේයා

දක්ෂිණාය ගව්ෂ්ඨි ආපනති දුක්ඛට්ඨසා. යත් ධීතා පක්ෂති ආපනති පාවිත්‍රියස්ස. දක්ෂිණුපචාරං විජ්ඣිතා පුනප්පුනං පක්ෂති ආපනති පාවිත්‍රියස්ස. එකමේකං දක්ෂිණාය ගව්ෂ්ඨි ආපනති දුක්ඛට්ඨසා. යත් ධීතා පක්ෂති ආපනති පාවිත්‍රියස්ස. දක්ෂිණුපචාරං විජ්ඣිතා පුනප්පුනං පක්ෂති ආපනති පාවිත්‍රියස්ස.

අනාපනති: ආරාමේ ධීතා පක්ෂති, ගව්ෂ්ඨි වා ආගව්ෂ්ඨි වා පක්ෂති, සති කරණියෙ ගතවා පක්ෂති, ආපදස්සු, උමචිත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

පට්මසිකඛාපදං.

4. 5. 2

දුතියසිකඛාපදං

1. සාවත්ථි නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො ආසද්දිමපි පලලඛ්ඛමපි පරිභුඤ්ජන්ති. මනුස්සා විහාරචාරිකං ආභිණ්ඩනතා පසස්සිතා උප්ඤායන්ති ධීයන්ති විපාවෙතන්: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො ආසද්දිමපි පලලඛ්ඛමපි පරිභුඤ්ජන්ති සෙය්‍යාපාපි ගිහි කාවහොගිනියො”ති.

2. අර්හස්සාසු ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්ඤායන්තානං ධීයන්තානං විපාවෙතන්තානං. යා තා භික්ෂුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උප්ඤායන්ති ධීයන්ති විපාවෙතන්: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො ආසද්දිමපි පලලඛ්ඛමපි පරිභුඤ්ජන්ති”ති. -පෙ- සුචිං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ආසද්දිමපි පලලඛ්ඛමපි පරිභුඤ්ජන්ති. සච්චං හගවා. විගර්හි ධුද්දො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ආසද්දිමපි පලලඛ්ඛමපි පරිභුඤ්ජන්ති. පොථං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියත්තු:

“යා පන භික්ෂුනි ආසද්දිං වා පලලඛ්ඛං වා පරිභුඤ්ජය්‍යා පාවිත්‍රිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපොතා භික්ෂුනිති.

ආසද්දි නාම: අතිකකන්තපමාණා චූචිති.

පලලඛ්ඛා නාම: ආහරිමෙහි වාළෙහි කතො හොති.

පරිභුඤ්ජය්‍යාති: කස්මිං අභිනිසිද්ධි වා අභිනිපජ්ජති වා ආපනති පාවිත්‍රියස්ස.

දැකීම පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් නැතෙකු සිටියා දැකී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරපියා පුනපුනා දැකී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එකක් එකක් දැකීම පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් නැතෙකු සිටියා දැකී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරපියා පුනපුනා දැකී නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අරමෙහි සිටියා දැකී නම්, යන්නී හෝ එන්නී හෝ දැකී නම්, කරණී ඇති කල්හි ගොස් දැකී නම්, අවැත් නැත. ආපදයෙහි, උමෙන්නිකාවට ... ආදිකමකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 5. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි — එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ දික්භහළා පුටු ද පලහ ද පිරිබෝ කරති. මිනිස්සු විහාරවාරිකාවෙහි ඇවිදින්නාහු දැකූ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගෘහී කාමගොගිනියන් මෙන් දික්භහළා පුටු ද පලහ ද පිරිබෝ කළාහු ද”යි.

2. භික්ෂුණීහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ශබ්දය) ඇසුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දික්භහළා පුටු ද පලහ ද පිරිබෝ කළාහු ද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ දික්භහළා පුටු ද පලහ ද පිරිබෝ කරත් ද යි. සැබෑවෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දික්භහළා පුටු ද පලහ ද පිරිබෝ කළාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් දික්භහළා පුටු හෝ පලහ හෝ පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හිකබුනි ... මෝ තොමෝ මේ අටියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

ආසඤ්ඤි නම්: ඉක්ම වූ පමණ ඇතියා කියනු ලැබේ.

පලලඬක නම්: ඇරැහිලුවා කළ වග රුවින් කරන ලද්දේ වෙයි.

පරිභුඤ්ජයා: එහි වැදගිදී නම් හෝ වැද හොඳී නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පාවිත්තිය පාළු හික්කුනිවිභවෙනා

අනාපනති: ආසාදියා පාදෙ ඡිද්ධිතා පරිභුක්ඛන්ති, පලලඛ්ඛාසස වාලෙ හිද්ධිතා පරිභුක්ඛන්ති, උමමන්තාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

දුතියසික්කාපදං

4, 5. 3

තතියසික්කාපදං

1. පාවත්තිනිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බගගියා හික්කුනියො සුතනං කන්තහති. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිඤ්ඤානා පසසිතො උජ්ඣායනති ඛියාති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හික්කුනියො සුතනං කන්තස්සන්තස්ස සෙය්‍යථාපි ගිහි කාමභොගිනියො”ති.

2. අරෙස්සාසු ඛො හික්කුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනතානං ඛියානානං විපාවෙනතානං. යා නා හික්කුනියො අඤ්චජා -පෙ- නා උජ්ඣායනති ඛියාති විපාවෙනති: “කථං හි නාම ඡබ්බගගියා හික්කුනියො සුතනං කන්තස්සන්තස්ස”ති -පෙ- සච්චං කිර හික්කුනියො ඡබ්බගගියා හික්කුනියො සුතනං කන්තහති. සච්චං භගවා, විගරහි බුද්ධො භගවා, -පෙ- කථං හි නාම හික්කුනියො ඡබ්බගගියා හික්කුනියො සුතනං කන්තස්සන්ති. තෙනං හික්කුනියො අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවක්ඛ පන හික්කුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන හික්කුනි සුතනං කන්තෙය්‍ය පාවිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුනිනි -පෙ- අයං ඉමස්මිං අත්ථෙ අධිපෙත්තා හික්කුනිති.

සුතනං නාම: ඡ සුතනාති, ඛොමං කප්පාසිකං කොසෙය්‍යං කමඛලං සාණං භවිකං.

කන්තෙය්‍යාති: සයං කන්තති පයොගෙ දුක්කටං උජ්ඣුජ්ජවෙ ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපනති: කන්තිනසුතනං කන්තති, උමමන්තාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

තතියසික්කාපදං

දික්භහළා පුටුවෙහි පා සිඳිපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, පලහෙහි වගරු බිඳිපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, ඇවැත් නොවේ. උමමත්තිකාවට ... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

4. 5. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවසානි නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ හු කටිති. මිනිස්සු විහාරවාරිකාවෙහි ඇවිදින්නාහු දැකූ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගෘහී කාමහොගිනියන් මෙන් හු කැටුහු ද”යි.

2. භික්ෂුණීහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ගබ්ඳය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ හු කැටුහු ද”යි ... සැබෑද මහණෙහි සවග මෙහෙණෝ හු කටිත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි, සවග මෙහෙණෝ හු කැටුහු ද? මහණෙහි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් හු කටි නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම් බඳු... භික්ෂුණී... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

සුත්ත නම්: හු සයෙකි. කොමුහු යැ, කපුහු යැ, නියැදුහු යැ, පලස් හු යැ, හණහු යැ, මුසුහු යැ.

කතොයා: තොමෝ කටි නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. කැට නග නගා හිද්දෙහි ඔත්කල්හි පවිති ඇවැත් වේ.

කටින ලද හුයක් කටි නම් ඇවැත් නොවේ. උමමත්තිකාවට ... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

4. 5. 4

චතුස්සිකාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරොති. යා තා භික්ඛුනියො අජීවිජා -පෙ- තා උජ්ඣායනාභි ඬියනාභි විපාවෙනා: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරිසුනාති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරොතිති. සච්චං භගවා. ටිගරහි ඬුද්දො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරිසුනාති, තෙන. භික්ඛුවෙ අසුසනානං වා පසාදය -පෙ- එවකදි පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසෙතු: .

“යා පන භික්ඛුනි ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරෙය්‍ය පාවිතිය”ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මි අකෙ අධිපෙතා භික්ඛුනිති.

ගිහි වෙය්‍යා වච්චං නාම: අගාරිකස්ස යාගුං වා භන්තං වා බාදනියං වා පවති, සාටකං වා වෙය්‍යං වා ධොවති, ආපනා පාවිතියස්ස.

අනාපනති: යාගුපාථෙන සමසග්ගෙන වෙනියපුජාය අනතනො වෙය්‍යා-වච්චකරාස්ස යාගුං වා භන්තං වා බාදනියං වා පවති සාටකං වා වෙය්‍යං වා ධොවති උමමනාකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

චතුස්සිකාපදං.

4. 5. 5

පඤ්චමසිකාපදං

සාවඤ්ඤි නිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාකරා භික්ඛුනි පුලලනතුං භික්ඛුනි: උපසංඝාමිකා එතදවොච: “එහයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහි”ති. පුලලනතු භික්ඛුනි සාධුති පටිසසුඤ්ඤා¹ නෙව වූපසමෙති න වූපසමොය උද්දාකං කරොති. අථ ඛො යා භික්ඛුනි භික්ඛුනිනං එතමස්ස ආරොවෙසි.

1. පටිසුඤ්ඤා සිව්වි සිව්වි Ho

සිවුවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි- එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ ගිහියන් පිළිබඳ වනාවන් කෙරෙති. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ... සිහු ලමු පකාව සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගිහියන් පිළිබඳ වනාවන් කළාහු ද?” යි... සැබැබැද මහණෙනි මෙහෙණෝ ගිහියන් පිළිබඳ වනාවන කෙරෙත් ද යි... සැබැබැ තාග්‍ය-වතුන් උගන්ස හඟවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණෝ ගිහියන් පිළිබඳ වනාවන් කළාහුද? මහණෙනි මෙය දුප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ හොට වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගිහියන් පිළිබඳ වනාවන් කෙරේ නම් පවිත්‍ර වේ” ය යි.

2. යා පන: යථ, යථබදු... හික්මුණි ... මෝ මො... මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්මුණි යි.

ගිහිවෙය්‍යාවච්ච නම්: ගිහියකුහට කැඳක් හෝ බිත්තක් හෝ කැ යුන්තක් හෝ පියා නම්, යථවක් හෝ වෙළුමක් හෝ දෙවා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

හමු පිමෙහි සහබන්ධි සැප්පිමෙහි නමාගේ වනාවනකරු කැඳක් හෝ බිත්තක් හෝ කැ යුන්තක් හෝ පියා නම්, යථවක් හෝ වෙළුමක් හෝ දෙවා නම් ඇවැත් පනා වේ. උමුණක් කාටර් පාදිකමුකාවට ඇවැත් නැති.

සිවුවන සිකපද යි.

පස්වන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් නොමෝ පුලලෙනකු හික්මුණිය වෙත එළඹූ “ආයසාවෙහි එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව” යි කිවු යැ. පුලලෙනකු හික්මුණි නොමෝ “මැනැවැ” යි ගිවිසැ නො මැ යන්සිදුවයි. සන්සිදුවාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරෙයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙකා

2. යා තා භික්ෂුනියො අසීවරා -පෙ- තා උප්පායනන් ධියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනාන්‍ය භික්ෂුනියා ‘එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහි’ති වුච්චමානා සාධුති පටිසසුණිකා නෙව වූපසමෙසසති න වූපසමාය උසුකකං කරිසසති”ති -පෙ- යච්චං කිර භික්ෂුවෙ ථුලලනාන්‍ය භික්ෂුනි භික්ෂුනියා ‘එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහි’ති වුච්චමානා සාධුති පටිසසුණිකා නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුකකං කරොතිති. යච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ ථුලලනාන්‍ය භික්ෂුනි භික්ෂුනියා ‘එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහි’ති වුච්චමානා සාධුති පටිසසුණිකා නෙව වූපසමෙසසති න වූපසමාය උසුකකං කරිසසති. තෙනං භික්ෂුවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ස ථන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛපදං උදදිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනි භික්ෂුනියා එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහිති වුච්චමානා සාධුති පටිසසුණිකා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිති නෙව වූපසමෙය්‍ය න වූපසමාය උසුකකං කරෙය්‍ය පාචිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනිති: -පෙ- අයං ඉමසං අසො අධිපෙන්නා භික්ෂුනිති.

භික්ෂුනියාති: අඤ්ඤාය භික්ෂුනියා.

අධිකරණං නාම: චක්කාරි අධිකරණාති. විවාදධිකරණං අනුවාදධිකරණං ආපන්නාධිකරණං කිව්වාධිකරණං.

එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහිති: එභයො ඉමං අධිකරණං විනිවෙජ්භි.

සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිතිති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව වූපසමෙය්‍යාති: න සයං වූපසමෙය්‍ය.

න වූපසමාය උසුකකං කරෙය්‍යාති: න අඤ්ඤං ආණාපෙය්‍ය. නෙව වූපසමෙසසාමි න වූපසමාය උසුකකං කරිසසාමිති ධුරං තික්ඛිත්තං මනෙත ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නා යඤ්ඤා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුකකං කරොති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුකකං කරොති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුකකං කරොති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

2. යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයුෂාවෙනි එව මේ අධිකරණය සන්සිඳුව” යි කියනු ලබන්නී ‘මැනැවැ’යි ගිවිසූ නො මැ සන්සිඳවූ ද? සන්සිඳවා ලීම පිණිස වැයම් නො කළා දැයි ... සැබැ ද මහණෙනි ථූලනායු භික්ෂුණි මෙහෙණක විසින් ‘ආයුෂාවෙනි එව මේ අධිකරණය සන්සිඳුවයි’ කියනු ලබන්නී ‘මැනැවැ’යි ගිවිසූ නො මැ සන්සිඳවා ද සන්සිඳවාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ දැ’ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි ථූලනායු භික්ෂුණි මෙහෙණක විසින් ‘ආයුෂාවෙනි එව මේ අධිකරණය සන්සිඳුව’ යි කියනු ලබන්නී ‘මැනැවැ’යි ගිවිසූ නො මැ සන්සිඳවූද සන්සිඳවාලීම පිණිස වැයම් නො කළා දැ යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන් ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණක විසින් ‘ආයුෂාවෙනි එව මේ අධිකරණය සන්සිඳුවයි’ කියනු ලබන්නී ‘මැනැවැ’යි ගිවිසූ පසුව අනතුරක් නැත්තී නොමැ සන්සිඳවා නම් සංසිඳවීමට වැයම් නො කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි,

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්මුනි ... මෝ නොමෝ මේ අභියෝගී ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

හික්මුනියා: අන් මෙහෙණක විසින්.

අධිකරණ නම්: විවාදාධිකරණ යැ අනුවාදාධිකරණ යැ ආපණාධිකරණ යැ කිව්වාධිකරණ යැ යි සහර අධිකරණයෙකි.

එහෙය ශ්‍රමං අධිකරණං වූපසමෙහි: ආයුෂාවෙනි එව මේ අධිකරණය විනිශ්චය කරව.

යා පච්ඡා අනන්තරායිකිනි: අනතුරක් නැති කල්හි.

නෙව වූපසමෙයා: නොමෝ නො සන්සිඳුව යි.

න වූපසමාය උසුසුකකං කරෙයා: මෙරවාහට නො අණවයි. නො මැ සන්සිඳවන්නෙමි, සන්සිඳවාලීම පිණිස වැයම් නො කරන්නෙමි යි ධුරන්කෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා අධිකරණය නො මැ සන්සිඳවා නම් සන්සිඳවාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා අධිකරණය නො මැ සන්සිඳවා නම් සන්සිඳවාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නො මැ සන්සිඳවා නම් සන්සිඳවාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාවිත්‍රය පාළු හික්කුනි විභවෙනා

ආ

අනුපසම්පන්නාය අධිකරණං නෙටි චූපසචෙති න චූපසමාය උසස්සකං කරොති ආපනි දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නාය ඤාණං ආපනි දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය චෙත්තිකා ආපනි දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නාය ඤාණං ආපනි දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපනි: යති අනතථංයෙ, පරියෙසිතා න ලහති, ගිලානාය ආපදස්සු, උමිඤ්ඤාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පඤ්චමසිකඛාපදං

4. 5. 6

ඡට්ඨසිකඛාපදං

1. යාචස්සි නිදහං - නෙත බො පන යචයෙන චුලලනඤ්ඤා හික්කුනි නවානමි නවටකානමි ලඤ්ඤිකානමි සොකසාසිකානමි කුමහචුඤ්ඤානමි යහන්වා බාදනියං භොජනියං දෙති, මඤ්ඤං පරිසන්ති චණ්ණං භාසථාති. නවාපි නවටකාපි ලඤ්ඤිකාපි සොකසාසිකාපි කුමහචුඤ්ඤාපි චුලලනඤ්ඤා හික්කුනියා පරිසන්ති චණ්ණං භාසකති: “අය්‍යා චුලලනඤ්ඤා බහුස්සුතා භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මේ කථං කාතුං. දෙට් අය්‍යාය කරොට් අය්‍යායා”ති.

2. යා නා හික්කුනිට්ඨා අසිච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා චුලලනඤ්ඤා අගාරිකස්ස යහන්වා බාදනියං භොජනියං දස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර හික්කුනි චුලලනඤ්ඤා හික්කුනි අගාරිකස්ස යහන්වා බාදනියං භොජනියං දෙතිති. සච්චං හගවා. විහරති චුලලනඤ්ඤා හගවා -පෙ- කථං හි නාම හික්කුනි චුලලනඤ්ඤා හික්කුනි අගාරිකස්ස යහන්වා බාදනියං භොජනියං දස්සති. නෙත හික්කුනි අපසායනනානං වා පසාදා -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන හික්කුනි හික්කුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දිසන්තු;

“යා පන හික්කුනි අගාරිකස්ස වා පරිබ්බාජකස්ස වා පරිබ්බාජිකාය වා යහන්වා බාදනියං වා භොජනියං වා දදෙය්‍ය පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්කුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙ අධිපෙසනා හික්කුනිති.

අගාරිකො නාම: යො කොචි අගාරං අජ්ඣාචයති.

පරිබ්බාජකො නාම: හික්කුඤ්ඤා යාමංගොරඤ්ඤා යථෙතො යො කොචි පරිබ්බාජකසමාපනො.

අනුපසපනක පිළිබඳ අධිකරණය නො වූ සන්සිඳවා නම් සන්සිඳවාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කළුගි, පසායා නො ලබා නාට, ඇවැත් නො වේ. ගිලන්වුවාට ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකට්ඨාචාර ඇවැත් නැති.

සස්වන සිකපද යි.

4. 5. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති භිදන යි - එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ නවවන්තන්ට ද නටන්තන්ට ද පනින්තන්ට ද ඉඳුරුදලියන්ට ද කළකිසියරුන්ට ද පිරිස්හි මාගේ ගුණකියව යි සියතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ දෙයි. නවවන්තෝ ද නටන්තෝ ද පනින්තෝ ද ඉඳුරුදලියෝ ද කළකිසියරු ද පිරිස්හි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණියගේ ගුණ කියති. ආයං වූ පුලලනඤ්ඤා තොමෝ බොහෝ ඇසූ පිරු නැත් ඇත්ති පිරිවැහූ බණ දහම ඇත්ති විශාරද වූවා දහමි කපා කියන්නට අග්‍ර වූවා වෙයි. ආයතාවට දෙවු ආයතාවට (සන්කාර) කරව යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතා පුලලනඤ්ඤා ගිහියකුහට සියතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දුනු ද?” යි ... සැබැද මහණෙනි, පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ගිහියකුහට සියතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ගිහියකුහට සියතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගිහියකුහට හෝ පිරිවැජියකුහට හෝ පිරිවැජිතියකට හෝ සියතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ දේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන; යම්, යමබ්බ... භික්ෂුණි: ... මෝ තොමෝ මේ අක්කියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අභාරික නම්: යම් කිසිවෙක් ගෙහි වෙසෙයි ද (හේ යැ)

පරිබ්බාජක නම්: මහණ ද ගෙරණ ද නම් පිරිවැජිතවට පැවිණි යම් කිසිවෙකි.

පාවික්‍යයා පළි හික්මුනි විභවෙහා

පරිබාජකා නාම: හික්මුනිඤ්ඤා සික්කමානඤ්ඤා සාමණේරඤ්ඤා
යටපෙක්වා යා කාවි පරිබාජකසමාපන්නා.

බාදනියං නාම: පඤ්ඤාභෝජනානි උදකදන්තපොණං යටපෙක්වා
අවසෙසං බාදනියං නාම.

භෝජනියං නාම: පඤ්ඤාභෝජනානි. ඔදනො කුමමායො සත්තු
මච්ඡො මංසං.

දදෙය්‍යානි: කායෙන වා සායසවිබඳොන වා නිස්සංග්ගියෙන වා
දෙනි ආපන්න පාවික්‍යසංඝං. උදකදන්තපොණං දෙනි ආපන්න
දුක්ඛවස්සං.

ආපන්න: දපෙති න දෙනි, උපනික්ඛිපිත්වා දෙනි, බාහිරාලොපං¹
දෙනි, උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමකායානි.

ජයසික්කාපදං.

4. 5. 7

සත්තමසික්කාපදං.

1. සාවත්ති නිදනං- තෙන බො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤා
හික්මුනි ආවසංචිවරං අනිස්සපිත්වා පරිභුඤ්ජති. අඤ්ඤා උතුනියො
හික්මුනියො න ලහන්ති. යා නා හික්මුනියො අස්ථිව්‍යං -පෙ- නා
උප්ඤ්ඤායනාති බියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනඤ්ඤා
ආවසංචිවරං අනිස්සපිත්වා පරිභුඤ්ජස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර
හික්මවෙ ථුල්ලනඤ්ඤා හික්මුනි ආවසංචිවරං අනිස්සපිත්වා පරිභුඤ්ජති.
සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්මවෙ
ථුල්ලනඤ්ඤා හික්මුනි ආවසංචිවරං අනිස්සපිත්වා පරිභුඤ්ජස්සති. නොනං
හික්මවෙ අප්‍රසංගනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන හික්මවෙ
හික්මුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දිසත්තු:

“යා පන හික්මුනි ආවසංචිවරං අනිස්සපිත්වා පරිභුඤ්ජස්සා
පාවික්‍ය”න්ති.

2. යා පනානි: යා යාදිසා -පෙ- හික්මුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං
අත්ථෙ අධිපෙපතා හික්මුනිති.

ආවසංචිවරං නාම: උතුනියො හික්මුනියො පරිභුඤ්ජනතුනි
දින්නං හොති.

අනිස්සපිත්වා පරිභුඤ්ජස්සානි: දො නිස්සං රත්තියො පරිභුඤ්ජිත්වා
චතුස්සංගොධියෙ ධොවිත්වා හික්මුනියා වා සික්කමානායා වා සාමණේරායා²
වා අනිස්සපිත්වා පරිභුඤ්ජති ආපන්න පාවික්‍යසංඝං.

1. බාහිරාලොපං-මජ්ඣං,
2. සාමණේරියා-මජ්ඣං,

පරිබ්බාසිකා නම්: මෙහෙණ ද හික්මනුව ද හෙරණියද තබා පිරිවැපි බවට පැමිණි යම් කිසිවක.

බාදනිය නම්: පස් බොජුන දිය දැහැටි තබා සෙස්ස බාදනිය නම් වේ.

භොජනිය නම්: පස් බොජුනැ, බත් යැ, කොමු යැ, අත්සුණු යැ, දියමස් යැ, ගොඩමස් යැ.

දදෙයා: කසින් හෝ කයපිළිබැදියකින් හෝ නිසැඟියෙන් හෝ දේ නම් පවිති ඇවැත් වේ. දිය දැහැටි දේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවනම්, නො දේ නම්, වෙනැ තබා දේ නම්, බැහැරි පිඩක් දේ නම් උමුච්ඡායකාවට ... ආදිකමුඡායකාවට ඇවැත් නැති. ඇවැත් නො වේ.

සවන සිකපද යි.

4. 5. 7

සත්වන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ආවසංචිවරය නො නිසැරැ පිරිබෝ කෙරෙයි. අනෙක් ඔසප්පු මෙහෙණෝ නො ලබන්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පනුරුවන්: "කෙසේ නම් ආයං පුලලනඤ්ඤා නොවෝ ආවසංචිවරය නොනිසැරැ පිරිබෝ කළා දැ" යි ... සැබැද මහණෙහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ආවසංචිවරය නො නිසැරැ පිරිබෝ කෙරේ දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ආවසංචිවරය නොනිසැරැ පිරිබෝ කළා ද? මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේද මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා;

"යම් මෙහෙණක් ආවසංචිවරය නොනිසැරැ පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු ... හිකවුනි ... මෝ නොවෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ආවසංචිවර නම්: ඔසප්පු මෙහෙණෝ පිරිබෝ කෙරෙත්ව යි දෙන ලද්දේ වෙයි.

අනිසස්සපිකා පරිභුඤ්ජයා: දෙනුන් රැස් පිරිබෝ කොට සිවුවන දිනයෙහි දෙවා මෙහෙණකට හෝ හික්මනුවකට හෝ හෙරණියකට හෝ නොනිසැරැ පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාවිත්‍රීයපාළු භික්ෂුනිවිභවෙයා

අනිස්සජ්ජිතෙ¹ අනිස්සජ්ජිතසංඝස්ස, පරිභුඤ්ජති ආපනන්
පාවිත්‍රීයස්ස. අනිස්සජ්ජිතෙ චෙට්තිකා පරිභුඤ්ජති ආපනන්
පාවිත්‍රීයස්ස. අනිස්සජ්ජිතෙ භික්ෂුජ්ජිතසංඝස්ස, පරිභුඤ්ජති ආපනන්
පාවිත්‍රීයස්ස.

භික්ෂුජ්ජිතෙ අනිස්සජ්ජිතසංඝස්ස ආපනන් දුක්ඛංඝස්ස. භික්ෂුජ්ජිතෙ
චෙට්තිකා ආපනන් දුක්ඛංඝස්ස. භික්ෂුජ්ජිතෙ භික්ෂුජ්ජිතසංඝස්ස,
අනාපනති.

අනාපනති: භික්ෂුජ්ජිතා පරිභුඤ්ජති, පුනපරියායෙන පරිභුඤ්ජති.
අඤ්ඤා උතුනුපයා න භොතති, අඤ්ඤාචරිතාය, නච්ඤ්චරිතාය
ආපදස්ස උමමන්තාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං

4. 5. 8

අට්ඨමසික්ඛාපදං

සාවස්ථිනිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ථුල්ලනන්ද භික්ෂුනි
ආවසථං අනිස්සජ්ජිතා වාරිකං පක්කාමි. තෙන බො පන සමයෙන
ථුල්ලනන්ද භික්ෂුනියා ආවසථො ඛග්ගති. භික්ෂුනියො එවමංභංගු:
“හන්දයො හන්දිකා නිහරිතා”ති. එතඤ්චා එවමංභංගු: “න මයං
අයො නිහරිස්සාම යං කිඤ්චි නච්ඤ්චා සංඝං අමෙත අභිප්පුඤ්ජස්සති”ති.
ථුල්ලනන්ද භික්ෂුනි පුනරෙට්ඨ න ආවසථං පච්චාගන්තවා භික්ෂුනියො
පුඤ්ඤි. “අපංගො හන්දිකා නිහරිතා”ති න මයං අයො නිහරිමහාති.
ථුල්ලනන්ද භික්ෂුනි උප්පායති ඛිඤ්චි ටිපාවෙති: “කථං හි නාම
භික්ෂුනියො ආවසථෙ ඛග්ගමානෙ හන්දිකා න නිහරිස්සෙති”ති.

2. යා යා භික්ෂුනියො අස්ථිප්පා -පෙ- නා උප්පායන්ති
ඛිඤ්චි ටිපාවෙති: “කථං හි නාම අයො ථුල්ලනන්ද ආවසථං
අනිස්සජ්ජිතා වාරිකං පක්කාමස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ
ථුල්ලනන්ද භික්ෂුනි ආවසථං අනිස්සජ්ජිතා වාරිකං පක්කමිති.² සච්චං
ගගවා. ටිගරති ඤාදාං ගගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථුල්ලනන්ද
භික්ෂුනි ආවසථං අනිස්සජ්ජිතා වාරිකං පක්කාමස්සති. තෙන භික්ඛවෙ
අස්සසන්තානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො
ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු;

“යා පන භික්ෂුනි ආවසථං අනිස්සජ්ජිතා වාරිකං පක්කමෙය්‍ය
පාවිත්‍රීය”නති.

1. අනිස්සජ්ජිතෙ - සිද්ධි සිද්ධි
2. පක්කාමිති - මජ්ඣං,

නොනිසැපු සිවුරෙහි නොනිසැපුසන් ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. නොනිසැපු සිවුරෙහි වෙති ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. නොනිසැපු සිවුරෙහි නිසැපුසන් ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වේ.

නිසැපු සිවුරෙහි නොනිසැපු සන් ඇතියා නම් දුකළා ඇවැත් වෙයි. නිසැපු සිවුරෙහි වෙති ඇතියා නම් දුකළා ඇවැත් වේ. නිසැපු සිවුරෙහි නිසැපුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නිසැපු පිරිබෝ කෙරේ නම්, නැවත පිළිවෙළින් පිරිබෝ කෙරේ නම්, අන් මෙහෙණෝ ධර්ම නොවුවෝ වෙත් නම්, ඇසිදගන් සිවුරු ඇතියාට, නට සිවුරු ඇතියාට, ඇවැත් නො වේ. ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 5. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදහස යි — එසමයෙහි වනාහි ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි නොවෝ ආවාසය නොනිසැපු වාරිකාවට ගියා යැ. එසමයෙහි වනාහි ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණියගේ ආවාසය දූවේ. භික්ෂුණිහු එසේ කීහ: “ආයුධාවෙති එසේ නම් බඩු බැහැර කරමු” යි. ඇතැම් මෙහෙණකොටක් “ආයුධාවෙති, අපි බැහැර නො කරමු. යමක් නැසුණේ නම් (ඒ) සියල්ල අපගෙන් විහාරා” යැ යි මෙසේ කීහ. ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ඇවැත් ඒ ආවාසයට පෙරළා අඟුන් මෙහෙණන් පිළිවුසු යැ. ආයුධාවෙති, බඩු බැහැර කළහු ද යි. ආයුධාවෙති, අපි නො බැහැර කළමුහ. ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ලවු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි. දෙස් පතුරුවයි: “එකසේ නම් මෙහෙණෝ ආවාසය දූවෙන කලහි බඩු බැහැර නො කළාහුද” යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්සුවෝ... යිහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “එකසේ නම් ආයුධ ථුලලනඤ්ඤා නොවෝ ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියා ද” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියා ද යි. සැබැඳ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියාද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණෝ වේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ආවාසය නොනිසැපු වාරිකාවට යේ නම් පවිත් වේ” යයි.

පාවිත්තිය පාළු හිතවුන් විභවය

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිතවුන් -පෙ- අයං ඉමසම්.
අතෙ අධිපෙතා හිතවුන්.

ආවසරො නාම: කවාටබදො වුදිති.

අනියසජ්ඣා වාරිකං පකකමෙය්‍යාති: හිතවුන් යා වා සිකම්මානාය
වා සාමනෙරාය වා අනියසජ්ඣා පරිකම්මනස්ස ආවසරස්ස පරිකෙබ්ථං
අතිකකාමෙනායා ආපනි පාවිත්තියස්ස. අපරිකම්මනස්ස ආවසරස්ස
උපවාරං අතිකකාමෙනායා ආපනි පාවිත්තියස්ස.

අනියසජ්ඣා අනියසජ්ඣායකුඤ්ඤ පකකමති ආපනි පාවිත්තියස්ස.
අනියසජ්ඣා චෙමතිකා පකකමති ආපනි පාවිත්තියස්ස අනියසජ්ඣා
නියසජ්ඣායකුඤ්ඤ පකකමති ආපනි පාවිත්තියස්ස.

අකවාටබදං අනියසජ්ඣා පකකමති ආපනි දුක්ඛංයස්ස.
නියසජ්ඣා අනියසජ්ඣායකුඤ්ඤ ආපනි දුක්ඛංයස්ස. නියසජ්ඣා
චෙමතිකා ආපනි දුක්ඛංයස්ස. නියසජ්ඣා නියසජ්ඣායකුඤ්ඤ
අනාපනි.

අනාපනි: නියසජ්ඣා පකකමති, සති අනාරායෙ පරියෙසිතා,
න ලහිති, ගිලානාය, ආපදුසු, උමමන්තාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

අට්ඨමසිකවාපදං.

4. 5. 9

නවමසිකවාපදං

1. සාවතී නිදානං - තෙන ටො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා
හිතවුන්යො තිරමනානවජ්ජං පරියාපුණන්ති. මුත්තස්සා උජ්ඣායන්ති
බියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම හිතවුන්යො තිරමනානවජ්ජං
පරියාපුණිස්සන්ති සෙය්‍යාපාපි ගිහි කාමහොගිනියොති.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු...හිකබුනි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි
ලා අදහස් කරන ලද හික්පුණි යි.

ආවසර නම්: කවුළු බැඳියේ කියනු ලැබේ.

අනියාජිතා වාරිකං පක්කමෙයා: මෙහෙණකට හෝ හික්මනුවකට
හෝ හෙරණියකට හෝ නොනිසැරැ පිරිකෙව් කළ ආවාසයෙහි
පරික්ෂෙපය ඉක්මවන්නියට පවති ඇවැත් වෙයි. නො පිරිකෙව් කළ
ආවාසයෙහි උවසර ඉක්මවන්නියට පවති ඇවැත් වේ.

නොනිසැරියෙහි නොනිසැරු සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවති
ඇවැත් වෙයි. නොනිසැරියෙහි විමති ඇතියා බැහැර යේ නම් පවති
ඇවැත් වෙයි. නොනිසැරියෙහි නිසැරුසන් ඇතියා බැහැර යේ නම්
පවති ඇවැත් වේ.

කවුළු නො බැඳියක් නොනිසැරැ බැහැර යේ නම් දුකුළා ඇවැත්
වෙයි. නිසැරියෙහි නොනිසැරුසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.
නිසැරියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. නිසැරියෙහි නිසැරු
සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නිසැරැ බැහැර යේ නම්, අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො
ලබා නම්, ඇවැත් නො වේ. ගිලන්වූවාට, ආපදයෙහි, උපමංකකාවට
ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

අවමන සිකපද යි.

4. 5. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ
තිරඟ්විනවිද්‍යා පුහුණු කෙරෙත්. මිනිස්සු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවයනි,
දෙස් පතුරුවත් “කෙසේනම් මෙහෙණෝ ගිහිකාමභොගීනියන් මෙන්
තිරඟ්විනවිද්‍යා පුහුණු කළාහු දු” යි.

පාවිත්තිය පාළු හික්කුනුවිහරයෙහි

2. අර්ථසාක්ෂි බෝ හික්කුනුවියෝ තෙසං මනුස්සානං උප්ඛා-
යනානං බියනානානං විපාවේනානානං. යා තා හික්කුනුවියෝ අප්පිව්ඡා-
-පෙ- නා උප්ඛායනාති බියනාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම
ඡබ්බිකයා හික්කුනුවියෝ තිරව්ජානව්ජ්ජං පරියාපුණ්ණසහති”ති -පෙ-
සච්චං කිර හික්කවෙ, ඡබ්බිකයා හික්කුනුවියෝ තිරව්ජානව්ජ්ජං පරියා-
පුණනාතිති. සච්චං හඟවා, විගරහි ටුඤ්ඤා හඟවා. -පෙ- කථං හි
නාම හික්කවෙ ඡබ්බිකයා හික්කුනුවියෝ තිරව්ජානව්ජ්ජං පරියාපුණ්ණසහති.
තෙනං හික්කවෙ අප්පසන්නානාං වා පසාදයං -පෙ- ඵව්ඤ්ඤා පන
හික්කවෙ හික්කුනුවියෝ ඉමං සික්කාපදං උද්දිස්සන්තු:

“යා පන හික්කුනු තිරව්ජානව්ජ්ජං පරියාපුණ්ණසං පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්කුනුනි: -පෙ- අයං ඉමස්මිං
අත්ථං අධිප්පෙතා හික්කුනුනිති.

තිරව්ජානව්ජ්ජං¹ නාම: යං කිඤ්ඤං ඛාහිරතං අනත්ථංසංහිතං.

පරියාපුණ්ණසාහි: පදෙන පරියාපුණාති පදෙ පදෙ ආපත්ති
පාවිත්තියස්ස. අක්කරාය පරියාපුණාති අක්කරක්කරාය ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපනති: ලෙඛං පරියාපුණාති ධාරණං පරියාපුණාති ගුහ්‍යත්ථාය
පරිත්තං පරියාපුණාති උමමන්තාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

නවමසික්කාපදං

4. 5. 10

දසමසික්කාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - මතන බෝ පන සමයෙන ඡබ්බිකයා
හික්කුනුවියෝ තිරව්ජානව්ජ්ජං වාවෙනති. මනුස්සා උප්ඛායනාති. බියතති
විපාවෙනති: “කථං හි නාම හික්කුනුවියෝ තිරව්ජානව්ජ්ජං වාවෙස්සනති
සෙය්‍යාථාපි ගිඤ්ඤාමහොගිනියෝ”ති.

1. තිරව්ජානව්ජ්ජං, - මජ්ඣං.

2. භික්ෂුණිභූ ලමුකොට සිහන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ගබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිහනි, නුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේනම් සවග මෙහෙණෝ තිරස්චිතවිද්‍යා පුහුණු කළාහු ද”යි ... ‘සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ තිරස්චිතවිද්‍යා පුහුණු කෙරෙත් ද’යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ තිරස්චිතවිද්‍යා පුහුණු කළාහු ද? මහණෙනි, වෙය අප්‍රයක්‍කයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසානවා:

“යම් මෙහෙණක් තිරස්චිතවිද්‍යා පුහුණු කෙරේ නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණි ... මෝ නොමෝ මම අභියෝගී ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියි.

තිරව්‍යානවස්සා නම්: පැඩිත් යුත් බැහැරි යම් කිසිවකි.

පරියාප්‍රණයා: පෙදෙන් පුහුණු කෙරේ නම් පෙදෙහි පෙදෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. අකුරින් පුහුණු කෙරේ නම් අකුරෙහි අකුරෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

ලිව්ව පුහුණු කෙරේ නම්, දුර්ව පුහුණු කෙරේ නම්, ආරක්‍ෂාව පිණිස මන්ත්‍ර පුහුණු කෙරේ නම් ඇවැත් නො වේ. උමමන්තිකාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැතී.

නවවන සිකපද යි.

4. 5. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එයමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ තිරස්චිත විද්‍යා හදරවන්. මිනිස්සු ලමුකොට සිහනි, නුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේනම් මෙහෙණෝ ගිහිකාමහොගිනියන් මෙන් තිරස්චිතවිද්‍යා හැදෑරූවුහු ද යි.

පාවිත්තිය පාළු හික්කුනි විහරෙහි

2. අත්භූතයා බො හික්කුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්ඛා-
යනානාං ඛියනානාං විපාවෙනානාං. යා තා හික්කුනියො අප්පච්ඡා-
-පෙ- තා උප්ඛායනාං ඛියනාං විපාවෙනාං: “කථං හි නාම ජබ්බග්ගියා
හික්කුනියො තිරච්ඡානවිජ්ජං වාවෙසසනාං”ති. -පෙ- සච්චං කිර හික්කුනියො
ජබ්බග්ගියා හික්කුනියො තිරච්ඡානවිජ්ජං වාවෙසනාං. සච්චං හගවා.
විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම හික්කුනියො ජබ්බග්ගියා
හික්කුනියො තිරච්ඡානවිජ්ජං වාවෙසසනාං. නොනං හික්කුනියො අප්පසකානාං
වා පසාදයා -පෙ- ඵව්ඤ්ඤා පන හික්කුනියො ඉමං සික්ඛාපදං
උද්දියන්තු:

“යා පන හික්කුනි තිරච්ඡානවිජ්ජං වාවෙසා පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං
අකුසලං අධිපෙතො හික්කුනිති.

තිරච්ඡානවිජ්ජං නාම: යං කිඤ්චි බාහිරිකං අනාසංගිතං.

වාවෙසානාති: පදෙන වාවෙති පදෙ පදෙ ආපනාං පාවිත්තියස්ස
අකුසලාය වාවෙති අකුසලකුසලාය ආපනාං පාවිත්තියස්ස.

අනාපනාති: ලොබං වාවෙති ධාරණං වාවෙති ගුණසාය පරිත්තං
වාවෙති උමමනාකායා -පෙ- ආදිකමමකායාති.

අසමසික්ඛාපදං.

විතනාගාරවග්ගො පඤ්චමො

කසුප්පානං:

රාජා සඤ්ඤා සුත්තංගි හිහිවුපසවෙන ව,
දුග්ගං විවරාවසං පරියාපුණවාටනෙති.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන, නුගුණ පටිසන, දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ගබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පටිසති, දෙස් පතුරුවති: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ කිරිගිව්න විද්‍යා හැදෑරුවුහු ද? යි ... ‘සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ කිරිගිව්න විද්‍යා හදරවන් ද’යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ කිරිගිව්න විද්‍යා හැදෑරුවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... වෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් කිරිගිව්නවිද්‍යා හදරවා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකඩුනි ... මෝ උතාමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

කිරිවිනවිජ්ජා නම්: අවැසිත් යුත් බැහැරි යම්කිසි විද්‍යාවකි.

වාචෙය්‍යා: පදයෙන් හදරවා නම් පෙදෙහි පෙදෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. අකුරින් හදරවා නම් අකුරෙහි අකුරෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

ලිච්ච හදරවා නම්, දූරිම හදරවා නම්, ආරක්ෂාව පිණිස මන්ත්‍ර හදරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උමමන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

පඤ්චම විතකාගාර වර්ග යි

එහි උදාහරණය:

රාජාගාර යැ ආසනි යැ සුභත යැ ගිහි (වෙය්‍යාවච්ච) යැ වූපසම යැ (ආහාර) දන යැ වීචර යැ අවසථ යැ පරිශාපුණන යැ වාචන යැ යි.

පශ්චාත්කාමයද

1. තෙන සමයෙන උදෙසා හඟවා සාවස්සං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩකසස ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන සමනුප්පා හික්ඛු ගාමකාවාසෙ එකච්චරා චිවරකමෙ. කරොනති. හික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පවිසිත්වා යෙන තෙ හික්ඛු තෙහුපසංඛාරිංසු. හික්ඛු උප්ඝායනති බියනති විපාවෙකත්: “කපං හි නාම හික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පවිසිත්තනති”¹ති -පෙ-සච්චං කිර හික්ඛවෙ, හික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පවිසිත්තනති. සච්චං හඟවා. විහරති උදෙසා හඟවා. -පෙ- කපං හි නාම හික්ඛවෙ හික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පවිසිත්තනති. තෙනා හික්ඛවෙ අපසංකානං වා පසාදය -පෙ- එවක්ඛෙ පන හික්ඛවෙ හික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියනතු:

“යා පන හික්ඛුනි අනාපුච්ඡා ආරාමං පවිසෙය්‍යා පාවිතනිය”නති.

එවක්ඛෙදං හඟවතා හික්ඛුනිනං සික්ඛාපදං පසංකානං හොති.

2. තෙන බො පන සමයෙන තෙ හික්ඛු කමො ආවායා පසංකමිංසු. හික්ඛුනියො “අය්‍යා පසංකනතා”²ති ආරාමං නාගමිංසු¹. අප්ථං බො තෙ හික්ඛු පුනදෙව නං ආවායං පච්චාගපිඨිංසු. හික්ඛුනියො ‘අය්‍යා ආගතාති අපුච්ඡා ආරාමං පවිසිත්වා යෙන තෙ හික්ඛු පතන උපසංඛාරිංසු. උපසංඛාරිත්වා තෙ හික්ඛු අභිවාදෙත්වා එකමනං අට්ඨාසු. එකමනං ධීනා බො තා හික්ඛුනියො තෙ හික්ඛු එතදවොද්ධා: “කිස්ස කුමො හගිනියො ආරාමං තෙව සමප්පිකං. න පානියං පරිභොජනියං උපට්ඨාපිත්වා”²ති. හඟවතා අය්‍යා සික්ඛාපදං පසංකානං² “න අනාපුච්ඡා ආරාමො පවිසිතබ්බො”²ති. තෙන වයං න ආගමිමහාති. හඟවතො එතමක්ඛං ආරොචෙසුං -පෙ- “අනුජානාමි හික්ඛවෙ සනතං හික්ඛු අපුච්ඡා ආරාමං පවිසිතුං.” එවක්ඛෙ පන හික්ඛවෙ හික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියනතු:

“යා පන හික්ඛුනි සනතං හික්ඛු අනාපුච්ඡා ආරාමං පවිසෙය්‍යා පාවිතනිය”නති.

එවක්ඛෙදං හඟවතා හික්ඛුනිනං සික්ඛාපදං පසංකානං හොති.

1. නාගමංසු-මජ්ඣං.

2. පසංකානං හොති - මජ්ඣං.

පළමු සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්‍ර ජෙනවන නම් වූ අනේසිඬු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩැවෙසෙති. එ සමයෙහි වනාහි බොහෝ භික්ෂුහු ගැබ්බ අවසෙක්හි එක් සිවුරක් ඇතියාහු සිවුරුකම කෙරෙත්. මෙහෙණේ නො පිළිවිසැ අරමට පිවිස ඒ භික්ෂුන් වෙත එළඹියහ. භික්ෂුහු උමුටකට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසියාහු ද?”යි ... සැබැඳි මහණෙනි, මෙහෙණේ නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසෙත් ද? යි. සැබැඳි භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු ... කෙසේ නම් මෙහෙණේ, මෙහෙණේ නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසේ නම් පවිති වේ”යයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්ට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

2. එ සමයෙහි වනාහි ඒ භික්ෂුහු ඒ අවසින් බැහැර ගියහ. මෙහෙණේ ආයුධයෝ බැහැර ගියහ යි අරමට නො පැමිණියහ. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු යළිත් ඒ අවසට පෙරළා ආහ. මෙහෙණේ ආයුධයෝ ආවාහ යි පිළිවිසැ අරමට පිවිස ඒ භික්ෂුන් වෙත එළඹියහ. එළඹූ ඒ භික්ෂුන් වැඳ එකත් පසෙකැ සිටියහ. එකත් පසෙකැ සිටියාවූ ඒ මෙහෙණන්ට ඒ භික්ෂුහු මෙය කිහු: ‘බුහුනෙනි, තෙපි කුමක් හෙයින් අරමට නො ලැ ගැමුණු ද? පැන් හා පිරිබෝදිය නො මැ එළවා නැටුණු ද? යි. ආයුධයෙනි, භාග්‍යවතුන් විසින් ‘නො පිළිවිසැ අරමට නො පිවිසියුණු’ යැ යි සිකපදයෙක් පනවනලදී. එහෙයින් අපි නො පැමිණියෙහි යි. භාග්‍යවතුන්ට කෙල කරුණ ඇරොදුණු... ‘මහණෙනි, ඇති මහණක්හු පිළිවිසැ අරමට පිවිසෙන්නට අනුදැරීම’යි. මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසේ නම් පවිති වේ”යයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්ට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

පාවිත්‍රීයපාළි භික්ෂුනිවිභවෙකා

3. තෙන ඛො පන සමයෙන තෙ භික්ඛු තමො ආවාසා පක්කම්ඤා පුනඳෙව තං ආවාසං පච්චාගච්ඡිංසු. භික්ඛුනියො “අය්‍යා පක්කන්තා”ති අනාපුච්ඡා ආරාමං පවිසිංසු. තාසං කුණ්ණචං අහොසි. භගවතා සික්ඛාපදං පඤ්ඤන්තං. “න සන්තං භික්ඛු අනාපුච්ඡා ආරාමො පවිසිතලෙඛා”ති. වයඤ්චමො සන්තං භික්ඛු අනාපුච්ඡා ආරාමං පවිසිමහා. කච්චිනුඛො මයං පාවිත්තියං ආපත්තං ආපන්නාති. භගවතො එතමඤ්ඤා ආරොචෙසුං. අපං ඛො භගවා එතස්මිං ත්‍රිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මෙ කපං කඤ්ඤා භික්ඛු ආමනෙසසි. -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තා;

“යා පන භික්ඛුනි ජාතං සභික්ඛුකං ආරාමං අනාපුච්ඡා පවිසෙය්‍යා පාවිත්තිය”න්ති.

4. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අස්ස අධිපෙපතා භික්ඛුනිති.

ජානාති නාම: සාමං වා ජානාති අඤ්ඤා වා තස්සා ආරොචෙන්නී තෙ වා ආරොචෙන්නී.

සභික්ඛුකො ආරාමො නාම: යඤ්ඤා භික්ඛු රුක්ඛමුලෙපි වසන්ති.

අනාපුච්ඡා ආරාමං පවිසෙය්‍යාති: භික්ඛු වා සාමණෙරං වා ආරාමිකං වා අනාපුච්ඡා පරික්ඛින්නස්ස ආරාමස්ස පරිකෙඤ්ඤා අතික්කාමෙන්නියා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස, අපරික්ඛින්නස්ස ආරාමස්ස උපචාරං ඔක්කමන්තියා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

සභික්ඛුකෙ සභික්ඛුකසඤ්ඤා සන්තං භික්ඛු අනාපුච්ඡා ආරාමං පවිසති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. සභික්ඛුකෙ චෙම්මිකා සන්තං භික්ඛු අනාපුච්ඡා ආරාමං පවිසති ආපත්ති දුක්ඛචස්ස. සභික්ඛුකෙ අභික්ඛුක-සඤ්ඤා සන්තං භික්ඛු අනාපුච්ඡා ආරාමං පවිසති අනාපත්ති.

අභික්ඛුකෙ සභික්ඛුකසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛචස්ස. අභික්ඛුකෙ චෙම්මිකා ආපත්ති දුක්ඛචස්ස. අභික්ඛුකෙ අභික්ඛුකසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: සන්තං භික්ඛු අනාපුච්ඡා පවිසති අසන්තං භික්ඛු අනාපුච්ඡා පවිසති සිසානුලොකිකා¹ ගච්ඡති, යඤ්ඤා භික්ඛුනියො සන්තිපතිතා භොග්ගී, තඤ්ඤා ගච්ඡති ආරාමෙන මනෙහා භොගී, ගිලානාය ආපදස්ස උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

පඨමසික්ඛාපදං.

1. සිසානුලොකිකා: සි ii

3. එ සමයෙහි වනාහි ඒ භික්ෂුහු ඒ අවසින් බැහැර ගොස් නැවැතත් එ මැ අවසට පෙරළා ආහ. මෙහෙණෝ ආයුර්යෝ බැහැර ගියාහු යයි නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසියහ. ඒ මෙහෙණන්ට කුකුසෙක් විය, භාග්‍යවතුන් විසින් ‘ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට නො පිවිසියයුතු ය’යි සිකපදයෙක් පනවන ලදී. අපි ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසියෙමු. කිම? අපි පවිත් ඇවැතට පැමිණියමෝ දැයි. භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දැහැමි කපා කොට මහණුන් ඇමැතුසේක ... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා :

“යම් මෙහෙණක් දූත දූත මහණුන් සහිත අරමකට නො පිළිවිසැ පිවිසේ නම් පවිත් වේ” යයි.

4. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනි ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

ජානාති නම්: නොමෝ හෝ දනියි. අන්හු හෝ ඇයට ඇරොජති. ඔහු හෝ ඇරොජත්.

සභික්ෂුක ආරාම නම්: යම් තැනෙක රුක්මුලෙක්හි ද මහණෝ වෙසෙත්ද ඒ අරම.

අනාපුර්වා ආරාමං පටිසෙය්‍යා: මහණක්හු හෝ හෙරණක්හු හෝ ආරාමිකයක්හු හෝ නො පිළිවිසැ පිරිකෙව් කළ අරමහි පරික්ෂෙපය ඉක්මවන්නියට පවිත් ඇවැත් වෙයි. නො පිරිකෙව් කළ අරමහි උච්ඡරට බසින්නියට පවිත් ඇවැත් වේ.

භික්ෂුසහිතයෙහි භික්ෂුසහිතසංඥා ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. භික්ෂුසහිතයෙහි විමති ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භික්ෂුසහිතයෙහි භික්ෂුරහිතසංඥා ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසේ නම් ඇවැත් නැති.

භික්ෂුරහිතයෙහි භික්ෂුසහිතසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භික්ෂුසහිතයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. භික්ෂුරහිතයෙහි භික්ෂුරහිතසංඥා ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඇති මහණක්හු පිළිවිසැ පිවිසේ නම්, නැති මහණක්හු නො පිළිවිසැ පිවිසේ නම්, හිස අනුව බලමින් යේ නම්, යම් තැනෙක මෙහෙණෝ රැස්වූවාහු වෙත් ද එහි යේ නම්. අරමහි මග වේ නම්, ගිලන්වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

දුතියසිකිකාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා මහාවතෙ විහරති කුටාගාර සාලායං. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මතො උපාලියස් උපජ්ඣායො ආයස්මා කප්පිකකො සුසානෙ විහරති. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡන්දිකයානං භික්ඛුනිනං මහනානරා¹ භික්ඛුනි කාලකතා² භොති. ඡන්දිකයා භික්ඛුනියො නං භික්ඛුනිං නිහරිතො ආයස්මතො කප්පිකකස්ස විහාරස්ස අවිදුරෙ කොපෙතො උපං කතො ගතො තස්මිං උපෙ රොදනාති. අථ ඛො ආයස්මා කප්පිකකො තෙන සද්දෙන උඤ්ඤාලොභා නං උපං භික්ඛුනිං පකිරෙයි. ඡන්දිකයා භික්ඛුනියො “ඉමිනා කප්පිකකෙන අමිතාකං අයාය උපො භිතොනා හඤ්ඤා සාතොමා”ති මහොත්ථා. අඤ්ඤානරා භික්ඛුනි ආයස්මතො උපාලියස් එතමඤ්ඤා ආරොවෙයි. ආයස්මා උපාලි ආයස්මතො කප්පිකකස්ස එතමඤ්ඤා ආරොවෙයි. අථ ඛො ආයස්මා කප්පිකකො විහාරා නිකබ්බිතො නිලිනො අමරි. අථ ඛො ඡන්දිකයා භික්ඛුනියො යෙනායස්මතො කප්පිකකස්ස විහාරො තෙත්ථපසංඝාමිංසු. උපසංඝාමිකො ආයස්මතො කප්පිකකස්ස විහාරං පාසාමොති ව ලෙඩ්ඬුහි ව ඔක්ථාරොපෙතො මතො කප්පිකකොති පකාමිංසු.

2. අථ ඛො ආයස්මා කප්පිකකො පස්සා රත්තියා අවිදියෙන පුද්ගලාගමයං නිවාසෙතො පනෙව්වරං ආදය වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසි. අද්දස්ස ඛො ඡන්දිකයා භික්ඛුනියො ආයස්මතො කප්පිකකං පිණ්ඩාය වරන්තං. දිස්වාන එවමාහංසු: “උභං කප්පිකකො ජීවති. උකා නු ඛො අමිතාකං මන්තං සංහරි”ති. අත්ථොසාසු ඛො ඡන්දිකයා භික්ඛුනියො “අයොන කිර උපාලිනා අමිතාකං මන්තො සංහරො”ති. නා ආයස්මතො උපාලිං අකොසංසු: “කථං හි නාම අයං කාසාවටො මලමඤ්ඤා නිහිතජලො අමිතාකං මන්තං සංහරිස්සති”ති.

යා නා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- නා උප්ඣායනාති බියනාති විප්චෙතාති: “කථං හි නාම ඡන්දිකයා භික්ඛුනියො අයං උපාලිං අකොසංසංසති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ඡන්දිකයා භික්ඛුනියො උපාලිං අකොසංසනාති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ, ඡන්දිකයා භික්ඛුනියො උපාලිං අකොසංසංසනාති. තෙන භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය - පෙ - එවංකො පන භික්ඛුවෙ ඉමං සිකිකාපදං උද්දිසන්තො:

“යා පන භික්ඛුනි භික්ඛුං අකොකාසෙය්‍ය වා පරිභාසෙය්‍ය වා පාවිකතිය”නති.

1. මහනරා-මජ්ඣං. මහනරා

2. කාලකතා-මජ්ඣං.

දෙවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භගවාන් බුදුහු විසල්පුර මහවෙහෙර කළාර්ථලේහි වැඩුවෙහෙති. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ගේ උපාදායාය වූ ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරණුවෝ සොහොනෙහි වෙහෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණන දකුරෙහි මහතෙර වූ මෙහෙණ නොමෝ කප්පිය කළා වෙයි. සවග මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණ ගෙන ගොස් ආයුෂ්මත් කප්පිකන උපරුන්ගේ විහාරයට නුදුරෙහි දවා තුබුන් කොට ගොස් ඒ තුබු ලඟැ ගබන්. එකල්හි ආයුෂ්මත් කප්පිකන තෙරණුවෝ ඒ ශබ්දයෙන් පිබික ද්වාවු ඒ තුබු බිඳ විසුරුවාලූහ. සවග මෙහෙණෝ “මෙ කප්පිකකා පිබිත් අපගේ දායාවගේ තුබු බිඳින ලදි. එබැවින් ඔහු නාහාලින”යි මන්ත්රණය කළාහු යැ. එක්තරා මෙහෙණක් ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ට තෙල කරුණ ඇරොදුහ. ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ අයුෂ්මත් කප්පිකන තෙරුන්ට තෙල කරුණ ඇරොදුහ. එකල්හි ආයුෂ්මත් කප්පිකන තෙරණුවෝ වෙහෙරින් නික්ම සැහවී හුන්හ. එකල්හි සවග මෙහෙණෝ ආයුෂ්මත් කප්පිකන තෙරුන්ගේ විහාරයට එළඹියහ. එළඹූ ආයුෂ්මත් කප්පිකන තෙරුන්ගේ විහාරය පහතින් ද ගැටින් ද වතුරුවා කප්පිකන මෙලේ ගැබි බැහැරැ ගියහ.

2. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් කප්පිකන තෙරණුවෝ ඒ රාය ඇවැටෙන් පෙරවරුහි හඳු පෙරවැසා සිටුවැ ගෙන විසල්පුරට පිඩු පිණිස පිවිසියහ. සවග මෙහෙණෝ පිඩු පිණිස ගැබිරෙන ආයුෂ්මත් කප්පිකන තෙරුන් දකු මෙසේ කීහු: “මෙ කප්පිකන තෙරෝ ජීවත් වෙයි, කපරෙක් අපගේ මන්ත්රණය ගෙන ගියේ දූ”යි, සවග මෙහෙණෝ “දායා උපාලි තෙරුන් පිබිත් අපගේ මන්ත්රණය ගෙන යන ලදූ”යි ඇසූහ. ඔහු ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ට ආක්‍රොශ කළහ: “කෙසේ නම් මෙ කාසාවට (කහවත් හඳු නැහැටිකට කළ මලහරන ජිහිනපානි ඇතිසේ අපගේ මන්ත්රණය ගෙන ගියේ දූ”යි.

3. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අවිස දුටුවේ ... ඔහු ලැටු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ උපාලි දාරුන්ට ආක්‍රොශ කොළෝ”ද යි ... සැබෑ ද මහණෙකි, සවග මෙහෙණෝ උපාලිහට ආක්‍රොශ කෙරෙත් ද යි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැහු ... කෙසේ නම් මහණෙකි, සවග මෙහෙණෝ උපාලිහට ආක්‍රොශ කළෝ ද? මහණෙකි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ ද මහණෙකි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මහණක්හට ආක්‍රොශ කෙරේ නම් හෝ බිය එළවා නම් හෝ පවිත්‍ර වේ” යයි.

පාවිත්‍රය පාළු හික්කුනි විභවය

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අත්ථ අධිපොතා හික්කුනිති.

හික්කුනති: උපසම්පන්නං.

අකෙකාසෙයා වාති: දසභි වා අකෙකාසවතථුභි අකෙකාසති එතෙසං වා අක්කුකරෙන ආපනති පාවිත්තියස්ස.

පරිභාසෙයා වාති: භයං උපදාසෙති ආපනති පාවිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නසඤ්ඤා අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති පාවිත්තියස්ස. උපසම්පන්නෙ වෙමතිකා අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති පාවිත්තියස්ස. උපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති පාවිත්තියස්ස.

අනුපසම්පන්නං අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති දුක්ඛටස්ස. අනුපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටස්ස. අනුපසම්පන්නෙ වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛටස්ස. අනුපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටස්ස.

අනාපනති: අත්ථපුරෙක්ඛාරාය ධම්මපුරෙක්ඛාරාය අනුසායනී-පුරෙක්ඛාරාය උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

4. 6. 3

තතියසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඤකාළි හික්කුනි හණ්ඤනකාරිකා හොති කලහකාරිකා විවාදකාරිකා භ්‍යාකාරිකා සඛෙස අධිකරණකාරිකා. පුලලනඤ්ඤා හික්කුනි තාස්ස කලෙඛ කඨිරමානෝ¹ පටිකෙකාසෙති. තෙන ඛො පන සමයෙන පුලලනඤ්ඤා හික්කුනි ගාමකං අගමාසි කෙනවිදෙව කරණියෙන. අප ඛො හික්කුනිසඛෙසා 'පුලලනඤ්ඤා හික්කුනි පක්කනතා'²ති වණ්ඤකාළිං හික්කුනිං ආපනතියා අදාසුනෙ උකඤ්ඤි. පුලලනඤ්ඤා හික්කුනි ගාමකෙ තං කරණියං තීරෙතො පුනදෙව සාවඤ්ඤිං පච්චාගඤ්ඤි.³ වණ්ඤකාළි හික්කුනි පුලලනඤ්ඤා හික්කුනියා ආගච්ඡන්තියා නෙව ආසනං පඤ්ඤාපෙසි. න පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං උපනිකඤ්ඤි න පච්චුග්ගන්තවා පක්ඛවිවරං පටිග්ගහෙසි. න පානියෙන ආපුඤ්ඤි. පුලලනඤ්ඤා හික්කුනි වණ්ඤකාළිං හික්කුනිං එතදවොච:

1. කරියමානෙ - මජ්ඣ.

2. පච්චාගඤ්ඤි - මජ්ඣ.,

4. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්කුනි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්කුණි යි.

හික්කු: උපසපනක්හු.

අකොසෙයා වා : දහආත්තොගවස්තුවෙන් හෝ ධවුනතුරෙන් එක්තරයකින් හෝ ආත්තොග කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පරිභාසෙයා වා: බිය දක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක්හු කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා ආත්තොග කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි, උපසපනක්හු කෙරෙහි විමති ඇතියා ආත්තොග කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි, උපසපනක්හු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා ආත්තොග කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනක්හි ආත්තොග කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්හු කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්හු කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්හු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අර්ථය පෙරටු කොට කියන්නියට, ධර්මය පෙරටු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරටු කොට කියන්නියට, උමුතති කාවට ... ආදී කම්මකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපදයි.

4. 6. 3

තෙවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදහයි - එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළි හික්කුණි තොමෝ ධර්මකරන්නි කලහකරන්නි විවාදකරන්නි දෙධම්මකම් කරන්නි සබ්බසා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නි වෙයි. පුරුලනඤ්ඤ හික්කුණි තොමෝ ඇයට කම් කරනු ලබන කල්හි පටහැණි වැ කරුණු කියයි, එසමයෙහි වනාහි පුරුලනඤ්ඤ හික්කුණි තොමෝ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තකින් ගමකට ගියා යැ. එකල්හි හික්කුණිසබ්බ තෙමේ පුරුලනඤ්ඤ හික්කුණි තොමෝ බැහැරැ ගියා යැ යි වණ්ඩකාළි හික්කුණියට ඇවැත් නො දක්මෙහි උකෙව්නිකම් කෙළේ යැ. පුරුලනඤ්ඤ හික්කුණි තොමෝ ගමෙහි ඒ ඇවැසි කටයුත්ත තීරණය කොට නැවැතත් සැවැතට පෙරළා අවු යැ. වණ්ඩකාළි හික්කුණි තොමෝ එන්නා වූ පුරුලනඤ්ඤ හික්කුණියට අසුන් නො මැ පැනවූ යැ. පාදෝනාදිය දෙවූ පා තබන පුටුව නො දෙවූ පාතබන පුටුව නො මැ එළුවා තැබූ යැ. පෙර ගමන් කොට පා පිටුරු නො පිළිගනු යැ. පැනින් නො පිළිවුසු යැ. පුරුලනඤ්ඤ හික්කුණි තොමෝ වණ්ඩකාළි හික්කුණියට මෙය කිවූ යැ:

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙනා

“කිසසු කං අයොස මග්ගි . ආගච්ඡන්තිසා නෙව ආසනං පඤ්ඤාපෙසි න පාදෙදකං පාදපියං පාදකය්ථිකං උපනිකම්පි. න පඤ්ඤාගතාවා පතනිවරං පටිග්ගහෙසි. න පානියෙන ආපුච්ඡති. “එවං හෙනං අයොස භොති යථා තං අනාථායා”ති. “කිසසු පන කං අයොස අනාථා”ති “ඉතො මං අයොස භික්ඛුනියො අයං දනාථා අපුඤ්ඤානා නත්ති ඉට්ඨො කාවි පටිවන්තාති ආපනතියා අද්දායො උකම්පිංසු”ති. පුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ඛුනි බාලා එවා අබ්බාසා එවා නෙවා ජාතාති කමුචං වා කමුච්චෙසාති. වා කමුච්චෙසාති. වාති වණ්ඨකතා ගණං පරිභාසි.

2. යා පන භික්ඛුනියො අසීවජා -පෙ- තා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම අයා පුඤ්ඤානඤ්ඤා වණ්ඨකතා ගණං පරිභාසියාති” -පෙ- සච්චං කිරි භික්ඛුවෙ පුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ඛුනි වණ්ඨකතා ගණං පරිභාසිති. සච්චං හගවා. විරහි වුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ පුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ඛුනි වණ්ඨකතා ගණං පරිභාසියාති. නෙතං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තා:

“යා පන භික්ඛුනි වණ්ඨකතා ගණං පරිභාසෙය්සා පාචිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉට්ඨෙං අකුසලං අධිප්පෙතා භික්ඛුනිති.

වණ්ඨකතා නාම: කොධතා වුච්චති.

ගණො නාම: භික්ඛුනි සංඛ්ඤා වුච්චති.

පරිභාසෙය්සාති: බාලා එවා අබ්බාසා එවා, නෙවා ජාතාති කමුචං වා කමුච්චෙසාති. වා කමුච්චෙසාති. වා කමුච්චෙසාති. වාති පරිභාසති ආපනතියා පාචිත්තියසසු. සමඤ්ඤා භික්ඛුනියො වා එකභික්ඛුනිං² වා අනුපසම්පන්නං වා පරිභාසති ආපනති දුක්ඛංසසු.

අනාපනති: අකුසලපුරුකාරාය ධර්මපුරුකාරාය අනුසාසති පුරුකාරාය උමමන්තිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

තතියසික්ඛාපදං

1. පනිවන්තාති - මජ්ඣං.

2. එකං භික්ඛුනිං - මජ්ඣං.

ආර්යාවෙහි, තෝ කුමක් හෙයින් මා එන කල්හි අසුන් නොවැ පැවැවූ, හා දෝනාදිය දෙවූ හා තබන පුවට නො දෙවූ හා තබන පුවට නො වැ එළවා තැවූව, පෙර ගමන් කොට හා යිවුරු නො පිළිගනුව, පැනින් හො පිළිදුසුව යි, ආර්යාවෙහි, වෙය වෙසේ වැ යි. පිළිසරණ නැතියකට මෙනි. ආර්යාවෙහි, තෝ කුමක් හෙයින් පිළිසරණ නැතියෙහි ද? ආර්යාවෙහි, ටො භික්ෂුණිහු “වෝ නොවෝ පිළිසරණ නැතියකු අප්පකු යැ, වැය පිළිබඳ වැ කිසියව පටහැණි ව කියන්නියක් නැතැ”යි ඇවැත් නො දුක්වෙහි උසෙව්විතව කළහ යි, ථුංචනඤ භික්ෂුණි නොවෝ වෙව්නු බාලයෝ යැ, වෙව්නු අධිසත්තු යැ. වෙව්නු කථිය හෝ කම්දෝසය හෝ කම්විපරාධිය හෝ කම්සමුප්පාදිය හෝ හො දැනි යි කළසැඬබව ඇත්ති ගණයා තැනි ගන්වූ යැ.

2. යව ඒ මෙහෙණ උකතෙක් දවස් වුවෝ...ඔහු ලඹු කොට සිහනි, කුරුණ පටසනි, දෙස් පතුරුවන්: “පකසේ නව ආර්ය ථුංචනඤා නොවෝ කළ සැඬබව ඇත්ති ගණයා තැනිගන්වූ”ද යි... සැබැඳු වෙහෙණ, ථුංචනඤා මෙහෙණ කළ සැඬබව ඇත්ති ගණයා තැනිගන්වූ ද යි, සැබැව් භාග්‍යවතුන් විගන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නව වෙහෙණ, ථුංචනඤා මෙහෙණ කළ සැඬබව ඇත්ති ගණයා තැනිගන්වූ ද? වෙහෙණ, වෙය අප්පසකපත්තෝ ප්‍රසාදය විණිය හෝ හො වෙසි... වෙසේ ද වෙහෙණ, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

“යව මෙහෙණක් කළ සැඬබව ඇත්ති ගණයා තැනි ගන්වා නම් පවිති වේ”යි.

3. යා පන: යව, යව්බදු... හිකුනි... වෝ නොවෝ මේ අවසෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

වණ්ඨිකතා නම්: කොධනාව කියනු ලැබෙයි.

ගණ නම්: මෙහෙණසහ කියනු ලැබෙයි.

පරිභාසෙයා: වෙව්නු බාලයෝ යැ වෙව්නු අධිසත්තු යැ, වෙව්නු කථිය හෝ කම්දෝසය හෝ කම් විපරාධිය හෝ කම් සමුප්පාදිය හෝ නො දැනි යි තැනිගන්වා නව පවිති ඇවැත් වෙයි. බොහෝ මෙහෙණන්ට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ අනුපසපනකට හෝ තැනි ගන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අථීය පෙරවු කොට කියන්නියට, ධථීය පෙරවු කොට කියන්නියට, අනුගාසනය පෙරවු කොට කියන්නියට, උඤ්ඤාකාමව... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපදය.

වතුක්සිකධාපදං

1. සාවන්ති නිදනං — තෙන ඛො පන සමයෙන අක්කතරො බ්‍රාහ්මණො භික්ඛුනියො නිමනෙතො භොජෙසි. භික්ඛුනියො භුතොවි පචාරිතා ඤාතිකුලානි ගතො ඵකච්චා භුක්ඛිංසු ඵකච්චා පිණ්ඩපාතං ආදය අගමංසු. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො පටිච්ඡිස්සකෙ ඵතදවොච: “භික්ඛුනියො මයා අය්‍යා සන්තප්පිතා. ඵථ තුලෙහපි සන්තප්පෙසසි. යාපි තයා නිමනතිතා තාපි අමනාකං සරානි ආගතො ඵකච්චා භුක්ඛිංසු ඵකච්චා පිණ්ඩපාතං ආදය අගමංසුති.

2. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අමනාකං සරෙ භුක්ඛිංසු අක්කතො භුක්ඛිංසුනති න වාගං පටිබලො යාවදක්ඛං දතු”නති. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස උජ්ඣායනත්තස්ස ඛියනත්තස්ස විපාවෙනාසෙ. යා තා භික්ඛුනියො අස්ථිංසා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො භුතොවි පචාරිතා අක්කතො භුක්ඛිංසුනති”ති-පෙ- සච්චං කිරි භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො භුතොවි පචාරිතා අක්කතො භුක්ඛිංසුනති”ති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො භුතොවි පචාරිතා අක්කතො භුක්ඛිංසුනති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවක්ඛො පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සතො:

“යා පන භික්ඛුනි නිමනතිතා වා පචාරිතා වා බාදනියං වා භොජනියං වා බාදෙය්‍ය වා භුක්ඛිංසෙය්‍ය වා පාවිනියං”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිප්පතො භික්ඛුනිති.

නිමනතිතා නාම: පක්ඛින්නං භොජනානං අක්කතරෙන භොජනෙන නිමනතිතා.

පචාරිතා නාම: අසනං පක්ඛිංසුනති භොජනං පක්ඛිංසුනති හත්ථපාසෙ යිතා අභිගරති පටිකෙබ්බො පක්ඛිංසුනති.

බාදනියං නාම: පක්ඛිභොජනානි යාගුං යාමකාලිකං සන්තාහකාලිකං යාවජ්චිකං යපෙකො අවසෙසං බාදනියං නාම.

භොජනියං නාම: පක්ඛිභොජනානි. ඔදනො කුමඬොසො සත්තු මච්චො මංසා.

සිවුවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණෙක් මෙහෙණන් පවරා වැළඳවී යැ. වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණෝ නැ කුලයනට ගොස් ඇතැම් කෙනෙක් වැළඳුහ. ඇතැම් කෙනෙක් පිණිසපානය ගෙන ගියහ. එකල්හි ඒ බමුණු අසල්වැසියනට මෙය කී යැ. ආයායෙනි, මා විසින් මෙහෙණෝ සතප්පනලභ, තෙපිදු එවු සතප්පවන්නෙමි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආයාය, කිම තෝ අප සතප්පවන්නෙයි ද? නා විසින් යම් මෙහෙණ කෙනෙක් පවරන ලදු ද, ඔහු දු අපගේ ගෙවලට අවුත් ඇතැම් කෙනෙක් වැළඳුහ. ඇතැම් කෙනෙක් පිණිස-පානය ගෙන ගියහ යි.

2. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අපගේ ගෙහි වළඳා අන් නැතෙකැ වැළඳුනු ද? මම සැහෙන පමණ දෙන්නට ප්‍රතිබල නො වෙමි” දැයි හිඤ්ඤා, ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ බමුණගේ (අකිඞ්ති ශබ්දය) ඇසුහු යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණෝ අන් නැතෙකැ වැළඳුනු දැ” යි ... සැබැද මහණෙනි, වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණෝ අන් නැතෙකැ වළඳන් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණෝ අන් නැතෙකැ වැළඳුනු ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා;

“යම් මෙහෙණක් නිමනනලද්දී හෝ පවරන ලද්දී හෝ කැ යුත්තක් හෝ බිදියයුත්තක් හෝ කා නම් බුද්ධි නම් හෝ පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකබුනි ... මෝ නොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරනලද හිඤ්ඤා යි.

නිමනනිකා නම්: පස් බොජුන් අතුරෙන් එක්තරා බොජුනෙකින් නිමනන ලද්දී යැ.

පචාරිකා නම්: අඩාළ කළ බොජුන පැතෙයි, පැවරීමට නො පොහොනා බොජුන පැතෙයි, අත්පස සිටියා වෙයි, කයින් එළවයි, ප්‍රතික්ෂෙපය පැතේ.

බාදනිය නම්: පස්බොජුන, හඬු යාමකාලිකය සත්තාහකාලිකය යාවජීවකය තබා සෙස්ස බාදනිය නම් වේ.

භොජනිය නම්: පස් බොජුනැ: බත් යැ කොමු යැ අත්සුණු යැ දියමස් යැ ගොඩමස් යැ.

පාවිත්‍රියපාළු හික්කුනිවිභබ්බො

බාදිසාමි භුක්ඛිංගාමිති පතිගණිතාති ආපනති දුක්ඛට්ඨං.
අපේධානාතෙර අපේධානාතෙර ආපනති පාවිත්‍රියංසං.*

යාමකාලිකං සන්තාහකාලිකං යාවජ්චිකං ආහාරක්ඛාය පතිගණිතාති
ආපනති දුක්ඛට්ඨං. අපේධානාතෙර අපේධානාතෙර ආපනති දුක්ඛට්ඨං.

ආපනති: නිවෙහනතා උප්පාදාරිතා යාගුං පිච්චි, සාමකෙ
අපලොකෙකා භුක්ඛිති යාමකාලිකං සන්තාහකාලිකං යාවජ්චිකං සති
පට්ඨයෙ පරිභුක්ඛති, උමමස්සකාය -පෙ- අදිනමිට්ඨකායාති.

චතුස්සිකධාපදං

4. 6. 5

පඤ්චමසිකධාපදං

1. සාවස්ථි නිදානං - තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා හික්කුනි
සාවස්ථියං. අඤ්ඤාතරා විසිධාය වින්ධාය වරමානා යෙන අඤ්ඤාතරා
කුලං තෙත්ථපසංඛාරි. උපසංඛාරිකා පඤ්ඤාතො ආසතො නිසිදි.
අප්ථං බො ටො මනුෂ්ඨා නං හික්කුනිං භොජෙකා එතදවොචු: “අඤ්ඤාපි
අයො හික්කුනියො ආගච්ඡන්ති”ති. අප්ථං බො සා හික්කුනි ‘කප්ථං හි
නාම’ හික්කුනියො නාගච්ඡන්ති”ති. හික්කුනියො උපසංඛාරිකා
එතදවොච: අට්ඨකයම් අයො ඛිකාසෙ වාප්පා සුභාධා වග්ඤ්ඤා ඛලිවරො
විකඛලො ඛිකාසො, මා බො තස්ස අගච්ඡන්ති. අඤ්ඤාතරාපි හික්කුනි
තාසා විසිධාය වින්ධාය වරමානා යෙන නං කුලං තෙත්ථපසංඛාරි.
උපසංඛාරිකා පඤ්ඤාතො ආසතො නිසිදි. අප්ථං තෙ මනුෂ්ඨා
නං හික්කුනිං භොජෙකා එතදවොචු: “කිංස අයො හික්කුනියො න
ආගච්ඡන්ති”ති.

2. අප්ථං බො සා හික්කුනි තෙසං මනුෂ්ඨානං එතමස්ස ආරොචෙසි.
මනුෂ්ඨා උප්ඛායන්ති ඛියන්ති විපාවන්ති: “කප්ථං හි නාම හික්කුනි
කුලං මච්ඡරාධික්ඛන්ති”ති. -පෙ- සච්චං කිර හිංඛිවෙ හික්කුනි කුලං
මච්ඡරාධික්ඛති. සච්චං හගවා. විහරති ධුද්ධො හගවා. -පෙ- කප්ථං හි
නාම හික්කුනිවෙ හික්කුනි කුලං මච්ඡරාධික්ඛන්ති. තෙනං හිංඛිවෙ
අයසකතානං වා පසාදය -පෙ- එට්ඨෙති පන හික්කුනිවෙ හික්කුනියො
ඉමං සිකධාපදං උද්දියන්ති:

“සා පන හික්කුනි කුලමච්ඡරිති අසං පාවිත්‍රියං”ති.

3. යා පනාති: යා බාදිසා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං ඉමසම්
අසො අධිපෙසකා හික්කුනිති.

*. නිවෙහනතෙ නිවෙහනසංඝා බාදිතියං වා භොජනියං වා බාදිති වා භුක්ඛති වා ආපනති
පාවිත්‍රියංසං, නිවෙහනතෙ චෙට්ඨිකා බාදිතියං වා භොජනියං වා බාදිති වා භුක්ඛති වා ආපනති
පාවිත්‍රියංසං. නිවෙහනතෙ අනිවෙහනසංඝා බාදිතියං වා භොජනියං වා බාදිති වා භුක්ඛති වා
ආපනති පාවිත්‍රියංසං. - මජ්ඣං. (මරමජ්ඣිමසංඛිතිපිටකෙයෙවදියසතෙ)

1. කප්ථං අඤ්ඤා - සායා.

කන්තෙමි බුදින්තෙමි යි පිළිගනි නට දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරහලායෙහි පරහලායෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

යාමකාලිකය සත්තාහකාලිකය යාවජීවකය අහර පිණිස පිළිගනි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරහලායෙහි පරහලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වේ.

නිමිත්ත ලද්දේ නො පවරන ලද්දේ හබු බෝ නට, හිමියන් පිළිපිසූ වළඳා නම, යාමකාලිකය සත්තාහකාලිකය යාවජීවකය කරුණක් ඇති කල්හි වළඳා නට, ඇවැත් නැත. උච්ඡික්කාවට ... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

සිවුවන සිකපද යි.

4. 6. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදා යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් සැවැත් එක්තරා විටියෙකු පිඩු පිණිස හැසිරෙන්නි එක්තරා කුලයක් වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ පැන වූ අසුනෙහි හුනු යැ. එකල්හි ඒ විනිස්සු ඒ මෙහෙණ වළඳවා මෙය කිහු: “දාය්‍යාවෙහි, අනු මෙහෙණෝ ද එක්වා”යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ කෙසේ නට මෙහෙණෝ නො එතනාහු දැයි මෙහෙණන් වෙත එළඹූ මෙය කිවු යැ. “දාය්‍යාවෙහි, අසුපල පෙරෙයෙහි ව්‍යාලගුනකයෝ යැ, සැඩ ලොන් යැ, පිඩිපියෙස් යැ. එහි නතවක් යව යි. එක්තරා මෙහෙණක් නොමෝන් එ විටියෙහි පිඩු පිණිස හැසිරෙන්නි ඒ කුලය වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ පැනවූ අසුනෙහි හුනු යැ. එකල්හි ඒ විනිස්සු ඒ මෙහෙණ වළඳවා මෙය කිහු: “දාය්‍යාවෙහි, කුමක් හෙයින් මෙහෙණෝ නො එක් ද”යි.

2. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ විනිස්සන්හට තෙල කරුණ ඇරොපු යැ. විනිස්සු ලුමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකම් කළා ද”යි... සැබැද මහණෙහි, මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකම් කෙරේ දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙහි, මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකම් කළා ද? මහණෙහි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... කෙසේ ද මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් වනාහි කුල මසුරුකම් කරනසුලු වූවා වේ නම් පවිති වේ”යයි.

3. යා පන: යථ, යට්ටද ... හිතැති ... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්මුණි යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙනා

කුලං නාම: චන්ඤාරී කුලානි. ධන්තිය කුලං. ඩ්‍රාගමණ කුලං. වෙස්සකුලං. සුද්දකුලං.

මච්ඡරිනි අසායනි: කථං භික්ඛුනියො නාගචෙජය ඉති. භික්ඛුනිනං සනතිකෙ කුලස්ස අවංශං හන්ති¹ ආපනති පාචිත්තියස්ස. කුලස්ස වා සනතිකෙ භික්ඛුනිනං අවංශං හන්ති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

අනාපනති: කුලං න මච්ඡරායනති සනතං යෙව ආදිනවං ආචිකඛති, උමෙත්තකාය -පෙ- ආදිකමෙත්තකායානි.

පඤ්චමසිකඛාපදං.

4. 6. 6

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන සමඤ්චුලා භික්ඛුනියො ගාමකාවාසෙ වස්සං චුත්වා සාවස්ථං අගමංසු. භික්ඛුනියො නා භික්ඛුනියො එතදවොචු: “කත්ථය්‍යායො වස්සං චුත්වා කථාං ඔවාදෙ ඉදෙධා අහොසී”ති. නත්ථයො තත්ථ භික්ඛු, කුතො ඔවාදෙ ඉදෙධා හවිස්සතිති. යා නා භික්ඛුනියො අපච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායනති ඩියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසිස්සනති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසනතිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසිස්සනති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවංකච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසෙය්‍ය පාචිත්තිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මි අකො අධිපෙත්තා භික්ඛුනිති.

අභික්ඛුකො ආවාසො නාම: න සක්කා හොති ඔවාදය වා සංවාසාය වා ගන්තුං.

වස්සං වසිස්සාමිති සෙනායනං පඤ්ඤාපෙති පානියං පරිභොජනියං උපට්ඨාපෙති² පරිවෙණං සමුප්පති ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. සහ අරුණ්ණානමනා ආපනති පාචිත්තියස්ස.

අනාපනති: වස්සුපගතා භික්ඛු පක්ඛන්තා වා හොති විබන්තා වා කාලකතා වා පක්ඛස්සන්තා වා ආපදස්ස උමෙත්තකාය -පෙ- ආදිකමෙත්තකායානි.

ජට්ඨසිකඛාපදං.

1. භාසති--මජ්ඣං.

2. උපට්ඨාපෙති--සිඞ්ඛි සිඞ්ඛි.

කුල නම්: ක්ෂත්‍රියකුල යැ බ්‍රාහ්මණකුල යැ වෛශ්‍යකුල යැ ගුද්‍රකුල යැ යි කුල සතරෙකි.

මධ්‍යරිති අසස: කෙසේ මෙහෙණෝ නො එන්නාහු ද යි මෙහෙණන් වෙත කුලය පිළිබඳ නුගුණ කියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කුලය වෙත හෝ මෙහෙණන් පිළිබඳ නුගුණ කියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

කුලයට මසුරුකම් නො කරන්නි ඇති මැ දෙසක් කියා නම්, ඇවැත් නැත. උච්ඡන්තිකාවට ... ආදිකම්කාවට ඇවැත් නැති.

සස්වන සිකපද යි.

4. 6. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ ගම්බඳ අවසෙක්ති වස් වැස නිව්සාහු සැවැතට ගියාහු යැ. මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කිහු: ආයතීවෝ නො තැන්නි වස් වැස හිටියාහු ද? කිම, අවවාද සමාදානි වී ද යි. ආයතීවෙනි, එහි හික්ෂුහු නැත. කොතැනින් අවවාද සමාදානි වන්නේ ද? යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවති: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ හික්ෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස්වුසුහු ද” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණෝ හික්ෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස් වසන් ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ හික්ෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස් වුසුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් හික්ෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස් වසා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්ෂුති ... මෝ නොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

අහික්ෂුක ආවාස නම්: සදහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝපවුරුණු පිළිපිසීම පිණිස හෝ යන්නට නො හැක්කේ වෙයි.

වස් වසන්නෙමි යි සෙතසුන් පනවා නම් පැන් පිරිබෝදිය එළවා තබා නම් පිරිවෙන හමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අරුණ නැගීම සමග පවිති ඇවැත් වේ.

වස් එළැඹුණු හික්ෂුහු බැහැර ගියාහු හෝ උපැවිදිවූවාහු හෝ කලුරිය කළාහු හෝ නික්ඛායනනයකට ගියාහු හෝ වෙන් නම්, ආපදයෙහි, උච්ඡන්තිකාවට ... ආදිකම්කාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 6. 7

සත්තමසික්කාපදං.

1. සාවත්තී නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන සමනුලා භික්ඛුරියො ගාමිකාවාසෙ වසං චුළා සාවත්තී අගමංසු. භික්ඛුරියො ඤා භික්ඛනියො එතදවොචු: “කක්ඛායායො වසං චුළා කත්ත¹ භික්ඛුසංඝො පවාට්ඨො”ති. න ටයං අයං භික්ඛුසංඝං පවාරෙට්ඨාති. යා කා භික්ඛුරියො අප්පිමා -පෙ- නා උප්ථායනති, ඩියනති, විභාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුරියො වසං චුළා භික්ඛුසංඝං නසාවාරෙසුනති”ති. -පෙ- සංඝං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුරියො වසං චුළා භික්ඛුසංඝං නසාවාරෙනති. සංඝං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුරියො වසං චුළා භික්ඛුසංඝං නසාවාරෙසුනති. තෙනං හි ධර්මෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ස පන භික්ඛුවෙ ඉමං සික්කාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනි වසං චුළා උගතො සංඝෙ කිංගි යානෙහි නසාවාරෙයං දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා පාවිනිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමහිං අකත්ත අධිප්පෙකා භික්ඛුනිති.

වසං. චුළා නාම: පුරිට්ඨං වා තෙට්ඨං පඤ්චං වා තෙට්ඨං චුළා උගතොසංඝෙ කිංගි යානෙහි නසාවාරෙසංඝාට්ඨි දිට්ඨෙන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වාති ධුරං භික්ඛුසංඝං ආපන් පාවිනියංසං.

අනාපනති: යනි අනාතථාය පරිසෙසිකා න උගති, ගිලානාය ආපදස්ස උච්චන්තාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

සත්තමසික්කාපදං

1. කද්දි-සංඝා'

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ ගම්බද අවසෙක්ති වස් වැස හිටියාහු සැවැතට ගියාහු ය. මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කීහු: ආයතීවෝ කොතැන්හි වස් වැස නිමියාහු ද, කොතැන්හි භික්ෂුසංඝ තෙමේ පවරනලද්දේ ද යි. ආයතීවෙනි, අපි භික්ෂුසංඝයා නො පවරමු, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පවරත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ වස් වැස නිමියාහු භික්ෂුසංඝයා නො පැවැරූහු ද" යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ වස් වැස නිමියාහු භික්ෂුසංඝයා නො පවරන්ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ වස් වැස නිමියාහු භික්ෂුසංඝයා නො පැවැරූහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් වස් වැස නිමියාහු දෙසඟුන් කෙරෙහි දැකීමෙන් හෝ ඇසීමෙන් හෝ සැකයෙන් හෝ (යන) තුන් කරුණෙන් නො පවරා නම් පවිත්‍ර වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අත්ථි-යෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණි යි.

වසාං වුත්ථා නම්: පළමු තෙමස හෝ පැයුළු තෙමස හෝ වැස නිමියාහු දෙසඟුන් කෙරෙහි දැකීමෙන් හෝ ඇසීමෙන් හෝ සැකයෙන් හෝ යන තුන් කරුණෙන් නො පවරන්නෙමි යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

අනාපත්ති: අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ගිලන් වුවාට ආපදයෙහි, උමුණ්ණිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සකෙකස්ස විහරති කපිලවත්තසමි. නිග්‍රොධාරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බංගියා භික්ඛු භික්ඛුනුප්පායං උපසඤ්ඤාමිත්වා ඡබ්බංගියා භික්ඛුනියො ඔවදන්ති. භික්ඛුනියො ඡබ්බංගියා භික්ඛුනියො එතද්වොදුං: 'එථ'යො ඔවාදං ගමී'සාමා'ති. යමපි මයං අයො ගවෙජ්ජාම ඔවාදස්ස කාරණං අයො ඡබ්බංගියා ඉධෙව අමො¹ ඔවදන්ති. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨං -පෙ- තා උජ්ඣායනා නීයනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම ඡබ්බංගියා භික්ඛුනියො ඔවාදං න ගච්ඡස්සනති"ති. -පෙ- සචං කීර භික්ඛුවෙ ඡබ්බංගියා භික්ඛුනියො ඔවාදං න ගච්ඡන්ති. සචං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ඡබ්බංගියා භික්ඛුනියො ඔවාදං න ගච්ඡස්සනති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදයං -පෙ- එවංකු පන භික්ඛුවෙ ඉමං සිකඛාපදං උද්දීසංගු:

"යා පන භික්ඛුනී ඔවාදය වා සංවාසාය වා න ගච්ඡස්සා පාවිත්තිය"නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමි. අකො අධිප්පකා භික්ඛුනීති.

ඔවාදෙ නාම: අට්ඨ ගරුධමො.

සංවාසා නාම: එකකමං එකුද්දස්සො සමසිකඛනා. ඔවාදය වා සංවාසාය වා න ගච්ඡස්සාමිති ධුරං නිකම්බනමනෙ ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපත්ති: සති අනාරායෙ පරියෙසිත්වා දුතිසිකං භික්ඛුනිං න උභති, ගිලානාය ආපදස්ස උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං.

1. ඉධෙව ආගන්තවා අමො -- මජ්ඣං.

අටවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු ශාක්‍ය ජනපදයෙහි කිඹුල්වකු නුගආරම්භි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මහණෝ මෙහෙණ වරට එළැඹූ සවග මෙහෙණන්ට අවවාද කෙරෙති. මෙහෙණෝ සවග මෙහෙණන්ට මෙය කීහු: ආයඨාවෙනි, එවු, අවවාදයට යම්හයි ආයඨාවෙනි, අපි යම් තැනකටදු අවවාද හෙතුවෙන් යන්නමෝ නම් සවග ආයඨයෝ මෙහි මැ අපට අවවාද කෙරෙති යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො ගියාහු ද?” යි... සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො යෙත් ද යි. සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගරුදහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝපවුරුණු පිළිවිසීම පිණිස හෝ නො යේ නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු ... හිකවුනි ... මෝ නොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්කුණි යි.

ඔවාද නම්: අන්ට ගරුධම්යෝ යැ.

සංවාස නම්: එකකම් යැ, එකොදෙක යැ, සමශික්ෂතා යැ, ගරුදහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝ පවුරුණු පිළිවිසීම පිණිස හෝ නො යන්නෙම් යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවැනි මෙහෙණක නො ලබා නම්, ගිලන්වූවාට, ආපදයෙහි, උමච්ඡන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමසිකධාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො උපොසථමි න පුච්ඡන්ති. ඔවාදමි න යාවන්ති. භික්ඛු උප්පායනති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො උපොසථමි න පුච්ඡස්සන්ති ඔවාදමි න යාවිස්සන්ති"ති, -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උපොසථමි න පුච්ඡන්ති ඔවාදමි න යාවන්තිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උපොසථමි න පුච්ඡස්සන්ති ඔවාදමි න යාවිස්සන්ති. නෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ඤා පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකධාපදං උද්දිසන්තු:

"අනවධාමාසං භික්ඛුනියා භික්ඛුසංඝාතො දෙව ධම්මා පච්ඡාසිංසිකධා උපොසථපුච්ඡකඤ්ච ඔවාදුපසංකමනඤ්ච තං අතිකතාමෙන්නියා පාවිත්තිය"න්ති.

2. අනවධාමාසන්ති: අනුපොසථිකං.

උපොසථො නාම: දෙව උපොසථා වාතුද්දසිකො ව පණ්ණරසිකො ව.

ඔවාදෙ නාම: අට්ඨගරුධම්මා. උපොසථමි න පුච්ඡස්සාමි ඔවාදමි න යාවිස්සාමිති ධුරං නිකඤ්ඤාමනො ආපන්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපත්ති: සති අනන්තරායෙ, පරිසෙසිත්වා දුතිසිකං භික්ඛුනිං න උහති, ගිලානාය, ආපදසු, උම්මන්තාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

නවමසිකධාපදං.

දසමසිකධාපදං

සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අක්කන්තරා භික්ඛුනි පසාධෙ ජාතං ගණ්ඨං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදපෙසි. අප්ථ ඛො සො පුරිසො තං භික්ඛුනිං දුසෙතුං උපකාමි. සා විස්සරමකාසි, භික්ඛුනියො උපධාවිත්වා තං භික්ඛුනිං එතදවොචු: "කිස්සං තං අයො විස්සරමකාසිති. අප්ථ ඛො සා භික්ඛුනි භික්ඛුනිනං එතමඤ්ඤං ආරොවෙසි.

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ පොහොය ද නො පිළිවිසිති. අවවාදය ද නො යදිත්. භික්ෂුහු ලමු කොට සිතති, තුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ පොහොයත් නො පිළිවුසුහු ද? අවවාදයත් නො යැදුහු ද යි... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ පොහොයත් නො පිළිවිසිත් ද අවවාදත් නො යදිත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ පොහොයත් නො පිළිවුසුහු ද? අවවාදයත් නො යැදුහුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“අඩමසක් පාසා මෙහෙණක විසින් භික්ෂුසංඛ්‍යා වෙතින් පොහොය පිළිවිසීම ද අවවාදය පිණිස ඵලාභීම ද යි දෙදහම්හු බලාපොරොත්තු විය යුත්තාහ. එය ඉක්මවන්නියට පවති වේ” යයි.

2. අනවදාමාසා: පොහොයක් පාසා.

උපොසථ නම්: තුද්ධවක යැ, පසළොස්වක ද යි දෙ පොහොයකි.

ඔවාද නම්: අෂ්ටගරුධම්මයෝ යැ. පොහොයත් නොපිළිවිසිත්-නෙමි. අවවාදයත් නො යදිත්නෙමි යි ධුරතික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා නම්, ගීලන්වුවාට, ආපදයෙහි උච්ඡින්නාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ යැ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ ඒ මෙහෙණ දූෂණය කරන්නට වැයම කෙළේ යැ. ඕ නොමෝ වියරුහඩක් කළා යැ. මෙහෙණේ වෙතැ දුරු අවුත් ඒ මෙහෙණට මෙය කිහු: ආයතාවෙනි, කුමක් හෙයින් තෝ වියරුහඩක් කෙළෙහි ද යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස් යැ.

පාවිත්තිය පාළු හික්කුනි විභවෙයා

යා තා හික්කුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ධියනති විජාවෙනති:
“කථං හි නාම හික්කුනි පසාධෙ ජාතං ගණ්ඤං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙක්කා
හෙදපෙසසති”ති. -පෙ- සච්චං කීර් හික්කුනි පසාධෙ ජාතං
ගණ්ඤං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙක්කා හෙදපෙසසති. සච්චං හගවා. විගරහි
බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම හික්කුනි පසාධෙ ජාතං
ගණ්ඤං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙක්කා හෙදපෙසසති. තෙනං හික්කුනි
අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්සෙ පන හික්කුනි පසාධෙ හික්කුනියො
ඉමං සිසඛාපදං උද්දියනතු.

“යා පන හික්කුනි පසාධෙ ජාතං ගණ්ඤං වා රුහිතං¹ වා අනප්පලො-
කෙත්වා සංඝං වා ගණං වා පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙක්කා හෙදපෙසසති වා
චාලාපෙසසති වා ධොවාපෙසසති වා ආලිංසාපෙසසති වා ඛන්ධාපෙසසති වා
මොවාපෙසසති වා පාවිත්තිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං
අත්ථෙ අධිප්පෙනා හික්කුනිති.

පසාධං නාම: අධොනාහි උඛ්භාජ්ජමණ්ඤලං.

ජාතනති: තත්ථ ජාතං.

ගණ්ඤා නාම: යො කොච්ඡි ගණ්ඤා.

රුහිතං නාම: යං කිස්සෙච්චි වණං².

අනප්පලොකෙත්වාති: අනාප්පච්ඡා.

සංඝෙයා නාම: හික්කුනිසංඝො වුද්ධති.

ගණං නාම: සම්මහුලා හික්කුනියො වුද්ධනති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො. න යක්ඛො න පෙතො න
කීර්ච්ඡානගතො විස්සංසු පටිබලො දුසෙතුං.

සද්ධිනති: එකතො.

එකෙනෙක්කාති: පුරිසො වෙච්ච හොති හික්කුනි ව.

1. රුහිතං - මස්සං; රුහිතං, සිමුඛි සිමුඛි

2. වණං - සිමුඛි සිමුඛි සිමුඛි හො

යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ දෑ”යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ දෑ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හෝ වණයක් හෝ සඩ්ඨයා හෝ ගණයා හෝ නො පිළිවිසැ හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවා නම් හෝ පළවා නම් හෝ දෙවා නම් හෝ අලෙවි දෙවා නම් හෝ බඳවා නම් හෝ මුදවා නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පසාබ නම්: නැබෙන් යට දණ්ඩලෙන් මතු.

ජාතං: එහි හටගත්.

ගණ්ඩ නම්: යම්කිසි ගඩෙකි.

රුහිත නම්: යම්කිසි වණයෙකි.

අනපලොක්කො: නො පිළිවිසැ.

සඩ්ඨ නම්: භික්ෂුණි සඩ්ඨ තෙමේ කියනු ලැබේ.

ගණ නම්: බොහෝ මෙහෙණෝ කියනු ලැබෙත්.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යකෙක් නො වෙයි. ප්‍රත්‍යයෙක් නො වෙයි. තිරිසනෙක් නො වෙයි. දූෂණය කරන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සඤ්ඤං: එක් වැ;

එකෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වේ.

පාවිත්‍ර්‍යපාළි හිතවුන්විභවෙනා

හිතූති ආණාපෙනි ආපනති දුක්ඛවස්ස. හිතෙන ආපනති පාවිත්‍ර්‍යස්ස. එලෙහිති ආණාපෙනි ආපනති දුක්ඛවස්ස. එලිතෙ ආපනති පාවිත්‍ර්‍යස්ස. ධොවාති ආණාපෙනි ආපනති දුක්ඛවස්ස. ධොවිතෙ¹ ආපනති පාවිත්‍ර්‍යස්ස. ආලිමපාති ආණාපෙනි ආපනති දුක්ඛවස්ස. ලිතෙන² ආපනති පාවිත්‍ර්‍යස්ස. බන්ධාහිති ආණාපෙනි ආපනති දුක්ඛවස්ස. බද්ධෙ ආපනති පාවිත්‍ර්‍යස්ස. මොවෙහිති ආණාපෙනි ආපනති දුක්ඛවස්ස. මුක්තෙ ආපනති පාවිත්‍ර්‍යස්ස.

අනාපනති: අපලොකෙතවා හෙදපෙනි වා එලාපෙනි වා ධොවාපෙනි වා ආලිමපාපෙනි වා බන්ධාපෙනි වා මොවාපෙනි වා, යා කාවි විඤ්ඤ දුතිසිකා³ හොති, උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දසමසිකඛාපදං.

ආරාමවග්ගො ඡට්ටයා:

තස්සදුතං:

ආරාමසෙත්තාය චණ්ඩි ව — භුඤ්ඤාය කුලච්ඡරී,
වස්සපචාරණොවාද — දෙව ධම්මා පසාධෙන වාති.

1. ධොතෙ - ස්වා;
2. ආලිතෙත - ස්වා.
3. දුතියා - ස්වා.

‘බ්‍රහ්ම’ අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බ්‍රහ්ම කල්හි පවති ඇවැත් වෙයි. ‘පළව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පැළුණු කල්හි පවති ඇවැත් වෙයි. ‘දෙවව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දෙවු කල්හි පවති ඇවැත් වෙයි. ‘ආලෙපනය කරව’යි. අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ආලෙපනය කළ කල්හි පවති ඇවැත් වෙයි. ‘බ්‍රහ්ම’යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බැඳි කල්හි පවති ඇවැත් වෙයි. ‘මුදව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. මිදුණු කල්හි පවති ඇවැත් වේ

පිළිපියැ බ්‍රහ්ම නම් හෝ පළවා නම් හෝ දෙවවා නම් හෝ ආලෙප කරවා නම් හෝ බඳවා නම් හෝ මුදවා නම් හෝ යම්කිසි නුවණැති දෙවැන්නක් වේ නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

මෂ්ඨ ආරාම වර්ග යි.

එහි උද්දනය:

ආරාම යැ අකෙතාස යැ චන්ද්‍රිකාන යැ භුඤ්ජන යැ කුල-
ච්ඡරි යැ වසිස යැ පචාරණ යැ ඕවාද යැ දෙව ධම්ම යැ පසාබ-
යෙන් දෑ යි වර්ග වේ.

පද්මසිකාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවස්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙනති. සා පිණ්ඩාය වරති.¹ මනුස්සා එවමාහංසු: දෙථ අය්‍යාය භික්ඛං ගරුභාරා² අය්‍යාති. මනුස්සා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙස්සන්ති”ති. අස්සොසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං බියනනානං විපාවෙනානං, යා තා භික්ඛුනියො අසුච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායන්ති බියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙස්සන්ති”ති, -පෙ- සඤ්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙනතිති. සඤ්චං භගවා. විහරති බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙස්සන්ති, තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ථ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිස්සන්තු;

“යා පන භික්ඛුනී ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙස්සා පාවිත්තිය”න්ති,

2. යා පනාති යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙසු අධිකොතා භික්ඛුනිති.

ගබ්භිනී නාම: ආපන්නස්සන්තා වුචන්ති.

වුට්ඨාපෙස්සාති: උපසම්පාදෙස්සා.

වුට්ඨාපෙස්සාමිති ගණං වා ආචාරිනිං වා පන්නං වා විවරං වා පරියෙසති සීමං වා සම්මන්තති ආපන්න දුක්ඛට්ඨස්ස. ඤාත්තියා දුක්ඛට්ඨං දව්භි කම්මවාචාති දුක්ඛට්ඨා, කම්මවාචා පරියොසානෙ උජ්ඣායාය ආපන්න පාවිත්තියස්ස. ගණස්ස ච ආචරිනියා ච ආපන්න දුක්ඛට්ඨස්ස³.

ගබ්භිනියා ගබ්භිනියඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපන්න පාවිත්තියස්ස⁴. ගබ්භිනියා වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපන්න දුක්ඛට්ඨස්ස. ගබ්භිනියා අගබ්භිනියඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති අනාපන්න.

අගබ්භිනියා ගබ්භිනියඤ්ඤා ආපන්න දුක්ඛට්ඨස්ස. අගබ්භිනියා වෙමතිකා ආපන්න දුක්ඛට්ඨස්ස. අගබ්භිනියා අගබ්භිනී සඤ්ඤා අනාපන්න.

1. කා පිණ්ඩාය වරන්ති - සිමුඛි සිමුඛි

2. ගරුගබ්භා-සායා.

3. පාවිත්තියස්ස-සිමුඛි සිමුඛි

4. දුක්ඛට්ඨස්ස-සිමුඛි සිමුඛි

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්‍ර ජෙනවන නම් අනේපිටු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ ගැබිනිය උපසපත් කරවත්. ඕනොමෝ පිටු පිණිස හැසිරෙයි. මිනිස්සු මෙසේ කිහු: ආයාච්ච පිටු දෙවු, ආර්යා නොමෝ ගැබ්බර ඇත්තී යැ. මිනිස්සු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගැබිනියක උපසපත් කරවුහු ද?”යි. භික්ෂුණිහු උමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගැබිනියක උපසපත් කරවුහු ද?”යි... සැබැ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ ගැබිනියක උපසපත් කරවත් ද?”යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ ගැබිනියක උපසපත් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගැබිනියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ”යයි.

2. යා පන: යම්, යම් බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අපියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ගබ්හිනී නම්: පිළිසිදගත් දරු ඇත්තී කියනු ලැබේ.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපත් කරවන්නේ යැ.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇප්රියක හෝ පාත්‍රය හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියෙනැ උවද මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇප්ර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ගැබිනිය කෙරෙහි ගැබිනියන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ගැබිනිය කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගැබිනිය කෙරෙහි නො ගැබිනියන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

නො ගැබිනිය කෙරෙහි ගැබිනියන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො ගැබිනිය කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො ගැබිනිය කෙරෙහි නො ගැබිනියන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පාචිකයපාළි භික්ෂුනිවිභවෙතා

6. අනාපතනි: ගඤ්ඤිං අගඤ්ඤිනිසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි අගඤ්ඤිං අගඤ්ඤිනිසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි උමුඤ්ඤාය -පෙ- ආදිකමිකායානි.

පට්ඨපිකතාපදං.

4. 7. 2

දුතියසිකතාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙනති. යා පිණ්ඩාය වරති¹. මනුස්සා එවමාහංසු දෙථ අයායාය භික්ඛං සදුතිසිකා අයානති. මනුස්සා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාලෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙස්සංකති”ති. අමෙස්සාසු ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාලෙනානං. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාලෙනති, “කථං හි නාම භික්ෂුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙස්සංකති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙනතිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙස්සංකති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනි පායනති. වුට්ඨාපෙස්සා පාචිකය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනිති: -පෙ- අයං ඉමසමි. අඤ්ඤා අධිපෙතා භික්ෂුනිති.

පායනති නාම: මාතා වා හොති ධාති වා.²

වුට්ඨාපෙස්සානි: උපසම්පාදෙස්සා.

වුට්ඨාපෙස්සාමිති ගණං වා ආචාරිනිං වා පතනං වා විවරං වා පරියෙසනි සීමං වා සමුච්ඡිනනති ආපතනි දුක්ඛකම්පස්ස. ඤාණියා දුක්ඛකම්පෙති කම්මවාචාහි දුක්ඛකම්පා, කම්මවාචා පරියොසානො උපජ්ඣායාය ආපතනි පාචිකයස්ස, ගණස්ස ව ආචාරිනියා ව ආපතනි දුක්ඛකම්පස්ස.

පායනතියා පායනතියඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි ආපතනි පාචිකයස්ස. පායනතියා වෙමතිකා වුට්ඨාපෙනි ආපතනි දුක්ඛකම්පස්ස. පායනතියා අපායනතියඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි අනාපතනි.

1. තා පිණ්ඩාය වරනති-සිමුඤ්ඤි

2. මාතා වා තොඤ්ඤා ධාති වා-මජ්ඣ.

6. ගැබ්නිය නො ගැබ්නි සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, නො ගැබ්නිය නො ගැබ්නි සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට.. ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සළුමු සිකපද යි.

4. 7. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එයමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ කිරි පොවන්නිය උපසපන් කරවති. ඕනෑමෝ පිඩු පිණිය හැසිරෙයි. මිනිස්සු මෙසේ කිහු. 'ආර්යාවට පිඩු දෙවු, ආර්යා තොමෝ දෙවැන්නකු ඇත්තියා යි. මිනිස්සු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ කිරිපොවන්නියක උපසපන් කරවුනු ද"යි. භික්ෂුණිහු උමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ...ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ කිරිපොවන්නිය උපසපන් කරවුනු ද"යි...සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණේ කිරිපොවන්නිය උපසපන් කරවන් දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ කිරිපොවන්නිය උපසපන් කරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් කිරි පොවන්නිය උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු...භික්ෂුනි...මෝ තොමෝ මේ අපියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පායනති නම්: ඔව් හෝ වෙයි, කිරිඔව් හෝ වෙයි.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියනැ උවදූ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

කිරිපොවන්නිය කෙරෙහි කිරිපොවන්නි සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කිරිපොවන්නිය කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරිපොවන්නිය කෙරෙහි කිරිනොපොවන්නියන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනිවිභවෙතො

අපායනතියා පායනතියඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසී. අපායනතියා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසී, අපායන්තියා අපායනතියඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: පායනතීං අපායනතියඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි, අපායනතීං අපායනතියඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි, උච්චතතිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දුතියසිකඛාපදං

4. 7. 3

තතියසිකඛාපදං

1. සාවස්ථිතිදුතං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො දොව වස්සානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙනති, තා බාලා භොනතී අබ්බන්තා. න ජානනුත්තී කප්පයං වා අකප්පයං වා. යා තා භික්ෂුනියො අප්පච්ඡා -පෙ- නා උප්පායන්ති බියන්ති විපා-වෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො දොව වස්සානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙස්සන්ති”ති -පෙ- සච්චං කිරි භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො දොව වස්සානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙනතිති. සච්චං භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො දොව වස්සානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙස්සන්ති. තෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මං කථං කත්වා භික්ෂු ආමනෙතසි “අනුජානාමි භික්ඛවෙ සිකඛමානාය දොව වස්සානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං දත්තුං”. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දුතබ්බා. තාය සිකඛමානාය සඬ්ඝං උපසංඝාතීත්වා එකංසං උත්තරාසඬ්ඝං කරිත්වා භික්ෂුනීනං පාදෙ වන්දිත්වා උකඤ්චිකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤාලිප්පඤ්ඤානං එවමස්ස වචනියො, අහං අයො ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයායාය සිකඛමානා සඬ්ඝං දොව වස්සානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං යාවාමිති. දුතියමපි යාවතබ්බා. තතියමපි යාවතබ්බා. බ්‍යන්තාය භික්ෂුනියා පටිබලාය සඬ්ඝා ඤාපෙතබ්බො.

2. සුභානු මෙ අයො සඬ්ඝා, අයං ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයායාය සිකඛමානා සඬ්ඝං දොව වස්සානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං යාවති, යදි සඬ්ඝස්ස පත්තකලලං සඬ්ඝා ඉත්තනාමාය සිකඛමානාය දොව වස්සානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං දදෙයා, එසා ඤාති.

කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි කිරිපොවන්ති සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරි නො පොවන්තිය කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරි නො පොවන්තිය කෙරෙහි කිරි නො පොවන්ති සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

කිරිපොවන්තිය කිරි නො පොවන්ති සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, කිරි නො පොවන්තිය කිරි නො පොවන්ති සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 7. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවති. ඔහු නො දැනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්-වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවුහු ද”යි... සැබැ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දූහැමි කරා කොට හික්මුණු ඇමැතු සේක. ‘මහණෙනි, හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා-සම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි’. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ඒ හික්මනුව විසින් සඤ්ඤා වෙත එළඹූ උතුරු සහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උප්පුයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආයතීවගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මම දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා-සම්මුතිය සඤ්ඤාගෙන් යදිමි යි. දෙවනවටද යැදිය යුතු යැ. තෙවන වටද යැදිය යුතු යි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

2. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාවගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ඤාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමි. ඉදින් සඤ්ඤාව පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඤාත්ති යි.

පාච්ඤායාමය භික්ෂුනීවිභංගය

සුභාතු මෙ අයෝ සඛෙකා, අයං ඉත්තනාමාය ඉද්ධායාස සිකුමානා සංඝං දො වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකුමාසමුත්තිං යාවති, සඛෙකා ඉත්තනාමාය සිකුමානාය දො වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකුමාසමුත්තිං දෙති. යඤ්ඤා අයායාස ධම්මි ඉත්තනාමාය සිකුමානාය දො වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකුමාසමුත්තිං යා දනං, සා තුණ්හස්ස, යඤ්ඤා නක්ඛමති සා භාසෙය්. දිනනා සංසෙත ඉත්තනාමාය සිකුමානාය දො වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකුමාසමුත්ති, ධම්මි සඛෙකස්ස තස්සා තුණ්හි එවමෙන. ධාරයාමීති.

සා සිකුමානා එවං වදෙහිති වතඤ්ඤා: පාණාතිපානා චෙරමණිං දො වසානානි අවිතික්කමසමාදනං¹ සමාදියාමි. අදින්නාදනා චෙරමණිං දො වසානානි අවිතික්කමසමාදනං සමාදියාමි. අබ්බහචරියා චෙරමණිං දො වසානානි අවිතික්කමසමාදනං සමාදියාමි. මුසාවාද චෙරමණිං දො වසානානි අවිතික්කමසමාදනං සමාදියාමි. සුරාමෙරය චර්ජ්ජමාදට්ඨානා චෙරමණිං දො වසානානි අවිතික්කමසමාදනං සමාදියාමි. විකාලභොජනා චෙරමණිං දො වසානානි අවිතික්කමසමාදනං සමාදියාමි. අප්ඨ ඛො හභවා නා භික්ෂුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිත්වා දුගරතාය -පෙ- එවඤ්ඤපන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකුමාපදං උද්දිසෙත්තු:

“යා පන භික්ෂුනී දො වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසිකඛිතසිකුමං සිකුමානං වුට්ඨාපෙය් පාච්ඤායාමි”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අඤ්ඤා අධිපෙත්තා භික්ෂුනීති.

දො වසානානිති: දො සංවච්ඡරානි.

අසිකඛිතසිකුමා නාම: සිකුමා වා න දිනනා භොති, දිනනා වා සිකුමා කුපිතා.

වුට්ඨාපෙය්නාති: උපසම්පාදෙය්.

වුට්ඨාපෙය්නාමිති ගණං වා ආචරිනිං වා පත්තං වා විවරං වා පරියෙසනි, සීමං වා සමමනනානි ආපනානි දුක්ඛට්ඨස්ස. ඤාණියා දුක්ඛට්ඨං දව්හි කමමවාචාහි දුක්ඛට්ඨා, කමමවාචාපරියොසානෙ උපජ්ඣායාස ආපනානි පාච්ඤායාමස්ස. ගණස්ස ව ආචරිනියා ව ආපනානි දුක්ඛට්ඨස්ස.

1. අවිතික්කමම සමාදනං - මජ්ඣ.

ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාවගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ඤාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිසි. සඤ්ඤා තෙමේ මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙසි. මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නෝ නම් ඕ තොමෝ නිහඩ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්නෝ නම් ඕතොමෝ කියන්නී යැ. සඤ්ඤා විසින් මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඤ්ඤාහට රුස්නෝ යැ. එහෙයින් නිහඩයහ. මෙය මෙසේ දරමි"යි.

ඒ හික්මනු නොමෝ මෙසේ කියව යි කිය යුත්තී යැ. පණ්ඩායෙන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි. අධිනාදනීන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි. අබ්බසරීන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි. මුසවායෙන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි. මදයට හා ප්‍රමාදයට කරුණු වූ රහමේරින් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි. විකල් බොජුනෙන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි යි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරහා දුබරබවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිබ ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ”යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු...හික්බුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

දෙව වසානි: දැවුරුද්දක්;

අසිකතිසසිකතා නම්: සික හෝ නො දෙන ලද්දී වෙයි, දෙන ලද සික කිසියා හෝ වෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ උවදා මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාට ද ඇපර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙනා

ධම්මකමෙව ධම්මකමෙසඤ්ඤා චුට්ඨාපෙනි ආපන්න පාචිත්තියංයං. ධම්මකමෙව චෙමනිකා චුට්ඨාපෙනි ආපන්න පාචිත්තියංයං. ධම්මකමෙව අධම්මකමෙසඤ්ඤා චුට්ඨාපෙනි ආපන්න පාචිත්තියංයං.

අධම්මකමෙව ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපන්න දුක්ඛංයං. අධම්මකමෙව චෙමනිකා ආපන්න දුක්ඛංයං. අධම්මකමෙව, අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපන්න දුක්ඛංයං.

අනාපන්නි: දෙව වංසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං චුට්ඨාපෙනි, උමෙත්තකාය -පෙ- ආදිකමෙකායානි.

තතියසික්ඛාපදං.

4. 7. 4

චතුස්සික්ඛාපදං.

1. සාවත්ති නිදනං -- තෙන ඛො පහ සමයෙන භික්ඛුනියො දෙව වංසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංඝෙන අසමෙනං චුට්ඨාපෙනි. භික්ඛුනියො එවමාහංසු: “එථ සික්ඛමානා ඉමං ජානාථ, ඉමං දෙථ, ඉමං ආහරථ, ඉමිනා අපො, ඉමං කප්පියං කරොථා”ති. තා එවමාහංසු: “න මයං අයො සික්ඛමානා භික්ඛුනියො මය”නි. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිඡ්ඡා -පෙ- තා උප්පායනි තියනි විපාවෙනි: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දෙව වංසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංඝෙන අසමෙනං චුට්ඨාපෙස්සනිති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො දෙව වංසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංඝෙන අසමෙනං චුට්ඨාපෙනිති. සච්චං භවා. විගර්හි බුද්ධො භවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො දෙව වංසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංඝෙන අසමෙනං චුට්ඨාපෙස්සනි. තෙන භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගර්හිතා ධම්මං කථං කථා භික්ඛු ආමනෙහි. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, දෙව වංසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය චුට්ඨානසමමුති. දතං” එවංඤ්ච පන භික්ඛවෙ, දතංඛො. නාය දෙව වංසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය සංඝං උපසංඝාමිත්වා එකංසං උත්තරාසංඛං කරිත්වා භික්ඛුනිනං පාදෙ වන්දිත්වා උකාමුට්ඨං නිසිදිත්වා අඤ්ඤාලිපග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනියො: අහං අයො ඉත්තංමා ඉත්තංමා අයාය දෙව වංසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං, සික්ඛමානා සංඝං චුට්ඨානසමමුති. යාවාමිති. දුතියමෙ යාවතඛො තතියමෙ යාවතඛො. ඛානනාය භික්ඛුනියා පටිබලාය සංඝො ඤාපෙනඛො.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම් සංඥා ඇත්ති උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම් සංඥා ඇත්ති උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මසංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සික්මනුවක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

4. 7: 4

සතරවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදාන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරන ලද හික්මනුවක උපසපන් කරවත්. මෙහෙණෝ මෙසේ කීහු: “එවු හික්මනුවෙහි, මෙය දැනුව, මෙය දෙවු, මෙය ගෙන එවු, මෙයින් ප්‍රයෝජන යැ, මෙය කැප කරවු” යයි. ඔහු මෙසේ කීහු: “ආර්යාවෙහි, අපි හික්මනුවෝ නො වමහ. අපි මෙහෙණෝ වමහ”යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරන ලද හික්මනුවක උපසපන් කරවුහු ද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරන ලද හික්මනුවක උපසපන් කරවද්ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරන ලද හික්මනුවක උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දැහැමි කපා කොට මහණුන් ඇමැතු සේක. මහණෙනි, දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති හික්මනුවට වූ ධර්මානුසම්මුතිය දෙන්නට අනුදැනිමි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති ඒ හික්මනුව විසින් සඤ්ඤා වෙත එළැඹු උතුරු සහසිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැඳ උළුයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙහි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මම සඤ්ඤාගෙන් වූ ධර්මානුසම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට ද යැදිය යුතුයැ. තෙවනවට ද යැදිය යුතු යැ. වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

පාචිත්තිය පාළු හි කඩුනි විභවෙනා

2. සුඤ්ඤාන මෙ අයොස සචෙතො අයං ඉත්තං මා ඉත්තං මාය අයාය දෙව වසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිසිකතා සිකතිමානා සචිතං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවති, යදි සචිතස්ස පනතකලං සචෙතො ඉත්තං මාය දෙව වසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිසිකතා සිකතිමානාය වුට්ඨානසම්මුතිං දදෙය්, එසා ඤාති.

3. සුඤ්ඤාන මෙ අයොස සචෙතො අයං ඉත්තං මා ඉත්තං මාය අයාය දෙව වසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිසිකතා සිකතිමානා සචිතං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවති, සචෙතො ඉත්තං මාය දෙව වසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිසිකතා සිකතිමානාය වුට්ඨානසම්මුතිං දෙති. යස්ස අයාය ඛමති ඉත්තං මාය දෙව වසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිසිකතා සිකතිමානාය වුට්ඨානසම්මුතිං දනං. සා තුණ්හස්ස, යස්ස නාකම්මති සා භාසෙය්. දිත්තා සචෙතො ඉත්තං මාය දෙව වසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිසිකතා සිකතිමානාය වුට්ඨානසම්මුතිං. ඛමති සචිතස්ස තස්මා තුණ්හි, එවමෙනං ධාරයාමීති.

අථ ඛො භගවා නා හිකඩුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතා දුගරතාය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන හිකඩුවෙ හිකඩුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසන්තු :

“යා පන හිකඩුනි දෙව වසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිසිකතං සිකතිමානං සංසෙන අසම්මතං වුට්ඨාපෙය් පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හිකඩුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අත්ථ අධිපෙතා හිකඩුනිති.

දෙව වසානිති: දෙව සංවච්ඡරානි.

සිකතිසිකතා නාම: ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිසිකතා.

අසම්මතා නාම: ඤාති දුතියෙන කමමෙන වුට්ඨානසම්මුති න දිත්තා භොති.

වුට්ඨාපෙය්නාති: උපසම්පාදෙය්.

වුට්ඨාපෙය්නාමිති ගණං වා ආවරිතිං වා පනතං වා විවරං වා පරියෙසති සිමං වා සමමනාති ආපනති දුක්ඛාපය්. ඤාතියා දුක්ඛං දව්හි කමමවාචාති දුක්ඛවා. කමමවාචා පරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපනති පාචිත්තියස්ස. ගණස්ස ව ආවරිතියා ව ආපනති දුක්ඛාපය්.

2. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙ නම් ඇති මේ හික්මනු නොමෝ සඤ්ඤාගෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය යදිසි. ඉදින් සඤ්ඤාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඤාන්ති යැ.

ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙ නම් ඇති මේ හික්මනු නොමෝ සඤ්ඤාගෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය යදිසි. සඤ්ඤා තෙමේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙ නම් ඇති හික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙයි. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙ නම් ඇති හික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දීට යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕ නොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕ නොමෝ කියන්නී යැ. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හික්මනුවට සඤ්ඤා විසින් වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ, සඤ්ඤාගට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමිසි.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබ්බාවිහි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරන ලද හික්මනුවක උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්මුණි ... මෝනොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

දො වසසාති: දැවුරුද්දක්.

සිකඛිකසිකඛා නම්: සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇත්තී යැ.

අසමමතා නම්: ඥාති ද්විතිය කම්යෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය නො දෙන ලද්දා වෙයි.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥාතියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්මදනින් දුකුළා වෙයි. කම්මදන් පිටියතැ උවදු මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාගට ද ඇපර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා චූට්ඨාපෙනි ආපන්න පාචිත්තියංසං. ධම්මකමෙම වෙමතිකා චූට්ඨාපෙනි ආපන්න පාචිත්තියංසං. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙ සඤ්ඤා චූට්ඨාපෙනි ආපන්න පාචිත්තියංසං.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපන්න දුක්ඛංසං. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපන්න දුක්ඛංසං. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපන්න දුක්ඛංසං.

අනාපනති: දෙව වාසානි ජසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛිතං සික්ඛිතං සංසෙන සම්මතං චූට්ඨාපෙනි, උමේත්තකාය -පෙ- ආදි-කම්මකායාති.

චතුස්සික්ඛාපදං.

4. 7. 5

පඤ්චමසික්ඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො උනාදාදසවස්සං ගිහිගතං චූට්ඨාපෙනති. තා අක්ඛමා හොනති සිත්තස්ස උණ්ණස්ස ජීසවජාය පිපාසාය ඛංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමචස්සානං දුරුත්තානං දුරාගතානං වචනපථානං උප්පන්නානං සාරිරිකානං වේදනානං දුක්ඛානං තිජ්ඣානං¹ බරානං කටුකානං අසානානං අමනාපානං පාණහරානං අනධිවාසිකජාතිකා² හොනති.

යා තා භික්ෂුනියො අපීච්ඡා -පෙ- වා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො උනාදාදසවස්සං ගිහිගතං චූට්ඨාපෙස්සනති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො උනාදාදසවස්සං ගිහිගතං චූට්ඨාපෙස්සනති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො උනාදාදසවස්සං ගිහිගතං චූට්ඨාපෙස්සනති. උනාදාදසවස්සා හි³ භික්ඛවෙ, ගිහිගතා අක්ඛමා හොති සිත්තස්ස උණ්ණස්ස ජීසවජාය පිපාසාය ඛංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමචස්සානං දුරුත්තානං දුරාගතානං වචනපථානං උප්පන්නානං සාරිරිකානං වේදනානං දුක්ඛානං තිජ්ඣානං බරානං කටුකානං අසානානං අමනාපානං පාණහරානං අනධිවාසිකජාතිකා හොති. දාදසවස්සා ව ඛො භික්ඛවෙ, ගිහිගතා බමා හොති සිත්තස්ස උණ්ණස්ස ජීසවජාය පිපාසාය ඛංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමචස්සානං දුරුත්තානං දුරාගතානං වචනපථානං උප්පන්නානං සාරිරිකානං වේදනානං දුක්ඛානං තිජ්ඣානං බරානං කටුකානං අසානානං අමනාපානං පාණහරානං අධිවාසිකජාතිකා හොති. තෙන භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය --පෙ-- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනං:

1. තිබ්බානං - මජ්ඣං,

2. අනධිවාසකජාතිකා, -මජ්ඣං,

3. උනාදසවස්සා - මජ්ඣං.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇත්ති උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මසංඥා ඇත්ති උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවසක් සවැදූරුව දහවති හික්මුණු සිබ ඇති සත්ත්වයා විසින් සම්මත කරන ලද හික්මනු වන උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 7. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදාන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ උනු දෙළොස්වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවති. ධුනු සිහිලස උණුසුම සාගිති පවස නො සිහිය හැකියෝ වෙති. ඩැහැමැසි මදුරු වා හිරුරැස් දිග්දෑ පහස ද දුබැසි දුවදනා වදන්මග ද සිරිරි පිළිබැඳි උපන් නො සිහිය හැකි බහල නියුණු රථ නො මිහිරි නො මනාවඩන දිවිහරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුලුලෝ වෙත්.

යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ... ධුනු ලමු ගොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ උනු දෙළොස්වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුනු ද”යි... සැබෑ ද මෙහෙණි, මෙහෙණේ උනුදෙළොස් වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවන් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුණු... කෙසේ නම් මෙහෙණි, මෙහෙණේ උනුදෙළොස් වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුනු ද? මෙහෙණි, උනුදෙළොස් වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා සිහිලස උණුසුම සාගිති පවස නො සිහිය හැකියා මැ වෙයි. ඩැහැමැසි මදුරු වා හිරුරැස් දිග්දෑ පහස ද දුබැසි දුවදනා වදන්මග ද සිරිරි පිළිබැඳි උපන් නො සිහිය හැකි බහල නියුණු රථ නො මිහිරි නො මනාවඩන දිවිහරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුලුවුවා වෙයි. මෙහෙණි, දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා සිහිලස උණුසුම සාගිති පවස සිහිය හැකියා ද වෙයි. ඩැහැමැසි මදුරු වා හිරුරැස් දිග්දෑ පහස ද දුබැසි දුවදනා වදන්මග ද සිරිරි පිළිබැඳි උපන් නො සිහිය හැකි බහල නියුණු රථ නො මිහිරි නො මනාවඩන දිවිහරන වෙයිනුදු ඉවසන සුලු වුවා ද වෙයි. මෙහෙණි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මෙහෙණි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

පාවිත්‍රියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙගා

“යා පන භික්ෂුනි උනදාදසවසසං ගිහිගතං වුට්ඨාපෙය්‍යා පාවිත්‍රිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනිනි -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙඤ්ඤාපෙතා භික්ෂුනිනි.

උනදාදසවසසං නාම: අප්පකදාදසවසසං.

ගිහිගතා නාම: පුරිසනතරගතා වුච්ඡති.

වුට්ඨාපෙය්‍යානි: උපසම්පාදෙය්‍යා.

වුට්ඨාපෙය්‍යානීති ගණං වා ආවර්තීං වා පකතං වා විවරං වා පරියෙයනී, සීමං වා සම්මන්තනී ආපනනී දුක්ඛට්ඨස්ස. ඤාතියා දුක්ඛට්ඨං දව්භි කම්මවාචාගි දුක්ඛට්ඨා. කම්මවාචාපරියොධානො උප්පක්ඛායාය ආපනනී පාවිත්‍රියස්ස. ගණස්ස ච ආවර්තීයා ච ආපනනී දුක්ඛට්ඨස්ස.

උනදාදසවසසාය උනදාදසවසසං සඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනනී පාවිත්‍රියස්ස. උනදාදසවසසාය චෙට්තිකා වුට්ඨාපෙති ආපනනී දුක්ඛට්ඨස්ස. උනදාදසවසසාය පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති අනාපනති.

පරිපුණ්ණදාදසවසසාය උනදාදසවසසං සඤ්ඤා ආපනනී දුක්ඛට්ඨස්ස. පරිපුණ්ණදාදසවසසාය චෙට්තිකා ආපනනී දුක්ඛට්ඨස්ස. පරිපුණ්ණදාදසවසසාය පරිපුණ්ණසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: උනදාදසවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති පරිපුණ්ණදාදසවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති, උම්මන්තාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

පඤ්චමසිකඛාපදං.

4. 7. 6

ඡට්ඨසිකඛාපදං

1. යාවඤ්ඤිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසසං ගිහිගතං දො වසසානී ඡත්‍ර ධම්මෙත්‍ර අසිකත්ති සිකඛං වුට්ඨාපෙතති. නා බාලා ගොතනී අබ්‍යන්තා, න ඡානනති කඤ්ඤා වා අකඤ්ඤා වා. යා නා භික්ෂුනියො අඤ්චිකා -පෙ-

“යම් මෙහෙණක් උනුදෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු... හික්කුනි... මෝ තොටෝ මේ අඬියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්සුණි යි.

උනනුදෙළොස්වස්වස් නම්: නො පන් දෙළොස්වස් ඇතියා.

ගිහිගතා නම්: පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා කියනු ලැබෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සට්ඨන කෙරේ නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. ශුච්ඡියෙන් දුකුලා වෙයි. දෙකම වැනින් දුකුලා වෙති. කම්බුවන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපරට ද දුකුලා ඇවැත් වේ.

උනුදෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි උනුදෙළොස්වස් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උනුදෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. උනුදෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි උනුදෙළොස්වස් සන් ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

උනුදෙළොස්වස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, උම්චන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4.7.6

සචන් සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිබ ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවති. ඔහු නො දුනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ...

තා උපකායනාති බියනාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම හිතකුනියො පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසං ගිහිගතං දෙව ව්‍යසානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකත්තසිකඛං වුට්ඨාපෙක්‍ෂනාති” ති-පෙ-ස වචං කිර හිතකවෙ, හිතකුනියො පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසං ගිහිගතං දෙව ව්‍යසානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකත්ත-සිකඛං වුට්ඨාපෙනාති සචං භගවා. විගරහි බුද්ධා භගවා. -පෙ-කථං හි නාම හිතකවෙ, හිතකුනියො පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසං ගිහිගතං දෙව ව්‍යසානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකත්තසිකඛං වුට්ඨාපෙක්‍ෂනාති. තෙනං හිතකවෙ, අසංසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිකා ධම්මං කථං කතා හිතකු ආට්ඨෙනායි. “අනුජානාමි හිතකවෙ, පරිපුණ්ණදාදස-ව්‍යසාය ගිහිගතාය දෙව ව්‍යසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසමුත්තිං දතුං” එවස්ස පත හිතකවෙ, දුතංකා: නාය පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසාය ගිහිගතාය සඛං උපසඤ්ඤාමිකා එකංසං උත්තරායඛං කරිකා හිතකුනිනං පාදෙ වින්දිකා උක්ඛවිකං නිසිදිකා අක්ඛ්‍රිමපග්ගහෙකා එවමස්ස වචනියො: අහං අයො ඉක්කංකාමා ඉක්කංකාමාය අයාය පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසා ගිහිගතා සඛං දෙව ව්‍යසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛා සමුත්තිං යාවාමිති. දුතියමපි යාවතංකා - තතියමපි යාවතංකා - ඛානාය හිතකුනියා පටිබලාය සඬෙක්‍ෂා කුපෙතංකො.

2. සුභාතු මෙ අයො සඬෙක්‍ෂා අයං ඉක්කංකාමා ඉක්කංකාමාය අයාය පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසා ගිහිගතා සංසං දෙව ව්‍යසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසමුත්තිං යාවති. යදි සංසංස පත්තනලො සංසො ඉක්කංකාමාය පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසාය ගිහිගතාය දෙව ව්‍යසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසමුත්තිං දදෙය්‍ය. එසා ඤාති.

සුභාතු මෙ අයො සඬෙක්‍ෂා අයං ඉක්කංකාමා ඉක්කංකාමාය අයාය පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසා ගිහිගතා සඬං දෙව ව්‍යසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසමුත්තිං යාවති. සඬෙක්‍ෂා ඉක්කංකාමාය පරිපුණ්ණ-දාදසව්‍යසාය ගිහිගතාය දෙව ව්‍යසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසමුත්තිං දෙති, යස්ස අයාය ඛමති ඉක්කංකාමාය පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසාය ගිහිගතාය දෙව ව්‍යසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසමුත්තිං යා දුතං. සා තුණහස්ස, යස්සා නකඛමති යා භාසෙය්‍ය. දිනා සංසෙන ඉක්කංකාමාය පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසාය ගිහිගතාය දෙව ව්‍යසානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසමුත්ති. ඛමති සඬස්ස නසමා තුණහි. එවමෙන ධාරයාමිති.

සිහු ලෙමි කොට සිතනි, නුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුනු දැ”යි... සැබැ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත් දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රයත්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දූහම් කථා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. ‘මහණෙනි, පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියකට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නට අනුදැනිමි’යි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ඒ පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක විසින් සඩ්ඝයා වෙත එළඹි උතුරුසහසිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උමුයෙන් හිඳ ඇදීලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ. ආර්යාවෙනි, මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇති මම සඩ්ඝයා ගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමි යි. දෙවන වටදු යැදිය යුතුයැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතුයැ. ථාන්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඩ්ඝ තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

2. ආර්යාවෙනි, සඩ්ඝ තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇති මෝ නොමෝ සඩ්ඝයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා සම්මුතිය යදිමි. ඉදින් සඩ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා සම්මුතිය දෙන්නේ යැ, මේ ඥප්ති යැ.

ආර්යාවෙනි, සඩ්ඝ තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇති මෝ නොමෝ සඩ්ඝයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා සම්මුතිය යදිමි. සඩ්ඝ තෙමේ පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙයි. පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕනොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕනොමෝ කියන්නී යැ සඩ්ඝයා විසින් පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන ලද්දි යැ. සඩ්ඝයාට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමියි.

පාචිත්තිය පාළි භික්ඛුනි විභවෙයා

සා පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සා ගිහිගතා එවං වදෙහිති චක්කඛ්ඛා: පාණාතිපාතා වෙරමණං දෙව වස්සානි අවිතික්කමසමාදනං සමාදියාමි -පෙ- විකාලභොජනා වෙරමණං දෙව වස්සානි අවිතික්කමසමාදනං සමාදියාමිති. අථ ඛො භගවා නා භික්ඛුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතා දුභරතාය -පෙ- එවක්ඛ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සං ගිහිගතං දෙව වස්සානි ජසු ධම්මෙසු අසික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨාපෙයා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමසමිං අකෙ අධිපෙපතා භික්ඛුනිති.

පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සා නාම: පන්ද්වාදසවස්සා.

ගිහිගතා නාම: පුරිසන්තරගතා වුච්චති.

දෙව වස්සානිති: දෙව සංචවජරානි.

අසික්ඛිතසික්ඛා නාම: සික්ඛා වා න දින්නා භොති. දින්නා වා සික්ඛා කුපිතා.

වුට්ඨාපෙයානි: උපසම්පාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමිති ගණං වා ආවර්තිං වා පන්තං වා විවරං වා පරියෙයති. සිමං වා සම්මන්තති. ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. සදුක්ඛියා දුක්ඛට්ඨං. ද්විගි කම්මවාචාගි දුක්ඛට්ඨා. කම්මවාචාපරියොසාගෙන උපජ්ඣායාය ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. ගණස්ස ච ආවර්තියා ච ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

ධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙයඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. ධම්මකම්මෙ චෙම්තිකා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. ධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙයඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙයඤ්ඤා¹ ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අධම්මකම්මෙ චෙම්තිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙයඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපත්ති: පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සං ගිහිගතං දෙව වස්සානි ජසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨාපෙති උම්මන්තියාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං.

1. ධම්මකම්මෙයඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති - චජ්ජං.

පිරිපුන් දොළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ ඕ තොමෝ මෙසේ කියවයි කිය යුත්තී යැ. දෙවසක් පණවායෙන් වැළකීම නො ඉක්ම වියයුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි ... දෙවසක් විකල් බොජුනෙන් වැළකීම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිපුන් දොළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි නො හික්මුණු සිඛ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්කුනි. ... මෝ තොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පරිපුණ්ණද්වාදසවසරා නම්: පැමිණි දොළොස්වස් ඇතියා යැ.

ගිහිගතා නම්: පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා කියනු ලැබෙයි.

දෙව වසාරිති: දැවුරුද්දක්.

අසිකබ්බසිකකා නම්: ගික්ඝාව නො දෙන ලද්දී හෝ වෙයි; දෙන ලද ගික්ඝාව කොපා වූවා හෝ වේ.

වූට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දෙ දුකුළා වෙයි. කම්වදන් පිරියතැ උවදා මෙහෙණට පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරමෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්යෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්යෙහි අධම්කම්සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

අධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්කම්යෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්කම්යෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් දොළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි හික්මුණු සිඛ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උමමන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

සත්තමසිකතාපදං.

1. සාවත්ති නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසං ගිහිගතං දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකාං සඛෙසන අසමනං වුට්ඨාපෙතති. භික්ඛුනියො එවමාහංසු: “එථ සිකඛමානා, ඉමං ජානාථ, ඉමං දෙථ, ඉමං ආහරථ, ඉමිනා අකො, ඉමං කජ්ජියං කරොථා”ති. තා එවමාහංසු: න මයං අයොසි සිකඛමානා. භික්ඛුනියො මයතති.

2. යා නා භික්ඛුනියො අජීව්‍යා -පෙ- නා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසං ගිහිගතං දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකාං සඛෙසන අසමනං වුට්ඨාපෙසනති”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසං ගිහිගතං දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකාං සඛෙසන අසමනං වුට්ඨාපෙසනති. -පෙ- සචං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසං ගිහිගතං දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකාං සඛෙසන අසමනං වුට්ඨාපෙතති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- විගරහිකා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතාසි. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසාය ගිහිගතාය දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකාය වුට්ඨානසමුත්තිං දතුං”. එවස්ස පන භික්ඛවෙ දුතඛබා: තාය පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසාය ගිහිගතාය දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකාය සඛසං උපසඬාමිකා එකංසං උත්තරාසඬා කරතා භික්ඛුනිනා පාදෙ වජ්ඣකා උක්ඛවිකං නිසීදිතා අඤ්ඤිමපගගෙතා එවමස්ස වචනියො: අහං අයොසි ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයාය පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසා ගිහිගතා දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකාය සඛසං වුට්ඨානසමුත්තිං යාවාමිති. දුතියමි යාවිතබ්බා - තතියමි යාවිතබ්බා - තෛතියාය භික්ඛුනියා පටිබලාය සඛෙසා ඤාපෙතබ්බා.

3. සුණාතු මෙ අයොසි සඛෙසා අයං ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයාය පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසා ගිහිගතා දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකාය සඛසං වුට්ඨානසමුත්තිං යාවති. යදි සඛසාය පනකකලං සඛෙසා ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසා ගිහිගතාය දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකාය වුට්ඨානසමුත්තිං දදෙයා එසා ඤාතති.

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන සි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත්. හික්වුණු මෙසේ කීහු: “එවු හික්වුණුවෙහි, මෙය දැනිවු. මෙය දෙවු. මෙය ගෙන එවු. මෙයින් ප්‍රයෝජන යැ. මෙය කැපකරවු” යි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආර්යාවෙහි, අපි හික්වුණුවෝ නො වමහ. අපි මෙහෙණෝ වමහ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුහු ද” යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත් ද යි. සැබැවැ, භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසංගයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දූහැරී කරා කොට මහණුන් ඇමතුසේක. ‘මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියකට වුවදාන සම්මුතිය දෙන්නට අනුදැනිමි’ යි. මෙසේ ද මහණෙනි, දිය යුතු යැ. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ ඇය විසින් සඤ්ඤා වෙත එළඹූ උතුරුසහසිටුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උඵුලයෙන් හිඳ ඇදීලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේයැ: ආර්යාවෙහි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇති මම සඤ්ඤාගෙන් වුවදාන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට ද යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට ද යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දැන්විය යුත්තේ ය.

3. ආර්යාවෙහි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා: මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ඤාගෙන් වුවදාන සම්මුතිය යදිමි. ඉදින් සඤ්ඤාගට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වුවදාන සම්මුතිය දෙන්නේය. මේ ඥප්ති යැ.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභංගයා

සුභාතු මෙ අයො සංඛෙසා අයං ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයාය පරිපුණ්ණද්වාදසවසො ගිහිගතා දෙව වසොනි ඡස්ස ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා සංඛං වුට්ඨානසමුත්තිං යාවති. සංඛෙසා ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවසො ගිහිගතාය දෙව වසොනි ඡස්ස ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨානසමුත්තිං දෙනි; යසො අයාය ඛමති ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවසො ගිහිගතාය දෙව වසොනි ඡස්ස ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨානසමුත්තිං යා දනං, සා තුණ්හස, යසො නකඛමති සා භාසෙයා. දිනනා සංඛෙසන ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවසො ගිහිගතාය දෙව වසොනි ඡස්ස ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨානසමුත්තිං. ඛමති සංඛෙසන නයමා තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමීති.

අථ ඛො හගවා නා භික්ඛුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතා දුහරතාය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසතතු:

“යා පන භික්ඛුනී පරිපුණ්ණද්වාදසවසං ගිහිගතං දෙව වසොනි ඡස්ස ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඛෙසන අසමමතං වුට්ඨාපෙයා පාචිත්තිය”නති.

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අත්ථෙ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

පරිපුණ්ණද්වාදසවසො නාම: පහතද්වාදසවසො.

ගිහිගතා නාම: පුරිසනාරගතා වුවවති.

දෙව වසොනීති: දෙව සංවච්ඡරානි.

සික්ඛිතසික්ඛා නාම: ඡස්ස ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා.

අසමමතා නාම: ඤාතිදුතියෙන කමමෙන වුට්ඨානසමුත්ති න දිනනා හොති.

වුට්ඨාපෙයානී: උපසම්පාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයොමීති ගණං වා ආවරිතිං වා පතනං වා විවරං වා පරි-
යෙසති, සිමං වා සමමනගති ආපනති දුක්ඛට්ඨං. ඤාතියා දුක්ඛට්ඨං
දව්හි කමමවාචාහි දුක්ඛවා. කමමවාචාපරියොසානෙ උපජ්ඣායාය
ආපනති පාචිත්තියං. ගණං ව ආවරිතියා ව ආපනති දුක්ඛට්ඨං.

ආර්යාවෙහි, සත්ත තෙවේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි හික්මුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සත්තයාගෙන් වුවසාන සම්මුතිය යදිසි. සත්ත තෙවේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි හික්මුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වුවසාන සම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි හික්මුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වුවසාන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ධි තොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමකට තො රුස්නේ නම් ධිතොමෝ කියන්නී යැ. සත්තයා විසින් පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි හික්මුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වුවසාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සත්තයාට රුස්නේය. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි සි.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ට මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණන් මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි හික්මුණු සිබ ඇති සංඝයා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවානම් පවිතිවේ” යයි.

4. යා පත: යම්, යවබුදු...හික්බුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහිලා අදහස්කරන ලද හික්මුණි සි.

පරිපුණ්ණද්වාරදසවසා නම්: පැමිණි දෙළොස්වස් ඇතියා යැ.

හිහිගතා නම්: පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා කියනු ලැබෙයි.

දෙව වසානි: දැවුරුද්දක්.

සිකතිසිකතා නම්: සවැදැරුම් දහමහි හික්මුණු සිබ ඇතියා යැ.

අසම්මතා නම්: ඤාතිදුතියකම්යෙන් වුවසානසම්මුතිය නො දෙන ලද්දා වෙයි.

වුවසාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාතිකයෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දුකුළා දෙකක් වෙති. කම්වදන් පිරිසනැ උවදු මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාට ද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාවිත්‍රියපාළු හික්කුනිවිහලෙහි

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා චූට්ඨාසෙති ආපනනි පාවිත්‍රියසංඝ. ධම්මකමෙම චෙමනිකා චූට්ඨාසෙති ආපනනි පාවිත්‍රියසංඝ. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා චූට්ඨාසෙති ආපනනි පාවිත්‍රියසංඝ.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපනනි දුක්ඛට්ඨසංඝ. අධම්මකමෙම චෙමනිකා ආපනනි දුක්ඛට්ඨසංඝ. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපනනි දුක්ඛට්ඨසංඝ.

අනාපනති: පරිපුණ්ණදායවංසං ගිහිගතං දො වසංඝානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සචෙක්ඛන සච්චිතං චූට්ඨාසෙති, උත්තෙක්ඛකාය -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

4. 7. 8

අට්ඨමසික්ඛාපදං

1. සාවත්ථි නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා හික්කුනි සහජීවිනි චූට්ඨාසෙත්වා දො වසංඝානි තෙව අනුග්ගණනාති න අනුග්ගණනාපෙති. නා බාලා ගොතති අබ්‍යන්තරා. න ජාතනති කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා නා හික්කුනියො අප්පිල්ලා -පෙ- නා උප්ඝායන්ති බියන්ති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා සහජීවිනි චූට්ඨාසෙත්වා දො වසංඝානි තෙව අනුග්ගණනාති, න අනුග්ගණනාපෙත්සාති”ති -පෙ- සච්චං කිර හික්කුවෙ, ථුලලනඤ්ඤා හික්කුනි සහජීවිනි චූට්ඨාසෙත්වා දො වසංඝානි තෙව අනුග්ගණනාති, න අනුග්ගණනාපෙතිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්කුවෙ ථුලලනඤ්ඤා හික්කුනි සහජීවිනි චූට්ඨාසෙත්වා දො වසංඝානි තෙව අනුග්ගණනාති, න අනුග්ගණනාපෙත්සාති. තෙනං හික්කුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්කුවෙ, හික්කුනියො, ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන හික්කුනි සහජීවිනි චූට්ඨාසෙත්වා දො වසංඝානි තෙව අනුග්ගණනා න අනුග්ගණනාපෙය්‍ය පාවිත්‍රිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං ඉමසමි අසො අධිපොතා හික්කුනිති.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මයංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මයංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධර්මකම්මයෙහි ධර්මකර්මයංඥා ඇතියා නාට්‍ය ඉකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නාට්‍ය ඉකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මයංඥා ඇතියා නාට්‍ය ඉකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සමැදුරුම් දහමහි හික්මුණු සිට ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත කරන ලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නාට්‍ය ඇවැත් නැත. උමමන්තාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 7. 8

අටවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි ථූල්ලනන්ද හික්මුණි නොමෝ සහජිවිනියක උපසපන් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරෙයි. නො මැ අනුග්‍රහ කරවයි. ධ්‍රු නො දැනුවැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙටෙක් අපිස් වූවෝ ... ධ්‍රු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පටසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නාට්‍ය ආර්යා ථූල්ලනන්ද නොමෝ සහජිවිනියක උපසපන් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කළා ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවූ දැ” යි ... සැබැ ද මෙහෙණි, ථූල්ලනන්ද හික්මුණි නොමෝ සහජිවිනියක උපසපන් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරේ ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවා දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුද්ධු ගැරුණු ... කෙසේ නම් මෙහෙණි, ථූල්ලනන්ද හික්මුණි නොමෝ සහජිවිනියක උපසපන් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කළා ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවූ ද, මෙහෙණි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මෙහෙණි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් සහජිවිනියක උපසපන් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරේ නම් නො මැ අනුග්‍රහ කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්මුණි ... මෝ නොමෝ වෙ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පාචික්කයපාළි භික්ෂුනිවිභංගො

සහජිවිනි නාම: සද්ධිවිහාරිනි වුවදිති.

වුට්ඨාපෙකානි: උපසම්පාදෙකා.

දො වසානිති: දො සංවත්සරානි.

නෙව අනුග්ගණයානි: න සයං අනුග්ගණයා උද්දසෙන පරිපුර්ණය ඔවාදෙන අනුසාසනියා.

අනුග්ගණයෙයානි: න අඤ්ඤං ආනාපෙයා. දො වසානි න අනුග්ගණිකාමි න අනුග්ගණිකාපෙයාමිති ධුරං නික්ඛිතමනෙ ආපක්ඛි පාචික්කයසං.

අනාපනි: සති අනාරාමෙ පරියෙසිකා න ලහනි, ගිලානාස ආපදස්ස උමමිතකාය -පෙ- ආදිකමමිකායානි.

අට්ඨමසික්කාපදං.

4. 7. 9

නවමසික්කාපදං

1. යාවත්ථිනිදානං— නෙව බො පන සමයෙන භික්ෂුනියො වුට්ඨාපිතං පවත්නිං දො වසානි නානුබන්ධනි. තා බාලා භොනති අබ්‍යන්තා න ජානනි කප්පියං වා අනප්පියං වා, යා තා භික්ෂුනියො අසම්මා -පෙ- තා උප්කායනි බියනි විපාවෙනි: ‘‘කථං හි නාම භික්ෂුනියො වුට්ඨාපිතං පවත්නිං දො වසානි නානුබන්ධසංහති’’ති. -පෙ- යවං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො වුට්ඨාපිතං පවත්නිං දො වසානි නානුබන්ධනිති. යවං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො වුට්ඨාපිතං පවත්නිං දො වසානි නානුබන්ධසංහති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්ප-සක්කානං වා පසාදයං -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දියනතු:

‘‘යා පන භික්ෂුනි වුට්ඨාපිතං දො වසානි නානුබන්ධසං පාචික්කිය’’නති.

2. යා පනානි: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනිති: -පෙ- අයං ඉමසම්. අත්ථෙ අධිපෙතා භික්ෂුනිති.

සහජීවිනී නම්: සඤ්චිභාරිනිය කියනු ලැබෙයි.

චුට්‍යාපෙකා උපසපන් කරවා.

දෙව වසානි: ඇවුරුද්දක්.

නෙව අනුගහණෙහියා: කොමෝ උද්දෙශයෙන් පරිපූර්ණයෙන්. අවවාදයෙන් අනුසායනයෙන් නො මැ අනුග්‍රහ කරයි.

න අනුගහණහාපෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි. දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කරන්නෙව්, අනුග්‍රහ නො කරවන්නෙව් යි ධූර-නික්ෂෙපය කළ කෙනෙහි පවති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කළහි, සොයා නො ලබා නම්, ගීලන්වූවාට, ආපදයෙහි ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අවතන සිකපද යි.

4. 7. 9

නවවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්තීතිද්‍යා යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ උපසපන් කැරවූ උවදැ මෙහෙණ දෙවසක් උවටන් නො කෙරෙති. ඔහු නො දැනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ උපසපන් කැරවූ උවදැ මෙහෙණ දෙවසක් උවටන් නො කරවූහ ද?” යි...සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ උපසපන් කැරවූ උවදැ මෙහෙණ දෙවසක් උවටන් නො කෙරෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍ය-වතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ උපසපන් කැරවූ උවදැ මෙහෙණ දෙවසක් උවටන් නො කළහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි...මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් උපසපන් කැරවූ උවදැ මෙහෙණ දෙවසක් උවටන් නො කෙරේ නම් පවති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු...හිකුනි...මෝ කොමෝ මේ අර්ථ-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පාචිකියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙයා

3. වුට්ඨාපිකනනි: උපසම්පාදිතං.

පවත්නි නාම: උපජ්ඣායා වුච්චති.

දෙව වසසානිති: දෙව සංවච්ඡරානි.

නානුබන්ධෙයානි: න උපට්ඨෙයය.¹ දෙව වසසානි නානු-
බන්ධෙයානිති ධුරං නික්ඛන්තවන්ත ආපත්ත පාචිකියසස.

අනාපනති: උපජ්ඣායා බාලා වා හොති අලජ්ජිති වා,
ගිලානාය, ආපදස්ස, උම්බිකාකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

නවමසිකකාපදං.

4. 7. 10

දසමසිකකාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ
භික්ෂුනි සහජීවිනිං වුට්ඨාපෙක්ඛා තෙව වුපකාසෙසි.² න වුපකාසාපෙසි.
සාමිකො අග්ගහෙසි. යා නා භික්ෂුනියො අජීව්ජා -පෙ- නා උපජ්ඣායානි,
බීයනති, විපාවෙහති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනඤා සහජීවිනිං වුට්ඨා-
පෙක්ඛා තෙව වුපකාසෙසසති, න වුපකාසාපෙසසති, සාමිකො අග්ගහෙසි,
සවායං භික්ෂුනි පසන්නානා අය්‍ය න ච සාමිකො ගණේතය්‍යා”ති -පෙ-
සචං කීර භික්ඛවෙ, ථුල්ලනඤා භික්ෂුනි සහජීවිනිං වුට්ඨාපෙක්ඛා
තෙව වුපකාසෙසි, න වුපකාසාපෙසි, සාමිකො අග්ගහෙසිති. සචං
හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ,
ථුල්ලනඤා භික්ෂුනි සහජීවිනිං වුට්ඨාපෙක්ඛා තෙව වුපකාසෙසසති,
න වුපකාසාපෙසසති, සාමිකො අග්ගහෙසි. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නා-
නං වා පසාදය -පෙ- ඵවක්ඛ පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං
සිකකාපදං උඤ්ඤානතු:

“යා පන භික්ෂුනි සහජීවිනිං වුට්ඨාපෙක්ඛා තෙව වුපකාසෙය්‍ය න
වුපකාසාපෙය්‍ය අනතමසො ඡප්පඤ්චයොජනානිසි පාටිකතිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනිති: -පෙ- අයං
ඉමස්මිං අකෙට්ඨ අධිපෙපනා භික්ෂුනිති.

1. න සයං උපට්ඨෙයය, -මජ්ඣං.

2. තෙව වුපකාසෙති, නවුපකාසාපෙති, -මජ්ඣං.

මුට්ඨාසිකං: උපසපන් කරවන ලද.

පවත්නිති නම්: උදරා මෙහෙණ කියනු ලැබෙයි.

දෙව වසානි: දැවුරුද්දක්.

නානුබන්ධයා: උවචුන් නො කරයි. දෙවසක් උවචුන් නො කරන්නෙහි යි ධුරතික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

උවචු මෙහෙණ නො දැනුමැතිකම හෝ උප්පා නැතිකම හෝ වේ නම්, ගිලන්වූවාට, ආපදයෙහි ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 7. 10

දසවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදාන යි - එසමයෙහි ටනාහි ථුල්ලනන්ද හික්මුණි නොවෙත් සහජීවිතියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා යැ. (ගෙනැ යන්නට) මෙරමාහට නො ඇණවු යැ. සැටියා අල්වා ගත්තේ යැ. යම් එ මෙහෙණ කෙතෙක් අපියේ වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද නොවෙත් සහජීවිතියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවු ද, සැටියා අල්වා ගත්තේ ද. ඉදින් මේ මෙහෙණ නොවෙත් බැහැරට ගියා නම් සැටියා නො අල්වා ගත්තේ යැ'යි ... සැබැ ද ගෙණෙනි, ථුල්ලනන්ද හික්මුණි නොවෙත් සහජීවිතියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවු ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් වුදුගු ගැරුණු ... කෙසේ නම් ගෙණෙනි, ථුල්ලනන්ද හික්මුණි නොවෙත් සහජීවිතියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවු ද, සැටියා අල්වා ගත්තේ ද. වගණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද වගණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් සහජීවිතියක උපසපන් කරවා යමන් පිරිසෙයින් සපස් යොන්නකුදු නො මැ ගෙනැ යා නම් මෙරමාහට නො අණවා නම් පවිති වේ" ය යි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්මුණි ... මෝ නොවෙත් මේ අර්ථ-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පාවිත්‍ර්‍යය පාළු ගිනකුනිවිහඬෙකා

සහජීවිනි. නාම: සද්ධිවිහාරිනි වුවවති.

වූට්ඨාපෙකානි: උපසම්පාදෙකා.

තෙව වූපකාසෙයානි: න සයං වූපකාසෙයා.

න වූපකාසාපෙයානි: න අඤ්ඤං ආණාපෙයා.

තෙව වූපකාසෙසසාමි න වූපකාසාපෙසසාමි අනන්තසො ජප්පඤ්ඤා-
යොජනානිපිති ධුරං නිකල්පනමනෙත ආපත්ති පාවිත්‍ර්‍යසංස්.

අනාපතති: සති අනාරායෙ, පරියෙසිකා දුතිසිකං ගිනකුනි.
න ලහති, ගිලානාය ආපදස්ස උමුච්ඡිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායානි.

දසම සිකධාපදං.

ගබ්භිනීවගෙගා සත්තමො

කසප්පදානං:

ගබ්භිං පායතති. ජ ධම්මෙ අසම්මතදාදස

පරිපුණ්ණඤ්ඤා සංසෙන සහ වූට්ඨා ජප්පඤ්ඤා ව

සහජීවිනී නැති; සද්ධිවිහාරිනී කියනු ලැබෙයි.

වුට්ඨාපෙකා: උපසපන් කරවා,

නෙව වූපකාසෙයා: තොටෝ නො මැ ගෙනැ යයි.

න වූපකාසාපෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි.

සමන්තිරිසෙයින් සපස් යොන්නකුදු නො මැ ගෙනැ යන්නෙහි,
මෙරමාහට නො අණවන්නෙහි යි ධුර නික්මෙපය කළ හෙණෙහි
පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කළුහි යොයා දෙවන වෙහෙණක නො ලබා
නව ඇවැත් නැත. ගිලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උච්චිත්තිකාවට ...
ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

සත්වැනි ගඟිනි වර්ග යි.

එහි උද්දනස:

ගඟිනි යැ පායන්නී යැ ජබමු යැ අසමුන යැ උනදවාදස
යැ පරිපුණ්ණ (දවාදස) යැ සබ්බ යැ සහජීවිනී යැ වුට්ඨාපිත
යැ ජපඤ්ච යොජන යැ යි.

පද්මසිකාපදං

1. තෙන සමයෙන ටුඤ්ඤා හගවා සාවකියං විහරති ජෙනවතෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං. කුමාරිභූතං චුට්ඨාපෙතති. තා අසබ්බා ගොතති සීතස්ස උණ්තස්ස පීශවජාය පිපාසාය ඩංසමකසවානාතපසිරිංසපසලෙස්සානං දුරුත්තානං දුරාගතානං චචනපථානං උප්පන්නානං සාරිරිකානං වෙදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං ඛරානං කවුකානං අසානානං අමනාපානං පාණ්හරානං අනධිවාසිකජාතිකා ගොතති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අසීවජා-පෙ-නා උප්ඤ්ඤායතාති ඛියතාති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං. කුමාරිභූතං චුට්ඨාපෙස්සතති”ති-පෙ-සව්ටං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං. කුමාරිභූතං චුට්ඨාපෙතති”ති. සච්චි හගවා. විහරති ටුඤ්ඤා හගවා-පෙ-කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං. කුමාරිභූතං චුට්ඨාපෙස්සතති. උනව්සතිවස්සං භික්ඛුවෙ, කුමාරිභූතා අසබ්බා ගොති සීතස්ස උණ්තස්ස -පෙ- පාණ්හරානං අනධිවාසිකජාතිකා ගොති. විසතිවස්සං ච ඛො භික්ඛුවෙ කුමාරිභූතා බමා ගොති සීතස්ස උණ්තස්ස -පෙ- පාණ්හරානං අධිවාසිකජාතිකා ගොති. තෙන භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ථව්සඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිස්සතු:

“යා පන භික්ඛුනි උනව්සතිවස්සං. කුමාරිභූතං චුට්ඨාපෙය්‍ය සාවකතිය”තති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා-පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අත්ථෙ අධිප්පෙතා භික්ඛුනිති.

උනව්සතිවස්සං නාම: අප්පන්නව්සතිවස්සං.

කුමාරිභූතා නාම: සාමණෙරා චුට්ඨති.

චුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසම්පාදෙය්‍ය.

චුට්ඨාපෙය්‍යාමිති ගණ: වා ආවරිතං වා පනතං වා විවරං වා පරියෙසති, සිමං වා සම්මන්තති, ආපනති දුක්ඛං ස්වං, සුඤ්ඤායා දුක්ඛං දව්හි කම්මවාචාහි දුක්ඛං. කම්මවාචාපරියොසානෙ උප්පඤ්ඤායාය ආපනති පාවිකතියස්ස. ගණස්ස ච ආවරිතියා ච ආපනති දුක්ඛං ස්වං.

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවන් බුදුහු සැවැත්‍ර ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිවුහුගේ අරමිති වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ උනුවිසිවස් ඇති හෙරුණිය උපසපන් කරවති. ඔහු සිහිලස උණුසුම් යාගිනි පවස නො සිහිය ගැකියෝ වෙති. ඔැගැලැසි මදුරු වා හිරු රැස් දිගැ පහස ද දුබැසි දුවදනා වදන්-මග ද සිරිටි පිළිබැඳි වැ උපන් නො සිහිය ගැකි බහල කියුණු රළු නො මිහිරි නො මොවබන දිවි හරන වෙයිනුද නො ඉවසන සුල්ලෝ වෙත්.

2. යම් එ මෙහෙණ කෙතෙක් දවස් වුවෝ ... යහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති; දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ උනුවිසිවස් ඇති හෙරුණියක උපසපන් කරවුහ ද” යි ... සැබැ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ උනුවිසිවස් ඇති හෙරුණියක උපසපන් කරවන් ද යි ... සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ උනුවිසිවස් ඇති හෙරුණියක උපසපන් කරවුහ ද, මහණෙනි, උනුවිසිවස් ඇති හෙරුණිය සිහිලස උණුසුම් ... දිවිහරන (වෙයිනුද) නො ඉවසනසුලු වුවා වෙයි. මහණෙනි, විසිවස් ඇති හෙරුණිය සිහිලස උණුසුම් ... දිවිහරන (වෙයිනුද) ඉවසනසුලු වුවා ද වෙයි. මහණෙනි, වෙස අප්‍රයන්ත-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... වෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් උනුවිසිවස් ඇති හෙරුණියක උපසපන් කරවා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම් බදු ... හිකවුනි මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හිකුණි යි.

ලානවිසතිවසා නම්: නො පන් විසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිහුතා නම්: හෙරුණිය කියනු ලැබේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙට් යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි සැත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරිසනැ උවදු මෙහෙණහට පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇපරහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

උනවිසතිවිසසාය උනවිසතිවිසසාය සද්දස්ස වුට්ඨාපෙනි ආපතති පාචිකත්වස්ස. උනවිසතිවිසසාය වෙමතිකා වුට්ඨාපෙනි ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. උනවිසතිවිසසාය පරිපුණ්ණස්ස වුට්ඨාපෙනි අනාපතති.

පරිපුණ්ණවිසතිවිසසාය උනවිසතිවිසසානි සද්දස්ස ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. පරිපුණ්ණවිසතිවිසසාය වෙමතිකා ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස, පරිපුණ්ණවිසතිවිසසාය පරිපුණ්ණස්සද්දස්ස අනාපතති.

අනාපතති: උනවිසතිවිසසං පරිපුණ්ණස්සද්දස්ස වුට්ඨාපෙනි, පරිපුණ්ණවිසතිවිසසං පරිපුණ්ණස්සද්දස්ස වුට්ඨාපෙනි, උච්චත්තකාය - පෙ - ආදිකම්මකායාති.

පඨමසිකඛාපදං.

4. 8. 2

දුතියසිකඛාපදං

1. සාවකීනිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන හිතකුණියො පරිපුණ්ණවිසතිවිසසං කුමාරිභූතං දෙව වස්සානි ජසු ධම්මෙසු අසිකත්ත සිකඛං වුට්ඨාපෙතති. කා බාලා භොගති අබ්බාතතා, න ජානතති කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා හිතකුණියො අප්පිච්ඡා - පෙ - තා උප්පාදානති තියනති විපාවෙනති; “කථං හි නාම හිතකුණියො පරිපුණ්ණවිසතිවිසසං කුමාරිභූතං දෙව වස්සානි ජසු ධම්මෙසු අසිකත්ත සිකඛං වුට්ඨාපෙසසනති”ති - පෙ - සච්චං කිර හිතඛවෙ හිතකුණියො පරිපුණ්ණවිසතිවිසසං කුමාරිභූතං දෙව වස්සානි ජසු ධම්මෙසු අසිකත්ත සිකඛං වුට්ඨාපෙතති ති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා - පෙ - කථං හි නාම හිතඛවෙ හිතකුණියො පරිපුණ්ණවිසතිවිසසං කුමාරිභූතං දෙව වස්සානි ජසු ධම්මෙසු අසිකත්ත සිකඛං වුට්ඨාපෙසසනති. තෙනං හිතඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය - පෙ - විගරහිකා ධම්මිං කථං කතා හිතකු ආමනොසි. “අනුජානාමි හිතඛවෙ අධාරසවස්සාය කුමාරිභූතාය දෙව වස්සානි ජසු ධම්මෙසු සිකඛාසමුත්තිං දතා.” එවඤ්ඤා පන හිතඛවෙ දතබ්බා: නාය අධාරසවස්සාය කුමාරිභූතාය සඛ්ඤං උප - සඬක්ඛිකා එකංසං උත්තරාසඬ්ඤා කරිකා හිතකුණිනං පාදෙ වජ්ඣිකා උක්කචිකං නිසිද්ධිකා අඤ්ඤාලිමපග්ගහෙකා එවමස්ස වචනියො: අහ. අයොස ඉක්ඛන්තාමා ඉක්ඛන්තාමාය අයායාය අධාරසවස්සා කුමාරිභූතා සඬ්ඤං දෙව වස්සානි ජසු ධම්මෙසු සිකඛාසමුත්තිං යාවාමිති. දුතියමේ යාවිතබ්බා - නතියමේ යාවිතබ්බා - බ්බාතතාය හිතකුණියා පටිබලාය සඬේසා ඤාපෙතබ්බො.

උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි උනු විසිවස් සත් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවති ඇවැත් වෙයි. උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි විවති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සත්ඇතියා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි උනු විසිවස් සත් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි විවති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සත් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

උනු විසිවස් ඇතියක පිරිපුන් සත් ඇතියා උපසපත් කරවා නම්, පිරිපුන් විසිවස් ඇතියක පිරිපුන් සත් ඇතියා උපසපත් කරවා නම්, ඇවැත් නොවේ. උම්මන්තිකාවට... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 8. 2

දෙවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදහස යි - පසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිබ ඇති භෙරුණියක උපසපත් කරවති. ඔහු නොදනුවැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නොකැපය හෝ නො දැනේ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිය වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති; දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති සවැදුරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිබ ඇති භෙරුණියක උපසපත් කරවුහුද?” යි... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිබ ඇති භෙරුණියක උපසපත් කරවන් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිබ ඇති භෙරුණියක උපසපත් කරවුහුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... ගරහා දැහැටි කපා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. ‘මහණෙනි, අටළොස් වස් ඇති භෙරුණියකට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මතිය දෙන්නට අනුදනිමි’. මෙසේද වනාහි මහණෙනි දිය යුතු යැ. ඒ අටළොස් වස් ඇති භෙරුණිය විසින් සඤ්ඤා වෙත එළැඹැ උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උප්පුයෙන් තිද ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ. ආර්යාවෙහි මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ අටළොස් වස් ඇති භෙරුණි වූ මෙනම් ඇති මම සඤ්ඤාගෙන් දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මතිය යදිමි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙනා

2. සුඡාතු මෙ අයො සඛෙසා අයං ඉක්කන්තාමා ඉක්කන්තාමාය අයාය අට්ඨාරසවසො කුමාරිභුතා සඛං දෙව වසොනි ජස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමුත්තිං යාවති. යදි සඛසසං පනතකලලං සඛෙසා ඉක්කන්තාමාය අට්ඨාරසවසොය කුමාරිභුතාය දෙව වසොනි ජස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමුත්තිං දදෙයා. එසා ඤාතති.

3. සුඡාතු මෙ අයො සඛෙසා, අයං ඉක්කන්තාමා ඉක්කන්තාමාය අයාය අට්ඨාරසවසො කුමාරිභුතා සඛං දෙව වසොනි ජස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමුත්තිං යාවති. සඛෙසා ඉක්කන්තාමාය අට්ඨාරසවසොය කුමාරිභුතාය දෙව වසොනි ජස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමුත්තිං දෙති. සසො අයාය ධම්මි ඉක්කන්තාමාය අට්ඨාරසවසොය කුමාරිභුතාය දෙව වසොනි ජස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමුත්තිං යාදනං. යා තුණ්හසං. සසො නකබමති සා භාටසයා. දින්නා සඛෙසන ඉක්කන්තාමාය අට්ඨාරසවසොය කුමාරිභුතාය දෙව වසොනි ජස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමුත්තිං. ධම්මි සඛසසං තසමා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමීති.

4. යා අට්ඨාරසවසො කුමාරිභුතා එවං වදෙහිති වතතබ්බා: පාණානිපානා චෙරමණිං දෙව වසොනි අවිතික්කමසමාදනං සමාදියාටි -පෙ- විකාල-භොජනා චෙරමණිං දෙව වසොනි අවිතික්කමසමාදනං සමාදියාමීති. අප් ඛො හගවා නා භික්ඛුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතො දුගරතාය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියතතු:

“යා පන භික්ඛුනි පරිපුණ්ණ වීසතිවයො කුමාරිභුතං දෙව වසොනි ජස්ස ධම්මෙස්ස අසික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨාපෙයො පාචිත්තිය”නති.

5 යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අක්ඛෙ අධිපෙතනා භික්ඛුනිති.

පරිපුණ්ණවීසතිවයො නාම: පනවීසතිවයො.

කුමාරිභුතා නාම: සාමඥෙරා වුච්චති.

දෙව වසොනිති: දෙව සංවච්ඡරානි.

2. ආර්යාවෙහි, සත්‍යතාවේ වඩදන් අසාවා. මෙතම ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ අවලෝම වස් ඇති හෙරණි වූ මෙතම ඇති මෝ නොමෝ සත්‍යයාගෙන් දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්‍ෂා-සම්මුතිය යදිමි. ඉදින් සත්‍යයාගට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සත්‍යතාවේ අවලෝම වස් ඇති මෙතම ඇති හෙරණියට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්‍ෂාසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඥාපිති යි.

3. ආර්යාවෙහි, සත්‍ය තාවේ වඩදන් අසාවා. මෙතම ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ අවලෝම වස් ඇති හෙරණි වූ මෙතම ඇති මෝ නොමෝ සත්‍යයාගෙන් දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්‍ෂා-සම්මුතිය යදිමි. සත්‍ය තාවේ අවලෝම වස් ඇති මෙතම ඇති හෙරණියගට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්‍ෂාසම්මුතිය දෙයි. අවලෝම වස් ඇති මෙතම ඇති හෙරණියට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්‍ෂාසම්මුතිය දිම යම් ආර්යාවකට රැස්නේ නම් ධි නොමෝ නිහඬවන්නී යැ, යමකට නොරැස්නේ නම් ධි නොමෝ කියන්නී යැ. සත්‍යයා විසින් අවලෝම වස් ඇති මෙතම ඇති හෙරණියට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්‍ෂා-සම්මුතිය දෙන ලද්දි යැ. සත්‍යයාගට රැස්නේයැ. ජහෙයිත් නිහඬ-ය හ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

4. අවලෝම වස් ඇති ඒ හෙරණිය මෙසේ කියවිමි කිය-යුන්නි යැ. දෙවසක් පණිවායෙන් වැළකිම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි ... දෙවසක් විකල් බොජුගෙන් වැළකිම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි යි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිති ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නොගික්මුණු සිබ ඇති හෙරණියක උපසපන් කරවා නම් පවිති වෙ” යයි.

5. යා පත: යම්, යමබ්දු ... ගිකබුහි ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්‍ෂණි යි.

පරිපුණ්ණවියකිවසසා නාට: පැමිණි විසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිගුනා නම්: හෙරණිය කියනු ලැබෙයි.

දෙවසානි: දැවුරුද්දක්.

පාවිෂ්ඨයාට හිතවුන්විභවෙනා

අසිකතිසිකතා නාම: සිකතා වා න දිනනා හොති දිනනා වා සිකතා කුපිතා

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසම්පාදෙය්‍ය.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමිති ගණං වා ආවරිනිං වා පහං වා විවරං වා පරියෙයනි, සීමං වා සම්මන්තනි ආපනනි දුක්ඛංය්‍ය, ඤාණියා දුක්ඛං ද්විති කම්මවාචාති දුක්ඛං. කම්මවාචාපරියොසානො උපප්ඤායාය ආපනනි පාවිෂ්ඨය්‍ය, ගණස්ස ච ආවරිනියා ච ආපනනි දුක්ඛංය්‍ය.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙයඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනනි පාවිෂ්ඨය්‍ය. ධම්මකමෙම චෙට්තිකා වුට්ඨාපෙති ආපනනි පාවිෂ්ඨය්‍ය. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙයඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනනි පාවිෂ්ඨය්‍ය.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙයඤ්ඤා ආපනනි දුක්ඛංය්‍ය. අධම්මකමෙම චෙට්තිකා ආපනනි දුක්ඛංය්‍ය. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙයඤ්ඤා ආපනනි දුක්ඛංය්‍ය.

අනාපනති: පරිපුණ්ණවිසතිංය්‍ය. කුමාරිභූතං දෙඛ ව්‍යඤ්ඤානි ඡත්‍ය ධම්මෙසු සිකතිසිකතා වුට්ඨාපෙති, උමමනිකාය -පෙ- ආදි-කම්මකායාති.

දුතියසිකතාපදං.

4. 8. 3

තතියසිකතාපදං

1. සාවස්ථිතිදානං-- තෙන ටො පන සම්මෙහ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණවිසතිංය්‍ය. කුමාරිභූතං දෙඛ ව්‍යඤ්ඤානි ඡත්‍ය ධම්මෙසු සිකතිසිකතා සංසෙන අසම්මතං වුට්ඨාපෙතී. භික්ඛුනියො එව්වාහංසු. "එඵ සිකම්මානා, ඉමං ජානාඵ, ඉමං දෙඵ, ඉමං ආහරඵ, ඉමිනා අත්ථා, ඉමං කප්පියං කරොථා"ති. නා එව්වාහංසු: "භා මයං අයොසි සිකම්මානා භික්ඛුනියො මයතති".

අසිකඛිතසිකඛා නම්: ශික්‍ෂාව නොදෙන ලද්දී හෝ වෙයි. දෙන ලද ශික්‍ෂාව කොපා වූවා හෝ වේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්මදන් පිරියතැ උවදෑ මෙහෙණට පවති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇපරහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවති ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති හෙරණියක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මන්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 8. 3

තෙවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදෑරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නොකරන ලද හෙරණියක උපසපන් කරවති. මෙහෙණෝ මෙසේ කිහු: 'එවු හික්මනුවෙනි, මෙය දනිවු, මෙය දෙවු, මෙය ගෙනඑවු, මෙයින් ප්‍රයොජන යැ, මෙය කැප කරවු'යි. ඔහු මෙසේ කිහු: ආර්යාවෙනි, අපි හික්මනුවෝ නො වමිහ. අපි මෙහෙණෝ වමිහ යි.

2. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිව්ඡා -පෙ- තා උප්පායනාති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණවිසතිව්‍යසං. කුමාරි-
 ගුණං දෙව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකං සංඛෙසන අසමුතං.
 වුට්ඨාපෙය්‍යෙනති”ති. -පෙ- සචං. කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණ-
 විසතිව්‍යසං. කුමාරිගුණං දෙව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකං.
 සංඛෙසන අසමුතං වුට්ඨාපෙය්‍යෙනති. සචං. හගවා. විගරහි බුද්ධො
 හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණවිසතිව්‍යසං.
 කුමාරිගුණං දෙව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකං සංඛෙසන
 අසමුතං වුට්ඨාපෙය්‍යෙනති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය
 -පෙ- විගරහිකා ධම්මං. කථං කතා භික්ෂු ආවණ්ණසි. “අනුරානාමි
 භික්ඛවෙ පරිපුණ්ණවිසතිව්‍යසං කුමාරිගුණං දෙව ව්‍යසානි ඡස්ස
 ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකං වුට්ඨානසමුත්තිං දුතං”. එවස්ස පන භික්ඛවෙ
 දුතංබො: නාය පරිපුණ්ණවිසතිව්‍යසං කුමාරිගුණං දෙව ව්‍යසානි ඡස්ස
 ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකං සංඛං උපසංකමිකා එහංසං උත්තරාසංඝං.
 කරිකා භික්ෂුනිනං පාදෙ වඤ්ඤා උකඛට්ඨං නිසිදිකා අඤ්ඤි-
 මපග්ගහෙකා එවමස්ස වචනියො: “අහං අයො, ඉත්තනාමා
 ඉත්තනාමා අයාය පරිපුණ්ණවිසතිව්‍යසං කුමාරිගුණං දෙව ව්‍යසානි
 ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකං සංඛං වුට්ඨානසමුත්තිං යාවාමි”ති. දුතියමෙ
 යාවනංබො - තතියමෙ යාවනංබො - ධ්‍යානාය භික්ෂුනියා පටිබලාය
 සංඝො ඤාපෙතංබො.

3. සුභාතු මෙ අයො සංඛෙසා අයං ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය
 අයාය පරිපුණ්ණවිසතිව්‍යසං කුමාරිගුණං දෙව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස
 සිකත්තසිකං සංඛං වුට්ඨානසමුත්තිං යාවති. යදි සංඛෙසං පනකල්පං.
 සංඛෙසා ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණවිසතිව්‍යසං කුමාරිගුණං දෙව
 ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකං වුට්ඨානසමුත්තිං දදෙය්‍ය. එසා
 ඤාති.

4. සුභාතු මෙ අයො සංඛෙසා අයං ඉත්තනාමාය අයාය
 පරිපුණ්ණවිසතිව්‍යසං කුමාරිගුණං දෙව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්ත
 සිකං සංඛං වුට්ඨානසමුත්තිං යාවති. සංඛෙසා ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණ
 විසතිව්‍යසං කුමාරිගුණං දෙව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකං
 වුට්ඨානසමුත්තිං දෙති. යස්ස අයාය ධම්මි ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණ
 විසතිව්‍යසං කුමාරිගුණං දෙව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකං
 වුට්ඨානසමුත්තිං දුතං, සා තුණ්හං, යස්සා නඤ්ඤාමි සා භාසෙය්‍ය.
 දිනනා සංඛෙසන ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණවිසතිව්‍යසං කුමාරිගුණං
 දෙව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තසිකං වුට්ඨානසමුත්තිං, ධම්මි
 සංඛෙසං තප්පා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ජා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපන් කරවුණු”යි...සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ජා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපන් කරවන් දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ජා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපන් කරවුණු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරභා දූහැමි කථා කොට මහණුන් ඇමතුවේ. ‘මහණෙනි, පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති හෙරණියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි.’ මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ. පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති ඒ හෙරණිය විසින් සඤ්ජා වෙත එළැඹූ උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උප්පුයෙන් හිද ඇදිලි බැද මෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති හෙරණිය වූ මෙනම් ඇති මම සඤ්ජා ගෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබලවූ මෙහෙණක විසින් සඤ්ජා තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

3. ආර්යාවෙනි, සඤ්ජා නෙවෙ මවදන් අයාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති හෙරණි වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ජාගෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය යදිමි. ඉදින් සඤ්ජාගතට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඤ්ජා තෙමේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඥාණි යි.

4. ආර්යාවෙනි, සඤ්ජා නෙවෙ මවදන් අයාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති හෙරණි වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ජාගෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය යදිමි. සඤ්ජා තෙමේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දිම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ කියන්නී යැ. සඤ්ජා විසින් පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඤ්ජාගතට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

පාවිතය පාළු හික්කුනිවිභවෙතා

5. අළු බො හඟවා තා හික්කුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතා දුහරතාය -පෙ- එවඤ්ච පන හික්කුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හික්කුනි පරිපුණ්ණවිසතිවස්සං කුමාරිභූතං දෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්කිතසික්කං සංඝෙන අසම්මතං වුට්ඨාපෙය්‍යා පාවිතිය”නති.

6. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්කුනිනි -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙසං අධිප්‍යෙතා හික්කුනිති.

පරිපුණ්ණවිසතිවස්සා නාම: පනතවිසතිවස්සා.

කුමාරිභූතා නාම: සාමභෞරා වුද්ධති.

දෙව වස්සානිති: දෙව සංවච්ඡරානි.

සික්කිතසික්කා නාම: ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්කිතසික්කා.

අසම්මතා නාම: ඤාතදුතියෙන කමෙමන වුට්ඨානසම්මුති න දික්කා ගොති.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසම්පාදෙය්‍යා.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමිති: ගණං වා ආවරිනිං වා පනතං වා විවරං වා පරියෙසති. සිමං වා සම්මනනති, ආපනති දුක්ඛංයස්ස. ඤාතියා දුක්ඛං දව්හි කම්මවාචාහි දුක්ඛං. කම්මවාචාපරියොසානෙන උපඡක්ඛායාය ආපනති පාවිතියස්ස. ගණස්ස ච ආවරිනියා ච ආපනති දුක්ඛංයස්ස.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාවිතියස්ස. ධම්මකමෙම චෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාවිතියස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාවිතියස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛංයස්ස. අධම්මකමෙම චෙමතිකා ආපනති දුක්ඛංයස්ස, අධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛංයස්ස.

අනාපනති: පරිපුණ්ණවිසතිවස්සං කුමාරිභූතං දෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්කිතසික්කං සංඝෙන සම්මතං වුට්ඨාපෙති, උමත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

තතියසික්කාපදං.

5. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිහි...මෙසේ ද මෙහෙණනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සමැදැරැම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සංඝයා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ”යයි.

6. යා පත: යම්, යටබදු...හිතක්‍රීඩා...මෝ නොමෝ මට අර්ථ-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පරිපුණණවිසතිවසානා නම්: පැමිණි විසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිභූතා නම්: හෙරණිය කියනු ලැබෙයි.

දෙවසසානි: දැවුරුද්දක්.

සිකතිසිකතා නම්: සමැදැරැම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇතියා යැ.

අසම්මතා නම්: ඤාත්තිදුතිය කර්මයෙන් චුට්ඨාන සම්මුතිය නොදෙන ලද්දී වෙයි.

චුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමැ යි ගණයා හෝ ඇප්රක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සිමාව හෝ සම්මත හෙටේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇප්රහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සමැදැරැම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සංඝයා විසින් සම්මත කරනලද හෙරණියක උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

චක්‍රත්සිකතාපදං

1. සාවස්ත්‍ර නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන භික්‍ෂුනියො උනද්වාදස වසසා වුට්ඨාපෙනති. නා බලා භොනති අබ්‍යන්තා න ඡානන්ති කප්පියං වා අකප්පියං වා. සඤ්චිභාරිනියොපි බලා භොනති අබ්‍යන්තා න ඡානන්ති කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා නා භික්‍ෂුනියො අප්පිච්ඡා-පෙ-නා උප්පායනති බියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්‍ෂුනියො උනද්වාදසවසසා වුට්ඨාපෙස්සන්ති”ති-පෙ-සච්චං කිර භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනියො උනද්වාදසවසසා වුට්ඨාපෙස්සන්ති. සච්චං භගවා. විගරහී බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනියො උනද්වාදසවසසා වුට්ඨාපෙස්සන්ති. නොතං භික්‍ෂුවෙ අප්පසන්නාතං වා පසාදය-පෙ- ඵවස්ඤ්ච පන භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිස්සන්තු:

“යා පන භික්‍ෂුනී උනද්වාදසවසසා වුට්ඨාපෙස්සා පාවිතතිය”න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා-පෙ-භික්‍ෂුනීති:-පෙ-අයං ඉට්ඨමිං අත්ථං අධිපෙත්තා භික්‍ෂුනීති.

උනද්වාදසවසසා නාම: අප්පසන්නද්වාදසවසසා.

උට්ඨාපෙස්සානති: උපසම්පාදෙස්සා.

වුට්ඨාපෙස්සාමිති ගණං වා ආචරිතීං වා පක්‍ෂං වා චිවරං වා පරියෙසනී සීමං වා සම්මන්තනී ආපරාද්දක්‍ෂාටස්ස. යුගන්තා දුක්ඛං දව්භි කම්මවාචාහි දුක්ඛං. කම්මවාචාපරියොයානො උප්ප්ඤ්ඤා යාය ආපන්න පාවිතතියස්ස. ගණස්ස ච ආචරිතියා ච ආපන්න දුක්ඛං.

අනාපනති: පරිපුර්ණද්වාදසවසසා වුට්ඨාපෙනි, උමමන්තාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

චක්‍රත්සිකතාපදං.

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි — එසමයෙහි වනාහි උනු දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණෝ උපසපන් කරවත්. ඔහු නොදනුවැනි අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නොකැපය හෝ නො දනිති. සද්ධිවිහාරිනිහු ද නො දනුවැනි අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් උනු දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණෝ උපසපන් කරවුහු ද?” යි ... සැබැද මහණෙනි, උනු දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණෝ උපසපන් කරවන් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, උනුදෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණෝ උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් උනු දෙළොස්වස් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්වුනි ... මෝ නොටෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්වුණි යි.

උනදවාදසවසා නම්: නොපන් දෙළොස්වස් ඇතියා යැ.

මුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙට් යි ගණයා හෝ ඇජ්ඣක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සිතාට හෝ යම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. සැත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇජ්ඣතටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

පඤ්චමසිකධාපදං

1. සාවස්ථිතිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවස්සා සංසෙන අසමනා වුට්ඨාපෙතති. තා බාලා භොතති අබ්‍යන්තා න ජානනති කප්පියං වා අකප්පියං වා. සද්ධිවිහාරිනියොපි බාලා භොතති අබ්‍යන්තා න ජානනති කප්පියං වා අකප්පියං වා.

2. යා තා භික්ඛුනියො අස්ථිථා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවස්සා සංසෙන අසමනා වුට්ඨාපෙය්සනති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවස්සා සංසෙන අසමනා වුට්ඨාපෙතති, සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවස්සා සංසෙන අසමනා වුට්ඨාපෙය්සනති. තෙනං භික්ඛවෙ අසංසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිකා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු අමනෙතසි “අනුජානාමි භික්ඛවෙ පරිපුණ්ණදාදසවස්සාය භික්ඛුනියා වුට්ඨාපනසමුත්තිං දතුං”. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දතබ්බා. තාය පරිපුණ්ණදාදසවස්සාය භික්ඛුනියා සංසං උපසංකම්ඤා එකංසං උත්තරාසඤ්ඤා කර්ඤා බුද්ධානං භික්ඛුනිනං පාදෙ වඤ්ඤා උකඤ්චිකං නිසීද්ධා අඤ්ඤං පග්ගහෙතා එවමස්ස වචනියො: “අභං අයො ඉක්කන්තාමා පරිපුණ්ණදාදසවස්සා භික්ඛුනිසඤ්ඤා වුට්ඨාපන සමුත්තිං යාවාමී”ති. දුතියමෙ යාවිතබ්බා - තතියමෙ යාවිතබ්බා. සා භික්ඛුනි සඤ්ඤා පරිච්ඡිද්ධතබ්බා¹ “බ්‍යන්තායං² භික්ඛුනි ලජ්ජති”ති. සචෙ බාලා ව භොති අලජ්ජති³ න දතබ්බා. සචෙ බාලා භොති ලජ්ජති⁴ න දතබ්බා. සචෙ බ්‍යන්තා ව භොති අලජ්ජති න දතබ්බා. සචෙ බ්‍යන්තා ව භොති ලජ්ජති ව දතබ්බා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දතබ්බා. බ්‍යන්තාය භික්ඛුනියා පටිබලාය සඤ්ඤා ඤාපෙතබ්බා.

3. සුණාතු මෙ අයො සඤ්ඤා අයං ඉක්කන්තාමා පරිපුණ්ණදාදසවස්සා භික්ඛුනියංසං වුට්ඨාපනසමුත්තිං යාවති. යදි සංසස්ස පනනකලං සංසො ඉක්කන්තාමාය පරිපුණ්ණදාදසවස්සාය භික්ඛුනියා වුට්ඨාපන සමුත්තිං දදෙය්ස. එසා ඤාති.

1. පරිපුණ්ණතබ්බා, සි ii

2. බ්‍යන්තායං - සිඞ්ගි සිඞ්ගි ii

3. ලජ්ජති ව - සිඞ්ගි සිඞ්ගි ii.

4. අලජ්ජති ව - සිඞ්ගි සිඞ්ගි ii.

පස්වෙනි සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තීන්ද්‍ර නාමි— එසමයෙහි වනාහි පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණෝ සංඝයා විසින් සංඛ්‍යා නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවන්. ඔහු නොදනුවැනි අව්‍යක්ෂයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිති. සද්ධිවිහාරිනිහුද නො දනුවැනි අව්‍යක්ෂයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති; දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණෝ සංඝයා විසින් සංඛ්‍යා නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවනු ද? යි...සැබැඳු මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණෝ සංඝයා විසින් සංඛ්‍යා නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවන් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණෝ සංඝයා විසින් සංඛ්‍යා නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි .. ගරභා දුගැටි කථා කොට මහණුන් ඇවතුණේය. මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණට වූ ධ්‍යාපන සම්මුතිය දෙන්නට අනුදැනිමි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ: පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති ඒ මෙහෙණ විසින් සංඝයා වෙත චූළාඬු උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණන්ගේ හා වැඳු උපද්‍රවයන් හිද ඇදිලි බැඳු මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙනම් ඇති මම මෙහෙණසහනගෙන් වූ ධ්‍යාපන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණ සහන විසින් පිරික්සිය යුත්ති යැ. මේ මෙහෙණ තොමෝ ව්‍යක්ත වූවා ද ලජ්ජිනී වූවාද යි. ඉදින් නො දනුවැනි වූවා ද අලජ්ජිනී වූවා ද වේ නම් නො දිය යුත්ති යැ. ඉදින් නො දනුවැනි වූවා ද ලජ්ජිනී වූවා ද වේ නම් නො දිය යුත්ති යැ. ඉදින් ව්‍යක්ත වූවා ද අලජ්ජිනී වූවා ද වේ නම් නො දිය යුත්ති යැ. ඉදින් ව්‍යක්ත වූවා ද ලජ්ජිනී වූවා ද වේ නම් දිය යුත්ති යැ. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබලවූ මෙහෙණක විසින් සංඝ තොමෝ දන්විය යුත්තේ යි.

3. ආර්යාවෙනි, සංඝ තෙමේ ම වදන් අසාවා. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මේ නම් ඇති මෝ තොමෝ හික්මුණි සංඝයා ගෙන් වූ ධ්‍යාපන සම්මුතිය යදිමි. ඉදින් සංඝයාට පැවිණිකල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙනම් ඇති මෙහෙණට වූ ධ්‍යාපන සම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ භූජිති යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභංගො

4. සුත්තානු මෙ අයො සංඝො අයං ඉක්කන්තාමා පරිපුණ්ණ ද්වාදසවස්සා භික්ෂුනි සංඝං වුට්ඨාපනසමුත්තිං යාවති. සංඝො ඉක්කන්තාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සාය භික්ෂුනියා වුට්ඨාපනසමුත්තිං දෙති. යස්සා අයායාය ඛිති ඉක්කන්තාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සාය භික්ෂුනියා වුට්ඨාපනසමුත්තියා දනං, සා තුණ්හස්ස, යස්සා නකඛමති සා භාසෙයා. දික්කා සංඝො ඉක්කන්තාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සාය භික්ෂුනියා වුට්ඨාපනසමුත්ති. ඛමති සංඝස්ස කසමා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමීති.

5. අථ ඛො භගවා නා භික්ෂුනියො අනෙකපරියායෙන විගර්හිතා දුගර්හාය-පෙ- එවස්ස පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිඤ්ඤාපදං උඤ්ඤිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනි පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සා සංඝෙන අසම්මතා වුට්ඨාපෙයා පාචිත්තිය”න්ති.

6. යා පනාති: යා යාදියා-පෙ- භික්ෂුනිති: -පෙ- අය. ඉමස්මිං අකෙ අධිසෙතා භික්ෂුනිති.

පරිපුණ්ණ ද්වාදසවස්සා නාම: පනතද්වාදසවස්සා.

අසම්මතා නාම: ඤාතතිදුතියෙන කමෙතෙත වුට්ඨාපනසමුත්ති න දික්කා භොති.

වුට්ඨාපෙයාති: උපසම්පාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමිති ගණං වා ආචරිතිං වා පතං වා විවරං වා පරියෙසති, සිමං වා සම්මන්තති, ආපනති දුක්ඛවස්ස. ඤාතතියා දුක්ඛං. ද්විති කමෙතෙතාති දුක්ඛං. කමෙතෙතාපරියොසානෙ උපස්ඤායාය ආපනති පාචිත්තියස්ස. ගණස්ස ව ආචරිතියා ව ආපනති දුක්ඛවස්ස.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙයඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාචිත්තියස්ස ධම්මකමෙම වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාචිත්තියස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙයඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

4. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා නෙමේ ච්චදන් අසාවා. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මේ මෙනාම ඇති මෙහෙණ සඤ්ඤා-ගෙන් වුට්ඨාපන සම්මුතිය යදිසි. සඤ්ඤා නෙමේ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති මේ නට මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මේ නට මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දිට යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නට ධි නොමෝ නිහඬ වන්නි යැ. යටකට නො රුස්නේ නම් ධි නොමෝ කියන්නි යැ. සඤ්ඤා විසින් පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති මෙනාම ඇති මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුති දෙනලද්දි යැ. සඤ්ඤාගට රුස්නේ යැ. ථහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරම් යි.

5. ඉක්කිති භාගාවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙන් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිති ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් නොමෝ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇතිසා සඤ්ඤා විසින් සම්මත නොකරනලද්දි උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” ය යි.

6 යා පන: යම්, යටබදු ... හික්බුති ... මෝ නොමෝ මේ අට්ඨයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුති යි.

පරිපුණ්ණද්වාදසවසරා නම: පැමිණි දෙළොස්වස් ඇතිසා යැ.

අසම්මතා නම්: ඤාතිදුතිය කර්මයෙන් වුට්ඨාපන සම්මුති නො දෙනලද්දි වේ.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ . ඇප්රක හෝ පයක් හෝ ධිවුරක් හෝ යොයා නම් සිමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාතිදුතියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකට වැඩිත් දුකුළා වෙයි. කට්ඨදන් පිරිසනැ උවැද මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාගට ද ඇප්රගට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මයංඤා ඇතිසා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතිසා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඤා ඇතිසා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාචිකයා පාළු හිතවුන් විභවය

අධ්‍යයනයෙන් ධනාත්මක සැසඳියා ආපනි දුකට සිටිය. අධ්‍යයනයෙන් වෙනස්වීම් ආපනි දුකට සිටිය. අධ්‍යයනයෙන් අධ්‍යයනය සැසඳියා ආපනි දුකට සිටිය.

අනාපනි: පරිපූර්ණ ආදර්ශයක් සහිත සමාජයක් වූවාට වුව, උපදේශකයා - පෙ - ආදිකම්මකයා විය.

පසුබිම් සිතියම.

4. 8. 6

ජයන්තිකයා පද.

1. සාමාන්‍යයන් - නොහොත් පහ සමයෙන් වෙනස්වීම් හිතවුන් හිතවුන් සමඟ. උපසංකප්පිත වූවාට වුව, යාට. අප් නො හිතවුන් සමඟ වෙනස්වීම් හිතවුන් පරිපූර්ණයෙන් “අලං කාව නෙ අයෙය වූවාට වුව” නි වූවාට වුව, න අයෙය. වෙනස්වීම් හිතවුන් සාමාන්‍ය පරිපූර්ණයෙන්. නොහොත් පහ සමයෙන් හිතවුන් සමඟ අයෙය හිතවුන් වූවාට වුව, දෙති. වෙනස්වීම් හිතවුන් උපසංකප්පිත බවින් විශ්වාසයෙන්: “අනෙකුත් නූත බාලා අනෙකුත් නූත අලංකාරි යං සමඟ අයෙය හිතවුන් වූවාට වුව, දෙති, දෙති” නි.

2. යා නා හිතවුන් යා අනෙකුත් - පෙ - නා උපසංකප්පිත බවින් විශ්වාසයෙන්: කල් හි නාම අයෙය වෙනස්වීම් අලං කාව නෙ අයෙය වූවාට වුව, වූවාට වුව, සාමාන්‍ය පරිපූර්ණයෙන් පවති බවින් ධනාත්මක. ආපනිකයන් - පෙ - සමඟ. කිරි හිතවුන් වෙනස්වීම් හිතවුන් අලං කාව නෙ අයෙය වූවාට වුව, වූවාට වුව, සාමාන්‍ය පරිපූර්ණයෙන් පවති බවින් ධනාත්මක. ආපනිකයන්. සමඟ හඟවා. විගර්හි බුද්ධි හඟවා - පෙ - කල් හි නාම හිතවුන් වෙනස්වීම් හිතවුන් අලං කාව නෙ අයෙය වූවාට වුව, වූවාට වුව, සාමාන්‍ය පරිපූර්ණයෙන් පවති බවින් ධනාත්මක. ආපනිකයන්, නොහොත් හිතවුන් අනෙකුත් නාම පසාදය - පෙ - ජයන්ති පහ හිතවුන් හිතවුන් යා ඉතිරි සිතියම. උද්දේශය:

“යා පහ හිතවුන් අලං කාව නෙ අයෙය වූවාට වුව, වූවාට වුව, සාමාන්‍ය පරිපූර්ණයෙන් පවති බවින් ධනාත්මක. ආපනිකයන්” නි.

1. යාටි - මහය.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා සඤ්ඤා විසින් යම්වන කරනලද්දී උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 8. 6

සවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති ත්‍රිදන යි- එසමයෙහි වනාහි වණ්ඤානු භික්ෂුණි තොමෝ මෙහෙණ සහන වෙනු එළඹැ වුට්ඨාපන සම්මුතිය යැදු යැ. එකල්හි මෙහෙණ සහ තෙවේ වණ්ඤානු භික්ෂුණිය පිරිසිදු “ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීමෙන් තිට කම් නැතැ” යි වුට්ඨාපන සම්මුතිය නො දුන්නේ යැ. වණ්ඤානු භික්ෂුණි තොමෝ මැනැවැයි පිළිවදන් දුනු යැ. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණසහ තෙවේ අන් මෙහෙණන්ට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දෙයි. වණ්ඤානු භික්ෂුණි තොමෝ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. “මේ මැ එකැතින් බාලයෙම ද, මේ මැ එකැතින් අලජ්චිතියෙම ද, යම් හෙයෙකින් සඤ්ඤා තෙවේ අන් මෙහෙණන්ට වුට්ඨාපනසම්මුතිය දේ ද, මට මැ නො දේ ද” යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්, “කෙසේ නම් ආර්යා වණ්ඤානු තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැටියට පැමිණියාද” යි... සැබැද මහණෙනි, වණ්ඤානු භික්ෂුණි තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැටියට පැමිණියාද” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඤානු භික්ෂුණි තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තිට කම් නැතැ’යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැටියට පැමිණියාද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැටියට අවදි නම් පවිති වේ” ය යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවේසා

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනිති: -පෙ- අයං ඉමසුමං අකො අබ්බෙතා භික්ෂුනිති.

අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිට්තනාති: අලං තාව තෙ අයො උපසම්පාදිතෙන. සාධුති පටිසුඤ්ඤා පච්ඡා බියනධමමං ආපජ්ඣති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනාපතති: පකතියා ඡන්ද දෙසා මොහා ගයා කරොත්තං බියති උමෙකතිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

ඡට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 8. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - උත්තං බො පන සමයෙන අසුඤ්ඤානරා සික්ඛමානා ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනිං උපසංකප්පිතා උපසම්පදං යාචි. ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි තං සික්ඛමානං “සචෙ මෙ තං අයො විචරං දාසසි, එවාහන්තං වුට්ඨාපෙසසාමී”ති වතා තෙව වුට්ඨාපෙති, න වුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරොති. අථ බො සා සික්ඛමානා භික්ෂුනිනං එතමස්ස ආරොචෙසි.

2. යා තා භික්ෂුනියො අප්පච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයා ථුලලනඤ්ඤා සික්ඛමානං සචෙ මෙ තං අයො විචරං දාසසි එවාහන්තං වුට්ඨාපෙසසාමීති වතා තෙව වුට්ඨාපෙසසති, න වුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරිස්සති”ති -පෙ- සචිං කිර භික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි සික්ඛමානං “සචෙ මෙ තං අයො විචරං දාසසි එවාහන්තං වුට්ඨාපෙසසාමීති වතා තෙව වුට්ඨාපෙති, න වුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරොති”ති, සචං හඟවා. විහරති බුද්ධා හඟවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි සික්ඛමානං “සචෙ මෙ තං අයො විචරං දාසසි එවාහන්තං වුට්ඨාපෙසසාමී”ති වතා තෙව වුට්ඨාපෙසසති න වුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරිස්සති, තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනානු:

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනි ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අලං කාව තෙ අයො චුට්ඨාපිතෙන: ආර්යාවෙනි, උපසපන් කැරවීමෙන් තොපට කම් නැති. මැනවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැටියට පැමිණේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ප්‍රකෘතියෙන් ඡන්දයෙන් දෙවසයෙන් ටොගයෙන් හයෙන් කරන්නහුට නුගුණ පවසා නම් ඇවැත් නැත. උමමන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 8. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එයමයෙහි වනාහි එක්තරා සික්මනුවක් තොමෝ පුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය වෙතැ එළැඹූ උපසපුව යැදු යැ. පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ ඒ සික්මනුවට “ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ” යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවයි. උපසපන් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා පුල්ලනන්ද තොමෝ සික්මනුවට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවූ ද, උපසපන් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද” යි ... සැබැද මහණෙනි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ සික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නො මැ උපසපන් කරවා ද, උපසපන් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ සික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නො මැ උපසපන් කරවූ ද, උපසපන් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිහඛෙයා

“යා පන භික්ඛුනි සික්ඛමානා සචෙ මෙ කං අයො විවරං දසසසි එවාහනනං වුට්ඨාපෙසසාමිති චක්ඛා පච්ඡා සා අනන්තරායිකිනි නෙව වුට්ඨාපෙසයා න වුට්ඨාපනාය උසසුකකං කරොයා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමසමි. අඤ්ඤා අධිපෙසනා භික්ඛුනිති.

සික්ඛමානා නාම: දෙව චස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛා.

සචෙ මෙ කං අයො විවරං දසසසි එවාහනනං වුට්ඨාපෙසසාමිති: එවාහනනං උපසමපාදෙස්සාමි.

සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනිති: අයති අනන්තරායෙ.

නෙව වුට්ඨාපෙසයාති: න සයං වුට්ඨාපෙසයා.

න වුට්ඨාපනාය උසසුකකං කරොයාති: න අඤ්ඤා ආණාපෙසයා. නෙව වුට්ඨාපෙසසාමි න වුට්ඨාපනාය උසසුකකං කරිස්සාමිති ධුරං නික්ඛිත්තමනෙත ආපනති පාචිත්තියස්ස.

අනාපනති: සති අනන්තරායෙ පරියෙසිත්වා න උහති, ගිලානාය ආපදස්ස උමච්ඡන්තාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

4. 8. 8

අට්ඨමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථිතිදනං — තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරා සිසඛමානා ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි උපසමකම්භා උපසමපදං යාථි. ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි නං සිසඛමානං¹ “සචෙ ටං² කං අයො දෙව චස්සානි අනුබන්ධස්සසි එවාහනනං වුට්ඨාපෙසසාමි”ති චක්ඛා නෙව වුට්ඨාපෙති න වුට්ඨාපනාය උසසුකකං කරොති. අථ ඛො සා සික්ඛමානා භික්ඛුනිනං එතමඤ්ඤා ආරොචෙසි.

1. සික්ඛමානං එතදචොච - මජ්ඣං

2. මෙ-සිච්චි සිච්චි

“යම් මෙහෙණක් සික්මනුවකට ආයතාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපත් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා පසුවූ ඕනෑමෝ අනතුරක් නැත්තී නොමැ උපසපත් කරවා නම් උපසපත් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

සිකබ්බානා නම්, දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති යා යැ.

යවෙ මෙ කං අයො වීවරං දසසසි ඵවාහනං වුට්ඨාපෙය්‍යාමි: මෙසේ මම තා උපසපත් කරවන්නෙමි.

යා පව්‍යා අනතතරායිකිනී: අනතුරක් නැති කල්හි,

නෙව වුට්ඨාපෙය්‍යා: නොමැ උපසපත් කරවයි.

න වුට්ඨාපනාය උසුකකං කරෙය්‍යා: මෙරමාහට නො අණවයි. නොමැ උපසපත් කරවන්නෙමි, උපසපත් කරවීමට වෑයම් නො කරන්නෙමි යි ධුරන්තික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නොලබා නම්, ගිලන්වුවාට ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 8. 8

අටවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්නි නිදන යි - එයමයෙහි වනාහි එක්තරා භික්ෂුවක් තොමෝ ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය වෙතැ එළඹූ උපසපුව යැයි යැ. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ ඒ භික්ෂුවට “ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවටැන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපත් කරවන්නෙමැ”යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපත් කරවයි. උපසපත් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ භික්ෂු තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොසු යැ.

2. යා නා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- නා උප්ඛායනති ධීයනති විපාවෙතති: “කථං හි නාම අය්‍යා පුත්‍රෙනාදු සික්ඛමානං සචෙ මං. කං අය්‍යො දො වසානති අනුබන්ධස්සපි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙස්සාමිති වත්ථා නෙව වුට්ඨාපෙස්සති න වුට්ඨාපනාය උස්සුකං කරිස්සතිති -පෙ- සචං. කිර භික්ඛවෙ, පුත්‍රෙනාදු භික්ඛුනී සික්ඛමානං සචෙ මං. කං අය්‍යො දො වසානති අනුබන්ධස්සපි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙස්සාමිති වත්ථා නෙව වුට්ඨාපෙති න වුට්ඨාපනාය උස්සුකං කරොතිති. සචං. හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ පුත්‍රෙනාදු භික්ඛුනී සික්ඛමානං සචෙ මං. කං අය්‍යො දො වසානති අනුබන්ධස්සපි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙස්සාමිති: වත්ථා නෙව වුට්ඨාපෙස්සති. න වුට්ඨාපනාය උස්සුකං කරිස්සති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවංශො පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු;

“යා පන භික්ඛුනී සික්ඛමානං සචෙ මං. කං අය්‍යො දො වසානති අනුබන්ධස්සපි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙස්සාමිති වත්ථා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී නෙව වුට්ඨාපෙය්‍යා න වුට්ඨාපනාය උස්සුකං කරෙය්‍යා පාචිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා, යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි. අඤ්ඤා අධිපොතා භික්ඛුනීති.

සික්ඛමානා නාම: දො වසානති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛා.

සචෙ මං. කං අය්‍යො දො වසානති අනුබන්ධස්සපිති: දො සංවච්ඡරාති උප්පඨතිස්සපි.

ඵවාහනං වුට්ඨාපෙස්සාමිති: ඵවාහනං උප්පමාදෙස්සාමි.

සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනීති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව වුට්ඨාපෙය්‍යාති: න සයං වුට්ඨාපෙය්‍ය.

න වුට්ඨාපනාය උස්සුකං කරෙය්‍යාති: න අඤ්ඤා ආණාපෙය්‍ය නෙව වුට්ඨාපෙස්සාමි න වුට්ඨාපනාය උස්සුකං කරිස්සාමිති ධුරං නික්ඛිතමනෙත ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනාපත්ති: සති අනන්තරායෙ පරියෙසිත්වා න උහති, ගිලානාය උම්මත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

අට්ඨමසික්ඛාපදං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී පුල්ලනන්ද තොමෝ හික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවූ ද? උපසපන් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කළා” දැයි ... සැබැද මහණෙනි, පුල්ලනන්ද හික්මනු නොමෝ හික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවා ද? උපසපන් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ දැයි. සැබැවු භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනන්ද හික්මනු නොමෝ හික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවූ ද? උපසපන් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ හික්මනුවකට ආයතීවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා ඕ තොමෝ පසුවැ අනතුරක් නැත්තී නොමැ උපසපන් කරවා නම් උපසපන් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්මනු නොමෝ මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මනු යි.

සිකුම්මානා නම: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි හික්මනු සිට ඇතියා යැ.

සවෙ මෙ කුං අයො දෙව වසානි අනුබන්ධසසි: දෙවසක් උවැටන් කරන්නෙහි නම්.

ථවාහනං වුට්ඨාපෙසාමි: මෙසේ මම තොප උපසපන් කරන්නෙමි.

යා පව්‍යා අනන්තරායිකිති: අනතුරක් නැති කල්හි.

නෙව වුට්ඨාපෙසා: තොමෝ නො මැ උපසපන් කරවයි.

න වුට්ඨාපනාය උස්සුකකං කරෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නොමැ උපසපන් කරවන්නෙමි උපසපන් කරවීමට වෑයම් නො කරන්නෙමි යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම් ඇවැත් නැත. ගිලන්වූවාට, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

...අටවන සිකපද යි.

නවමසිකතාපදං

1. සාවතී නිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකතිමානං¹ වුට්ඨාපෙනි. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨවා -පෙ- තා උපකායනති බියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම අයා ථුලලනඤ්ඤා පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකතිමානං වුට්ඨාපෙස්සති"ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛුවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකතිමානං වුට්ඨාපෙසීති. සචං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකතිමානං වුට්ඨාපෙස්සති. නෙන භික්ඛුවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවක්ඛෙ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසනතු:

"යා පන භික්ඛුනි පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකතිමානං වුට්ඨාපෙයා පාවිත්තිය"නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අසෙ ආධිපෙත්තා භික්ඛුනිති.

පුරිසො නාම: පත්තවිසතිවණ්ඨො.

කුමාරකො නාම: අපත්තවිසතිවණ්ඨො.

සංසඨා නාම: අනනුලොමිකෙන කාසිකවාචසිකෙන සංසඨා.

වණ්ඨි නාම: කොධනා වුච්ඡිති.

සොකවස්සා නාම: පරෙසං දුක්ඛං උපපාදෙති සොකං ආවිසති.

සිකතිමානා නාම: දෙව වස්සාති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිමසිකතා.

වුට්ඨාපෙයානි: උපසම්පාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමිති ගණං වා ආචරිතිං වා පත්තං වා විවරං වා පරියෙසති සීමං වා සම්මන්තති ආපත්ති දුක්ඛං සංකප්පං. ඤාතියා දුක්ඛං දව්ඪි කම්මවාචාති දුක්ඛං. කම්මවාචා පරියොසානෙ උපපකායාය ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. ගණස්ස ව ආචරිතියා ව ආපත්ති දුක්ඛං සංකප්පං.

අනාපනි: අජානනි වුට්ඨාපෙනි, උමුත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

නවමසිකතාපදං.

1. සොකවාසං මණ්ඩකාලිං සිකතිමානං, මජ්ඣං-සොකවාසං-සායා.

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනා යි - එසමයෙහි වනාහි ථූල්ලනාදා භික්ෂුණි තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැඬවූ සෝ දනවන හික්මනුවක උපසපත් කරවයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්; “කෙසේ නම් ආර්ය ථූල්ලනන්ද තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැඬවූ සෝ දනවන හික්මනුවක උපසපත් කරවූ ද?” යි... සැබැඳ මහණෙනි, ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැඬවූ සෝ දනවන හික්මනුවක උපසපත් කරවූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් චූදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැඬවූ සෝ දනවන හික්මනුවක උපසපත් කරවූහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැඬවූ සෝ දනවන හික්මනුවක උපසපත්කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු...හික්කුනි...මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පුරිස නම්: පැමිණි විසිවස් ඇතියේ යැ.

කුමාරක නම්: නො පැමිණි විසිවස් ඇතියේ යැ.

සංසඨා නම්: අනුලොම නො වූ කායික වාචසිකයෙන් මුසුවූවා යැ.

වණ්ඨි නම්: කිපෙනසුලු වූවා කියනු ලැබෙයි.

සොකවසසා නම්: මෙරමාහට දුක් උපදවයි, සෝ පිටියවයි.

සිකඛමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි හික්මුණු සිඬ ඇතියා යැ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ ලවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

නො දන්නි උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසමසිකධාපදං.

සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි මාතෘපිතුහිපි සාමිකෙනපි අනනුඤ්ඤාතං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙනි. මාතෘපිතරොපි සාමිකොපි උප්ඛායනාහි බියනාහි විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා අමෙහති අනනුඤ්ඤාතං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසති”ති. අසොසාසුං ඛො භික්ඛුනියො මාතෘපිතුහනමපි සාමිකසංසපි උප්ඛායනානං බියනානං විපාවෙන්නානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨො -පෙ- තා උප්ඛායනාහි බියනාහි විපාවෙනති, “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා මාතෘපිතුහිපි සාමිකෙනපි අනනුඤ්ඤාතං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ, ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි මාතෘපිතුහිපි සාමිකෙනපි අනනුඤ්ඤාතං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙනිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ, ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි මාතෘපිතුහිපි සාමිකෙනපි අනනුඤ්ඤාතං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසති. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි මාතෘපිතුහි වා සාමිකෙන වා අනනුඤ්ඤාතං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසා පාවිතිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අසො අධිපෙතා භික්ඛුනිති.

මාතෘපිතරො නාම: ජනකා වුට්ඨිතති.

සාමිකො නාම: යෙන පරිග්‍රහිතා හොති.

අනනුඤ්ඤාතා: අනාපුඨො.

සිකඛමානා නාම: දො වසොනාහි ජසු ධම්මෙසු සිකඛිතසිකඛා.

වුට්ඨාපෙසානාහි: උපසම්පාදෙය්‍ය.

වුට්ඨාපෙසාමිති ගණං වා ආවරිතිං වා පත්තං වා විවරං වා පරියෙසනි සිමං වා සම්මන්තති ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. ඤානියා දුක්ඛට්ඨං. ද්විති කම්මවාචාහි දුක්ඛට්ඨං. කම්මවාචාපරියොසානෙ උප්පත්තියා ආපනති පාවිතියස්ස. ගණස්ස ච ආවරිතියා ච ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපනති: අජානනති වුට්ඨාපෙනි, අපලොකෙතො වුට්ඨාපෙනි, උම්මිතතිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

දසමසිකධාදං.

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එයමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදන් සික්මනුවක උපසපන් කරවයි. දෙමාපියෝ ද හිමියා ද ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද තොමෝ අප විසින් නො අනුදන් සික්මනුව උපසපන් කරවූ දු”යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන දෙමාපියන්ගේ ද හිමියාගේ ද (අකිරිති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදන් සික්මනුව උපසපන් කරවූ”දු යි ... සැබැද මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදන් සික්මනුව උපසපන් කරවා දු යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදන් සික්මනුව උපසපන් කරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් දෙමාපියන් විසින් හෝ හිමියා විසින් හෝ නො අනුදන් සික්මනුව උපසපන් කරවා නම් පවිති වෙ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

මාතෘපිතරො නම්: ජනකයෝ කියනු ලැබෙත්.

සාමික නම්: යමක්හු විසින් පරිගාහිත වෙයි.

අනනුඤ්ඤාතා: නො පිළිවිසැ.

සිකඛමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි හික්මුණු සිඛ ඇතියා යැ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්මදන් පිරියතැ උවදා මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

නො දන්නී උපසපන් කරවා නම්, පිළිවිසැ උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

එකාදසමසිකබාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලඤ්ඤානිවාපෙ. තෙන බො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤානි භික්ඛුනි “සිකබමානං වුට්ඨාපෙසසාමී”ති ථෙරෙ භික්ඛු සන්තිපාතෙතවා පහුතං බාදනියං භොජනියං පසස්සිතවා “න තාවාහං අය්‍යා සිකබමානං වුට්ඨාපෙසසාමී”ති ථෙරෙ භික්ඛු උය්‍යාපෙතවා දෙවදනං කොකාලිකං කටමොරකතිස්සකං බණ්ඩදෙවියා පුත්තං සමුද්දත්තං සන්තිපාතෙතවා සිකබමානං වුට්ඨාපෙසි. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තං උප්ඤ්ඤානි බියතති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤානි පාරිවාසිකජන්දුනෙන සිකබමානං වුට්ඨාපෙසසාමී”ති -පෙ- සච්ඡං කිර භික්ඛුවෙ ථුලලනඤ්ඤානි භික්ඛුනි පාරිවාසිකජන්දුනෙන සිකබමානං වුට්ඨාපෙසිති. සච්ඡං හගවා. විහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථුලලනඤ්ඤානි භික්ඛුනි පාරිවාසිකජන්දුනෙන සිකබමානං වුට්ඨාපෙසසාමී. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකබාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි පාරිවාසිකජන්දුනෙන සිකබමානං වුට්ඨාපෙසසාමී පාවිත්තිය”න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙ අධිසෙතා භික්ඛුනිති.

3. පාරිවාසිකජන්දුනෙනාති: වුට්ඨිතාය පරිසාය.

සිකබමානා නාම: දෙව වස්සානි ඡත්‍ර ධරෙත්‍ර සිකබ්බසිකබා.

වුට්ඨාපෙසසාමී: උපසමපාදෙය්‍ය.

වුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආවරිති. වා පත්තං වා විවරං වා පරියෙසති සීමං වා සමමනනති ආපත්ති දුක්ඛවස්ස. ඤාත්තියා දුක්ඛවං. ද්විති කම්මවාචාති දුක්ඛවා. කම්මවාචාපරියොසානෙ උප්පත්තියාය ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. ගණස්ස ච ආවරිතියා ච ආපත්ති දුක්ඛවස්ස.

අනාපනති: අවුට්ඨිතාය පරිසාය වුට්ඨාපෙනි, උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

එකාදසමසිකබාපදං.

එකොළොස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි වනාහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහ නුවර කලන්දක-
නිවාස නම් වෙළවන වෙහෙරෙහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි
වනාහි පුල්ලනන්ද හික්කුණි තොමෝ හික්මනුවක උපසපත් කර-
වන්නෙමි යි සථවිර හික්කුණි රැස් කරවා බොහෝ කැ යුතු බිදිය
යුතු දෑ බලා “ආර්යාවෙනි, එතෙක් මම හික්මනුව උපසපත් නො
කරවන්නෙමි” යි සථවිර හික්කුණි නභා යවා දෙවදන්ත යැ කොකා-
ලිකයැ කටමොරකතිස්ස යැ බණ්ඩදෙව් පුත්‍ර යැ සමුද්දත්ත යැ (යන
මොවුන්) රැස් කරවා හික්මනුව උපසපත් කරවූ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ
කෙතෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති,
දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා පුල්ලනන්ද තොමෝ පිරිවෙස්
සැඳ දීමෙන් හික්මනුව උපසපත් කරවූ ද” යි... සැබැඳ මහණෙනි,
පුල්ලනන්ද හික්කුණි තොමෝ පිරිවෙස් සැඳ දීමෙන් හික්මනුව
උපසපත් කරවූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු
ගැරහූ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනන්ද හික්කුණි තොමෝ
පිරිවෙස් සැඳ දීමෙන් හික්මනුව උපසපත් කරවූ ද? මහණෙනි,
මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ
මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිවෙස් සැඳ දීමෙන් හික්මනුවක උපසපත් කරවා
නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු...හික්කුණි...මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි
ලා අදහස් කරන ලද හික්කුණි යි.

පාරිවාසිකස්න්දදනෙන: පිරිස නැගිටි කල්හි.

සිකබමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි හික්මුණු සිබ
ඇතියා යැ.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක්
හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම්
දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාතිකයන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දුකුළා
වෙති. කම්වදන් පිරිසකැ උවදැ මෙහෙණට පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි.
ගණයාහටද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිස නො නැගිටි කල්හි උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත,
උම්මන්තිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

එකොළොස්වන සිකපද යි.

ද්වාදසමසික්කාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො අනුවසං වුට්ඨාපෙතති, උපස්සයො න සච්චති. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිණ්ඛනාං පසස්සිධා උජ්ඣායනති¹ බියනති විපාවෙනති: “කථං භි නාම භික්ඛුනියො අනුවසං වුට්ඨාපෙස්සනති උපස්සයො න සච්චති”ති. අස්සොස්ස ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං බියනනානං විපාවෙනනානං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්ච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං භි නාම භික්ඛුනියො අනුවසං වුට්ඨාපෙස්සනති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො අනුවසං වුට්ඨාපෙනති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො අනුවසං වුට්ඨාපෙස්සනති. තෙන භික්ඛුවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දියනතු:

“යා පන භික්ඛුනි අනුවසං වුට්ඨාපෙස්ස පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා, යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමසමං අත්ථං අධිපෙත්වා භික්ඛුනිති.

අනුවසනති: අනුසංවච්ඡරං.

වුට්ඨාපෙස්සනති: උපසම්පාදෙස්ස.

වුට්ඨාපෙස්සාමිති ගණං වා ආවර්තී වා පනතං වා විවරං වා පරියෙසති, සීමං වා සච්චනාති ආපනති දුක්ඛතස්ස. ඤාතියා දුක්ඛතං. දව්ඪි කම්මවාචාහි දුක්ඛතා කම්මවාචාපරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපනති පාවිත්තියස්ස. ගණස්ස ච ආවර්තියා ච ආපනති දුක්ඛතස්ස.

අනාපනති: එකතාරිකං වුට්ඨාපෙති, උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

ද්වාදසමසික්කාපදං.

1. මනුස්සා උජ්ඣායනති - මජ්ඣ.

දෙළොස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ වසක් පාසා උපසපත් කරවත්. මෙහෙණවර නො පොහෝනේ වෙයි. විහාරවාරිකායෙහි හැසිරෙන මිනිස්සු දැක ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ වසක් පාසා උපසපත් කරවුහු ද, මෙහෙණවර නො පොහෝනේ”යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ වසක් පාසා උපසපත් කරවුහුද”යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ වසක් පාසා උපසපත් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ වසක් පාසා උපසපත් කරවුහු ද. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් වසක් පාසා උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනි ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි

අනුවසයා: වසක් පාසා.

වූධ්‍යාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්මවදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

එක්වසක් අතර තබා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. ලම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙළොස්වන සිකපද යි.

තෙරසමසිකබාපදං

1. සාවකුත්තිදුතං—තෙන ධො පන සමයෙන භික්ඛුනියො එකං වසසං දො වුට්ඨාපෙනති. උපසසයො තරෙව න සමුත්ති. මනුසසා විහාර-වාරිකං ආභිමානනා පසසිකා තරෙව උජ්ඣායනති ධියනති විපාවෙනති. “කථං හි නාම භික්ඛුනියො එකං වසසං දො වුට්ඨාපෙසසනති උපසසයො තරෙව න සමුත්ති”ති. අසෙසාසු ධො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනනානං ධියනනානං විපාවෙනනානං. යා නා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායනති ධියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම භික්ඛුනියො එකං වසසං දො වුට්ඨාපෙනතිති. සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො එකං වසසං දො වුට්ඨාපෙනතිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො එකං වසසං දො වුට්ඨාපෙසසනති. තෙනං භික්ඛවෙ අපපසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකබාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනි එකං වසසං දො වුට්ඨාපෙසසා පාවිත්තිය”නති.

යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති; -පෙ- අයං ඉමසමං අකෙ අධිපෙතනා භික්ඛුනිති.

එකං වසසනති: එකං සංවච්ඡරං.

දො වුට්ඨාපෙසසානති : දො උපසමපාදෙයා.

දො වුට්ඨාපෙසසාමිති ගණං වා ආවරිතිං වා පනතං වා විවරං වා පරියෙසති, සිමං වා සමෙකනති, ආපනති දුක්ඛකට්ඨසං. ඤාත්තියා දුක්ඛකට්. ද්විති කමමවාචාති දුක්ඛකට්. කමමවාචාපරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපනති පාවිත්තියසා. ගණසා ව ආවරිතියා ව ආපනති දුක්ඛකට්ඨසං.

අනාපනති: එකං වුට්ඨාපෙනති, උච්චිත්තකාය එකං වසසං -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

තෙරසමසිකබාපදං.

කුමාරිභූතවග්ගො අට්ඨමො.

තසුදුතං :

කුමාරි දො වං සමෙකන දාදසා සමුත්තෙන ව අලං විවර දො වසසං සංසට්ඨා සාමිකෙන ව පාරිවාසිකානුවසසං දුවෙ වුට්ඨාපනෙන වා'ති.

තෙළෙස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි— එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවත්. මෙහෙණවර එසේම නො පොහොනේ වෙයි. විහාරවාරිකායෙහි හැසිරෙන මිනිස්සු දක එසේ මැ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: කෙසේ නම් මෙහෙණෝ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද? මෙහෙණවර එසේ මැ නො පොහොනේ යැ යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද?” යි..... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

යා පන: යම්, යම්බදු..... භික්ෂුනී..... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

එකං වසසං: එක්වසැ.

දෙව වුට්ඨාපෙය්‍යා: දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවයි.

දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවන්නෙමැ යි ගණයා හෝ ඇප්‍රක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්-වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇප්‍රට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

එක්වසැ එකක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකා-වට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙළෙස්වන සිකපද යි.

අට වැනි කුමාරිභූතවර්ග යි.

එහි උද්දනය:

කුමාරිභූත දෙසිබ යැ සබ්බසම්මත යැ ඌනද්වාදසවස්ස යැ අසම්මත යැ අලංකාව යැ විවර යැ ද්වේවස්ස යැ සංසට්ඨ යැ (වර්ග වේ.) සාමිකය සමග පාරිවාසික යැ අනුවස්ස යැ ද්වේවුට්ඨාපනසිබයෙන් ද යි

පට්මසිකබාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවස්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඡත්තපාහනං ධාරෙන්නී. මනුස්සො උජ්ඣායනං¹ බීයන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ඡත්තපාහනං ධාරෙක්ඛන්ති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති. අස්සොසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං බීයන්තානං විපාවෙන්තානං. යා තා භික්ඛුනියො අජීව්ජා -පෙ- තා උජ්ඣායනං බීයන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඡත්තපාහනං ධාරෙක්ඛන්ති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඡත්තපාහනං ධාරෙන්නීති. සච්චං හගවා. විගරහී බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඡත්තපාහනං ධාරෙක්ඛන්ති. තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵව්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකබාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී ඡත්තපාහනං ධාරෙය්‍ය පාවිතකිය”න්ති.

ඵව්ඤ්ඤා හගවතා භික්ඛුනීනං සිකබාපදං පඤ්ඤානං භොති.

2. තෙන ඛො පන සමයෙන අක්ඤ්ඤතරා භික්ඛුනී ගීලානා භොති. තස්සා විනා ඡත්තපාහනා¹ න ථාසු භොති. හගවතො ඵතමස්ස ආරොවෙසු. -පෙ- “අනුජානාමී භික්ඛවෙ ගීලානාය භික්ඛුනියා, ඡත්තපාහනං” ඵව්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකබාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී අගීලානා ඡත්තපාහනං ධාරෙය්‍ය පාවිතකිය”න්ති.

යා පනාති: යා, යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අමෙත්ථ අධිපෙත්තා භික්ඛුනීති:

අගීලානා නාම: යස්සා විනා ඡත්තපාහනා ථාසු භොති.

ගීලානා නාම: යස්සා විනා ඡත්තපාහනා න ථාසු භොති.

ජත්තං නාම: තීණි ජත්තානි සෙනවජ්ජනං කීල ඤජ්චජ්ජනං පණ්ණවජ්ජනං මණ්ඩලබ්බං සලාකාබ්බං.

ධාරෙය්‍යාති: සකිමි ධාරෙති ආපත්ති පාවිතකියස්ස.

1. ඡත්තපාහනං-මජ්ඣිම, 83

පළමුවැනි සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර ජේතවන නම් අතේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු ඡත්‍ර හා වහන් ධරති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගිනීන් මෙන් ඡත්‍ර හා වහන් ධැරූහු දැ”යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසූහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පෙච්ඡ වුවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගිනීන් මෙන් ඡත්‍ර හා වහන් ධැරූහු දැ”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ඡත්‍ර හා වහන් ධරත් ලැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගර්භා කළහ ... මහණෙනි, “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ඡත්‍ර හා වහන් ධැරූහු දැ”යි. මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති වේ” යයි.

භාග්‍යවතුන් විසින් මෙසේත් මේ සිකපදය මෙහෙණන්ට පනවන ලද්දේ වෙයි.

2. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ගිලන් වූවා වෙයි. ඇයට ඡත්‍ර හා වහන් නැති වූ පහසු නො වෙයි. භාග්‍යවතුන්ට මෙකරුණ දන්වූහ ... “මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණට ඡත්‍ර හා වහන් අනුදනිමි”. මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් නො ගිලන්වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යාපන යනු: යම්, යම් බදු ... හික්බුති යනු ... මෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඡුණි යි.

අගිලානා නම්: යමකට ඡත්‍ර හා වහන් නැති වූ පහසු වේද ඔ නොමෝ ය.

ගිලානා නම්: යමකට ඡත්‍ර හා වහන් නැති වූ පහසු නො වේ ද ඔ නොමෝ ය.

ජත්ත නම්: මඩු බැඳි ලහබැඳි සේසත යැ, කළාල්සත යැ, පත්සතැ යි ඡත්‍ර තුනෙනි.

ධාරෙය්‍ය යනු: වරකුදු ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙයා

අග්ගිලානා අග්ගිලානසඤ්ඤා ඡන්දපාහනං ධාරෙති ආපත්ති පාචිත්තියසීසං. අග්ගිලානා චෙමනිකා ඡන්දපාහනං ධාරෙති ආපත්ති පාචිත්තියසීසං. අග්ගිලානා ගිලානසඤ්ඤා ඡන්දපාහනං ධාරෙති ආපත්ති පාචිත්තියසීසං.

ඡන්තං ධාරෙති න උපාහනං ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං, උපාහනං ධාරෙති න ඡන්තං ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං. ගිලානා අග්ගිලානසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං. ගිලානා චෙමනිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං. ගිලානා ගිලානසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ගිලානාය ආරාමෙ ආරාමුපචාරෙ ධාරෙති ආපදසු උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

පයමසිකඛාපදං.

4. 9. 2

දුතියසිකඛාපදං

1. සාවස්ථිනිදනං — තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො යානෙන යායන්ති. මනුස්සො උජ්ඣායන්ති ථියන්ති විපාචෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො යානෙන යායිස්සන්ති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති. අස්සොසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං ථියන්තානං විපාචෙන්තානං. යා තා භික්ඛුනියො අප්පච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ථියන්ති විපාචෙනති; “කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො යානෙන යායිස්සන්ති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො යානෙන යායිස්සන්ති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො යානෙන යායිස්සන්ති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී යානෙන යායෙය්‍යා පාචිත්තිය”න්ති.

එවඤ්චිදං භගවතා භික්ඛුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාන්තං භොති.

2. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී ගිලානා භොති න සකෙකාති පදසා ගන්තුං. භගවතො එතමස්සං ආරොචෙසුං. -පෙ- “අනුජානාමි භික්ඛුවෙ ගිලානාය භික්ඛුනියා යානං” එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී අග්ගිලානා යානෙන යායෙය්‍යා පාචිත්තිය”න්ති.

නො ගිලන් වූවා නො ගිලන් සන් ඇති වැ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා විමති ඇති වැ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇති වැ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

ඡත්‍ර ධරා නම් වහන් නො ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වහන් ධරා නම් ඡත්‍ර නො ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා නො ගිලන් සන් ඇත්ති දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා විමති ඇත්ති දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇත්ති ඇවැත් නැති.

අනාපන්නි: ගිලන් වූවාට ද ආරාමයෙහි ආරාමිපචාරයෙහි ධරා නම් ඇයට ද ආපදයෙහි ද උම්මන්තිකාවට ද ... ආදිකම්මිකාවට ද ඇවැත් නැති.

පළමු වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 2

දෙවැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු යානයෙන් යෙති. චිතිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගිනින් මෙන් යානයෙන් ගියාහු දු”යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන චිතිස්සන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු යානයෙන් ගියාහු දු”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු යානයෙන් යෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු යානයෙන් ගියාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ”යයි.

භාග්‍යවතුන් විසින් මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය මෙහෙණන්ට පනවන ලද වෙයි.

2. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ගිලන් වූවා වෙයි. පයින් යන්නට නො හැකි වෙයි. භාග්‍යවතුන්ට මෙකරුණ දැන්වූහ ... මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණට යානය අනුදනිමි. මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් නො ගිලන් වැ යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ”යයි.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං ඉමසුම් අකං අධිපෙපනා හික්කුනිති.

අභිලානා නාම: සකෙකාති පදසා ගනතුං.

ගිලානා නාම: න සකෙකාති පදසා ගනතුං.

යානං නාම: වස්භං රථො සකථං සඤ්චානිකා සිව්භා පාටඤ්ඤි.

යායෙයානාති: සකිමපි යානෙන යායති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

අභිලානා අභිලානසඤ්ඤා යානෙන යායති ආපනති පාචිත්තියස්ස. අභිලානා වෙමනිකා යානෙන යායති ආපනති පාචිත්තියස්ස. අභිලානා ගිලානසඤ්ඤා යානෙන යායති ආපනති පාචිත්තියස්ස. ගිලානා අභිලානසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටස්ස. ගිලානා වෙමනිකා ආපනති දුක්ඛටස්ස. ගිලානා ගිලානසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: ගිලානාය ආපදසු උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමම්භායාති.

දුක්ඛසික්ඛාපදං.

4. 9. 3

තතිසසික්ඛාපදං

1. යාවත්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරා හික්කුනි අඤ්ඤානරිස්සා ඉත්ථියා කුලුපිකා භොති. අථ ඛො සා ඉත්ථි තං හික්කුනිං එතදවොච. “භඤ්ඤො ඉමං සඤ්ඤාණිං අමුක්ඛාය නාම ඉත්ථියා දෙහි”ති. අථ ඛො සා හික්කුනි සවාහං පත්තෙන ආදය ගම්ඤ්ඤාමි¹ විස්සරො මෙ භවිස්සතිති පටිමුඤ්ඤානං අගමාසි. තස්සා රථියා² සුතතො ජිහෙතා විප්පකිරිසිංසු. මනුස්සා උප්ඤ්ඤායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හික්කුනියො සඤ්ඤාණිං ධාරෙස්සනති සෙයාථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති.* සා හික්කුනි තෙහි මුත්තස්සෙහි උප්පණ්ඩියමානා මඤ්ඤා අභොසි. අථ ඛො සා හික්කුනි උපස්සයං ගතවා හික්කුනිනං එතමකං ආරොවෙයි. යා තා හික්කුනියො අසීච්ඡා -පෙ- තා උප්ඤ්ඤායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හික්කුනි සඤ්ඤාණිං ධාරෙස්සනති”ති -පෙ- සච්චං කිර හික්කුවෙ හික්කුනි සඤ්ඤාණිං ධාරෙස්සනති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්කුවෙ හික්කුනි සඤ්ඤාණිං ධාරෙස්සනති. තෙනං හික්කුවෙ අසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන හික්කුවෙ හික්කුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හික්කුනි සඤ්ඤාණිං ධාරෙයා පාචිත්තිය”නති.

1. ගච්ඡාමි - මජ්ඣ.

2. රථියාය - මජ්ඣ.

* අසෙසාසු ඛො හික්කුනියො කාමාදිපාඤ්ඤා පදසායෙන මරමමපදං සඤ්ඤාණි සිටකෙ

3. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු ... හික්මුනි යනු: ... මෝ ඉ අවයෙහි අභිප්‍රේත හික්මුණි යි.

අභිලාන නම්: පසින් යන්නට ගැනි වෙයි.

ගිලාන නම්: පසින් යන්නට නොගැනි වෙයි.

යාන නම්: වයන යැ රථ යැ ශකට යැ සාන්ධානිකා යැ සිව්කා යැ පාඨකා යි.

යායෙයා යනු: චරකුඳු යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො ගිලන් වුවා නොගිලන් සන් ඇති වැ යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වුවා විමනි ඇති වැ යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොගිලන් වුවා ගිලන්සන් ඇති වැ යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වුවා නොගිලන් සන් ඇති වැ යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වුවා විමනි ඇති වැ යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වුවා ගිලන් සන් ඇති වැ යේ නම් ඇවැත් නැති.

අනාපත්ති: ගිලන් වුවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වුවාට ද ... ආදිකම්මික වුවාට ද ඇවැත් නැති.

දෙවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 3

තුන්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් එක්තරා ස්ත්‍රියකට කුලපග වෙයි. එසඳු ඒ ස්ත්‍රී ඒ මෙහෙණට තෙල කරුණ කිව: “ඉඳ ආයතාවෙනි, මේ සඤ්ඤාණිය (කටි පලදනාව) අසුචල් ස්ත්‍රියට දෙව” යි එසඳු ඒ මෙහෙණ ඉදින් මව පාත්‍රයෙන් ගෙන යන්නෙමි නම් මට නො සිහි වන්නේ යයි පැළඳගෙන ගියා යැ. විටියෙහි දී එහි හුය සිදුණු කල්හි මිණි විසිරිණ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමහොගිනින් මෙන් සඤ්ඤාණිය ධරුහු දැ” යි. ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිසුන් විසින් කෙළිකවට කරනු ලබන්නී මකු වූයැ. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ දුන්වූ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අල්පේච්ඡ වුවාහු ... ධුහු ලමු කොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් සඤ්ඤාණිය දරු දැ” යි ... සැබැ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් සඤ්ඤාණිය දරු ලැ” යි. සැබැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගර්භා කළහ ... මහණෙනි, කෙසේ නම් මෙහෙණක් සඤ්ඤාණිය දරු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ ... මහණෙනි මෙහෙණහු, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් සඤ්ඤාණිය ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

පාචිත්තයපාළි භික්ඛුනිවිභවෙනා

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිප්පෙතා භික්ඛුනිති.

සංඝානි නාම: යා කාවි කට්ඨිකා.

ධාරෙයානි: සකිමි ධාරෙති ආපනා පාචිත්තයස්ස.

අනාපනති: ආබාධප්පච්චයා, කට්ඨිකාකං ධාරෙති, උමමනිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

තතිසසිකඛාපදං.

4. 9. 4

චතුස්සිකඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඉස්සාලඛකාරං ධාරෙත්ති. මනුස්සො උජ්ඣායනති ධියනති විපාලෙතති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ඉස්සාලඛකාරං ධාරෙත්තිතති සෙය්‍යාපාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති. අස්සොස්සං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ධියනානං විපාලෙනානං. යා නා භික්ඛුනියො අප්ච්චා -පෙ- නා උජ්ඣායනති ධියනති විපාලෙතති: “කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඉස්සාලඛකාරං ධාරෙත්තිතති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඉස්සාලඛකාරං ධාරෙත්තිතති. සච්චං හගවා. විගරහී බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඉස්සාලඛකාරං ධාරෙත්තිතති. නෙනං භික්ඛුවෙ, අප්පසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවස්සං පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී ඉස්සාලකාරං ධාරෙයා පාචිත්තිය”නති.

යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිප්පෙතා භික්ඛුනිති.

ඉස්සාලකාරො නාම: සිසුපගො ගීවුපගො හත්ථුපගො පාදුපගො කට්ඨිපගො.

ධාරෙයානි: සකිමි ධාරෙති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

අනාපනති: ආබාධප්පච්චයා උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

චතුස්සිකඛාපදං

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු .. භික්ෂුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුනී යි.

සංඝාණි නම්: යම් කිසි කටි පඤ්ඤාවකි.

ධාරෙති යනු: වරකුදු ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපනති: ආබාධ හේතුවෙන් කටිසුත්‍ර ධරා නම් ඇවැත් නැත. උම්බුද්ධිවාට ... ආදිකම්මිකාවා ඇවැත් නැති.

තුන්වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 4

සතරවැනි ශික්ෂාපදය

1 සැවැත් නිදහස යි - එයමයෙහි සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර ධරති. චිනිස්සු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිගි කාමහොගිනින් මෙන් ස්ත්‍රී අලංකාර දරුවු දු”යි. මෙහෙණහු ඒ ලවු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන චිනිස්සුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර දරුවු දු”යි ... සැබැ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර දරන්නැයි. සැබැවැ භාග්‍යාටකුත් වහන්ස. බුදුහු ගැරුහු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර දරුවු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි.. මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් වේ ශික්ෂාපදය උදෙසාත්වා.

“යම් මෙහෙණක් ස්ත්‍රී අලංකාර දරා නම් පවිති ඇවැත් වේ”යි.

2. යා පන යනු: යම් යම් බඳු ... භික්ෂුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුනී යි.

ඉක්කාලඤ්ඤා නම්: භිසැ පළඳනා යැ, ගෙල පළඳනා යැ, අත්පළඳනා යැ, පා පළඳනා යැ, කටි පළඳනා යි.

ධාරෙය්‍ය යනු: වරකුදු දරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපනති: ආබාධ හේතුවෙන් ඇවැත් නැති. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතර වැනි ශික්ෂාපද යි.

පඤ්චම සිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤානං - තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනති. මනුස්සා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායස්සනති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති. අසේසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනතානං ඛියනතානං විපාවෙනතානං. යා නා භික්ඛුනියො අපට්ඨජා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම ජබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායස්සනති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ජබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනති. සච්චං භගවා. විගරහි ටුලො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ජබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායස්සනති. තෙනං භික්ඛවෙ, අසප්පකානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසතු:

“යා පන භික්ඛුනී ගන්ධවණ්ණකෙන නභායෙය්‍යා ජාවිතතිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපෙසනා භික්ඛුනීති.

ගජෙධා නාම: යො කොචි ගජෙධා.

වණ්ණකං නාම: යං කිඤ්චි වණ්ණකං.

නභායෙය්‍යාති: නභායති. පයොගෙ දුක්ඛං, නභානපට්ඨෙය්‍යානෙ ආපනති පාවිතතියස්ස.

අනාපනති: ආබාධනට්ඨියා උමට්ඨනකාය -පෙ- ආදිකමි-කායාති.

පඤ්චම සිකඛාපදං.

ජට්ඨ සිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤානං - තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනති. මනුස්සා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායස්සනති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති. අසේසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනතානං ඛියනතානං විපාවෙනතානං. යා නා භික්ඛුනියො අපට්ඨජා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම ජබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායස්සනති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ජබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනති. සච්චං

පස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු සුවදින් හා පැහැගන්වන දැයින් යුතු වැ ස්නාන කෙරෙති. ටිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමහොඟිනින් මෙන් ගනුවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද” යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ටිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... යිහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ගන්ධ-වර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද” යි ... සැබැ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ගනුවර්ණකයෙන් ස්නාන කෙරෙත් ලැ” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කෙරේ නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වේ” යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු ... හික්වුනි යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථ යෙහි අභිප්‍රේත හික්වුනි යි.

ගතං නම්: යම් කිසි ගතෙකි.

වණණක නම්: යම් කිසි වර්ණයෙකි.

නභායෙය්‍ය යනු: ස්නාන කෙරෙයි. ප්‍රයොගයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ස්නාන කෙළවර පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

අනාපකති: ආබාධ හෙතෙයෙන් ඇවැත් නැත. උමතු වූවාට ... ආදි කම්මක වූවාට ඇවැත් නැති.

පස්වැනි ශික්ෂාපද යි.

සවැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි.- එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු සුවද කැවූ තල මුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරෙති. ටිනිස්සු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහිකාමහෝගිනින් මෙන් සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද” යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ ටිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... යිහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද” යි ... සැබැ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු සුවදකැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරෙත් ලැයි. සැබැවැ

පාවික්‍යපාළි භික්‍ෂුනිවිභවෙනා

හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤාකෙන නභාසෙය්‍යනති. නෙතං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි වාසිතකෙන පිඤ්ඤාකෙන නභාසෙය්‍ය පාවික්ඛති”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිනි -පෙ- අයං ඉමස්මි. අතෙඤ්ඤි අධිප්පෙතා භික්ඛුනිනි.

වාසිතකං නාම: යං කිංචි ගන්ධවාසිතකං.

පිඤ්ඤාකං නාම: තිලපිට්ඨං වුළුවති.

නභාසෙය්‍යාති: නභාසති. පයොගෙ දුක්ඛං, නභානපරියොසානෙ ආපක්ඛි පාවික්ඛියස්ස.

අනාපකති: ආබාධප්පව්වියා පකතිපිඤ්ඤාකෙන නභාසති උමමති-කාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

ඡට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 9. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො භික්ඛුනියා උමමදදපෙතනිපි පරිමදදපෙතනිපි. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිඤ්ඤානා පසංකා උජ්ඣායනති ධියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො භික්ඛුනියා උමමදදපෙය්‍යනතිපි පරිමදදපෙය්‍යනතිපි සෙය්‍යාපාපි ගිහිකාමගොගිනියො”ති. අය්‍යොප්පං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ධියනානං විපාවෙනානං. යා නා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ධියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො භික්ඛුනියා උමමදදපෙය්‍යනතිපි පරිමදදපෙය්‍යනතිපි”ති. -පෙ- සච්ඡං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛනියො භික්ඛුනියා උමමදදපෙතනිපි පරිමදදපෙතනිපිති. සච්ඡං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුනියා උමමදදපෙය්‍යනතිපි පරිමදදපෙය්‍යනතිපි. නෙතං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි භික්ඛුනියා උමමදදපෙය්‍ය වා පරිමදදපෙය්‍ය වා පාවික්ඛති”නති.

භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඹුණු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු සුවඳ කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි. ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසන්වා :

“යම් මෙහෙණක් සුවඳ කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරේ නම් පවිත්‍රි ඇවැත් වේ” යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... හිකබ්බනි යනු ... ටෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිකබ්බනි යි.

වාසිකක නම්: යම් කිසි සුවඳකවන ලද්දකි.

පිඤ්ඤාක නම්: තලපිටි යයි කියනු ලැබේ.

නභායෙය්‍ය යනු: ස්නාන කෙරෙයි. ප්‍රයොගයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ස්නාන කෙළවර පවිත්‍රි ඇවැත් වේ.

අනාපකනි: ආබාධ හේතුයෙන් ඇවැත් නැත. පියවි මුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරේ ද, උච්චිත්තිකාවට .. ආදිකම්භිකාවට ඇවැත් නැති.

සවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 7

සත්වැනි ශික්ෂාපදය

සැවැත් නිදන යි- එසමයෙහි මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟඉලීම ද කරවති, සම්බාහන ද කරවත්. මිනිස්සු උභාරවාටිකා කරන්නාහු දක අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමහොගිනින් මෙන් මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡව්‍යාහුද ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවත් ලැ” යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඹුණු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද යි. මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසන්වා :

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම කරවන්නි නම් හෝ සම්බාහන කරවන්නි නම් හෝ පවිත්‍රි ඇවැත් වේ” යයි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙයා

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙඤ්ඤාපෙතා භික්ෂුනිති.

භික්ෂුනියාති: අඤ්ඤාය භික්ෂුනියා.

උමමද්දපෙයා වා ති: උමමධවාපෙති¹ දාපනති පාචිත්තියස්ස.

පරිමද්දපෙයා වා ති: සමුඛාගාපෙති දාපනති පාචිත්තියස්ස.

අනාපනති: ගිලානාය, ආපදස්සු, උමමනඤ්ඤාය -පෙ- ආදි-කමමිකායාති.

සනතමසිකබ්බපදං.

4, 9, 8 - 10

අටඨම-නවම-දසමසිකබ්බපදං

1. සාවස්ථි ත්ඨානං - නෙතා ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො සිකබ්බානාය උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි -පෙ- සාමණේරාය උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි. -පෙ- ගිහිනියා උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි. භ්‍රූක්ඛා විහාරචාරිකං ආගිණිකතා පසස්සවා උප්ඤායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො ගිහිනියා උමමද්දපෙස්සනතිපි පරිමද්දපෙස්සනතිපි සෙයාථාපි ගිහිකාමෙගොගිනියො”ති. අසෙසාස්සා ඛො භික්ෂුනියො තෙසං චක්ඛානං උප්ඤායනතානං බියතතානං විපාවෙනතානං. යා නා භික්ෂුනියො අපමිප්පා -පෙ- නා උප්ඤායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො ගිහිනියා උමමද්දපෙස්සනතිපි, පරිමද්දපෙස්සනතිපි”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ගිහිනියා උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපිති. සච්චං ගගවා. විගරහි චූඤ්ඤා ගගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ගිහිනියා උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි. නෙතං භික්ඛවෙ, අපසස්සනතා වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිකබ්බපදං උද්දියනතු:

“යා පන භික්ෂුනි සිකබ්බානාය -පෙ- සාමණේරාය -පෙ- ගිහිනියා උමමද්දපෙයා වා පරිමද්දපෙයා වා පාචිත්තිය”නති.

2. යා පනාති: යා, යාදියා -පෙ- භික්ෂුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙඤ්ඤාපෙතා භික්ෂුනිති.

සිකබ්බානා නාම: දෙව වස්සානි ජස්ස ධම්මෙස්ස සිකබ්බසිකබ්බා.

සාමණේරා නාම: දසසිකබ්බපදිකා.

ගිහිනි නාම: අගාරිනි චූච්චිති.

1. උමමද්දපෙති, මජ්. HO,

2. යා පන යනු: යම්, යම් බල... හික්මුනි යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුණී යි.

හික්මුනියා යනු: අන් මෙහෙණක ලවා.

උඬිඤාපෙය්‍ය වා යනු: ඇඟ උළවා නම් පවිනි ඇවැත් වෙයි.

පරිමද්දපෙය්‍ය වා යනු: සම්බාහන කරවා නම් පවිනි ඇවැත් වෙ.

අනාපකති: හිලන් වුවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වුවාට ද ... ආදි-කම්මික වුවාට ද ඇවැත් නැති.

සත්වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 8-10

අට-නව-දසවැනි ශික්ෂාපද

1. සැවැත් නිදන යි - එසටයෙහි මෙහෙණහු ශික්ෂමාණාවක ලවා ඇඟ ඉළිම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවන් ... හෙරණියක ලවා ඇඟ ඉළිම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවන් ... ගාහිණියක ලවා ඇඟ ඉළිම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවන්. ටිනිස්සු විහාරවාරිකා කරන්නාහු දෑක අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහිකාමභාගිනින් මෙන් ගාහිණියක ලවා ඇඟ ඉළිම ද සම්බාහන ද කරවුහ ද?” යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ ටිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ රකනෙක් අල්පෙවිස් වූවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති. දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහිකාමභාගිනින් මෙන් ගාහිණියක ලවා ඇඟ ඉළිම ද සම්බාහන ද කරවුහ ද?” යි ... “සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු ගාහිණියක ලවා ඇඟ ඉළිම ද සම්බාහන ද කරවන් ලැ” යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණහු ගාහිණිය ලවා ඇඟ ඉළිම ද සම්බාහන ද කරවුහ ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ හො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ශික්ෂමාණාවක ... හෙරණියක ... ගාහිණියක ලවා ඇඟ ඉළිම කරවන්නි නම් හෝ සම්බාහන කරවන්නි නම් හෝ පවිනි ඇවැත් වේ” යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බල... හික්මුනි යනු... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුණී යි.

සික්කමානා නම්: දැවුරුද්දක් සවැරැටු ධර්මයෙහි හික්මුණු ශික්ෂා ඇත්ති.

සාමණේරා නම්: දහ ශික්ෂාපද ඇත්ති.

ගිහිනි නම්: ගාහිණි කියනු ලැබේ.

පාවිත්‍රය පාළි භික්ෂුනි විභට්ඨො

උමමස්ස පෙය්‍ය වානි: උබ්බට්ඨාපෙනි, ආපන්න පාවිත්‍රියස්ස.

පරිමස්ස පෙය්‍ය වානි: සම්මානාපෙනි, ආපන්න පාවිත්‍රියස්ස.

අනාපන්නි: ගිලානාය ආපදස්ස උමමන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

අට්ඨම නවම දසම සික්ඛාපදනි.

4. 9. 11

එකාදසමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤිනං - නෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො භික්ඛුස්ස පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසිදන්ති. භික්ඛු උපකායන්ති ඛියන්ති විපාවෙකති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො භික්ඛුස්ස පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසිදිස්සන්ති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො භික්ඛුස්ස පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසිදන්තිති. සච්චං හගවා. විගරහි ඛුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො භික්ඛුස්ස පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසිදිස්සන්ති. නෙතං භික්ඛවෙ, අපාසකානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී භික්ඛුස්ස පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසිදෙය්‍ය පාවිත්තිය”න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මි අඤ්ඤා අධිපොතා භික්ෂුනීති.

භික්ඛුස්ස පුරතොති: උපසම්පන්නස්ස පුරතො.

අනාපුච්ඡාති: අනාපලොකෙත්වා.

ආසනෙන නිසිදෙය්‍යාති: අනන්තමයො ජමායපි නිසිදති, ආපන්න පාවිත්තියස්ස.

අනාපුච්ඡිනෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආසනෙන නිසිදති, ආපන්න පාවිත්තියස්ස. අනාපුච්ඡිනෙ චෙමතිකා ආසනෙන නිසිදති, ආපන්න පාවිත්තියස්ස. අනාපුච්ඡිනෙ ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආසනෙන නිසිදති, ආපන්න පාවිත්තියස්ස.

ආපුච්ඡිනෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපන්න දුක්ඛට්ඨස්ස. ආපුච්ඡිනෙ චෙමතිකා ආපන්න දුක්ඛට්ඨස්ස. ආපුච්ඡිනෙ ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපන්නි.

අනාපන්නි: ආපුච්ඡා ආසනෙන නිසිදති, ගිලානාය, ආපදස්ස උමමන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

එකාදසමසික්ඛාපදං

උමඟ්ඟපෙයා වා යනු: ඇඟ ඉළිම කරවානම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පරිමඟ්ඟපෙයා වා යනු: සම්බාහන කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපතති: ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදි-කම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

අට-නව-දසවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 11

එකොළොස් වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එයමයෙහි මෙහෙණහු මහණකු ඉදිරියෙහි නො විවාරා අසුන්හි හිඳගනිති. මහණහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු මහණකු ඉදිරියෙහි නො විවාරා අසුන්හි හුන්හු දු”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මහණක්හු පෙරට වැ නො විවාරා අසුන්හි හිඳිත් ලැ”යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණහු මහණක්හු පෙරට වැ නො විවාරා අසුන්හි හුන්හු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මහණක්හු පෙරට වැ නො විවාරා අස්නෙකැ හිඳගන්නි නම් පවිති ඇවැත් වේ”යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බල ... හිකබුනි යනු ... මෝමේ අර්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිකබුනි යි.

හිකබුසා පුරතො යනු: උපසපනක්හු පෙරට වැ.

අනාපුච්ඡා යනු: අපලොකන නො කොට.

ආසනෙ නිසිදෙයා යනු: යටත් පිරිසෙයින් බිම ද හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො විවාළ කල්හි නො විවාළ සංඥා ඇති වැ අස්නෙහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො විවාළ කල්හි විමති ඇති වැ අස්නෙහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො විවාළ කල්හි විවාළ සංඥා ඇති වැ අස්නෙහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

විවාළ කල්හි නො විවාළ සංඥා ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. විවාළ කල්හි විමති ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. විවාළ කල්හි විවාළ සංඥා ඇති වී නම් ඇවැත් නැති.

අනාපතති: විවාරා අස්නෙහි හිඳි ද ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදිකම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

එකොළොස් වැනි ශික්ෂාපද යි.

ද්වාර්දසමසිකතාපදං

1. සාර්වත්රිකා - නෙත බො පන සමයෙන භික්ෂුනියො අනොකාසකතං භික්ෂුං පඤ්ඤා පුට්ඨනති. භික්ෂු උපකායනති බියනති විපාලෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො අනොකාසකත භික්ෂුං පඤ්ඤා පුට්ඨස්සනති”ති. -පෙ- යවං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො අනොකාසකතං භික්ෂුං පඤ්ඤා පුට්ඨනති”ති සවං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො අනොකාසකතං භික්ෂුං පඤ්ඤා පුට්ඨස්සනති. නෙතං භික්ඛවෙ අසංසන්නානං වා පයාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිසංඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනි අනොකාසකතං භික්ෂුං පඤ්ඤා පුට්ඨස්සා පාවිත්තිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අතෙ අධිසෙත්වා භික්ෂුනිති.

අනොකාසකතනති: අනාපුට්ඨා.

භික්ෂුනති: උපසම්පන්නං.

පඤ්ඤා පුට්ඨස්සාති: සුත්තනෙත ධකාසං කාරාපෙක්ඛා විනයං වා අභිධම්මං වා පුට්ඨති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. විනයෙ ධකාසං කාරාපෙක්ඛා සුත්තනං වා අභිධම්මං වා පුට්ඨති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. අභිධම්මෙ ධකාසං කාරාපෙක්ඛා සුත්තනං වා විනයං වා පුට්ඨති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපුට්ඨෙන අනාපුට්ඨසංඝිකං පඤ්ඤා පුට්ඨති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. අනාපුට්ඨො වෙම්භිකා පඤ්ඤා පුට්ඨති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. අනාපුට්ඨෙන ආපුට්ඨසංඝිකං පඤ්ඤා පුට්ඨති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

ආපුට්ඨෙන අනාපුට්ඨසංඝිකං ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. ආපුට්ඨෙන වෙම්භිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. ආපුට්ඨෙන ආපුට්ඨසංඝිකං අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ධකාසං කාරාපෙක්ඛා පුට්ඨති, අනාදිස්ස ධකාසං කාරාපෙක්ඛා යත්ත කත්ථි පුට්ඨති; උම්මත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දසමසිකතාපදං.

දෙළොස්වැනි ගිණිපාදය

1. සැවැත් නිදහස යි - එසලසෙහි මෙහෙණු අවකාශ නො කළ මහණු අතින් පැන පුළුවුණි. මහණු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණු නො කළ අවකාශ ඇති මහණු අතින් පැන පිළිවිසියානු දැ”යි ... ‘සැබැ ද මහණෙනි, මෙහෙණු නො කළ අවකාශ ඇති මහණු අතින් පැන පුළුවුණි’ ලැ’යි. සැබැව් භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බිඳුණු ගැරැණු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණු නො කළ අවකාශ ඇති මහණු අතින් පැන පිළිවිසියානු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රයත්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි...මහණෙනි, මෙහෙණු මෙසේත් මේ ගිණිපාදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් නො කළ අවකාශ ඇති මහණක් අතින් පැන පුළුවුණි නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

2. යා පන යනු: යළි යම් බඳු ... ගිකුළුනි යනු ... මෝ මේ අත් සෙහි අභිප්‍රේත හික්මුනි යි.

අනොකාසකතං යනු: නො විවාරා.

ගිකුළු යනු: උපසපනක්නු

පඤ්ඤා ප්‍රවේශයා යනු: සුත්‍රාන්තයෙහි අවකාශ කරවා විනය හෝ අභිධර්මය හෝ පුළුවුණි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. විනයෙහි අවකාශ කරවා සුත්‍රාන්තය හෝ අභිධර්මය හෝ පුළුවුණි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අභිධර්මයෙහි අවකාශ කරවා සුත්‍රාන්තය හෝ විනය හෝ අප්‍රඥා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අවකාශ නො කළ කල්හි අවකාශ නො කළ ය යැ අති වැ පැන පුළුවුණි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අවකාශ නො කළ කල්හි විටති ඇති වැ පැන පුළුවුණි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අවකාශ නො කළ කල්හි අවකාශ කළ යැ ඇති වැ පැන පුළුවුණි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අවකාශ කළ කල්හි අවකාශ නො කළ යැ ඇති වී නම් දකුළා ඇවැත් වෙයි. අවකාශ කළ කල්හි විටති ඇති වී නම් දකුළා ඇවැත් වෙයි. අවකාශ කළ කල්හි අවකාශ කළ යැ ඇති වී නම් ඇවැත් නැති.

අනාපනති: අවකාශ කරවා පුළුවුණි ද, අවධි නො කොට, අවකාශ කරවා යම් කිසි නැනෙක පුළුවුණි ද, උමනු ද්‍රව්‍යව ද... ආදි කම්මක ද්‍රව්‍යව ද ඇවැත් නැති.

දෙළොස්වැනි ගිණිපාද යි.

තෙරසමසිකධාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවකීයං විහරති ජෙනවතෙන අනාඨපිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අක්කකරා භික්ඛුනි අසඬකව්විකා¹ ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. තස්සා රටීකාය වාතමණ්ඤලිකා සඬසාවියො උක්ඛිපිංසු. මනුස්සා උක්කුලිසිං අකංසු සුඤ්ජරා අය්‍යාය ඵනුදරානි². යා භික්ඛුනි තෙහි මනුස්සෙහි උප්පණ්ඩියමානා මඬකු අහොසි. අථ ඛො යා භික්ඛුනි උපස්සයං ගතඤා භික්ඛුනිනං එතමඤ්ඤං ආරොවෙසි. යා නා භික්ඛුනියො අප්පිවණං -පෙ- නා උජ්ඣායනහි බියනති විපාවෙනහි. “කථං හි නාම භික්ඛුනි අසඬකව්විකා ගාමං පවිසිස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිරි භික්ඛවෙ, භික්ඛුනි අසඬකව්විකා ගාමං පාවිසිති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනි අසඬකව්විකා ගාමං පවිසිස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤං පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඬාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි අසඬකව්විකා ගාමං පවිසෙය්‍යා පාවිතිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමස්ථිං අකෙඤ්ඤං අධිප්පෙතා භික්ඛුනිති.

අසඬකව්විකාති: විනා සංකච්චිකං.

සංකච්චිකා නාම:³ අධිකං උඛිතනාහි තස්ස පටිවණදනඤාය.

ගාමං පවිසෙය්‍යාති: පරික්ඛින්නස්ස ගාමස්ස පරිකෙඨපං අතිකකාමෙන්නියා ආපන්නි පාවිතියස්ස. අපරික්ඛින්නස්ස ගාමස්ස උපචාරං ඔක්කමන්තියා ආපන්නි පාවිතියස්ස.

අනාපතති: අච්ඡින්නවිවරිකාය, නට්ඨවිවරිකාය, ගීලානාය, අසනියා, අජානනියා, ආපදස්ස, උමමන්තිකාය ආදිකමමකායාති.

තෙරසමසිකධාපදං.

ජත්තුපාහනවගෙගා නවමො

උද්දිට්ඨා ඛො අය්‍යායො ජසට්ඨිසතා පාවිතියා ධම්මා. තත්ථය්‍යායො පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. දුතියමෙ පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. තතියමෙ පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. පරිසුද්දොත්ථය්‍යායො. තපමා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

1. අසඬක වාරිකා, - සා.

2. සුඤ්ජරො අය්‍යාය ඵනුදරොති-සිඞ්.

3. සංකච්චිකං නාම-මජ්.

තෙළෙස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩවෙසෙති. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් සංක්‍රමණිකා (සැටිය) රහිත වැ පිඬු පිණිස ගමට වන. විවිධයෙහි වාසුළු ඇගේ සහළ සිවුරු නහාලී යැ. මිනිස්සු ආයාචනාගේ පයොධර හා උදරය සුන්දර යැ යි ඔල්වරසන් නැඟුන. ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිසුන් විසින් කෙළකට කරනු ලබන්නී වකු වූය. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ දන්වූ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණ සංක්‍රමණිකා රහිත වැ ගමට පිවිසියා දෑ”යි. -පෙ- සැබැ දමහණෙනි, මෙහෙණක් සංක්‍රමණිකා රහිතවැ ගමට පිවිසියා දෑ යි. සැබැව් භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුණු ව... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් සංක්‍රමණිකා රහිත වැ ගමට පිවිසියා ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් සංක්‍රමණිකා රහිත වැ ගම් වදි නම් පවිති ඇවැත් වේ”යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... හිකබුනි යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථ-යෙහිලා අභිප්‍රේත හිකබුනි යි.

අසංක්‍රමණිකා යනු: සංක්‍රමණිකාව නැති වැ.

සංක්‍රමණිකා නම්: අකු ඇටින් යට, නාභියෙන් උඩ. එය වසනු සඳහා.

ගාම: පවිසෙය්‍ය යනු: පිරිකෙව් කරන ලද ගම්හි පිරිකෙව් ඉක්ම-වන්නියට පවිති ඇවැත් වෙයි. පිරිකෙව් නොකළ ගම්හි උපවාරයට බැසගන්නියට පවිති ඇවැත්වෙ යි.

අනාපකති: අසිද්ධගත් සිවුරු ඇතියාට, නට සිවුරු ඇතියාට, ගිලන්-වූවාට, නොසිහියෙන් ගියාට, නොදන්නියට, ආපදයෙහි, උමතු වූවාට, ... ආදිකම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

තෙළෙස් වැනි ශික්ෂාපද යි.

නවවැනි ඡක්‍යාහන වර්ග යි.

ආයාචනෙහි, එක්සිය සසැටක් පාවිත්තිය ධර්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහි ලා ආයාචනා පුච්චස්මි. කිම පිරිසුදු වූහුද? දෙවනවට ද පුච්චස්මි. කිම පිරිසුදු වූහු ද? තෙවනවට ද පුච්චස්මි. කිම පිරිසුදු වූහුද? මෙහිලා ආයාචනා පිරිසුදු වෙති. එහෙයින් තුෂ්ණිමිභූතයහ. තෙල මෙසේ ධරම්’යි.

පාවික්‍යපාළි භික්‍ෂුනිවිභවෙයා

කසුද්දනං:

ඡන්තං යානඤ්ඤි සංසාරාණි ලබ්‍ඤාමාසා ගතං පිඤ්ඤාකා
භික්‍ෂුනී සිසංඛමානා ච සාමනෙරා ගිහිනියා
අනාපුච්ඡා අනොකාසා අසංඛාවිකාසා තෙරසා'ති.

චගුද්දනං:

ලසුනං අනුකාරඤ්ඤි නග්ගා තුවට්ටකෙන ච
වික්‍ඤා'රාම ගඤ්ඤිති ච කුමාරී ඡතතූප්පභනාති.

බුද්ධං නිධ්ධං.

එහි උද්දාය:

ඡත්‍ර යැ යාන යැ සංඝායනා යැ අලංකාර යැ ගන්ධමාලා යැ
හික්කුණි සිංහලානා සාමන්තො ගිහිනි සම්බන්ධ උපදේශන පරිදේශන
ශික්ෂා යැ අනුප්‍රාප්තිය යැ අනුකූලාස යැ අසංඝාතවිකා යි ශික්ෂා
තෙලෙසකි.

වර්ග උද්දාය:

ලසුන යැ අන්ධකාර යැ නග්න යැ තුවට්ටක යැ විත්තාරාම යැ
ගබ්බිනි යැ කුමාරි යැ ඡත්තූපාහන යි.

බුද්දාය නිමි.

පාට්‍රිකා

සමාජවාදී සිතියමක්

ඉමේ බො පනසයායෝ අටක් පාට්‍රිකායා බමුණා උදෙසා
ආගමනි :

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවස්සියං විහරති ජෙනවනෙ
අනාර්ථිකයා ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන ජනබන්ධන
හික්කුනියො සප්පිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජන්ති. මනුස්සා උපකායනාති
බියනති විපාවෙනාති : “කථං හි නාම හික්කුනියො සප්පිං
විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජන්ති. කස්ස සමුපන්නං න මනාපං, කස්ස
සාදුං න රුට්ඨිති”ති. අයෙසාසුං බො හික්කුනියො තෙසං මනුස්සානං
උපකායනානං බියනනානං විපාවෙනානං.

2. යා නා හික්කුනියො අප්පිච්ඡා - පෙ - නා උපකායනාති බියනති
විපාවෙනාති “කථං හි නාම ජනබන්ධන හික්කුනියො සප්පිං
විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජන්ති”ති - පෙ - සච්චං කිර හික්කුනෙව ජනබන්ධන
හික්කුනියො සප්පිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජන්ති. සච්චං හගවා. විහරති
බුද්ධා හගවා - පෙ - කථං හි නාම හික්කුනෙව ජනබන්ධන හික්කුනියො
සප්පිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජන්ති. තෙන හික්කුනෙව අපසස්සනානං වා
පසාදය - පෙ - ඵලඤ්ඤා පන හික්කුනෙව හික්කුනියො ඉමං සික්කාපදං
උද්දියන්තු.

යා පන හික්කුනි සප්පිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජන්ති පට්ටෙසෙ-
තබ්බං තාය හික්කුනියා ගාරස්සං අයෙස බමුණං ආපජ්ජිං අසප්පායං
පාට්ටෙසනියං තං පට්ටෙසෙමිති.

ඵලඤ්ඤා හගවනා හික්කුනිතං සික්කාපදං පඤ්ඤන්තං හොති.

3. තෙන බො පන සමයෙන හික්කුනියො ගිලානා හොතති.
ගිලානපුච්ඡිකා හික්කුනියො ගිලානා හික්කුනියො ඵතදවොචුං :
“කථං අයෙස බමනියං කථං යාපනියං”තති. “පුඤ්ඤ මයං අයෙස
සප්පිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජාමි. තෙන නො ඵාසු හොති. ඉදති
පන හගවනා පටිකඤ්ඤානාති කුඤ්ඤාචාර්යනා න විඤ්ඤාපෙම. තෙන
නො න ඵාසු හොති”ති. හගවනො ඵනමඤ්ඤා ආරොචෙසුං - පෙ -
“අනුජානාමි හික්කුනෙව ගිලානාය හික්කුනියා සප්පිං විඤ්ඤාපෙතො
භුඤ්ජන්තු”. ඵලඤ්ඤා පන හික්කුනෙව හික්කුනියො ඉමං සික්කාපදං
උද්දියන්තු.

යා පන හික්කුනි අගිලානා සප්පිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජන්ති
පට්ටෙසෙතබ්බං තාය හික්කුනියා ගාරස්සං අයෙස බමුණං ආපජ්ජිං
අසප්පායං පාට්ටෙසනියං තං පට්ටෙසෙමිති.

4. යා පනාති: යා යාදියා - පෙ - හික්කුනිති - පෙ - අයං
ඉමස්මිං අතෙ අධිපෙතො හික්කුනිති.

පාට්‍රිකා

පළමු පිළිදෙස්නි සිකපදය

ආයතනිකව, මේ අප්‍රිකානු පාට්‍රිකා උදෙසා පැවැත්වේ.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්වූ සේනවත නම් අනේපිටු සිටුවුණේ අරමිහි වැඩූ වෙසෙයි. එසමයෙහි සවග මෙහෙණේ ගිනෙල් විනවා වළඳන්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගිනෙල් විනවා වැළඳුණු දැ”යි. කවරකුහට මිහිරිදිය නො වැනැව් ද, කවරකුහට රසවත්දය නො රුස්නේ ද යි. හික්මුණු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිතී ගබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ ගිනෙල් විනවා වැළඳුණු දැ” යි ... සැබැද මහණෙහි සවග මෙහෙණේ ගිනෙල් විනවා වළඳන්දැයි. සැබැවු භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ ගිනෙල් විනවා වැළඳුණු ද. මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් ගිනෙල් විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආර්යාවෙහි ගැරහිය යුතු වූ නුසුදුසු පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැත්කට පැමිණියෙමි. එය පිළිදෙස්න යි පටිදෙස්නා කළයුතුයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. එසමයෙහි මෙහෙණේ ගිලන්වූවාහු වෙති. ගිලනුන් පුළුවුස්නා මෙහෙණේ ගිලන් මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ කිහි. “කිමෙක්ද ආයතනිකව ඉවසියහැකිද යැයි හැකිදැ” යි. “ආයතනිකව ඇපි පෙර ගිනෙල් විනවා වළඳමු. එයින් අපට පහසු වෙයි. දැන් වනාහි භාග්‍යවතුන් විසින් පිළිකෙව් කරන ලද්දේ කුකුස්කරන්නාමෝ නො විනවමු. එයින් අපට පහසු නො වේයැ” යි. තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට ඇරොජුහ....මහණෙහි ගිලන් මෙහෙණන්හට ගිනෙල් විනවා බුද්ධිමත් අනුදනිමි. මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් නොගිලන්වූවා ගිනෙල් විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආර්යාවෙහි ගැරහිය යුතු වූ නුසුදුසු පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැත්කට පැමිණියෙමි, එය පිළිදෙස්න යි.

4. යා පන යනු: යම් යම්බදු ... හිකවුනි යනු ... මෝ නොමෝ මේ අප්‍රියෙහි ලා අදහස් කරන ලද මෙහෙණ යි.

පාවිත්‍ර්‍යපාළි භික්‍ෂුනිවිභවෙයා

අභිලානා නාම: යස්සා විනා සප්පිනා එංසු ගොති. ගිලානා නාම: යස්සා විනා සප්පිනා න එංසු ගොති. සප්පි නාම: ගොසප්පි වා අජිකා සප්පි වා ටාභිසං වා යප්පි. යෙසං මංසං කප්පති තෙසං සප්පි.

අභිලානා අත්තනො අත්ථාය විඤ්ඤාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන භුක්ඛිස්සාමිති පටිගණ්හාති ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අප්පෙක්ඛාගාරෙ අප්පෙක්ඛාගාරෙ ආපත්ති පාටිදෙසනියස්ස.

අභිලානා අභිලානසඤ්ඤා සප්පි. විඤ්ඤාපෙත්වා භුක්ඛිති ආපත්ති පාටිදෙසනියස්ස. අභිලානා වෙමතිකා සප්පි. විඤ්ඤාපෙත්වා භුක්ඛිති ආපත්ති පාටිදෙසනියස්ස. අභිලානා ගිලානසඤ්ඤා සප්පි. විඤ්ඤාපෙත්වා භුක්ඛිති ආපත්ති පාටිදෙසනියස්ස.

ගිලානා අභිලානසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. ගිලානා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. ගිලානා ගිලානසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ගිලානාය ගිලානා භුත්වා විඤ්ඤාපෙත්වා අභිලානා භුක්ඛිති, ගිලානාය සෙසකං භුක්ඛිති, ඤාතනානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤිකස්සත්ථාය, අත්තනො ධනෙන, උමමනතිකාය, ආදිකමිතිකායාති.

පට්ඨමපාටිදෙසනියසික්ඛාපදං.

දුතිය—අට්ඨම පාටිදෙසනියසික්ඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්‍ෂුනියො තෙලං විඤ්ඤාපෙත්වා භුක්ඛිති. -පෙ- මධුං විඤ්ඤාපෙත්වා භුක්ඛිති -පෙ- එංගිතං විඤ්ඤාපෙත්වා භුක්ඛිති -පෙ- ලිච්ඡං විඤ්ඤාපෙත්වා භුක්ඛිති -පෙ- මංසං විඤ්ඤාපෙත්වා භුක්ඛිති -පෙ- බීරං විඤ්ඤාපෙත්වා භුක්ඛිති -පෙ- දුධං විඤ්ඤාපෙත්වා භුක්ඛිති මත්ස්සා උප්පායනාති බියනාති විපාවෙනාති. “කථං හි නාම භික්‍ෂුනියො දුධං විඤ්ඤාපෙත්වා භුක්ඛිස්සන්ති, කස්ස සමුදානං න මනාපං, කස්ස සාදුං න රුචිබ්බිති. අස්සොසුං ඛො භික්‍ෂුනියො තෙසං මත්ස්සානං උප්පායනානං බියනානං විපාවෙනානං.

2. යා තා භික්‍ෂුනියො අප්පච්ඡා -පෙ- තා උප්පායන්ති බියන්ති විපාවෙන්ති, “කථං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්‍ෂුනියො දුධං විඤ්ඤාපෙත්වා භුක්ඛිස්සන්ති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ජබ්බග්ගියා භික්‍ෂුනියො දුධං විඤ්ඤාපෙත්වා භුක්ඛිති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජබ්බග්ගියා භික්‍ෂුනියො දුධං විඤ්ඤාපෙත්වා භුක්ඛිස්සන්ති, තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්‍ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසන්තු.

1. මනිංසප්පිට්ඨා, මජ්ඣං.

අභිලාෂා නම්: යම්කිසි ගිණිලි කිරීමක් වෙත වැඩි පහසු වේ නම් හෝ යැ. **ගිලාෂා නම්:** යම්කිසි ගිණිලි කිරීමක් වෙත වැඩි පහසු නොවේ නම් හෝ යැ. **සෘෂි නම්:** ගව ගිණිලි කිරීමේ එම ගිණිලි කිරීමේ මිනි ගිණිලි කිරීමේ යි. යම් කෙනෙකුගේ මස් කැප නම් ඔවුන්ගේ ගිණිලි කිරීම යැ.

නොගිලන්වුවා නම් උදෙසා විනවා නම් පියෝගි දුකුළා යැ. පිළිලැබීමෙන් වළඳන්නෙයි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරහලායෙහි පරහලායෙහි පිළිදෙස්නි ඇවැත් වේ.

නොගිලන්වුවා නොගිලන්සන් ඇතිවා ගිණිලි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්නි ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වුවා විමසී ඇතිවා ගිණිලි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්නි ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වුවා ගිලන්සන් ඇතිවා ගිණිලි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්නි ඇවැත් වේ.

ගිලන්වුවා නොගිලන්සන් ඇතිවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වුවා විමසී ඇතිවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වුවා ගිලන්සන් ඇතිවා නම් ඇවැත් නැති.

අනාපන්නි: ගිලනාගම ගිලනක්වා විනවා නොගිලනක්වා වළඳා නම්, ගිලනාගම ගෙය වළඳා නම්, නැගිත්තේ, පැවරියන්ගේ, අනෙකක්හු උදෙසා නම්, තමාගේ ධනයෙන්, උන්මත්තිකාවට, ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු පිළිදෙස්නි සිකපදය නිමි.

දෙවන - අටවන පිළිදෙස්නි සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ පෙනවන නම් අනෙපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ තලතෙල් විනවා වළඳන්. ... මී විනවා වළඳන් ... උක්පැණි විනවා වළඳන් ... දියමස් විනවා වළඳන් ... ගොඩමස් විනවා වළඳන් ... කිරි විනවා වළඳන් ... දිගි විනවා වළඳන්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස්පතුරුවන්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දිගි විනවා ගෙන වැළඳුනුද” යි. “කවරකුහට මිනිරිදිය නොවැනැවිද, කවරකුහට රසවත්දිය නොරුස්නේ ද යි. හික්පුණ්හු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපියවුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ දිගි විනවා වැළඳුනුද යි ... සැබැඳ මහණෙහි සවග මෙහෙණෝ දිගි විනවා වළඳන්ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු වහරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණෝ දිගි විනවා වැළඳුනුද. මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේද මහණෙහි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

පාවිත්තිය පාළු හික්කුණිවිහඬොයා

යා පන හික්කුණි දඩං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජයා පටිදෙසෙනබ්බං තාය හික්කුණියා ගාරයාං අයො ධම්මං ආපජ්ජිං අසප්පායං පාටිදෙසනීයං තං පටිදෙසෙමිති.

එවඤ්ඤාදං භගවතා හික්කුණිනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤතං භොති.

3. තෙන ඬො පන සමයෙන හික්කුණියො ගිලානා භොනති. ගිලානපුප්ඵිකා හික්කුණියො ගිලානා හික්කුණියො එතදවොචුං: “කච්චි අයො ධම්මනීයං කච්චි යාපනීය”න්. “පුඬ්ඬං මයං අයො දඩං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජාම”¹. තෙන නො එාසු භොති. ඉදනි පන භගවතා පටිකඛිණන් කුසකුචවායනා න විඤ්ඤාපෙම. තෙන නො න එාසු භොති”ති. භගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං -පෙ- “අනුජානාමි හික්කුචෙ ගිලානාය හික්කුණියා දඩං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජතුං”. එවඤ්ඤා පන හික්කුචෙ හික්කුණියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියංකු.

යා පන හික්කුණි අගිලානා දඩං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජයා පටිදෙසෙනබ්බං තාය හික්කුණියා ගාරයාං අයො ධම්මං ආපජ්ජිං අසප්පායං පාටිදෙසනීයං තං පටිදෙසෙමිති.

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුණිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිපොතා හික්කුණිති.

අගිලානා නාම: යස්සා විනා දඩිනා එාසු භොති. ගිලානා නාම: යස්සා විනා දඩිනා න එාසු භොති. කෙලං නාම: තිලතෙලං යාසපතෙලං මධුකතෙලං එරණකතෙලං වසාතෙලං. මධු නාම: මකඛිකාමධු. එාණිතා නාම: උච්ඡුලිතා නිබ්බන්තං. මජ්ජිමා නාම: ඔදකො වුච්චති. මංසං නාම: යෙසං මංසං කප්පති තෙසං මංසං. බීරං නාම: ගොබීරං වා අභිකාබීරං වා මාහිසබීරං වා, යෙසං මංසං කප්පති තෙසං බීරං. දඩි නාම: තෙසංඤ්ඤාව දඩං.

අගිලානා අත්තනො අත්ථාය විඤ්ඤාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන භුඤ්ජස්සාමිති පතිගණ්හාති ආපත්ත දුක්ඛංසං. අපේක්ඛාභාරෙ අපේක්ඛාභාරෙ ආපත්ත පාටිදෙසනීයස්ස. අගිලානා ගිලානසඤ්ඤා දඩං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජති ආපත්ත පාටිදෙසනීයස්ස.

අගිලානා අගිලානසඤ්ඤා දඩං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජති ආපත්ත පාටිදෙසනීයස්ස. අගිලානා වෙමනිකා දඩං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජති ආපත්ත පාටිදෙසනීයස්ස. අගිලානා ගිලානසඤ්ඤා දඩං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජති ආපත්ත පාටිදෙසනීයස්ස.

ගිලානා අගිලානසඤ්ඤා ආපත්ත දුක්ඛංසං. ගිලානා වෙමනිකා ආපත්ත දුක්ඛංසං. ගිලානා ගිලානසඤ්ඤා අනාපත්ති.

1 භුඤ්ජමො-මජ්ඣං,

යම් මෙහෙණක් දිනි විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආයතීවෙති ගැරහියයුතු වූ නුසුදුසු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. එය පිළිදෙස්මයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. එයමයෙහි මෙහෙණෝ ගිලන්වූවාහු වෙති. ගිලනුන් පුළුවස්නා මෙහෙණෝ ගිලන් මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ කීහු. “කිමෙක්ද ආයතීවෙති ඉවසියහැකිද කිම යැපියහැකිද” යි. “ආයතීවෙති, ඇපි පෙරු දිනි විනවා වළඳු. එයින් අපට පහසුවෙයි. දැන් වනාහි භාග්‍යවතුන් විසින් පිළිකෙව් කරනලදැයි කුකුස්කරන්නාමෝ නො විනවු. එයින් අපට පහසු නො වේයැ” යි. තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන් හට ඇරොස්සු. ... මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණහට දිනි විනවා බුද්ධත්වට අනුදානිමි. මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසාත්වා.

යම් මෙහෙණක් නොගිලන්වූවා දිනි විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ‘ආයතීවෙති ගැරහියයුතු වූ නුසුදුසු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැතකට පැමිණියෙමි, එය පිළිදෙස්මයි පට්ටෙසනා කළයුතු යි.

4. යා පන යනු: යම් යම්බඳු ... හික්කුනි යනු ... මෝනොමෝ මේ අවියෙහිලා අදහස් කරන ලද මෙහෙණයි.

අභිලානා නම්: යමකට දිනියෙන් වෙන්වැ පහසු වේ නම් හෝ යැ. ගිලානා නම් යමකට දිනියෙන් වෙන්වැ පහසු නො වේ නම් හෝ යැ. තෙල නම් තලතෙල්, අබතෙල්, මීතෙල්, එරඹුතෙල්, වුරුණුතෙල් යැ. මධු නම් මැසිමියැ, එණින නම් උක්පැණි යැ. මස් නම් දියමසයැයි කියනු ලැබේ. මංස නම් යම්කෙනකුන්ගේ මස් කැප නම් ඔවුන්ගේ මස්යැ, බීර නම් ගවකිරි හෝ එළකිරි හෝ මිනිකිරි හෝ යම්කෙනකුන්ගේ මස් කැපනම් ඔවුන්ගේ කිරි යැ. දඩි නම් ඔවුන්ගේමැ දිනියැ.

නොගිලන්වූවා තමා උදෙසා විනවා නම් පියෝහි දුකුළා යැ. පිළිලැබීමෙන් වළඳන්නෙමි යි පිළිගනි නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. පරහලායෙහි පරහලායෙහි පිළිදෙස්නි ඇවැත් වේ.

නොගිලන්වූවා නොගිලන්සත් ඇතිවැ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්නි ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා විමති ඇතිවැ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්නි ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා ගිලන්සත් ඇතිවැ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්නි ඇවැත් වේ.

ගිලන්වූවා නොගිලන්සත් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා ගිලන්සත් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පාවිත්‍රියපාළි භික්ෂුණිවිභවෙයා

අනාපතති: ගිලානාය ගිලානා හුන්වා විඤ්ඤාපෙක්ඛා අගිලානා හුන්වා, ගිලානාය සෙසනං හුන්වා, ඤාතකානං පචාරිතානං අඤ්ඤාසකාය අතතො ධනෙන උමමනිකාය ආදිකමමිකායාති.

අට්ඨමපාට්ඨෙසනියසිකධාපදං.

7. උද්ච්ඡාධො ඛො අය්‍යායො අට්ඨමපාට්ඨෙසනියා ධුමො. තකුය්‍යායො පුච්ඡාමි කච්චිසු පරිසුද්ධා. දුතියංච පුච්ඡාමි කච්චිසු පරිසුද්ධා. තතියංච පුච්ඡාමි කච්චිසු පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධෙසකායායො, තපමා තුණ්හි ඵලමෙතං ධාරයාමිති.

පාට්ඨෙසනියානිඤ්ඤා.

6. සෙබියා

ඉට්ඨො ඛො පනායායො සෙබියාධමො උද්දෙසං ආගච්ඡතති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවතියං විගර්හි ජේතවනෙ අනාරම්භසිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බෙසකියා භික්ෂුණියො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලමෙකතා නිවාසෙතා. මනුස්සො උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: කථං හි නාම භික්ෂුණියො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලමෙකතා නිවාසෙතානති සෙය්‍යාපාටි ගිහිකාමහොගිනියොති. අසෙසාසු ඛො භික්ෂුණියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං බියනානං විපාවෙනානං.

2. යා තා භික්ෂුණියො අපච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: කථං හි නාම ඡබ්බෙසකියා භික්ෂුණියො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලමෙකතා නිවාසෙතානති -පෙ- සච්චංකිර භික්ෂුවෙ ඡබ්බෙසකියා භික්ෂුණියො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලමෙකතා නිවාසෙතාති. සච්චං හගවා. විගර්හි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ ඡබ්බෙසකියා භික්ෂුණියො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලමෙකතා නිවාසෙතානති. තෙනං භික්ෂුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵලඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුණියො ඉමං සිකධාපදං උද්දෙසතු.

පරිමණඛලං නිවාසෙතාමිති සිකධා කරණියාති.

3. පරිමණඛලං නිවාසෙතබ්බං නාභිමණඛලං ජාණුමණඛලං පට්ච්ඡාදෙනකියා. යා අනාදරියං පට්ච්ච පුරතො වා පච්ඡතො වා ඔලමෙකතා නිවාසෙති ආපත්ති දුක්ඛාටස්ස.

අනාපතති: අසඤ්චිම, අසනියා, අජානනියා, ගිලානාය ආපදසු -පෙ- උමමනිකාය ආදිකමමිකායාති.

අනාපත්ති ගිලනහට, ගිලනක් වැ විනවා නොගිලනක් වැ
විලඳා නම්, ගිලනකගේ ගෙසය විලඳා නම්, නැයන්ගේ නම්, පැව-
රියන්ගේ නම්, අනෙකක්හු උදෙසා නම්, කමාගේ ධනයෙන් නම්,
උම්තුඩුවකට, ආදියකොටම ඇවැත් නැති.

අටවැනි පිළිසෙස්ති සික්සදයි.

ආයතාවෙහි අපට පාටිදෙසනිය ධර්මයේ උදෙසන ලැග. එහිලා
ආයතාවන අපටියම්, කිම පිරිසුදු වඩු? දෙවනවට ද පට්ටයම්, කිම
පිරිසුදු වඩු? තෙවනවට ද පට්ටයම්, කිම පිරිසුදු වඩු? පෙතිලා
ආයතාවේ පරිගුණය. එහෙයින් කුප්පිකුප්පය. පෙල කරුණ
මෙසේ දරමිසි.

පාටිදෙසනිය ගික්පා නිමි.

6. සෙබියා

ආයතාවෙහි පෙ සෙබියධර්මයේ උදෙසනට පැටිපොත්.

1. එයටයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැබැනැ පේනවන නම් අනේපිඩු
සිටුහුගේ අරමගි වැඩැ වටයන්. එයටයෙහි සමග මෙහෙණේ
ඉදිරිපසිනු පසුපසිනු එල්වමින් හඳිත්. මිනිස්සු ලමුණොට සිතති
නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්. කෙසේ නම් මෙහෙණේ කාටිහොගි
ගිහියන් මෙන් ඉදිරිපසිනු පසුපසිනු එල්වමින් හැන්දහුදයි.

2. භික්ෂුණිහු ලමුණොට සිතන නුගුණපටසන දෙස්පතුරුවන ඒ
මිනිස්සුන්ගේ (අකිරිති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක්
අපිස්වුවෝ ... සිහු ලමුණොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්:
“කෙසේ නම් සමග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනු පසුපසිනු එල්වමින්
හැන්දහුදයි ... සැබැද මෙහෙණේ, සමග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනු
පසුපසිනු එල්වමින් හඳිත්දයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස.
භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මෙහෙණේ සමග මෙහෙණේ
ඉදිරිපසිනු පසුපසිනු එල්වමින් හැන්දහුද? මෙහෙණේ මෙය
අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ තොවෙයි ... මෙහෙණේ
මෙසේ මේ සික්සදස්ද මෙහෙණේ උදෙසනවා.

පිරිමඩුලු කොට හදින්තෙමිසි ගික්මිය යුතු යි.

3. නැබමඩල දණමඩල වසන්තිය විසින් පිරිමඩුලු කොට හැන්ද
යුතුයි. යම් මෙහෙණක් අනාදරිය පිණිස ඉදිරිපසින් හෝ පසුපසින්
හෝ එල්වමින් හඳිනම් දුකළා ඇවැත් වෙයි.

අනාපත්ති: නො සිතා කරන්නියට, නො සිහියෙන් කරන්නියට,
නො දන්නියට, ගිලනහට, ආපදයෙහි ... උම්තුඇනියාහට, ආදි-
කම්කාවට ඇවැත් නැති.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුණිවිහඬෙකා

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බඝණියා භික්ඛුනියො උදකෙ උච්චාරමු ප්‍රසංඝාවමු බෙළමු කරොන්ති. මනුස්සො උජ්ඣායනති ඛියඝ්ඤි විපාවෙනති, “කථං හි නාම භික්ඛුනියො උදකෙ උච්චාරමු ප්‍රසංඝාවමු බෙළමු කරිස්සන්ති සෙය්‍යාථාපි ගිහිකාමහොගිනියො”ති.¹

අසේසාස්සං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියඝ්ඤි විපාවෙනති, “කථං හි නාම ජබ්බඝණියා භික්ඛුනියො උදකෙ උච්චාරමු ප්‍රසංඝාවමු බෙළමු කරිස්සන්ති”ති. අථ ඛො භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙස්සං. භික්ඛු භගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙස්සං.

3. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මං කථං කඤ්ඤා භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙඤ්ඤා භික්ඛු පටිපුච්ඡි, සච්චං කිරි භික්ඛුවෙ ජබ්බඝණියා භික්ඛුනියො උදකෙ උච්චාරමු ප්‍රසංඝාවමු බෙළමු කරොන්තිති. සථං භගවා, විහරති බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ජබ්බඝණියා භික්ඛුනියො උදකෙ උච්චාරමු ප්‍රසංඝාවමු බෙළමු කරිස්සන්ති. ගෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

න උදකෙ උච්චාරං වා ප්‍රසංඝාවං වා බෙළං වා කරිස්සාමිති සික්ඛා කරණියාති.

එවඤ්ඤාදං භගවතා භික්ඛුනිනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤන්තං හොති.

4. තෙන ඛො පන සමයෙන ගිලානා භික්ඛුනියො උදකෙ උච්චාරමු ප්‍රසංඝාවමු බෙළමු කාතුං කුක්කච්චායන්ති. භගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙස්සං. -පෙ- “අනුජානාමි භික්ඛුවෙ ගිලානාය භික්ඛුනියා උදකෙ උච්චාරමු ප්‍රසංඝාවමු බෙළමු කාතුං”. එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

න උදකෙ අගිලානා උච්චාරං වා ප්‍රසංඝාවං වා බෙළං වා කරිස්සාමිති සික්ඛා කරණියාති.

5. න උදකෙ අගිලානාය උච්චාරො වා ප්‍රසංඝාවො වා බෙළො වා කාතමෙකා. යා අනාදරියං පටිච්ච උදකෙ අගිලානා උච්චාරං වා ප්‍රසංඝාවං වා බෙළං වා කරොති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

1. ගිහිනියො කාමහොගිනියො-මජ්ඣිම.

ගිහිකාමහොගිනියො-සීඛු

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අන්තේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණේ කාමහොගි ගිහියන් මෙන් දියෙහි මහදියටනු ද සුඵදියටනු ද කෙළගැසීම ද කෙරෙත්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුඵදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝද”යි.

හික්කුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ...ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුඵදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝ දැයි. එකල්හි මෙහෙණේ මහණුන්හට තෙල කරුණ ඇරොජුහු. මහණහු තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට සැලකළහ.

3. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙහිලා මේ අවසර-යෙහිලා බික්සහන රැස්කරවා දෑහැමි කථා කොට මහණුන් පුළුවන් සේක. සැබැද මහණෙහි, සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුඵදියටනු ද කෙළගැසීම ද කෙරෙත්ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුඵදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝ දැයි. මහණෙහි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

දියෙහි මහදියටනු හෝ සුඵදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකරන්නෙමි යි හික්මිය යුතු යි.

මෙසේත් වනාහි භාග්‍යවතුන් විසින් මේ සිකපදය මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

4. එසමයෙහි ගිලන් වූ මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනුද සුඵදියටනුද කෙළගැසීම ද කරන්නට කුකුසත්. තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට සැලකළහ...මහණෙහි ගිලන්මෙහෙණහට දියෙහි මහදියටනු ද සුඵදියටනු ද කෙළගැසීම ද කරන්නට අනුදනිමි. මෙසේද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

නො ගිලන්වැ දියෙහි මහදියටනු හෝ සුඵදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකරන්නෙමි යි හික්මිය යුතු යි.

5. නොගිලන විසින් දියෙහි මහදියටනු හෝ සුඵදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකළ යුතු යි. යම් මෙහෙණක් අනාදරිය පිණිස නොගිලන්වැ දියෙහි මහදියටනු හෝ සුඵදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුණිවිභංගයො

අනාපතති: අසංඤ්චිච්ච අසත්තියා අජානනතියා ගිලානාය
ඵලෙකතො උදකං ඔකුරති, ආපදසු උමෙතතිකාය ඛින්නවිත්තාය
වෙදනට්ඨාය ආදිකමිඤ්ඤායාති.

පණණරසමසික්ඛාපදං.

උද්දිට්ඨා ඛො අය්‍යායො සෙබ්බා ධම්මො. තත්ථය්‍යායො
පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. දුතියමු පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා.
තතියමු පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධෙත්ථය්‍යායො තස්මාතුණ්හි.
ඵවමෙතං ධාරයාමිති.

සෙබ්බා නිට්ඨිතා.

7. අධිකරණසමථා

ඉමෙ ඛො පනස්සායො සත්ත අධිකරණසමථා ධම්මො උදෙසං
ආගච්ඡන්ති.

1. උප්පනත්ථුප්පනානං අධිකරණානං සමථාය චූපසමාය සමුද්ධා-
විනායො දුතියො, සතිවිනායො දුතියො, අමුද්ධාචිනායො දුතියො,
පටිඤ්ඤාය කාරෙතබ්බං, යෙහුය්‍යසිකා තස්සපාපිය්‍යසිකා තිණවත්ථාර-
කොති.

2. උද්දිට්ඨා ඛො අය්‍යායො සත්ත අධිකරණසමථා ධම්මො.
තත්ථ අය්‍යායො පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. දුතියමු පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ
පරිසුද්ධා. තතියමු පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධෙත්ථය්‍යායො
තස්මා තුණ්හි. ඵවමෙතං ධාරයාමිති.

අධිකරණසමථා නිට්ඨිතා

3. උද්දිට්ඨං ඛො අය්‍යායො නිදනං, උද්දිට්ඨා අට්ඨපාරාජිකා
ධම්මො, උද්දිට්ඨා සන්තරස සබ්බාදිසෙසා ධම්මො, උද්දිට්ඨා තිංසනිස්සෙකියා
පාචිත්තියා ධම්මො, උද්දිට්ඨා ඡයට්ඨිසතා පාචිත්තියා ධම්මො, උද්දිට්ඨා
අට්ඨපාටිදෙසනියා ධම්මො, උද්දිට්ඨා සෙබ්බා ධම්මො, උද්දිට්ඨා සත්ත
අධිකරණසමථා ධම්මො, ඵත්තං තස්ස භගවතො සුත්තාගතං
සුත්තපරියාපක්කං අනවද්ධමාසං උදෙසං ආගච්ඡති. තත්ථ සබ්බාගෙව
සමග්ගාහි සමෙඤ්ඤාමානාහි අවිච්චාමානාහි සික්ඛිතබ්බන්ති.

භික්ෂුණිවිභංගො නිට්ඨිතො.

පාචිත්තියපාළි නිට්ඨිතා.

අනාපතති: නොසිතා කරන්නියට, නො සිතියෙන් කරන්නියට, නො දන්නියට, ගිලනගට, ගොඩබිම් කරන ලද්ද දියටබැසයේ නම, ආපදයෙහි, උමතුඇතියාට, විසුරුණු සිත් ඇතියාට, වෙදනායෙන් පෙළුණියට, ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

පසළොස්වනු සිකපද යි.

ආයතාවෙහි සෙබියධම්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයතාවන් පුළුවස්මි. කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවටද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදුවවු ද? තෙවනවට ද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදුවවු ද? මෙහිලා ආයතාවෝ පරිශුද්ධයහ. එහෙයින් තුපණ්ඨිභ්‍යයහ. තෙල කරුණ මෙසේ දරමි යි.

සෙබිය ගික්ඛා නිමි.

7. අධිකරණසමථ

ආයතාවෙහි ථෙ සජ්ඣ අධිකරණසමථධම්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. උපනුපන් (විවාදදි) අධිකරණයන්ගේ ශමනය පිණිස ව්‍යුපශමය පිණිස සම්මුඛාවනය දියයුත්තේ යැ. සතිවනය දියයුත්තේ යැ, අමුළුභවනය දියයුත්තේ යැ. ප්‍රතිඥායෙන් කරවිය යුතුයැ, යෙහුයාසිකායැ, තස්සපාපියාසිකා යැ, තිණවත්ථාරක යි.

2. ආයතාවරුහි සජ්ඣ අධිකරණසමථ ධම්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයතාවන් පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවටද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදුවවු ද? තෙවනවට ද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? මෙහිලා ආයතාවෝ පරිශුද්ධයහ. එහෙයින් තුපණ්ඨිභ්‍යයහ. මෙසේ තෙල කරුණ දරමි යි.

අධිකරණසමථයෝ නිමියානුයි.

ආයතාවෙහි නිදාය උදෙසන ලදි. අජට පාරාජික ධම්මයෝ උදෙසන ලදහ, සනළොස් සහවෙසෙස් දහමුහු උදෙසන ලදහ. තිස් නිසැහි පවිති දහමුහු උදෙසන ලදහ. එක්සියසයැටක් පවිති දහමුහු උදෙසන ලදහ. අට පිළිදෙස්නි දහමුහු උදෙසන ලදහ. සෙබිය දහමුහු උදෙසන ලදහ. සත් අධිකරණ සමථ දහමුහු උදෙසන ලදහ. ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සුත්‍ර සංඛ්‍යාත භික්ෂුණි විභඩ්ගයෙහි ආවාදි භික්ෂුණිවිභඩ්ගයට ඇතුළත් වූ මෙතෙක් ගික්ඛාවෝ අධිමසක් පාසා උදෙසීමට පැමිණෙත්. සමභ වූ සතුටුවන විවාද නො කරන හැමදෙනා විසින් මැ මෙහිලා තික්මිය යුතු යි.

භික්ෂුණි විභඩ්ගය නිමි.

පාවිතනියපාළි නිමියා යැ.

පාච්ඡන්දියපාළි භික්ෂුනීවිභංගය

සඤ්ඤානාමානුකකමණිකා

	පිට්ඨකයා		පිට්ඨකයා
අවිරවනී	184		104, 106, 122,
අනාථපිණ්ඩික	30, 34, 40, 134,		128, 134, 166,
	184, 208, 234,		172, 188, 196,
	256, 350		198, 200, 202,
අරිට්ඨගඤ්ඤාධිපුඤ්ඤා	18		204, 212, 214.
කටමොරකතිසංක	344		336, 340, 342,
කපිලවත්ථු	142, 274	දෙවදත්ත	344
කලඤ්ඤානිවාප	154, 228,	නඤ්ඤා	2, 134
	230, 344	නඤ්ඤා	2, 134
කොකාලික	344	නිග්ගොධාරාම	142, 274
කොසල	36, 44, 46	පසෙනදී කොසලො	36, 124, 128
කොසලෙසු	174	හඤ්ඤාකාපිලානී	40, 158, 160,
බණ්ඩදෙවියාපුත්ත	344		178, 212
වණ්ඩකාළි	48, 62, 70,	මහාපජාපතිගොතමී	142
	180, 220, 332	රාජගහ	154, 228, 230,
			344
ජබ්බකියා	138	වෙසාලී	34
ජබ්බකියා භික්ෂුනියො	350	වෙළුචන	154, 228, 232, 344
ජෙනවන	2, 14, 24, 30,	සමුද්දත්ත	344
	34, 40, 42, 44, 46,	සාකෙත	42, 216
	158, 184, 234,	සාවතී	2, 14, 24, 30,
	256, 350.		34, 350
පුලලනඤ්ඤා	2, 14, 18, 30,	සාළුහ (මිහාරනත්තා)	2, 14
	36, 48, 96, 98, 100,	සුඤ්ඤානඤ්ඤා	2, 14, 54, 48, 134

පාච්ඡන්ද්‍යපාලි භික්ෂුනිවිභංග

විසෙසපදනුකකමණිකා

අ	පිට්ඨකා	අ	පිට්ඨකා
අකතසභායං	20	අනවඤ්ඤාමාසං	276
අකාලච්චරං	96, 98	අපකක්කාය	86
අකක්කන්ධායා	84	අපලොකෙත්වා	342
අසංඛා	294	අපඤ්ඤානා	50
අච්චාචද්ධං	32	අප්පතිකාරං	18
අච්ඡින්නා	96	අප්පධංසිත	40, 42, 46
අසංඤ්ඤාසීකෙන	110, 112, 114, 116, 120	අභිධම්මං	366
අසංඤ්ඤාදිසීකෙන	110, 112, 114, 116, 120	අයොපතෙතා	92
අච්චකාරික	34	අරුණුගගමන	48
අච්චාචද්ධකා	26	අච්ඤ්ඤාය	86
අභිච්ඡේදයාසංසරමං	130	අච්චලඤ්ඤ	150
අභිච්චාචද්ධකාදනං	92	අච්චසතා	14, 16
අභිච්චාරිණි	34	අච්චසූත	4, 54, 60
අධකක්ක	8	අච්චිකකමසමාදානං	300
අධිකරණකාරිකා	48	අසංචාචිකා	368
අධොචාතෙ	142	අසංචාලෙස්ස	24
අනාධිවාසිකජාතිකා	294, 314	අසානානං	294
අනානුඤ්ඤානං	342		
අනානතරාසිකිනී	336, 338	ආ	
අනානාරිකා	58	ආච්චිකසෙය්‍යා	32
අනපලොකෙත්වා	278	ආදිස්සදිනනං	98
අනභිරුද්ධා	64	ආපණ්ණිකස්ස	102, 116
අනාපුච්ඡා	364	ආපතනාධිකරණං	72
අනුපොසපීකං	276	ආපතනසත්තා	282
අනුච්චස්සං	346	ආහතකො	34
අනුචාදාධිකරණං	72	ආමකධඤ්ඤා	146
අනුසංචච්ඡරං	346	ආමකතිකාපණං	92
අනොසාරිතො	24	ආරාමුපචාරෙ	352
අනතරවාසක	48	ආච්චසෙටා	250
අනොනාජාත	34	ආසන්දි	236
		ආහතචිත්ත	64
		ආනුඤ්ඤා	230

විශේෂපද්‍රව්‍යකමණිකා

	ඉ	පිට්ඨකයා	ක	පිට්ඨකයා
ඉඩක		58	කටුපිකා	356
ඉක්කාලකාරය		356	කපාරය	26
			කප්පා	36, 38
	උ		කලිබලය	124
උකකුටිකය		290	කය	102, 106
උකකිකතානුවර්තකා		18, 20	කරමරානීත	34
උකුසුය		84, 86	කලහකාරිකා	48
උදකදනනපොණ		56, 60	කවාටෙන	162
උදකසාවිකා		184	කහාපණ	106
උදකසුද්ධි		142		
උදොසිත		30	කා	
උපසංගයො		346, 348	කාමභොගිනියො	350, 352
උපොසරො		276	කාලවිවරය	98
උප්පණ්ඩියමානා		354		
උබහකක		10	කි	
උබහජානුමණිකලය		8	කිලකුප්පකත	350
උමුක		150	කිලකුප්පන	162
උප්පයවාදිකා		32		
උප්පවො		134	කු	
උප්පකක		336	කුකකුටිකා	62, 64
			කුදාරි	2
			කුඩෙඩන	162
	උභ		කුද්දල	2
උභනද්වාරදසවසං		294, 296	කුද්දාසකො	148
උභනද්වාරදසවසං		326	කුමාරකසංසද්ධි	340
උභනවිසතිවසං		314	කුමාරස	56
	ඵ		කුලානුද්දයනා	354
ඵකිජ්ජය		228	කුලපිකා	354
	ඹ		කු	
ඹවාදෙ		274, 276	කුලාගාරසාලාය	260
ඹහිත		46		
	ක		කො	
			කොකුලියා	164
කඩගු		148	කොධනා	340
කවාහෙ		150		
කටුකාන		294	බ	
			බරාන	294

විසෙසපදනුකකමණිකා

	බි	පිට්ඨකයා	වි	පිට්ඨකයා
බිලපාන		64	විවරකාලසමයො	202
	බි		විවරසංකමනියං	194
බියනධමං		332	වෙ	
	බෙ		වෙනාපිතං	114
බෙත්තපාලො		134	වෙනාපෙතියා	126
	බො		වෙනාපෙයා	106, 114
බොමං		130	ඡ	
	භ		ඡක්කපාහනං	350
ගන්ධවණ්ණකෙන		358	ඡන්දකං (සංහරිකා)	110, 112, 116, 122
ගරුපාපුරණං		126	ඡන්දගාමිනී	70
ගරුභාරා		282	ඡස්ස ධමෙස්ස	286, 288
	ගා		ඡ	
ගාමකාවාසෙ		272	ඡතුම චට්ඨකෙන	140
	ගි		ඡනකා	342
ගිලානා		350	ඡි	
ගිහී		350, 352	ඡිසවජාය	294
ගිහීගතං		294		
ගිහීගතා		304	ධ	
	ගො		ධංසමකසවාතාතපසිරිංසප- සමච්ඡිසානං	294
ගොධුමො		148		
	ච		ත	
චණ්ඩිං		340	තණ්ඩුලං	116
චතුක්කංස පරමං		126	තලසාතකං	138
චරණගිලානා		4	ති	
	චා		තිප්පානං	294
චාවලස්සනෙ		136	ථ	
	චි		ථනුදරා	368
චික්ඛලෙලා		268	ඡ	
චිණ්ණමානනා		90	දුඛඛලයා	70
චිත්තරූපං		54	දුරාගතානං	294, 314
චිත්තාගාරං		234	දුරුත්තානං	294, 314

විශේෂපද්‍රව්‍යකමණිකා

	දෙ	පිට්ඨකයා	ප	පිට්ඨකයා
දෙසගාමිනී		70	පරිපුලඬිතො	44
			පලංකුතො	136
	ධ		පලංකුතො	236
ධනකකීත		34	පව්‍යානී	310
	ධා		පසාධං	278
ධාතී		284	පසාධං (ජාතං)	276, 278
			පසාරෙසසනි	92
	ධු		පහුතං	344
ධුතතා		224		
			පා	
	නි		පාටඬිකි	354
නිකුට		2	පාණහරාතං	294
නිබ්බදන		2	පාදකඨලිකං	50, 264
නිසාරණිය		32	පාදපිඨං	50, 264
			පාදෙදකං	50
	ප		පානියථාලකං	144
පකබ්බානතතං		90	පාපසද්ද	76, 78, 84
පකබ්බකතතා		270	පාපසිලොකා	76, 78, 84
පච්චසක්ඛාමි		62	පාපාචාරා	76, 78, 84
පච්චාකතා		72	පායනතී	284
පට්ඨා		122	පාරිවාසික ඡන්දනෙන	344
පටිකෙකාස		48	පාචාරිකසං	110, 112
පටිකෙකාසනතී		78		
පටිවත්තා		50		
පණ්ඩක		56	පිඤ්ඤකං	360
පණ්ඩුපලාසො		16	පිපාසාය	294
පණ්ණවත්තං		350		
පත්තවාණිජජං		92		
පත්තවිසතිවසේසා		340	පුග්ගලිකෙන	122
පඤ්චාදනං		92	පුරිසනිතරගතා	296, 300
පරිකඛිතත		46	පුරිසසංසඨං	340
පරිග්ගහිතා		342		
පරිපුණ්ණද්වාදසවසං		296, 298	පුග්	36, 116, 118
පරිපුණ්ණද්වාදසවසං		328, 330		
පරිබ්බාජකො		200		
පරිභව්‍යතාය		86	පෙකතිකං	30

විසෙසපද්‍යාකකමණිකා

ඵ	පිට්ඨකයා	රා	පිට්ඨකයා
ඵරසු	2	රාජාගාරං	234
බ			
බ්‍රහ්ම	166	රු	
බහාරාමකොට්ඨක	4	රුහිතං	278
බහිච්චාරකොට්ඨක	4		
භ		උ	
භඤ්ජනකෙ	136	උජ්ජිනියො	62, 64
භණ්ඩනකාරිකා	48	උසුනං	134
භණ්ඩකෙ	134	උසුනෙන	134
භත්තගා	58	උග්‍රපාපුරණං	130
භනකො	34	උබවිවරා	96
භයගාමිනී	70		
භස්සකාරිකා	48	ච	
		චචනපථානං	294, 314
		චචෙචන	46
භා		චජ්ජපට්ඨ චජාදිකා	14, 76, 78, 84
භාණිකා	122, 124	චජ්ඣං	36
		චජ්ඣසංඝා	38
ම		චක්කිකිනියො	32
මණ්ඩලබ්බං	350	චයහං	354
මත්තකාපකෙතා	92	චරකො	148
මහාජනිකෙන	116, 120	චරහණ්ඩං	36
මහිවජා	126		
මුණ්ඩා	32	චා	
		චාතමණ්ඩලිකා	368
මො		චාසිතකං	360
මොහගාමිනී	70	චාසිතකෙන	358
		පිඤ්ඤකෙන	358
ය		චාසී	2
යවො	148	චාළා	268
යා		චි	
යාගු	116, 118	චිකප්පනුපගප චජිමං	102
යාවච්චිකං	268	චිසාසං	150
යාමකාලිකං	268	චිවාදකාරිකා	48
ර		චිවාදධිකරණං	72
රත්තජනිකාරෙ	158	චිදුපනෙන	144
රථියාය	354	චිබ්‍රහ්මා	270
රථො	354	චිසාර	4, 44

විසෂයපද්‍රැක්ෂමණිකා

	වි	පිටුවකිනා	ස	පිටුවකිනා
විසෂයරො		354	සංවාසා	274
විසාරද		122, 124	සඤ්චානිකා	354
විහෙසිකා		76, 78, 84	සලාකාබද්ධං	350
			සහජීවිනිං	306, 308, 312
	වූ			
වූඨානසමුත්ති		304, 328	සා	
වූඨාපිතං		310	සාමණෙරා	362
	වෙ		සි	
වෙහස්සා		84	සික්කමානා	286, 362
වෙහස්සිකතාය		86	සික්කාසමුත්ති	286, 288, 298
	වො		සිවිකා	354
වොහාරිකමහාමත්ත		30		
	ස		සොකවස්සං	340
සකටං		354		
සකිකව්විකා		368	හ	
සකිකාරං		150	හංසයොනිං	134
සකිසාණි		354, 356	හංසරාජං	136
සංචචජරානි		338	හරිතකෙ	136

ශ්‍රද්ධාශ්‍රද්ධ දර්ශනය

පිට	පෙළ	ශ්‍රද්ධ	අශ්‍රද්ධ
6	4	අවසානසා	අවසානසා
12	1	අවසාන	අවසාන
26	3	සාදිසිසාන	සාදිසිසා
28	29	තත්ත්වයායා	තත්ත්වයායා
34	28	වෙසලියා	වෙසලියා
36	2	ගතන	ගතන
39	18	පුණකාරකාදි	පුණකාරකාදි
41	6	පටිකසාය	පටිකසාය
		අභිභාන කම්	අභිභාන කම්
47	4	වෙන් වැ	වෙන් වැ
48	3	දුතිය	දුතිය
	13	නිසායායා	නිසායායා
54	20	හිතන	හිතන
92	8	ආමතකපණ	ආමතකපණ
134	23	ලසුන	ලසුන
226	18	අවධම	අවධම

බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා

ආරම්භය:

ශ්‍රී සම්බුද්ධ වර්ෂ 2500 අනුස්මරණය කිරීමේ බුද්ධජයන්ති මහෝත්සවය සංවිධාන කොට පැවැත්වීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා රජය මගින් 1954 දී පත් කරන ලද ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලය මගිනි.

සංස්කරණය:

ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලය මගින් ආරම්භ කරන ලද්දේ දැනට සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය මගිනි.

සැලැස්ම:

සෑම ග්‍රන්ථයක ම වම් පස පිටුවේ පාළි පෙළ ද, දකුණු පස පිටුවේ සිංහල පරිවර්තනය ද යොදා ඇත. සෑම ග්‍රන්ථයක් ම අඟල් $11 \times 7\frac{1}{2}$ ප්‍රමාණයේ පිටුවලින් සමන්විත වේ.

ප්‍රකාශනය:

සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යාංශය

විකිණීම:

සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යාංශය

තැපැලෙන් මුදල් එවා ලබාගැනීමට:

ලේකම්,

සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යාංශය

212, බෞද්ධාලෝක මාවත, කොළඹ 7.

පැමිණ මිලට ගැනීමට:

ජයන්ති පොත්හල,

135, ධර්මපාල මාවත, කොළඹ 7.

(විහාරමහාදේවී උද්‍යානය ඉදිරිපිට යි)

බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා

අංකය	ග්‍රන්ථ නාමය	මුද්‍රණය	පිටු	මුද්‍රිත බැම්ම	කඩදාසි බැම්ම
1.	පාරාජිකපාළි	1959	696	17.50	14.00
2.	i. පාවිත්තියපාළි	1981	604	නැත	105.00
	ii. පාවිත්තියපාළි	1981	—	නැත	—
3.	මහාවග්ගපාළි 1	1957	608	විකිණි	විකිණි
4.	„ 2	1957	458	විකිණි	විකිණි
5.	i. චූළචග්ගපාළි 1	1976	442	—	30.00
	ii „ 2	අමුද්‍රිත	—	නැත	—
6.	i. පරිවාරපාළි 1	1978	391	—	37.50
	ii පරිවාරපාළි 2	1979	342	නැත	57.50
7.	දිසනිකාය 1	1962	700	විකිණි	14.00
8.	„ 2	1976	600	නැත	45.00
9.	„ 3	1977	616	නැත	45.00
10.	මජ්ඣිමනිකාය 1	1964	846	20.00	විකිණි
11.	„ 2	1973	800	60.00	55.00
12.	„ 3	1974	642	55.00	50.00
13.	සංයුත්තනිකාය 1	1960	540	විකිණි	විකිණි
14.	„ 2	1962	512	විකිණි	විකිණි
15.	„ 3	මුද්‍රණයෙහි	—	—	—
16.	„ 4	මුද්‍රණයෙහි	—	—	—
17.	„ 5	අමුද්‍රිත	—	—	—
18.	අභිගුණනිර්නාය 1	1960	672	විකිණි	12.00
19.	„ 2	1962	580	විකිණි	12.00
20.	„ 3	1968	506	20.00	18.00
21.	„ 4	1970	544	20.00	18.00
22.	„ 5	1977	589	—	45.00
23.	„ 6	1977	701	—	55.00
24.	බුද්ධකපාය ධම්මපද උදන ඉතිවුත්තක	1960	628	විකිණි	12.00
25.	සුත්තනිපාත				
26.	විමානවක්‍රද්‍ර				
		අමුද්‍රිත	—	—	—

අංකය	ග්‍රන්ථ නාමය	මුද්‍රණය	පිටු	රෙදි බැම්ම	කඩදසිබැම්ම
27.	පෙතවත්තු	අමුද්‍රිත	—	—	—
28.	ථේරගාථා	1972	362	නැත	15.00
29.	ථේරිගාථා	1972	150	නැත	විකිණි
30.	ජාතකපාළි 1	අමුද්‍රිත	—	—	—
31.	„ 2	අමුද්‍රිත	—	—	—
32.	„ 3	අමුද්‍රිත	—	—	—
33.	මහානිද්දෙසපාළි	1961	788	17.50	14.00
34.	චූළභිද්දෙසපාළි	1976	676	නැත	45.00
35.	i පටිසම්භිද්ධකපාළි	1971	562	20.00	18.00
	ii „	1972	274	20.00	18.00
36.	අපද්‍යාපාළි 1	1961	700	17.50	14.00
37.	„ 2	1977	443	—	50.00
38.	බුද්ධවංසපාළි } චරියාපිටකපාළි }	1977	400	නැත	30.00
39.	නෙක්ස් පාකරණ	මුද්‍රණයෙහි	—	—	—
40.	පෙටකොපදෙස	අමුද්‍රිත	—	—	—
41.	ධම්මසංඛිතී පාකරණ	1973	579	—	50.00
42.	විභංගපාකරණ 1	1975	408	—	50.00
43.	„ 2	1975	342	—	50.00
44.	කථාවත්තු පාකරණ 1	1967	622	15.00	12.00
45.	„ 2	1968	588	17.50	15.00
46.	„ 3	1969	554	20.00	18.00
47.	ධාතුකථා පාකරණ } පුගලප ආඥානි }	1976	452	නැත	30.00
48.	යමකපාකරණ 1	අමුද්‍රිත	—	—	—
49.	„ 2	අමුද්‍රිත	—	—	—
50.	පට්ඨානපාකරණ 1	අමුද්‍රිත	—	—	—
51.	„ 2	අමුද්‍රිත	—	—	—
52.	„ 3	අමුද්‍රිත	—	—	—

විකිණි = විකිණි අවසානයයි.

නැත = රෙදි බැම්මේ පොත් හද නැත.

ත්‍රිපිටක පොත් මුද්‍රණයට හවුල් වීමට සාර්ථක අවසානයක්

බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව මුද්‍රණය කොට ප්‍රකාශයට පත් කිරීමේ මහා පින්කමට සහභාගී වීමට පරිත්‍යාගශීලී පින්වතුන්ට අගනා අවසානයක් ලබා දීමට සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යාංශය තීරණය කර තිබේ. මෙම ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මුද්‍රණය සඳහා වියදම් දැරීමට කැමැති පරිත්‍යාගශීලී පින්වතුන්ට තරාගත සමයක් සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රී මුඛ දේශනාව මුද්‍රණය කරවීමේ අති උතුම් පින්කමට සහභාගී වීමට ලැබීමට අමතරව පහත දැක්වෙන ප්‍රයෝජන ද අත් වේ.

- i. මුද්‍රණ වියදම් සඳහා මුදල් පරිත්‍යාග කරන පින්වතුන්ගේ නම් එම මුදල් වැය කොට මුද්‍රණය කරනු ලබන පොත්වල ඇතුළත් කරනු ලැබේ.
- ii. මේ සඳහා පරිත්‍යාග කරන මුදල් සියලු බදුවලින් සම්පූර්ණයෙන්ම නිදහස් වේ.
ඒ සඳහා කළ යුතු වන්නේ මෙම මුදල් භාරගෙන මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල මගින් නිකුත් කරනු ලබන කුවිතාන්සිය ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුවට ඉදිරිපත් කිරීම පමණකි.
- iii. මුද්‍රණ වියදම් පරිත්‍යාග කරන පින්වතුන්ට තමන්ගේ වියදමින් මුද්‍රණය කරන පොතකින් පිටපත් 500 ක් තම නැදෑ හිතවතුන් අතර බෙදා හැරීම සඳහා පිරිනමනු ලැබේ.
- iv. මෙසේ පරිත්‍යාග කරන මුදලින් මුද්‍රණය කරනු ලබන පොත් ඉතා අඩු මුදලකට මිළ නියම කරනු ලබන බැවින් පොත් මිළදී ගන්නා සෑම කෙනෙකුටම පරිත්‍යාගය නිසා සහන මිළකට පොත් ලබා ගැනීමට පිළිවන් වේ.
- v. මෙම පොත් විකුණා ලැබෙන මුදල් නැවතත් ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මුද්‍රණය සඳහා ම යොදවනු ලබන බැවින් පරිත්‍යාගයේ අගය ද ඉන් ලැබෙන පින් ද තවත් වැඩි වේ.

02. සාමාන්‍යයෙන් ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථයක් ක්‍රමයෙන් 4 ප්‍රමාණයේ පිටු 600කින් පමණ සමන්විත වේ. එක් පොතක් මුද්‍රණය සඳහා දළ වශයෙන් රුපියල් ලක්ෂ 2½ ක් පමණ අවශ්‍ය ය. එම මුදල පොතේ පිටු ගණන අනුව පොතකින් පොතට මද වශයෙන් වෙනස් වේ.

03. මේ සත් කෘත්‍යයට පරිත්‍යාග කිරීමට කැමැති පින්වතුන් අප්‍රමාදව පහත සඳහන් ලිපිනයෙන් විමසන ලෙස කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනු ලැබේ.

(නලින් රත්නායක)

සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්.

ලේකම්,

සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශය

212 බෞද්ධාලෝක මාවත කොළඹ 7.

1981 සැප්තැම්බර් 8.

මුද්‍රණය:

තිසර මුද්‍රණාලය, 135, දුටුගැමුණු වීදිය, දෙහිවල